Беседи на Учителя Петър Дънов 1920 година

1920 Съдържание:

1920_01_08 Излязоха и завтекоха се
неделна беседа
Да възлюбиш Господа (1914-1920)

ИЗЛЯЗОХА И ЗАВТЕКОХА СЕ

Беседа от Учителя, държана на 8 януари, 1920 г. София.

„И излязоха скоро от гроба със страх и радост голяма, и завтекоха се да известят на учениците Му.“ (Матея 28:8)

В прочетения стих има два важни момента: „Излязоха и завтекоха се.” Човек трябва много време да изучава природата, за да схване важните ѝ моменти. Като говоря за природата, разбирам живата, разумна природа, на която всичките действия и явления са разумни и отмерени. В нея всичко е така отмерено, както са отмерени нещата в музиката, алгебрата и геометрията. Така са отмерени и движенията на небесните тела. Понякога астрономите съзират известно отклоняване в движението на небесните тела, което те наричат изключение от правилните живи закони. В същност, това отклонение е привидно. Погрешните изчисления на астрономите се дължат на факта, че те не се намират на една постоянна точка. Те са в една подвижна точка, поради което изчисленията им са относителни. На същото основание, когато наблюдавате живота на хората, намирате известно отклоняване, което се дължи на факта, че и вие се движите. Следователно, и вашите математически изчисления не могат да бъдат абсолютни. Така казва моята математика, т.е. живата математика, с която аз се занимавам, В математиката има една основна истина: две величини, по отделно равни на трета, са равни и помежду си. Същото твърдение съществува и в геометрията: две линии, равни на трета, са равни и помежду си. Това още не е аксиома, защото има математически истини или математически изчисления в перспектива, т.е. само по форма са верни. Има математически изчисления, които са верни само по съдържание. Има математически изчисления, които са верни само по смисъл. Ако обръщаме внимание само на формата, имаме тъй наречените изчисления и закони на мъртвата материя. Когато дойдем до съдържанието, имаме вече живот. Тогава казваме, че материята оживява. Най-после, като дойдем до смисъла на нещата, ние сме в тяхната същност.

Сега ще вземем една формула от математиката, с която аз се занимавам: a + b = c. Ще кажете, че тая формула е много проста. Формулата е проста, но съдържателна. Взимам същата формула в по-висока степен: a2 + b2 = c2. После взимам формулата в трета и в четвърта степен: a3 + b3 = c3; a4 + b4 = c4. Вие лесно ще решите тия формули. С вашата математика и децата

могат да ги решат. Питам: Може ли a + b да бъде равно на c? Ако a е петелът, b – кокошката, c – пилето, могат ли петелът и кокошката да бъдат равни на пилето? Значи, пилето изразява съвкупната дейност на петела и на кокошката. Яйцето, което кокошката снася, е равно на силата, иждивена от петела и от кокошката. Като разсъждавате така, дохождате до разрешението само на една четвърт от формулата. Не е достатъчно само да се снесе яйцето. Химикът може да разложи яйцето и да види съставните елементи на неговите клетки. Но и с тая анализа въпросът не се решава. Съвременните философи разрешават живота по същия начин. Те взимат човешкото яйце в своята лаборатория и го разлагат. В заключение, те казват, че яйцето е съставено само от материя. В него няма душа, няма дух. Те са прави по отношение на първата формула a + b = c, т. е., че яйцето е мъртво. Формулата a2 + b2 = c2 показва условията, при които яйцето може да се развива. Тия условия, обаче, се отнасят към свят, по-висок от физичния. Като говоря за свят по-горен от физичния, не разбирам, че той е някъде по-високо в пространството. С един пример ще обясня, какво е отношението между различните светове.

Представете си, че имам една празна тенекия, която искам да напълня. Взимам едри куршуми и напълвам тенекията така, че нито един куршум повече не може да влезе в нея. Така напълнена, тенекията дава идея за формулата a + b = c. Ако имаме ситни сачми, можем да турим и тях в тенекията. Те ще запълнят празните пространства между едрите куршуми. Като запълним и тия пространства, не можем да туряме вече ситни сачми. Така имаме формулата a2 + b2 = c2. Тя представя друг свят, различен от физичния. Привидно, тенекията е пълна, не може да се тури друго нещо в нея. Пожелае ли някой да влезе в тенекията, това може да стане, ако се превърне на пясък. Между едрите куршуми и ситните сачми има празни пространства, които се запълват с пясък. Тогава имаме формулата a3 + b3 = c3. Рече ли някой да пожелае да влезе в тенекията, и това може да стане, но при условие да се превърне на вода. Сега имаме формулата a4 + b4 = c4. Водата е най-малката величина, която влиза в тенекията. Има още по-малка величина от водата – спиртът. В същата тенекия могат да се вместят около стотина грама спирт. Това са четирите свята, които се съдържат в тенекията. Те са представени в материална форма, с което искам да обясня идеята, де са тия светове. Те са на едно и също място, но се различават само по степента на своето развитие. Направете геометричен превод на четирите формули, с които изразих четирите свята. Първата формула a + b = c представя точка в движение. Знаете, че при движението си, точката образува права линия. Вие ще преведете останалите две формули. Ще кажете, че втората формула a2 + b2 = c2 представя плоскостта, която се образува от движението на правата линия. Третата формула a3 + b3 = c3 представя кубът, образуван от движението на плоскостта. Кубът е тяло.

Значи, от движението на плоскостите се образуват всички тела. Какво ще се образува при движението на куба? – Тесеракт. Той е форма, която е вън от пределите на физичния свят. Тя се изразява с четвъртата формула: a4 + b4 = c4. Тя има отношение към четиризмерния свят. По-далеч от тоя свят човешкият ум не може да отиде. В бъдеще, човек ще проникне и в по-високи измерения. Днес, обаче, той се движи свободно само в три измерения. Питате: Какво отношение има формулата $a + b = c$ към нашия живот? Тя има отношение към човешкото развитие. С „a" означавам човешкия ум, с „b" – човешкото сърце, а с „c" – човешката воля. Значи, интензивността на човешкия ум и на човешкото сърце определят интензивността на неговата воля. Ако умът ви работи само по първата формула, вие ще се движите по права линия. Тогава разбирането ви за физичния свят ще бъде само в първото измерение. Вие ще кажете, че смисълът на живота се заключава само в ядене и пиене. Това е човекът, който се движи в първата формула. Не го обвинявам, но казвам, че той е човекът, изявен в най-едрата форма, с която е влязъл в тенекията. Той е заел цялото пространство и казва: Извън мене нищо не съществува. Аз разбирам всичко. Иде по-малкият човек, който може да влезе в тенекията, и казва, че неговото разбиране за живота е малко по-друго от това на първия. Големият човек казва, че вярва само в това, което вижда. Виждането на човека, който живее в формулата $a + b = c$, е равно на ъгъл от 45°. Какво можеш да видиш от ъгъл 45°, щом знаеш, че окръжността е равна на 360°? Изчислете, каква част представя 45° от 360°. Това е само една осма. Осем е число, което не разрешава въпросите.

Казвам: Ако искате да решавате въпросите с числото осем, това значи, да изпаднете в положението на лисицата и котката, които намерили парче сирене и трябвало да го разделят по равно. Понеже сами не могли да направят това, потърсили някой по-умен от тях, който да разреши въпроса. Дошла отнякъде маймуната. Те предоставили на нея разрешаването на въпроса. Маймуната взела сиренето и го разделила на две половини. Опитала ги на тегло, оказало се, че едната половина била по-тежка, Отхапала част от нея, да я изравни по тегло с другата. Тоя път втората половина натежала. Маймуната отхапала и от нея. Изравнявала двете половини по тегло, като отхапвала ту от едната, ту от другата. Като гледала това, най-после лисицата казала: Стига, стига толкова. – Искам да разделя точно сиренето, да не се сърдите.

Сегашните хора се намират в същото положение. Те чакат да дойде съдбата, тя да разреши въпросите. Дохожда най-после съдбата и, като маймуната, хапне оттук, хапне оттам и казва: За вас нищо не остава. Това не е никаква философия, никаква култура. Това не е смисълът на живота. Това не е животът на душата. Аз не искам да споря с вас, дали признавате

съществуването на душата, или не. Аз не споря за неща, които абсолютно зная. Както с една дума мога да докажа, съществува ли светлина, или не, така с една дума мога да докажа, има ли душа, или не. Ако стоите с години в една тъмна стая, без прозорци, и спорите, има ли светлина, или не, само с една дума мога да ви докажа съществуването на светлината. – Коя е тая дума? – Отварям! Наистина, отварям прозореца и доказвам, че има светлина. Никакви други аргументи не са нужни. При това положение, всеки ще се убеди в истинността на моите думи. Не вярвам, че мога да срещна толкова дебелоглав човек, който да рита срещу самата истина.

Един ден стоя на Варненското пристанище и наблюдавам един бик. Той беше вързан, караха го двама души, но бикът има съзнание за своята сила, противи се, не иска да върви. По едно време дойдоха още неколцина, препасаха го с един дебел каиш, повдигнаха го малко от земята, и той веднага омекна, отстъпи. С това той искаше да каже: Каквото Бог даде. И смелостта на хората понякога е като тая на бика. Като ги вдигнат два милиметра високо във въздуха, казват: Каквото Бог даде.

Сега аз искам да насоча вниманието ви към новата философия, да ви накарам да мислите правилно. Материалът, който носите от векове, днес не ви е потребен. Турете го на нивите си, като тор, да родят повече. Всички стари мисли, стари вярвания и разбирания трябва да занесете на нивите, да ги огрее Божественото слънце. — Кои са вашите ниви? – Това са вашите сърца, Хората още не живеят със сърцето си. Казваш: Имам сърце. — Имаш сърце, но още не живееш с него. Опиши ми, какво е твоето сърце. Аз съм готов да ви опиша сърцето. То е прекрасен свят, най-малко десет пъти по-красив от тоя, в който живеете. Взимам числото десет, като число на Божествения свят. Казват, че сърцето ни е развалено. За кое сърце се говори? Ако говорите за онова сърце, което бие в гърдите ви, на което клапите понякога се развалят, това е друг въпрос. Аз говоря за онова велико сърце, в което растат и се развиват нашите чувства и желания. Кръвта и сърцето са тясно свързани.

Когато човек обработва своите чувства и желания само в кръвта, без участието на сърцето, те дават обратни резултати. И в заключение на това, човек отслабва, става анемичен; викат лекар, чудят се, как да му помогнат. Лекарят казва, че червените кръвни телца са намалели, затова и сърцето отслабва. Аз допълвам: Червената светлина не прониква в сърцето на тоя човек. Той няма възможност да използува нейните вибрации и казва: Не ми се живее вече. Трябва да излезеш от формулата $a + b = c$ и да влезеш във втората формула, в по-висока степен $a2 + b2 = c2$. Животът на това сърце трябва да се осмисли. Сърцето, което обезсмисля живота на човека, не е в гръдния кош, но отзад на главата. Така казва френологията. Аз говоря за

сърцето, което живее по втората формула: a2 + b2 = c2.

Сегашните лекари не познават разликата в проявите на сърцето a + b = c и на сърцето a2 + b2 = c2, затова мъчно определят състоянието на неврастениците, на ония, на които умът се помрачава, и не могат да им помогнат. Тия заболявания се дължат на възбуждането, което става в задната част на главата. Там се явява особено раздвижване на мозъка, което е резултат на особена груба топлина на земята. Свърже ли се човек с тая груба топлина, непременно ще заболее. Мислите на тоя човек не са свързани, той обърква явленията. Лекарите казват, че той е умопобъркан. Аз обяснявам другояче това заболяване. Казвам, че е станало увеличаване на нисшите вибрации на неговото сърце. – Как може да се лекува тоя човек? – Като се обърне към третата формула a3 + b3 = c3. Като направите опита, ще видите резултата.

Аз не искам да ви накарам да вярвате насила. Тоя, който иде при мене, трябва да вярва. Ако искате да живеете в съгласие с великия закон на живота, вие трябва да имате вяра. Тогава аз ще ви бъда в услуга. Иначе, цял свят да ми обещавате, няма да направя тоя опит.

„И излязоха скоро от гроба със страх и радост голяма." Де е тоя гроб? Яйцето е един гроб. Там е затворен животът на пилето. Докато е в утробата на майка си, детето е затворено в гроб. Плодът, в който е затворено семето, е също гроб. Това са живи гробове, а не мъртви. Аз не говоря за мъртвите гробове, в които турят останките на човека. Като говоря така, аз искам да мислите право, а не както досега сте мислили. Ако мислите по стария начин, няма да се повдигнете нито един милиметър по-високо, отколкото сте сега. Ако дойда с моята гъдулка да ви свиря няколко деня, без да ви дам нещо за ядене, ще ви задоволи ли моето свирене? Колкото повече свиря, толкова повече ще се намалява ефектът от моето свирене. В първо време ще кажете, че свиря отлично. Най-после, като минат два-три деня, ще кажете: Достатъчно си свирил. Има нещо съществено за човека – това е храната. По-хубава музика от храненето няма. Това се вижда от факта, че храната укротява всички същества. Сгответе едно хубаво ядене и го предложете на хората, да видите, как ще им се отрази. Колкото и да са в лоши отношения помежду си, като хапнат заедно от вкусното ядене, те непременно ще се примирят. Да ядеш, това е най-великата музика, но трябва да се разбере смисълът на храненето. – Да има едно прасенце! – Защо ти е прасенце? Обоснови се принципиално, отде иде това желание да ядеш прасе. Друг иска агънце, печена кокошка, баклава и др. Защо ви са тия неща? Ще кажете, че ви са приятни на вкус. Всички хора страдат все от приятни неща. Едно време българите пееха все военни песни, да погине злият враг. Вместо да погине, той оживя.

Казвам: Не е въпрос да умъртвим своя враг, т.е. яденето. Трябва да разбираме смисъла на яденето, което има за цел да ни извади от гроба. Когато яде, човек е в процес на развитие. Той излиза вече от гроба.

„Излязоха скоро от гроба със страх и радост голяма.” – За кого се говори в тоя стих? – За учениците на Христа. Бих желал всички българи да бъдат ученици на Христа, да излязат вън от гроба, вън от старата култура. В църквите се говори, че Христос ще дойде на земята; тогава мъртвите ще възкръснат, т.е, ще излязат вън от гробовете си. Знаете ли, кога ще дойде Христос? Ще кажете, че има още време до идването на Христа между хората. От две хиляди години все така казват. И днес казват същото. Аз зная, кога ще дойде Христос, но не мога да ви кажа. Ако ви кажа, кога ще дойде Христос, това ще бъде най-голямото нещастие за вас. Когато слугата изпълни всичко, каквото господарят му заповяда, той има търпение да дочака времето, когато господарят му ще дойде – и с радост очаква това време. Ако не е изпълнил волята му, не иска да го срещне. Но Господарят иде вече, и кракът му е стъпил на земята. Горко на тоя, който не вярва, че е стъпил вече на земята, лесно мога да ви докажа. – Как ще се докаже? – С страданията, които постоянно се увеличават. Те са признак, че Господарят иде в света. Когато светлината и топлината се увеличават, ония организми, които не са добре развити, които имат много нечистотии и утайки, започват да боледуват. Такива нечистотии се отделят от земята във вид на изпарения и тровят човешката кръв. Който не разбира това, казва, че светът и хората са станали лоши. Казвам: Не е лош светът, но е започнало генерално пречистване. – Големи бури стават. – Това не са бури. Голямо проветряване става.

Всичко, което схващате като дисхармония, се дължи на голямото проветряване и пречистване, което става сега. Господ иде да оправи света. Няма да остане човек на земята, който да не види Господа. В дъното на земята да е, пак ще Го види. Живите същества ще излязат от дъното на морето и пак ще видят Бога. Никой не може да се скрие от Неговия поглед. Той ще ни привлече към себе си. – Ще ни съди ли? – Бог никого не съди. Той иде да помогне на всички болни, страдащи, немощни. За кого иде лекарят? За болните. Здравите трябва да се притекат в помощ на болните. Мнозина имат друго мнение за Господа. Те казват, че Той иде да наказва и съди хората. Това е мнението на черните братя. Нека болните не се страхуват от Господа. Той иде за тях. Нека всички болни, страдащи, глупави, немощни се приготвят да посрещнат Господа. Те ще разберат, че няма по-велик, по-благ и по-добър от Него. Всички ще се убедите в думите ми. Какъв е Бог, няма да Го описвам. Когато преживеете тоя велик момент, да възприемете живата мъдрост в себе си и разрешите правилно всички

отношения, тогава ще разберете, кой и какъв е живият Господ. Тогава всички разногласия между хората ще изчезнат.

И тъй, докато сте в болницата, никаква хармония не можете да очаквате. Като влезеш там, само оплаквания чуваш: един говори за стомаха си, друг за крака си, трети за окото си. Това не е живот. И сегашните хора се оплакват: един се оплаква, че няма достатъчно ядене, друг – за пиене, трети – за къща. Почакайте, ще дойде новата култура, ще си направите нова къща, по нов стил, с особени покриви. Старите къщи, това са човешките болести. В тях се зараждат всички болести и недоразумения. Като дойде Господ, ще каже: Съборете старите къщи и постройте си нови, по правилата на новата култура. Трябва да излезете от старите къщи, от старите вярвания и заблуждения, защото те скововат. Ще каже някой, че има друго мнение. Да направим опит, да видим резултата от твоя и от моя опит и да ги сравним. Ако говориш за изкуството, вземи четката в ръка. Ако говориш за музика, вземи цигулката и покажи, как се свири. Това е изкуство.

Сега хората се събират и говорят за любов и за обич. Да се говори, без да се прилага, това са празни приказки. Вземи цигулката и лъка и започни да го движиш нагоре – надолу. Като държиш добре лъка, сам да изпитваш удоволствие. Човешката душа трябва да се раздвижи. Казвате: Трябва да обичаме само един човек. Важно е, кой е тоя един. Трябва да обичаме само Един. Един Бог, Един в всички хора. – Как ще обичам тоя, на когото лицето с тъмно, грозно? – Лицето на тоя човек е тъмно, но лицето на Оня, Който живее в Него, е светло. Тури ръката си върху главата на някое животно, да видиш, какво ще изпиташ. Турям ръката си върху някой вол, той ме погледне мило и казва: Неразбрани са хората, жестоки са, не разбират още Божиите закони. Волът, който геройски носи съдбата си, в известно отношение е по-високо от ония хора, които живеят в богати къщи и пак се оплакват. Когато влезете в положението на вола, тогава ще разберете смисъла на живота. Ония, които отбягват истината, сами се натъкват на страдания. Учението, което се преподава от поколение на поколение, че истината не може да ни спаси, не е право. Бог, Който живее в хората, е в състояние да ги спаси, но те не вярват в това. Вие сте вече спасени. – Докажи ни това. Ние искаме да знаем, отде идеш, какво учение носиш, от какво произхождение си, тогава да повярваме на твоите думи. Казвам: И да ви задоволя във всичко това, пак няма да повярвате. Знайте, че ако вие се откажете от новото учение, воловете и биволите ще създадат новата култура. Вие се чудите на тия думи и казвате: Бог да ни помогне! Като видя някой покойник, казвам: Господи, упокой тоя твърдоглав човек, дай му възможност, макар и в гроба, да разбере първата формула $a + b = c$. После ще се обърне към втората формула $a2 + b2 = c2$.

Сега и вие сте затворени в телата си като в гробове и питате: Какво да правим, как да излезем вън? Кажете си: Аз вярвам, че мога да изляза от тоя гроб, и ще изляза. Вие не се стремите сами да се освободите, но се сравнявате с тоя, с оня и казвате, че мислите по-добре от тях, че сте по-високо от тях. Не се сравнявай с никого, но кажи: Аз мога да мисля като Бога; мога да правя добро като Него; мога да любя, както Бог люби. Оставете живия Бог да прояви своята любов. Не Му препятствувайте. Кой не е опитал Божията светлина и топлина? Някога сте неразположени, не можете да си помогнете. Идете при един добър човек, да видите, колко скоро ще се смени състоянието ви, ще почувствувате разположение и топлина. – Защо? – Тоя човек е дал сърцето си на Господа, да се прояви Неговата Любов. Мозъкът е подобен на азота, мъчно влиза в действие, затова се нуждае от голяма светлина и топлина. Ето защо, първо трябва да се прояви сърцето. То се явило първо, и първо трябва да се прояви, а после умът.

Казва безумният: „Бог не е в сърцето ми." Така казва той, защото е неразумен, не разбира законите. Той трябва да мине в по-високо положение, да работи с формулата a3 + b3 = c3. Това показва, че човек трябва да мине в третото измерение, да познае своето сърце и своя ум в действие.

„Излязоха скоро от гроба със страх и радост голяма." Не се стремете да се освободите от страха, но заместете го, с радост. Страхът е един елемент, радостта – друг елемент. Като внесете радостта в страха, ще се образува едно съединение. Тогава страхът ще се превърне в благоприятно условие за вашето развитие. В Стария Завет е казано: „Страхът от Господа е начало на Божията Мъдрост." Не говоря за безпричинния страх, но за оня, който се явява, когато човек върши беззакония. Тоя страх ще го избави от гибел. Когато извършвате една химична реакция и не разбирате законите на химията, може да стане някаква експлозия. Казвате: Защо Бог допусна това? – Ти сам се зае с опита. Кой те е накарал да влезеш там? Момък играе с сърцето на една мома. После той плаща с живота си. Някога момата играе с сърцето на момъка. След това тя плаща с живота си. Като влизаш в някое сърце, събуй обувките си, вдигни погледа си нагоре, помоли се на Бога да те благослови. Щом повдигнеш ума си към Бога, Той ще изпрати всички същества да работят върху тебе и върху оня, в чието сърце си влязъл. Какво става днес с хубавата мома? Погледнете я, пипнете я от едната и от другата страна, както пипате кокошката, намерите й един другар и я затворите в кухнята. Мъжът трябва да хвърли юлара на жена си и да каже: Жена, отсега нататък ще бъдеш свободна и ще живееш в моя дом, при условие, да работиш за Божията Любов, и сама да туряш и

сваляш юлара си; да работиш за доброто на своята душа и сама да туряш и сваляш юлара си; да работиш за доброто на своя ближен и сама да туряш и сваляш юлара си. Ако работиш по тоя начин, добре дошла в моята къща. Иначе, не те приемам.

Това са новите правила, които трябва да се приложат от хората, решили вече да се женят. Мъжът казва: Не мога да се спогодя с жена си. – Защо не можеш? Тя е гладувала дълго време и сега не може да ходи, отслабнала е. Пусни жена си пет-шест месеца на свобода, да се нахрани и напои с чиста храна и чиста вода, да видиш, колко силна и красива ще стане. И жената по същия начин, трябва да извади юлара на мъжа си и да каже: Бъди свободен! Иди в гората! Това са формули за новия живот, които трябва да преведете и приложите, да видите, какъв резултат ще имате. Мислете добро за вашите мъже и жени. Ако днес не са добри, ще станат добри. Когато слънцето огрява черната, нечиста земя, тя постепенно се преработва и от нея излизат плодове със сладки, вкусни сокове. Знаете ли, отде идат тия сладки сокове? Няма да ви обяснявам, за да не разваля разположението ви. От нечистите неща в живота излизат най-чистите сокове, Ония от вас, които искат да станат светии, още отсега трябва да се готвят. От тях трябва да излиза аромат и свежест.

„Излязоха от гроба със страх и радост голяма." Казвам на всички: Излезте от гробовете си! Сега вие стоите изправени, като лалугери, и казвате: Да излезем ли, или да не излезем? Ами ако ни се случи нещо лошо? Един турчин чул от слугите си, че лалугери изяли житото на нивата му. Той взел пушката си и решил да ги убие. Като дошъл на нивата, лалугерите се изплашили и застанали на краката си, като че се молят. Турчинът ги погледнал и си казал: А, сега се молите, признавате ме за господар. Щом е така, ще пощадя живота ви. Сега и вие сте изяли житото на господаря си, изправяте се на краката си и се молите. Като ви види Господ, казва: От мен да мине! Ще пощадя живота ви. Гледам някой паяк, крие се в дупката, мисли, че не мога да го извадя оттам. И вие, като паяка, криете се в къщата, никой да не ви види. Мислите ли, че някой човек е могъл да избяга и да се скрие от съдебния пристав? Освободете умовете си от мисълта за нивите и воловете си. Освободете се от старите къщи. Хората на новата култура ще живеят без къщи.

В притчата за поканените на сватбата, един се отказал под предлог, че си купил нива; друг, че си купил волове; трети, че се оженил. По тоя начин не може да се живее. Ако се живее още три века така, хората ще се задушат. Ето защо, невидимият свят иде да помогне на съвременното страдащо човечество. Забележете, всеки ден, още с ставането си от сън, ви идат светли, нови мисли. Даже и най-дебелоглавият ще каже: Така вече не може

да се живее. Старото изживява своето време. Например, сабята, която военните носят, не е за рязане на глави. Тя означава човешката воля. Волята е най-голямото благо, което Бог ни е дал. Бих препоръчал на мъжете и на жените, като се почувствуват неразположени, да вземат един нож, да го наострят и да кажат: С волята всичко мога да направя. Ножът ще бъде само като символ на силна воля, но не и за рязане на глави. Днес войникът е силен, докато има пушка, сабя, револвер. Щом ги изгуби, силата му изчезва. Това е криво прилагане на волята. Така хората едни-други се разрушават. По отношение на отрицателното, българите са много силни. Надали има друг народ, който да е толкова силен в разрушаването. Идете в някое село, да видите, как българинът опитва брадвата си и как я остри. Като я опитва, дали сече добре, той отива в гората и удря с нея ту едно, ту друго дърво, докато се увери, че работи, без да държи сметка, колко дървета е похабил. После ще отиде при някоя чешма да остри брадвата си на коритото на чешмата. Мине друг селянин, същото направи. След няколко години коритото се разваля.

Така и вие точите брадвите си върху главите на хората, без да мислите за последствията. Ако искаш да опиташ брадвите на българите, стани министър. Всички ще си опитат брадвите на главата ти. Това се дължи на факта, че те проявяват повече отрицателната си воля. Българинът трябва да каже: Аз ще сменя първата формула с третата: $a3 + b3 = c3$. Само така ще дойдат добри времена за българина. Нека каже: Всичко мога да направя за любовта към Бога, към своята душа и към своя ближен. Като дойде съдбата, и на нея ще кажете същото. Тя ще се смекчи и ще отстъпи. Какво става днес? Дойде един, изопачава истината. Дойде друг, и той я изопачава. Съдията слуша единия, слуша другия, не знае, какво да прави.

Един адвокат защищавал усърдно обвиняемия. Той казал: Господа съдии, моят клиент е честен човек. Обвиняват го, че откраднал сто лева. Как е възможно да открадне сто лева, когато на масата, при стоте лева, имало още десет хиляди лева. Ако беше крадец, щеше да вземе и десетте хиляди лева. Като слушал, какво говори защитникът му, обвиняемият започнал да плаче. Съдията помислил, че се разкаял, и го запитал, защо плаче. Той отговорил: Плача, защото не видях десетте хиляди лева. И така ме съдите, поне да бях взел и тях. – Похвалявам обвиняемия, който си казал истината. С лъжа светът не се оправя.

Светът може да се оправи, само като се приложат трите закона: любов към Бога, любов към своята душа и любов към своя ближен. Ще кажете, че тия мисли не са ясни. След време ще ви станат ясни. Тия мисли са Божествени. Едни от тях ще паднат на пътя, други на песъчлива почва, а трети на добра почва и ще дадат плод: едни 30, други 60, трети 100. След сто години

всички ще разберете Божествения закон на любовта. Той още един път ще ви напече. Аз взимам думата „печене” в добър смисъл. Сега сте облечени в дебели кожуси, и когато Бог ви напече, ще кажете: Не ни трябват вече тия дебели кожуси. Много ни е топло. И без кожуси ще ходите. Казано е: „Няма да умрем, но ще се изменим.” – Кога ще стане това? – Когато дойде новата култура. Като наблюдавам лицата на сегашните хора, виждам, че повечето са потъмнели, пожълтели. Те са изгубили смисъла на живота. Някои прибягват до разни козметични средства. Бабата си спомня своята младост и се чуди, защо е остаряла. Много просто, тя е нарушила трите закона. – Защо умираме? – По същата причина: не любите Бога. Не правите добро на своята душа и не желаете доброто на своя ближен. Всички може да бъдете безсмъртни. – Как? – Като приложите тия закони, както ви се казва отвътре, а не както аз ви говоря.

Сега, всички на работа! Вземете цигулката си и, който знае да свири хубаво, да свири; който може да пее хубаво, да пее. Първото правило: Като станеш сутрин, пей с чувство; ако мислиш нещо, мисълта ти да има съдържание; ако кажеш нещо, да има смисъл в думите ти. Като се върне мъжа ви от работа, неразположен, сърдит, кажи си: Няма да губя равновесието си. Оня, Който е в мене, е по-силен от всички около мене. Вярвайте в тая наука, която иде от живата природа. Един ден ще направя опит с неколцина от вас, които са искрени, да опитаме четирите формули. Ще направим един опит с топлината и светлината на слънцето, да ви проговорят. Музика се крие в тях. Тоновете на топлината не се възприемат като шумолене, но като велика музика. Няма по-красиво съчетание между тоновете на това, което произлиза от трептенията на топлинните и светлинни лъчи.

Всяко полюляване на листата на дърветата е тон, който, за неразвитото още ухо, се схваща като шум. Днес посещавате концерти, да слушате музиката на Шопен, на Моцарт, на Бетовен. Ако ухото на сегашния човек беше развито, той би предпочел да слуша музиката на люлеещите листа, отколкото тая на великите музиканти. За да свири добре, цигуларят трябва да вкара душата си в самата цигулка. Но така малцина свирят. Когато казваме, че някой музикант е вещ, разбираме, че той свири с душата си, т.е. по четирите формули. Освен вътрешните качества на цигуларя, нужно е и цигулката да има качества. Четирите струни на цигулката отговарят на четирите темперамента на човека. Между тях трябва да има правилно съчетание. Иначе, ще свириш без никаква хармония. Бъдещата майка трябва да разбира от това съчетание, за да създаде здрав, добре развит организъм на своите деца. Едно нещо, което препятствува за правилното развитие на човека, е съмнението. Когото срещнеш днес, ще те погледне изпитателно. Казвам: Приятелю, няма защо да ме гледаш изпитателно. Аз

те познавам добре. Ако имаш нужда от пари или друго нещо, кажи, аз мога да ти услужа. Каквото искаш, мога да ти дам. Аз мога да ти предам една велика Божествена идея, да я посадиш. Така ще се научиш да живееш добре с жена си и с децата си. Като посадиш тия семена, ще благодариш на Бога. Аз ида от небето да питам учителя ти, как учиш, какви бележки и какво поведение имаш. Като се върна, ще кажа, какво съм видял и научил на земята. Искам да видя, какви са вашите учители. Някои жени имат учители, а на други техните мъже им са учители. Те са ученици на мъжете си. Едните питам, как са учениците им, а другите питам, как са учителите им.

Казвате: Ние сме мъже и жени. Аз пък казвам, че сте ученици и учители. Че сте мъже и жени, това са роли, които играете на сцената. Мъжът и жената ще се разберат, само когато се качат в четвъртата формула $a4 + b4 = c4$, т. е. когато любовта изпълни сърцата им; когато мъдростта изпълни умовете им. Само тогава ще разберете, какво нещо е мъжът и какво – жената. Сегашният мъж и сегашната жена са вадички от по три сантиметра дълбочина. За днес те са опасни, но в бъдеще жената трябва да има сърце, с дълбочина десет километра. Също така и умът на мъжа трябва да има дълбочина десет километра. Значи, мъжът и жената трябва да имат дълбоки умове и сърца. Само в такива сърца могат да растат и да се развиват великите Божествени идеи. Само в тях може да се развива великият Божествен живот.

Аз познавам добре, какво представя всеки от вас. Днес всички сте маскирани, турили сте маска на лицето си и мислите, че не ви познавам. Познавам ви като свободни граждани. Някои казват: Сега мълчи, докато изиграем ролите си; после ще снемем маските си. Някои са отишли толкова далеч, че мислят, какво вън от маските нищо няма. Един ден маската ви ще се снеме, ще се види подвижното ви лице и ще разберете, какви сте.

„Излязоха от гроба със страх и радост голяма; и завтекоха се да съобщят на учениците Му." – Защо се зарадваха? – Защото тоя Господ, Когото те познаваха, Го няма вече в гроба, т. е. в старата култура. „И завтекоха се, да известят на учениците Му." Сега и аз ви казвам: Господ не е в старата култура. Той не е и в църквите. Там може да има светии, но Господ Го няма. Господ не живее в каменни здания, но в сърца от плът, които любят. Бог е излязъл вече вън. И ние, които сме излезли от гроба, казваме: Няма Го вече там. Това може всеки да провери. Върнете се при вашето сърце и ум, при вашата душа и при вашия дух и кажете: Възкръсна вече Господ! Той иде на земята. Иде великата любов на земята. – Какво изисква Бог? Една богата американка се влюбила в един студент и му предложила

всичкото си богатство. Той й казал: Аз ще се оженя за тебе, само ако раздадеш всичкото си богатство. И Бог не иска нищо от нас. Ако се откажем от воловете, от нивите, от къщите си, тогава можем да се оженим за Него. И в мъдростта има женитба. Като се оженим за Бога, ще се повдигнем на тоя уровен, на който се намира Той. — Де е Бог? – Аз съм Го виждал във вола, който пъшка а и тегли ралото, в кокошката, в мухата, на които отрязвате главите, и съм се разговарял с Бога в тях. – Какво ще стане с нас, ако не колим агнетата и кокошките? — Светът ще се оправи. Вие можете да ядете жито, зеленчуци, плодове. Може да ядете и месо, но ще знаете, че Бог не е с вас. Той не може да ни обича, когато отнемаме живота на по-малките от нас. Страданието на едно животно е страдание на Бога. Страданието на бедния е също страдание на Бога. Само така ще разберете Христа. Някой казва: Как не съм бил във времето на Христа, да измия краката Му? Колко пъти Христос е бил при вас, но не сте Го приемали! Измийте краката на един просяк. Не се страхувайте, какво ще каже мъжът ви. Няма да остане глава в Египет, която да не разбере, че живият Господ може да направи всичко. В Египет ще има плач.

Казвам: Заколете вашите агнета сега. Какво противоречие! Казвам: Заколете агнетата на вашата любов. Занесете безквасните си хлябове и, като влезете в Ханаанската земя, там ще ви посрещне Христос. Това е голямата радост, това е новата култура, която ще ни донесе новото знание. При по-свободно време ще разгледам геометричните фигури – триъгълник, четириъгълник, многоъгълник, защото те са съществували преди човека. Растенията също са съществували отдавна. Било е време, когато хората, растенията и животните са били на по-висока степен на развитие от сегашните. Земята е претърпяла голяма катастрофа, и от нейните пръстени се образували сегашните планети. Ще кажете, че това е противоречие. Не казвам, че трябва да го приемете. Сега предстои и на хората, и на животните, и на растенията да се повдигнат поне до оная висота, до която са били някога. И растенията говорят, но трябва да имате развито ухо, да чуете, какво говорят. Те казват: Тежка е нашата съдба. Не мислете, че растенията са глупави. Не са глупави те. Какво особено правят хората? Те се занимават с формулата $a + b = c$. Като ученици на живота, те се чудят, защо им е тая формула.

Новата култура, която иде, ще създаде нови училища, с нови методи, да разглеждат въпросите с новата светлина. Божествената светлина и топлина трябва да озарят вашите умове и сърца, да възприемете новите мисли. Върху тях ще се съгради новото общество. Ония от вас, които ме слушате, ако сте готови, направете опит и кажете: Аз мога да любя Господа; мога да любя своята душа и своя ближен. Ще кажете, че никой никога не е видял Господа. Затворените в гробовете не са Го видели, но ония, които ще

излязат, ще Го видят. – Как ще любим душата си? – Когато направите опит да се примирите с всички хора. Това значи, да мислите доброто на вашата душа. Не сте ли изпитвали желание да се жертвувате за вашия ближен? Като направите опита, повдигнете вашия ум $a4$ и вашето сърце $b4$, за да бъдат равни на $c4$: $a4 + b4 = c4$. Когато приложите тая формула, тогава ще минете към отношенията на вашето тяло, вашата душа и вашия дух. Тогава ще влезете в областта на новата култура, която работи само с душата, с духа и с тялото. Първо ще минете през областта на ума, на сърцето и на волята.

Още много неща има да ви кажа, но сега ще мълча, друг ще ви ги каже. Някой ви даде едно семенце, без да ви говори за него. Вие го посаждате в земята. Самата природа ще ви обясни всичко. Тя разкрива нещата. Когато Божията Любов и Мъдрост дойдат в света, те са в състояние да обяснят всичко неразбрано и тъмно. В бъдеще, ако българите са готови да изпълнят Божията воля, ще им дам известни данни, чрез които да познават добрите от лошите хора. Те се различават по дължината на пръстите, на ръцете, на лоса си. Това са научни данни. Например, числото 18 е число на престъпника. То е образувано от 3 X 6. В Библията се говори за числото 666, което също има отношение към престъпността. Бъдещите хора ще донесат нови мерки. Те ще фотографират човешките мисли и желания. Всичко е явно, не мислете, че това, което става в мозъка, може да се скрие. Затова мислите на човека трябва да бъдат чисти. В новата култура няма да има нищо скрито – покрито. Всички мисли и желания ще бъдат явни. Всеки, който върши престъпления, ще бъде открит.

Преди 25 години направих едно измерване на един войвода, който убил 39 души. Казах му: На лицето ти са изгладени следите от твоите престъпления, но на ръката ти още седят. Тежка е твоята съдба. Затова е казано, че няма нищо скрито – покрито. Най-малкото престъпление, което мислиш да направиш, се отпечатва на твоето лице. На ръката също се отбелязва живота на човека. На лицето е отпечатана културата, през която всеки човек е минал. Вие очаквате, като отидете на оня свят, да ви посрещнат тържествено. Въпрос е, дали ще ви посрещнат така. Оттук близките ви раздават жито за вас, но и това не помага. Давид е разбирал това нещо по-добре от вас и казва: Човек трябва да има чисто сърце и чист ум. Човек трябва да се срами от себе си, когато допуща лоши мисли и желания. Мислиш лошо за някого, а се представяш, че мислиш добре. Чисто сърце, чист ум е нужен. Всеки човек е твой брат, или твоя сестра. Ще ги любиш, това изисква новото учение. Това е формулата $a + b = c$, във всичките й степени. Плюсът, като кръст, представя движещото колело.

Пазете се от нечистите мисли и желания, които остават отпечатък върху

вашите лица. Божият Дух, Който работи върху нас, трябва да намери чисто място да се прояви.

Новата култура ще измени живота на всички хора: на свещеници, на учители, на съдии, на адвокати. Училищата и църквите няма да изчезнат, но по друг начин ще се проповядва в тях. Свещениците и проповедниците ще ходят с пълни дисаги от къща в къща да раздават блага на хората. На адвокатите няма да се плаща, но ще се благодари с целувка, която повдига човека. Обвиняемият ще целуне съдията, адвоката, свидетелите и ще излезе вън. Чистата приятелска целувка ще бъде заплатата на всеки, който е направил някаква услуга. В новата култура няма да има пари. Те ще се заместят с целувки. Сегашните целувки не са чисти. Когато момък целуне, една мома, тя повяхва като цвят. Сегашните целувки са като смученето на паяка. Той прегърне мухата, изсмуче я и после я хвърля навън, като непотребна. Като целунеш един грешник, трябва да внесеш в него най-хубавите мисли и желания. Аз вярвам за вас, че сте хора на новата култура. Вярвам, че всички ще влезете в новия път.

Хайде, на добър път на вас, на всички ваши учители и професори. Слушайте ги и никога лоша дума не им казвайте. Когато професорът ви предаде урок, за възнаграждение, ще му дадете една целувка. – Какво ще правим тогава? Как ще се прехранваме? – Тоя страх е от старата култура. Като приемете новото учение, ще имате и жито, и ябълки, и круши, всичко ще бъде в изобилие. Ако приложите новото учение, в България ще има два пъти по-голямо изобилие от тая година. Ако очаквате на Бога. ще знаете, че всичко ще дойде отгоре. Вдигнете погледа си нагоре, дето е горната Англия, горната Франция, горната Русия,

Излезте от гробовете си със страх и радост голяма и идете при своите си да им известите, че живият Господ иде в света да помага на страдащите. Няма да остане човек ненаучен от Бога. Така е казано: „Всички ще бъдат научени от Господа.” Тогава в света ще има само музика и песен.

14. Беседа от Учителя, държана на 8 януари, 1920 г. София.

1920_01_16 Надеждата
извънредна беседа

НАДЕЖДАТА

А сега остават тези трите:
вяра, надежда и любов.*

Аз изхождам от едно ново становище. Има три положения, върху които ще се спра: любовта, вярата и надеждата. Любовта може да се разгледа като стремеж, но може да се разглежда и като чувство, и като сила, и като принцип. Вярата, и тя може да се разглежда и като стремеж, и като чувство, и като сила, и като принцип. Надеждата, и тя може да се разглежда и като стреех, и като чувство, и като сила у човека, и като принцип. Любовта, вярата и надеждата разглеждам като принципи. Хората често смесват тези три понятия — любов, вяра и надежда, без да ги разделят.

Любовта обхваща всичко, т.е. цялото пространство, Битието, нищо не може да избегне от нея. Вярата обхваща времето, а надеждата — резултатите, които изтичат от тези две сили. С други думи: Любовта обхваща вечността, т.е. безкрайния живот, всички възможности. В любовта няма смърт. Вярата обхваща условията, при които този живот се развива, а надеждата осъществява резултатите. Това са процеси, които вървят последователно. Хора, у които има надежда, вяра и любов, имат особени признаци. Някой човек е песимист, ходи с наведена глава, недоволен е. Защо? — Защото надеждата у него е слабо развита, няма това чувство, принципът слабо действува у него. За такъв човек казвам: У него няма надежда. Едно от качествата на надеждата е, че когато е силно развита у човека, тя произвежда радост. И Писанието казва: “В надеждата бивайте радостни.” Качество на вярата е, че тя произвежда упованието. Когато вярваме в някого, ние имаме упование в него. Качество на Любовта е, че сме готови да се жертвуваме за оня, когото обичаме.

Не смесвайте любовта, вярата и надеждата. Някои мислят, че между тях няма разлика, че те са едни и същи неща. Щом се обезсърчиш в живота, надеждата е слаба в тебе; щом се съмняваш, вярата е слаба; щом не можеш да обичаш, любовта е слаба. Когато някой човек каже, че не може да обича, това показва, че принципът на любовта е слабо застъпен в него. Ще бъде смешно, когато някой парализиран човек каже: Аз не мога да ходя. Разбира се, че не може да ходи, защото неговата вяра е парализирана, той не може да разполага с нервите си. Някой казва: Да обичаш е глупаво. Питам: Ами кое е разумно? Ако любовта е едно глупаво качество на

живота, кое е умното? — Е, да седнеш да си похапнеш, да си попийнеш хубаво! — Че то е най-глупавото! Като гледаш онзи вол, напълнил устата си, прежѐвя ли, прежѐвя. Това красиво ли е? Гледаш онази красива мома, напълнила устата си, криви мускулите на лицето си. Това красиво ли е? Яденето има смисъл само при любовта. Хубавата мома, като яде, казва: Аз ще ям, ще се поправя, за да бъда хубава, да бъда обичана. Яденето, пиенето, това са само обекти, това са само средства. Човек трябва да яде, за да възстанови силите си. Следователно любовта, вярата, надеждата, това са вътрешни принципи на съзнателния живот. Тъй ги схващайте. Може да направите опит с тях. Това не е учение, което почива само на теория, а може да се опитва всеки ден.

И тъй, любовта, вярата и надеждата не са еднакво развити у всички хора. У някои любовта е силно развита, у други — вярата, а у трети — надеждата. Апостол Павел, който дълбоко е познавал окултизма и мистицизма, казва: "А сега остават тези трите — вяра, надежда, любов, но най-голяма от тях е любовта." А аз казвам, че двете крила на любовта са вярата и надеждата, или вярата и надеждата — това са ръце на душата. Отрежете ли тези ръце, всичко е свършено. И тъй, надеждата е принцип, който примирява всички противоположности на физическия свят. Тя борави с видимия свят, със света на промените. Следователно, кога се надяваме ние? — Когато имаме дъщери, синове, земи, къщи, пари, вложени тук-таме. Надеждата схваща нещата отблизо, тя схваща настоящето. Това е едно от нейните качества. Следователно човек, у когото надеждата е силно развита, очите му са отворени, той всичко вижда — къде ходи, какво прави, обхваща всичко. Извадите ли надеждата от него, и очите му ще се затворят. Човек, който ходи със затворени, премрежени очи, е със слаба надежда. Виждали ли сте какво прави котката, когато стои пред някоя дупка да пази мишките? Понеже обектът на нейната надежда го няма, тя стои със затворени очи, докато хване мишката, но като я хване, отваря очите си и казва: Е, това има смисъл, може и да си поиграя с тази мишка. Вие казвате: Тази мишка е нещастна. Тази мишка е в ръцете на своя любовник. Той ще си поиграе с нея и ще каже: Вместо да правиш пакости на хората и да те гонят, ела при мене, влез вътре. Улавя я и я изяжда, снема дрехите ѝ. Вие казвате: Котката изяде мишката. Аз казвам: Мишката отиде на гости у котката. Защо? — Защото се обичат. Дайте ѝ една жаба, няма да я изяде. Виждал съм някой път, котката си поиграе, поиграе с мишката и я пусне. Казва: Хайде, от мене да замине, днес не съм готова да те приема на гости.

Ние трябва да схващаме надеждата, този принцип, понеже той е необходим при сегашните условия на живота. Съвременните хора са забъркали своите понятия. Те са изгубили връзката с Бога, усъмнили са се в Него. Питат се: Има ли Господ или не. Ще бъде чудно да си задаваме

въпроса има ли слънце или не. Ако слънцето изчезне, и светлината ще изчезне. Веднъж светлината съществува, и слънцето съществува, защото светлината е изявление на слънцето. Щом любовта съществува между хората, и Бог съществува, защото любовта изтича от Бога. Щом любовта изтича от Бога, вярата възниква, а вярата е носител на живота. Без вяра Божественият живот не може да се проектира тук, на земята. Следователно тя е нишка, принцип, който развива разумния, съзнателния живот. Съзнателният живот никога не може да се развива без вяра. Тя е застъпена у всички хора по един или друг начин. Надеждата пък реализира този живот. Тя е сила, която дава форми на нещата. Следователно всеки от вас, който иска да има здраво тяло, да има здрав мозък, да бъде красив, непременно трябва да има надежда. Надеждата оформява тялото. Почнем ли да губим надежда, гърдите ни, мозъкът, тялото изгубват своята симетрия. Тогава човек казва: Не ми се яде, не ми се живее, докато най-после той заминава за другия свят или пък слиза в гроба. Що е гробът? — Това са ограничените състояния, в които се намираме. По-лошо нещо от гроба няма. Най-големият затвор — това е гробът. Да ви пази Господ от гроб! И псалмопевецът казва: "Няма да остави преподобния си да види изтление." А ние сега казваме: Гроб ни чака. Гробът — това е най-глупавото вярване. Ще бъде смешно, когато на някои човек му излязат циреи и той да говори за тях. Няма защо да вярваме в циреите. Всички съвременни хора, понеже са изгубили съществената мисъл, говорят все за циреи. И сега ние се учим един друг, че ще отидем в гроба. Майката не казва на дъщеря си: Дъще, ще отидеш при Бога, при ангелите да се учиш, а є казва: Дъще, ти днес си красива, но утре ще остарееш, ще погрознееш и ще отидеш в гроба при червеите. Това са човешки схващания.

Често ме запитват: Има ли задгробен живот? Казвам: От ваше гледище, задгробен живот няма, в гроба не виждам живот. Извън гроба има живот, но в гроба няма. В гроба има такива терзания, каквито човек не е виждал. Който е прекарал десет-петнадесет години в гроба и след като излезе оттам, го карат да направи някое престъпление, казва: Ти бил ли си в гроба? — Не. — Аз съм бил и днес, за нищо в света няма да вляза отново в него. Човек, който е бил веднъж в гроба, има силата и опитността на американеца, който се спуснал с бъчва от Ниагарския водопад. Той искал да опита силата на Ниагарския водопад и затова взел една бъчва, осмолил я отвътре, влязъл в нея и се спуснал от височина двеста стъпки. Като излязъл от тая бъчва, казал: И цял свят да ми дадат, втори път не влизам в него. Аз ви казвам: Гробът, за който хората мислят, е една бъчва, от която един път като излезете, и цял свят да ви дават, няма да искате отново да влезете в нея. Гробът — това е старо вярване. Новото учение не вярва в никакви гробища. Новото учение вярва, че дето има любов, вяра и

надежда, като принципи, там животът е вечен. Когато тези принципи не действуват, тогава се образува гробът и човек усеща страдания. Представете си един млад човек парализиран. Какво е неговото положение? — Мъчи се. — Защо? — Защото има желание като другите да излезе всред природата, но не може. Онзи, който има слаб стомах, и той се мъчи. Защо? — Защото не може да осъществи желанията на стомаха си.

Надеждата е принцип, който отваря свободния вход на нашия живот на земята. Тя е принцип, който не пита: ти англичанин ли си, германец ли си, българин ли си, от каква партия си или дали си православен, евангелист или какъв да е друг. Ти може да си българин или англичанин, и пак да ти е развален стомахът. Ама някой казва: Аз съм православен. — Стомахът ти здрав ли е? — Не. —Тогава не си такъв. — Но аз съм евангелист. — Стомахът ти здрав ли е? — Не. — Не си такъв. Там, дето има надежда, стомахът е здрав; там, дето има вяра, гърдите са здрави; там, дето има любов, мозъкът е здрав. Не си ли здрав, любовта, вярата и надеждата в тебе са парализирани. Сега хората чакат възкресение. Как ще те възкреси Христос, когато вярваш в гробища? Как ще те възкреси Христос, когато казваш: Като умра, тъй ще ме облечете, еди-кой си свещеник да ме опее, тъй да ме погребете и т.н. Как ще те възкреси Христос, когато нямаш вяра, надежда и любов? Надеждата казва: Ти ще вярваш само в един Христос, в живот, дето има вяра, надежда и любов и дето няма никакви гробища. Като вярваш в такъв живот, за тебе няма никакви ограничения. Хората казват: Докажи това нещо. Смешно е да доказвам! Представете си един сляп човек, комуто доказвам, че има светлина. Той казва: Не я разбирам, тъмно ми е. Пипна очите му, прогледа, питам го: Какво виждаш? — Светлина. — Искаш ли доказателства? — Не искам. — Тръгни да ходиш! Сега вярваш ли? — Вярвам. — Защо? — Защото не се спъвам. Сега хората казват: Докажи! — Нямам време, моето време е скъпо. Аз ще пипна очите ви и ще ви питам: Какво виждате? — Виждаме обкръжаващите предмети. — Тръгните по пътя. Спъвате ли се? — Не. — Тогава имате вяра. Господари ли сте на себе си, имате надежда.

Всеки човек, който изгубва надеждата си, става роб на земята. Страхливците, които се обезнадеждават на бойното поле, те се предават. Търговец, който има страх, ликвидира 100%, а който има надежда, той не се предава. Когато човек има надежда, за него всичко е възможно. Това не са само празни думи. Вие имате хиляди случаи да проверите това в живота си. Някой казва: Аз вярвам в Христа, Христос ми проговори, вече не се съмнявам в Бога. Тъй са ми казвали някои православни или евангелисти. Утре започне да куца, яви се ревматизъм в крака му. Вика лекар, казва му: Господин докторе, какво има на крака ми? Не пита какво ще каже Христос за крака му, а лекарят. Лекарят прави една инжекция, втора, но кракът не

оздравява. Казвам: Де е вашата вяра, де е вашата надежда? Ако имаш надежда, ще кажеш на ревматизма: Ти ще отидеш в палците, после в рамото, оттам — в другото рамо. Ще го разхождаш из тялото си и най-после ще му обърнеш внимание, че е сбъркал пътя си и трябва да си отиде, да не прави пакости в тялото ти и ревматизмът ще изчезне. Онези болести, които не може да премествате от едно място на друго в организма си, много мъчно се лекуват. Слушал съм да ми се оплакват мъже и жени, че имат някаква болест, която се мести. Щом се мести, не се плашете, тя лесно ще мине. Ако болестта се загнезди във вас, тэри си основа, това значи, че иска да става собственик. Щом се мести болестта, тя прави опити, като някой инженер, дали може да се настани и де да се настани. Всички болести в нас са живи същества, които искат да си направят място за живеене. Ако в нас действуват тези три принципа — любовта, вярата и надеждата, ние щяхме да бъдем силни, да браним своята свобода. Съвременните хора не са се научили още да боравят със своя свят. Ако не можеш да победиш един микроб, една малка мъчнотия, как ще победиш големите? Какъвто се проявява човек в малките си работи, такъв е и в големите.

Някой казва: Аз не вярвам в Бога. Бог не иска вяра без любов. Без любов не може да вярваш в Бога. И надежда без любов не може да има. За да вярвате в Бога, първо трябва да Го любите. А за да любите човека, първо трябва да го познаете. С човека ще започнете по обратния закон. С Бога ще започнете по закона на любовта, а с човека по закона на надеждата. Майката може да познае своето дете само след като го роди. Като види какви таланти, какви способности се крият в него, обиква го. Защо сме дошли на земята в този временен живот? Ще кажете: Е, и майка ми, и баща ми се родиха, живяха, умряха и погребаха ги. Като отиде някой в Англия, в Америка, казват му: Ела да видиш гроба на майка ми, на баща ми. Казвам: Това са техните гробове, но майка ти и баща ти не са там. С години държим тези гробища, тези паметници. Майка ти не трябва да живее в гробищата, а да я носиш в сърцето си, в себе си. Някой пита: Де е майка ти? Казвам: Ако любя, аз съм майка; ако вярвам, аз съм баща; ако се надявам, брат и сестра съм. Ако не любиш, ти търсиш майка си на гробищата. С тези вярвания и схващания мислим, че сме много напреднали.

Питаме се: Кога ще се оправи светът? Светът може да се оправи в един ден. Външният свят е много оправен, добър е той, но нашият вътрешен свят като е изопачен, казваме: Кога ще се оправи външният свят? И тъй, за да се оправи светът, всеки от нас да приложи тези три принципа за себе си. За мене е безразлично към коя църква принадлежите, какви са вашите вярвания, надявания. Аз засягам въпроса принципиално. На първо място

човек трябва да има дух, мисъл, душа, да е пълен с чувства, да влиза в положението на всяко същество. Всеки човек има живот в себе си, който може да се проявява в неговото тяло, защото на земята живот без тяло не може да се прояви. Как ще докаже някой, че в него има любов, дали само със сладките си думи? Ако мислим така, ще мязаме на онзи руски княз, който обеднял и се оженил за една красива бедна мома. “Ну, поцелуемся” — целуват се първия ден. “Ну, поцелуемся” — втория ден. Също и третия ден, но с това само не се живее. Целувката не значи любов. На тези влюбени трябва да се сложи малко хляб. Тъй казва Господнята молитва: “Хляб наш насъщний, дай го нам днес”. В нея не се иска чай, кафе, а само хляб.

И тъй, за да проявим своята любов на земята, необходимо е да дадем от нея на онези, които се нуждаят от любов. А любовта се проявява в някаква услуга, в какъв да е смисъл: или с една сладка дума, или като нахраниш някого, или като го нагледаш, когато е болен, или когато дойде някой при тебе и му окажеш всичкото си доверие. Ние в отношенията си помежду си внасяме само недоверие. Дойде някой при нас, иска пари на заем, казваме му: Нямам. Кажи му истината — имам пари, но не мога, не искам да ти дам. Защо не му даваш? — Защото не вярваш в него и мислиш, че ще те излъже. С това не съзнаваш, че правиш пакост и на себе си, защото един ден ще изпаднеш в същото положение, няма да имат и в тебе доверие. Я питай какво усеща някой мъж, в когото жена му е изгубила вяра или какво е положението на жена, в която мъжът няма вяра? Тези мъж и жена бягат от къщи, намират се на парила. Всички мъчения в света произтичат все от недоверие. Когато някой не вярва в тебе, това значи, че той се е усъмнил в тебе. Някога чувствуваш една обида, една тъга, това показва, че си изгубил любовта на оня, който те е обичал, той е затворил любовта си за тебе.

Когато слезем във физическия свят, надеждата е, която осъществява нещата. Ние сме слезли и казваме “реалният свят”. Кой е реалният свят? Всички хора искат много ниви, много къщи. Добре е да имате една къща, една нива, една градина. Добре е да имате една къща, едно тяло, което никога да не умира. Да имате една нива, то значи едно сърце, в което да насаждате всичко. И тъй, къщата, това е човешкото тяло, нивата— човешкото сърце, а градината — човешкият ум. Трябва да имате ниви, градини, но не като ония, които имал един гръцки поп. Насадил една нива и казал: Да знаеш, че поп господар имаш. — Да, като тебе господари сто имах, от които деветдесет и девет отнесох. И ние обсебваме къщи, градини, а после казваме: Дали ще има кой да ни зарови? — Да, ще има. Намирам много правдоподобно, когато жената оплаква мъжа си: Иване, Иване, не трябваше ли по Бога да живееш? А това значи: ти ще изплатиш греховете си, та като дойдеш втори път, да не грешиш. Някои казват: Плаче от обич.

Жена, кога ражда, плаче ли? — Не. Когато изгуби детето си, тогава плаче. Когато изгубиш любовта на мъжа си, тогава плачеш, а когато придобиеш любовта му, тогава се радваш. Когато дойде мъжът в къщи, тогава казват: Има голяма радост, сега има любов. Това е реално схващане на нещата. Ние сме изгубили понятията за нещата и говорим на един непонятен език. Господ казва: "Обичайте се, любете се!" Някои казват: Докажи какво нещо е любовта. Мога да ви докажа. Ще взема някого, ще му вържа ръцете и краката с по едно въже, ще му ударя двадесет и пет, ще го потъпча отгоре и ще го попитам: Какво е това? — Терзание. После ще му развържа ръцете и краката, ще го нахраня, ще го целуна. — Какво е това? — Това е любов. За да разберете любовта, трябва да опитате върху си две противоположни състояния. Така постъпва и природата. Изгубиш къща, ниви, майка, баща, деца, казваш: Побеля ми главата, какви са тези страдания? След това идват майка ти, баща ти, нагостяват те. Започва Господ да ти показва какво нещо е вяра, надежда и любов. Вложете любовта в мозъка, вярата в гърдите си, а надеждата в стомаха си. Когато ядете, яжте с надежда. Аз не съм против яденето. Трябва да се яде, но нито много, нито малко. Казвам: Човек, който иска да живее с надежда, трябва да не яде много, да не преяжда. Някой път хапнеш малко, казваш: Защо не си доядох? Но като хапнеш повече, чувстваш отвращение. Законът на надеждата кара майките да говорят на децата си: Яж, мама, яж. Но детето после се разваля. Казвам: От много надяване, от много обличане детето ти най-после заболява. На какво прилича вашата надежда? Еврейският цар Давид, като отишъл на бой, срещнал Голиата и казал: Аз ще се бия с него. Отишъл при цар Саула и му съобщил за решението си. Царят му дал шлем, копие, лък. Надянал ги на себе си, но от тежестта им не бил свободен да действува. Свалил всичкия товар, взел своята прашка с дванадесет камъчета, отишъл на бойното поле, бил се с Голиата и успял. Така и майката мисли като Саула: дойде синът є, тури му броня, шлем, копие, но след няколко месеца той заболява, натоварен е много. Малко храна давайте на вашите деца! Малкото се благославя в природата. Многото, пресищането в света— това е един грях. Онези, които живеят по закона на надеждата, трябва да имат само необходимото в живота. Когато искаш да обработваш вълна, купє един килограм и я обработє, а не сто-двеста килограма. Инак вие ще се намерите в положението на онзи селянин, който, като разбогатял, станал друг, взимал имотите на своите съселяни. Една вечер сънувал един жив сън: През селото минава една голяма кола, пълна със злато и впрегната с няколко чифта волове. Всички селяни се доближавали до колата с една малка чинийка в ръце, сипвали им в тях злато и си отивали. Богатият селянин, като видял това, казал си: Ето случай да разбогатея още повече! Отишъл в избата, извадил един голям сандък и отишъл при човека, който раздавал златото. Казал му: Господине, чакай, и аз искам. — Добре, ще ти дам, но ще легнеш на гърба си, ще туриш сандъка върху гърдите си и ще

ти сипвам в него злато, докато можеш да носиш, и ще се обадиш. — Добре, аз ще нося. Турят му една, две, три, четири, пет, десет, петнадесет лопати, той все мълчи. Най-после той едва диша, задушава се и почва да вика. — Оставете този сандък върху му, нека носи последствията на своята лакомия! Като се събудил, разбрал, че този сандък не му трябва, а трябва да раздаде своето богатство. Цял пълен сандък е много. Сегашният живот е тежък. Аз виждам — мнозина от вас имат много такива сандъци и искат да им турят повече. Добре, но ако ви турят, не ще може да носите. Вие трябва да имате любов, вяра и надежда в себе си, за да спечелите повече. Тази любов, вяра и надежда трябва да употребите за благото на ближните си. Надеждата е принцип, който принадлежи на всички живи същества, даже и на най-малките буболечки. Следователно от никое живо същество не трябва да се отнема този принцип на съществуване. Щом вървиш по пътя и настъпиш една буболечка, ти си я лишил от надеждата ѝ. Няма да се мине много и някой по-юнак от тебе ще те лиши от твоята надежда.

И тъй, Павел казва: “Остават трите — вяра, надежда, любов, но най-голямата от тях е любовта”. Сега, понеже живеете на земята, започнете с осъществяването на тази надежда. В какво? — Да се надявате, че можете да станете добри, умни, здрави, богати. Богати в какво? В добродетели. Да се надявате, че можете да поправите вашия живот. Според мен, сиромашията и богатството, това са две велики благословения, които Господ дава на човека. Богатите хора наполвина признават, че богатството е благословение. Сиромасите не признават, че сиромашията е благословение. Защо е благословение? — Защото сиромахът прилича на малкото дете, което отива на училище. То е сиромах, но има условия да се развива. Неговата торба може да се напълни. А старият човек не може да забогатее. Той казва: Аз много зная. Какво ще разправям на този стар дядо, който е богат? Той ще ви разказва, че има опитност, играл много години на хорото, много моми любил. Учителят не може да разказва на богатия човек. Затова Христос казва: “Ако не станете като малки деца, не може да влезете в Царството Божие “, т.е. не може да използувате живота. И тъй, децата богатеят, а старите хора осиромашават. Те не трябва да разказват своите истории, а да учат. Богатите хора създават условия да ги мразят другите. За тях казват: Те са богати, но кой знае колко са крали, кой знае как са разбогатели техните бащи и деди! Когато си беден, създаваш условия да те любят хората и да работиш. Бедният човек всякога мисли какво да работи и къде да отиде да работи. И затова бъдещият свят ще бъде за бедните, а не за богатите хора. Да преведа думата “беден” — за децата. За богатия човек се казва, че ще отиде на гробищата. Дядото остарява и като отиде на другия свят, той казва: Аз вече стар не ставам. Затова в онзи свят, в Божествения свят стари хора няма, а в този свят има стари, има богати хора. Сегашните деца казват: Е, да стана като дядя си!

Младите моми искат да станат като бабите си. Никакви баби, никакви дядовци не ви трябват. Глупаво нещо е да бъдеш като тях. В Писанието думата “стар” се среща често, но тя има там друго значение. Думата “стар човек” е санскритска дума и означава проявения човек, т.е. човек, който има мъдрост, знание и е полезен за другите. А ние разбираме под “стар човек” онзи, който е окуфял. Той е дядо, не е стар човек. Утре казват за него: Е, този дъртак! Майката приема с радост децата, а те казват: Няма да се махне този дъртак. Една майка във Варна ми разказваше: Имам четири дъщери, с най-голям труд ги изучих, а после ми казваха, че съм глупава, проста. Да, докато ги изучих, добра бях, а после станах глупава. Това са съвременните дъщери. Те са дъщери на безнадеждието.

И тъй, надежда е потребна, за да примири противоречията. Вие не можете да примирите следните противоречия: защо едни са богати, учени, а други — сиромаси, прости. Само надеждата може да примири тези противоречия. Вие мислите, че за първи път сте дошли тук, на земята. Не, всички вие, които сте тук, имате дълга история в миналото. Някой от вас не искат да признаят своето минало. Защо? Когато дядото или бащата на някого е оставил много дълг, питат младия: Ти от техния род ли си, внук ли си на еди-кого си? — Не, не съм от техния род. Да, защото дядото има много борчове. Но когато бащата или дядото е богат, синът казва: Аз имам дял тук. Който не признава миналото, значи, че има много тефтери, много дългове, а трябва да ги плати честно и почтено. Някой казва: Не съм съществувал в миналото. — Да, защото сто пъти си фалирал. А ти казваш: Не казвайте, че съм живял, че аз съм същият човек. Не, ще признаеш, че имаш да плащаш и ще се изплатиш полека-лека. Дойде някой слуга при вас и ви обере. Той е онзи, на когото в миналото ти си сторил същото. Някой запали къщата ти. Той е онзи твой кредитор от миналото, на когото имаш да даваш. Сега ще питате: Защо Господ създаде така света? Питам ви: Вие защо подписахте тези полици? Вие сте искали да станете богати, а после питате защо Господ допусна тези полици. Полиците — това са дяволски изобретения. Човек може само своя сегашен труд да използува, а не и за бъдеще да взима. Взимайте малко и не продавайте вашето бъдеще. Мисля само за днес, за утрешния ден не мисля. Това е Божественото учение. Онзи, който няма надежда, казва: Как да направя тази работа? Започва да мисли за утре, за други ден, за след двадесет години. В какво си сигурен ти след двадесет години, какво знаеш за тогава? Ти не си господар, ти си слуга. Утре господарят ти може да те извика. Законът на надеждата е такъв: ако днес прекарате добре, по всички правила на Божествения закон, има надежда и всички останали дни да прекарате по същия начин. Ако днес сгрешите, всички останали дни ще прекарате по същия начин. Следователно бъдещият ден ще бъде такъв, какъвто е днешният. Не казвайте: Е, днес сгреших, но утре ще се поправя. Не, днес, а не утре.

Когато човек замисли да се жени, в него е надеждата. Дойде момъкът, гощават го всички, но той е недоволен, казва: Аз утре ще реша. Отказва днес да даде думата си, не приема момата. Остане ли за утре, той отказва. Момата, която оставя утре да отговори, и тя се отказва. Ти решаваш ли се да вземеш днес момата? Оставаш ли за утре, нищо няма да излезе. Някои казват: Като си оправя работата днес, от утре започвам да живея по Бога. Работите ни са оправени; това е лъжливо учение, че трябва ние да ги оправяме. Когато един ученик отиде в училището да се учи, майка му и баща му са оправили работите. На него не му трябва търговия, а учение. И когато Господ ни праща на земята, Той казва: Синко, аз те пращам на земята да се учиш, наредил съм работите ти, за тях не мисля. Ако синът каже: Ами майка ми, баща ми може да умрат. Майката, бащата, това са вечни принципи, които никога не умират. Когато майката отиде на други свят, тя ще промишлява за своите деца много по-добре, отколкото ако е тук, затова безразлично е де е тя.

И тъй, надеждата е един от великите принципи на земята, без който земният живот не може да се разреши добре. Вложете в децата си надеждата да им са чисти ръцете и сърцата и да знаят, че тялото, което имат, е един храм, за който децата трябва да дават отговор. Не оставяйте децата си в нечистотия! Човек, който има надежда, ходи всякога спретнат, хубаво облечен, очите му са винаги отворени, радостни, весели. За да развиете надеждата в децата си, карайте ги да бъдат радостни. — Как? — Създайте им такива забавления, които внасят радост в душите им. Този закон е не само за децата, но и за мъже, и за жени. Мъжете да създават радост за жените си, а жените — за мъжете си. Няма ли закона на надеждата в света, идва обезсърчаването, а в безнадеждието се раждат всички съвременни злини, ставаме кисели, недоволни. Мъжът е недоволен, че жена му е пресолила яденето, сърди се, казва є: Ти през плет не си ли виждала? Гневът му от жената минава на децата. На другия ден мъжът донесъл лошо месо, жената се сърди, хвърля го, казва му: Ти през плет не си ли виждал? Съвременните хора мязат на английският реформатор Веслей, който се оженил, но три дена след това казал на другаря си: Не си струва човек да се жени. Да, когато човек изгуби надеждата, да се не жени. Мома или момък, нямат ли надежда, да се не женят. Това бих им препоръчал. Имат ли надежда, ще има в къщата им мир и радост. А днес хората казват: Тези млади сега не могат да живеят, но после ще се спогаждат. Не, сега, сега. Каквато е любовта отначало, такава ще бъде и в края. Тъй говори законът на надеждата. От становището на любовта трябва да схванем времето, от вярата — пространството, а от надеждата — всички методи, начини, чрез които този живот може да се развива. Ако една жена не знае да нарежда къщата си, няма надежда; ако един ученик не може да свири, няма надежда; ако един поп не може да служи, няма надежда. Ти

имаш упование в себе си, че може да направиш нещо с тази надежда. Някой казва: Как мислиш, дали вярвам в Бога? — Чудна работа, аз трябва да отговарям дали той вярва! Ами отвори кесията си и виж! Питаме има ли пари. Отворє кесията си и ще видиш. Отвори сърцето си и виж има ли нещо там. Отвори ума си и ако имаш нещо вътре, имаш вяра. Като ме срещнат хората, питат ме: Ти вярваш ли? — В нищо не вярвам. — Как, безверник ли си? — Аз познавам само надеждата, вярата и любовта. Вярванията, любенията, надяванията, тези неща съм ги забравил, с тях нямам работа. С тях имат работа само онези, който са изгубили любовта, те въздишат, искат любов. Като имаш любов, ти си с нея. Като любиш някого, то значи да имаш само едно прозорче и през него да гледаш. Това е криво схващане. Вие ще бъдете любов, вяра и надежда. Вие ще вярвате, ще имате надежда, че всеки човек може да се повдигне. Когато имаш един приятел, който вярва в тебе, ти имаш криле. Когато у някой приятел изгубиш вяра, ти се обезсърчаваш.

Когато говоря за невидимия свят, моите и вашите разбирания по това са диаметрално противоположни. Всички неща, които са далече от нас, са невидими, а всички, които са близо, са видими. Следователно далечните неща от нас, за които трябва да пътуваме, са невидими. Но ако се отдалечим от видимия свят, той става невидим. Значи видимият и невидимият свят подразбират пространството. А сегашните хора подразбират невидимия свят като нещо невъзможно. Светът, към който се стремим, наричат невидим, а аз го превеждам "далечен свят". Човешкият живот, който е далечен за една мравка, е невидим живот за нея. Такъв е за нас например ангелският живот. Когато дойдем до положението да разбираме и чувствуваме като тях, ще разберем този живот. Той е прекрасен. Там няма смърт, няма свещеници, търговци, съдилища. Ще кажете: Ами тогава какво има? Че съдията какво прави? — Праща хората в затвора. Търговецът какво прави? — Като някой бирник хване някого, обере го. В онзи свят има братство и сестринство. Като отидеш там в някой дюкян да си купиш нещо, търговецът няма да иска пари, но ще ти каже: Голямо удоволствие ще ми направиш да си вземеш каквото искаш без пари. Ако дадеш пари на търговеца, той ще се обиди и ще ти каже да си излезеш вън. Вземеш ли даром, той ще те покани и друг път да отидеш при него. Онзи свят е приложил надеждата именно в този смисъл, а във физическия свят схващанията са тъкмо обратното. Ако отидете в ангелския свят, ще видите какви красиви, стройни хора има там, не приличат на вас. Като отидете при тях, ще кажете: Да бягаме оттук, този свят не е за нас. Затова религията е наука, която учи хората на законите на любовта, вярата и надеждата. А днес хората учат всичко, но не и тези неща.

И тъй, надеждата е бъдещата велика наука, която ще осмисли живота на

земята, ще ни научи как да преустроим училищата, съдилищата, как да се храним. В този бъдещ свят гробища няма да има и тогава Христос ще дойде. Тази земя, в която сега живеем, ще се преустрои. Този свят ще потъне под водата. Нови континенти ще се създадат, нов въздух ще има. Ако Христос дойде сега на земята, какво ще намери? Всеки ще Го посрещне с едно прошение — коя от мъжа си се оплаква, кой от брат си, кой от сестра си. Христос ще каже: "Аз не идвам с тази цел — да съдя хората. Аз идвам да донеса мир, любов, вяра и надежда." Сега светът се съди, а няма Христос да го съди. Той дава нова заповед на любов и пита: "Когато дойде Син человечески на земята, ще намери ли вяра, ще намери ли хора, готови да възприемат това учение?" Той казва: "Ако имате любов, ще опазите моето учение, ще приложите тези три велики закона." Светът ще се подобри, има условия за подобряването му. А днес се говори за някаква съдба, но това е странично учение. Сега някои казват: Светските хора са невярващи, нямаме надежда в тях. Е, тогава нека евангелистите, нека католиците приложат това учение. Но между тях има недоразумения. Какво е това служене! Питам: Вие, евангелисти, католици, търговци, доктори, адвокати, такива ли сте се родили? Не, отпосле сте си турили тези фирми. Тогава защо са тези недоразумения? Като разберем основно защо сме дошли на земята, ще можем да приложим великия закон на надеждата и няма да питаме има ли Господ или не, а ще питаме прилагаме ли законите на любовта, вярата и надеждата? Прилагаме ли тези закони, разбрали сме защо сме дошли и недоразуменията ще изчезнат. А сега какво правят хората? Сгрешил някой, хайде три-четири години в затвора или църквата го отлъчва. И всички хора все света оправят! И които вярват в Бога, и които не вярват в Бога, все колят и бесят. Казвам: И едните и другите са под еднакъв знаменател. И ти, който вярваш в Бога, ме обираш, и ти , който не вярваш в Бога, ме обираш. Каква разлика има между тях? Ако вярващият ме обира, а невярващият не ме обира, казвам, че в този последния има някакъв принцип, нещо хубаво в душата му, което хората не виждат. Ето защо бих желал да постъпваме малко по другояче.

Това учение е потребно за вас. Вие трябва да живеете на земята, да бъдете здрави, щастливи и блажени. Каквото искате да направите, не може да го осъществите, ако нямате любов, вяра и надежда. Всичко е скрито в тези три велики принципа — любов, вяра и надежда. Ако ги разбирате правилно, ако ги разработвате в себе си, ще бъдете силни, мощни, ще имате радост, упование и сила в живота си. Това е учението, което Христос е проповядвал, като е дошъл да примири хората с Бога. Как? — Като ги научи как да живеят. Това не е вярване, а велико изкуство. Няма по-велико изкуство на земята от това — да се научиш как да живееш. Това трябва да научим! Млади, стари, майки, бащи, сестри, братя, приятели, господари, слуги — всички трябва да се научат да живеят разумно, да има мир и

съгласие между всички.

И тъй, приложете това учение. Напуснете всички ваши стари възгледи, т.е. не ги изхвърляйте, а ги турете като тор. На вашите стари вярвания присаждайте нови клончета. Всичко в света трябва да се ползува. Тази опитност, която имаме, е отлична, направете крачка напред! Приложете закона на надеждата, да бъдете всякога радостни и да не знаете какво е обезсърчение. И последен бедняк да станеш, пак да не се обезсърчиш, защото в твоята душа ще има нещо, което никоя сила не може да ти го отнеме. Вие имате сили, скрити богатства в себе си, които съвременната наука дори и не подозира, макар че ги констатира. Има неща, които човек не може да научи от книгите. Ако едно дете се подложи на магнетичен сън до пета степен, в него ще се развият особени способности и това дете може да ви каже какво става в Америка, може да опише болестта на някой болен и с това да предпише най-ефикасните лекарства. Как става това? Човешката душа още не се е напълно проявила; у човека има сили, които чакат най-благоприятни условия за развиване. Ако вие се освободите и влезете в свободата на Божествения живот, ще научите всичко. Ако схващате Бога като всеобемна Любов, в която животът може да се прояви, ако Го схващате като същество, което гледа с най-голямо благоволение към най-малките и най-големите същества, Той ще ви въздигне. Схващате ли Бога като същество, което само чака да наказва, Той няма да ви помогне. Схващайте Го като същество на благост, сила, в която няма смърт. При такова разбиране на Бога във вас ще влязат два принципа на вяра и любов. След двадесет-тридесет години Бог ще ви повика при себе си, да види какво са научили неговите деца и после пак ще ви прати на земята. За всички има работа. Като види, че сте научили урока си, ще ви прати да служите във великата вселена. В този живот всяка душа ще задоволи всички стремежи, които тя има. Няма желание на душата, която тя да не може да осъществи. Но кога? — Когато свършим това велико училище, в което се изучава законът на надеждата. Бих желал всички, които слушате за надеждата, да излезете оттук радостни. Имате ли радост, всичко добро е у вас. Мома, която пее, работите є вървят добре. Отвори прозорците, весело є е. Някоя мома мълчи, лошо е положението є, изгубила е надеждата си.

Затова бих желал каквото и да правите, да пеете. Стари, млади, пейте! Който иска да бъде млад, трябва да пее, да се радва. Престанеш ли да пееш, твоята работа е свършена. Ти си една баба или един стар дядо, и всички казват: Бог да го прости! Ще дойдат твоите роднини, ще те оплачат. Казвам: Да, Бог да те прости, защото не знаеш да пееш и да се радваш. Ако не искате да ви поливат върху гроба, да ви четат молитви, пейте, радвайте се! И тъй, приложете надеждата в живота си. В надеждата няма

меланхолия, скръб, отчаяние. В нея има само радост и веселие. По това се познава този Божествен принцип.

Други
16.01.1920 10:00 Петък, Русе

1920_01_18 Съмнение и вяра

СЪМНЕНИЕ И ВЯРА

Всички хора се съмняват. Съмнението изпъква при различни условия и спъва човека. За да се освободим от съмнението, още със ставането си от сън, трябва да се обърнем към Бога. Не мислете, че Бог е някъде далеч, само на небето. — Де е небето? — То е толкова далеч от нас, колкото и близо до нас. Ако давате място на съмнението, небето е далеч от вас. То пречупва вашите вибрации. Между вашите вибрации и тези на Бога се образува една вълна, която ви отблъсква от него. Щом съмнението ви напусне, вие отново се приближавате към Бога. Защо се съмнявате в Бога? Нека всеки си каже: Няма причина да се съмнявам в Онзи, Който е създал света. Каквото да правите, мъчно можете да се освободите от съмнението. Това са неизбежни преживявания. Ще кажете, че, за да се освободите от съмнението, трябва да отидете в духовния свят. — Това е въпрос. Мога да ви заведа в духовния свят, но и там ще минете през съмнения. Там условията за съмнения са по-големи, отколкото на физическия свят.

Мнозина се интересуват от живота на небето. Те мислят, че той коренно се различава от живота на земята. Като отидете на небето, ще видите, че животът там е като физическия. Едно ще ви учуди: как сте закъснели толкова много за този живот и как малки причини са ви спъвали. Правете малки наблюдения, да видите, как се явява съмнението. Вижте, как мъжът се съмнява в жена си. Първоначално се съмнява без причини. И, като се убеди, че няма защо да се съмнява, вярата му в нея се увеличава. Значи, от съмнението той отива към вярата — към другия полюс. Така той се поляризира. Такъв е законът. Когато един човек се качва нагоре, по същата верига друг слиза надолу, за да нагребе вода от кладенеца. Ако мъжът се качва, жената слиза; и обратно, когато жената се качва, мъжът слиза. Това са преживявания, както на светските, така и на религиозните хора. Вие трябва да знаете този закон, понеже по него ту се привличате, ту се отблъсквате. Който се качва нагоре, да каже на онези, които слизат: Дръжте се, не се страхувайте! Като се поддържате взаимно, вие няма да се натъквате на противоречия. Трябва ли, който се качва нагоре, да задържа благословението само за себе си? Не, той трябва да сподели радостите си с другите. Който слиза, трябва да каже: Имам малки мъчнотии, но ще минат.

Като влезете в духовния свят, пазете се от външната светост и външното добро. По възможност, бъдете вътрешно скромни, с вътрешна чистота и святост. Кого обират разбойниците? — Онзи, който е по-добре облечен, със скъпи украшения и накити. По същия начин постъпват и лошите

духове с хората. Като видят някой външно натруфен, те го обират. Знайте, че никой не живее за себе си. Следователно, истината трябва да се говори, но само в името Божие. Само така ще чувстваме Божието присъствие. Само така, нашият ум и нашата воля ще бъдат едно с Бога. Има религиозни хора, на които, докато работите им вървят добре, казват, че те са направили това. Щом се объркат работите им, те търсят виновника вън от себе си и казват: Излъгаха ни. Аз бих постъпил обратно: когато направя една погрешка, ще призная, че аз съм я направил. Когато направя едно добро, ще кажа, че Бог го е направил. Да отдаваш погрешката си на другите, а доброто на себе си, това не се позволява в духовния свят.

Често се говори за илюзии в религиозния и духовния живот на човека. — По какво се познават илюзиите? — Те се придружават с чрезмерна самоувереност. Сърцето вярва, а умът се съмнява — има едно стягане в човека. При илюзиите, между главния и стомашния мозък, т.е. слънчевия възел, няма хармония. Обаче, когато са в хармония, човек е свободен от илюзии и тогава, каквото пожелае, ще го постигне. Така човек може да познае, дали откраднатата от дома му вещ ще се намери, или няма да се намери. Ако между главния мозък и стомашния мозък усетите стягане, предметът няма да се намери. Всеки може да има поне такава опитност. Вътрешното зрение още не е развито у вас, за да можете чрез него да проверите, кой е откраднал предмета. Наблюдавайте, колко от вашите опитности и преживявания са верни. Колкото по-голям е процентът на вашите опитности, толкова повече растете в духовно отношение. Ако процентът на опитностите ви се намалява, не може да се разчита на вас. Това е слизане в конуса. За да се повдигнете, трябва да минете от другата страна на конуса и оттам да се изкачите. Слизанията в конуса са изкушенията, през които минавате. Без тях нищо не се постига. Без изкушения, мъчнотии и страдания, човек не може да се повдигне нито един милиметър нагоре. Факт е, че през колкото повече опитности минаваш, в колкото по-голяма тъмнина навлизаш, без да губиш връзката си с Бога, толкова повече се повдигаш.

Сега, като говоря някои неща, забелязвам, че мислите на окръжаващата среда се преплитат в моя ум. В това време аз трябва да отделям Божествените мисли от човешките; да различавам това, което ми се говори отдолу и отгоре. Дали всичко, което говоря, ви харесва, не е важно. Обаче, резултатите на това, което се дава отгоре, са добри. Искате да убедите другите в нещо, но знаете ли, какво изкуство е да убедиш човека? Това е достъпно само за ангелите. Преди години, един мой познат искаше да му покажа начин да подобри работите си, защото вкъщи имал много неприятности. Каквото и да му говорих, не можа да се убеди в истинността на думите ми. Той не само че не подобри работите

си, но ги влоши. — Защо? — Защото се усъмни. Щом се съмняваш, съмнението се връща върху тебе. Ако имаш воля да проектираш една мисъл вън от съмнението си, проектирай я; ако не можеш, по-добре не хвърляй този камък. Затова е необходима силна воля. За някои неща вие имате воля, но като дойде да отхвърлите съмнението, волята ви е слаба. Когато искаш да помогнеш на някого, трябва да слезеш на неговия уровен. Но ти трябва да бъдеш противоположен на него: ако той е положителен, ти ще бъдеш отрицателен. Ако не си такъв, ще намериш друг, с противоположна енергия на него, той да свърши работата. Например, имаш богат приятел, който те обича. Постепенно той започва да се издига в обществото и се отдалечава от тебе. Той води разпуснат живот, и ти вече не можеш да му влияеш. Ако ти си противоположен на него, ще го спасиш. В противен случай, ще се обърнеш към невидимия свят да му помогне. Като му отнемат това, което е спечелил, той ще се върне към тебе. Сега на хората се взима това, което са спечелили. Те олекват и започват да гледат учудено нагоре-надолу. Като не могат да си обяснят причините на това, умовете им се нагласяват по друг начин и се изменят.

Питате: Защо идат нещастията? — Само нещастията ще ни спасят. Като срещнеш някого, който преживява голямо нещастие, ще му кажеш: Ела при мене, подай ръката си! Сега вече той е готов да се учи. Който не разбира това, изпада в изкушения. Изкушения има и в религиозния, и в духовния живот. Като преживявате нещо, искам от вас следното: да гледате на всички хора еднакво, да нямате никакви предубеждения; да вярвате, че от Божествено гледище, всичко, което става, е за добро. Ако има нещо, което сега не е добро, в бъдеще ще е за добро.

В живота има два процеса; слизане и възлизаме. Злото е процес на слизане, а доброто — процес на възлизане. Значи, доброто и злото са процеси на движение. От вас се иска да премахнете всички недоразумения. Външно вие се примирявате, но вътрешно си оставате непримирими. Истинско примиряване става в името на трите закона: какво можеш да направиш в името на Бога; какво можеш да направиш за доброто на своята душа и какво — за благото на своя ближен.

Сега, насочете мисълта си в следното: за цяла седмица да бъдете в хармония помежду си. Някога мислиш, че само ти си прав, а другите не са прави. Казваш: Благодаря, че не съм като другите. — Благодари, че не си поставен като него на такъв изпит; ако попаднеш на този изпит, не знаеш, дали ще го издържиш. Знайте, че когато един пада, и другите падат. Той може да завлече всички. На вас ви трябва смирение. Като ставате от сън, обръщайте внимание, какъв е гласът ви, дали е мек; какви са вашите движения. Когато дойде Духът в човека, гласът му става по-мек, а

движенията по-пластични.

Методи за прилагане. Вървите по улицата и изведнъж ви дойде една добра мисъл — изпълнете я. Например, дойде ви мисълта да влезете в един магазин. Не питайте защо, но влезте. Или пък изпитваш желание да се спреш пред някой просяк, да си поговориш с него. Не питай защо, но спри се. Не се питай, защо трябва да направиш това или онова, но изпълни волята Божия. Не се обезсърчавайте, ако опитът ви излезе несполучлив. Ако нямаш възможност да помогнеш на човека материално, поне го изслушай — и това е достатъчно. Всеки човек е свързан с хиляди същества и, ако ти не можеш да помогнеш на някого, друго същество ще му помогне заради тебе. Разкривайте сърцето си за вътрешните преживявания. За да се събуди у вас любовта, употребете методите на природата. Първо, започнете с топлината и плодовете, които тя произвежда. Топлината води към любовта. Може да почувстватe любовта и чрез другите хора. Като отидеш при тези, които са имали преживявания на любовта, достатъчно е да поседиш няколко минути при тях, за да възприемеш същото състояние, което са имали те. Така ще изпиташ любовта, без да ти се говори за нея.

Когато бях във Варна, един ден, към края на месец февруари, през отворения прозорец на стаята ми, влязоха два косера. Те останаха и през нощта в стаята ми. Сутринта, като станах, запалих огъня, турих им малко трошици от хляб да си хапнат. Те се изплашиха, хвръкнаха към прозореца и почнаха да се удрят в него. Като се стопли малко в стаята, те се скриха под мангала и почнаха да издават особени звукове. Отвреме-навреме хвръкваха към прозореца. След няколко минути, женската се качи на рамото ми и оттам литна към прозореца. С това искаше да ми каже: Ние имаме работа. Защо сме попаднали тук? Аз им казах: Вън има буря; почакайте още малко, докато утихне. Направих едно сандъче, напълних го със слама, и вечер те се прибираха в него. Те престояха при мене два-три деня. Един ден аз отворих прозореца и ги пуснах да си хвръкнат. По същия начин трябва да постъпвате и с хората. Туряйте им мангал, малко вода, трошици и малко слама в сандъче. Понеже вие живеете в дома на Живия Господ, Той ще ви даде всичко. Какво означава качването на птичката върху рамото ми? Женската ми казва: Ти няма да ни откъснеш главите. Приложи добрата си воля!

Сега и ние се качваме на ръката на Господа и се молим, Той да се грижи за нас. Аз ви говоря не за Господа преди две хиляди години, а за Живия Господ, Който работи сега на земята. Аз Го познавам много добре, зная, какво мисли да прави Той сега в света. Този Господ познавам не само аз, мнозина Го познават. Може и вие да Го познавате. А вие Го чакате. Отворете сърцето си, и Той ще дойде във вас. Той е Любов. Най-първо ще

дойдат ангелите, а те са вярата, добрите духове. Дайте потик на душата си. Не се отклонявайте от една малка, добра мисъл, която ви дойде. Не считайте, че като сте услужили някому, той трябва да ви бъде признателен. Като услужих на двете косерчета, аз употребих два часа да се занимавам с тях, но това ми достави голямо удоволствие. Нужно е да имате преживявания от такива малки добрини. Направите добро на някого, но казвате, че той не разбира стореното добро. Разбира той много добре. Той ще се помоли на Господа за вас, и Господ ще ви изпрати своята Любов. С болните трябва да се занимават религиозните; с гладните и жадните трябва да се занимават духовните, а със затворниците — Божествените хора.

Беседа от Учителя, държана на 18 януари,
3 ч.сл.обяд, 1920 г., ул. Опълченска, София.

1920_01_18 Добрият пастир
неделна беседа

ДОБРИЯТ ПАСТИР

15. Беседа от Учителя, държана на 18 януари, 1920 г. София.

„Аз съм добрият пастир и познавам моите; и моите мене познават.“ (Йоана 10:14)

Тоя стих и досега е неясен и неразбран, както за културните хора на сегашното време, така и за духовенството. Всички му дават такова значение, каквото в действителност няма. Преди да обясня вътрешния смисъл на тоя стих, ще направя едно въведение. Например, някой пита: Ти религиозен ли си? Той мисли, че религията е всичко. Религията е само една трета от истината. Значи, религиозните познават само една трета от истината. Следователно, не им се сърдете, когато правят погрешки. – Ти духовен ли си? – Духовните познават две трети от истината – и на тях липсва нещо. – Ти Божествен човек ли си? – Божествените хора познават цялата истина, т.е. три трети от нея. Ето защо, за да познае човек истината, трябва да бъде едновременно и религиозен, и духовен, и Божествен. – Как се проявява религиозният? – Като срещне беден, окъсан човек, той ще го заведе в един магазин, ще му купи дрехи и ще го изпрати да си върви. Той има дрехи, шапка, но е гладен. Още на пътя му премалява, не може да върви. Дрехи има, но хляб няма. Среща го духовният. Той го завежда в дома си, нахранва го добре и го оставя да нощува при него. Тръгва тоя пътник в живота, пада, става, докато един ден счупи главата си. Среща го Божественият човек, поканва го в дома си и започва да му говори, дава му знания, запознава го с истината, която му дава възможност да живее добре. Истинският човек включва и трите прояви на живота: физичните, духовните и Божествените. Физичният живот има отношение към формите, т. е. към религията; духовният живот има отношение към съдържанието, т.е. към чувствата, а Божественият живот – към смисъла на нещата, към любовта.

„Аз съм добрият пастир." Какво означава пастирът на физичния свят? – Всички поданици на една държава са овце, а техният управител, т. е. главата им е пастирът. Всички хора в църквата са овце, а владиката или проповедникът е пастирът. Всички ученици в училището са овце, а учителят им, който ги събира да се учат, да се упражняват, е техен пастир. Навсякъде хората се упражняват. И в църквата се упражняват. Те се молят, коленичат – това са все упражнения. Това е прост начин за разбиране на религията. Каквото и да правите, важно е да се научите да мислите право.

Под право мислене не разбирам логично мислене; право мислене е когато във всяка мисъл взимат участие и умът, и сърцето, и волята, Там, дето умът, сърцето и волята се проявяват отделно, злото се вмъква. Днес учени, религиозни очакват Христос да дойде на земята. Какво ще направи Христос, ако дойде на земята? От памтивека се явявали и сега се явяват велики хора – учени, проповедници, и всички говорят за хляба, как да се осигурим. Какво са постигнали досега? Тия учени и философи аз ги наричам проповедници на самуна. Казвам на тоя проповедник: Ти си религиозен, добре правиш самуните, – Аз не ходя на църква. – Не е важно, ти можеш да месиш хляб. Едно се иска от всички: да изправим живота си. Всички хора страдат, боледуват, липсва им нещо. Не се обиждайте от това. Може да ви липсва нещо обикновено – дреха, обувка, украшение, Важно е, че ви липсва нещо. Тая липса не изменя характера ви. Казваш: Всичко имам, но съм гладен. Значи, пак ти липсва нещо – храна. – Тоя човек е неморален, не може да издържа. – Гладен е човекът, нахранете го, за да се бори и устоява на всички сили, които работят против него. – Той е грешник, трябва да се изпъди вън от обществото. – Гладен е човекът. Учените ще започнат да обясняват, какво нещо е гладът и какво – жаждата, отде произхождат. Те определят, какво нещо е водата, но това определяне е религиозно. Според мене, сегашната наука е религиозна, понеже се спира главно върху формата на нещата. В тия форми или няма съдържание, или е налято малко съдържание. Това не е обидно. То показва, че науката има още много да придобива. Че шишето е празно, нищо не значи. То трябва да бъде чисто, че като дойдете до извора, да го напълните с чисто съдържание. Всеки трябва да се запита: Шишето, което нося, празно ли е и чисто ли е. Ако някой си отговори, че шишето му е пълно, това е половина истина. Той трябва да знае, с какво е пълно. В някои случаи предпочитам шишето да е пълно, а някога – обратно, да е празно. Някога предпочитам плюс, а някога минус. Ако твоят плюс подразбира актив в живота ти, той е на място. Имаш пет хиляди лева и още пет хиляди, стават десет хиляди лева – ти си богат човек. Ако имаш пет хиляди лева дълг и още пет хиляди дълг, ти имаш плюс, т.е. събираш ги, но накрая плюсът става минус. Това е дълг от десет хиляди лева.

Мнозина казват: Ние трябва да бъдем активни, а не пасивни. Животът е борба. – Това е една трета от истината. Борба съществува, докато чукаш камъните и докато направиш къщата си. Щом направиш къщата и влезеш в нея, борбата не е на място. В тоя случай, животът не е борба. Борите ли се, това показва, че сте неразумни хора. Казвате, че само революцията ще оправи живота. Знаете ли, какво е отношението на човека към революцията? Каквото е отношението му към рициновото масло, такова е отношението му към революцията. – Кога взима рициново масло? – Когато е запечен, не може да се освободи от нечистотиите си. Рициновото

масло произвежда революция в червата му, и той се освобождава от затруднението си. Щом се очисти, не търси вече рициново масло. Следователно, революцията е преходно състояние, което има за цел да възстанови реда в Божествения живот. Веднъж нарушен тоя ред, непременно трябва да се възстанови. Дали ще взимате рициново масло, или гореща вода, ще имате един и същ резултат.

И тъй, разсъждавайте право, за да дойдете във връзка с великата разумна природа, за която мнозина мислят, че е мъртва, неодушевена. Те мислят, че камъните, растенията, животните са съвършено несъзнателни същества. Следователно, само човекът има право да урежда живота. Ако дойде една комисия от слънцето, да прегледа живота и културата на земята, какво би казала? Каква култура има в тоя дом дето мъжът и жената се хващат за косите и се бият? Това е културата на Тарас Булба, който искал да опита силата и смелостта на синовете си. Той искал да знае, готови ли са да се борят с мъчнотиите в живота. Сега и ние, в някои случаи, ще се борим, в други случаи ще правим революция, а в трети ще градим. Всички сте правили революция. Ако кажете, че не сте правили революция и сте кротки хора, аз ще остана на особено мнение. Кой от вас не е дърпал косата на по-малкото си братче и сестриче? Кой не е пръскал другарите си с вода? Казват за някого, че е отличен човек. - Колко пъти е дърпал косата на своето братче и сестриче? - Да го изберем за управител. – Той ще оправи работите толкова, колкото е оправил своето братче и сестриче. Следователно, когато назначавате някого за министър, попитайте, как се е отнасял с по-малките си братчета и сестричета. Ако се е отнасял добре с тях, той ще оправи България, или коя и да е държава. Аз говоря принципно. При всяко отклоняване от тоя въпрос, всякога ще ни липсва или една трета, или две трети от истината — все ще липсва нещо. Човек и като религиозен, и като духовен може да бъде добър или лош, да му липсва нещо. Само когато стане духовен, човек се свързва с Бога. За него се казва, че е създаден по образ и подобие Божие.

Казвам: Човек трябва да бъде свързан с Бога. Думата „ свързан" е неразбрана. Да се свържеш с Бога, това значи, да разбираш закона на служенето. Като си свързан, ще обичаш Бога. Като Го обичаш, няма да стоиш при Него, но ще Му служиш. Хората ходят на църква, молят се, но, като излязат от църквата, пак вървят по стария път. Те казват: Христовото учение е неприложимо. Не е така. Който е готов да служи, всякога може да го приложи. Както и да служите на старото учение, бирникът всякога ще дойде. Който министър и да дойде, бирникът ще ви посети. Която майка и да дойде, няма да се освободите от бирника. Важно е, как ще се справите с него. – Бог да ни помогне! – Щом искате Бог да ви помогне, научихте ли Неговия велик закон на любовта? Оня, който не е показал милост, и

спрямо него Бог не може да покаже милост. Ако ние имаме любов, и към нас хората ще бъдат милостиви.

Христос казва: „Аз съм добрият пастир." Аз определям доброто като качество на човешката воля. Човек не е нито добър, нито лош. Това зависи от момента, когато проявява доброто или злото. Ако проявява разумната си воля, той е добър. Добрият човек дава добри плодове, без червеи. Плодовете му са сладки и малко кисели.

Помнете: Всичко, което ви говоря сега, влиза в живота; никой не може да се освободи от влиянието на моите думи. Те ще произведат своя ефект най-много след хиляда години. Казвам „моята мисъл", като подразбирам новата мисъл, т. е. мисълта на живия Бог, с Когото съм свързан. Както Бог мисли, така и аз мисля. Каквото Той пожелае да направя, това върша аз. Всеки може да бъде такъв. Това не е мъчно, но герой трябва да бъде човек. Много хора са герои на бойното поле, но щом дойдат в обществото, не са смели. Те се страхуват, как ще преживеят, какво ще стане с децата им. Затова някой казва: В тоя живот не може без лъжа. Той не знае, че чрез лъжата, именно, ще умори децата си. Лъжата е красива жена, която е изгубила честта си. За такава жена се казва: „Пусни красивата жена без верижка, ще се върне с верижка." Аз взимам думата верижка в широк смисъл.

Питам: На кого искате да угаждате? – На обществото. – На кое общество? – На свещениците. – На кои свещеници? – Ако е въпрос за истински човеци, де са те? И Диоген, на времето си, ги търсеше със запалена свещ, дано ги намери. Де са ония хора, които побеждават със своята воля? Аз не търся силни хора от миналото, но сега искам да ги видя. Ако днес си добър, и в бъдеще ще си добър. – Ще стана добър. – Защо не си добър и сега? Ако в бъдеще станеш добър, и днес можеш да бъдеш такъв. Сегашният момент гради и създава. И Бог гради и създава в настоящето, а не в миналото. Грешните хора са в миналото. Сегашните хора се делят на десни и леви. Религиозните се борят да седнат отдясно на Отца. Аз бих желал да върша Божията воля във всеки даден момент – нищо повече не желая.

„Аз съм добрият пастир." Добрият пастир е добър в даден момент. На земята ние сме овце. Овчар, който не може да пасе добре овцете, не може да ги опази от вълците. Господарят му ще го изпъди. Добрият овчар води овцете си по високи места, да не заболяват от метил.

Често хората се питат, защо идат страданията. Ще ви отговоря със следния пример. В древността живял един умен цар. Той бил млад, но крайно амбициозен. Като се оженил, родило му се много красиво момиченце.

Веднага астролозите се явили при царя, направили хороскоп на детето и казали: За да запази хубостта и здравето си, твоята дъщеря трябва да прави всеки ден по една баня от сълзите на твоите поданици. Преди да се роди детето, поданиците трябвало да се молят, Бог да изпрати красив, умен наследник на царя. Те закъснели с молитвата си и, вместо наследник, дошла наследница – царската дъщеря. Сега трябвало всички поданици да плачат за царската дъщеря. – Кога плаче човек? – Когато страда, когато го бият. Във всяка улица се чували плачове – трябвало сълзи да се събират. Всеки ден събирали сълзи, с които къпели царската дъщеря. Това продължило цели 20 години. Днес, когато хората се питат, защо идат страданията, аз отговарям: Страданията идат, за да се поддържа красотата на царската дъщеря. – Защо са сълзите в света? – За баня на царската дъщеря. Това не е алегория. Когато лихварите, големите земевладелци опропастяват десетки и стотици семейства, не къпят ли те своите дъщери в техните сълзи? Няма човек в света, който да не се е къпал в такива сълзи. Продължавам разказа. Поданиците започнали да плачат и да се молят, дано Бог ги избави от това нещастие. Най-после Бог изпратил един херувим на земята, да се роди в плът, като млад, красив момък. Царската дъщеря го видяла и се влюбила в него. Оженили се, но първата работа на херувима била да предаде на своята възлюбена новото учение. Той й казал: Ти можеш да бъдеш красива, без да се къпеш в човешки сълзи. До това време водата не съществувала. Херувимът взел една малка тояжка, отишъл при една канара, ударил няколко пъти с тояжката си и от канарата започнала да извира чиста, хубава вода. Дотогава всички хора се миели със сълзите си. Сега вече царската дъщеря се къпела във водата на тоя чист извор. Благодарете, че не живеете в епоха, когато трябва да се миете със своите сълзи. Царската дъщеря родила едно дете и започнала да го учи на новото учение. Тя му казвала, че трябва да се къпе в чиста вода, а не в сълзите на своите поданици, както на нея преподавали. Възлюбеният на царската дъщеря – херувимът, изчезнал от двореца. Той се върнал на небето, отдето дошъл.

Сега остава още едно голямо нещастие в света – отнемане живота на по-малките и слаби същества. Заради вашите малки ангелчета и гълъбчета – вашите деца, вие точите ножове и режете главите на кокошки, агънца, прасенца, да им сготвите хубава чорбичка, да ги къпете отвътре. Днес една кокошчица, утре друга кокошчица, но това води към друго, по-голямо страдание. Трябва да се освободите от това страдание, на което всеки ден се натъквате. Казвате: Как така? Моето здраве, хигиената изисква да се къпя в сълзите на моите поданици. Обаче, архангелът доказа, че може и без тия сълзи. Друг архангел ще дойде да докаже, че може и без тая кръв.

Един цар в древността пожелал да се прослави. Събрал целия народ около

себе си: свещеници, учени, философи, вестникари и на всички заповядал да вдигнат знамена и да говорят за него, да държат лекции, сказки, да се прочуе в целия свят. Покажете ми един народ, който, като е живял по тоя начин, да се е прочул и да е процъфтял. Когато Мойсей изведе евреите от пустинята и влезе в ханаанската земя, можа ли да я завладее? Не само, че не я завладяха, но те я изгубиха. Де са сега асирийците, вавилоняните, египтяните? Де е тяхната стара култура? И сега всички казват, че не може без война. Може и без война, но трябва да се пробуди висшето съзнание на хората. Ако разбирахте живота правилно, не бихте заклали нито едно агне, или кокошка. Много агнета са по-културни, отколкото вие си представяте. Като отидете на оня свят, ще проверите тая истина. Там ще срещнете много агнета, които ще ви кажат: Ние те познаваме. – Отде ме познавате? – Едно време ти ни закла в твоя двор. Ще ви срещнат и кокошки, които ще ви кажат същото. Вие сте ги заклали, без да подозирате, че те ви дават пример на саможертва. Че агнето жално блее, като го колиш, ти не искаш да знаеш и казваш: Нека си блее. Кокошката кряка, ти казваш: Нека си кряка. Когато вие страдате, казвате: Сърцето ми се къса. – Защо? – Нямам нови дрехи и нови обувки за Великден. Когато колиш агнето, сърцето ти не се къса. Това култура ли е? Велико е Божието търпение към ония, които не вършат Божията воля, а своята воля. Кажете: Господи, ние не вършим още Твоята воля. България се нужае от искрени хора, които говорят истината. Само така ще се повдигне българският народ. Христос дойде между един народ, но Го разпнаха. Българите имат за задача да предадат това учение на другите народи. Какво искат те? Да станат велик народ? Вашата земя е толкова голяма, колкото беше земята на евреите. Ако не слушате Господа, и от вас нищо няма да остане. Ако приемете великите Божии закони – любовта и мъдростта, вие ще бъдете велик народ, и държавата ви ще бъде по целия свят. Тогава ще царувате не чрез насилие, но чрез Божественото учение, което ще излиза от вашите сърца. То навсякъде ще дава изобилно сладки, вкусни плодове. Ще кажете, че това е съблазнителна мисъл. – Можем ли да бъдем толкова велик народ? Питам: Как можете да убивате хиляди хора на бойното поле, а не можете да отглеждате също толкова хиляди? – Това е закон. – Според мене, това, което става на бойното поле, е беззаконие; това, което се върши от любов, е закон.

Сега вие искате да приемете новото учение. – Как ще стане това? – С работа и учене. Вие наблюдавате слънцето, но това не е достатъчно. Трябва да следите, отде изгрява слънцето, как обикаля земята и т.н. Изгряването на слънцето може да познавате и по растенията, по изворите. Изобщо, трябва да следите всички промени в природата. Това е истинско знание. Когато страдате, вие търсите причината за това и казвате, че нямате достатъчно храна. Всъщност, вие не страдате от недоимък, но от преяждане. Положението, в което сега се намирате, не позволява да ядете много. –

Защо? – Много естествено. На пеперудата не се позволява да яде колкото гъсеницата. Знаете ли, какво е отношението по тегло между соковете, които пеперудата изсмуква, и листата, които гъсеницата изяжда? На ония, които са в пашкула, не им трябва храна. Те минават известно време без храна, и след това започват да се хранят с новия нектар на живота, т.е. с храната на новото учение. Ако сегашните хора постоянно усещат глад и жажда, причината за това е, че те събират материал за съграждане на своето бъдещо тяло, което никога няма да умре. В бъдеще, когато дойде някой гладен при мене, ще му дам десет капки от нектара на живота. От него той ще извади ония елементи, които му са необходими. Както от три хиляди килограма розов цвят може да извадите един килограм розово масло, така и от грубата материя вие може да извадите ония фини елементи за съграждането на вашите светли мисли и благородни чувства. Не можете да мислите и чувствувате, ако нямате съответствуващ материал за съграждане на вашите мисли и чувства.

Някой казва, че не може да люби. – Как ще любиш, като си последен бедняк? Само богатите могат да любят. Преди да любиш, ти трябва да си бил гъсеница, да ядеш листа и, след като станеш пеперуда, ще можеш да извличаш сладките сокове от цветята. Ще кажеш, че ядеш, за да изпитваш приятност. После ще ти стане тежко, защото не си могъл да асимилираш храната, както трябва. Тогава ще ти препоръчват рициново масло. Внимавай да имаш добри отношения със своите граждани, защото пак ще дойде революцията. Аз не поддържам никоя страна, но казвам, че ония, които насилват и ограничават, са от старата култура. И те имат право. Каквито морални аргументи да изнасям, те ще си правят своето. И да кажа, че съм готов да ме обесят заради някого, пак няма да успея. Със сила не мога да заставя човека да постъпва по един, или по друг начин. Мога само да кажа на хората, че това, което вършат, не е добро. И това, което вършат, ще им се върне назад.

Христос казва: „Аз съм добрият пастир, и моите ме познават." – Кои са тия овце? – Те са ония разумни овце, които са готови да приемат моето учение. Те ме слушат, и аз ги слушам. Както между овчаря и тия овце има разумни отношения, такива трябва да има между учители и ученици, свещеници и пасоми. – Де се прилага добрият пастир? – Дето човешкото не помага, там иде Божественото – добрият пастир. Представете си, че в крака на вашето дете влезе трън. То плаче, вика, цяла нощ не може да спи от болки. Викате лекар да го разтрива, но болките не минават. Трънът с разтриване не излиза, трябва да се извади. След това да се пусне малко кръв, за да се пречисти мястото. Трънът е човешкото користолюбие, човешката алчност, които трябва да се извадят.

Срещам много хора, на които мозъците са заразени. Те казват: Винце искаме, не ни трябва твоето учение. – Аз виждам, че твоите малки братчета – червейчетата ще те ядат, ще си направят хубаво ядене от тебе. Те ще кажат: Учен човек е тоя господин. – Учен е, но само кости ще останат от него. Запитаха Христа: „Могат ли тия кости да оживеят?" – Учението, което проповядвам, ще събере тия сухи кости. И горко на тоя, който не се подчинява на Духа, Който иде. Не мислете, че слънцето може да измени нещата. Не мислете, че аз правя нещо. Божията воля прави всичко в света. Аз казвам: Наближило е времето, извадете ралото и сейте. Идната година ще има изобилно жито. Послушайте ме, направете опита. За българите настанаха най-благоприятни условия. Обърнете се към живия Господ, към Неговата велика държава. Ще кажете, че никой никога не е видял Господа.

Обърнете се към живия Господ, Който е всякога между нас. Светиите са между нас, ангелите са между нас. Всичко, което не е в съгласие с това, което казвам, е далеч от нас. Когато двама млади седнат в гората и се любуват, целият свят е хубав за тях. Те обещават, че ще живеят според законите на Бога. Като ги види баща им, набие ги. На другия ден те пак се срещат; герои са те. Аз не говоря за вашите целувки, които са сенки на живота. Аз говоря за такава целувка, в която умът и сърцето се съединяват; после духът и душата се съединяват. Най-после иде Бог и дава своето съгласие. Тогава цялото небе се радва. Сега момата не дава на момъка да я целуне, докато не й обещае нещо. Щом обещае да й купи рокля, златен часовник, обувки, тя казва: Можеш да ме целунеш. Това не е Божествена целувка. Целият свят страда от такива целувки. Така не се живее.

Христос казва: „Аз съм добрият пастир." Обърнете се всички към добрия пастир, към Бога. Така ще се образува една велика бойна канара, от нищо несъкрушима. Казано е: „Ще изпратя Духа си." Тогава хиляди реки ще потекат. Това значи, хиляди духовни хора ще служат на Бога. Ето защо, като се върнете по домовете си, обещайте пред себе си, че ще служите на Бога. Кажеш ли веднъж, ще издържаш – никаква измяна не се позволява. – Слаб човек съм. – Аз не вярвам в слаби хора. Който служи на Бога, не може да бъде слаб. Живият Господ ще заговори. Хиляди хора ще започнат да се стичат отвсякъде. Учени, философи, професори, лекари ще изменят убежденията си и ще започнат да се смекчават.

Какво представя сегашният свят? – Замръзнало езеро, върху което се пързалят хиляди хора. Други стоят настрана и наблюдават. След малко слънцето изгрява, и ледът започва да се топи. Става катастрофа. Пързалящите започват да се давят, викат за помощ. Ония, които стоят настрана, благодарят, че са вън от опасността. Иде Божествената вълна, която ще разтопи човешките езера; от тях помен няма да остане. Ти вече

няма да бъдеш лед, но ще се превърнеш на чист извор, който ще тече по целия свят, да разнася новото учение. Ако българите приемат това, което Бог казва, в три години най-много, България ще се поправи. Да не остане помен от критика. Мъжът да престане да говори против жена си, жената против мъжа си; ученици против учители, учители против ученици; слуги против господари и обратно – господари против слуги. Ако приложите така учението, ще опитате думите ми. Жив е Господ. От кого очакваме ние? На великите сили ли? Толстой казваше в Русия, да се обърнат към Господа, но не го послушаха. Той беше пратеник на Господа, но гласът му остана глас в пустиня. След това Русия пострада. Мислите ли, че ако и вие не ме послушате, България няма да пострада? Когато се върна на небето при Господа, ще Му разкажа цялата истина. Да възлюбим Господа, Който е бил всякога добър към нас. Да Му дадем място в себе си. Да дойде Царството Божие в нас!

Желая, във всяко семейство, отвън и отвътре, да царува мир и любов, радост и веселие. Ще кажете, че новото учение е секта. – Не е секта, защото изисква от всички да бъдем едновременно и религиозни, и духовни, и Божествени хора. Да сме готови да се жертвуваме за Господа. Да бъдем всички добри овце и добри пастири.

Често хората се обиждат за нищо и никакво, делят се не партии. Аз не признавам никакво деление. Светът принадлежи на живия Господ. Всички можем да се ползуваме еднакво от него. Ако изложиш гърба си на слънцето, ще се ползуваш от неговите лъчи. Излезте всички вън, да се греете на Божествената светлина, да придобиете сила и да възкръснете. Може да си болен от туберкулоза в последния период, но ако приемеш учението, ще станеш от леглото и ще оздравееш. Всеки човек е призван да служи на Бога. Ако не изпълни призванието си, ще заболее от някаква болест. Оня, който се отказва да служи на Господа, няма да остане жив. Няма да остане гъсеница в света. Аз не говоря за ония гъсеници, които се въдят по дърветата. Аз говоря за гъсениците в нашия ум, в нашето сърце – помен няма да остане от тях. Страшни са те. Яви ли се такава гъсеница в моя ум, аз започвам да я убеждавам, да слезе от моето дърво. Аз съм от миролюбивите хора, готов съм да ѝ дам всичко, каквото ѝ е нужно, но да ме освободи. Ще знаете, че каквото поискате в името на любовта, ще ви се даде.

В Англия, в един голям град, живял един прочут апаш. Една вечер той влязъл в дома на един милиардер, голям скъперник, с намерение да го обере. Милиардерът се прибрал в стаята си, заключил се и, като мислел, че е сам, започнал да брои парите си и да им се радва. В тоя момент апашът, който бил скрит под масата, излязъл срещу богаташа с револвер в ръка.

Последният го погледнал и веднага казал: Вземи, колкото пари искаш. Ще кажете, че милиардерът бил много щедър. Така всички хора са щедри. Щеше ли той да даде пари на апаша, ако не беше видял револвера? Трябваше ли апашът да се крие под масата му?

Какво изисква новото учение от вас? – Да бъдете верни на своя ум, на своето сърце, на своята душа и на своя дух. Не мислете, че сте слаби. Бъдете слаби за греха и за злото в света. Ако ви накарат да извършите някакво престъпление, кажете: Слаб съм, не мога да направя това. Бъдете силни за доброто, слаби за злото. Ако някой върви в обратна посока, нека обърне страницата на своята книга и тури нов знаменател.

Сега аз искам да изгладя малко нещата, да ги приемете свободно, и то само онова, което подхожда на вашия ум и на вашето сърце. Бъдете абсолютно свободни, да приемате нещата по вътрешно разположение и дух.

Често обикалям София, да видя, какво правят хората и какво мислят. Така правел един от турските султани. Той се преобличал, дегизирал се и така се движел по улиците, да види, какво правят неговите поданици. И аз слушам, как хората искат да се освободят от гъсениците в своите умове. Казвам: Ние ще изпратим силни дъждове, от които няма да остане нито една гъсеница. – Какво да се прави със затворите? – Ще станат големи земетресения, от които няма да остане нито един затвор – Какво ще стане с църквите? – Коренно ще се изменят. Това са фигури, които помагат за изразяване на мисълта. Като говоря за земетресенията, имам пред вид коренните промени, които ще станат в човешките умове. Всички стари идеи ще изчезнат.

Добрият пастир – Христос, иде вече в света. Той ще бъде на бял кон. Ще посети България, всички управляващи, всички учреждения, всички благотворителни дружества. Той ще посети всички църкви, всички домове, да види, как живеят хората. Дето намери стари идеи и убеждения, стар живот, ще каже: Бъдещето не търпи нищо старо. Моето царство е на новото учение. Бог иска да знае, готови ли сте да Му служите с любов и мъдрост. Който е готов, ще мине отдясно; който не е готов, ще мине отляво. Хората на новата култура са хора на шестата раса, светещи хора. Разликата между старите и новите хора ще бъде такава, каквато е днес разликата между млекопитаещите и човека. Хората на старата култура ще останат на мястото на млекопитаещите, да опитат тяхното положение. Светещите хора ще им покажат, как трябва да живеят,.

„Да не се смущава сърцето ви." И аз казвам: Не се смущавайте. В света ще станат чудни неща. Не казвам да вярвате, но сами ще ги проверите. Един

ден като видите всичко, което става, ще кажете: Наистина, каквото Бог е казал, то става. Не ви казвам да затворите магазините си, да напуснете мъжете и жените си, но да работите честно и с любов. Разработвайте добре земята, да няма бедни хора в България. Всички трябва да работят. Свещениците трябва да излязат от църквите с хоругвите и да покажат на хората, как трябва да се работи. Живият Господ казва, че светът не се нуждае от сегашните молитви на хората. Той казва, че молитвата трябва да излиза от сърцата. Вие не знаете, каква промяна може да стане с вас. Каквото става с гъсеницата, това ще стане и с вас. Като наблюдавате, какви промени стават във вас, вие ще се уверите в моите думи. Каквото стане, ще бъде за ваше благословение. Днес родителите не са доволни от децата си, но и децата не са доволни от родителите си. Главите на сегашните майки и бащи са побелели от доброто на своите деца. Сърцата и душите на хората трябва да побеляват, а не косите им. Вътрешна белота е нужна на човека. Белият цвят е символ на доброто.

Христос казва: „Аз съм добрият пастир." Всички сте срещали тоя пастир. Не мислете, че сега за пръв път ще Го срещнете. От хиляди години сте Го срещали. – Кога се познават хората? – Когато се обичат. Като не обичаш някого, не го познаваш. Обикни човека, както трябва, и ще видиш, че в неговата душа, в неговия ум и в неговото сърце се крие нещо велико. Ако не обичаш, както трябва, днес ще се очароваш от някого, на другия ден ще се разочароваш. Имаш една приятелка, за която казваш: Чудно нещо, какво стана с нея, че се измени толкова! Аз мислех, че е добра, а то не излезе така. Цяла нощ не можеш да спиш, недоволна си от нея. Сутринта те питат, как си. Казваш: Добре съм. – Не говориш истината. Защо не кажеш, че си разочарована от приятелката си? Защо не я срещнеш да се извиниш за лошите чувства към нея?

Някои хора имат към мене неприязнени чувства, но аз ще им се отплатя с любов. Не само на тях, но на всички българи ще се отплатя според великия Божи закон – законът на любовта. Даром съм взел, даром ще дам. Обърнете се към изток, дето е вашият ум и вашето сърце. Хвалете живия Господ, Който ви е пратил в красивата долина на живота. Радвайте се на живия Господ. Обърнете се към живия Господ, Това ще бъде моята голяма радост. Това ще бъде и радостта на живия Господ, Когото вие търсите.

15. Беседа от Учителя, държана на 18 януари, 1920 г. София.

1920_01_22 Кротостта и смирението

КРОТОСТТА И СМИРЕНИЕТО

"Вземете моето иго на себе си, и научете се от мене; защото съм кротък и смирен по сърце".*

Ще ви запитам: коя дума е най-важна и най-съдържателна за гладния човек? – „Хляб". – Коя дума е най-важна за жадния човек? – „Вода". – Коя дума е най-важна за болния? – „Здраве". – А за онези, които се учат? На първите три въпроса отговорихте добре, но на последния – не можахте. Защо хлябът е най-важна дума за гладния човек? Същият закон царува и в живота; затова искам да ви наведа, да разбирате всички думи тъй, както разбирате думата хляб. Като се произнесе думата „хляб", веднага в нашия ум изпъква силата, която той носи, животът, който той съдържа. И тъй, хлябът е най-важната дума, защото не само задоволява глада, но доставя и необходимото на човека, да продължи по-нататък своя път. Коя дума от духовния свят съответства на думата хляб?

Понеже се готвите за работа в живота, желателно е да започнете да разбирате смисъла на думите. Всинца вие сте били ученици в отделения, в класове, а някои и във висши училища, и знаете как учителят последователно открива първата, втората, третата и останалите букви, после учи как се съчетават, след това открива цифрите, съчетава ги и т.н. другите предмети. Думите на земята играят същата роля, и когато вие разберете техния вътрешен смисъл, ще видите, че те са величини. Напр., учителят ви каже да разложите числото 10. На колко части може да го разложите? На 2, на 5 и на 10. Ако го разложите на 2, на 5 и на 10, отношенията едни и същи ли ще бъдат? Ако двама разделят 10-те лева, всеки от тях ще вземе по 5 лева; ако ги разделят петима, всеки от тях ще вземе по 2 лева, а ако ги разделят 10 души, всеки ще вземе по 1 лев.

От гледището на земния живот, вие бихте предпочели да имате 5 лева, а не 2 или 1 лев, но в духовния свят всякога предпочитат единицата: тя има по-голям смисъл, по-голяма стойност, отколкото числото 5. Да допуснем, че баща ви е оставил наследство 5 кила жито в хамбара и 1 кило на нивата посято – кое от двете ще поискате при подялба? Когато мислите за себе си, за своето благо, вие имате 5-те кила в хамбара, а когато мислите и за другите, тогава ще предпочетете едното кило, посято на нивата. Важно е онова, що е посято в нивата. Затова съвременните жени трябва да се научат да сеят. Вие знаете да пресявате брашно, но вече готово, смляно, а не знаете да сеете жито на нивата, нито знаете времето му – кога трябва да се сее. С това ви навеждам на вътрешния велик закон, който е както първата нишка

на чорапа. Как учите вашите деца да плетат чорапи? Първо, да направят една примка, после втора, трета, четвърта и т.н., които съединяват и оплитат едно колелце, и така вървят нагоре, като образуват редове един след друг. Плетенето е цяло изкуство. А вие питате, дали има смисъл човек да плете чорап. Да. Смисълът на живота е също в плетене – живо плетене. Някои мислят, че като посещават школата, ще им се даде всичко наготово. Не, ще правят първо примки. Ученикът трябва да се учи да плете, а онзи, който не се учи, ще купува готови чорапи от пазара. Но, ако в този свят има дюкяни, в духовния няма, там отникъде не може да се купят. Ако някой не знае да плете, трябва да намери в духовния свят други да знае това изкуство и още – да го обича, за да му оплете чорапи. Там чорапите скоро се плетат. Ако няма кой да ви обича, няма да имате чорапи. Има една аналогия между земния и духовния живот, вие това сами разбирате. Когато бяхте деца, вие бяхте радостни, весели, но, когато започнахте да остарявате, настроението ви се изгуби. Защо? Защото на земния живот сте давали по-голяма стойност, отколкото той всъщност струва.

На търговски език казано: купите една къща за един милион лева, но, понеже цените се менят, вие я продадете за 100.000 лв., значи, губите 900.000 лв. В случая това е щета. Вие оценявате скъпо земния живот и сте готови да дадете за него всичко мило и драго, да жертвате и ум, и сърце. Това е една голяма грешка. Не казвам, че трябва да презирате този живот, но за всяко нещо трябва да се даде толкова, колкото то струва. Напр. единицата, двойката, тройката, четворката, всяко число има своя особена стойност; но, ако дойде друго деление, при което единицата започва да се дели на по-малки части, двойката също, стойността на тези числа още повече се намалява. Що се касае до земния живот, вие трябва да научите вътрешния му смисъл, сир.(сиреч) живота на вашето съзнание. В какво седи силата на този вътрешен живот? Да кажем, вие мислите, че вярвате в Бога и се молите, но нямате една положителна опитност, че Бог ви слуша. Някой път се случи, като се помолите за нещо, молитвата ви бива чута, но други път - не; тогава у вас се зарежда съмнение, че може да ви слушат, и не – нямате положителна опитност, да знаете защо някой път сте чути, а някога не, сир.(сиреч) нямате опитността на Мойсея, който е силно вярвал. Защо е било силно неговото учение? Защото е учел за един Бог, когото познавал. Той винаги е казвал: „Тъй рече Господ". Вие сте християни, вярвате в Христа; питамъ ви: колцина от вас имате преживявания, по които да познавате Христа, не както е бил на земята, но както е сега? А тази опитност е необходима, и към нея трябва вие да се стремите. А за да я добиете, трябва в душата си да имате дълбоко смирение. Защо ви е необходимо смирението?

Христос казва: „Елате при мене, защото аз съм кротък и смирен по сърце".

Какво разбирате под думите "кротост" и "смирение"? Кротък и смирен човек не се подразбира, че трябва да стане мост на всички. Не. Кроткият и смиреният човек не е най-слабият, той е най-силният човек, който зло не прави; и най-умният, който никога не допуща лоши мисли. Много от вас съзнавате, че правите грешки, и ви става тъжно; но, за да ги избегнете, две качества са необходими за сърцето ви – кротост и смирение. А те се придобиват при най-големите изпитания и мъчнотии в живота, а не при охолен живот. Те не се добиват в търговски дюкяни, нито в училища, нито в църкви. Ще ме запитате: тогава, где се добиват? Ще ви отговоря с едно сравнение. Ако желязото ви запита, где може да добие светлина и топлина, как ще му отговорите? В огнището, за която цел е потребно духало и ковач. Сега направлявам мислит ви към този закон, да измените вашия поглед върху нещата. Где се намира това огнище в човека? В сърцето. Вашето огнище готово ли е за работа? Човешкото сърце не е тъй просто, както железарското, защото върху него се коват ценни мисли. За това огнище са необходими въглища. Въглищата може да бъдат дървени, или каменни. За сърцето също необходими ли са такива въглища? Да. Съвременните техници, вместо да употребяват въглища, служат си с електрически ток, който добиват от различни киселини. Този земен огън може ли да пренесете в сърцето? Как се трансформира тази енергия? Любовта е токът, който трансформира нашето сърце, затова тя трябва да се пусне в него. Ще ви попитам: кои са въглищата, необходими за стопляне на стомаха? Храната. Значи, житото съставя въглищата за стомаха. Кои са въглищата за белите дробове? – Въздухът. Кои са въглищата за човешкия мозък? – Мислите. Да приложим тази аналогия и в духовния живот, за да го разберем. Може ли да става горение в огнището, ако няма течение на въздуха? – „Не може". Тогава, кое е въздухът в духовния свят? – Мисълта. Следователно, ние трябва да я пуснем в насъ, за да стане горение.

Когато човек иска да произведе вътрешна топлина, необходима за създаване на онова, което желае, непременно мисълта трябва да тече. От опит знаете що прави духалото отвънка. Мисълта се събужда през пет канала, а те са петте чувства, или сетива. Да допуснем, че вие живеете в няколко стаи, дето въздухът е нечист, и тези стаи се съобщават една с друга чрез специални отвори, душници; тогава, ако поквареният въздух влиза от една стая в друга, вашето положение ще се подобри ли с това? Не. Вие трябва да внесете в стаите пресен въздух отвън, от природата. Това значи, че, ако желаете да освежите вашия ум, мислите ви трябва да приждат пряко от Божествения свят? Съвременните учени хора могатъ да сгъстяват въздуха, да го превърнат в течност, а после и в твърдо състояние, тъй че, ако вие приемете една сгъстена мисъл, като разбирате законите, ще можете да я превърнете в течно, а после и въъ въздухообразно състояние, и така ще се научите да мислите. Ако не знаете да превръщате състоянието

на мислите, то, като приемете една твърда мисъл, тя ще ви повреди. Затова Апостол Павел казва: „Твърдата храна е за силните". Кой от вас знае да превръща мислите си? Малцина. За вас още работят по-големите ви братя. Вие гледате как те изкусно работят върху вас, и си казвате: „Тази работа е черна, тя не е за нас, ние сме благородни, родени сме за по-благородна работа". Не, от там ще започнете.

Допуснете, че някога ви измъчва едно желание, което нещо често се случва, и затова някаква топка ви е легнала на сърцето, което болно се свива. Каква е тази топка, как тя свива сърцето ви? Какво е свиването? Съвременната наука казва, че телата от студа се свиват, а от топлината се разширяват. Следователно, когато усетите, че сърцето ви се е свило, казвам, че у вас има отрицателни желания и мисли като: омраза, завист, негодувание и пр. Тази омраза може да е във вашето съзнание, да я виждате, а може да излиза кармически от вашето подсъзнание, да не знаете причината ѝ, и да усещате сърцето си свито. От това свиване на сърцето често пъпът се развива. Мнозина страдате от развит пъп. Не е май приятно да се развие някому пъпът, затова българите гледат да го завиват. Ще ви обясня какво нещо е развитият пъп. Знаете, че, когато детето е в утробата на майка си, се храни чрез пъпа си. Когато храните вашите деца с биберон, ако той се развие и отпуши, детето не може да се храни. Сега вие си мислите: „Проста работа е това нещо, с пъп ли ще се занимаваме?" Най-големите страдания на хората, казвам ви, са в това развиване на пъпа: щом се развие пъпът в духовно отношение, човек не е нормален, в неговите чувства има някаква аномалия. Навиването на този стомашен мозък не е нищо друго, освен поставяне силите му в активно състояние, сир.(сиреч) да станат те положителни.

Слънчевият възел служи повече на човешкия магнетизъм, а мозъкът – на електричеството. Тези две течения се прекръстосват. А на мястото, дето става това прекръстосване, се образува движение. Които страдат от неврастения, усещат едно особено пъплене отгоре-надолу, това са молекулите на електричеството, които лазят по нервната система. Когато дойдат в съприкосновение с магнетизма, веднага се усеща една топлина, която се развива отдолу-нагоре. След това неврастениците отново усещат едно изстиване, после пак стопляне и т.н. При тези резки промени човек се простудява. В духовния свят не се търпят тези резки промени. Между главата и симпатичната нервна система, или слънчевия възел, требва да има правилна обмяна, или, казано на друг – музикален език, трябва да има хармония между ума и сърцето. Сърцето функционира чрез стомашния мозък, а умът – чрез нервната система. Всички духовни хора, които искат да се тонират, могат, защото има начини за тониране на мозъка, на симпатичната нервна система. Това тониране е необходимо, защото, ако

жиците на нервната система не с подготвени, мислите и чувствата не може да се предадат на външния свят правилно. Може да се направи нервната система тъй чувствителна, че най-малкото побутване да й причини болка. При всяко побутване, или при всяко криво поглеждане, вие кипвате. Поглеждането накриво не е нищо друго, освен токове, които излизат от вашите очи. Токовете на мисълта са най-силните, и те не се регулират пряко от човешката воля. Трябва да се научите да регулирате очите си. Като погледнете някого, трябва от този поглед невидимият свят да изпрати своето благословение. Във всички хора, които искат да се учат, има желание не да дават, а да вземат. Техните очи не са като кюнци, през които се препраща вода, а са като смукала, помпи. Такива не трябват. Обмяната трябва да става правилно –колкото взимате, толкова и да давате.

Живата природа никога не търпи фалш. Ако даде 1 кг вълна, тя ще ви каже: от тази вълна при прането ще се изгуби толкова, при преденето толкова, и ще остане чиста, хубава вълна 700 г, значи, 300 г се губят. Ако от тези 700 г изгубите още, тя ще ви пита, де е тази вълна, и ще ви покаже, че сте немарливи. От 300 г изхвърлена вълна една жена може да си напреви цял костюм. Вие не успявате днес, защото изхвърляте много от вълната. Дойде едно чувство, вие казвате: „А, това чувство навън, друго ще взема". Това изхвърляте, онова изхвърляте, и после дойдете при вашата жива майка, която казва, че вълната ви не е останала 700 г, а само 300 г. Това се дължи на обстоятелството, че у вас няма онова смирение и кротост, които е имал Христос. Вие идете с онези понятия за ваше минало величие, с които сте били на небето. Не, тук не сте царски дъщери. За Христа се казва, че като се намерил в рабския образ и подобие на човек, смирил се. Вие сте идвали на земята много пъти; и сега сте дошли да се учите, но, за да се научите, трябва да разбирате основните закони, които Бог е вложил в живота.

Ще ви оставя следната основна мисъл: законите няма да се изменят за вашите прищевки, дали знаете, или не. Дали сте богати или бедни, дали сте чули или не; живият закон не извинява никого, за никого той не се изменя. Начинът, по който може да правим добро, е един, той не се изменя. От Божествения свят се изисква, щото отношенията, които имате един към друг, да бъдат чисти – ни повече, ни по-малко. Отношенията ви трябва да бъдат, като на хлебаря, комуто дават брашно първо качество и, според закона, знае се каква тежест, каква чистота трябва да има това брашно, но той взима част от него, скрива го и туря по-просто, а с това разваля хубавия хляб. Туй изкуство вие често практикувате, сир.(сиреч), разваляте хубавите чувства, които Бог ви е дал, примесвате ги с лоши. Но от невидимия свят често ви правят ревизия, и ако видят, че хлябът ви е примесен, глобяват ви безпощадно. Бог е справедлив към всички действия.

Когато грешим несъзнателно, той ни извинява, но, когато грешим съзнателно, той ни държи отговорни. Всички искате да се учите, да вършите волята Божия, но питам: защо не започвате? Казвате: „Не знаем". Незнанието не е абсолютно, вие знаете много работи. От това, което знаете, трябва да се стремите към онова, което не знаете. Ако сравните едно низше животно с човека, има голяма разлика: нему трябва дълго време, докато се запознае с основните елементи на живота, защото във всеки живот има елементи, които трябва да се владеят. На първо място, като правило, ще знаете да пестите енергия, а да иждивявате време. Енергията се набавя много мъчно. Това виждате в различните болни, като неврастеници и др. Силата, която Бог ви е вложил, иждивявайте я разумно. Не ви гозоря за изгубеното вече, но за това, което е останало, него задръжте, него употребете разумно. Не ви вкълпявам мисълта да го пазите, но да го иждивявате разумно. Когато човек е здрав, той никога не губи енергията си. Но, когато започнат да се образуват тези втрешни празнини, енергията сама по себе започва да изтича навънка от вас, и тогава вие заприличвате на една счупена стомна. Знаете ли какво правят с такава стомна? Заливат я с восък, с това-онова, но то е само временно. Не искам да дойдете до положението да лепят вашите пукнатини с восък. Христос казва: „Елате при мене, аз съм кротък и смирен по сърце". Когато човек придобие това изкуство – да стане кротък и смирен, той ще забележи в себе си един вътрешен процес на подмладяване. Кротостта и смирението са един метод за лекуване от разни недъзи.

И тъй, в първия урок поставете си като основа тези два елемента: кротост и смирение, и да видим кой от вас ще вземе премия. Когато някой ученик е усвоил изкуството да шие, да рисува, да свири, или какво и да е друго изкуство, проверява се, как е научил преподаденото; така ще проверяват и вас. Говоря ви върху кротостта и смирението, защото много от вас мислят, че и без тези качества може. Не, те са основата на земния живот, и крачка напред не може без тях. Никаква тайна, никакво изкуство не може да научите без кротост и смирение – те са капиталът. Казва се: Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат – условия за развитие. Може да се докаже чрез статистика, че всички велики, учени хора, които са дали нещо на света, които са направили нещо за доброто на човечеството, които са го подигнали крачка напред, са били смирени и кротки хора. За Мойсея се казва, че бил най-кроткият човек между тогавашните хора. Неговите ученици всички свои погрешки са туряли на неговия гръб, и той ги е понасял. Те убиваха хората и казваха: „Мойсей тъй рече". Мойсей им казваше да изкоренят своите погрешки, а те си казваха : „Хората и говедата се изкореняват по-лесно, отколкото погрешките".

Ще ви наведа на едно положение, за да размишлявате. Когато наблюдавате

пукването на зората, вие се взирате към изток, дали има някаква промяна на хоризонта. Ако небето е ясно, промяната е по-рязка; ако е облачно, мрачно, промяната по-мъчно се забелязва. Ако искате да видите дали у вас има такова зазоряване, накъде ще се обърнете? Къде е вашият изток? Намерете де е изток, де е запад, север и юг, де е вашият зенит? Ще ви запитам друго: де е вашият тропически пояс? Като се върнете дома, започнете да мислите малко по-сериозно. Направете следния опит. Раздразнят ви нещо децата или мъжът ви, веднага ви става тъмно– имате вечер в себе си – излезте да видите дали вашето небе е облачно или ясно, дали има буря, гърмотевица, или е безоблачно, тихо. Ако небето ви е ясно, има малко светлинка, но скоро тя се изгуби, за вас настава тъмнина, нощ – това показва, че вие не очаквате зората. Какъв е вашият метод, когато се измени настроението ви? Имате да изплащате една полица от 10.000 лева, но нямате пари, вашето настроение е мрачно; дойде някой ваш приятел и ви даде тази сума, веднага ви светва –настава зора. Забележете от кое място на вашия ум ще се появи зората. Друг пример. Някой път се намирате в трудно положение, вашето небе е като един връщник, няма изходен път; вие започвате да се молите, веднага у вас се заражда една малка надежда, като светъл лъч, който малко по малко започва да блести по-силно. Следете откъде иде това чувство. Тези неща стават почти всеки ден с вас, но не ги наблюдавате. Локализирайте мястото на тези явления. Някои приличат на онзи българин, който минал покрай един кладенец, на въжето на който били закачени две кофи за вода; пуснал въжето в кладенеца и напоил добитъка си; но, като си тръгвал, дотрябвало му въже за колата, взел че отрязал това, на което били закачени кофите, свършил с него работата си и си заминал. След малко време той пак минава през същия път, иска да пие вода, но вижда, че няма кофите, и си казва: „Бре, кофите ги няма тука". Така хората сами развалят своето щастие – отрязват въжето на кофите, а после се чудят, че ги няма. Аз правя уподобление. Двете кофи – това са кротостта и смирението. Без кофи няма с що да напоите душата си. Въжето, което държи кротостта и смирението, го няма. Втори път, като дойдете при мене, искам да турите въжето намясто, отгдето и да е, да го купите. Вие може да се съмнявате в успеха и да казвате, че сте стари, та нека вашите дъщери да учат. Ако всяка майка казва така: „Нека дъщеря ми учи, за мене не е тази работа", нищо няма да направите. 8000 години се на дъщерите си се уповавате. Вашата истинска дъщеря не ви напуща. Ако ви напусне, тя не е дъщеря. Син, който напусне баща си, той не е син.

Чрез кротостта и смирението иде Божията благодат. В къща, дето имат тези качества, има здраве, сила. Пазете се от лоши мисли, от гняв, защото те отнимат силата ви. Лошите хора знаят начина, по който да ви лишат от силата ви, както негрите, когато отиват да ловят слонове, прерязват на две

места мускулите на задните им крака, и те клякат. Човек трябва да има броня против лошите нрави, да не изгуби силата, която Бог му е дал. Затова Писанието казва: „Лошите общества развалят добрите нрави".

В тази школа ще трябва първо да се научите да творите, да бъдете носители на добри
мисли, добри чувства, да се образува една хармония помежду ви. Тогава много от знанията ще дойдат естествено, и светлината ще проблесне. Като ви гледам, виждам, че всичко у вас е разбъркано. Това показва, че кофиге ви не са съединени с въже.

И тъй, като първо правило, ще си поставите да бъдете кротки и смирени, но не тъй, както досега сте разбирали това нещо, а кротки и смирени на издръжливост и сила. Някой казва: „Аз като станах кротък и смирен, всички ме нападнаха". Не, кроткият и смиреният издържа всичко с достойнство, и умът му става по-подвижен. Не трябва да дразните хората. Често вие се шегувате, но, като излезе някой, от вас по-духовит, по силен, дразните се. Трябва да знаете, че: „с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери". Не казвам, че сте лоши, но имаге повече сол, пресолили сте ястието. Какъв е цярът, тогава? Турете повече вода. Някой път туряте повече чушки, та имате повече лютивина. Какво е гневът? Чушки. Хубаво нещо са чушките, но да не се туря от тях повече, отколкото трябва.

Какво правите, когато на сърцето ви се яви някаква топка, когато имате някаква мъчнотия? Дойде някой ваш приятел, вие му се оплаквате, и подир малко ви олекне. Вие сте предали топката на вашия приятел. Той отиде на друго място, разказва за това нещо, предаде топката. И така, тази топка ходи от едно място на друго, докато се върне при човека, от когото е първо излязла. Това, което правите, не е наука. Правилно е да разкажете мъката си само на онзи, който ще влезе в положението ви и ще ви облекчи, или да влезете в размишление и молитва. Така топката ще се махне. Вие започнете да работите – изкуството само по себе ще дойде. Аз зная три вида хора: едни от тях са кротки и смирени, когато са в обществото, от страх, други – когато са в църква, защото благоговението го изисква, а трети – вкъщи. Вкъщи се познава кротостта и смирението. Те поправят всички грешки. Според мене, законът на любовта не може да работи, ако не сте кротки и смирени у дома си. Като влезете в своята стаица, дето никой не ще ви смущава, там ще научите това изкуство. Кроткият и смиреният човек никога не изпъква в света, той заема всякога последно място. Добре е човек да заема първо място в истината, в любовта, в добродетелта, в мъдростта, но, ако иска да заеме първо място в този свят, ще изгуби изкуството да бъде смирен и кротък.

Христос е казал: „Който иска да бъде пръв, той остава последен". Който е пръв на небето, остава последен на земята, и обратно. Бих желал всички да сте първи в любовта, в истината, в мъдростта, в правдата, в кротостта, в смирението, в милосърдието. Тъй започна Христос преди 2000 години първата школа, но после я опорочиха. Първите християни са имали пряко съобщение с духовния свят. Не може да бъдете духовни, докато нямате тясна връзка с невидимия свят. Само тогава ще ви стане ясно, ще видите как живеят хората там. Засега вие имате само проблясъци от онзи свят и го проучвате тъй, както някои изучават живота – по музеите и от старите паметници. Те виждат разни птички, животни, но те са мъртви, това не е още онзи свят. Като влезете в онзи свят, вие проучвате живота на тези птички, как живеят те, как се размножават и т.н. Когато влезете в тясна връзка с духовния свят, тогава ще се обновите и ще станете силни. Това в Евангелието се нарича "ново раждане", за което какви ли не определения се дават. Новото раждане значи обновление – да можете да живеете едновременно и в този, и в онзи свят, или, друго яче казано, да знаете да трансформирате енергията от физическия свят в духовния, и обратно.

Работете върху кротостта и смирението, защото няма по-хубаво нещо от това, да сте в едно общество на смирени и кротки хора. Като поставите кротостта и смирението като основен камък, ще може да отстраните всички спънки, мъчнотии, неприятности, които срещате в обществото, в домовете си, или където и да е. Вие имате кротостта и смирерението в себе си, но те са стояли досега във вашите хамбари в потенциално състояние, сега вече трябва да ги изнесете на нивата, и там да ги посеете. Някои от вас с по-кротки и смирени, защото имат повече влага. А онези, по-коравите буци от нивата ви, те нямат влага. Ако у някого няма кротост и смирение, и да дойде любовта, нищо няма да направи, тя ще го изсуши, ще го направи на пастърма. За да разберете любовта, тя трябва да мине през кротостта и смирението. Такъв е законът. Онази енергия, която иде от слънцето, първо трябва да мине през влагата, а после да се трансформира. Аз мога да трансформирам обикновената любов на когото и да е, даже и на най-големия звяр, стига да го храня редовно, да му дам да си пийне малко винце. Но това е животинското състояние на любовта, а не на онази любов, към която се стремим. Като ви вземе някой яденето, като ви обиди, любовта ви се прекъсва. Вие трябва да имате такива отношения към всички, каквито има Бог към нас: от толкова хиляди години вие грешите пред Него, а Той не е изменил отношенията си. Смирението и кротостта са бронята, предпазителните средства, които отбиват всички неприятности. Представете си, че се намирате в една модерно укрепена крепост и шрапнелите, които ви бомбардират от всяка страна, отскачат от вашата крепост; вие не се безпокоите, защото шрапнелите не падат вътре, и чакате неприятелят ви да изхвърли всичките си муниции.

Такова нещо е смирението. Идва при вас някой човек да ви ругае, но, ако вие сте смирен, той ще каже: „Е – мене ми мина". Ако сте кротък човек, вие ще измените настроението на вашия противник. Не можете ли, не сте кротък човек. Кротостта е дар на човека – няма какво да се учи; нея вие сте учили, когато сте били в положение на овци, или крави и волове, когато са взимали вълната ви, месото ви, когато сте работили по цял ден на нивата, и на сутринта сте поглеждали господаря си доволен и засмян. Сега вие ще трябва да възбудите в съзнанието си всички тези форми на миналото, тази кротост, която имате от старо време. Модерните дрехи, които носите сега, не са тъй удобни, хигиенични, затова, като се върнете у дома си, обличате старите си дрехи. Турете в ума си вярата и знайте, че за оногова, който вярва, всичко е възможно. Който няма кротост и смирение, само той не може. Трябва да запазвате достойнството си като душа, и да се обиждате, когато вие излъжете, когато влезе омраза в сърцето ви, когато вършите глупости и т.н.

Не обиждайте, защото често във вас живее някой възвишен дух, вие го обидите, и когато го потърсите, няма го вече. Ако има нещо, което ми прави най-голямо отвращение, то е човек, който обижда. Такъв човек аз поставям на последно място в живота. Най-неприятното на духа е, когато хората се обиждат. Този дявол ще го вържете, или най-малко, ще го впрегнете на работа. И тъй, смирението укротява алчността у човека, а кротостта е оръжие против яростта, гнева у човека.

Ще трябва да се групирате по неколцина в групи, напр., двама, трима, четирима, най-много по 10, като си изберете такива, с които си хар монирате. Да не се съберете само слаби, или само пълни, а една слаба и една пълна. Двама слаби, или двама пълни са на един ум. Или, да се изберете една с крушовидно лице, и една с ябълковидно. Като се разделите според темпераментите си, ще може магнитните течения да циркулират правилно. Добре е винаги да си оставате така наредени. Това е необходимо за вътрешната обнова на организма. Ще ви кажа после, дали вашият избор е правилен. Човек не трябва само да се учи, но неговият мозък трябва винаги да се обновява. Само по този начин ще се сдобиете с истинско знание и ще станете положителни хора, защото сега не сте такива. Ако ви подложат на гонения, на мъчения, колко от вас биха издържали? На тези отделни групи ще давам по няколко опита. Но за това е необходимо да се създаде една хармония, за да се проверят законите на тази материя. Заедно с това ще върви вярата. Който се съмнява, няма да успее и затова, по-добре нека да не си губи времето. Тук всичко става по закона на свободата. Който върви така, Бог ще го благослови. Който няма съмнение и който влезе в училището да се учи, той ще изкара докрай, а който се съмнява, той ще

напусне скоро училището.

Ако поставите кротостта и смирението за основа, всичко ще може да направите. Обнова ще дойде само по този начин.

[Беседа, държана на ученичките от окултната школа на Всемирното Бяло Братство на 22 януари 1920 г., четвъртък].
----
*Матей 11,29

1920_01_22 Електричеството и магнетизмът

ЕЛЕКТРИЧЕСТВОТО И МАГНЕТИЗМЪТ

В съвременното общество има общ стремеж към организиране. Организирането някои наричат мобилизиране. Мобилизирането може да се използва и за добро, и за зло. Организирането е потребно в духовния живот. Трябва да си зададем въпроса: по кой начин трябва ние да се организираме? Нека направим малко наблюдение в природата, какво правят малките семенца, как се организират. Когато се посее житно зърно, то веднага се поляризира и почне да се организира: да пуща корени надолу в почвата и други, клонища, нагоре във въздуха. При организирането си туй семе иска да се залови за почвата – защо? – защото оттам може да черпи сокове. Изкуството е как да се изваждат сокове от земята. Сега, въпросът е за другите коренчета, клончетата, които възлизат нагоре; и те се организират, и те искат да поемат от въздуха това, що им е необходимо. Също и ние всички едновременно сме на два свята – материален и духовен: черпим сокове от материалния свят – обществото. Нашите корени са в него, а пък клонете ни са в духовния свят. Можем ли, като съзнателни същества, да приложим този велик закон на растенето, сир.(сиреч) да разберем процеса на растенето разумно? Религията е път за развиване във физическия свят, за организиране на обществото, и тя е започнала най-първо с музика, разни игри, хора; българското хоро е се от ония времена на първично организиране. То е физическата страна, подготовка към религиозно настроение на ума и за пробуждане на съзнанието.

В продължение на тази епоха, която започва 700 години преди Христа, съзнанието и чувствителността са се развили, и затова хората усещат сега по-големи страдания, отколкото тогава. И тия болезнени състояния ще се усилят още повече. То е признак за разширение на човешкото съзнание. Когато наблюдавате природата, особено когато жените са трудни, два-три-четири месеца, някои жени минават такова едно състояние: онези, у които съзнанието не се е развило, прекарват леко, но високо развитите, интелигентните, минават много голяма криза, и тази криза зависи от онова състояние на душата на детето, която влиза вътре в света на майката, заражда в нея временна дисхармония, докато майката сполучи да регулира наклонностите и желанията на детето; тогава то изгубва своето съзнание и се подчинява на волята на майката, защото майката взема надмощие, власт над детето. Дете, което до раждането безпокои много майка си, не е за препоръчване. Навеждам този факт, за да ви покажа, че много от религиозните идеи са като тия деца: те ще влязат във вас – ще заченете, и някои от тях може да ви причинят големи болки. Избавлението

не седи в помятането. Лекарите казват, когато една майка е в такова състояние, че е слаба и няма да износи детето, и й дават цяр за помятане. Помятането е десет пъти по-опасно, отколкото раждането; защото природата, която е разумна, компенсира всяка жена; тя с всяко раждане се обновява, става по-умна и се развива характерът й, а онази, която помята, губи сърдечни и органически сили. Това е вярно и по отношение на идеите. Ако във вашия ум или във вашето сърце проникне известна идея, каква да е, Божествена или друга, служите й няколко години и я напуснете, ще изгубите вашата умствена способност и привлекателността на вашето сърце. Затова Писанието казва: „По-добре една девица да не се жени", ако не се наема да стане майка, да ражда. И вие трябва да спазвате този закон. Мнозина възприемат всяко ново учение – значи, искат да станат бременни. Ако не възприемете туй учение, ще възприемете разните учения на обществото – не можете да избегнете от това: обществото ще ви застави да излезете от вашето пасивно положение. То постъпва като майките и бащите с дъщерите си: „Ожени се! Докога ще чакаш?"; днес-утре й казват това, и най-после дотегва на момата, и тя направя прибързан избор.

Религиозните, духовните и обществените идеи, които сме възприели, би трябвало да внесат в нашия живот елементи, които могат да разширят съзнанието ни, да усилят волята ни, да очистят сърцето ни и да просветят ума ни. Всеки трябва да носи в себе си тези качества. А при развиване на тези съвременни идеи два фактора имат важно значение: те са нашата мозъчна система и нашата симпатична система; мозъчната система е едно динамо, акумулатор на електричеството, симпатичната нервна система регулира, акумулира магнетизма. Ония, които са високо интелигентни и станат неврастеници, често усещат лазене по краката, по гръбнака, това са молекули от електричество. У някои туй движение на електричеството се изразява в щипения; то са малки експлозии на тази електрическа енергия. Когато електричеството преобладава и има надмощие в организма, човек се изтощава, става сух, неговите мисли и желания образуват чрез електричеството онази вътрешна сухота, която постепенно почва да руши вътрешното единство на организма. Този обратен процес се изменя и превръща в полезен чрез магнетизма. За тази цел симпатичната нервна система служи като акумулатор на живата магнетична сила, която иде от живото слънце. Щом почне да се възстановява надмощието на магнетичната сила, у заболелите неврастеници става следното: те почват да усещат, че ги облива отдолу приятна топлина. И тъй, за да бъде човек готов да възприеме онова, което е полезно и добро в живота, непременно тия две течения трябва да са в хармония. Те с тъй също необходими за възприемането на новите идеи, които идат от небесния свят. В нормалния организъм електричеството и магнетизмът, като се съединяват, образузат приятна топлина, и тогава се забелязва процес на истински живот. Няма

ли хармония в нашия мозък горе и в стомашния долу, в така наречения слънчев възел, не може да бъдем носители на новите идеи.

Имайте предвид, че като говоря за електричество и магнетизъм, не го разбирам така, както физиците сега го познават. Електричеството и магнетизмът имат три състояния: магнетизмът има лъчисто състояние и в това лъчисто състояние той е носител на топлина; щом мине в друго, водно състояние, топлината се поглъща, сир.(сиреч) в самия магнетизъм става известна реакция, съединение на сили; трето състояние на магнетизма е онова, което сгъстява материята. За сгъстяване на материята служи вътрешното привличане на магнетизма – втвърдяването. Какво ни сочи материята? Вие имате житно зърно, неговата външна обвивка е магнетизъм в твърдо състояние; трябва да му доставите влага и като влезе в стомаха, да го превърнете в жидко състояние; и от стомаха го поглъща симпатичната нервна система и го препраща в мозъка, дето то се превръща на лъчи и се проявява в право мислене. Когато човек има магнетизъм, той е предразположен към приятно и здраво мислене.

Туй, което ви казвам, е още много общо. Процесът, който става в организма, сир.(сиреч) в симпатичната нервна система, става в нашето подсъзнание, несъзнателно. Когато процесът е правилен, ние усещаме приятност. Тъй усещат младите – усещат развитие в живота. Старите, у които има надмощие мозъчната система, усещат недоимък от магнетизъм. Имайте предвид следующето: преодоляващото влияние на електричеството се обуславя от нашите лични чувства. Последните често задържат електричеството и го правят взривно – личните чувства правят гранатите и бомбите. Малките избухвания са хвърляния бомби и всичко друго, което е приготвено в човешката лаборатория, напълнена с електричество, и тези изхвърляния може да умъртвят човека – ако тези бомби паднат по всички правила на изкустзото, човек ще свърши. Но ние, духовните хора, сме повикани да научим другите да не се бият. Все пак, да не мислите, че като проповядваме това учение – да няма топове, гранати и бомби, ние сме изкоренили от света всичкото зло; не, то стои на друго място. Затова именно окултната наука идва да преобрази човешкия мозък и цялата симпатична нервна система, сир.(сиреч) всички нейни клетки да станат миролюбиви и да разберат, че може и без война.

Аз ви говоря върху този предмет, понеже забелязвам, че хората на новото течение туй, което градят от една страна, от друга го съсипват. За пример аз мога да подкопая вярата на някого, ако му кажа: „Нима мислиш, че това, което вярваш, е право?" Доста е да му туря това в ума, или да кажа: „Ти на тези глупости вярваш ли? Какви са твоите доказателства?", и той ще си каже: „Действително, аз, културен човек, не трябва да вярвам на това".

Най-първо, в какво седи културата? Като кажете "култура", трябва да имате определена идея – в какво се състои тя, кое е положителното в нея. Ама, ще кажете: „Имаме вяра". В какво имате вяра? Когато едно време Мойсей проповядваше на еврейския народ, имаше реална опитност, той им каза: „Тъй рече Господ"; прави-струва, и всичко това, което прави, не бе теория, а опитност. И Исус, когато дойде, също имаше опитност, защото той рече: „Отец тъй ме е научил, с него аз живея". Ние ще излезем да проповядваме новото учение, но в какво стои това ново учение? В това, че Бог казва, какво – войната трябва да бъде изключена из човешкия живот, че тя е най-голямото престъпление в света. Никакво воюване! Нито на физическото, нито на астралното, нито на менталното поле. А какво иска Господ от вас? Работа, работа, а не воюване. Положително, работа иска той днес. А в какво се състои тази работа? Да бъдете носители на Неговата любов; но не тъй, както досега сте я разбирали. Тъй, както сега я разбирате, тя е сила, която ще ви направи на пастърма.

Сега ще ви обясня моята мисъл, в какво именно ще ви направи тя на пастърма? Нека направим една аналогия чрез наблюдаване природата. Превеждам „любов" в „топлина". Топлината сама не спомага за поддържане влагата в земята, и всички растения при нея изсъхват; значи, когато има топлина, трябва да има и други елементи, които да задържат известна влага, а топлината, от своя страна, да превърне тази влага в дъжд; ще рече, да носи едновременно и влага в себе си. Ако топлината идва без влага, тя е опасна; любовта идва като енергия от духовния свят. Тя кой елемент трябва да донесе със себе си? Кротостта и смирението. Не може да проявите любов в живота, ако нямате кротост и смирение. Христос какво казва? „Елате при мен, понеже съм кротък и смирен". Защо „при мен"? Защото Той е кротък и смирен. Като говоря да сте кротки и смирени, имайте предвид, че не казвам – да бъдете слаби: според мен, кроткият е най-силен, най-умен и най-добър човек. Туй разбирам аз под думата "кротост". Тя е крепост, в която човек е в такава безопасност, че неприятелят може да изхвърли всичките си бомби и шрапнели, и пак да не му направи нищо; тя е броня. Онзи, който има истинска кротост, може да го бомбардира отдалеч неговият неприятел, колкото ще. Дори ако успее да приближи до него, кроткият ще натисне своя бутон на кротост, и тогава яростта на неприятеля ще премине, и той ще рече: „Ти си кротък човек". Вие да се не самоизмамвате, че сте кротки: щом още се карате, не сте кротки. Ако от сто души само десет правеха изключение по отношение на кротостта, имаме правилна наука; но сегашното положение е обратното: от 100 души едва има само 10 кротки. Кротостта и смирението са два фактора, две условия, при които любовта се проявява, те са подобни на въздуха и влагата, които спомагат на земята да възрасти всички зародиши.

Като ви говоря върху този предмет, аз искам да започнем с опит, да турим в действие кротостта и смирението, да образуваме от тях една вълна и така да премахнем по възможност дисхармонията, която съществува в света. Може да се молите 10 пъти на ден, може да се разкайвате 100 пъти, то няма да ви спаси, ако у вас съществува тази дисхармония. Когато шишето е пукнато, може да го пълните, колкото искате, водата няма да се задържи в него. Здраво трябва да бъде шишето, в което се налива вода. Българите, когато се пукне стомна, вземат, че я замазват с восъкъ; но това замазване не е трайно: водата може пак да изтече. А от какво се зараждат тези пукнатини? От противоположните действия на поменатите сили в даден момент. Когато стане известен взрив, възпламенението става не по обикновен път; събира се енергия и като не може да стане правилно съединение, става взрив. Напр., ако в задната част на главата ви е събрана енергия от електричество и магнетизъм, която ви подтиква да се проявите, и ако почнат хората отвсякъде да ви заграждат и да ви пречат да я използвате, непременно ще има експлозия. Спрат ли ви хората в известно действие, почвате да се разгневявате и да викате. Не е този начинът, по който може да се работи. Аз и друг път съм ви казвал, че вие трябва да пазите своята енергия. Вижте военните – те обикновено гледат да запазят своята сила; дирят да намерят противника и чрез измерване нагаждат топовете така, щото шрапнелите да падат точно на целта.

Енергията, която сега притежавате, е създадена в разстояние на много хиляди години; не мислете, че този организъм и тази енергия, които имате, са създадени веднага; да се сътворят, най-малко е взело 100—200 хиляди години. В природата няма никъде банки, откъдето да заемате – духовният свят назаем не дава. Може да ви даде едно сомунче, колкото да поддържате живота си, но да живеете за сметка на природата, без да работите, такова нещо няма. Всичко в нея е точно отмерено, чрезмерност или излишък няма, защото всеки излишък, ако е чрезмерен, носи известни влияния; ако имате повече материя във вас, отколкото ви е потребна, ще заболеете; ако
мускулите ви станат по-силни, отколкото е необходимо, ако вашата нервна система се развие повече, отколкото трябва, непременно идва болезнено състояние. Природата дава и взема, прави обмяна, но всеки ден прави и точна равносметка. Трябва в това правило да се държите и вие. Заражда се у вас добра идея, и почвате да служите на Бога, но вечерта се прибирате и си казвате: „Не си струва трудът" – с това вие се съсипвате. При всяко поколебаване вие помятате, завършвате деня с пасив – вашата каса има недоимък. Трябва отсега-нататък да започнете да изучавате условията, при които се развива вашата мозъчна система и вашата симпатична нервна система, и всяка вечер да си давате отчет. Имате известно неразположение

спрямо някого – обидил ви, или в направил някакво зло – казвате: „Аз на този човек ще му дам да разбере!" Да допуснем, че можете да му дадете да разбере – да му вземете богатството, да осиромашее, или да го унищожите – какво лично ще спечелите от това? Утре друг ще има нещо против вас, той пък ще ви ограби, или унищожи – ето ви взаимно самоунищожение. Дръжте в себе си винаги мисълта, че Божествень Дух живее във всеки човекъ; само че, у някои хора живее в подсъзнанието, у други в съзнанието, у трети в свърхсъзнанието. Онези, у които Духът живее в подсъзнанието, чувстват го като импулс да сторят нещо добро; ония, у които живее в съзнанието, казват си: "Аз мисля, че това е добро и трябва да го направя", и направят го; онези, у които Духът живее в свърхсъзнанието, казват: „Това е Божествено и моето предназначение е да си жертвам дори и живота за него"; следователно, онези, у които живее Духът в свърхсъзнанието, се самопожертват; онези, у които живее в съзнанието, се подвизават. Та, Духът може да е като подтик в подсъзнанието, като мислене в съзнанието и като определен вече стремеж за самопожертване в свърхсъзнанието. Употребявам съвременни научни термини, а вие ще си ги преведете, както искате.

Аз не говоря за отвлечени идеи, затова искам да бъдат те добре възприети и приложени от вас. И ще ги поставим на съответен опит – опит на свърхсъзнанието, опит на съзнанието, опит на подсъзнанието. Ако някой би ви попитал: „Каква е вашата опитност? Какво знаете за Бога, или за Христа", ще кажете: „Аз чуствам" – то е вашето подсъзнание, или, най-много може да кажете: „Аз мисля" – то е вашето съзнание. Обаче, когато дойде до самопожертване, ще кажете: „Дотам не съм дорасъл още". Но смисълът на живота е само в завързването и узряването на плода – когато една идея завърже плод в свърхсъзнанието. Условията, при които живеем, не са изключителни – това са нови фази в човешкото развитие. Някои от сегашната раса ще минат от подсъзнанието в съзнанието, други – от съзнанието в самосъзнанието, а трети – от съзнанието в свърхсъзнанието. Бедата стои именно в това, че вие се страхувате да направите опит. И аз мога да определя, какъв страх по някой път ви обзема, какви съмнения проникват в душата ви. Учението, по което вървите, е строго математически определено – в него няма никакви изключения, и във вас не трябва да има никакви съмнения. Усъмните ли се в Бога за една минута, веднага ще ви се изпречи вашето минало, всичкият ваш живот в картини – цял ад, ще изпитате големи страдания; повярвате ли в Бога, ще дойде бъдещият ви светъл живот. Ще кажете: „Аз ще си остана на особено мнение"; в тази школа и в този път няма особени мнения – ще трябва да отидете или наляво, или надясно: не може да бъдете неутрални.

Именно, за да можете да се запознаете с духовния свят – ще определя сега

това – вам са потребни електричеството и магнетизмът на свърхсъзнанието, а ако искате да развиете вашето самосъзнание, потребно ви е електричеството и магнетизмът на съзнанието. А по какъв начин ще познаете, че ги имате? Когато в природата лятно време падне роса, всичкият прах и сажди, които са се вдигнали и хвърчат по въздуха, падат на земята, и атмосферата се пречиства; също и ние, когато сме пълни с този магнетизъм и това електричество, за които ви говорих, скоро прощаваме. На оногова, който не може да прощава, казвам му: „Ти имаш много малко магнетизъм и електричество". И думите на Христа: "Докато не се родите от дух и вода" аз превеждам така: думата „вода" с думата „магнетизъм", а „духът" – това е движение, електричество на свърхсъзнанието. Именно тези два елемента, иска да каже Христос, ако не влязат във вас, не може да имате живот, понеже те са най-важните елементи.

Сега ще минем да преведем думите „кротост" и „смирение". Вие имате този магнетизъм в себе си, но ще трябва да научите метода да превръщате тази сила от едно състояние в друго. Стомахът превръща твърдата храна в жидка, белите дробове я препращат в мозъка, а мозъкът, който е орган на динамическата енергия, превръща тази материя в електричество и наново я разпраща из целия организъм. Правилното мислене и чувстване седи в това, да знаете, нещата, които са вътре във вас, да ги превръщате в електричество. Ето една велика и дълбока наука. И ако знаете това превръщане, вашите думи ще имат сила и тежест. А не може да направите това, ако нямате електричество и магнетизъм. Трябва да бъдете изпълнени с жива електрическа и магнетична енергия, и тогава, като говорите на някого, ще намерите у него годна почва за сеене. По такъв начин и вашият живот ще стане по-сносен и по-приятен. Не си туряйте мисъл, че трябва да измените живота си в друга посока; не, само ще отделите от себе си всички лоши утайки, и тогава домашният ви и личният ви живот ще вземат права насока. Напр., ако можехте да вдъхнете на съвременното общество да изключи лъжата из средата си, или, ако хората лъжат, да лъжат поне 10%, това ще бъде голям прогрес, а сега 90% лъжат. Ще приведа пример с един религиозен човек. Преди 18 години попитах един обущар, евангелист, който често ходи в църква: „Можеш ли ми направи обуща?" Отговори ми: „За тебе имам много здрави обуща". След като ги взех и ги носих един месец, те се напукаха и се скъсаха. Когато му съобщих това, той ми рече: „Отде да зная!" Гледал човекът просто да продаде стоката си. Но с тия обуща, които продаде на мен и на други, разбира се, той съсипа всичкото свое реноме. Когато речете да дадете обещание, спрете се и помислете предварително, ще можете ли да го изпълните, и не обещавайте много, ала, когато обещаете, стойте твърдо на думата си, макар земята да се обърне с главата надолу. Речете да следвате някое учение, следвайте го

докрай. А сега, по този начин, по който действате, новото учение не може да хване корен в света.

Но да се повърнем към този магнетизъм, който е необходим и който се чудите как да добиете. Аз ще ви приведа следния пример. Ако някое желязо ви попита: "Какво да направя, за да добия топлина и светлина", какво ще отговорите? – „Има метод" – „Какъв е?" – Железарят ще те турне ей-там, на онова огнище, ще духа с духалото, ще се разпали огън, и ти ще добиеш топлината и светлината, които желаеш". Предчуствам вашата мисъл и вашия въпрос: „Отде и как да добием топлината и светлината ние, които искаме да светнем като желязото?" – Като минава енергията по онази жица, виждате как лампата свети; също така през вас трябва да мине Божественият ток. И в електрическите искри има съзнание; те се радват на това, което вършат, и казват: „Доволни сме, че ви светим". А огнището е вашето сърце. Всяка идея, която искате да прокарате в света, ще трябва първо да я поставите на огнището на вашето сърце и да турнете в действие духалото, да разпали въглищата.

Кои са въглищата, които трябва да турнете на огнището? Въздухът, който е потребен за горението, са вашите мисли; те образуват процеса на горението, а въглищата? ("Обаждат се:" "Чувствата"). На огнището ще турите своите мисли и чувства и, като разумния ковач, ще извадите със своите клещи желязото от жарта, ще го погледате дали се е зачервило, ако не, ще го пъхнете пак в жарта, ще направите това няколко пъти, докато желязото се насветли. Така, когато искате да прокарате някоя идея в света, ще трябва да я нагорещите във вашето огнище – сърцето. Като нагорещявате една идея с Божествена енергия, тя не изгубва, а печели: придобива свойствата на радия. Излезе ли веднъж из вашето сърце, тя за 30 хиляди години постоянно ще осветлява. А не е малко нещо да пратим една идея в света, да живее 30 хиляди години – то е доста дълъг живот. Вашите сегашни идеи колко време живеят? Те имат много кратковременен живот. Израждането на света се дължи на факта, че във въздуха и във вас има много идеи, мисли и желания, от които трябва да се очистите. Когато Христос е казал: „Вие сте гробища варосани", не е бил далеч от истината. Дойде ви една мисъл, веднага след това друга, дойдат ви желания след желания, и вие се претрупвате и превръщате на гробища само от мъртви мисли и желания, между които тук-там ще намерите, и то твърде рядко, някой действително жив човек. Христос, който идва сега на земята, иска да възкреси всички възвишени мисли и желания. Те съществуват – само чакат момента на възкресението. И казва Писанието: „И делата им ще ходят след тях". Трябва да сторите място на тази велика Божествена вълна на оживяване, която идва; трябва да се отворите, да мине тя през вас; ако не се отворите сега, после може да се разтваряте, колкото искате, ще бъде късно

и безполезно. Трябва да се готвите, защото е настанал важен и удобен момент в живота ви, какъвто никога не сте имали, за да може тази Божествена вълна, която идва от горе и е наближила, да мине през вас.

Ако вашият ум и вашето сърце са готови, ако имате електричество и магнетизъм, сир./сиреч/ материалите, с които да работите, тази вълна ще ви подеме с туй движение в света и ще намерите смисъла в живота. Тогава ония мисли и желания от хиляди години, които са изчезнали от паметта ви, веднага ще се възстановят. При възстановяването им вие ще бъдете като в положението на онзи американец, който заедно със своята възлюблена тръгнал да прекара някъде медения си месец, и, като се сблъскал тренът, в който пътувал, с друг, насреща идващ, младоженецът полудял, турват го в лудница, дето престоява 16 години; по едно време избягва от там, качва се на друг трен, става ново сблъскване с този трен и умът му се намества; и с вас ще стане такова второ сблъскване, което ще намести ума ви. Но ще беде щастлив само онзи от вас, който успее да се качи на втория трен. Не се страхувайте от катастрофи – какво по-хубаво от това: ще се намести умът ви, и вие ще разберете смисъла на живота.

Искам да се разделите двама по двама, между които има хармония. Може да направите опит най-малко по двама. Но ако единият е сух, другият трябва да бъде тлъстичък – двама сухи на едно място да не се сьбират. Търговец, който има капитал, е мазен – тлъстичък, а онзи, който е без пари, е сух и умен; но търговецът, за да успее, казва на сухия: "Аз съм мазен – богат, ти си сух – умен, ще дойдеш да работиш с моя капитал". И с почвата е така: тя трябва да бъде тлъста, защото инак хората не садят. Ще рече, ще се изберете: онзи, който има капитал, тлъстият, ще се събере с оня, който има ум; онзи, който има повече електричество – с друг, който има повече магнетизъм. Ще образувате така една разумна верига, за да видим, какво ще излезе от нея. Тогава ще пристъпим към ония малки опити, за които ви говорих. Най-първо, ще трябва да измените известно ваше състояние: при голяма тревога, не да спрете и да стане сътресение, но да умеете така да превърнете чувствата и мислите си, щото всичката енергия да използвате за добро. Ще срещнете нервни хора, трябва да знаете да преработите и използвате тяхната енергия за полезна работа. Разбира се, като вземете излишното, непотребното тям – не да ги оберете. Всеки търси добри хора, добро общество, добри учители, добри свещеници; но много малко са такива. Хората от новото общество трябва да разбират законите, които учат, да преработват старите и лоши материали, както природата ги преработва. Така ще дадете нов подтик на съвременното общество. И в този подтик ще се прояви Христос.

Аз ще спра тук и при втора беседа ще продължа върху това.

(Беседа, държана на учениците от окултната школа на Всемирното бяло братство, на 22 януари 1920 г., четвъртък).

1920_02_01 Земният и небесният
неделна беседа

ЗЕМНИЯТ И НЕБЕСНИЯТ

„Ако земните работи ви рекох и не вярвате, как ще повярвате, ако ви река небесните?" (Йоана 3:12)

Христос казва, че човек черпи своите знания от два свята: от земния и от небесния.

„Ако земните работи ви рекох и не вярвате, как ще повярвате, ако ви река небесните"? Христос употребява думата „не вярва" в специален смисъл. Като изучаваме човешкия език, ние трябва да проникваме в неговия дълбок смисъл, в начина, по който са свързани думите. Като изучаваме музиката, виждаме, че тя се основава на известни закони и ключове. И тя има свои знаци, както и езикът. Ключът е от голямо значение в музиката. Как ще изпееш една песен, ако в началото на петолинието не е поставен никакъв ключ? Казваш: Зная, че нотата сол стои на втората линия на петолинието, си – на третата линия. Така е, но местата на тия ноти зависят от ключа. Ако ключът не е сол, а друг някакъв, и нотите са други.

На същото основание, казвам: Когато употребяваме известни думи, трябва да знаем, на какъв ключ говорим. При това, трябва да се знае, в каква гама е написана дадена песен: в мажорна, или в минорна. Ако е написана в мажорна гама, тя звучи по един начин; ако е написана в минорна гама, тя звучи по друг начин. Една музикална пиеса може да бъде написана и в хроматични гами, дето мажорната и минорната гама се преливат една в друга. – Какво представят тия гами? – Мажорната гама представя ума, минорната – сърцето, а хроматичната – животът.

По кой ключ изучавате религията или коя и да е наука? Ще кажете, че религията си е религия, няма защо да се интересува от гамите. Така е за невежия, но не и за посветения. За невежия и шумът, и хармоничните тонове са все музика. Той бие тъпана и се въодушевява, мисли, че и това е музика. За музикалния човек това е шум, а не музика. Вие тъпан ли биете, или музика слушате? Днес повечето хора бият тъпан, защото това е най-лесното изкуство. Шопите много обичат да бият тъпан. Като ударят тъпана, гласът му се чува чак до другото село. Голям шум вдига тъпанът. Не е лошо нещо тъпанът, но той не изразява целокупния живот.

„Ако земните работи ви рекох и не вярвате, как ще повярвате, ако ви река небесните?" С други думи казано: Ако не разберете земните работи, как

ще разберете небесните? Кои са земните работи? Всички сте изучавали геометрията, знаете, какво нещо е квадратът. Той е фигура, т. е, пространство, затворено с четири равни страни и четири прави ъгъла. Какво означават правите ъгли? Намерете ключа, на който е построен квадратът и го преведете в една постоянна величина. Човек е сложна величина. За да познаеш човека, трябва да го разложиш на съставните му елементи, т. е. на съставните му величини. В математиката величините се разглеждат като елементи на телата. Какво нещо е елементът? Елементът е определена величина, която влиза в състава на телата. Значи, елемент и величина са едно и също нещо. Мислите и чувствата са също величини. Какво число представя всяка величина, не знаете. Една величина може да е 10, друга – 100, а трета – 1000. Какви са отношенията между различните величини? Много неща не знаят сегашните хора от геометрията, но, въпреки това, те са построили дома си върху квадрата. Квадратът не е нищо друго, освен кола в движение, с четири колела – две отпред и две отзад – правите ъгли. Квадратът е плоскост, върху която падат всички тежести на живота. Следователно, когато човек страда, това показва, че животът му е построен на квадрат, върху който се стичат тежестите на живота. И българинът е построил колата си върху квадрат, който е в движение. Правият ъгъл е център, около който силите се движат кръгообразно. Четирите страни на квадрата са диаметри на четири окръжности. В геометрията се изучават, освен квадрата, още и триъгълника, петоъгълника и други фигури. Те се разглеждат като отсечки на сложни величини. И в геометрията, по дадени величини, могат да се намерят неизвестните.

Когато се говори за пътя, който човешкият ум изминава при движението си, аз го означавам с думата вектор. – Какво означава векторът? – Движение в определена посока. Правата линия ab представя пътя, по който умът се движи: a b. Точката „a" е началото на вектора, „b" – краят на вектора. Значи, всяка мисъл, която започва от „a" и свършва в „b" е вектор, дължина, измината в известна посока. Думата „добро" също представя движение, изминато в определена посока. Като преведете тая величина в живота, ще разберете вътрешния смисъл на доброто. Като изговорите думата „бомба", веднага си представяте нейната външна форма и ефекта, който произвежда при експлозия, Между думите „добро" и „бомба" има голяма разлика. Първата има отношение към духовния свят, а втората – към материалния.

„Ако ви говоря за земните работи и не ги разбирате, как ще разберете небесните?" Това значи: Ако не разбирате ключовете на земните работи, как ще разберете ключовете на небесните? – В какво се заключава смисълът на земния живот? – В движението отдолу-нагоре. Така човек се развива,

става по-благороден, по-разумен и чистосърдечен, а отношенията му към Бога и към ближните – по-правилни.

Каква е разликата между земния и небесния живот? – Земният живот се занимава с земните работи, които имат отношение към стомаха. Небесният живот се занимава с небесните работи, които се отнасят към мозъка. Това е превод на Христовите думи във величини от първа степен. Има величини от втора, трета, четвърта степен, едни от които вървят във възходяща степен, а други – в низходяща. Като казвам, че стомахът има отношение към земята, имам пред вид неговите нужди. Всичко, което произхожда от земята, е в услуга на стомаха. Щом види едно земно благо, човек го туря първо в устата си, а оттам то отива в стомаха. Няма благо на земята, което човек да не е опитал.

Христос казва: „Ако не се родите изново, не може да влезете в Царството Божие." Това значи: Ако земният ви живот няма определена форма, съдържание и смисъл, той не може да се свърже с небесния, дето всички неща са строго определени и точно измерени. На земята хората се пипат, гледат, докато се познаят. На небето не е така, там хората се виждат. Виждането подразбира вътрешна светлина на човешкия ум и на човешкото сърце. Тук не се прави разлика между гледане и виждане, както мнозина смесват понятията душа и кръв, душа и дух, дух и ум. Тая е причината, дето хората говорят на неразбран език. Затова един друг се наричат невежи. Всички сте невежи, защото говорите на неразбран език, на неразбрани ключове. Ако душата е кръв, какво е тогава кръвта? Душа и кръв са две различни понятия, две различни величини. Да говориш на разбран език, това значи, всяка дума да има точно определен смисъл. В Божествената математика всяка дума, всяко число имат строго определен смисъл. В човешкия живот, обаче, всяка дума става разбрана, само когато човек страда. Страданието е метод, от който човек се учи да говори кратко, правилно и съдържателно. Който страда, казва кратко и ясно: Братко, помогни ми! Той не говори излишни думи, не казва: Братко, ти си добър, благороден човек; ако искаш, можеш да ми помогнеш. Той изчерпва въпроса с две думи: Помогни ми! Тия думи съдържат такава сила, че който ги чуе, веднага се притича на помощ.

„Ако земните работи ви рекох и не ги разбирате, как ще разберете небесните?" Ако не разбирате работите, които всеки ден преживявате и които са близки до вашето съзнание, как ще разберете небесните, които са далеч от вас? Сегашните майки и бащи не разбират синовете и дъщерите си, които са постоянно между тях. Ако попитате майката, каква е дъщеря ѝ, тя ще я опише външно. Ще каже, че е руса, хубава, грациозна. Това са външни черти на дъщерята, а не вътрешното ѝ съдържание. Утре ще дойде

един млад момък и ще запали фитила на нейния огън, и ти ще се чудиш, че дъщеря ти била толкова избухлива. Дъщеря ти се сърди, гневи се, избухва, докато един ден стане най-голямата експлозия – тя напуща твоя дом и отива далеч някъде, дето момъкът я води. Всички казват: Ожени се тая мома. Казвам: Прояви се тая мома, формата ѝ се разпръсна, съдържанието ѝ се разви. Тя цъфна като цвят, прецъфтя и завърза.

„Ако земните работи не разбирате, как ще разберете небесните?" Днес малцина разбират Сина Човечески – синът на любовта и мъдростта. – Защо? – Защото Синът има отношение към небето, а не към земята. Докато умът не влезе в душата на човека, последният не може да разбере небесните работи. Земните работи се разбират чрез чувстванията, а небесните – чрез мисълта, затова е нужно да се научи човек да мисли. Каже ли някой, че не може да търпи хората, това показва, че вярата му е слаба и не се е научил да мисли. – Аз мисля, че имам силна вяра. – Тогава нямаш търпение. – Търпелив съм. – Значи, имаш малко любов. За да търпиш хората, вярата и любовта ти трябва да бъдат големи. – Аз мисля, че имам любов. – Тогава не слушаш Господа. Любовта се определя от послушанието. Когато слушаш някого, ти го обичаш. Като слуша дълго време учителя си, ученикът започва да го обича и да вярва на всичко, което той говори. След това той е готов да слуша и изпълнява заповедите му. – Как да обичам? – Вложи в душата си желанието да обичаш и повече не мисли. Това желание ще работи в тебе и ще даде своя плод. Дай ход на твоето желание, оправи пътя му и не се безпокой.

Какво трябва да направиш с вадичката, която минава през твоята градина? Казваш: Не ме интересува тая вадичка, зает съм с обществена работа. Вадичката тече, но не върши работа. След време виждаш, че цветята в градината ти изсъхнали. Спри вниманието си върху вадичката само за момент, отправи я да тече през цветята и зеленчуците, да ги полее, и пак гледай обществената си работа. Вадичката е твоето желание да обичаш хората. То ще принесе своя плод. – Любовта ще ни спаси. Дай път на любовта в себе си. Като мине през твоята градина и напои, всичко, каквото срещне на пътя си, тя ще те напои. Иначе, любовта ще мине и замине, без да бъдеш спасен.

И тъй, без вяра няма живот, както без слънце няма растене. Вярата е причина за растенето. Ако растеш и се укрепваш, ти имаш вяра. Изгубиш ли вярата си, ти преставаш да растеш и отслабваш. Какво ще стане с тебе, ако се съмняваш във всички хора? Ще станеш маниак, ще започнеш да се страхуваш от всичко, докато най-после заболееш. Всеки човек е величина, която трябва да се разбере. Ти срещаш тия величини, не ги разбираш, отбягваш от тях, докато изгубиш мярка на всякакви отношения и станеш

невъзможен и за себе си, и за окръжаващите. Каква по-страшна болест от тая? – Как ще се излекувам? – Започни да мислиш, че хората са добри поне като тебе. Няма лоши хора в света, но има гладни хора. Ако моята торба е пълна, и някой ме дебне да я вземе, за да се нахрани, аз ще му кажа: братко, не се опитвай да крадеш. Кажи, че си гладен, и аз ще те нахраня. Щом го нахраня, той става добър.

Когато Бог създавал света, създал едновременно и вълка, и коня. Вълкът оставал недоволен от коня и завел дело против него. То било първото дело в света. В обвиненията си против коня, той писал следното: Моят съсед, конят, ме ритна толкова силно с задните си крака, че ми изкърти два кучешки зъба. В обществото, дето се движа, твърдят, че Бог създал коня, значи, и копитата му. Но аз не мога да си представя, че Бог е създал толкова яки и корави копита, да изкъртват зъби. Виж, колко са меки моите крака. Съдията казал: Дай да видя краката ти. Вълкът подал краката си, но старателно скривал своите нокти. После съдията се обърнал към коня и го запитал: Какво ще кажеш за свое оправдание? Конят отговорил: Господин съдия, съседът ми наруши едно основно правило, което спазваме в нашето общество. То е следното: Когато при нас иде приятел, той иде с лице към нас Тогава ние се помирисваме, опознаваме се и започваме да се разговаряме. Който иде отзад, той е наш неприятел. Ние го удряме с задните си крака, за да го научим, как трябва да се запознава и поздравява. Това е Божествен закон. Всеки, който наруши тоя закон, опитва нашите задни крака.

И сегашните хора често водят дела все за счупените си зъби. – Защо изкъртват зъбите им? – Защото не са спазили законите на обществото. Когато искаш да се запознаеш с един човек, застани срещу лицето му, а не зад гърба му. Който краде, бърка в джобовете на човека – пак отзад. Друг крадец влиза в къщата на човека, когато спи – и това е заставане зад гърба му.

Христос казва: „Ако земните работи не разбирате, как ще разберете небесните?" Следователно, като живеете на земята, не питайте, защо иде злото, но разберете, какво представя то. Злото е резултат на еднообразието, а доброто – на разнообразието. Когато в ума ви се роди една мисъл, и вие постоянно мислите за нея, това е престъпление. – Как е възможно да ме занимава една мисъл постоянно и да считам, че това е зло? Ако мисля постоянно за Бога, това престъпление ли е? – Не мисли постоянно за Бога, но работи постоянно за Него. Бог е величина, която обхваща всичко. Следователно, като мислиш за Бога и работиш за Него, ще мислиш за всички същества, които живеят в Него. Бог е навсякъде и във всичко, а не само на небето, на слънцето или на звездите. Не ви упреквам,

но казвам, че някога възгледите ви са прави по отношение на доброто, а някога са прави по отношение на злото. Значи, кажеш ли, че си добър човек, ти си прав по отношение на доброто, което се изразява в разнообразието. Кажеш ли, че си лош, ти си прав по отношение на злото – влязъл си в еднообразието на живота. Живей в разнообразието. Обичай всички и работи за всички.

И тъй, за да се разбираме, първата ни работа е да нагласим ключовете си, да знаем, кой на какъв ключ говори. Ако един свири в мажорна гама, а друг в минорна гама, те не могат да се разберат. Това е все едно, единият да погребва баща си, а другият да се радва, че му се родило дете. За да се разберат и двамата, трябва да почакат известно време, докато дойдат на една гама. Оня, на когото бащата е умрял, трябва да се успокои малко, да мине голямата скръб. Когато и на него се роди дете, тогава ще се разберат. Христос казва: „Нека мъртвите погребват своите мъртви." Това значи, да погребем своите мъртви мисли и да заживеем с радост. Да се радваме на новото, което се ражда. Всичко, което се е обезсолило, е мъртво. Обезсоляване става там, дето съдържанието и смисълът на нещата изчезват.

Какъв смисъл имат сегашните пръстени, верижки и другите украшения? Поглеждаш към пръстена си, радваш му се. Обаче, за тоя пръстен могат да те продадат. Това не е ли юлар, който те ограничава? Ако някой гради къща и с нея иска да те обвърже, стой далеч от тоя човек. Това е юлар, от който трябва да се пазиш. Цял свят да ти обещават, стой настрана. Всяко добро, което се прави на земята, трябва да е прието на небето. Не се ли приеме на небето, то не е истинско добро. Това изисква законът на справедливостта, който е един и същ и за земята, и за небето. Това наричаме ние международно право. Основният закон на това право гласи: Каквото е на небето, това е и на земята. И каквото е на земята, това е и на небето.

Сегашните хора не спазват тоя закон, поради което преждевременно остаряват. Като не знаят това, те казват, че остаряването им се предизвиква от техните близки. Майката остарява от дъщеря си, учителят – от учениците си; търговецът – от своите клиенти, овчарят – от овцете си. Днес овчарят изгуби една овца, на другия ден друга, на третия ден трета, докато лицето му се набръчка. Като видя лицето му, казвам: Приятелю, много нещо си прекарал. – Отде знаеш? – Всичко е написано на лицето ти. Изгубил си овцете си. Всички хора страдат и остаряват все от своите подчинени. Това са отношения, които трябва да решите правилно. Само така ще влезете в новото учение. Питате: Какво отношение имат тия неща към квадрата, към триъгълника и към останалите фигури?

За да разберете живата геометрия, за която говоря, изучавайте носа, устата, веждите, ушите, очите си. Например, носът има форма на триъгълник. Изучете добре своя нос, линиите, формата и големината му, за да се домогнете до живия триъгълник. После изучавайте веждите си, да разберете техния произход. Ще кажете, че веждите са предназначени да пазят очите от прах и пот. Донякъде това е вярно, но веждите имат и друго предназначение. Забелязано е, че хора, на които обективният ум е силно развит, имат дебели вежди. Те са смели и решителни, със силна воля. Чувствата им са груби. Хора, на които обективният ум е слабо развит, имат тънки вежди. Чувствата им са деликатни. Значи, веждите показват, какви са чувствата на човека – груби, или нежни. Научете се да превеждате външните форми, да разберете техния дълбок смисъл и предназначение. Когато носът при основата си е широк, това говори за човек със силно развити чувства. Когато интелектът се развива, носът се удължава и стеснява. Какъв нос е за предпочитане: дълъг и тесен, или къси широк? Носът трябва да бъде добре развит, да има съответствие между широчината и дължината. Не е ли спазена тая пропорционалност, между ума и сърцето няма хармония. Носът е барометър. С него се измерват външните и вътрешните условия. Това е наука,, която не може да се даде на хората, защото те нямат още нужната култура. Ако познаваха тая наука, те щяха да се подиграват едни с други. Като ви се разсърди някой, ще каже: Виж си носа, колко е къс, неправилен. А чувствата ти са много груби, необработени. В тоя случай, за предпочитане е невежеството, отколкото знание, което ще ви събори.

Като познава човешките сърца и умове, Христос казва на тогавашните учени: Понеже извратихте Израиля и изопачихте неговия живот, не може да ви се говори за небесния живот. Египетското знание, за което Мойсей говори на евреите, на вас още не може да се даде. Това знание подразбира слизането на Духа в човека. Следователно) докато не приемете Сина на мъдростта в себе си, докато не приемете живия Господ в душата си, Духът няма да ви посети. Духът трябва да влезе не само в човека, но и в църквите, и в училищата. Когато посети човека, Духът му разкрива всичко, и той започва да разбира нещата ясно. Това не значи, че няма да учите. Ще учите, ще придобивате знания, но положителни. За да придобием тия знания, нужно ни е търпение, основано на Божията Любов. – Как се придобива търпението?

В околността на един чифлик имало голямо жабешко блато. Жабите крякали денонощно и хвалели чифликчията. Две по-смели жаби решили да излязат от блатото, да отидат в дома на чифликчията, да проверят истинността на тия похвали. Един ден те излезли от блатото и смело

закрачили към дома на чифликчията. Влезли право в кухнята, дето видели голям котел с прясно, току-що издоено мляко. Те влезли в котела и започнали да изследват бялата течност. На вкус се оказала приятна. Те се запитвали една друга, каква е тая течност, която не прилича на водата. Страшното за тях било това, че не могли да излязат навън. Започнали да се въртят в котела, дано намерят начин да излязат оттам. Едната казала: Много се уморих, ще се спусна на дъното. – Опасно е дъното. Ще се спуснеш, но там ще останеш, отговорила втората. – Не мога да издържам повече. Втората жаба употребила всичкото си търпение и продължила да се върти в котела, докато най-после избила маслото. После стъпила на него и излязла вън от котела. Следователно, искаш ли да придобиеш търпение, трябва да издържаш и на най-големите мъчнотии.

Сега често се питате, какво представя светът. Той е голям котел, пълен с мляко. – Какъв е смисълът на живота? – Да слезеш в котела с млякото, да избиеш маслото и да се качиш на него, за да излезеш в широкия, неограничен свят. Това значи, да придобиеш търпение и да се спасиш. Аз не говоря за спасението в тоя смисъл, както религиозните го разбират. И те са прави, и аз съм прав. И Мойсей е прав, и Христос е прав. Прави са всички ученици: и тия от първоначалните училища, от прогимназиите и гимназиите, както и тия от университета. – Защо? – Защото между това, което изучават децата от основните училища, учениците от прогимназиите и гимназиите, както и студентите от университета, има известно отношение.

Какво ще кажете, ако се съберат на едно място тия ученици и започнат да разискват върху даден въпрос? Ще се разберат ли те? Не могат да се разберат. На оня от първо отделение казвам: Приятелю, ти не можеш да разбереш оня, който е свършил гимназия или университет. – Аз го разбирам, но той е еретик, не разбира. – Не е еретик той, но съзнанието му е по-широко от твоето. За себе си и ти си прав, и той е прав. Ще вървите постепенно все по-нагоре, докато разберете правилно великия Божествен смисъл на живота. Павел казва: „Когато бях младенец, като младенец мъдрувах, а като станах мъж, напуснах това, което е младенческо." Докато е в основното училище, ученикът минава за младенец. Следователно, ако влезеш в религиозно общество, което дели хората на праведни и грешни и по тоя начин ги изолира, това е религия за младенците. За студента е нужна религия, която обхваща цялото човечество. Тая религия се основава на любовта. Тя дава право и свобода на хората да мислят и чувстват, както Бог ги е научил. Който приеме религията на любовта, той влиза в безсмъртието.

Да се върнем към присъдата, издадена по делото на вълка и коня. Съдията

издал резолюция, с която забранил на вълка втори път да се разговаря с коня като неприятел. Ако иска да говори с него, да застане отпред а не отзад. На коня наложил наказание да поеме разноските за поставяне два нови кучешки зъба на вълка. След време, при същия съдия дошли две котки да се съдят за едно агнешко шкембе. Едната котка държала шкембето между краката си и казала, че е нейно. Другата също настоявала, че шкембето е нейно. – Виж, казала тя на съдията, как е одраскано лицето ми от моята другарка Съдията пожелал да види, с какво оръжие е драскана, и видял, че на краката си котката имала здрави, остри нокти. Съдията се замислил, как да реши делото, и веднага се досетил, че те се карат за нещо, което не е тяхна собственост, и казал: Нито една от вас няма право на шкембето. Агнето има право да си го иска. В тоя момент се задало агнето и се оплакало, че две котки задигнали шкембето му и моли да му го, върнат. Съдията взел шкембето от котките, наместил го и пуснал агнето да си върви.

Сегашните хора и до днес се карат за шкембето на агнето, всеки тегли към себе си, всеки иска да го присвои за своя частна собственост. Оня, който не може да го вземе, пита: Трябва ли да съществува частна собственост? Отговарям: Частна собственост не може да съществува. Да владееш нещо, можеш, но да му туриш табела, че това е твоя собственост, нямаш право. Можеш да владееш тялото си, можеш да владееш къщата си, но владението е временно нещо. Как ще наречеш частна собственост закланото агне, кокошка, прасенце? Нямаш право да строиш грамадни къщи. Това самата природа ти доказва. – Как? – Чрез земетресенията. Земята се оплаква, че носи по-голям товар, отколкото трябва, и Бог изпраща едно земетресение да я освободи. Земята не е длъжна да носи такива тежки товари. Това показва, че частната собственост не се позволява. Това е Божият глас Може да си направите една къща, но ако започнете да се биете за нея, съдията ще каже: Дайте шкембето на агнето, да го турим на мястото му, и агнето да оживее. Това искал да каже Христос в стиха: „Ако не разбирате земните работи, как ще разберете небесните?"

Казвате: Значи, и Христос е бил против частната собственост. Какво ще правим, ако се откажем от нея? Приложете владението. Колко време трае цвета на едно растение? Всеки цвят е временен. Както цветът и плодът не са вечни, така и частната собственост, и владението са временни неща. Като говоря против частната собственост, нямам пред вид вашите къщи. Аз говоря за оная частна собственост, срещу която и вие сами протестирате. Например, мъжът счита жена си своя частна собственост; жената счита мъжа си частна собственост. Те трябва да се жертват един за друг, без да се владеят, без да се считат частна собственост. Това не значи, мъжът да напусне жена си, или жената да напусне мъжа си. Връзката между жената

и мъжа трябва да бъде вътрешна, да почива на закона на любовта, в която няма измяна. Павел казва: „Който е вързан, да не се развързва; и който е развързан, да не се връзва." Докато ореш, ще бъдеш с оглавник; щом престанеш да ореш, хвърляш оглавника и отиваш да ядеш. Така се учи търпението. Който не научи тоя урок, турят торбата на гърба му и го пращат повторно на нивата. Тъй щото, не казвам мъжът да напусне жена си, нито жената – мъжа си, но да определите отношенията си един към друг. Умът не може да слезе при стомаха, нито стомахът може да се качи при ума, но те трябва да определят взаимните си отношения. Ако мъжът ти е мозък, дай му всичкото си уважение и почитание; ако е стомах, дай му възможност да изпълни своята функция, както трябва. В математиката има закони, които привеждат членовете на уравненията при условия, удобни за решение. Само така задачите стават ясни и разбрани. И на вас много неща са неясни; за да се изяснят, умът ви трябва да лети, да се качва в по-високи сфери. Когато излизате вечер да наблюдавате звездното небе, вие виждате звездите, но не ги познавате, нищо не знаете за тях. За да разберете нещо повече, умът ви трябва да лети, да се качва високо в небесното пространство.

Христос казва: „Когато Духът дойде, ще ви научи на всичко." Говори се, че в света съществуват две начала: Христос – доброто начало и антихрист – злото или частната собственост. Ако обсебиш даден човек, или някое общество, или спреш вътрешния стремеж на душата към Бога, ти си антихрист. Ако съдействаш за развиване на Божественото в човека, ти си Христос за него. Докато всички органи на тялото служат на целия организъм, те са свързани с Христа. Щом се отделят, всеки служи на себе си. Те имат връзка с противоположното начало. Който се отдалечава от Бога, сам се осъжда на смърт. Един е Бог, ние сме Негови удове. Един е Христос, ни сме Негови удове. Всеки трябва да знае мястото и службата си във великия Божествен организъм – дали е нос, око, ухо, пръст. – Защо трябва да се занимавам с ръката си? – Ще се занимаваш с ръката си като с величина, чрез която ще прилагаш волята си. Ръката представя преобразен квадрат; четирите пръста, без палеца, са четирите колела на колата, с които тя се движи. И човек е подобна кола: с двете колела, т. е. с краката, той се движи по земята; с горните колела – ръцете, той пори въздуха.

Христос казва: „Ако не разберете земния живот, не може да разберете небесния." И обратно: Ако разберете небесния, ще разберете и земния. Ние започваме отдолу-нагоре: да разберем първо земния живот, после небесния. Дали отгоре-надолу ще върви, или отдолу нагоре, човек трябва да разбере, че частна собственост или негово владение е само тялото му. Позволи ли си друг някой да се намести в него и да го владее, човек се

обърква. Това състояние лекарите наричат полудяване, умопобъркване. За такъв човек казвам, че е изгубил своята частна собственост, т. е. друго същество е влязло в него. Да му се помогне, това значи, да влезе той във владение на своето тяло. – Как се лекува такъв болен? – Свещениците му четат молитва, да изгонят лошия дух от него, а лекарите му правят инжекции. И едните, и другите имат желание да изпъдят неканения гост навън. Има случаи в живота, когато истинският собственик се изгубва за няколко години. В това време гостът живее в неговото тяло. Като се минат десетина години, първата личност се връща и започва своята дейност оттам, дето е спряла. Де е било това лице цели десет години, не е време да обяснявам. Тоя въпрос е сложен, много време е нужно за неговото обясняване. Той има отношение към психологията.

Казвам: Човек може да излиза от тялото си, т. е. от своята къща по желание, без да става нужда други същества да го обсебват и пъдят навън. Има закони, чрез които човек може да пази своето владение. Казвате, че баща ви, например, умрял и отишъл при Бога. Всъщност, баща ви е изпъден, други са взели неговата частна собственост, и той остава в положение на бездомник. Вазов нарича бездомниците „немили-недраги." Те са героите на човечеството. Най-големите злини и беззакония в света стават все за частната собственост. И парите, и яденето, всичко е частна собственост. Ако искате да живеете добре и в хармония с великата разумност, откажете се от частната собственост. Само така ще разберете дълбокия смисъл на Божествения живот.

Има свобода в света, но има и закон. – Кога иде законът? – Когато отиваме от задната страна на коня. Копитото на коня, това е законът. – Как може да се избегне тоя закон? – Ще отидеш откъм главата на коня, отпред. Главата е Христовото учение. Кажеш ли на някого, че е лош, ти го поздравяваш неправилно, отиваш зад гърба му. Кажеш ли, че е добър, поздравяваш го пред лицето. Който поздравява човека зад гърба, ще изгуби два кучешки зъба. Когато престъпиш Божествения закон, непременно ще те сполети някакво нещастие. Като знаете това, търсете причината в себе си, а не в другите. Ако българите са нещастни, причината е в тях, никъде другаде. За тяхното нещастие не са виновни нито сърбите, нито гърците, нито англичаните, германците, французите. Същото се отнася и до другите народи. Всеки народ сам е виновен за своето нещастие. Ако българите поздравяваха коня отпред, откъм лицето му, нямаше да получат тоя ритник. Понеже дойдоха от задната му страна, получиха един тежък урок. Казано е: „С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери." Българите повярваха, че ще ги направят велики, но сметката им излезе крива. Никой никого не може да направи велик. Само тоя народ може да стане велик, който вярва в Бога и изпълнява Неговата воля. Когато един народ има

любов в себе си и готовност да се жертва за великата правда, той всякога побеждава. Когато всички свещеници, проповедници, учители, съдии и управници, майки и бащи живеят в доброто и го прилагат, те водят своя народ към победа. Само тоя народ може да стане велик.

Нови времена идат за човечеството, нова култура, нов живот. – Какво изисква новата култура? – Да се даде свобода на човека да се прояви. Как се проявяват хората днес? Майката се прояви, натиска дъщерята. Ако дъщерята се прояви, натиска майката. Така се борят пехливаните: единият е горе, другият долу. После обратно. Първият път майката е горе, дъщерята долу; после дъщерята е горе, майката долу. Така се редуват, докато се уморят. Въпросите не се разрешават така. Днес мачкат България, другите се повдигат. Утре други ще бъдат мачкани. Кога ще се разрешат въпросите? Дойде някой казва, че е силен. Дойде втори, и той казва, че е силен. Хайде тогава да опитаме силите си. Започва пехливанството. Въпросът се решава правилно, когато и двамата кажат: И ти си силен, и аз съм силен, но няма защо да се борим, да си чупим главите. По-добре да живеем братски, а силата си да употребим за общо добро, да просвещаваме умовете и сърцата на своите близки, да ги научим, как да създават домовете си. Велико изкуство е да създадеш един дом. Днес навсякъде, във всеки дом има разногласие. – Защо? – Защото хората не могат да живеят правилно, не знаят, как да се поздравяват. Всички се поздравяват откъм гърба. И това не е лошо, но за такъв поздрав има закон. Нека съществува закон, строг и справедлив, а не жесток.

Въз основа на това, Христос влиза в нова фаза и казва: „Ако не се родите изново, не може да влезете в Царството Божие." Това значи, ако не се върнете в правия път, от който сте се отклонили, и не почнете да мислите, както Син Человечески мисли, не може да разберете небесните неща, следователно, не може да подобрите живота си. Ако не разберете вътрешния живот, не може да разберете и външния.

За изяснение на тая мисъл, ще си послужа със следния пример. Представете си, че живеете в дворец със сто големи стаи – външният свят. Стаите са затворени, отникъде не дохожда въздух. Живеете в тоя дворец, движите се от една стая в друга, изучавате всичко, каквото има в тях, но постепенно започвате да се отегчавате, въздух нямате, светлината ви също е малко. Казвате, че трябва да направите по-големи прозорци, да влиза повече светлина и въздух. Разширявате прозорците, но около вас се вдига прах, събират се нечистотии. Чудите се, какво да правите; чувствате нужда да излезете вън, всред природата, в широкия Божествен свят. Такова е положението на сегашните хора, които живеят само в физичния свят. Те знаят много неща, изучавали са философия, история, право, възхищават се

от римското право. Това право е отлично, но се отнася главно до римските граждани. Такова право има всеки народ. Римското право е защищавало римския гражданин. Горко на ония, които не са римски граждани!

Казвам: Има едно право, наречено Божествено. То е право за всички хора, за всички живи същества на земята. За това право говори Христос. Който приеме това право и великите Божествени идеи, той ще стане гражданин на Царството Божие. Това право ще го покровителства навсякъде. Направете опит. Нека най-нещастният човек приеме това право, за да се убеди в неговата сила. Животът му ще се подобри, хората ще почнат да го обичат, работите му ще тръгнат напред.

Пак повтарям: Пазете се от идеята за частната собственост, която задушава човека. Идеята да бъдеш пръв в света, да бъдеш най-силен е идея на частната собственост. Тая идея ще ви заведе в гроба. Тя задавя човека, както всяка хапка, която попада в кривото гърло. Гърлото, сърцето трябва да се отворят и разширят, да диша човек свободно. Извадете хапката, която е отишла в кривото гърло и ви задушава.

Кое е новото, което се очаква от новия живот? Какви блага носи тоя живот? Той превръща гъсеницата в пеперуда и я учи, как да изважда сладкия нектар от цветята. Той освобождава човека от идеята за частната собственост. Не говоря против вашите тела, като частна собственост, като лично владение. Казвам: Пазете телата си, че като дойде господарят ви, да дадете сметка за това, което сте получили от него. Ще кажете: Господарю, много добре прекарах в твоя дом. Връщам го с направените подобрения. Ако имаш намерение да ме пратиш пак на земята, дай ми по-добър дом, да придобия нещо повече от това, което сега придобих.

И тъй, новото време, което сега иде, изисква от вас търпение, търпението изисква вяра, вярата – любов, любовта – послушание, а послушанието – знание и мъдрост. Само умният може да люби. Велико и разумно нещо е любовта. Да любиш някого, това значи, да го пазиш като зеницата на окото си. Да изтезаваш човека, това не е любов; да убиваш хората, това не е любов. Ще кажете, че любовта носи страдание. Страда само оня, който не разбира и не познава нещата. Христос дойде да научи хората да любят и да знаят, защо страдат. Говори се в Писанието за вода и дух. На научен език водата е магнетизмът, т. е. тя носи магнетичната сила в себе си, а духът е носител на електричество. Христос казва: „Който е минал през вода и дух, той може да влезе в Царството Божие." Това значи: Ако умът ви се възроди от електричеството, а симпатичната нервна система от магнетизма, вие ще бъдете граждани на Царството Божие. Ако обработвате мислите си с електричеството, а чувствата с магнетизма, вие ще разберете великия Божи

закон и ще бъдете носители на вярата и на любовта.

Запишете си следните мисли: търпението изисква вяра, вярата – любов, любовта – послушание, а послушанието носи знание и мъдрост. Мислете върху тях, комбинирайте ги по различни начини, за да внесат в душата ви нова струя на живот. Какво изпитвате, когато някой каже, че ви обича? – Светлина и радост. Нещо светне във вас, и вие се зарадвате. Когато майката каже на дъщеря си, че я обича, тя веднага се зарадва. Ако господарят каже на слугата си, че го обича, и той става радостен и весел. Започне ли господарят да се сърди на слугата си, той се обезсърчава и пада духом. – Кои ученици обича учителят? – Които са добри и послушни.

Желая на всички да приложите любовта в отношенията си. Приемете новото учение и го занесете в домовете си. Предайте го на децата си и на своите близки. Правете опити, без да се обезсърчавате. Сто опита да направите, важно е да успеете. Може би стотният опит да даде резултат. В края на краищата, очите ви ще се отворят и ще кажете като слепия: „Едно време бях сляп, но сега виждам."

Мнозина ме питат: Ти вярваш ли в това, което проповядваш? Ходил ли си на оня свят, че говориш за него? – В оня свят не съм ходил, но живея в него. – При Бога ходил ли си? – Не съм ходил, но в Него живея и Го изучавам във всичко: в камъните, в растенията, в животните, във водата, във въздуха, в светлината. Бог е във всичко живо. Виждам Го и в най-малкото, и в най-голямото; радвам се и се веселя, като чувам Неговия тих глас Има ли нещо чудно в това? Вие очаквате да видите Господа след смъртта си. Ако живеете по човешки, и като умрете, пак ще бъдете на земята. Човек трябва да умре за своя егоизъм и от лед да се превърне на течност. Само така човек може да се спаси. Иначе, да умреш, без да превърнеш леда в течност, ти пак си в опасност. Приемете новите идеи, които идат отгоре. – Де е Бог? – Той е в професора, който просвещава; в свещеника, който поучава ; в домакинята, която се грижи за къщата си; в съдията, който решава добре делата си; във войника, в офицера – навсякъде е Бог. Той е в мене, който ви говоря, и във вас, които ме слушате. Бог казва: Това са моите деца, които ме слушат. В бъдеще ще станат отлични хора. Аз се радвам, че те ще се преобразят. Казват някои, че сте грешници, че ще отидете в ада. – Всичко е временно. Ако днес са грешници, утре ще се очистят и преобразят. Те сега са в ада, но утре ще излязат от него. Какъв по-страшен ад може да съществува от земята? Бог е дошъл на земята да ни извади от тоя ад и ще ни извади. Той ни облива със своята любов, посочва ни я, и така усилва в нас вярата и търпението.

Желая всички да бъдете Синове Божии. В широк смисъл казано, слушайте

гласа на Бога, вършете волята Му, както вие разбирате, и повече не се страхувайте.

Неделни Беседи
01.02.1920 Неделя, София

1920_02_05 Мъчението

МЪЧЕНИЕТО

Няколко встъпителни думи към беседата – за пояснение. Не мислете, че е лесно човек да бъде ученик в една окултна школа. Не е много мъчно, но не е и много лесно. Второ нещо, всички онези от вас, които нямат разположение към другите – които обичат да се гневят и да одумват, да не идват тук, в школата. Може да идвате, но не отговарям за последствията. Аз искам тук мъже и жени, които имат самообладание. Може да ви блазни мисъл, да придобиете известни знания, за да подобрите живота си. Окултната школа има за цел не да подобрите временния си живот, а да изпълните волята Божия разумно, в широк смисъл, да изпълните Неговата воля във всичките области на човешкия живот. Религиозни хора нам не ни трябват, духовни хора също, нито набожни – религиозните да отидат в църквата, духовните в обществото, а набожните на небето. Сега, виждате, че това е едно противоречие. Как ще изтълкувате – религиозните в църквата, духовните в обществото и набожните на небето? Вие ще кажете: „Мястото ни не е тук". Действително, мястото ви не е тук. Ако вземете да учите грънчарството при някой майстор, нали най-първо майсторът ще ви учи да разбирате качеството на пръстта – коя подхожда, да я превръщате в кал, после ще ви покаже метода – как да употребите тази кал, най-после ще я турите на грънчарското колело отгоре и ще ви научи да дадете форма на тази кал. Като гледате отвън, ще кажете: колко лесно се прави гърне! Да, лесно за майстора, но не и за ученика. И вие сте чели книги, както неопитните правят грънци. Вие сте чели много окултни работи, но, ако ви дадат това колело, не зная, дали от 100 гърнета ще може да направите едно здраво. Значи, окултната школа – това е изкуство да знаем как да творим.

В тази школа имаме три метода: първо, мъчение, второ – труд, и трето – работа. От мъчението излиза здравето; от труда – щастието, а от работата – блаженството. Сега ще кажете: „Много нещо научихме!" Нищо не сте научили, защото това, което казах, е само едно формула. Когато ви дойде едно мъчение в света, вие ще трябва да го превърнете в здраве, защото само здравият човек издържа мъчение. Мъчението се издържа чрез здравето, а трудът – чрез щастието. Онзи, който копае с мотиката, е щастлив, защото има цел – да прехранва жена си и децата си. Извадете из ума му тази цел, той ще захвърли мотиката и ще каже: „Не ми трябва никакъв труд!" Това е психологичен анализ.

За да разберете смисъла на мъчението, аз ще ви обясня известни принципи, от гледището на мъчението. Искам вашите умове да бъдат приготвени, да не се образува дисхармония, защото тя препятства на всеки

ученик да разбере нещата. Защо се мъчат хората? Светиите са били мъченици, за да станат здрави; мъчението в духовния свят образува здраве, образува бъдещите форми на хората, които ще се въплътят на земята. Вие, като се мъчите, образувате онази материя, която е необходима за образуване телата на следващите поколения. Ако възприемете мъчението в това му значение, онези, които ще дойдат да се въплътят, в бъдеще, ще съградят своите тела от тези елементи и ще уредят своя живот правилно. Но, ако вие с всяко мъчение внасяте хиляди проклятия, нищо няма да сполучите. Като направите своето бъдеще гърне от такава материя, ще бъдете нещастни. И така, мъчението е необходимо за следващия ваш живот на земята. Този следващ живот може да бъде след 100, 1000, 2000, 5000 и 10 000 години, или пък като един момент, който включва всичко – законът е един и същи.

Сега, мнозина се стремят към разбиране на окултните сили. Всички окултни сили, с които искате да боравите, трябва да знаете, че са чрезмерно подвижни, и че в тях нама никакъв човешки морал; те може да ви причинят най-голямо добро, но и най-голямо зло. И вие, които ме слушате тук, давали ли сте си някога отчет за следния психически момент, за вашето разположение? Обичате някого, не се мине ден-два, и вашите чувства се променят – колкото вашата обич е била силна, толкова и вашето отвращение и омраза са силни. Питам, възможно ли е от един чист извор, из който до вчера извираше чиста вода, днес да извира мътна? Няма да обяснявам вътрешната страна на този психичен момент. Ще ви дам само едно пояснение картинно, което е вярно. Обичта – това е като извор, бликащ отдолу. Запуши ли се този извор, той търси друго място да се прояви. На изсъхналото място, когато валят дъждове, събира се нечиста вода и утайки, и в тези малки локви, в които животът е застанал, се образуват миазми – злото, изразено в омраза и злоба. И там има движение, но движението не е вече към центъра, а към периферията. Тъй както огънят тлее, и то продължава, докато тази материя се дематериализира – изчезне в пространството, без да принесе полза. След като сте обичали един човек 1 – 5 – 10 години, какво сте придобили от тази обич? Любовта Божия към нас се проявява в това, че ни е създал, и всичко, което е в света, е израсло под неговата обич. А от вашата любов – ако я имате – какво е израсло? Някой ще каже: „Четох еди-кой си автор"; чели сте някоя книга и ви се е харесала; питам: от вашата обич към този автор какво е изляло? Както видите, тази наука не прилича на вашите съница и видения.

Всички ученици на окултната школа, които не са готови да се мъчат, да не прекрачват нейния праг, защото той е свещен. Това е първото правило. Ще се запитате и ще си отговорите: ако сте готови да изтърпите всички

мъчения – елате. Инак, имате обикновени беседи в неделя, идвайте. Вие и в четвъртък можете да дойдете, но аз ще затворя вратата на моята школа, и вие никога няма да стъпите в нея – хубаво да го знаете. Ангел, с огнен меч, ще стои пред вратата, и горко ономува, който пристъпи. Главата му ще се търколи на пода. Следователно, ще си зададете първия въпрос: готови ли сте да се мъчите и да издържите мъчението. Всичко благородно и възвишено в света се ражда само от мъчението, не от труда. Мъчението съставлява най-великата работа, трудът е втората стъпка, която гради туй, което мъчението е създало. Християнството се повдигна благодарение на мъчениците, които положиха живота си за него. Не съм аз, който изисквам мъчението, то е един неумолим закон на битието, който ще си остане в сила завинаги. Защо се мъчат хората – това е достояние само на онези, които са в школата. Никакво друго обяснение повече няма да ви дам. Какво обяснение повече мога да ви дам, когато сте вън от школата? А резултатът от мъчението на физическото поле – това е здравето. Всеки, който изтърпи мъчението, той е здрав. Това може всяка мейка да провери. Слаба жена, която зачене и не послуша лекарите да пометне детето, тя ще бъде силна да го роди; като роди, ще бъде десет пъти по-здрава, отколкото по-напред. Жена три пъти пометне ли, свършено е с нея – тя е изгубена. Може да роди после и 10 деца, но не е жена. Същият закон е и за ученика. Човек, който не може да издържи три мъчения, не е ученик, той е свършил. Сега забелязвам, че във вашите умове се зарежда мисъл: колко строг е този закон! Тук няма място за критика; то е една велика наука: готов ли си да се мъчиш – нищо повече. Аз оставям във вас тази мисъл, да я възприемете, или не. Констатирам един закон за подмладяване: човек се помладява само чрез мъчение; който не се мъчи, той остарява. И ако ме попитате, защо духовете слизат на земята, ще ви кажа, че то е само, защото искат да се подмладят, да се разшири тяхното съзнание. Стар човек е онзи, който е останал в блаженството си и който не иска да слезе, да се помъчи и да се подмлади. Човек да бъде блажен и да остарява, това е едно голямо противоречие в живота – ще кажете; на това отговарям: ако това не беше един необходим закон в света, Бог не би създал света. Онзи велик закон, който заставя Божеството да създаде човека, има много по-дълбоки причини, отколкото философите мислят. Някои питат, защо Господ създаде света? Туй са онези философи, които са отвън – оглашените: питате, защо – влезте вътре в живота, помъчете се и ще видите защо.

И тъй, имайте предвид, че мъчението е една необходимост в живота. Аз говоря за мъчения, които произтичат от самата природа, а не за мъчения, които сами вие си създавате. Вие сега ще помислите върху въпроса за мъчението. Ще се явят много противоречия. Като влезете в тази школа, ще се повдигнат толкова противоречия, че всинца ще се затрудните и ще станете безпокойни. Вие ще се намерите в положението на човек, който е

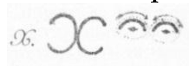
обран и остава гол. Но законът е такъв, че, ако орехът, който падне, не съблече своята дреха в земята, не може да се развива. Затуй Христос казва: „Ако житното зърно не умре, то остава само, но ако умре, то дава плод – 30, 60, 100". Законът на мъчението е свързан и със закона на самопожертването. Вие не може да се самопожертвате, докато не разберете закона на мъчението.

Сега, този въпрос ще разисквате философски и ще съберете факти "за" и "против". Може да го разисквате от всички страни. Аз не се плаша от противоречия – нека се повдигнат. В тази школа няма място за обикновената вяра, няма място и за любов. Да се разберем. Ако търсите любов, идете в обществото; ако търсите вяра, идете в църквата. Вие ще си отговорите, тук на какво място сте. То е място на мъчение. И така, светът е едно място на мъчение. Този свят е едно от най-великите училища на живия Господ; по-велико училище аз не познавам; наричам го – основа на всички други училища. Разберете го във всички негови разклонения и прояви, разберете го във всичките противоречия, които съществуват в света. Във всяка стадия, на която се възкачвате, вашият живот се улеснява и отива към блаженство. Схващам една ваша мисъл: „Ама ние имаме мъж, жена, деца и т.н." Трябва да разберете истината, без да се разочаровате: колкото повече връзки имате в света, толкова повече мъчения ще имате. Както виждате, аз ви препоръчвам най-мъчния живот – живот на мъчение. Мъчението вие никъде не може да го избегнете, то е една необходимост във всяко верую, във всеки строй, във всеки живот, във всяка мисъл; мъчението е неизбежно и в любовта – най-голямото мъчение именно там се намира. Всички вас, жени и мъже, които знаете любовта, ще ви попитам: Как познавате любовта? Ако попитам вас, които сте я опитали, как бихте я описали? Аз да ви я опиша, да я материализирам. Ще взема човешката форма – мома и момък, като символи. Момата е весела, лицето й е красиво, очите ясни, устата подвижни, зачервени, пъргава и гъвкава в своите действия, всеки нейн поглед като стрела насочва, тя е като ловец с натегнат лък, дебнещ своята жертва, като хвърли стрела – поглед, отневидяно на някой момък, нещо го припарва, той я заобиква: – „Ох! Обичам я". Колкото повече тя стрели забива, толкова повече той я заобиква. Туй е първата фаза на любовта. Втората фаза на тази любов: тази мома вече не е красива, но има строги черти и мускули, зъбите й се показват. Тя отправя своите стрели, но не из засада, а открито излиза срещу му, хвърля своите стрели, показва своя юмрук: „Познаваш ли ме? Ще се подчиняваш ли?" – „Ще се подчинявам". Настава мир. Сегашната любов е от тази категория. Така, когато съвременните хора ми говорят за любов, аз тази любов я познавам и затова си нося желязна броня, да се пазя от нейните стрели. И религиозните хора, като ми говорят за любов, аз си турям бронята и казвам: „Сега може да се разговаряме". Но в тази

школа, окултната, засада не се позволява. Ако някой иска да забие стрелите си върху мен, аз мога да му стана мишенка – забийте 4—5 стрели в гърдите ми, аз съм готов да изтърпя това мъчение. И жена, когато мъжът я стреля 1—2—3 пъти, да се не намръщва. Мъжът само като опне лъка си, или само като профучи край нея из лъка стрелата, тя завиква. Ако вие разберете изкуството на мъчението, Царството Божие ще дойде във вас. Когато влезете в известна окултна школа, ще ви поставят до стената и ще ви пращат стрели – ще ви турят на мъчение. Аз бих ви попитал: защо именно онези, които повярваха в Христа, трябваше да бъдат подложени на толкова мъчения и позор в римските арени? Тези хора, като се обръщат към Бога, той трябваше, именно, да ги защити. Нали и псалмопевецът казва: „Който живее под покрива на Всевишнаго, ще пребивае под сянката на Всемогъщаго", и по-нататък: „Тисяща ще падат от страната ти и десет тисящи от дясно ти" – как ще примирите туй противоречие? Кой е онзи, който живее под покрива на Всевишния? Който е готов да го стрелят и да изтърпи всички мъчения. Изтърпите ли всички мъчения, Господ ще каже: „Ти може да бъдеш под моя покрив". Това значение има стихът в псалом 91. Както виждате, то е велика наука, не наука на чувства и екзалтиране: „Аз имам вяра"; не, не – опитност, опитност, опитността на великата Любов! Мнозина ми казват: "Защо не ни разкриеш някои тайни?" В Европа има много школи, които могат да разкрият тайни, да казват начини за завладяване хора и за печелене пари – мога да ви дам и адреси – но във великата Божествена школа законът е друг. Ученикът в тази школа трябва да схване великия принцип на живота – че в първия момент на своето пробудено съзнание, след като се пробуди от първия живот на щастие, на блаженство, ще опита мъчението в живота – процеса на подмладяване. Тук няма никакво изключение.

В този закон на мъчението – аз ще ви дам един ребус да го разгадаете, като отчасти сам ще го разгадая. Защо природата е дала тези вежди и тези издадини отстрани на носа? Трябва да има една черна дъска, за да ви покажа, че човек е направен само от цифри – че той е една величина. Това положение на носа и веждите показва числото 13. И нещастията на човека в света произтичат от гледане, от виждане: когато човек започне да вижда, той започва да страда. И аз ще преведа българската буква В — виждане, страдание. Какви са съставните части на буквата В ? Отделени, съставят цифрата 13. Ако съберете цифрите едно и три, правят четири; ако вземете сбора от 1 до 4: 1+2+3+4 правят 10 – десет е абсолютна величина на буквата В. Като разделите нулата, кръга, на две части и двете половини долепите до 1, пак ще образувате буквата В. Като съедините 3 с 1, единицата – това, което е безгранично – е Бог; значи, да го слеете с Единния, а то е – да му дадете всичко. това е пак разложено В, което вижда, което

гледа и което е ненаситният човк. Значи, буквата В, за да се образува, е минала през три стадии на развитие.

Аз ще ви разложа друга една буква от българската азбука – буквата

Отгоре имате два полукръга; това е човекът, който е възмъжал. Тук, при веждите, се раждат електрическите течения и магнетизмът, които спомагат за строежа на мускулите. Всичките мускули на човешкото лице са се образували от разните техни течения в различни посоки. Като срещнете хора, момък или мома, ще гледате, дали [[Х]] е правилно написано върху лицето им. Носът е единица, основа на цифрите. И [[Х-то]] има също такава. Двата последни полукръга от горе – те са един кръг, разложен на две – показват, че едното течение върви надясно, а другото – наляво. Но човек колко се е мъчил, докато образува туй [[Х]]. Всички същества, докато добият туй положение, са се мъчили много в низшите царства – минали са известни изпити в своята еволюция, докато дойдат до състоянието на човек. И човешките мисли, за да влязат в шестата раса, ще минат тоя път и ще образуват нови мускули в човека. Но те ще се образуват само с новите течения, които трябва да се възприемат, да влязат в мозъка. Ако не сте готови да се мъчите, за да ги придобиете, ще останете назад в културата. Животните, птиците и рибите са остатъци от великата култура в света. Човешкото лице в бъдеще ще мине в една геометрическа фаза. Сега то е от разни течения, но, ако вие сте готови да се мъчите, тия течения ще отминат; инак, вие ще останете в старата култура. Има разни култури: на черните, на червените, на жълтите и сега, на белите. Седите и съдите света: „Ама този така, онзи така". Дохаждате да ми разправяте кой какво прави и искате аз да ви оправям. Не съм пратен да оправям света. И дори е светотатство да оправям света: според мен, той е оправен; по-добър от него няма; да оправям света, то значи да богохулствам. Злото е в нашето неразбиране на света и в желанието светът да се прояви по друг начин. Не може да се прояви по друг начин. И бурите ще се появяват по определения за тях ред. Колкото и да му се молим, слънцето ще си грее се по същия начин и ще праща своята енергия. Облаците ще се движат по същия начин. Природата няма да се измени нито на милионна част. Тя не може да се изменя по нашите прищевки.

Е, сега, кому от вас е идвало на ума да намери значението на това [[Х]]. Нали сте ученици? Онзи, който няма на лицето си туй [[Х]] е баба. И аз ще попитам: „Разбрахте ли буквата В?" Вие ще отговорите: „Как да не сме разбрали буквата В?" И започвате: „В е съставено..." Това не е още разбиране. Знаете ли какво то означава? Няма да ви обяснявам значението

на В, какво то означава като глас, интонация.

Защо ви представям тия две букви? Между тях няма никаква логическа връзка, но геометрическа има. Сега, ако вземете буквата В разложена, то е една котва вдигната горе, която показва закона на движението – котвата е вдигната, и корабът е тръгнал – значи, човекът е тръгнал. Тя показва слизане на духа отгоре, движение към материалния свят – вдигнал своята котва от небето, от почивката на блаженството си и тръгнал в мировото движение. И ако запитате: „Защо Господ е създал носа, очите и веждите на човека", отговарям: за да покаже посоката на неговото движение – човекът да се движи в посоката, която носът му посочва. А другата буква –[[X]]? Тя показва, че духът е слязъл от горе долу, до дъното на материята, забил е котва в земята, въплътил се е и е почнал да обработва земята. Спуснал котвата на дъното, и корабът седи, не мисли да се връща на небето. И той ще седи докога? Вие ще отговорите. Всички сте забили котвите си, и аз ви поздравлявам, че сте долу със своите котви. Движението, обаче, отгоре – надолу не е още живот; животът подразбира смисъла на туй движение.

Да се повърнем. Как определя съвременната наука движението? Как определяме, че в нас, в даден психологически момент, има движение? Движението у човека се обуславя от недоволство: „Недоволен съм от живота!" – имаш движение. Духът, като иде от горе, има всичкия потребен запас в себе си, но, като стигне земята, изхарчва запаса, заражда се недоволство, че е напуснал първоначалното си състояние – спокойствието, и потърсва храна. Ако разберете недоволството като подтик за мъчение и труд, вие сте разрешили правилно задачата на живота; но, ако го разберете, че сте поставени в неблагоприятни условия, че туй не трябвало, онуй не трябвало, енергията във вас ще се превърне в омраза и завист – ще се роди злото. Когато наблягам на думата „мъчение", аз подразбирам, че трябва да превърнете недоволството във вас в правилно божествено движение. Кззах ви в една беседа, че трябва да разберете всичко добре. Човек, който влиза в тази школа, трябва да е много учен човек, трябва да разбира много добре математиката, геометрията. Тогава всичко това ще изкочи във вас веднага в проекция и вие ще виждате християнството не като буква, а като движение на сили, които слизат отгоре надолу в разни посоки и се кръстосват.

И тъй, човек е слязъл на земята, за да научи първия велик закон – мъчението. И когато казват за Христа, че е слязъл и пострадал за цялото човечество, разбирамъ, че той е дошъл на земята да научи хората именно на този велик закон. Християнството още не е разбрало този закон. Като не разбираме този закон, искаме да възложим мъчението на другиго. Ходим, търсим и не можем да намерим човек, който да го понесе. Искаме да

сложим мъчението на гърба на някого, и когато успеем да го сложим, речем: „Слава Богу, оттървахме се!" Мъчението е като незаконнородено дете. Геройство аз наричам, когато една майка, която е извършила престъпление, каже: „Това дете е мое, аз ще понеса хорското презрение и всички мъчения". Това е то геройство. Само така можем да си обясним онова място в Евангелието, дето се казва, че Христос е понесъл беззаконията на света. Той понесе именно незаконнороденото дете.

Вие сте в началото на една велика окултна шнола за въздигане на човечеството, и ако не можете да разберете тазвечерния урок, малко ще разберете отсега нататък. Ако, обаче, разберете този първи урок и го турите като основа, и втория ще разберете. Не говоря за обикновеното мъчение. Домашните мъчения аз ги наричам само чесане, малка физическа краста. Някой казал някоя обидна дума и предизвикал страдание – то не е мъчение, то е чесане, физическа краста. Мъчението е велика наука в света. Когато вие почнете да се мъчите, аз ще ви обикна. Само който се мъчи, мога да го обичам. Не мислете, че вън от мъчението има обич. Ако вие не се мъчите, аз нямам нищо общо с вас, чужди сте ми и знаете ли как чужди? Но, ако се мъчите, тогава сте ми близки до сърцето ученици. Това е отношението на учителя към учениците. Мъчите ли се като великани, със спокойствие и хладнокръвие, и не изгубвате равновесието на духа си, вие сте обичани. Всички съвременни романисти как обясняват и ценят думата „геройство"? Ако някой кавалер води вечерно време мома, нападнат ги и той офейка, това геройство ли е? Ако я защити и умре за нея, той ще остане в паметта ѝ като герой, и тя ще му пали свещи; ако ли избяга, тя ще плюе отгоре му и ще каже: „Не те познавам". Така също, ако у вас дойде една Божествена идея, погнат ви, и вие избягате от нея, сетне, когато отидете при нея, тя ще ви каже: „Не ви познавам". Като се мъчите, Христос ще ви тури венец на главата. Кому поставят венец ? Само на онзи, който е понесъл най-големи мъчения. Който не е понесъл мъчения, тсй е развенчан. Както виждате, това не е учение за стари и страхливи хора. То е основа на бъдещата окултна школа, основа на бъдещото общество. Само по такъв начин може да се съгради то на здрави основи – когато всички решат да страдат, сир.(сиреч) не да страдат, а да се мъчат. Мъчението е основа на бъдещата окултна школа. Вие може да си имате някой идеал, да го наричате „любов" и „смисъл на живота", но не си създавайте илюзия, че ще минете в Царството Божие без мъчение: всичко може да стане, но да влезете в него, да се домогнете до Божията любов и мъдрост, без мъчение – никога !

С тази беседа аз искам да се обновите и следния път да дойдете без раници. Вашите светии, икони, идолопоклонство са нетърпими в окултната школа. Всичко изхвърлете. В тази школа не бива да носите в себе

си мисълта за недоволство. Когато някой ви направи някое зло и сте недоволни от него, благодарете на Бога, задето ви е удостоил с това благо: „Благодаря ти, Господи, за това голямо благо, с което си ме удостоил!" Ако вие мислите да се освободите от всички страдания в света, да прекарате вашия живот без мчения, лъжете се: „Няма друг път към небето, освен мъчението". Има още един път, който може да премине без страдание, но той не отива нагоре. Мъчението води нагоре, а избягването от него – надолу. Мъчението е необходимо на вас, като ученици – то е едно качество на учениците. Имате ли туй първо качество – имате здрава основа, нямате ли го – всичко е свършено: крачка напред не може да пристъпите. И какво ще стане с нас? Ще почнем да се отчуждаваме, понеже не можем да се разбираме. Защо? Разбира се: защото хора, които пътуват в противоположни посоки, се отдалечават.

Та в туй движение на X-то има едно разбиране. Какво, предполагате, представляват долната и горната части на X-то? То са двата принципа, които се спосрещат. Вие виждате, че тия кръгове са разкъсани, нали? Ако потеглите от очите една права линия навън, къде ще отиде? До ушите – следващият център; значи, знанието в света се придобива само чрез слушане. Както виждате, тук се спосрещат два велики принципа, които съвременната психология нарича: стремеж на духа и стремеж на душата, сгремеж на ума и стремеж на сърцето. Този стремеж произтича само от слушане. А слушането може да дойде, когато човек е вече издържал първия изпит – мъчението. Ще го посети любовта, и като дойде, ще извърши в него нов преврат и ще даде насока на неговото ухо, да разбира правилно туй, което слуша. Туй го вършите в обществения живот – момъкът и момата се венчават – без да знаете защо. То се дължи на онзи велик стремеж на човешката душа да се съедини с Бога. Който не разбира значението на този закон за буквата В, иска да излезе извън себе си и да отиде на небето, и тогава да разбере Бога; но човек трябва да го разбере тук, на земята. Ако разбере най-първия и най-важен закон тук, на земята, той ще го разбере и горе, на небето. Ако не го разбере тук на земята, няма да го разбере и на небето. Съвременното християнство, тъй както тълкува влизането в Царството Божие, то го криво схваща, защото се поставя на фалшива основа.

Аз не искам изведнъж да изхвърлите всичко от вас; вие ще си държите вашите стари възгледи. Най-първо вие трябва да решите всички въпроси вътре в себе си: готови ли сте да се мъчите? Не искам страдания: ония, които страдат, според мен, са страхливци. Страхливият страда, а героят се мъчи. Хванат го и го бият, и той страда – това не е мъчение. Мъчението е, когато разбере, че страданието е за негово добро, и го издържи със спокойствие. Велик закон е мъчението! Който не може да издържи

мъчението, той не може да издържи и страданието. Разберете ли това, всички ваши последующи стъпки в живота ще имат смисъл – ще имате правилно разбиране. Да се разберем: думата "страдание" аз определям – закон на движение в света; страдание и движение – то е едно и също нещо. Но, за да се движите в известна посока, трябва да имате знание, умение в посоката, към която отивате, и да сте добре осведомени, да знаете пътя, по който отивате, какъв е. „Неприятно ми е – страдам!" Твоята неприятност не е страдание. Туй, че страдаш, показва само, че ти отиваш в известна посока в този Божествен свят.

Та, ще се спрете на думата "мъчение" – тя е най-съществената, най-важната в света и в тази школа, в която искате да бъдете ученици. Ще спрягате тази дума във всички лица и времена, и да ви става приятно, когато вие и всички други се мъчат, защото в мъчението е спасението. Ако не бе мъчението, Христос би ли станал това, което е? Кого наричат антихрист? Онзи, който не се е мъчил, а иска да заеме мястото на Христа. Който се е мъчил и със спокойствие е изтърпял мъченията, той е Христос, а който не се е мъчил и иска не през предната, но през задната врата да влезе, той е антихрист. Тъй говори тази окултна школа.

Аз засягам въпроса за мъчението общо, във всичките му разклонения. То е засегнало сегашното общество едва с края на своя нокът, само го е одраскало. Като сравнявам вашите мъчения с действителните, едва ли те се равняват на една хилядна от истинските. И още казвате, че за Бога се мъчите! Не. Престанете да мислите, че сте се мъчили. Може да сте се тревожили, да сте страдали, но не вярвам да сте се мъчили. Аз признавам за мъченик истински само Христа. Мъчили са се учениците на тази школа, но съвременният свят не се мъчи. Сега настава великият момент на мъчението за сегашното общество, в света идва едно мъчение – идва вече. То ще дойде и ще замине. И онези, които го разберат, ще се повдигнат в бъдеще. Които не го разберат, ще се утаят. Искам всички вие да сте мъченици. Слезте долу, в дъното на мъчението, и ще престанат всички разногласия между вас. Туй е съгласно с Христовото учение – нали Христос слезе в ада, да изкупи нашите грехове? Туй наричат в окултната школа изучване на малките мистерии. И като изучите малките, вие ще отидете към великите мистерии. Центърът на земята е път към слънцето – няма други път. Не подразбирам туй слънце, което сега виждате, то е само една седма от действителното слънце.
Дотук сега ще спрем. Тази беседа засяга само една дума – мъчението, и беседата ми може да се нарече – беседа за мъчението. Постарайте се да разберете тази дума във всичкия й дълбок смисъл. Каква красива дума е тя, макар и облечена в дрипи! Ако се облечете в дрехата на мъчението, аз ще ви поздравя. Поне един от вас е разбрал това, което говорих, а то е за мен

достатъчно – от всинца ви един да разбере. Повече не искам. Положително зная, че един е разбрал. Други дали са разбрали, за мен не важи. Следователно, тази вечер свършвам с единица. Не казвам двама – само един тази вечер има. Сега се питате, кой е? Той сам си знае.

И когато ви попитат: „Какво се учи в тази школа?" – Мъчението – основа на Царството Божие. Нищо повече – за онзи, който не разбира; а за онзи, който разбира – начало на великата Божия мъдрост в пълната нейна хармония и красота.

(Беседа, държана на учениците и ученичките от окултната школа на Всемирното Бяло Братство, на 5 февруари 1920 г., четвъртък).

1920_02_12 Пояснения върху окултизма, спиритизма, теософията, мистицизма и християнството
Беседи пред Сестрите

ПОЯСНЕНИЯ ВЪРХУ ОКУЛТИЗМА, СПИРИТИЗМА, ТЕОСОФИЯТА, МИСТИЦИЗМА И ХРИСТИЯНСТВОТО

Ако известна Сила, която съществува в Природата, няма съотношение с нашите сетива, тя не може да реагира с тях. Допуснете, че вие се намирате при слепи хора и им запалите клечка кибрит. Светлината на последната съществува ли за тях? Не. Следователно всяка Сила, която действа в нашия Живот, ако не можем да я възприемем, т.е. ако не можем да възприемем Светлината на тази Сила, ние не можем да разберем и самата нея. Слепият може да пипне кибритената клечка и да каже: „Това е кибритена клечка.” Той може да си мисли, че разбира що е кибритена клечка, обаче всъщност той нищо не е разбрал. Тя наистина е кибритена клечка, но вътре в нея има нещо по-съществено – светлина. Ако очите ви могат да възприемат светлината, вие отваряте книга, четете и разбирате написаното в нея.

Та когато дойдете до окултните Сили, трябва всяка от тях да се хване и да се впрегне на работа. Ученик, който се усъмни и рече: „Докажи, че тази окултна Сила действително съществува!”, той не е ученик. В окултната школа няма никакви разисквания и спорове. Тя не е школа за проверяване на факти и истини. Ние не се занимаваме с мъртви истини, а с живите истини на света.

Спиритизмът показва движение на Духа. Той е ембрионът на нещата, нещо неоформено. За да разберете спиритизма, трябва да създадете на този зародиш условия, за да мине той през всички фази на развитие и оформяване. Следователно спиритизмът е неоформено учение.

Теософията е учение за примиряване на противоречията в света. Тя е наука за примиряване на мъжа с жената, нищо повече. Като казвам да се примири мъжът с жената, подразбирам да примири човек с Бога. Онзи, който мисли, че е теософ, трябва да знае този закон – как да се примирява с този, когото мрази. Има противоречие между теб и Бога – трябва да го примириш! Ако не можеш да го направиш, не си теософ. Ние, съвременните хора, със своя критичен ум мязаме на онзи български чорбаджия, който бил много стиснат. Той повикал един абаджия да му крои дрехи, но понеже знаел, че абаджиите обичат да пооткрадват, постоянно седял при него и наблюдавал как крои, та да не би да си отреже от плата. Обаче абаджията, като гледал толкова хубав плат, отрязал едно

голямо парче и рекъл: „Това е за Свети Никола" и го хвърлил навън. Чорбаджията извикал: „Какво правиш?!" и се завтекъл да прибере парчето, а в това време абаджията отрязал друго по-голямо и го турил под себе си. Та казвам: ние, които критикуваме и гледаме да не ни излъжат, винаги оставаме излъгани. Някой ще хвърли парче за Свети Никола и като отидем да го вземем, той ще скрие друго по-голямо парче за себе си. И мислим, че никой не ни е излъгал.

Мистицизмът не е закон за възлизане, а закон на слизане. Мистикът не възлиза, а влиза към Бога в себе си. Той е опасен затова, че при слизането не знае как да слиза и може да падне и да се осакати.

Сега за окултизма: аз го сравнявам със съвременните естествени науки. Окултизмът, това е наука за изучаване явленията на Земята, за изучаване на невидимото, а не на видимото. Той не се занимава с безформените светове. Това, което се е оформило в себе си, което има форма, съдържание и смисъл, то е област на окултизма.

Тогава къде ще поставим християнството? Мислите ли, че то е наука?

Реплика на сестра: Моля за едно обяснение. Правите ли разлика между християнство и окултизъм? Изложеното в Евангелието дали е едно и също учение с окултизма?

Изучавайте Природата такава, каквато е. В окултизма няма никакъв морал. Той изучава нещата такива, каквито са си – като чисти факти.

Реплика: Значи християнството е различно?

Окултизмът е наука за познаване на природните Сили, на тяхната област, начин на действие и приложение. Окултистът е човек реалист; той не вярва, а борави само с Природата, с материалните неща. Мистикът постоянно живее със сърцето си, изпитва неговите вибрации и всички състояния, през които то минава. В християнския смисъл на разбиране, християнин може да бъде и мистикът, и теософът и спиритистът. Ако вземем обаче областта на Духа в широк смисъл, в нейните разклонения, това вече е спиритизъм. Опасността при спиритизма лежи в това, че хората имат в себе си други зародиши, които всъщност им причиняват и вреда. Но ние ще оставим засега настрана онова, което говорят за него критиците. Спиритизмът е движение; теософията е примирение на противоречията; мистицизмът е слизане, а може да се каже още, че е закон за труд, за работа; окултизмът дава всички форми, по които можем да живеем на Земята, той е единствената наука, която ни учи как да живеем и

която може да ни избави от всички нещастия; а християнството е наука за ликвидиране на кармата, за изплащане на стари дългове. Ако вземем стиха от Евангелието, който казва, че Христос е понесъл греховете на света, това значи, че Той е платил дълговете му. Що е християнството? То е да знаеш да плащаш дълговете на хората. А кой може да плаща дългове? Само богатият. Следователно богатият може да бъде християнин, а сиромахът не може да бъде такъв.

Реплика: Ами обещанието, че Христос обогатява?

То е кредит за християните, за ония, които Христос кредитира. Те са търговци с чужд кредит. Съвременните хора са християни, защото Христос е християнин. Теософията е наука за примирение на половете, а християнството – за сближение и обединение на последните. Християнството, в неговия вътрешен смисъл, е наука за обединение на духа с душата. Това, което сега проповядват, не е християнство, то трябва да претърпи преобразование. Ако християнството беше такова, каквото ние го схващаме, светът сега щеше да бъде в друг вид. Но ние ще оставим този въпрос, защото не влиза в нашата област.

Сега ще ви запитам научихте ли що е мъчение? С него ще започнем. От гледна точка на мъчението, в неговия дух ще разгледаме всички други науки – теософия, мистицизъм и прочее. За тях аз ще ви дам и друго пояснение. Теософията има седем начина на разглеждане. Така също и окултизмът, и мистицизмът имат своя външна и вътрешна страна. Теософското общество сега разбира само външната страна – организирането. Теософията приготвя ония форми, които могат да се нарекат анатомия на теософията. Християнството е преминало първата фаза на развитие и след изминалите две хиляди години е започнала да се развива анатомията на християнството. Дали Синът изтича из Отца, или не, и още какви ли не спорове са се водили на вселенските събори. И сега дори християнството се заключава в това, че като ви срещне някой християнин, пита: „Ти вярваш ли в трите лица на Бога?" – „Вярвам." – „Значи християнин си!" Аз обаче ще попитам: „Ти, като вярваш в трите лица на Бога, какво подразбираш под това?"

Ще ви го обясня аз: второто лице на Бога е лицето на Любовта. Мъжът и жената, всички хора трябва да търсят това второ лице – Любовта. И когато казват, че Бог бил троеличен, хората също така говорят неразбрани думи. Великите Учители, които са писали върху това, са имали много ясни разбирания по въпроса, но техните ученици са изопачили учението. И спиритизмът е учение, което е дошло от Бялото Братство, но и него учениците опетниха. Теософията е друго учение, пратено пак отгоре, което

учениците също така опетниха. Окултизмът е учение, също дадено от Бялото Братство, но и в него има черни и бели окултисти. Мистицизмът – и той е опорочен, християнството също е опорочено. Нека бъда ясен: когато един свещеник или владика сложи одежди, патрахил и корона, венчае някого и каже: „Плати ми толкова", аз го наричам черен маг. Белият маг работи, без да му се плаща. Ако мома се облече в хубави дрехи с намерение да оплете някой момък, тя също е черен маг. Ако момък се нагизди, за да омотае някоя мома, и той е черен маг. Ако правник или съдия си послужи със закона, за да обвини някого, той е също черен маг. Прочее, както окултистите, тъй и теософите, и мистиците, и християните трябва да се делят на бели и черни. Някой ще рече: „Аз съм теософ." От кои – от белите или от черните? – „От белите." Можем тогава да се разберем. – „От черните." Ще остана на особено мнение. Какво от това, че сте спиритисти, теософи, мистици или християни – ако сте от черните, светът е пълен с такива. Двадесетте милиона, паднали в сегашната война, показват какво християнство е днешното. Не казвам, че самото християнство е виновно, виновни са черните християни.

Нас ни трябва правилно разбиране на окултизма: да слезем до дъното на мъчението, защото в него няма разединение, а обединение. Грешните хора са грешни, защото не са се мъчили, а праведните са праведни, защото са се мъчили. Ако ми речете, че има противоречие в това, което ви говоря, ще ви кажа, че Христос на едно място споменава, че в края на века ще прати лошите духове и техните синове на вечно мъчение, ще ги прати в дъното на ада да се мъчат. Защо? Именно защото не са се мъчили. Лошите хора не се мъчат, добрите се мъчат. Работили сте и сте спечелили пари, дойде лошият и ви обере – той не се мъчи. Ако вие не се решите да се мъчите, аз ще ви считам знаете ли от кои? От черните. За тези, които не се мъчат, е писано, че в бъдеще ще отидат в мястото на мъченията. Може да мъдрувате колкото щете, но там ще бъдете.

Първото правило за ученик, който иска да стане окултист, е да не мисли, че другите спъват неговия ум, но че той сам се спъва. Понеже светът е толкова широк, че има място за всички. После, не трябва да мисли, че може някой да спъне неговото сърце, понеже светът на чувствата е толкова широк, че за всички има място. С други думи, първото правило при това положение на ученика е мъчението. Той трябва да мисли, че никой не може да повлияе на неговия ум и да го изопачи; че не може да повлияе и на неговото сърце в една или друга посока, защото светът е широк. Тази мисъл не ви е ясна, нали? Една мисъл може да бъде ясна и може да повлияе само тогава, когато дойдем на същия уровен, на който стои онзи, който я изказва. Как действа законът на изказването? За да ви повлияе кой да е човек, добър или лош, трябва да ви снеме до своя уровен – само тогава

той може да ви повлияе. Следователно, докато държите ума си в Безграничния свят, дето действа Божественият закон, вие сте свободни, невредими; щом помислите, че някой може да ви повлияе, вие сте слезли по-долу от този свят. Когато слугата помисли, че господарят му го ограничава, той вече се е ограничил със самата тази мисъл. Ходите из улиците със скъсани дрехи, срещнете някой познат благородник или богаташ, но той ви отмине, не ви поздрави и вие си кажете: „Нали съм сиромах – никой не ме поздравява!" Питам, като ви поздрави, ще ви придаде ли нещо? Нищо, само ще ви погъделичка малко. Ако някой ви погледне и се усмихне насреща ви, какво ще спечелите от тази усмивка? Нищо, това са илюзии на черния маг. Когато човек се усмихне, трябва да почувства от дълбините на душата си, че Бог присъства в този момент.

Какво трябва да разбираме под усмивка? – Когато се засмеем, да сме доволни от своята усмивка. Дали хората ще се зарадват от нашата усмивка не е важно – ние лично трябва да сме доволни от нея. И когато се начумерим, пак трябва да действа същият закон. В окултно училище и начумерването трябва да става по всички правила, и в него трябва да почувстваш присъствието на Бога. Мислите ли, че когато видя някой човек, когото бесят, ще се усмихна? Не, ще се начумеря, ще призова Бога и Ангелите и ще кажа, че това, което става, не е право – не че фактът е неверен, но че тези хора криво са разбрали Божия закон. Осъдили човека по еди-кой член от еди-кой закон – е, моля ви се, къде е авторитетът на този и изобщо на всички други закони?! Те трябва да бъдат вечни, неизменни. В окултизма може да се накаже човек, но тогава, когато сам поиска това – сам трябва да подаде молба да го накажат. Така гласи окултизмът.

Ще вмъкна една мисъл: някои казват, че не бива да измъчваме животните, но знаете ли, че много от животните сами искат да бъдат мъчени, за да се повдигнат? Следователно, когато казват да не се мъчат животните, трябва да разбираме да не мъчим ония от тях, които не искат да бъдат мъчени. Обаче на тези от тях, които искат да бъдат мъчени, ако не ги мъчим, забавяме еволюцията им. Много кокошки, изядени от вас, са прогресирали, но вие не прогресирате. Следователно ще трябва да кажем на кокошката, която иска да бъде мъчена, за да прогресира: „Съжалявам, не мога да те заколя, защото не искам да спра пътя на своята еволюция, но понеже искаш непременно да прогресираш, намери някой друг, който да те заколи и изяде." Ученик, който е влязъл в една окултна школа, няма право да причинява мъчение никому. Има право да причинява мъчения, но само на себе си – да слезе до дъното на мъчението и да го опита, и когато се върне на Земята, да работи според закона, който е изучил. Затова казвам, че не бива да се измъчвате и вие взаимно.

Един приятел ми разправи един анекдот за себе си: бил много чувствителен и с хубави пориви в душата си, искал да живее добре с хората, но когато се върнал от странство и се срещнал с българите, те почнали да го подиграват. По едно време взел да мисли за някакво средство, с което да може да се владее. Затова си наел двама хамали да го псуват: седнал при тях и издържал всичките им псувни с надежда да може да издържи псувните и на другите. Но след като правил това няколко дена, рекъл си: „А бе защо наемам хамали да ме псуват, когато в обществото има толкова много хамали?! На тия им плащам, докато на ония няма да плащам."

Всички неприятности, които се случват между вас, според Окултната школа са благо. Когато имате недоразумения, гледайте да ги изгладите, но не по изкуствен начин. Зная случаи, при които съберат се двама, целунат се и рекат: „Да се примирим!", но когато излязат вън, пак почват да се одумват. Това не е начин на примирение. Примирението трябва да стане вътре във вас. Като слезете на дъното на мъчението, готови ли сте да кажете: „Светът е широк за моя ум и за моето сърце, аз ще приема мъчението във всичките му форми"? Това е най-важният психически момент.

Искам всички ученици, когато се върнат дома, да си създадат благоприятна атмосфера. Тази вечер е последната четвъртъчна вечер.

Реплика: Имаме още един четвъртък.

Тогава следващият четвъртък е последният. Гости вече не приемам. Тъй постъпват бедуините: три дена може да гостувате у тях, но на четвъртия ще ви дадат работа – или на нивата ще ви пратят, или ще ви дадат да гледате крава. Смятам това правило за отлично. Който остане в нашата Школа, ще му намерим работа – или ще го пратим на лозето, или ще му дадем крава, или писар ще бъде, или разсилен (ще има и такива).

После, друго правило: каквото се говори тук, в Школата, не искам да се изнася навън! Може да го изнесете, но за последиците не отговарям. Не изнасяйте едно учение, докато не го изпитате. Инак то ще бъде най-голямата глупост, която можете да направите. Опитайте го, защото още не знаете дали е вярно. В Англия има комисия от експерти, която проверява стоките, които фабрикантите изработват и търговците продават. И само когато експертите турят щемпел, че са направили проверка, фабрикантите и търговците имат право да изнасят или да продават стоките си в Англия или вън от нея. Вие сте търговци на дребно на непроверена стока, но аз не

обичам такива търговци. Всяко нещо трябва да бъде проверено.

Първата задача, която ще дам на жените в това направление, ще бъде например следната: да кажем, някоя от вас има дъщеря, която не обича – да направи така, че да я обикне. Или мъжът й е невярващ – това е една задача, която трябва да разреши. Някой от вас е беден, друг е болен – ще трябва да направите необходимото. Някой има в стомаха си тумори – ако не ги премахне, те ще го унищожат. Всяка болест се образува от същества, които живеят в нас. Всяка болест се образува психологически и органически от изверженията на тия същества. Когато дойде едно такова същество в нашия организъм, трябва да приложите същия закон: само три дена може да седи на гости, защото ако го оставите за по-дълго, ще се загнезди, ще образува тумори, ще събере кръв и вие ще умрете, а другите ще кажат: „Бог да го прости." Господ не прощава на такива. Той прощава само когато хората не крадат и не лъжат.

Някой ще дойде тук, за да вземе нещо и да го обърне против мен. Горко на този, който ще направи това! Проклятие ще има отгоре си не до четвърта, но до тисяща рода! Такъв е великият Божи закон, Божествената Истина: „Който съгреши против Духа, казва Христос, нито в този век, нито в бъдещия ще му се простят греховете." Всичко, което тук ще учите, е велика Истина, която трябва да приложите в Живота си и трябва да бъдете искрени със себе си при приложението й. Искрени не спрямо мен, а спрямо вашия Господ, спрямо вашия ум и вашето сърце, спрямо вашия дух и вашата душа във всичките им пориви. Вие трябва да застанете на нозете си! Да не кажете утре: „Дънов иска да ни хипнотизира и да ни влияе." Нямам намерение да ви влияя, защото в момента, когато ще поискам да сторя това, аз ще бъда демон, с главата надолу. Па и вие, ако искате да ми влияете, ще бъдете с главата надолу – тъй гласи Божественото учение.

Да се разберем: отсега нататък има да живеете на Земята с хиляди години и в която окултна школа и да влезете, за да учите пътя на своето развитие, все правила ще ви се дават. Ако не приемете мъчението като фактор на вашето бъдеще съществуване, вие ще се лутате в света, без да разбирате вътрешния смисъл на Живота. Мъчението ще направи всички ви герои. Аз искам да бъдете герои, да не се страхувате! Обаче, ако не се мъчите, вие ще се страхувате, не ще бъдете герои. Не искам да употребя фразата „Не се страхувайте", а ще употребя друга: „Мъчете се!" Приемете мъчението, защото то ви е дадено от Невидимия свят. Не се силете никога. Има някои от вас, които и да искат, не са определени за мъчение. Не всички, които ме слушате, ще бъдете мъчени; всички не сте герои, а мъчението ще дойде за героите. То ще заобиколи някои от вас и ще каже: „Хайде за друг път."

Който се мъчи, той трябва да счита мъчението за една привилегия. И първото нещо, което ще почувствате, когато ще започнете да слизате към дъното на мъчението, е една тишина. Ще прониквате в душата на всяко страдащо същество, ще започнете да разбирате колко много страда то и ще си кажете: „Колко криво съм мислил досега!” У вас ще се събуди едно съжаление към всички същества, които се мъчат, и ще пожелаете от това място, до което сте паднали и на което стоите, да започнете да повдигате другите същества нагоре или поне да им облекчите мъченията. Онзи, който не е разбрал мъчението, той туря другите хора под краката си, качва се на тях и казва: „Слез долу, а аз ще възляза нагоре!” Учението, което Христос е учил, е да почувстваш, че всички същества се мъчат. Това разбира Великото християнство. Когато излезем от мъчението, ние ще дойдем до други методи, с които ще учим как да обработваме, как да използваме окултните Сили. Ако вие приемете мъчението, Светлината ще дойде във вас отвътре, т.е. Божественият Дух, който е у вас, ще се събуди и ще повдигне вибрациите на вашия мозък и на вашето сърце. Клетките на ума и на сърцето ви органически ще се видоизменят, а с това ще се измени и състоянието на мозъка и на сърцето ви.

Думата клетка има двояко значение. Изразът колко е клет на български значи колко е нещастен, но значи и колко е обвързан. Обаче и съзнанието на всяка клетка е ограничено. Има много клетки в нашето съзнание, които са недоволни от положението си. А когато се съберат милиони такива недоволни клетки, ние ставаме неразположени. Първото нещо, което трябва да направим, е да превъзпитаме клетките на нашия мозък, на нашето сърце и на стомаха ни. Много лесно можем да превъзпитаме тези клетки, но това превъзпитание става, когато слезем до дъното на мъчението, което е основа на Живота. От там Божественият Дух ще започне да ни повдига нагоре, ще се качим на крилете на Божията Мъдрост и когато влезе Божията Любов в нашата душа, ще влее в нея вдъхновение. Тогава Ангелите на Живота ще започнат да ни повдигат в еволюцията и ще излезем от дъното на мъчението. Защо Христос възкръсна? Защото Този, който е бил горе, слезе долу и Го възкреси. Бог едновременно се намира и на Небето, и в ада. Който отива горе при Бога, Бог го праща долу, а който отива долу, Бог го праща горе. Всички днешни проповедници на християнството учат, че трябва да отидете горе на Небето, при Бога, а аз казвам: ще отидете горе, за да ви прати Бог долу. Всички, които ме слушате, сте от ония, които обичате лесния път. Лесен път в света няма, има тесен Път.

Друго нещо, което учениците трябва да научат, е примирението. Но не да бъдат индиферентни, а да слязат до дъното, да забравят какво мислят хората за тях и да чувстват само своето мъчение.

Тези са няколкото практически правила, върху които трябва да помислите и които да се постараете да приложите, без да правите някакви изкуствени усилия над себе си.

Някой път, когато ми се отдаде случай, ще ви поговоря върху произхода на греха – как е влязло злото в света. Било е време, когато не сме били такива, каквито сме днес. Кои са причините за нашето падение? Сега няма добър човек в света; и онзи, който плаче, и онзи, който се смее, и онзи, който говори добро, и онзи, който говори лошо – всички са под еднакъв знаменател. Като гледат някой забогатял търговец на кожи, всички го облажават, без да знаят, че неговото положение се гради върху кожите на хилядите овце, които е одрал. Търговецът казва: „Това е моя стока, спечелил съм я." Възразявам: ти си квадратен крадец и лъжеш, защото си придобил богатството на гърба на животните, като си одрал кожите им. Някой ще каже: „Това е моя къща, съградил съм я с труд, с пот на челото." Отговарям: направил си я на гърба на толкова хора, чиито кожи си одрал. Някой ще каже: „Това е мое тяло." Да ме простиш, но не е твое. Защото, за да се поддържа човешкото тяло, знаете ли колко същества страдат, колко майки, бащи, братя, сестри са положили живота си за него! Затова вие нямате право да мислите, че това, което имате, е ваше. Според християнството, първото нещо, което трябва да имате предвид, е това да признаете, че всичко, което притежавате, не е ваше, а на Бога. Когато някои злословят против мен, и аз казвам: „Слушайте, това което говоря, не е мое, аз не защищавам своя собственост!" Този Бог, когото аз зная, е много добър, но едновременно е много лош. Той е толкова добър, че няма по-добър от Него, когато вършим Волята Му, но няма и по-лош от Него, когато не изпълняваме Волята Му и вършим зло. В момента, когато кажем, че това тяло е наше, върху нас, върху децата ни, върху всички идва проклятие. Трябва да кажеш: „Господи, благодарим Ти, че Си ни турил в това Твое тяло!" Така трябва да мислят всички.

От друга страна, днес ние се хокаме хамалски и казваме: „Махни се оттук!" Няма какво да се махаме. Аз често казвам, че съм готов да отстъпя, ако съм причина за вашите страдания. Но да ви дам тялото си – това няма да направя. То не е нито мое, нито ваше – него ще предам на Господаря му. Моят ум, моето сърце ще предам Нему, вие господари на тях не можете да бъдете. Това трябва да знае всеки ученик на окултизма, на теософията, на спиритизма, на мистицизма, на християнството, защото тези наименования изразяват една цел и представляват онзи Божествен живот, който се проявява. Състоянието на духа е едно, а състоянието на душата – друго. Това са пет състояния, които се различават помежду си. Воля, сърце, ум, душа, дух са неща нам познати. Това, което знаем, е че страдаме.

Усещаме само известни промени: понякога мислите ни са ясни, а някога – тъмни; понякога умът ни е ясен, а някога – тъмен; понякога чувствата ни са ясни, а някога – тъмни; понякога имаме сила, а някога – нямаме. Казват: „Имаме душа”, но какво нещо е душата? Това, което сега чувстваме, е само проявление на душата.

Първото нещо, което искам, е да накарам това бурно море у вас да утихне – тихи и спокойни да бъдете. При сегашното общество и строй ние имаме нужда от такива работници, които да спасяват затиснатите. Защото много здания ще се съборят и много души, затрупани под развалините на съборената материя, трябва да се изровят. Моето желание е да ви изтегля изпод вашите съборени къщи. Под всяко ваше психическо неразположение аз разбирам, че някоя ваша греда е изгнила и се е съборила. Завистта, омразата и всички подобни отрицателни качества, това са съборени греди вътре във вашето здание – вашето тяло.

Като ви гледам сега, знаете ли на какво ми напомняте? На деца, които са огладнели и им мирише на ядене, но понеже учителят им продължава да разправя урока, те си казват: „Дано спре вече, та да идем да се нахраним!” Или пък казват: „Не ни говори, учителю, а сложи да ядем!” Право е вашето схващане – трябва да ядете. Но ако ме слушате, трапеза ще имате, ще ви дам да ядете; не ме ли слушате, няма трапеза. Когато ви дойде гост, нали му давате само сладко и вода, след което – хайде със здраве; трапезата слагате и гощавате само онзи, който е работил на нивата ви. Когато ви дойде на гости някой възлюблен или заслужил приятел, вие го нагостявате добре, а това какво показва? Че той е работил дълго време на нивата ви. Сега ще видя кому от вас да сложа трапеза. Който не е работил за мен, ще му дам само сладко и вода, а който е работил, ще му сложа царска трапеза и сам ще му прислужвам.

И тази вечер има хванат един – още един, който е разбрал закона на мъчението. За два четвъртъка – двама. Бих желал да преброите колко души сте тук, за да видим как работи този закон.

Беседи пред Сестрите
12.02.1920 Четвъртък, София

1920_02_19 Силите в Природата
Беседи пред сестрите

СИЛИТЕ В ПРИРОДАТА

Ще направя едно обобщение между кротост, смирение, електричество, магнетизъм и мъчение. Кротостта и смирението показват пътя на духа, електричеството и магнетизмът – пътя на душата, а мъчението – пътя на тялото или физическия свят, т.е. живота на Земята. Всякога свързвайте кротостта с духа, смирението – с душата, електричеството – с мозъка, магнетизма – със симпатиковата нервна система, а мъчението – с всички несполуки в живота. Тази е правата свръзка.

Ученикът на окултизма трябва да говори на разбран език, трябва разбрано да говори на себе си. У българите има предание, че на Йордановден небето се отваря и онзи, който може да види това, каквото си пожелае в този момент, дава му се. Един българин ред години наблюдавал небето през тази нощ, та дано някога види отварянето му. Една година, когато наблюдавал по това време през прозореца, вижда, че небето се отваря и пожелал да каже на Господа: „Дай ми една крина злато!" Но в бързината си казал: „Дай ми една крина глава!" и главата му станала голяма като крина, чак не могъл да я прокара през прозореца. Този закон действа и в окултизма, т.е. каквото човек помисли или пожелае, това става.

И тъй, един закон в окултизма гласи: всички блага в света са свързани с кротостта и смирението, всички Сили са свързани с електричеството и магнетизма, т.е. с мозъка и симпатиковата нервна система, а всички несполуки – с мъчението. За да бъда ясен, ще ви обясня от какво произтича мъчението: всеки ученик, който не спази един от вечните закони, които съществуват, създава мъчение. Обаче този ученик съзнателно или несъзнателно отхвърля факта, че е направил грешка, и върви в Живота от едно прераждане към второ и трето, а законът на мъчението постоянно си действа. Този закон действа така, както една река си пробива път и взема ново направление, различно от това, което е имала по-рано. Следователно аз наричам мъчението метод или начин за изправяне на човешкия Живот.

Вие, които сте се събрали тук да слушате окултното учение, сте на различни възрасти, нали? Аз искам от всички ви да се освободите от мисълта, че знаете някои неща. Не отричам знанията ви, но знанията в окултизма имат валидност само тогава, когато минат през Божествения огън седем пъти и се пречистят. Само такива знания могат да се приложат в преорганизирането на нашия Живот. Ние имаме Наука, с която можем да пресъздадем сегашния си живот. За да се изучи тази велика Божествена

наука, трябва да се разбират нейните форми и правила, с които тя си служи. Ще си послужа с едно малко обяснение: ако посадите едно житно зърно, жълъд или ябълкова семка, силите на раздвояването или поляризирането в тях ще действат така, че най-първо всички магнетични сили, работещи вътре в земята, ще привлекат стремежа на растението надолу. Това значи, че всеки корен търси онези магнетични течения, които служат за храна. Тези корени се стремят да придобият не само стабилност, но търсят онези течения в почвата, които се кръстосват като малки рекички. Ето защо всички корени се разклоняват в разни посоки и когато намерят онова течение, което им е потребно, прекратяват службата си. Затова някои корени потъват дълбоко в земята, други – по-плитко, трети излизат на повърхността, поради което различните корени биват различно дълги. Ако почвата е чернозем или някой насип, корените търсят винаги тези течения, които вървят по земята. В съответствие на тези течения корените се проектират надолу, а разклоненията на стеблото се проектират нагоре в разни посоки. Всяко течение долу в земята има съответно течение горе във въздуха. Тези течения вие не можете да ги схванете, понеже не сте чувствителни. Ако имате време, някоя ясна вечер можем да направим една малка екскурзия до Витоша, за да ви покажа тези магнетични течения, които вървят в разни посоки.

Всяка добра мисъл, която излиза от вашия мозък и се проектира в пространството, върви нагоре и надолу, като тези течения в растенията, и търси съответстващ жив магнетизъм или електричество, които служат за нейното оформяне или развитие. Следователно добрите мисли на онзи, който по-често ги изпраща, не се отдалечават, а остават тясно свързани с него. Съвременните учени, които са малко запознати с окултизма, мислят, че нашите мисли са далеч от нас. Не, всяка добра или лоша мисъл, която вие изпращате, си остава винаги ваша – никой не може да ви я вземе, тя е ваша собственост, защото вие сте я създали. Тази мисъл трябва завинаги да задържите в ума си. Всяко едно растение, след като пусне по всички посоки своите коренчета, започва последователно да развива клончета, листа, цветове, плодове, които накрая узряват. Така се развива и всяка мисъл.

В Окултната школа се забранява всяко одумване, всяко изтъкване на погрешките у другите хора – изобщо лошите мисли се забраняват. Знаете ли защо? Понеже щом мислите лошо за някой човек, вие отправяте своите корени към него, а там няма никаква храна за вас. Тези ваши коренчета започват да всмукват сокове от този човек, но тези сокове са чиста отрова, която постепенно трови и разваля вашия живот. Много жени се развалят не само от това, че имат лоши мъже, но и от мисълта, че мъжете им са лоши, и започват от ден на ден да отпадат, да съхнат, докато един ден

кажат: „Сбогом от този свят", а мъжът им гледа и си казва: „Не знам от какво се помина моята жена." Същото нещо става и с ученика на Окултната школа. Затова се казва на ученика: не мисли зло, т.е. не пущай корените на твоята душа в лош човек, стой настрана от него! Така стои научната страна на въпроса.

Разберете следния факт: мъчението показва истинския път на отклонението. Когато казвам, че трябва да слезем до дъното на мъчението, уподобявам това слизане на следния прост факт от съвременния живот: някой човек пътува из едно планинско място, но се заблуждава из пътя; за да вземе друга, права посока, той трябва да се върне точно на това място, откъдето се е заблудил и отклонил от правия път. Когато дойдеш в мъчението и видиш, че си се заблудил, след като си пътувал дълго време, ще се върнеш назад до мястото, от което си се отклонил. Това подразбирам слизане и връщане назад, за да поправиш погрешките си.

За да може да схванете Силите на Природата и да ги употребите за Добро, непременно трябва да развиете съответни сетива или органи на душата си. В сегашното състояние на съвременната цивилизация много от тези органи са осакатени. Мнозина християни, които са влезли в този Път, са станали по-чувствителни и казват: „Не струва човек да бъде много добър, т.е. не струва да бъде много чувствителен, да страда." Благородството на човека се състои, именно в това да бъде чувствителен, възприемчив към чуждите скърби и радости.

Мозъкът е орган на електричеството. Задната част на мозъка съдържа отрицателно електричество, а предната част – положително; значи има раздвояване. И тъй, ако електричеството от предната част на мозъка вземе надмощие над това от задната част, човек става чрезмерно активен по мисъл, но същевременно и груб. Ако отрицателното електричество в мозъка вземе надмощие, човек става пасивен, но в същото време пълен и ненаситен с неосъществими потайни желания, вследствие на което се раждат омраза, завист и други подобни чувства. Когато говоря за положителното и отрицателното електричество, подразбирам закона на приливите и отливите, които стават в мозъка. Приливите, това са положителната страна на мозъка и те се извършват в предната му част, в областта на челото, а отливите – в задната част на мозъка. В Природата тези приливи и отливи стават равномерно и планомерно, защото в нея Бог действа. В Природата няма погрешки, но в нашата Земя и в мозъка ни стават такива, понеже не сме научени да управляваме тези течения на приливи и отливи, следствие на което стават закъснения. Когато ви се случи някакво нещастие, например къщата ви изгори, парите си изгубите, кракът ви се счупи, останете няколко дни гладни или какво да е друго, във

вашия мозък веднага се нарушава равновесието между приливите и отливите. Имайте предвид, че от тези планомерни приливи и отливи в мозъка ви зависи растежа и успеха на вашия Живот в света. В това правилно редуване някои школи виждат условието, за да бъде човек магнетичен. И аз казвам: за да бъде човек магнетичен, приливите и отливите в него трябва да стават правилно.

И тъй, първото нещо, което се иска от вас, е да не спъвате вашите приливи и отливи. Много умопобърквания и анормалности в Живота се дължат на нарушаване на равновесието между тези приливи и отливи. Запомнете това пояснение, защото то има приложение в Живота ви. Трябва да знаете какви действия произтичат в душата ви при приливите и отливите. Приложете този метод и ще видите, че той във всички свои подробности е напълно естествен. Като наблюдавате Природата, ще видите, че за всяко нещо има определено време. И в Притчите се споменава, че за раждане, за смърт, за всичко има точно определено време.

В окултизма на окултиста-ученик не се позволява да проявява предпочитание между Добро и зло. Тази мисъл е малко тъмна за вас, нали? Ще я поясня: ако трябва да направя някоя операция, аз ще си послужа с остър нож, а не с тъп. Острият нож е лошият човек, а тъпият – добрият. Следователно при една операция ще си послужа с лош човек, него ще предпочета пред добрия. Когато Господ иска да накаже света, предпочита лошите хора, а когато иска да съгради нещо, предпочита добрите. Когато иска да изкоренява, предпочита лошите хора, а когато иска да насажда, предпочита добрите; когато иска да копае дупки, ще предпочете лошите хора, а когато иска да насажда в тях, ще предпочете добрите хора. В окултизма не се сърдят на хората, когато правят зло, но всяко действие трябва да се извършва в точно определеното си време.

Сега аз не говоря за обществения морал тук на Земята, защото той от окултно гледище не търпи никаква критика. Ако аз раздам богатството си на бедните, това е зло за мен, а добро за моите ближни. Ако аз обера ближните си, това е добро за мен, а зло за другите. Тъй че в света за всяко нещо има две мерки – добро за себе си и добро за другите. Следователно аз имам два избора – или да раздам парите си на другите хора, или да взема парите на другите. Значи два метода има, по които може да се действа, и двата са прави. Ако десет души, натоварени с по двадесет килограма злато, се давят в морето, а аз снема златото от гърба им, зло ли им причинявам? Не, избавям живота им. Щом ги спася, аз имам право на златото им. Ако аз съм натоварен с двадесет килограма злато и се давя в някое море, а някои ми се притичат на помощ и свалят товара от гърба ми, те имат право на моето злато. Така аз примирявам този морал, така гледа

окултизмът на Доброто и на злото. Обаче, ако ти срещнеш човек, натоварен със злато, спреш го, свалиш златото от гърба му и го вземеш, тогава казвам: ето една постъпка, извършена не в точно определеното за нея време, с други думи, плодът е откъснат зелен.

И тъй, стягайте се сега, за да приложите този закон, според който ще обирате и ще ви обирам, но навреме. Аз употребявам думата обирам в много добър, в много широк смисъл, а именно като обиране на плодовете от градината. А не както правят крадците: господарите на лозето още видели - невидели плода от труда си, а те бързат да оберат крушите и ябълките от дърветата им.

В първата си беседа ви говорих върху кротостта и смирението. Те имат връзка, отношение към чистата човешка мисъл. Това значи, че човек, който няма кротост и смирение, не може да има чиста мисъл. Всяка човешка мисъл се отхранва само чрез кротост и смирение, а вън от тези качества мисълта ще бъде като тази на животните. Този закон е точно определен. Така е и с всяко желание: желание, което е отхранено с живото електричество и с живия магнетизъм, е желание на душата, а всяко желание, което не е пропито от това живо електричество и магнетизъм, не е желание на човешката душа. Следователно всички лоши мисли са отхранени вън от кротостта и смирението; всички лоши желания са отхранени вън от живото електричество и живия магнетизъм. А мъчението е отгледано от неразумния живот на глупавия човек. Разглеждайте това живо електричество и магнетизъм като две велики, разумни Сили в света. Мъчението е незаконно роденото физическо дете на човека, което бащата и майката трябва да признаят за тяхно. В окултизма не се позволява помятане и убиване на деца, т.е. не се позволява да убиваме някоя мисъл или желание, били те свои или чужди. Ти можеш да приемеш или не някоя мисъл или желание, но нямаш право да ги унищожаваш. Следователно всеки трябва да бъде оставен да действа тъй, както желае. Никой няма право да противодейства и да влияе нито на добрия, нито на лошия човек. Аз предупреждавам моите ученици да не се опитват нито да ми противодействат, нито да ми влияят, защото и аз постъпвам и в бъдеще ще постъпвам по същия начин – нито ще ви противодействам, нито ще ви влияя.

Аз излагам велики Божествени закони, които, ако искате, ще ги изпълните, ако не, ще носите последствията. Имайте предвид, че тези закони, тези Сили, с които влизате във връзка, ще започнат да действат върху вас, щом вашето съзнание се разтвори. Този закон е неизбежен. Никакви чадъри или големи шапки не ви е позволено да носите, за да пазите главите си от Слънцето, от тази жива Светлина. Привиквайте главите си на тази жива

Светлина, ходете гологлави! Имайте предвид, че ви предстои сериозна работа. Под израза „сериозна работа" подразбирам движение, подразбирам, че трябва да се върви, да не се стои на едно място. Не бива да мислите, че сте стари или млади, но ще мислите, че сте ученици, които трябва да учат. На Живота ще гледате тъй, както всеки ученик постъпва, когато му предстои да решава задача: легне си вечерта, но в ума си държи мисълта, че сутринта ще трябва да стане рано, за да я реши, и става. Някои от вас имат още няколко, например още два-три часа за учение и после ще заспят. Нищо от това – на другия ден ще продължат. Ако не в този живот, в другия живот ще продължат и то оттам докъдето са дошли. Онзи ученик, у когото мисълта не е съсредоточена, цял ден ще се мъчи да се сети върху какво е мислил предишния ден и не ще може да си припомни.

Друго едно положение: ще проучите моментите през деня, които съответстват на кротостта, други, които съответстват на смирението, трети – на електричество, на магнетизма, на скръбта и на мъчението. Всички те се поляризират. Мъчението е най-силното, а скръбта е противоположна на мъчението.

Сега съвременните учители често забелязват едно противоречие в училищата: влиза учителят по математика в клас – всички ученици са добре разположени, защото този предмет събужда в тях електричество. След учителя по математика влиза учителя по химия, чийто предмет също възбужда електричеството у учениците. Вследствие на събралото се голямо количество електричество учениците се чувстват вече малко нервни. Ако влезе трети учител, чийто предмет събужда пак електричество у учениците, последните стават още по-нервни и правят скандали. Не, предметите в училищните програми трябва да бъдат така наредени, че единият предмет да събужда електричеството, а другият – магнетизма на учениците, т.е. да има смяна на предметите. Това се забелязва и в Природата – законът е един и същ. Например ражда се син – създали са го електрическите влияния, значи влезли са в него кротостта, електричеството и мъчението. Ражда се дъщеря – създали са я смирението, магнетизмът и скръбта. Ако ме пита някой от какви елементи е създаден синът ми, ще отговоря: „От кротост, електричество и мъчение", а за дъщеря ми ще кажа: „От смирение, магнетизъм и скръб." Ето защо момъкът се мъчи, а момата скърби.

В нашата работа ние трябва да се стремим да избягваме еднообразието. Не искам да ви направя набожни, защото това е еднообразно учение. Днес схващат набожния човек като впрегнат кон, който има отстрани на очите си капаци и поглежда само напред. Набожният човек, едва що станал от сън, отива на църква, вечер – пак на църква. Сутрин на църква, вечер на

църква, и всички казват за него: „Набожен човек е този.”

В работата, която ви предстои, ще започнете последователно да развивате различни области. Първо ще предизвикате долната част на мозъка – нисшия ум на човека, схващанията върху Природата, върху всички форми, образи, цветове, числа. После ще предизвикате по-висшите форми на ума – въображението, слушането, разсъждението, музиката, творческия ум. Най-после ще предизвикаме Любовта към Бога, към хората и към животните. Ще предизвикаме още чувството на Вяра и Надежда, на дружелюбие, общителност и приятелство, но не в този смисъл, в който сега се разбират. Ще предизвикаме още закона на Справедливостта – изпълнителните сили, от които произтича разрушението, т.е. екзекутивната страна на Живота. Разбира се това е трудно, понеже ако речем да предизвикаме сега музиката, не ще можете всички да я възприемете. У едни от вас музикалното чувство е силно развито, а схващането за кротост и смирение са слабо развити. Защо Христос е казал: „Аз съм кротък и смирен по сърце”? Смиреният и кроткият човек лесно може да се справи с всички мъчнотии в света.

Един естествен метод за самовъзпитание е да се поставите в положението на гладния човек. Щом е така, не мислете какво сте яли в миналото. Не е важно как сте яли ред години. Може да сте яли в миналото много добре, но важно е днес как ще се нахраните. Не се ли нахраните добре, ще изгубите живота си. В окултизма е важен настоящият момент.

Сега, ще ви свържа с Живата Природа и знаете ли какво ще стане след това с вас? Ще ви обрисувам една картина: при един много богат и учен физик от Европа влиза един разбойник с намерение да го ограби. Физикът имал в лабораторията си две валма, с които правел опити с електричество. Като разбрал намеренията на разбойника, той подава в ръцете му двете валма и му казва:

– Подръж ги малко, докато си направя опитите, а после прави каквото знаеш! Разбойникът уловил валмата, физикът пуснал тока, а оня започнал да подскача силно.

– Пусни ги! – казва ученият.

– Не мога.

Физикът го запитва:

– Ти друг път ще опитваш ли учени хора?...

Сега, ако и вие дойдете да ме обирате, ще скачате под тези валма. Живата Природа е толкова умна, че не се е намерил досега човек, който да я измами в нейните методи. И в бъдеще няма да се намери човек, който да може да я излъже. Затова аз наричам Живата Природа най-добрата майка. Ако вие я слушате, тя ще ви даде такова учение, каквото никога не сте имали. Престъпите ли нейните правила, ще опитате как тя възпитава своите деца.

Ще ви дам още една формула: ще мислите, че всичко в света е живо. Ще ви разясня думата живо. Когато гледате картината на някой велик художник, питам ви жива ли е тази картина? Да, жива е, ви казвам аз. Но вие ще ми възразите, че тя не се движи. Допуснете, че имате едно дърво, посадено в земята, и въздухът около него е много спокоен, няма никакъв ветрец и затова в листата му не се забелязва никакво помръдване. Когато гледате, че на това дърво няма никакво помръдване, какво бихте казали за него, че не е живо, нали? Затова и картината е толкова жива, колкото и дървото в това си състояние. В бъдеще художниците няма да имат нужда от платна. Аз мога да проектирам пред вас една жива картина и да я държа един, два, десет часа или два дни и след това тя да изчезне. Има ли някакво противоречие, има ли съмнение в това, че тя е съществувала? Тя си съществува, но след време аз я пренасям на друго място. Следователно един художник, който ще нарисува една картина, може да я проектира където си иска. Следили ли сте как се багрят цветята, как постепенно се оформя тяхната краска през време на растенето им? За забелязване е, че бои, изкуствено създадени от хората, избеляват и се разрушават от Слънцето, а тези, които Природата е създала, колкото повече Слънцето ги пече, толкова по-хас стават, защото са живи. Колкото повече един художник мисли върху цветето, което създава, толкова е по-живо то, но престане ли да мисли върху него, и то изчезва.

Първото изискване за един окултен ученик е да има силно въображение. Без въображение той не може да извърши нищо, затова трябва да го развива. Аз ще ви дам един метод, който ще трябва да практикувате, за да съсредоточавате мисълта си: ако някой от вас е разсеян и иска да се съсредоточи, нека вземе една игла и да я забие половин сантиметър в ръката си. Като го заболи силно, ще започне да мисли върху ръката си и разсеяността му ще изчезне. Като забиеш десетина пъти иглата в ръката си, докато потече кръв, подсъзнателният човек у теб ще каже: „Не струва човек да се разсейва.” Нещастията, които днес се срещат в обществата, са именно такива игли, които Природата забива във вашите умове, за да мислят правилно, и във вашите сърца, за да дойдат на местата си. Като се забива тази игла в теб, кара те да мислиш за същественото. Така мнозина

хора, когато отидоха на бойното поле, се върнаха вече с наместен ум и сърце.

Гостуването ви вече се свърши и сега ви питам ще си ходите ли, или ще останете? Който си отива, ще му дам препоръка да отиде на друго място да гостува, а който остане, ще му се даде работа. Сега вие се питате какви ли сериозни работи ще ви се дават. Много приятни работи ще ви се дават и две от тях ще бъдат приятни, а една – неприятна.

Сега искам от всинца ви да бъдете кротки и смирени. Кротост и смирение, както и стремеж към Абсолютна чистота – това е смисълът на Живота. Без тази Чистота вие не можете да пристъпите нито крачка напред. Най-първо ще трябва да изнесете навън своите недъзи и да се погрижите за изправянето им. Не крийте недъзите си, не ни заставяйте ние да ви ги търсим. Тъй че ако искате да се ползвате, ще бъдете смели и решителни в себе си, за да успеете да изнесете недъзите си, без да поддържате това високо мнение за себе си, каквото сега имате. Ще слезете десет градуса надолу! Всички ученици, които имате недъзи в ума, в сърцето или в тялото си, ще си ги представите ясно. А най-мъчното нещо е човек да извади своите недъзи налице.

В Америка имаше един знаменит професор по красноречие, Силва Неа, при когото отиваха хора, свършили висше образование по ораторство и красноречие, с достойнство, че знаят да говорят. Когато излизали от този професор, всички се чувствали като попарени, защото той режел безцеремонно. Всичкото изкуство на този човек се състояло в това да им казва направо истината. Излиза някой пред него, започва да декламира, но професорът му казва:

– Слез, слез при мен! – и започват да се обясняват.

– А, сега те разбирам, качи се отново!

Ораторът започва отново.

– Чакай, чакай, не разбирам, слез, слез!...

И вие не декламирайте, а ми кажете една проста истина без никакви приправки – поставете я в нейната яснота, за да изпъкне. Аз искам всички да бъдете естествени и затова казвам: окултизмът е такава школа, че който влезе в нея, излиза много прост. Който влезе тук, най-първо казва: „Аз имам особено мнение по това, така мисля, иначе мисля, така разбирам Бога и т.н.” Е, хубаво, приятелю, ти така или иначе мислиш, но работите

ти не са оправени, ти не си здрав човек, имаш недъзи. Това е лъжливо учение. Господ не иска да мислим и да чувстваме криво – това е наша работа, а не от Бога. – „Господ така ме е създал” – казва някой. Не те е създал Господ така, а ти сам си се създал. Ние сме налепили толкова много мазилки върху това, което Бог е създал, че трябва дълго време да ги разлепваме, докато намерим Божественото. У съвременните хора много добродетели не могат да се забележат веднага, но има външни признаци, по които може да се видят. Например честността на някои хора е изразена с две черти на челото, а с една черта по средата на челото – справедливостта. Тези черти, както и чертите на Любовта, у някои хора са така загладени, че за такива казват, че мязат на месечина. Това аз наричам „джунгур-лунгур-пук”, т.е. пълнички хора и нищо повече.

И тъй, ще се стараем да въдворим простота и хармония в нашите обноски. Между мен и вас трябва да има най-прости, най-естествени действия и обноски. Всеки жест на ръката, на главата трябва да се стреми към най-правилни форми. Например ръка, насочена напред и свита в юмрук, като че ли мушка някого, изразява движение на зло. Правилно движение е, когато свиеш трите пръста на ръката, а палецът и показалецът допреш един до друг във вид на колелце. Защо е правилно това движение? То означава змията, която е хванала своята жертва; то е колело, движение, в което няма опасност. Щом се отвори колелото, започва съскане и змията казва: „Пази се, защото мога да те ухапя!” Следователно, когато един ученик се разгневи, покажи му ръката си свита по този начин. А вие какво правите? – Показвате му шамар. Това не е окултно движение, това е движение на черните маги. Когато някой момък хване под ръка някоя мома, това движение е на черните маги. Някой дава пари на някой беден и, отминавайки, му ги мушва грубо. Не, дайте пари на просяците и им направете почести. Всички тези лоши образи и движения, събрани вътре в нашия ум, предизвикват и съответни сили, които разстройват хармонията на съответните центрове, вследствие на което се ражда известна дисхармония. Ние трябва да имаме пластични движения, а ще ги придобием като се наблюдаваме в огледало. С тези пластични движения ще възстановим изгубената хармония. Вие не може да възпитавате децата си, ако не постъпвате хармонично. Много прости сте, нали? Няма да се обиждате, като ви казвам, че сте прости. Днес аз ви показах едно правилно движение, а друг път вие ще направите едно такова движение и ще помислите върху него.

Пазете се от лоши подражания в живота си. В една област на Америка имало един евангелистки владика, който обичал да носи главата си малко накриво, а едното си рамо – издигнато повече. Всички проповедници от неговата област му подражавали, носейки и те главата си малко настрана.

И днес всички наши лоши навици са все подражание на лошите привички на някой владика. Аз вземам думата владика не в прекия ѝ, а в нейния преносен смисъл, защото бащата е владика в къщата, а майката е владичица.

Първото нещо, което ви е необходимо, е да развивате силно въображението си, за да могат нещата във вас силно да изпъкват. Щом ви се каже нещо, ще трябва веднага да можете да го проектирате в ума си. Без въображение нищо не можете да постигнете в окултната наука.

Считайте, че живеете в един широк свят и сте сами всред него. Щом се затъжите, представете си, че се намирате сред хора. Като ви дотегнат хората, мислете, че сте сами. Аз не искам да очаквате всичко от мен, пазете се от тази илюзия. Ще ви обясня какъв е този Божествен закон със следната формула: когато житното зърно се постави в земята, то трябва да прояви тази енергия, която е скрита в неговата душа. Кои са условията за това проявление? Светлината и топлината, които идват отгоре му; също влагата и дъждът. Щом има тези условия, то започва да расте. Аз употребявам и спрямо вас законите на окултната наука, защото и във вас има всички възможности, необходими за развитието ви. Топлината и Светлината идват от Бога, а влагата е Животът и нам предстои да използваме тези външни условия. Почвата, това е нашето тяло, в което житното зърно, т.е. нашата душа е посята. Топлината – това е Любовта, Светлината – това е Божествената Истина, а Мъдростта се изразява чрез процеса на растенето. Това е Пътят, по който стават правилните движения в тялото.

Това Учение, върху което ви говоря, не го сравнявайте с други учения и не говорете абсолютно нищо за него навън. Защо да не говорите? Докато не опитате това, което учите, какво ще го разказвате на другите хора! Добийте опитност, резултат и тогава ще имате силата да разказвате и на другите хора. Който от вас обича да разказва насам-натам и не пази тайна, ще го хвана по всички правила на окултизма. Българите казват: „Който много говори, малко върши." И вие сте от тези герои.

В древността един цар имал мечи уши. Когато викали берберин да го бръсне, на излизане от двореца му отрязвали главата, за да не разказва, че царят има мечи уши. Един ден повикват един берберин да избръсне царя, но той, като свършил работата си и като видял какво го чака, започнал да се моли за пощада на живота си, обещавайки, че никому няма да съобщи това, което видял в двореца. Царят го пожалил и го освободил. Берберинът, за да бъде сигурен, че няма да изкаже никому нищо, избягал в един далечен край. Дълго време той крил тайната, но толкова много се измъчил, че отишъл всред гората, изкопал една дупка и извикал силно в

нея: „Царят има мечи уши!" На това място един ден израсло голямо дърво, от което един овчар си направил свирка. Като започнал да свири на нея, чул се глас: „Царят има мечи уши." Така и вие ще направите една дупка и ще извикате в нея: „Царят има мечи уши."

Къде и какво ще разказвате, това за мен е безразлично, но за вас е безполезно. Опити, опити ви трябват! Това Учение има вътрешни, реални преживявания, които трябва да проверите на опит. Тъй че не искам да казвате, че това е заблуждение, онова е заблуждение. Който не иска да се заблуждава, да влезе в света – там няма никакви заблуждения. Това е предупреждение, защото сега сте ми гости, а правилата на учтивостта не позволяват човек да бие гостите си. Когато ученикът от Окултната школа сгреши нещо, най-голямото му наказание е това, че всички наоколо мълкват и с това го изобличават.

Друго правило за ученика: да бъде искрен спрямо духа си, искрен спрямо душата си и искрен спрямо себе си, или на ваш език казано, искрен спрямо баща си, искрен спрямо майка си, искрен спрямо братята и сестрите си. Двата елемента – бащата и майката – не ги виждате, те са горе, а остават само вашите братя и сестри, които виждате тук на Земята.

За следния път искам някой от вас да напише нещо върху костната система, върху скелета, друг да напише върху функциите на сърцето и кръвообръщението, а трети – нещо върху храносмилателната система.

Беседи пред Сестрите
19.02.1920 Четвъртък, София

1920_02_22 Аз съм жив
неделна беседа

АЗ СЪМ ЖИВ

„И ето, живея во веки веков. Амин Имам ключовете на ада и на смъртта." (Откровение 1:18)

Ще ви приведа един анекдот из живота на мравките. Мравешката култура представя една от великите епохи в историята на природата. Като символ, мравката представя човешкия егоизъм. В миналото мравките били в апогея на своето развитие. Те се славели със своите научни открития, с разбиране тайните на природата, с добре организираното си общество. Те се управлявали със сенат или с народно представителство. Един ден, за тяхно нещастие, те били изненадани от появяването на един мравояд. Той насочил дългия си език в тяхното събрание и, за голям ужас на всички, на него се полепили министрите им, народните представители и голяма част от висшите чиновници. С едно насочване на езика си, той ги глътнал и си заминал. Видните философи започнали да разсъждават върху това особено явление, да търсят причината. Те се запитвали, как е възможно едно голямо представителство да полепне на езика на един мравояд и да изчезне. Едни от тях казвали: Видяхме, че нещо черно се проточи към народното събрание, и всички министри и депутати от нашия свят се полепиха и в един момент изчезнаха някъде в пространството. Както магнитът привлича железните стърготини, така и мравоядът привлече тия хора и ги погълна. И до днес тоя въпрос не е разрешен. И до днес мравешките философи се питат, де отидоха министрите и народните представители. Казвам: Те отидоха в утробата на мравояда. Култура!

Питам: Какво е предназначението на земния живот? Какво е предназначението на нашата култура? Ще кажете, че предназначението на културата е да създаде държава, семейство, наука, религия. Ако, наистина, това е предназначението на културата и на нашия земен живот, защо да не създаде такава религия и наука, които да обединят всички хора? Ако религията е велика наука или велико учение, би трябвало тя да бъде приложима към всички разумни същества. В това няма две мнения. Следователно, нейните форми, каквито и да са те, трябва да бъдат еднакво достъпни за всички. Аз разглеждам религията нито като съвременните философи, нито като съвременните схоластици, нито като съвременните проповедници. Аз не минавам нито за проповедник, нито за схоластик, нито за философ, но за един прост събеседник. Когато фабриката изкарва красиви шишета, какво е тяхното предназначение? Предназначението на шишето е, първо, да се напълни с чиста, прясна вода, че като пътувате, да

има с какво да разхлаждате гърлото си. Второто му предназначение е да го напълните с прясно мляко, да си пийнете от него, да подкрепи силите ви. Третото му предназначение е да го напълните със старо, шестгодишно винце, да пиете и, като се замае главата ви, да викате: Да живее България! Не е виновно виното, че главата на човека се замайва. Всеки да пие толкова, че главата му да не се замайва. Ако не можеш да издържиш на една винена чаша, изпий една кафяна чаша. – Трябва ли да се пие вино? – Аз не препоръчвам абсолютно въздържание. Не препоръчвам и абсолютен морал. – Защо? – Ако препоръчвам на хората абсолютно въздържание, ще излезе, че не вярвам на тяхната сила да се владеят. Ако им препоръчвам абсолютен морал, ще излезе, че ги считам за неморални. Ако ви уча на нещо, ще излезе, че сте глупави, че нищо не знаете. Аз разисквам само пред вас известни въпроси така, както са в разумната природа.

Какво представя науката за нас? Науката, знанието е светлина за нашия живот. Светлината показва, че ние не сме нито умни, нито глупави, но сме същества, които постоянно се развиваме. Думите „умен и глупав" са относителни понятия. Ти си културен човек, но иде нова култура с по-голяма светлина от твоята. В тоя случай, ти минаваш за глупав. Когато новата култура вземе надмощие, съществата, които живеят в нея, минават за умни. Съществата от старата култура пък минават за глупави. И обратно: ако старата култура има надмощие над новата, съществата от старата култура минават за умни, а тия от новата – за глупави. Каква е мярката на сегашните хора за умни и за глупави? – Ако имаш пари, умен си; ако нямаш пари, глупав си.

„Христос казва: „И ето, аз живея; аз съм жив." Думата „жив" не означава това, което вие разбирате под понятието жив. Ако един човек, като ме слуша, изопачава думите ми и се нахвърля върху мене, той е мъртъв, не е жив. Ако бих направил същото, и аз съм мъртъв. Когато срещам хора, които говорят, пишат, учат, питам се: Кое ги подтиква да правят това. Ако някой ви обича, запитайте се, коя е причината за това.

Христос казва: „Аз съм жив." Жив е само оня, който може да влезе във връзка с всички живи същества, да разбере тяхното състояние, да познае добрите и лошите им черти и да съдейства за развитието им. Ако дойде някой проповедник, ще каже, че Бог се гневи на грешниците и ги наказва. Не приписвайте на Бога качества, каквито Той не притежава. Не туряйте в устата на Бога думи, които Той никога не е казал. Външно никой не е чул гласа на Бога. Хората сами говорят от името на Бога, както им понася. Слабият казва: Така е рекъл Христос Така е рекъл Бог. – Ти казваш това, а не Бог. Всеки говори от името на Бога това, което е в негов интерес. Днес множество религиозни, сектанти, правоверни четат Евангелието и вадят

само тия стихове, които им понасят, и започват да просвещават хората. Себе си представят за праведни, а тях – за големи грешници. Казвам: Приятели, всички сте прави, но вашите шишета са толкова малки, че не могат да съберат даже една стомилионна част от водата на истината. Не казвам, че не сте взели от водата на истината, но тя не е всичката. Ако задържите тая вода във вашите малки шишета два-три месеца, тя ще се изпари или ще се развали. Тая вода трябва да се освежава, всеки ден да бъде прясна.

Наблюдавайте, какво правя аз. Всеки ден отварям великата книга на живота и чета. Каквото прочета, предавам го на другите. Тая книга е истинският оригинал. Написаното в нея се отличава от това, което хората четат и знаят. Съвременните хора четат от преводите на тая велика книга, които са далеч от самата истина. Задачата на бъдещата култура е да разкрие истината в проста, ясна и приложима форма. Да бъде приложима, това значи, тя да цъфне, да вържe, да даде плод, и всички да опитат плода ѝ. Плодът на истината е тоя, който Христос изразява чрез стиха: „Аз съм жив". Като вкусим от тоя плод, всички ще бъдем живи. Ако дойде някой да спори с мене, ще го питам: Ти ще умреш ли? – Ще умра. – Тогава не можеш да спориш с мене. Достатъчно е с върха на моята губерка да те бодна някъде по тялото, за да загубиш мисълта си и да престанеш да философстваш. Ще започнеш да правиш конвулсии, да вдигаш и слагаш ръцете и краката си. Ако едно слабо бодване произвежда такава промяна в мисълта ви, какво би станало с вас при по-голямо сътресение? Де остава вашата философия? Как имате право да се произнасяте за хората, кой е прав и кой – крив? Прав е тоя, който се движи по диаметъра на окръжността; крив е тоя, който се движи по самата окръжност. Има ли нещо лошо в кривите хора?

Правите и кривите хора са две противоположности, които въртят колелото на живота. Опитайте се да махнете обиколката на колелото, да видите, какво ще стане. Достатъчно е да се возите половин километър на такава кола, за да кажете: Всичко оставям, но на такава кола не мога да се возя. Това е кривото в света. Турете един диаметър на кривото, и то ще стане право. Казват за някого, че е прав. Казвам: Турете му една крива линия наоколо. Значи, кривият се нуждае от диаметър, а правият – от окръжност. Това е философско определяне на нещата. Като зная тая философия, мога да ви кажа, какво ви липсва. Ако жената в един дом е права, ще кажа да ѝ турите една крива линия. Ако дъщерята е права, и тя се нуждае от една крива линия. После ще туря по една ос на тия колела и ще ги впрегна на работа. Само така ще настане мир и любов между хората.

Какво става днес? Диаметърът отива на едно място, окръжността на друго

място и започват да философстват. Едни считат себе си за правоверни, а другите – за кривоверни, Обаче, нито едните, нито другите вършат някаква важна работа. Не е въпрос, кой е крив и кой – прав. Това е бълникане. Важно е всеки да се запита, защо е създаден светът и какво трябва да прави човек във всеки даден момент. – Какво трябва да правим и как да вършим работите си? – За да се свърши една работа, трябва да се съберат заедно един прав и един крив човек.

Казвате: Как да се освободим от злото? Това е крива мисъл. Щом си ял от забранения плод, не можеш да се освободиш нито от доброто, нито от злото. В забранения плод е скрит принципът на доброто и на злото. Всеки ден ядете от плода на дървото за познаване на доброто и на злото, а искате да се освободите от злото. Това е невъзможно. Който се ползува от плода на забраненото дърво, ще бъде прав и крив, добър и лош. Какво ще възразите на това? Ще питате, защо Ева яде от тоя плод. Ева беше умна и доблестна. Тя реши да яде от- забранения плод и понесе последствията без страх. Сегашните дъщери на Ева са крайно страхливи. Те нямат доблестта и безстрашието на майка си. Достатъчно е да ги боднеш с върха на една губерка, за да нададат вик до Бога.

В миналата беседа аз говорих от името на природата. Които ме слушаха и не разбираха, казаха, че говоря за себе си. Ако отидете при една чешма, която тече буйно и надалеч се чува, кой е причина за това: чешмата или водата? – Водата, разбира се. Значи, за да бъда прав, трябва да кажа, че като православната църква няма друга, като православните свещеници няма други; или, че евангелистите са най-добрите хора в света. Като тях безкористни, честни, няма други. Те работят само за Бога, всичко даром дават. Ако говоря така, и православните, и евангелистите ще бъдат доволни от мене, ще кажат, че съм добър човек, че всички трябва да ме слушат. Има и съботяни, и за тях трябва да говоря добре, да кажа, че са на прав път, че всички, като тях, трябва да зачитат съботата. Те са безкористни работници за Божието Слово. И те ще кажат, че няма по-добър човек в света от мене. Всички трябва да го почитаме. Той говори право, затова всички трябва да го слушаме. Прав съм, наистина, по отношение на тях, но не съм прав по отношение на истината.

Това, което казвам за православните, не е право, защото и до днес те ядат от забранения плод. Това, което казвам за евангелистите, не е право, защото и те ядат от забранения плод. Това, което казвам за съботяните, не е право, защото и те -ядат от забранения плод. В която църква и да отидеш днес, трябва да стоиш най-малко два метра далеч от техния кръг, защото наблизо има ритане. Това не е за обида, нито правя упрек, но изнасям въпроса, както е в действителност. Като изхождам от великата истина,

казвам: Само едно Евангелие съществува. Само една Православна църква съществува. Само една събота съществува – съботата на доброто в света. Нека всеки ден сърцето ти бъде обсебено от желанието да празнуваш съботата, като събота на доброто в света.

Христос казва: „Имам ключовете на ада и на смъртта." Аз се чудя на сегашните правоверни и религиозни, които се страхуват от мене. Защо се страхуват? Нито власт имам, нито пари имам, нито много последователи имам. Аз разбирам, защо се страхуват. Като хвърля светлина върху лицето на един голям апаш или разбойник, той веднага изважда револвера си и стреля. Той казва: Господине, не хвърляй светлина върху мене. Осветявай пътя, дето ти вървиш. – Извини, не исках тебе да осветя, но понеже попадна на пътя ми, светлината ми те освети. Аз ти правя път да минеш, но щом не искаш, ще обърна фенера си малко настрана. Няма защо да се плашат хората от мене. Те трябва да се плашат от друго: страшна е смъртта, страшен е адът. Проповедниците говорят на хората за друг някакъв ад, далеч от тях. Според мене, страшен е адът на съвременните хора.

Едно малко ангелче живяло на небето щастливо и блажено. Като посещавало небесното училище, чуло да се говори за някакъв нов свят – за земята. Един ден то казало на един голям ангел: Моля ти се, можеш ли да ми направиш една голяма услуга? Понеже чувам да говорят за земята и за нейните жители, моля ти се да ме заведеш там, да видя, какво представят новите хора. Големият ангел задоволил желанието на ангелчето, турил го на крилете си и, с него заедно, слезли на земята. Като прекарали няколко деня между хората, ангелчето запитало големия ангел: Защо ме доведе в ада? Аз те молих да ме заведеш между хората, да видя, как живеят. – Това са хората, това е животът на цялото човечество. Наистина, по-голям ад от тоя на земята не съществува

От две хиляди години богословите и проповедниците говорят за някакъв ад, но далеч някъде. Разправят, че там връзвали грешниците с някакви горещи железни вериги. Каквито страшни картини да представят, хората пак не се плашат. Друго нещо е адът, а не това, което проповедниците разправят. Благодарете, че вашите сърца са задебелели малко, та не чувствате големите страдания на хората. Какви ли страдания няма в света! Те, именно, разрушават човешкия живот. – Кога ще престане това разрушаване? – Когато се премахнат страданията. Има мъчения и страдания, които непременно трябва да се премахнат. Обаче, има мъчения и страдания, които трябва да останат. Те са естествените страдания, които произтичат от Духа. Те подтикват хората към добро. Когато уча, минавам през страдания и мъчения, които ми са приятни. От тях придобивам

нещо. Когато някой забива губерка в ръката ми, това страдание е безсмислено. Когато ме пекат на нажежена пиростия, и това страдание е безсмислено. Какво искат от мене? Пари. Аз и без нажежаване ще дам, колкото искат.

Един турчин, на име Хасан, работел в едно турско кафене. По едно време в кафенето влязъл един турски бей, който носел една торба с турски жълтици. Беят седнал пред една от масите и турил торбата близо до себе си. Хасан хвърлил поглед върху торбата, забелязал, де я оставил беят, и си казал: Ех, да имах тая торба, друг човек щях да бъда! Като видял, че беят се разсеял, Хасан взел торбата и я скрил някъде. После се върнал в кафенето и продължил работата си. Беят забелязал, че парите му липсвали, и създал тревога в цялото кафене. Започнали да търсят крадеца, и съмнението паднало върху Хасана. Хванали го и започнали да го налагат. Той се уплашил и казал: Аман, ефенди, ще кажа, де съм скрил парите. Въпреки това, набили го добре и му казали: Втори път да не правиш такива работи. След това дохождали други богаташи в кафенето, с пълни торби, но Хасан поглеждал настрана, не се интересувал от парите. Причината за вашите страдания е една и съща. Всички мислят, че златото в света е за тях. Не, златото е на бея. Като вземеш торбата на бея, смъртта ще те хване и ще платиш с живота си.

Христос казва: „Имам ключовете на ада и на смъртта." В това, именно, се заключава новото учение, да разбираш законите на ада и на смъртта. Другояче казано, да разбираш законите, на които се подчиняват силите в твоя организъм, да живееш толкова, колкото желаеш, а не хората да те заставят да напуснеш тялото си. Целта на Христовото учение е да придобием безсмъртие. Всеки човек, който вярва в Бога, може да бъде безсмъртен. Това значи, човек да бъде спасен. Не е въпросът в спасението. То е само един момент в човешкия живот; развитието е друг момент, а безсмъртието подразбира да имаш ключа на ада и на смъртта. Това значи, да кажеш: „Аз съм жив." Живият Господ ще бъде свидетел на всяка твоя постъпка. Като знаеш това, ще внимаваш за постъпките си. Всяка твоя постъпка да бъде права, защото си пред лицето на Бога, в Когото живееш.
– Как ще изменим живота си? Как ще подобрим положението си? – Човек може да измени живота си и да подобри положението си в един момент. Ти можеш в един момент да се освободиш от всичките си недъзи. Достатъчно е да кажеш като Христа: „Не дойдох да изпълня своята воля, но волята на Оня, Който ме е изпратил." Нека всеки в Себе си каже: „Не дойдох да изпълня волята на Ивана, на Драгана; дойдох да изпълня волята на Оня, Който ме е изпратил." Иван, Драган, Стоян са ваши братя, няма защо да изпълнявате тяхната воля. Ще изпълнявате волята на Оня, Който ви е дал живот. Като се определите да служите на Бога, ще забележите над

очите си, под ъгъл от 45°, една постоянна светлина, която ту се увеличава, ту се намалява. Това ще зависи от вашата вяра. Докато тая светлина е пред вас, нищо не може да ви нападне – всякога ще бъдете живи. Тая светлина иде от Източника на живота. Всеки може да има тая духовна опитност, обаче, това се отнася до оня, който се е приготвил вътрешно.

Закон е: За да влезеш във връзка с живите сили на природата, клетките на твоя мозък трябва да са приготвени да издържат. Не са ли готови, ти ще приличаш на оня човек, който от две чаши вино се опива. Две кадъни отишли при една богата българка чорбаджийка и започнали да се разговарят. Чорбаджийката ги почерпила по една чаша хардалия вино. Понеже не били привикнали да пият, кадъните усетили, че виното започва да им действа. Те се развеселили и запели. Чорбаджийката им дала още по една чаши хардалия. Те изпили и нея и започнали да пеят и играят. Казват, че религиозните хора се обърквали. Има нещо истинно в това. Те мъчно издържат на духовните сили, които действат в тях. Казвам и аз, че новото учение изменя хората, прави ги живи, енергични, весели. Който не знае причината за това, казва, че са пили хардалия вино. Други казват, че им липсва нещо. Като минат 24 часа, те дохождат в нормалното си положение.

Велик е духовният свят, но за него са нужни подготвени хора, които могат да се справят с бързите промени в живота. Например, намирате се на физичния свят, осветен от слънцето. Изведнъж светлината се изгубва, и вие изпадате в пълен мрак. Ако не се уплашите, след малко ще видите една слаба светлина, която постепенно ще се увеличава. Вие ще започнете да различавате друг свят пред себе си, подобен на физичния, с полета, гори и планини, подобни на тия, които познавате. Навсякъде виждате светлина, по-мека от слънчевата. Това може да продължи две, три минути и след туй дохождате в първоначалното си състояние. Какво ще кажете за това? Ще кажете, че е въображение. Какво ще кажете за астронома, който през своя телескоп вижда неща, които с обикновено око не се виждат? И това ли е въображение? Кое от двете е въображение? И двете неща са реални. Ти отваряш и затваряш очите си и казваш, че виждаш различни неща. Това е илюзия. С обикновено око ти виждаш добре на около 100-200 м. разстояние. На един километър разстояние мъчно различаваш предметите. Значи, има известен предел на виждане в физично отношение. Вън от тоя предел предметите се виждат неясно. Това не е виждане. Обаче, насочиш ли своя вътрешен телескоп, ти виждаш неща, които с най-силен телескоп на земята не можеш да видиш.

Какво представя духовният свят? Външно, с думи той не може да се опише. За да го разбереш, ти трябва да влезеш в него. Това не е привилегия само

за едного. Тоя свят е достъпен за всеки, който се е подготвил да влезе там. Мислите ли, че мравката, която лази по главата, по тялото ви и влиза в различни общества, може да научи всичко, което става там? Разбира ли тя, какво мислят и говорят хората? Нищо не разбира. Каквото е разбирането на мравката за вашия свят, такова е и вашето разбиране за духовния свят. Ако ви кажа, че виждам това й онова, какво ще ми възразите? Понеже вие не виждате същото, ще кажете: Ти виждаш, колкото и ние. От ваше гледище сте прави, но и аз съм прав. Аз виждам повече от вас, но не мога в дадения момент да докажа това. И няма защо да ви доказвам. Каква полза ще имате от моето доказателство? Не искам да ви направя адепти. Защо ви говоря тогава за Бога, за невидимия свят? Защото това е благо и за мене, и за вас. Казвам: Освободете се от всички умствени предразсъдъци, от всички лоши чувства, за да бъдете свободни да се ползувате от Божествената виделина, от Божията Истина и Любов, които носят живот и свобода за човешката душа.

Христос казва: „Аз съм жив." И вие, като християни, може да потвърдите това. Не може ли да кажете, че Христос живее във вас? Ако от две хиляди години досега не сте срещнали Христа поне един път, как ще се оправдаете пред себе си? Христос е жива светлина, която озарява всичко в света, вън и вътре в него. Не сте ли видели тая светлина? Всички промени, които стават днес във външния свят, както и в самите вас, стават и в духовния свят. Всяка промяна в духовния свят произвежда промяна и на физичния свят. Когато на небето стават избори, и на земята стават избори. Разликата е само в това, че ако на небето става един избор, на земята стават десет; ако на небето стават десет избора, на земята става един. Когато на небето стават десет войни, на земята става една война. И обратно: когато на небето става една война, на земята стават десет войни. И на небето има раждане и смърт. Как ще си обясните тия неща? Това е учението на Христа. Той казва: „Ако не се родите от вода и Дух." Водата е емблема на духовния свят. Значи, ако не се родите в другия свят, не може да влезете в Царството Божие. Това подразбира духовно прераждане, а не раждане на земята.

Казано е: ;Ако не се родите изново." Човек трябва да се роди духовно, от вода и Дух. При всяко раждане, на човека се дават условия да се домогне до Божественото знание, необходимо за съграждането на човешкия живот. Като изучава музиката, човек прави усилия да се домогне до нещо, да придобие повече знания. Като изучи едно упражнение в първата позиция, той постепенно минава във втора, трета, четвърта позиция. Какво ще каже майката на детето си, което по цели часове свири една и съща песен, все в първа позиция? Майката ще се отегчи и ще каже: Стига толкова! Главата ми гръмна от твоето свирене! Може да свири „Цвете мило, цвете красно", но в различни позиции. И сегашните хора свирят „Цвете мило, цвете

красно", само в първа позиция, а говорят за религия, за наука. Те казват: Ние вярваме в Бога, четем Евангелието. Те се запитват едни други, кой от тях е православен, кой е евангелист, разбират ли Евангелието и т. н. Това са религиозните хора на «Цвете мило, цвете красно", които свирят само в първа позиция. Друг е въпросът, да свириш на всички позиции. На такъв религиозен, казвам: Свири още. Срещне те един религиозен и казва, че е православен, вярва в Христа, чете Евангелие, знае символа на вярата, а като отидеш да купиш от него масло, ще ти го продаде на най-скъпа цена. Срещнеш друг, който се препоръчва за съботянин; казва, че зачита съботата, а тъкмо тоя ден ще ти даде пари на заем с голяма лихва. Ако не можеш да платиш дълга си навреме, ще те даде под съд, ще вземе къщата ти. Това не е нито православие, нито евангелизъм, нито съботянство.

Сега на всички мъже и жени казвам; Приложете Христовото учение в домовете си. Днес всеки дом има своя религия. При това положение на нещата, никой не може да възкръсне. Който иска да възкръсне, трябва да приеме Христовото учение.

Сега аз искам да ме опитате, доколко прилагам Христовото учение; и аз искам да ви опитам. Не искам да вярвате в мене, но да вярвате в своята душа и в своя дух. Вие още не живеете за душата си. Колко пъти сте я впрягали в неща, които не са по естеството и. Срещнете някого, казвате му няколко обидни думи. Така вие обиждате своята душа. Не е позволено на душите да се? обиждат. Трябва да сме нежни, деликатни, както Бог е деликатен към нас.

Като прочетете цялата глава от Откровението, виждате, че там се говори за седем светилника. Това са седем духове. Всеки трябва да носи тия седем светилника в себе си. Те могат да се изразят чрез кого и да е и да помагат на човечеството. Тия духове могат да говорят чрез някой от евангелистите – Матея, Лука, Марка и Йоана; могат да се изявят чрез някой учен или философ. Важно е да се изнесе истината. Който говори истината, той е истински човек, той е едно с Бога. Ако едно дете говори истината, и него бих слушал, както и големия човек. Йоан казва, че когато видял всичко, което му се открило, паднал на земята. Това показва, че земният живот не може да издържи на вибрациите на чистия и възвишен духовен живот. Трябваше да се яви Христос, да положи ръката си върху него, да го вдигне от земята и да му каже: „Не бой се, аз съм жив." Всеки човек трябва да падне на земята като мъртъв, да мине през това, което Йоан е преживял. Докато не паднете мъртви като Йоана, докато вашето лично аз, т. & вашия егоизъм не умре, вие никога не може да кажете като Христа: „Аз съм жив."

Всичко лично, всякакъв егоизъм трябва да падне на земята мъртъв, не да

изчезне, но да се подчини на Божественото, да се впрегне като вол, да служи за развитието на бъдещата култура. Цели осем хиляди години сме служили на егоизма – достатъчно е царувал той. Сега трябва да го сменим. С цял свят сме скарани само за егоизма. Мъже и жени, приятели и приятелки, синове и дъщери, всички са скарани все за личното в себе си. Някой казал нещо лошо за жена ти, и ти веднага се скарваш с него. – Защо се караш? – Имам чест, имам достойнство. Моето достойнство се заключава в това, което правя за своята душа; моето достойнство се заключава в истината, на която служа; моето достойнство се заключава в любовта, която нося в душата си; моето достойнство се заключава в живота, който е даден на мене и на всички хора.

Как гледам на хората в света? Като на условия, чрез които мога да се освободя от злото и от нечистотиите в живота. Както чрез парите се извлича нечистото от нас, така и чрез известни човешки прояви се извличат нашите нечистотии. Например, срещна един човек, нахокам го, кажа му няколко обидни думи, но той ме погледне кротко и си отива тих и спокоен. Аз му благодаря, защото той стана причина да изхвърля от себе си нещо нечисто. Понякога една човешка мисъл може да ни обнови и повдигне. Като знаете това, трябва да разберете смисъла и предназначението на човешките общества. Както прозорците на къщите са необходими за проветряване на въздуха, така и обществата имат за цел да предпазват хората от задушаване. Колкото повече прозорци има къщата, толкова по-добре. Тъй щото, когато някой ми забие губерка в ръката, аз мълча, нищо не казвам. Чувствам болката, много дълбоко я чувствам, но си казвам: Такъв е Божият закон, ще понеса всичко с любов. Заради мене са носили, и аз ще нося за другите. Това е изпит за всеки християнин. Когато опитват жилото на своя брат, живият Христос ти казва: „Не бой се, тази отрова ти е потребна. Аз ще ти покажа истината. И Бог прави същото в моята лаборатория.” Какво правя аз в своята лаборатория? Днес ме ужили един. Взимам отровата от неговото жило, турям я в едно шишенце за лекарство и надписвам, каква е тая отрова и за какво се употребява. На другия ден ме ужили друг. Пак турям отровата в едно шишенце. Така събирам всички отрови за различни болести. На едно шишенце пиша: Тая отрова купих от Иван Драганов. Тя действа отлично против дадена болест. На друго шишенце пиша: Отрова от аптеката на Петко Стоянов. Тя струва скъпо, но като лекарство действа отлично. Вие, като не разбирате тая наука, сърдите се, казвате: Не ми трябва тая отрова.

Христос казва: „Имам ключовете на смъртта,” Той говори, именно, за отровата, която предизвиква смъртта. Като не знаете, как да извличате лечебната сила на тая отрова, вие сами се умъртвявате. Срещне те един, вкара ти малко от своята отрова; срещне те друг, също внесе малко от

своята отрова в организма ти, а ти казваш: Няма какво да се прави, ще се мре. Като си решил да мреш, викат свещеник да те изповядя. Ти казваш, че си направил това-онова и, като се изповядаш, тръгваш за другия свят. Всички казват: Отиде човекът в Царството Божие. Това е залъгване. Няма защо да се залъгва с изповядване, но свещеникът да извади всичката отрова от душата му. Това значи, да му каже истината. Тия наши езици! Тия наши губерки! По-опасна губерка от езика не съществува. Аз съм опитал вашите губерки. Като ме погледне някой, очите му светнат. Той иска да каже: Знаеш ли, какво мога да ти направя? – Зная, ще ми забиеш губерка. – Досега съм я забивал два сантиметра навътре, сега ще я забия три сантиметра. – Зная, решил си да пуснеш отровата си, както трябва.

Казвам: Няма защо да святкаме с очите си. Няма защо да забиваме губерките си. Да употребим губерките си за други неща. Някой ден ще направя опит със своята губерка. Ще извикам няколко болни неврастеници, слабогръдни и ще забия своята губерка в тях, да видите, какво ще стане. В разстояние на един час те ще оздравеят. Защо ще направя тоя опит? За да покажа силата и възможността на великия Божи закон; да покажа, че в Бога няма промяна и измяна. Ще направя опита с ония, които се колебаят, на които вярата е слаба и които постоянно се питат, какво ще стане с тях. Нищо лошо няма да стане с тях. Те ще станат истински човеци, в пълния смисъл на думата.

Какво искам да ви кажа с вдигане ръцете си нагоре? Двете ръце, вдигнати нагоре, показват двете семена, посадени в земята. От тях излиза вечният живот. Двете семена, израснали в името на Божията Любов и Божията Мъдрост, произлизат от двата велики принципа: принципът на ада и на смъртта и принципът на живота. Затова Христос казва: „Имам ключовете на ада и на смъртта." Отровата на ада и на смъртта ще се отнеме от виделината на живота и от него ще остане само онова, което носи вечния живот.

Днес всички хора търсят Христа в тая или в оная църква. Всички проповедници спорят помежду си, в коя църква е Христос, или коя църква ще спаси човечеството. Те се страхуват, да не би аз да заема мястото на Христа. Никога не съм мислил подобно нещо. Нека те не се страхуват от това. Нито аз мога да заема това място, нито те. Кой е Христос? Оня, който е страдал за цялото човечество. Всеки, който не е страдал за човечеството, не може да бъде Христос Който иска да бъде като Христа, нека поеме Неговите мъки и страдания. Всеки, който може да страда като Христа, аз пръв ще го призная за равен на Христа. Когато момъкът иска да вземе една красива мома, казва: Ако ме вземеш, ще бъдеш щастлива с мене. Аз съм силен човек. Момата казва на майка си: Намерих своя избраник. Готова

съм да отида при него. Родителите се съгласяват, турят им венец. След две години тя се връща при родителите си и казва на майка си: Мамо, моят спасител не излезе такъв, какъвто се представяше. Той ме изтезава, бие ме, гърбът ми е посинял от бой. Майката казва: Не се отчайвай. Не е само той такъв. Светът е пълен с такива спасители – навсякъде ще ги намериш, във всяка църква, във всяко общество, във всеки дом.

Учението на тия спасители е фалшиво. Оня, който обича своята възлюбена, не оставя прах да падне върху нея. Всички хора хвърлят прах върху Христа – своят възлюбен, но Той стои и гледа, нищо не казва. Аз съм виждал Христа, познавам Го добре, разговарял съм се с Него. Не съм срещал по-добро учение от Христовото, нито език по-добър от Неговия; Това учение обхваща всичко в своите предели. Това учение дава подтик на съвременното общество, на съвременната наука и държава. Голямото брожение в света се дължи на великия Христов Дух, Който работи в дълбините на цялото човечество, както и в дълбините на земята. Всичко нечисто, което се крие в земята, се изхвърля навън, като цирей. Няма да минат десетина години, всичко ще се изчисти. До това време човечеството ще мине през такова изпотяване, каквото никога не е мислило. Най-малко по три пъти ще се изпотят, ще-се преоблекат и ще се освежат. Всички лъжливи учения, в които са потънали човешките души, ще излязат от вътрешността на организъма им към периферията във вид на пот и ще ги облекчат. Да се освободиш от заблужденията си, това значи, да си излязъл от ада. Христос отключи ада и изхвърли смъртта навън, като каза: „Аз съм жив." Новият живот изкарва смъртта вън от ада и влиза в нашите души.

Сега, вложете вярата си в живота и знайте, че няма по-мощна, по-велика сила от Духа. Вън от Божия Дух няма по-мощна сила – така зная аз. Едновременно, животът е и слаб, и силен, както водата. Всички промени вън от нас се дължат на водата; всички промени вътре в нас се дължат на живота. Ето защо, ако използувате живота разумно, ще имате добри резултати. За да разберете дълбокия смисъл на живота, освободете се от мисълта, че сте грешни и че Бог не ви обича; откажете се от преводите на всички автори и се обърнете към Господа. Той държи ключовете на ада и на смъртта. Той бди, смъртта да не вземе надмощие над живота и да унищожи всичко в света. Смъртта неизбежно съществува. Ние доброволно я приемаме. – Докога ще умираме? – Докато ядете от плода на дървото за познаване на доброто и на злото. – Кой е тоя плод? – Той е плодът на мравешката култура.

Като не познават живота, мнозина си мислят, че като са живели добре на земята, ще живеят добре и на небето. Така мислят и прости, и учени, и философи. Един свещеник казвал на жена си: Знаеш ли, жена, аз мисля, че

и на оня свят ще бъда добре. Досега живях на земята добре, задоволен от всичко. Тук заемах първо място, и на небето ме чака първо място. Един ден дошъл краят на живота му, и той умрял. Жена му поплакала малко за него, но се успокоила с мисълта, че е добре, на оня свят. След десет години и тя умряла. Първата ѝ работа на оня свят била да потърси мъжа си. Отишла право в рая. Тук погледнала, там погледнала, никъде не го видяла. – Кого търсиш? – запитали я някои от рая. – Дядо поп. – Той не е тук. Има и други места, все ще го намериш някъде. Тя дошла най-после до ада. Влязла там и, за свое учудване, видяла дядо поп. – Какво стана, че тук те намирам? – Остави се, погрешно съм мислел. Но моето положение не е толкова страшно. Аз съм на раменете на дядо владика. Казвам: Не се чудете, че много православни и евангелисти ще попаднат при дядо поп. Ще кажете, че има нещо утешително. – Кое е утешителното? – Че ще бъдат на раменете на владиката. – Колкото и да се утешавате, това не помага. Православните имат по-малко знания от евангелистите, но са по-искрени, по-чистосърдечни от тях. От много философстване, някои евангелисти са дошли до извъртане на истината. Те коментират стиховете в Евангелието, докато ги извъртят. Извъртането отдалечава човека от истината. Всеки може да извърта Достатъчно е да те бодна с губерката си, за да се извъртиш и забравиш да спориш.

Един човек често, критикувал дявола и се произнасял лошо за неговите дела. Дяволът няколко пъти му казвал: Слушай, не се занимавай с мене. Аз съм назначен на тая служба от Господа. Само Той има право да ме съди. Аз съм господарят на света. Ако не престанеш да ме хулиш, ще ти дам един урок, да разбереш, кой съм. Хулителят не преставал да говори лошо за дявола. Един ден последният се превърнал на едно красиво магаре, което отишло на пазара. Тоя човек отишъл на пазара да си купи нещо. Погледът му се спрял на магарето и пожелал да го купи. Оказало се, че цената на магарето не била голяма, тъкмо в негова възможност. Той се пазарил с продавача и радостен се върнал в дома си. На другия ден завел магарето на чешмата да го пои. Чешмата имала два големи крана. Магарето веднага се мушнало през един от крановете и започнало да показва ушите си от двата крана. Стои господарят пред чешмата, вижда ушите на магарето, но не знае, как да го извади. В това време дошъл един селянин да пие вода от чешмата. Той му казал: Приятелю, помогни ми да извадим магарето, което е влязло в курвата на чешмата. – Де е то? – Ето, виждат се ушите му. Селянинът погледнал към курната, но нищо не видял. Ядосал се, че се гаврят с него, и набил добре господаря на магарето. Той постоял известно време и видял, как магарето мърда с ушите си. Дошъл друг човек и на него разказал същото, че магарето му влязло в курната. И тоя човек не видял магарета И той го набил. След това дохождали много хора на чешмата, но той мълчал вече. Магарето пак мърдало ушите си, но той му казвал:

Виждам те, но не смея вече да искам помощ от хората. Не искам да ме бият трети път.

Питам: Какъв смисъл има да разказвате пред хората, че магарето ви се скрило в курната и движи ушите си? На когото и да разказвате, бой ви очаква. Всички лъжливи учения, всички заблуждения в света приличат на красивото магаре, което един ден ще влезе в курната на чешмата и ще стане причина- да ви бият за него. Ще ви бият, без да знаете защо. Казвате: Искам да излезе магарето. – Искате, но не излиза. Дръжте се за това, което Христос казва: „Аз съм жив." Може ли съвременната Христова църква да каже: „Жив е Оня, в Когото вярваме. Той има ключовете на ада и на смъртта." Въпрос е, трябва ли християните да се делят на православни, евангелисти, католици, съботяни. Важно е да си отговорите на въпроса, жив ли е и живее ли във вас Христос, в Когото вярвате. Ако е жив, как тълкувате Откровението, което четете?

Мнозина четат Откровението и си правят своеобразни тълкувания. Там се говори за звяр с четири рога, за седем светилника, за някакви тръби. Каквито тълкувания и да се дават, всичко си остава така, както е в действителност. Седемте светилника са седем светлини, от които умовете ни могат да просветнат. Седемте звезди са пътеводните учения в самия човек. Те са силите, с които човешкият дух си служи за разбиране дълбоките тайни на природата. Тръбата, с която арахангел Михаил затръбил, е човешкото ухо, дадено от Бога. С него човек трябва да възприема звуковете от външния свят и да разбере, за бой ли са те, или за мир. С това ухо той трябва да се вслушва в гласа на новото учение и да разбере, право ли е то, или криво. Тръбата символизира още и човешката уста. Има ли по-голяма тръба от устата на човека? Казва се, че ангел затръбил с голяма сила. Ще дойде ден, когато умовете на всички хора ще затръбят в един глас, ще се съединят в един ум. Арахангел Михаил представя истината, която ще затръби чрез човешката уста. Ще проговори тоя ангел чрез устата на всички хора. Ще се чуе навсякъде разумното Божие Слово.

Казва се още в Откровението, че три жаби излезли от морето. Морето представя света. Според някои, жабите представят спиритизма, който се разглежда като нещо опасно, което руши. Спиритизмът съществува отпреди 45 години. До негово време кой разрушаваше? Спиритизмът развращавал хората. До негово време кой ги развращаваше? В това няма никаква логика. Кой развращава човешкия ум? – Никой не го развращава: нито православието, нито евангелизмът, нито католицизмът. Ще кажете, че християнството развращава света. Така не се говори. Християнството, както и други философски учения, могат да станат проводници на

известни заблуждения, но никога не могат да развратят човечеството. Губерката може да внесе известни микроби в кръвта ти и да се заразиш, но тя по никой начин не може да те отрови. Ако нямаш в себе си отрова, никой не може да те отрови отвън.

Христос казва: „Аз съм жив." Вие, които ме слушате, не вярвате, че Христос е жив. Ако ви кажа, че Христос е тук, между вас, какво ще отговорите? Христос е тук, не като физична личност, а като духовно, невидимо същество. Макар и невидим, тоя Христос е по-реален, отколкото всички вие, които присъствате тук.

Сега вие, които ме слушате., имате известно разположение и чувство към мене. След години, обаче, може да ме забравите. Човешките чувства са преходни. Христос никого не забравя. Не е било време в историята и живота на космоса, Христос да е забравил някого. Това Го отличава от всички живи същества. Това е живият, великият Христос, Който се изявява днес на цялата бяла раса. Той има пред вид всички страдащи, угнетени, онеправдани. Проповедниците, свещениците трябва да приемат Неговото учение и да го приложат. Не направят ли това, те носят отговорност пред цялото човечество. Те ще ме извинят, не говоря против тях. От това, което им казвам, те ще бъдат по-добре, отколкото са сега. Аз им направих една малка услуга, отнех част от отровата в тяхната кръв. В бъдеще аз ще направя така, че всяка губерка, с която си служите, да не вкарва отрова, а да вади отровата от вашата кръв. Като казвам „аз", говоря на ваш език; всъщност, подразбирам живия Христос Той казва: „Ще извадя отровата от езиците на всички управляващи, на всички проповедници, майки, бащи, братя и сестри. Няма да остане живо същество, на което на върха на езика да има отрова." Тъй говори живият Христос! В бъдеще, когато се срещнем, ще се поздравим без отрова. Христос иде на земята и ще царува хиляди години. Тогава ще се срещнем и поздравим със свето целуване. И аз след хиляди години ще дам на всички по една целувка.

Неделни Беседи
22.02.1920 10:00 Неделя, София

1920_02_26 Великата майка
Беседи пред Сестрите

ВЕЛИКАТА МАЙКА

Прочетоха се зададените писмени работи върху костната система, сърцето и неговата функция и храносмилателната система.

Ние сме пратени на Земята не на гости, а на работа . Но и Земята търпи своите гости само три дена. Всички съвременни нещастия произтичат от факта, че ние искаме да бъдем гости на Земята. И тъй, като ви говоря от чисто окултно гледище,ако ме попитате от какво произтичат нещастията в света, ще ви кажа, че произтичат от желанието ви да бъдете само гости тук, на Земята. Земята е място за една от най-сериозните работи. За всяко същество, колкото и малко да е то, има математически точно определено място и работа, която то трябва да свърши. И днес, в света, по-висшите същества живеят на гърба на по-низшите.

Аз нарочно пожелах за пояснение да се опише костната система, сърцето и храносмилателната система, защото, вие, учениците на окултизма, даже и не подозирате, какво се извършва всеки момент вътре у вас. Всеки от вас трябва да проучи добре своя организъм. Единственото реално нещо, което притежавате в тоя свят, е вашият организъм. Докато вие не проучите вашият организъм, ще бъдете невежи и не ще можете да разбирате Природата. Нашата Велика Майка-Природа ограничава постоянно своите деца по всички правила, които тя притежава. Имайте предвид, че тя е безпощадно груба. Никои окултисти не трябва да се самоизмамват и да мислят, че това ще мине за тях незабелязано. Когато тази Божествена Майка те хване, тя ще те прекара през всички правила на възпитанието без да и мръдне окото.

Аз ви говоря върху възпитанието, защото от там трябва да започнете: в Природата се крие начинът на възпитанието. Това, което на един човек му се струва грубо в света, това, което ние, съвременни те хора забелязваме като някаква дисхармония в света, всъщност са най-хармонични действия. Аз не смея още да ви кажа, че Природата трябва да се изучава откъм опаката и страна. Вие трябва да започнете да изучавате и своя живот откъм опаката му страна. Например, добрината на един човек зависи от лошавината, която се съдържа в корените на неговия живот. Следователно математически можем да определим, че добрината на един човек ще бъде толкова голяма, колкото лошавина има в корените на живота му. Аз изключвам вашите морални разбирания и не вземам думата в смисъл на лоша постъпка. Под думата "лош" разбирам онази материя, която работи

в разрез с вашия живот.

Казах ви, че трябва да проучвате Живота откъм неговата опака страна. Сега у мнозина от вас има желание да се покажат по-добри, отколкото са, или по-лоши отколкото са. Това е едно лъжливо положение и Природата не търпи такъв фалш. Природата има два метода, с които си служи: или математически точно трябва да определяш нещата, в абсолютната им точност, или никак не трябва да ги измерваш. За да се измерят точно силите, които действат в нас, ние трябва да развием тези сетива, които имаме в организма си, за да работят, т. е. да развием нашата душевна чувствителност. Вземете понятието "студено"; то изразява един физиологически процес, физиологическите причини за студа. Как ще преведете студа, на какво е емблема той? На омразата. Значи подобна на студа е омразата. Направете аналогия между студа и омразата: какво произвежда студът върху организма? Свиване. И наистина, всички тела се свиват до известна степен. Омразата предизвиква същото действие - и тя свива човека. Противоположното на студа е топлината. Преводът на топлината е обичта. Какво произвежда обичта? Също разширение. Следователно окултистите, които разбират законите, могат чрез топлината да въздействат на омразата, а чрез студа на обичта. Белите маги в Бялата Окултна Школа употребяват топлината против омразата, а черните маги употребяват студа за усилване на омразата. Ако ме запитате защо имаме студена зима, ще ви отговоря, че тия две ложи - Черната и Бялата действат в Природата. И според този закон, онези от вас, които са наблюдавали какво е било времето, когато воюваха помежду си Централните сили и Съглашението *, са забелязали следния резултат: когато Централните сили имаха победа, времето всякога беше студено, а когато побеждаваше Съглашението, времето беше топло. И тогава, от чисто окултно гледище, ние заключавахме, че Бялата Окултна Школа беше на страната на Съглашението, Черната - на страната на Централните сили. Дали те знаят това нещо или не, това е друг въпрос. При сключването на мира Черната ложа измени тактиката си и започна да действа върху Съглашението, а Бялата ложа започна да действа върху Централните сили, т. е. размениха ролите си. Аз няма да се спирам, а само мимоходом отбелязвам този факт. Положението, в което се намирате в даден момент, поддържайки известна идея, може да бъде подкрепено или от Бялата или от Черната ложа.

И тъй, ако вие искате да се самовъзпитавате, най-първо трябва да определите от къде се дирижират идеите, които имате и които ви вълнуват. Някой ще каже:" Аз вярвам в това и в това". Но това още не те спасява. И глупавите хора вярват. Но глупавият човек, комуто даваш нещо, например сто наполеона, той е готов веднага да ги вземе и казва: "Аз ще ти

дам сто и петдесет", макар че може след това всичко да изгуби. Не е въпросът за печалбата. Имайте предвид, че всички наши постъпки и идеи на земята определят бъдещето ни. Може би някоя сегашна мисъл да определи бъдещия ви живот след хиляда години. Затова имайте предвид,че каквото вършите сега, вършите го за себе си. Може да минат хиляда години, но вие няма да избегнете от влизането в една права посока. Сега, тези лъжливи учения на Черното братство идат да изопачат стиховете на Светото Писание. И когато искат да те впримчат в някой грях, да изопачат нещо, веднага цитират някой стих, който им е угоден. Черните братя, когато искат да поставят някого в грях, да изопачат нещо, веднага цитират някой стих, който им е угоден. Черните братя, когато искат да поставят някого в грях, биват с него много любезни, учтиви, предлагат му кокошки, баници, докато му турят юларя на главата. Но турят ли му юларя, подкарват го напред и с остена го побутват, след което нито баница, нито кокошка му дават. Тогава започва т. нар. черна съдба. Българите казват: " Каквато ме е люлка залюляла, такава ме отлюляла". Обаче, ученикът на окултизма не може и не трябва да мисли по този начин. Неговите възгледи трябва да бъдат строго определени, да не се обуславят от онези глупави тълкувания и вярвания, останали от миналото. Ученикът трябва сам да проверява основно нещата, а сенките на нещата, второстепенните и третостепенните работи сами по себе си ще дойдат. Всеки трябва точно да разбира закона, да знае служи ли на закона или не, има ли вяра в Бога или не. Аз не вземам думата "Бог" в този смисъл, в какъвто вие я разбирате, а поставям окултния закон в смисъл на вяра в живия закон на Природата. Но не законът като влияние, защото всяко влияние ви е известно, всяко влияние е резултат и произтича от един жив и разумен център. Следователно, когато кажем, че нещо ни влияе, това се дължи на мисълта, която е сложена в това влияние. Когато хвана някого с ръката си и му влияя да ходи, това е резултат на мисълта, която е вложена в мен. Следователно, в мисълта си трябва да бъдете строго определени имате ли вяра или не. Как ще определите вярата? Щом дойде истинската вяра, ще дойде и неверието, а с това и противоречието в Живота. Там, дето има противоречия, Живота е започнал. Това е един признак, по който се познава, че истинският Живот на ученика е започнал. Няма ли противоречие, вие сте далеч от Истината. Това е закон на земята. Но това противоречие не трябва да става спънка за онези от вас, които искате да се учите. Когато в миналата си беседа казах, че онзи от вас, който не е готов да следва, кракът му да не стъпва в Окултната школа, подразбирам да не си слагате крака в Школата на тази ваша Майка, понеже тя ще ви изхвърли навън по всички правила на изкуството. Можеш да влезеш в нея, но ще влезеш с всичкото смирение на душата си и ще говориш меко и нежно. Всяка груба интонация на ума и душата ти ще привлече всички противодействащи сили и ти ще се спънеш в Пътя си.

В Стария Завет се казва: " Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат." Под "Бог" подразбирам Майката, живата Природа. Как изразява Майката това свое противене? Живата Природа се противи на своите горделиви деца, като ги хваща с трите си пръста, дига ги нагоре, после ги хвърля и казва: "Вие познавате ли ме, знаете ли какво мога да направя с вас, ще се гневите ли? Аз мога от един човек да направя най-малкото микроскопическо животно!" Вие ще кажете: "Не, човек не може да се върне назад в своята еволюция и да стане животно." Не е вярно, човек може да се върне в своята еволюция и то по всички правила на този велик закон на Майката. Християните казват: "Човек, който се е родил веднъж човек, остава си винаги човек". Да, но ако престъпи правилата на Майката, тя ще го върне назад и тогава той ще започне едно дълго пътешествие от форма във форма и ще минат милиони години, докато се пречисти. Докато мине през този път, той ще напълни десет джобура * със сълзи, ще продължи да носи своите възпоменания за тях, та срещне ли го някой и го запита: "Ти няма ли да сгрешаваш вече?", той ще му отговори: "Ти пълнил ли си джобури със сълзи?"

Когато Христос казва, че ще прати някого на вечно мъчение, аз пояснявам, че ще изпрати всички духовници, учени, философи, както и техните слуги да се мъчат, да пълнят джобурите си със сълзи. Те ще минат през голям огън. Този огън не е такъв, какъвто го описват, той е тих има си своите приятности, той е огън на чистене и смирение. Аз ви предупреждавам да се пазите от трите пръста на вашата Майка - Природата, тя е опасна! И когато в Православната църква се кръстят с три пръста, това значи да се пазиш от трите пръста на Майката, да не те бутне с тях. Особеното значение на кръстенето в окултен смисъл е следното: помни трите пръста на Майка си и в ума, и в сърцето, и във волята си! А религиозните хора казват, че при кръстенето единият пръст бил Отец, другият - Син, а третият - Свети Дух. Може и така да е, но вие трябва да знаете, че това са трите пръста на вашата Майка, трите разумни Сили, които работят в нея. А тя е велика, велика е вашата Майка Природа. И вие, които обичате да вдигате шум, трябва да знаете, че без да ви изобличавам, мога да се оплача на Майка ви и ще и кажа да ви хване с трите си пръста. И тогава, мъж или жена, момък или мома, да му мислят. Тя ще ви попипа и ще каже: "Аз да се учите ли ви пратих или да философствате, да слугувате или да заповядвате?" Този закон е разбрал и Христос като ученик на тази Велика Окултна Школа. Казва се в Писанието, че като се намерил в образ човешки, смирил се. За да има благоволението на тази Божествена Майка, Христос беше готов да понесе всички страдания. В окултизма знаят Отца като Майка. Той е Любовта, но не както вие разбирате тази Майка-Любов. Дори и не помисляйте да сравнявате тази Божествена Майка с любовта, която

вие познавате. Няма образ, с който да сравним това понятие. Аз я наричам Божествена Майка не в смисъл, че родила Бога. Окултната Школа разбира Божествената Майка като същина на всичко живо в света.

Да се повърнем назад, защото това са отвлечени неща, които могат да внесат в умовете ви страх и трепет. Целта ми не е да внеса страх у вас, защото страхът е едно чувство, а досега са открити четиридесет способности у човека. Страхът представлява една четиридесета от сегашния живот, тъй щото отношението спрямо страха трябва да бъде едно към четиридесет. Ако целият ви живот се обърне само на страх, вие не разбирате Живота. Страхът трябва да бъде само предупреждение към човека, което да ви напомня дали това, което сте учили, сте го разбрали добре. И тъй, страхът е нужен, за да ви покаже, че имате отговорност. След това идва чувството на съвестта, което ти казва: "Направил си го по всички правила на Божествения закон."

Сега, първото нещо, което се изисква от всички ви, е да приемете като правило мотото: "Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие." Аз превеждам: ако не вземете положението на малките деца, в никоя Окултна Школа, в никое разклонение на тази Разумна Окултна Школа не можете да влезете.

Второто правило е: ученикът на Окултната Школа трябва да се научи на мълчание - да мълчи, за да може да мисли. Неговата мисъл трябва да бъде строго определена, не трябва да бъде разсеяна, не трябва да има тези противоположни мисли и съмнения. Някой казва "Аз мисля", но какво мислиш? Ако погледнете лицата на съвременните хора, ще прочетете по тях, че тези хора не мислят, а се чешат. Сегашното философско мислене е чесане, но черепите и костите показват до каква степен е правилно тяхното мислене.

Първото нещо, което ви предстои, е да възстановите правата мисъл. Вие ще запитате: "От къде ще знаем коя е правата мисъл?" Това не се доказва. Това е един закон вложен още в началото у човека - способността душата му да мисли правилно. И тъй, понеже душата всякога мисли право, няма какво да доказвам това нещо, всеки може да го опита, стига да се върне към това положение, от което се е отклонил; това е достатъчно. Какъв ще бъде първият резултат от тази права мисъл у теб? щом дойдеш до положението да изпиташ тази права мисъл у себе си, всички мрачни мисли ще те изоставят, в ума ти ще се появи една Светлина и ти ще започнеш да се примиряваш с всички. Ти ще започнеш да надзърташ малко, ще схванеш отношението, което съществува между причините и последствията, и ще разбереш защо всичко става така, а не по друг начин. Писанието казва: "Да

мълчи земята, за да говори Бог." Мълчанието е това първо правило във всяко училище: когато дойдат учениците в училището, а след тях влезе учителят, всички ученици млъкват, за да говори учителят. Затова, когато заговори тази Божествена Майка, всички трябва да млъкнат. По някой път тя насила ни заставя да мълчим. Тя ни изпраща едно голямо нещастие и с това ни казва: "Мълчи!". Тогава ти казваш: "Нямам разположение да говоря" и започваш да размишляваш. Мислиш, мислиш и най-после казваш:
"Животът няма смисъл." В това мълчание ти си чул гласа на твоята Майка, който иде от дълбочините на душата. Този глас е спокоен и той ще ти проговори така тихо и нежно, както никой друг глас не ти е говорил. Но кога ще ти проговори този глас? Когато човек е минал през най-големите мъки и страдания и след като е напълнил десет джобура със сълзи. Проговарянето на този глас ние наричаме тук на земята любов, обич и т. н. Този глас предизвиква в човека моментално магическа промяна. Ти може да си бил най-оскърбеният, най-огорченият човек на земята, може да си бил на умиране, но проговори ли ти този глас, у теб се явява едно съживяване. Вие търсите тайната, Истината на Живота някъде вън и ми казвате: "Научи ни как да я намерим!" Научете се да разбирате себе си и да намирате тази тайна в себе си.

Някой път вие без да знаете полагате ръката си върху челото на дете, което плаче. Питам ви защо я полагате?Колко философи и учени има в България, които знаят причината на това нещо? Аз ще ви кажа: когато полагате дясната ръка върху горната част на челото, вие предизвиквате едно от най-благородните чувства. В тази част на главата се намират много центрове, но вие засягате главно милосърдието - Божествената Любов. И ако онзи, който полага ръката си върху главата ти, има чувство на милосърдие, ти веднага ще почувстваш в себе си една приятност. Майката като полага ръката си върху главата на детето, казва на неговия дух: "Майката Природа, която ме е оставила да те гледам, те обича и нейната Любов никога не се мени." А тази майка, която полага ръката си върху детето, е негова мащеха, оставена да го гледа. Така че, когато се разтревожите някога, турете си ръката или някой друг да тури ръката си върху челото ви, съсредоточете ума си върху това място и като повикате вашата Велика Майка, всичко ще мине. Това е едно красиво движение. Да знаете значението на всяко едно действие - това са новите начини на възпитание. Всяко действие в Природата е строго определено и от тази гледна точка всички хора могат да бъдат или добри или лоши. Ако вашето дете плаче и вие вземете горната част на ръката му, доближите я до устата си и му духнете, болката на детето ви минава. Но ако при подобни случаи ти свиеш долната си устна и я издадеш навън, ти си опетнил вече ума си. Всяко твое неправилно движение на ръката или на устата опетнява ума ти,

а тези действия влияят. Ето защо, всяко действие на ръката, на очите трябва да бъде строго определено, да става по всички Божествени правила.

Сегашните много учени хора са като онези деца, които за пръв път започват да пишат и затова, като вземат калема * започват да дращят по хартията. Това дете дращи, дращи по хартията и казва на майка си: "Мамо, виж какво написах!" Но това дращене не съдържа никаква Божествена мисъл, в него няма никакво съдържание. Така и днешните вестници дращят. Така и при спиритични сеанси някой пишещ медиум първо започва да дращи върху хартията, а после започват да се оформят някакви букви. На мнозина от съвременните християни умовете и сърцата им приличат на тия детски драскулки - дращят, но нищо не излиза. И тъй, най-първо започнете да дращите, после да образувате кръгчета и най-после да изписвате буквите. Научете се да се спирате, да се вглеждате в действията си, та като направите едно какво и да е движение с ръце, глава, очи или уста, сами да сте доволни от него. Внимавайте в действията си, но не се страхувайте. Често някои поети, като говорят си разтърсват главата. Това тяхно движение аз тълкувам така: "Ех, дано тези гнили круши паднат!". Вие казвате за тях: "В тези идеи, които са се зародили у тях, има нещо съществено; те са поети, ще напишат нещо". Нищо няма да напишат. И тъй, внимавайте действията ви да бъдат хармонични. У вас може да се зароди понякога желание да поправите някого. В Окултната Школа не се позволява никой, никого да поправя. Това е обида. И онзи, който поправя, и този, когото поправят, и двамата вършат престъпление. Мислите ли, че движението на онова колело във фабриката, което веднъж се е завъртяло и се върти, не е точно определено? Мислите ли, че на онзи господин, който се е разгневил, господарят му не е предопределил това действие? Мислите ли, че трябва да затворите онази канализация, през която излизат всички нечистотии? Не, вие с това ще създадете най-голямото нещастие на хората. Онзи човек, който се гневи, е един канал, затова нека изтекат през него всички нечистотии, не го спирайте. Този твой брат, който се гневи, днес е дежурен, бълва толкова много неща, затова ти му кажи: "Братко, ти днес извършваш една велика работа, изхвърляш нечистотии и с това помагаш на толкова хиляди хора." Ако ти не разбираш нещата по този начин, утре ти ще станеш дежурен. И тъй разумният ученик трябва да разбира добре причините и последствията на всяко нещо и да знае следното: Животът е определен много разумно, в него няма никакви изключения, никакви случайности и всичко е предвидено до най-малките подробности. Това не е ограничение на човешката воля, защото на този стадий на който се намирате вие нямате още никаква воля. Казвам ви истината. Аз намирам, че воля има само този човек, който като го обидят, може да прости. Воля има този човек, който помага на някой паднал, макар и да има много работа. А да заповядваш на един и на другиго - това не е воля. Волята

започва с грях. Ако схващате тъй въпроса, веднага в ума ви ще дойде едно просветление.

Направете един опит, за да може Майка ви да ви проговори. Ако се държите за вашите възгледи, каквито имате днес, вашата Майка няма да ви проговори и след хиляди години, но ще ви хване само с трите си пръста. Като казвам, че вашата Майка ще ви хване с трите си пръста, аз не визирам вашият индивидуален живот, а принципиално ви говоря какви са законите. В тези закони има изключение, те не са абсолютно механически. Тъй че, като казвам, че Майка ви ще ви държи с трите си пръста, това ще бъде до момента, докато се противите. Но в момента, в който се промените, и тя ще се промени спрямо вас. Никаква философия, никаква логика не е в състояние да измени Природата. Но в момента, когато вие почувствате в себе си едно разкаяние, че не е този пътят, по който вървите, веднага във вашата Майка настава друго разположение. Щом настане в нея това разположение, веднага вие ще почувствате една приятност, едно облекчение. Докато изпитате това разположение, вие ще се борите и всеки, който се изпречи на пътя ви, ще бъде лош.

Сега, Природата не съжалява, че има такива опърничави деца, напротив, тя им се радва, защото те вършат една отлична работа. Тя поставя тези свои деца дето им е мястото. Когато се уморят, те казват: " Мамо, ние изучихме това изкуство." Майката отговаря: "Добре, аз ще ви приведа в друга област." Тъй, както ви виждам, вие сте се уморили от живота и казвате, че той няма смисъл. Това, което досега сте изучавали, не ви задоволява и вярванията, които имате, и те не са положителни. Ако ви подложат на мъчения за вашите вярвания, колцина от вас сте готови да се самопожертвате, да умрете за тях? Ще кажете: "Трябва да си помислим малко, че тогава да отговорим готови ли сме да се самопожертваме." Сега, да се повърна към мисълта си за красивите движения. Ще ви представя два примера: денят е ясен, слънцето хубаво грее, висока скала, обърната на юг, а под източната и страна извира чист, бистър извор, от който малка рекичка тече също на изток. Сега ви представям същата картина, само че противоположна: висока скала, обърната на север, на запад от нея бистър извор извира. Ако вие посетите такива две местности, във вашия ум ще се зародят две различни идеи. Наблюдавайте какви са хората, които живеят при такива северни склонове и на които реките текат към запад, и какви са хората, които живеят при южни склонове, а реките им отиват на изток. Направете сравнение между едните и другите хора, имайте това като задача. Тази задача някои могат да разрешат след една седмица, други след месец, а трети - след една година.

Затова при възпитанието трябва да използваме Природата, защото в

различните форми, които тя е създала, лежи основна, велика мисъл - да изменя настроението на нашия ум, сърце и воля. Ще ви дам едно малко пояснение, за да обръщате внимание на облаците, да се свързвате с тях и да не мислите, че те са мъртви, а да ги считате винаги като живи: някой път на небето се образуват цели планини от облаци, насочени към север или към юг, наблюдавайте тези живи облаци вътре в пространството, размишлявайте защо едни са обърнати към север, а други към юг. Съвременните хора днес са изтощени, издребнели, защото не излизат да наблюдават небето, а се обръщат само към земята, към това, което самите те са създали, а то е дребнаво. Ако хората излизаха да наблюдават небето, облаците и звездите, тяхното настроение щеше да се измени, а ние, съвременните хора от бялата раса, щяхме да бъдем по-благородни, отколкото сме сега. Понеже ние доброволно ние не искаме да се откажем от стария ред на нещата, затова от Бялата ложа са решили да ни направят хора, да ни освободят от тези постройки, за да гледаме Природата. Едно време хората са си правели идоли, прекланяли са се на тях, а ние днес им се смеем. Но и съвременните хора са си направили къщи, имат си имоти, радват им се, защото те ги прехранват. Нима това не е идолопоклонство? Никога не влагайте каква и да е мисъл в това, че вашата къща, нива или лозе ще ви прехранват. Не влагайте никаква надежда в тях. Мислиш ли така, ти си на крива посока. Аз ви говоря като на ученици от Окултната Школа. Ще изхвърлите от ума си тези ваши къщи и ще гледате на тях като на едно просто упражнение. В Америка има къщи с по двадесет, тридесет етажа. Казвам, това, което имаме, не са къщи, това са най-ужасните затвори, които досега светът е виждал, това са гробища. Има жилища, дето Слънцето не е прониквало с години. Това не е култура, затова не се възхищавайте от тези големи здания. Аз бих предпочел да живея и в най-простата българска колиба извън града, отколкото да живея в едно двадесет етажно здание, струващо няколко милиона, па макар и да има най-големите удобства. Аз правя една аналогия: някой автор описва къщите на един град, описва улиците му, неговата подредба, а ти четеш и си казваш: "Защо всичко това не може да ме развълнува?". Защото няма нищо ново. Нека този автор развие действието всред Природата, нека опише нейните прояви, че да видите няма ли да има ефект. Този автор описва как двама се влюбили - единият бил на сцената, а другият - в някоя ложа. Има ли по-изопачени действия от тези. Като окултисти, не си хабете времето за тези романи, а четете само идейното. Ако някой от вас започне да пише, да не подражава на тези писатели. Вижте как пише псалмопевецът в своите песни! Той казва: "Да плескат реките, да се снишат горите и високите кедри." Той уподобява всички хора на дървета, на планински върхове, на реки, извори, а света уподобява на море и т.н. Във всичко това има смисъл. В тези описания псалмопевецът като окултист е влагал онези истински Божествени идеи, които ръководят света.

Тълкувателите, като взели тези форми, изопачили са ги и сега съвременните хора не могат да мислят правилно.

На вас сега предстои една задача - да се повърнете най-малко осем хиляди години назад, да дойдете до вратата на райската градина, за да ви покажа, че сте хванали крива посока. Когато хората излязоха от Рая, имаше два пътя пред тях и трябваше да изберат единия. Цялото човечество взе кривият път и казваше: "Така е определено!". Не, имаше друг път, определен, а той беше т. нар. прав, тесен Път. Под "тесен Път" се разбира онзи Велик Път на живата Природа и в този Път трябва да влезете. Не можете да се върнете през пътя, по който сте излезли, но аз ще ви върна по обратния, по тесния Път. Като дойдете до това първоначално място, аз ще ви посоча Пътя, който трябва да поемете в новата насока на своята еволюция.

Направете си едно малко размишление в ума, кажете си така: "Къде съм бил преди сто години?". Поспрете се, после си помислете къде сте били преди хиляда години, къде преди две хиляди, три хиляди, четири хиляди, пет хиляди, шест хиляди седем хиляди и къде преди осем хиляди години. Направете си мислено такъв малък преход и се спирайте на всяко положение. Вие няма нищо особено да разрешите, но като се връщате мислено по пътя, който сте минали ще се подчините на този закон и като дойдете до положението, в което сте били преди осем хиляди години, отбележете си състоянието, което преживявате, а също отбележете си и мисълта, която ви дойде, след което пак се върнете в сегашното си състояние. Ако не се породи във вас никаква мисъл или ако не преживеете някакво състояние, това да не ви смущава, върнете се пак назад. Аз постепенно ще ви показвам математически съотношенията, с които да работите. Тези упражнения са най-малките, които ви задавам.

Във вашият ум възниква въпросът как можете да се върнете осем хиляди години назад, как можете да направите това? Вземете пример от малкото дете: когато се изправи на краката си, то има ли идеята как да пристъпва? Не, то се подчинява на инстинкта: изправя се на краката си, пада, отново се изправя, пак пада и т. н. Така и вашият ум е едно четвороного животно. Умствените хора са четворокраки, започват да се изправят, падат, пак се изправят и най-после казват: "Не можем да разсъждаваме." Не, ще падаме, ще ставаме, ще се покланяме, докато най-после застанем на двата си крака и започнем да мислим. И тъй, запомнете, че умът ви не е човешки, той е на четири крака, но това не е за обида. Ако умът ни беше човешки, то животът ни щеше да бъде другояче устроен и нямаше да бъдем на този хал, на който сме сега. Че умът ни не е просветен, това може всеки да провери. Може ли да намерите двама души в къщи, които да са на един

ум, които да живеят в Любов? Много рядко и то, когато имат разположение. Това е не поради липса на желание да живеем, но има нещо изкълчено в нас. Щом се повърнем в първоначалното си състояние, ние веднага ще се освободим. Тогава ще се намерим в положението на човек, когото лекуват с вода или със слънчеви лъчи - той се изпотява, докато изхвърли всички нечистотии, след което се усеща като новородено дете.

Ето защо нам предстои първо да се освободим от тези нечистотии, събрани у нас от хиляди години, за да остане само чистата кръв, т. е.чиста Божествена мисъл и чисто Божествено сърце. След това с нас ще стане същото, каквото става с някой човек, който е тежал сто и двадесет килограма, но после заболява от тифус, отслабва и става като чироз *. И с вас ще стане същото. Ще изхвърлите едно, друго, всичко, което е непотребно, и ще почувствате, че сте оглупял. Докато не оглупеете, нищо няма да излезе. След като се изпразните съвършено, тогава Новият Божествен Живот ще напълни вашето шише.

От вас не се изисква голямо геройство, но само вяра и послушание, за да можете да направите този малък опит. Вие ще ми цитирате онзи стих, дали това е съгласно с Волята Божия. Всяко добро действие е съгласно с Волята Божия. Всяка добра мисъл, всяко добро начинание, колкото малко и нищожно да е то, е съгласно с волята Божия. Знайте, че всяко добро начинание показва резултат и ще може да се реализира, но се изисква за това дълго време. За това най-малкото добро желание, най-малкият добър подтик след време ще произведе добър резултат. Всяка добра мисъл и желание се дължи на подтика на вашата Божествена Майка, която иска да ви повдигне на уровена, на който тя се намира.

Между вас сега има една малка дисхармония. Вие ще правите вашите упражнения, а аз моите, и като ги разрешим, ще се срещнем в някои допирни точки. Имайте вяра и не се колебайте.

За правило ще имате следното: от вас се изисква вяра в себе си, във вашата разумна душа, и то дотолкова, колкото тя да бъде свободна, да мисли и да разбира всичко, каквото Бог е направил. Доколкото вашата душа е събудена, дотолкова и вие ще се ползвате от Божествените блага в света. И тъй, първа между всичките правила, поставете вярата!

* Междудържавни коалиции, воювали през Първата световна война (1914-1918г.); Централните сили (Тройния съюз), включвали Германия, Австро-Унгария и Италия, а Съглашението (Антантата) включвало Англия, Франция и Русия (бел. ред.)

*Джобур, чибур (диал.) - дървен съд, подобен на каца, с форма на обърнаг пресечен конус, за съхранение на мляко, грозде и др. продукти (бел. ред.)

*Калем (тур.)- молив (бел. ред.)

*Чироз (гр.) - сушена риба скумрия (бел. ред.)

Беседи пред Сестрите
26.02.1920 Четвъртък, София

1920_02_29 Що казва Духът
неделна беседа

ЩО КАЗВА ДУХЪТ

„Който има ухо, нека слуша, що казва Духът към църквите." (Откровение 3:13)

Животът трябва да се разбира в своя прав, дълбок смисъл. Разбирането се познава по това, че носи обнова.

„Който има ухо, нека слуша, що казва Духът към църквите." В тоя стих има две важни мисли: „Който има ухо", и „да слуша, що казва Духът." Думите „ухо" и „слушане" са два важни момента, две важни състояния на душата. Ухото е орган, който душата си е изработила. Значи, само оня може да слуша, който си е изработил орган. Казват, че ухото е външен орган, който има отношение към физичния свят. Както между ухото и говора има известно отношение, така и между слушането и Духа има отношение. Често българите казват, че Духът витае някъде. Тоя израз показва, че те имат криво понятие за Духа. С това те искат да кажат, че Духът изявява своето присъствие по особен начин в живота. Когато казваме, че Духът говори в даден народ или в даден човек, подразбираме, че тоя народ, или тоя човек мисли, чувства и действа право.

Още в предисторични времена, за които се говори в окултната наука, на земята съществувало първото царство, създадено от Бога. Тогава хората се намирали в големи мъчнотии, които не могли да разрешат. Царят им бил добър и благочестив човек. Като видял мъчнотиите на своя народ, той се обърнал към Бога за помощ. Молитвата му била приета. Бог изпратил от небето един ангел, който му донесъл едно житно зърно и казал: Ще посеете това зърно и, като даде плод, с мярка няма да го теглите, с кола няма да го пренасяте, по пътя няма да го хвърляте, в хамбари няма да го пазите. Всеки човек ще вземе от него толкова, колкото сам може да носи на гърба си. Ако ти и твоите поданици служите на тоя закон, ще бъдете щастливи. В който ден измените на тоя закон, ще ви сполетят големи нещастия. И ако ме питате, защо страдате, отговарям: Сегашните хора страдат, защото мерят житото с крини, с коли го пренасят, по пътя го хвърлят, в хамбари го пазят. И всеки човек носи на гърба си повече, отколкото му трябва. Хората измениха на великия закон, който ангелът написа още в предисторични времена. Тоя закон може да се приложи навсякъде. Житното зърно представя една математична формула, която трябва да се изучава. И в геометрията има много неща за изучаване.

С какво се занимава геометрията? – С прави и криви линии, с фигури и тела. Като сте изучавали геометрията, кажете, какво представя кривата линия и какво – кръгът. Кажете, какво е приложението на правата линия и какво – на кръга в живота. Ще кажете, че правата линия представя диаметър в кръга. Обаче, правата линия има и друго определяне и друго значение. Съвременните учени физици, които изследват звука и светлината, са направили следния опит. Взимат два камертона. Единият камертон поставят в хоризонтално положение, а другият – във вертикално. Срещу тях поставят едно огледалце, а срещу него насочват сноп светлинни лъчи. Те се отразяват върху бяло платно. След това докарват камертоните в движение, което се отразява върху платното във вид на кръг. Колкото повече се намаляват вълните на камертоните, и кръгът се намалява, става елипса, докато най-после се превърне в права линия. Всеки може да направи тоя опит.

Какво представя кръгът? Той е проява на физичния свят. Диаметърът е преходна стадия, неутрална зона, граница между видимото и невидимото. Когато енергията на физичния свят започне да се намалява, ние се приближаваме към правата линия; когато енергията на физичния свят започне да се увеличава, ние се приближаваме към кръга. Това показва, че нашите отношения към физичния: свят са отмерени и определени. Ако един от камертоните е нагласен една октава по-високо от другия, то вълните от трептенията на камертоните ще образуват една осморка. Камертонът, който е поставен хоризонтално, представя ума, а отвесният представя сърцето. Доказано е, че интензивността на ума е два пъти по-голяма от тая на сърцето. Това показва, че материята на ума е по-деликатна, с по-високи трептения от тая на сърцето.

„Който има ухо, нека слуша, що казва Духът.” Велико нещо е ухото, с което слушаме. – Кого слушаме? Духът, т. е. разумното начало, което Бог е вложил в нас. Всеки трябва да проникне в това разумно начало. Хората страдат от това, че не слушат Духа, а слушат всеки, който отвън им говори. Какво ще научите от тъпана, който бие без време? Какво ще придобиете, ако слушате дрънкането на газена тенекия? Какво ще разберете, ако се вслушвате във всеки шум, който се произвежда във външния свят? Всички хора изпълняват различни длъжности : учители, свещеници, съдии, майки и бащи. Питайте ги, обаче, какво са научили при изпълняване на своите длъжности? От осем хиляди години майките раждат, но станаха ли децата им по-добри? От осем хиляди години съдиите разглеждат дела и съдят хората, но оправиха ли света? От осем хиляди години свещениците и проповедниците просвещават хората, но можаха ли да ги научат на великия Божи закон? От осем хиляди години войниците и офицерите прилагат силата, но поставиха ли хората в условия, необходими за тяхното

развитие? От осем хиляди години хората оправят света, но можаха ли да го оправят? – Защо не постигнаха това, което желаеха? Защото са се отклонили от правия път, поради което не разбират Духа.

Днес всички хора се страхуват от Духа. Няма защо да се страхувате от Духа. Той е велик принцип, който внася топлина в сърцето, светлина в ума и смисъл в живота. Духът е сила, която действа непрекъснато. Той е нещо повече от топлина и светлина. Стане ли някакво прекъсване в действията на Духа, това се дължи на неразбирането на хората. Ако вляза в един замък, с капаци на прозорците, отникъде да не влиза светлина, непременно ще заболея. Кой е виновен за това: слънцето, или аз? Страшно е да останеш в тъмнина. Въпреки това, човек живее на земята, дето светлината се редува с тъмнината, денят с нощта. Ден и нощ съществуват в човешкото сърце и в човешкия ум. Всяка отрицателна мисъл, всяко отрицателно чувство и всяка отрицателна постъпка внасят тъмнина в човека. Положителните мисли, чувства и постъпки внасят светлина. Гневът, сърденето предизвикват тъмнина в човека. Щом се примириш, в тебе настава светлина. Въртенето на земята около оста ѝ и около слънцето показва процесите, през които душата минава. Светлата страна на земята говори за правилно отношение на душата към Бога. Тъмната страна говори за неправилно отношение на душата към Бога.

Често слушате да казват: Да се разберем, да подобрим отношенията си! Ако живеете в тъмната страна на земята, няма да се разберете. С гладния и с жадния всякога можем да се разберем. Достатъчно е да дам на гладния половината от хляба си и на жадния една чаша вода, за да се разберем веднага. Ако, вместо от моя хляб, взема неговото последно парче хляб, никога няма да се разберем. Това е принцип, който се отнася, както за отделния човек, така и за всички хора. Давай, без да очакваш да ти се даде. Който не спазва тоя принцип, сам се натъква на мъчнотии. Една причина може да е малка, но последствията ѝ да са големи.

Преди години в Чикаго станал такъв голям пожар, какъвто до това време не се е случвал. Един човек доил кравата си. Понеже било тъмно, той си послужил със свещ, която турил зад кравата. По едно време кравата ритнала свещта, и сеното в обора се запалило. Запалил се и оборът, а с него заедно и всички съседни къщи. Малка причина създала големи последствия. Пожарът обхванал почти целия град. Един богаташ, като изнасял касата си от кантората, пламъци лижели вече касата. Как да я изнесе? В това време един беден човек минавал покрай кантората. Богаташът го спрял и го помолил да му помогне, срещу което му обещал възнаграждение 250,000 лв. Бедният човек отговорил: За никакви пари не излагам живота си.

Сега и на вас казвам: Пожар иде! Чикаго гори! Какво правят сегашните хора? Днес и учени, и прости стоят на едно място и се занимават с въпроса, как да изнесат касите си. Други се пазаруват, колко да им се плати, за да помогнат на богатите да спасят касите им от пожар. Ако продължавате още да се занимавате с касите си, ще платите с живота си. Чикаго се е запалил и гори. Господ не ни е изпратил, на земята да ставаме милионери, майки и. бащи, свещеници и проповедници. Той ни е изпратил на земята да бъдем ученици на великото Божествено учение да се научим да живеем правилно. Ще кажете, че това учение е в разрез с разбиранията на хората. Мислете, както искате, но няма да минат десет години, сами ще разберете, има ли правда в света, има ли Божествени закони. В близко бъдеще няма да остане човек в света, на когото главата да не узрее. Това чета аз в Божията книга. Така ми е казано. Няма да остане глава в света, която да не разбере, че законът на Бога е всякога един и същ и неизменен. Всеки ще разбере, че житото не трябва да се тегли с никаква мярка, нито с кола да се пренася, нито в хамбар да се пази, и всеки да си вземе толкова, колкото може сам да носи на гърба си. С това не искам да ви заплашвам, но казвам: Ще мине известно време, и вие сами ще се убедите в истинността на моите думи. Запишете си тия думи на едно тефтерче, за да се убедите, че думите ми ще се сбъднат. Не казвам да тръбите това в света, да плашите хората, но да вземете думите ми във внимание и да оправите живота си. Няма да минат много години, и вие ще се откажете от стария си господар. Бог ще уволни всички нечестни служители и ще остави само ония, които са доказали своята честност и искреност в служенето си.

Ще кажете: Нима ще престанем да съществуваме? – Животните не съществуват ли? Животните съществуват, но кой от вас би пожелал да изпадне в положението на едно животно? Какво е положението на коня, който всеки ден впрягат? Какво е положението на говедата – крави и волове, които тъй често са опитвали ножовете на своите господари-касапи? Какво е положението на невинните овце, жертва на ненаситния човешки апетит? Мислили ли- сте някога върху великата загадка на живота, върху предназначението на всяко живо същество? Ще кажете: Така е определил Господ. – Не е определил така Господ.

Като четете Библията, в Битието е казано, че Бог е определил храна за животните – трева и корени, а за човека – плодове. Никъде не е казано да се колят овце, волове и др. Но като напуснаха рая, хората образуваха кръга, създадоха се различни вярвания, но човешки, а не Божествени. Да мислиш, че твоето верую е право, това е вярно само 50%. Право верую е само това, което изхожда от Божествения храм, от Божествения рай. Когато някой казва, че неговото верую е право, питам: Ти живееш ли в рая? – Не живея.

– Тогава нямаш право да говориш. Казваш, че си силен човек. Опитай се да носиш товар, след като три деня си гладувал. Така ще опиташ силата си. – Моето верую е съгласно с църквата. – За коя църква говориш? Евангелието изнася две идеи: за църквата и за Царството Божие. Църквата е вътрешен процес, а Царството Божие е външен процес, който оформява всичко. Питам църквата: Де са вашите форми? Де е вашето верую? Казвате: Вярваме в Единнаго, Истиннаго Бога. Ако вярваш в Бога, вярваш ли в Неговата Любов? – Вярвам. – Вярваш ли в Неговата Мъдрост? – Вярвам. – Вярваш ли в Неговата Истина? – Вярвам. – Имаш ли хамбар за жито? – Имам. – Жито? – Имам. – Имаш ли магаре за пренасяне на житото? – Имам.

Тогава ти нямаш нито Любов, нито Мъдрост, нито Истина – всичко в тебе е човешко. Това не са мои мисли, тъй говори Духът. Така говори живият Господ, Който държи всичко в света. Благодарение на Него днес всички министри, бащи, майки, учители, проповедници се ползуват от Неговите блага. Мислите ли, че живият Господ е някъде далеч? Той е близо, между нас, и всичко слуша. Неговото ухо е толкова чувствително, че възприема и най- слабите въздишки на страдащите.

Като четете Откровението, ще срещнете места, дето се говори за страданията на закланите животни. Душите им протестират. Не е въпрос да се разчувствате, но да приложите Божията Любов – да възприемете Божественото учение. То е много старо учение. Колко пъти сте го изучавали! – Как ще го приложим?– Като дойдете при мене, ще ви кажа: Житото не тегля, в хамбар не го пазя. Влез и си вземи, колкото ти трябва. Вие минавате за учени хора, за християни, но имате полици с двама-трима поръчители. Казваш: Наистина, ти си честен човек; майка ти и баща ти са честни хора, вярвам ви, но за да бъда сигурен, нека се подпишат на полицата. Това показва, че тоя човек вярва на тебе само 50%. И сега, като говоря, хората ми вярват само 50%. Казват: Дай поръчители! – Поръчители не давам. Един поръчител имам – живият Господ. Ако всички българи се съгласят да живеят, както им казвам, сами ще проверят, че Бог управлява света. Само тогава ще ми повярват. Аз не си служа със схоластика. Дали аз, или вие ще направим опита, все едно. Ще се намери човек, който един ден ще направи тоя опит. Някои завиждат, че еди-кой си постигнал нещо. Всеки иска да се прослави. Когато си правиш кола, все ще дойде някой да ти помогне. – Не съм доволен от него. – Тогава, направи си я сам. – Не мога. – Щом не можеш, ще бъдеш доволен от това, което другите правят. Друг е въпросът, когато се качиш на своята кола. Там можеш да заповядваш. Докато я правят, ще мълчиш. Детето ти е болно на смъртно легло. Имаш нужда от лекар. Избираш един лекар, друг, не си доволен от тях. Кой лекар ще дойде, не е важно; важно е да се помогне на детето.

Сегашното общество боледува. Питам: Де са вашите лекари? Как ще се излекува обществото? Ако мислите, че обществото ще се поправи с досегашните педагогически методи, все същата кал ще се гази. Сегашните методи не могат да издигнат обществото нито на милиметър. Здрава основа е нужна. За да извадя човека от калта, трябва да имам здрава основа. Ако го извадя временно и после пак затъне в калта, и аз ще отида след него. Такива са сегашните реформи. Реформират се хората! – Как? – Един се качил на гърдите на друг. В това положение и двамата ще паднат: единият по-рано, другият по-късно. – Защо? – Нямат основа. Ето защо, като дойде едно ново учение, което може да повдигне хората, да възпита децата, да преустрои обществото, то трябва да се зачита. Всеки да зачита правото на човека, като душа, защото по начало тя е Божествена и произлиза от Бога.

„Който има ухо, нека слуша, що казва Духът към църквите." Какво ще стане с тоя, който няма ухо? Преди години, на Бургаското пристанище се случило нещо интересно. Пътници, с билети в ръка, се трупали на пристанището, за да влязат по-скоро в парахода, да си заемат места. Един овчар от едно българско село също се отправил към парахода, придружаван от кучето си. Още не стигнал до парахода, кучето му започнало усилено да го тегли за дрехата, да се върне назад. Овчарят се опитал да се противопостави на кучето, но то продължавало непрекъснато леко да го дърпа. Той започнал да се колебае, да се откаже от пътуването си, и най-после решил да се върне назад. Като видяли, че се връща, някои пътници му казали: Защо се връщаш? Билетът ти ще пропадне. Той отговорил: Ще послушам кучето си, което никога не ме е лъгало. Че ще пропадне билетът, нищо от това. Наистина, тоя параход претърпял голяма катастрофа и, освен овчарят, никой не се спасил. И до днес не се знае, какво е станало с него.

Кучето е символ на верност и приятелство. То обича човека и му остава вярно. С това кучето изплаща греховете си. Питам: Какво трябва да се прави, след като Бог ни е кредитирал? – Трябва да се готвим за другия свят.

Де е тоя свят? Според мене, тоя и оня свят са на едно и също място. Ако живеете само в две стаи от един голям замък, целият замък ли обитавате? Обаче, двете стаи са в замъка. Значи, те са част от целия замък. На същото основание, и земята представя част от целия свят.

Не виждаме другия свят. – Това е друг въпрос. То се дължи на вашето ограничено зрение. Казваш, че виждаш даден човек. Какво ще стане, ако тоя човек се постави под специални ъгли на пречупване на светлината и

стане невидим? Вашето виждане се обуславя от сенките, от отраженията, които претърпява светлината. Измени ли се ъгълът на падането на светлинните лъчи, вие ще виждате предметите по особен начин, а не както при обикновеното виждане. От ъгъла на падането и на отражението на светлинните лъчи зависи, в какъв свят ще попаднеш и как ще виждаш нещата. Следователно, виждането се определя, освен от участието на зрението, още и от участието на останалите сетива. Какво ще видите, ако съзнанието ви е затворено в един камък? Колкото окото прониква вън от камъка, толкова и вие ще виждате. Обаче, ако и слухът ви взима участие, той ще помогне на зрението ви. Ако шестото чувство във вас е развито, вие ще виждате нещата и на големи разстояния, както и зад непрозрачни прегради. Както с помощта на радиото чувате, какво се говори от Америка, например, така с помощта на шестото чувство ще виждате, какво става в даден момент в Америка. Това може да проверите всеки момент, да се убедите в истинността на думите ми. Например, оттук виждате, че в Чикаго някой професор държи една интересна лекция по биология. Проверете по телефона, за да се уверите във вашето вътрешно виждане. Проверявате и се оказва, че виждането ви е вярно. Как ще си обясните тоя факт? Ще кажете, че тук има някакво объркване. Кой е обърканият: който притежава шестото чувство, или оня, който отрича истината? Не е въпрос да се доказва, кой е объркан, но да се докаже, че съществува шесто чувство в човека. Оня, който има добре развито ухо, може да възприеме и най-деликатните тонове, за които човек, с неразвито ухо, остава чужд. Художникът, който има добре развито око, схваща такива цветове, които човек с обикновено развито око не може да възприеме. Писателят предава на своя стил такива тънкости, каквито обикновеният човек не долавя. Може ли, при това положение, да отречете способностите на човека? Достатъчно е да- попаднете в ръцете на един добър френолог, за да се произнесе, дали сте музикален, дали имате философски способности, или някаква особена дарба. Ще кажете, че само Бог знае тия неща, и само Той може да се произнася за човека.

Един българин кадия, това се случило в турско време, отишъл при един турчин чорбаджия. Последният го приел добре: заклал кокошка, опекъл я, наточил вино. Като се нахранили, чорбаджията му казал: Слушай, ефенди, времето скоро ще се развали. Ще дойде голям студ, бързай да си отидеш. – Отде знаеш? – Свинята ми каза. Кадията го послушал и си отишъл. Веднага времето се застудило. След това той срещнал техния ходжа и го запитал: Знаеш ли, кога се разваля времето? – Не зная. – Чудно нещо, свинята на чорбаджията знае това, а ти не знаеш.

Какво се иска сега от човека? Той трябва да знае отношението, което съществува между мислите и ума, чувствата и сърцето, постъпките и

волята, както и между душата и духа. Ще кажете, че не вярвате в тия отношения. И ходжата не вярва, че времето може да се предсказва, но свинята го предсказва. Не само свинята предсказва времето, но и паякът, и пчелата. Който наблюдава тия неща, той се убеждава в предсказването, не като сляпо гадание, но като естествен закон. Човек трябва да наблюдава природата и да изучава явленията ѝ. Когато казвам, че чета от книгата на природата, това значи, че наблюдавам явленията и ги изучавам. Аз търся причината на всяко явление. Виждам, че една река тече бързо. – Защо? – Наклонът ѝ е голям. Друга река тече бавно. – Защо? – Наклонът ѝ е малък. Един човек е буен, друг е тих, кротък. Наклонът, от който слиза първият, е голям, а наклонът на втория е малък. Между буйния човек и бързата река, както между тихия човек и тихата река съществува известна аналогия. Влизам в една гора и виждам, че клонете на някои дървета стърчат нагоре, а на други са увиснали. Коя е причината за това? Първите дървета са млади, а вторите стари. Когато момъкът реши да се жени, завива мустаците си нагоре. Щом се разочарова от женитбата, мустаците му увисват надолу. Каже ли човек, че животът няма смисъл, той прилича на старо дърво, на което клонете увисват надолу. Не дръжте в ума си мисълта, че сте стари.

Думите „стар, беден," са измислени от дявола. Бъдете млади и богати, а не стари и бедни. Аз не препоръчвам на хората беднотията. Всички трябва да бъдете богати по ум, по сърце, по дух и по душа. Ако сте богати така, всичко останало ще дойде само по себе си. Когато Бог се яви при Соломона и му каза, да иска, каквото желае, Соломон не пожела нито богатство, нито слава. Той пожела мъдрост. Грешката на хората се заключава в това, че не знаят, какво да искат. Ако ме пита Господ, какво искам, ще каже: Господи, искам Твоята Любов, Твоята Мъдрост, Твоята Истина, Твоята Правда и Доброта да пребъдват винаги в мене. Понеже в продължение на десетина години Бог ще се яви на всички, бъдете готови, и вие да поискате същото. - Как ще се яви Бог на хората?

На едни ще се яви с весело и засмяно лице, а на други строг и сериозен. Когато ученият заболее от някаква инфекциозна болест, започва да се гърчи, да свива лицето си - страда. Това е Божието лице, отразено върху неговото. Бог го пита: Защо не приложи нито езика си, нито ръцете и краката си за Словото Божие? Разбра ли сега, как се живее? Сега тъпан бие върху тебе. – Защо? – Да те укротят.

Когато индийците искат да укротят слона, обръщат го няколко пъти на гърба му. Така той става много кротък. Слонът е горд, гневен. Горко на оня, който се опитва да го хване. Когато Бог иска да укроти човека, туря го на легло и го обръща няколко пъти на гърба му. Като се укроти, той разбира,

как трябва да се живее. Той не люшка вече хобота си натук-натам, а започва да помага на слабите и немощните. Като ви говоря по тоя начин, това не значи, че трябва да вярвате във всичко. Сами ще опитате думите ми. Няма да минат много години, и ще се уверите във всичко казано. Бих желал да не опитвате лошата страна на живота. Христос казва: „Който има ухо, нека слуша, що казва Божият Дух."

Мнозина ме слушат, но малцина вярват в думите ми. Някои ще кажат, че ги залъгвам, че искам да ги накарам да вярват. Аз не проповядвам вярване, а вяра в живия Господ. Вярата повдига еднакво и бедния, и богатия. Ако имаш вяра, и беден, и прост да си, ще се повдигнеш. Ако нямаш вяра, и богат да си, ще паднеш. Причината за падането на човека е отсъствието на вяра. Щом падне, той започва да чука камъни и казва: Хубав беше животът едно време. Казвам: Докато мерите житото с крини, докато го пренасяте с коли, докато го пазите в хамбари, вие всякога ще страдате, и хлябът ще поскъпва от ден на ден. – Какво трябва да правим? – Не теглете житото. Това се постига само с любов. Само по тоя начин ще разберете, как работи природата. Всеки трябва да носи в себе си любовта поне на майката и на бащата. Това е идейното в света. Аз говоря за майчината любов като по-висока степен на любовта. Любовта на младите е човешка, а не Божествена. Тя е любов на промени. Не осъждам любовта на младите, но констатирам нещата, както са. Не преувеличавайте нещата, нито ги намалявайте. Затова, като говорите за мене, не преувеличавайте нито доброто, нито злото ми. Някой казва, че съм добър, защото е опитал богатството ми. Друг казва, че съм учен, защото е опитал знанието ми. Ако казвате, че съм учен, а не мога да ви помогна, да ви излекувам, де остава моята ученост? Ще приличам на оня лекар, който препоръчвал на болните си да се мажат външно с газ. Аз не препоръчвам лекарства, които обелват кожата. Ако искате да подобрите положението на обществото, първо трябва да се заемат майките и бащите, после свещениците и учителите, а най-после съдиите. Започнат ли първо свещениците и учителите, нищо няма да излезе. Майките и бащите трябва да дават основния тон на живота. Казват, че църквата ще спаси хората.

Казвам: Спасението иде от майките и бащите. Оня баща, който отначало още дава най-хубавото нещо на децата си, е свещеник, патриарх, владика и цар. Оная майка, която, още в най-ранната възраст, внася в душата на децата си светли и възвишени мисли и идеали, тя е царица. Да бъдеш майка и баща, това са свещени длъжности, които Бог е определил за човека. Днес хората свалят майката и бащата от положението, което те заемат, и казват: Да дойде учителят да проповядва на децата ни. Да дойде свещеникът да проповядва на нашите деца. – Те могат да проповядват дотолкова, доколкото техните майки и бащи са вложили в душите им

светли и възвишени идеали. Само на чернозема можеш да посееш, каквото желаеш, и да очакваш резултат. На песъчливата почва нищо не можеш да посееш.

„Що казва Духът?" Духът казва на всички да се подготвим за оня свят. – Кой е оня свят? – Той е Божественият свят на земята. Това значи, да живеем на земята, но да изпълняваме Божията воля. – Каква е Божията воля? – Да живеем добре, да придобием безсмъртие. В това се крие смисълът на живота. Според някои учени, смисълът на живота е в изучаване природата и нейните закони. Това са сенки на живота. Това е външната страна на живота. Истинският смисъл на живота е в добрия живот и в безсмъртието.

Коя е причината за смъртта на човека? Човек умира, защото е заложил душата си на оня, който само може да я погуби. Ако се свържете с Бога и живеете, както Той иска, вие ще придобиете безсмъртие. И да умрете, вашата смърт ще бъде само физична. След вас няма да вървят свещеници да ви опяват, да казват: Бог да го прости! Да го упомене Господ в Царството си! Който върши Божията воля, той заминава за оня свят, а не умира. Той казва сбогом на близките си и знае, де отива. Той знае, че ще възкръсне и пак ще дойде на земята да продължи работата си. – Това не може да стане с нас Ние не можем да възкръснем. – Какво можете да правите? – Вие можете да теглите житото, да го пренасяте с коли, да го пазите в хамбари, да отваряте войни, да се биете. В края на краищата, учените се питат: Защо светът е създаден така? Защо идат толкова страдания?

„Който има ухо, нека слуша, що казва Духът." Аз бих желал да не слушате само мене, но да слушате всички учени, които са създали нещо; всички музиканти и художници, които са обезсмъртили името си. В природата има хиляди цветя, реки, гори и планини, а не само едно цвете, една река, една гора или една планина. Великият Божествен Дух се проявява чрез всички цветя, реки, гори и планини, събрани заедно. Всички ние сме събрани заедно да обмислим един важен въпрос, да намерим начин, как да развием и обработим вътрешното богатство, което ни е дадено. Вие. не подозирате, какво богатство носите в себе си. Като развиете това богатство, ще влезете в контакт с природата, за да разберете Божествения Дух, Който работи в нея. Сега вие сте в положението на човек, който не знае, отде е дошъл и де отива. Вие идете от далечен път. Вървели сте милиони години, и днес сте спрели на една станция, да дадете нещо от себе си и да придобиете нещо. И земята, заедно с вас, пътува през различни места в пространството.

Един англичанин написал една книга „Отравяне на земята", която

предизвикала голяма буря, голям шум и подигравки около себе си. Като правел своите научни изследвания, англичанинът дошъл до заключението, че земята ще мине през един етерен пласт, в която атмосфера хората ще се задушат, не ще могат да живеят. Вестниците пишат за тая книга подигравателно. Те казват, че хората ще заспят и, като минат през етерния пласт, отново ще се пробудят. Това наричат те възкресение на човешката душа. Казвам: Хората, наистина, ще минат през такъв пласт, но няма да се задушат. Те ще минат през огън. Едни от тях ще изгорят, а други ще светнат. Тая мисъл е писана в Свещената книга. Етерът е Божественият огън, който ще изчисти хората. Когато видите, че едни хора се запалват, горят и изгарят, а други горят, не изгарят и започват да светят, ще знаете, че е дошъл вече Божественият огън. Първите ще умират, както сегашните хора умират, а вторите ще заминават съзнателно. Някой казва: Не мога да издържам на тоя огън. – Щом не можеш да издържаш, ще умреш. Който не е готов да издържа на тоя огън, той преждевременно ще напусне земята. Ние трябва да се приготвим да издържаме на вибрациите на благородните и светли мисли и желания. Който не е готов, той ще се обърка. Не ставаше ли същото и с евреите? Те казваха на Мойсея: На всичко сме съгласни, всичко можем да понесем, но не можем да издържаме, Бог да ни говори. Мойсей им обеща, че той ще говори с Господа, а после ще предава разговора на тях. Те не можеха да се разговарят направо с Господа.

„Който има ухо да слуша, нека слуша, що казва Духът." За вас е важно да разберете тази жива, велика истина. Когато тя влезе в душата ви, очите ви ще се отворят, без да изпъкват, както в алчните хора. Погледът ви ще стане мек, ясен, приятен, пълен с интелигентност. Виждали ли сте, колко са отворени очите на сокола? Очите му са отворени, за да вижда жертвите си отдалеч. Значи, очите ви не трябва да бъдат нито много изпъкнали, нито много отворени, защото това показва голяма алчност и грубост. Очите не трябва да бъдат и много вдлъбнати, защото такива хора са склонни да виждат първо лошото в човека, а после доброто му. Ако очите бъдат много отворени, изпъкнали, или вдлъбнати, това са аномалии в човешкия живот. Когато любовта дойде между хората, човек ще има следната външна черта: устните му симетрични, с малки ъгълчета, с върха нагоре. Не е добре устните на човека да бъдат опънати като права линия. Ако устните на някого са такива, да не се обезсърчава, но да вложи в себе си повече любов и вяра. Той трябва да вярва в доброто на всички хора. Мътната вода, като проникне дълбоко в земята, през песъчливи пластове, става чиста. – Защо някой човек е нечист? – Той е голяма, дълга река, която иде отдалеч и събира по пътя много нечистотии и утайки. Добрият човек се мъчи. страда и така се освобождава от нечистотиите. Той обеднява, но става чист. Лошият човек не е отзивчив. Той върви, не се спира на пътя си. Бедни и

страдащи го спират, искат помощ, но той на никого не помага. За лошия се казва, че е богат – богат на утайки и нечистотии. Злото може да бъде отвън и отвътре в човека.

Едно се иска от вас – да си помагате. Вие се намирате при различни условия, не сте на едно и също положение, затова трябва да се чувствате като братя, взаимно да си помагате. Вие сте актьори, дошли на земята, като на сцена, да изиграете своята роля. Всеки трябва да помага на послабия от себе си, да изпълни своята роля. Никой не може да играе добре ролята си, ако няма в себе си любов, мъдрост, истина, правда и доброта. Ако ти имаш повече любов, дай му от своята. Мома, пълна с любов, да се ожени за момък, беден на любов. И обратно, момък, пълен с любов, да се ожени за мома, бедна на любов. Казват, че бедните не трябва да се женят. Трябва да се знае, за какви бедни се говори. Богатството на човека се определя от неговия ум и от неговото сърце. Човек трябва да учи, да познае себе си и своя ближен. Днес хората се крият един от друг, не искат да ги познаят. Аз съм правел научни изследвания върху черепа на българина и съм дошъл до заключението, че човек е сложна математична формула. Всеки уд, малък или голям, също представя математична формула. Между тия удове, като формули, съществува известно отношение. При това, забелязано е, че всеки външен или вътрешен недостатък на организма, отговаря на някое негово вътрешно качество. Например, късият палец показва, че във волята на човека има някакъв недостатък. Палецът отличава човека от животните. Едно време, в миналото, наказвали престъпниците с отрязване на палеца. Така те парализирали тяхната воля. Че, наистина, между волята и палеца съществува известна връзка, виждаме по това, че когато някой заболее, започва да свива палците си. Забележи ли се това, отначало още трябва да започне лекуването на болния. Главно се обръща внимание върху волята му, да се подържа нейната активност.

Човек трябва да мисли право и да не хвърля вината за погрешките си на другите. Един доктор се спречкал нещо с жена си и, за да я сплаши, извадил срещу нея ножа си. Тя се уплашила, стреснала се и изпаднала в слабо умопомрачение. Близките ѝ веднага хвърлиха вината върху мене. Тя се умопобъркала, защото посещавала беседите ми. Ако, наистина, моите идеи са причина за това, наемам се да я излекувам. След това ще я посъветвам повече да не посещава моите беседи. Аз не искам хора, които се умопобъркват. Всъщност, причината за това е ножът на нейния мъж. Той най-добре знае вината си. Нека всички знаят това. Така говори Духът.

Аз не искам българите да обиждат Духа, Който живее в мене. Аз нося добро на българите и казвам: Житото, което ви давам, не искам нито с

крини да го мерите, нито с коли да го пренасяте, нито в хамбари да го пазите. Нека всеки си вземе толкова, колкото сам може да носи. Ясно ли ви е сега? Това не говоря аз, но Божият Дух, Който живее във всички хора. Един е Духът. Той възпитава и майката, и бащата, и учителя, и съдията, и свещеника. Той разпределя всички блага, както намира за добре.

„Що казва Духът?” – Да живеем всички в пълна хармония и съгласие, за да живее и Бог в нас, като наш Баща, а ние, като Негови деца. И като слушаме Бога, ще имаме права мисъл и право разбиране. От вас, като българи, се изисква геройство. В една от миналите беседи казах, че англичаните се отличават с честността си, германците с трудолюбието си, славяните със самопожертвувателността си. И вие, като българи, желая да имате за девиз самопожертването. Само така ще разберете смисъла на живота. Дето има саможертва, там е Духът. Ако не сееш, как ще жънеш? Ако майката не роди, как ще познае майчината любов? Приложете саможертвата, за да дойдат любовта и мирът в домовете, между мъже и жени. Да настане пълна хармония, пълно съгласие между всички хора. Когато мъжът се връща от работа, жената да го посрещне с радост и веселие, да бъде готова на всякаква жертва за него. Като види това, той ще се изпълни с любов към нея, с готовност да ѝ услужва във всичко. Как проявяват мъжът и жената любовта си? Ако мъжът обича жена си, близките започват да действат върху честолюбието му и казват: Какво си тръгнал по ума на жена си? Не виждаш ли, че тя те води за носа? Дай ѝ да разбере, че ти си мъж, че си господар. Той се повлиява от думите им и постепенно изменя отношенията си към нея. Другаде на жената говорят против мъжа ѝ, докато я настроят против него. И тя постепенно изменя отношенията си към своя мъж.

Една майка изпратила детето си в дюкяна, да каже на бащата, че обядът е готов. Мъжът не тръгнал веднага за дома си, понеже имал доста клиенти, трябвало, да изпрати всички. Жена му се ядосала, едва го дочакала да се върне. И, като видяла, че иде, сграбчила бастуна му и го ударила силно по ръката. Така тя проявила геройството си – счупила ръката на мъжа си. Като ходел е превързана ръка, близките му го запитвали, как е счупил ръката си. – Паднах от коня си и я счупих. Тоя мъж бил силен, с пехливани се борел и ги събарял на земята, а жена му, с един удар, могла да счупи ръката му.

„Що казва Духът?” Той казва да напуснеш дюкяна си и да излезеш вън. Щом ти каже, веднага изпълни заповедта му. Иначе, ще те удари един път и ще ти счупи ръката. И като те питат, как счупи ръката си, ще кажеш, че си паднал от коня си. Причината за счупването на ръката не е външна, но вътрешна. Причината се заключава в това, че седиш в кръчмата, че мериш

житото с крини, че го пренасяш с коли, че го пазиш в хамбари. За да не се чупи ръката ти, в кръчма не ходи, с крини жито не мери, в хамбари не го пази. И всеки да си вземе толкова жито, колкото може да носи.

Засега тоя обяд ви е достатъчен. Повече от това ще ви даде Духът, Който живее във вас.

Христос казва: „Когато Духът на Истината дойде във вас, Той ще ви научи, какво да правите, и ще ви припомни всичко онова, което аз съм ви казал." Духът ще ви научи на всичко. Той ще ви напомни всичко онова, което живият Господ ви е казал. Той ще възкръсне във вашите души.

Неделни Беседи
29.02.1920 Неделя, София

1920_03_04 Труд и мъчение

ТРУД И МЪЧЕНИЕ

Ще ви дам едно правило, което трябва да имате предвид, а то е: когато се изправим за съзерцание, кой където се намира, там да застане, а всеки, който не се спре сам, ще го спрат. От всинца ви се иска ред и порядък. За последствията, казвам ви, че не отговарям. Ще се научите, че духовният свят не е като земния. На земята може да се върши всичко, но на другия свят всичко трябва да е в изправност. За да не става спиране, ще се научите да зачитате душата и духа си. В беседата „Мъчението“ казах, че трябва да възприемем мъчението, защото то изразява човешкия живот, а животът трябва да го възприемем във всички негови форми. Под „мъчение“ се разбира и добро, и лошо. Втора фаза за ученика е трудът. Трудът представлява растене, духовен живот. Тази дума започва с буквата „Т“. Окултистите от изток и запад турят на тази буква една увиснала змия, която показва пътя, по който се движи човешката душа. Тази буква представлява две велики движения в света: в материалния и в духовния свят. В съвременната философия тези две движения се определят с времето и пространството. Те са две идеи. Какво са всъщност пространството и времето, ние ги определяме по техните проявления. Пространството е място за великите светове, а времето определя най-малкото движение на живота. Мъчението е процес на слизане, а трудът – на възкачване. Ако схванете думата „труд“ като изтощаване, значи не сте схванали смисъла ѝ. Следователно всеки от вас трябва да схваща идейно труда като движение нагоре, т.е. като движение в духовния свят, движение нагоре в пространството, а то значи разширение. Аз искам да освободя умовете ви само за известна степен, а не и напълно от илюзиите. Няма да ви отнема всички илюзии, защото животът ви без тях няма да има смисъл. Ще ви обясня това нещо с езика на природата. Този език аз наричам Божествен. Насадете кое и да е растение, то ще ви покаже тази велика философия. Най-напред това растение слиза надолу, с което ви показва, че приема материалния свят във всичките му форми и с всичките му страдания. След това то пониква. Ако погледнете това растение в духовния свят, там то представлява един разумен живот. Онова малко цветенце, което виждате пред очите си, ви се показва смешно, като се считате пред него много интелигентни, обаче в другия свят то има много по-висока култура, отколкото вие в дадения момент. Това малко цвете, като слиза на земята, казва: „Аз приемам Божествения живот във всички негови форми.“ Но това малко цвете, което ви се показва глупаво и неразумно, е велик дух. С тези неразумни цветя вие си служите като емблема на нещо бяло, на чистотата, на любовта или друго нещо. Тези цветя ви препоръчват. Накичите се с някое бяло цвете и казвате: „Вярвайте в това цвете, вярвайте,

че и аз съм такъв.“ Това не е проявление.

И тъй, първо трябва да се научите да мислите правилно, да знаете, че цветята не са прости, неразумни същества, и ако те не могат да проявят своята интелигентност, това ни най-малко не ви дава право да мислите тъй. Ще направя една аналогия, да разберете защо те не се проявяват. Когато си легнете вечерно време и заспите, ако дойде някой да ви събуди и веднага ви запитва нещо, иска обяснение по известен въпрос, вие колкото и да сте учен, ще мълчите, не ще можете да се проявите. Ще кажат за вас: „Той е първокласен глупак.“ Нямат право да заключават това. Така е и с цветята. Те сега мълчат, защото си почиват. Събудете ги от съня им, ще разберете тяхната интелигентност. Бързите ви заключения за нещата са един недъг, от който трябва да се освободите, защото ще ви спрат още на първата врата.

Змията, която е поставена горе върху двете величини – пространство и време – показва, че нашият живот ще се осмисли само тогава, когато разберем смисъла на истинския труд. Да допуснем, че се намирате в някоя планинска местност и пред вас тече бистра река, и вие отивате към изворите на реката, и се спирате пред тях. Питам ви: Разбрахте ли тази река? Тези извори са образувани от дъждовната вода, част от която се изпарява, а друга част се просмуква от земята и като подпочвена вода образува изворите. Дъждовната вода пък е образувана от океанската, от морската, която чрез изпаряване отива в пространството. Аз правя една аналогия между живота, който се проявява у нас, и между тази река с нейните извори. Вие казвате: „Това сгъстяване, което става в земята, то е материалният свят.“ От океана, от който се е изпарила една част вода и във вид на пари се е качила нагоре, после тези пари отново като вода слизат надолу в почвата, потъват и пак след това се изкачват. При това движение се образува буквата „Г“, която е начална буква на думата Господ. И когато кажете, че сте ходили до изворите на тази река, вие разбирате само половината на буквата „Г“, т.е. само това, което извира от земята, а другата половина не сте взели в съображение. Въпросът не е за реката. В едно изречение Христос казва: „Животът, който ще вложа във вас, ще бъде един постоянен извор в човешкото сърце.“ Вие не може да разберете труда, докато не разберете мъчението. Първата фаза е мъчението – ще слезеш до дъното, дето са корените, оттам ще се поляризираш и в тебе ще се образува едно движение нагоре – ще отидеш към труда. Няма да разглеждам как ще се образува това движение. Вие сами ще размишлявате върху буквата „Т“. Когато посеете едно житно зрънце, кой му показва как да расте? Вие изисквате всичко да ви обясня, но това не се позволява. Нито Бог, нито природата обясняват всичко. Земеделецът трябва да разорава земята си, да я посее и след това природата започва своята работа. Кой

учител е показал на житното зърно как да слезе в земята, как да поникне нагоре? Кой учител му е открил тези велики закони? Ще кажете: „Житното зърно не е интелигентно, него кокошките го ядат. Тъй че и да му се обяснява, то няма да разбере.“ Не, то стои по-високо от вас. Ако бяха ви турили на негово място, вие не бихте издържали този живот. Вашият живот се дължи на живота на това житно зърно. Когато Христос казва: „Яжте Моето тяло, пийте Моята кръв, Аз съм хлябът“, Той подразбира житното зърно. Това житно зърно се ражда в небето, то е плод на Божествената Любов. Тази идея, върху която ви говоря, е смътна за вас и вие се запитвате какво отношение има между реката и изворите, и между човешкия живот и труда, и между житното зърно и труда. Човешкият живот се проявява в материята, чието движение е надолу, и в Духа, Който се движи нагоре. Движението на материята и движението на Духа са в две противоположни посоки и те не се мразят, но никога не се заемат да свършат работа един вместо друг. Ако Духът каже на материята: „Свърши ли тази работа?“, тя се отрича, като казва, че това не е нейна работа. По същия начин постъпва и материята. Материята и Духът се противопоставят един на друг. Ще ви моля, когато разисквате по този въпрос, спрете за малко вашите религиозни вярвания. Питам ви: Каква беше първоначалната ваша религия, както и тази на човечеството? Ще кажете, че това не е съгласно с религията. Ние не мерим Божествената Мъдрост с религията, тя с нищо не може да се мери. Тя може да се възприема, може да се проверява с опити и само чрез вътрешни преживявания човек може да провери нейната същина и никаква мярка друга няма в този свят, с която да кажем, че това е Божествено или не. Двама души, които се ръководят от Божествената Мъдрост, ще постъпват по един и същ начин. Те ще постъпват еднакво, както двама велики артисти ще вземат по един и същи начин лъка и с него с еднаква продължителност ще вземат цялата нота „до“. И двамата планомерно ще вземат тази нота. В Божествената Мъдрост всички действия са математически отмерени, там нищо не се коригира. Бог няма нужда от коректори, от философи, от мъдреци. Той има нужда от ученици. Най-големите философи той ги праща за товарни животни на земята. Всички товарни животни, с които си служим за возене на коли, това са все велики философи. Това да не ви се вижда смешно, защото именно умните ще дойдат да оправят света. Само великият философ като стане бик, вол, ще може да извлече колата на правия път. Казва се в Писанието: „Първият ще стане последен.“ Вас ви шокира мисълта, как един философ може да стане животно! В индийската литература има предание, че някои адепти ходили да освобождават остров Мадагаскар и като отишли в Сините планини, станали биволи. Тези биволи са много умни, разбират повече, отколкото днешните европейци. И до днес ги пасат.

И тъй, мъже и жени, като гледате буквата „Т“, в кое положение и място ще поставите жената и где мъжа? И едните, и другите ще кажат: „Ние не искаме да слезем долу в корените.“ Така вие не разрешавате въпроса съществено. Някои искат да поставят и мъжа, и жената, дето не им е мястото. Най-напред трябва да си съставите понятие какво нещо е мъжът и какво нещо е жената, и тогава да ги поставите на мястото им. (На 3 май 1917 г. в беседата „Съчетанието“ е казано: „Буквата „Т“ – долната линия представлява мъжа, а хоризонталната – жената. Те се стремят да се обединят.“) Горната черта е мъжът, а долната – жената, затова мъжете се оплакват от жените, че са горчиви. Знанието е жената, горчивият корен, тя е, която слиза. Затова се казва в пословицата: „Корените на знанието са горчиви. “Жената е човешкият живот, който слиза в материята, за да извлече необходимите, потребните сокове. Тези неща ви се виждат детински, нали? Като ме слушате, казвате си: „Ние знаем тези неща.“ Престанете да мислите, че знаете. Като знаете, обяснете защо са страданията в света. Ако мисля, че много зная и съм много учен, а като ме сполетят нещастия, не мога да ги издържа, не разрешавам правилно задачите си, това не може ли да покаже на моята дебела глава, че нищо не зная? Не че нищо не зная, но това, което зная, не е това, което трябва да зная, не е това, което е съществено. Освободете се от кривите си идеи, хвърлете всички панделки, колкото ги имате, защото често си мислите, че като се облечете хубаво, като си турите хубава шапка с перце, като се накичите със скъпоценни пръстени, всичко е свършено. Не, силата е в това, каква е силата на мускулите, на стомаха, на дробовете ви и на мозъка, а другите неща са второстепенни. Вярванията ви, това са една дреха, която няма важно значение. Ти може да си облечен с най-скъпи дрехи, може да си накичен със скъпоценни камъни, но те няма да придадат нито йота на ума ти, а по-скоро може да се явят като причина, която ще съкрати живота ти. С прости дрехи може да живеете по-дълго време, а със скъпи дрехи и със скъпоценни камъни – по-малко, за тях ще ви претрепят, ще ви убият. И тъй, трудът е движение нагоре, към Бога. Като кажеш, че се трудиш, веднага в ума ти да възникне идеята, че ти се движиш към Бога, за да разбереш смисъла на живота, който е у тебе. Като слизаш надолу, пак да разбереш, че се движиш към Бога, защото Бог се движи към безкрайно малко време и към безкрайно малко пространство. Посоката нагоре се нарича труд, а надолу – мъчение. Значи мъчението е движение надолу, да разберете Бога в най-нищожното Му проявление, да разберете, че Бог действува там, дето не се забелязва никакъв живот. Развийте вашето съзнание така, че в най-малките неща да схващате Божествените прояви. Онзи, който не е разбрал мъчението, и започне да се движи нагоре, него го очакват големи катастрофи. Злото в съвременното общество е в това, че всички се движат нагоре, всички искат да имат знания, да бъдат богати, да са добри, но това създава днешната анархия. Тези хора не искат да се мъчат

и казват: „Другите да работят за нас." В Божествената книга е писано тъй: „Който не се мъчи, той не може да се труди; който отхвърля мъчението, не може да се ползува от труда." Следователно този човек се лишава от плода на човешкия живот. Употребявайте думите „мъчение" и „труд" и ги проверявайте. Щом се намерите в мъчението, трябва да разберете проявлението на Бога, да го намерите в материята и да намерите законите, които създават тези форми. Един старовременен пророк казва: „Ако взема крило и отида на небето, там ще си; и ако сляза в ада, пак там ще си." Същият закон е и тук. Това движение в буквата „Т" надолу е магнетическо движение, затова бих препоръчал на учениците си, когато искат да придобият повече магнетизъм, да си събуят обущата и да ходят боси по нагорещената от слънцето земя 1–2 часа. Обущата ни изолирват от магнетизма на земята, вследствие на което се зараждат много болести. Ходенето гологлави е също така полезно. Знаете ли защо гърците наричат българите дебелоглави? Едно нещастие е накарало българите да носят дебели шапки. Българинът е гениален, магнетичен ум, но докато не хвърли шапката си, не може да мисли тъй хубаво, не е остроумен. Бих ви препоръчал следното: Ходете боси и гологлави, ако искате да сте умни и здрави. Това, което ви давам в тези беседи, е само начало, само а, б от цялата наука, но не искам да го давате на масата, това е само за вас. Решил съм да давам само на достойните, а недостойните ще излязат с празни торби. Ако имат нещо в торбите си, а са недостойни, като излязат вън, ще изпразнят торбите, ще ги обискират. Това е Божественото учение, а вие мислите, че ще надхитрите другите. Ако сте недостойни, като излезете от тази школа, и най-малката игла, която имате, ще ви я вземат и като ви питат какво сте научили, ще кажете: „Нищо не знаем, то не е за нас."

И тъй, първата стъпка е мъчението, слизането към Божествения живот, към Бога, както се проявява в материалния свят, и да виждаме във всички действия Божията разумност. Втората стъпка е трудът. Като се трудим, трябва да знаем, че и тук е проявлението на Божествения живот. Като приемем тези две идеи в нас, ние ще се поляризираме и ще знаем да работим правилно. При мъчението ще се развива тялото ни, мускулите ни, ще бъдем здрави. Всички хора, които се движат нагоре, които се трудят, имат организирани мозъци и добри мисли. Не може да има добра мисъл без движение нагоре. Човек, който мисли постоянно за земята, той е осъден на израждане. Човек с живота си трябва да слиза в материята, а с ума си да върви нагоре. Защото от какво се създава мисълта, от какво се създава горният живот на дървото? Корените, които са стигнали до известна дълбочина на земята, започват да смучат сокове и да ги пращат нагоре, при което се зарежда Божественият живот. Тогава умът започва да действува и да развива листа, клончета, цветове и плодове. Там дървото има правилни геометрични форми, това показва, че умът е започнал да

работи. Следователно, когато започнем да приемаме магнетизма от земята, ще се развиваме както растенията: листа, клончета, цветове и плодове. Първо ще се намерите в положението на житното зърно: като дойдат нещастията върху вас, ще ви заровят, но не издавайте никаква въздишка, задълбочете се в себе си. А какво прави човек в такъв случай? – Стряска се. Не, ще постъпите като житното зърно. Докато не се събори светът, нищо няма да се създаде. Докато земята не се преобърне отдолу нагоре, докато не се разоре, житното зърно няма да излезе. Следователно, ако средата, в която живеете, не ви затрупа, вие не може да никнете. Всяко страдание е малкото пръстчица, която се туря отгоре ви. Всяко страдание е пръстта върху житното зърно, за да не го клъвне някоя птичка, а като се посипе с пръст, то може да се движи нагоре и надолу. Когато страдаш, кажи си: „Заровиха ме, погребаха ме, посипаха ме с малко пръст“, т.е. смъртта ми дойде. Но всичко това е привидно и в окултната наука се нарича изпитание. Има зърна, които не могат да поникнат. Това значи, че те не са издържали изпита си. На всеки от вас, като му се тури малко пръст отгоре, дава му се възможност да расте. Това може да го проверите. Ако пък ви се даде някакъв изпит, и вие се страхувате, не устоите, не сте го издържали, спирате се в развитието си за 1–2 или 10 години; но след време ще продължите живота си оттам, гдето сте се спрели. Този закон работи навсякъде. Всички бедни ученици, които са били смели и решителни, са успели да си пробият път, а богатите ученици, като срещнат трудности в училището, напущат го. Не са външните условия, които създават човека; не е и трудът, който създава човека, а мъчението. Проверете този факт. Хора, които са готови да се мъчат, те ще се повдигнат, те ще сполучат. Който се стреми към труда, а избягва мъчението, неговите идеи ще се реализират само 50%.
Сега искам всички, които сте тук, да се вдълбочавате в себе си като житното зърно и да не се занимавате с другите хора. Ако разберете себе си, ще разберете и другите хора; не разбирате ли себе си, никого не можете да разберете. Ако си доволен от своите постъпки, ще бъдеш доволен и от постъпките на другите хора; ако не си доволен от себе си, от никого няма да бъдеш доволен. Като определяме една постъпка от гледището на тези два велики закона – мъчението и труда, всякога ще бъдем доволни. Според тези закони може да проверявате и други неща. Например някога напишете едно стихотворение или една статия и искате да знаете как ще се произнесе окръжаващата ви среда. Ако вие си го харесвате и не го критикувате, ще ви го харесат и другите. Критикувате ли го вие, и другите ще го критикуват. Вие написвате едно стихотворение и не го харесвате, а искате другите да го харесат. Че как, те по-глупави ли са от вас? Тъй че като напишете едно стихотворение и го измерите с тази мярка, комуто да го представите, ще намери, че е добро.

И тъй, възможността да напредвате в окултната школа зависи от вашето вътрешно разположение. При всяко одумване, критикуване на другите, вие се обезличавате. Себе си критикувайте, другите – не. Поправи себе си, ако искаш да поправиш другите хора.
Първият закон на труда е да се трудите всички и да бъдете доволни от труда си. Не питайте защо Господ е оставил човека да се труди. Ако се трудите повече, отколкото са силите ви, това е от лукаваго. Ако едно 10-годишно момченце майка му го накара да пренесе 60 кг брашно от едно място на друго, като му казва да го пренесе на няколко пъти по 5 кг, а то, за да спечели време, се натовари с 30 кг и не може да го вдигне, кой му е виновен? Ще трябва да послуша съвета на майка си. Има тежки идеи, които, като ги туря на вашия ум, ще се обезобразите. Вашият мозък не е в състояние да издържи вибрациите на една Божествена идея. Някой казва: „Аз имам такива възвишени идеи!“ – Знам какви възвишени идеи има на земята. Това са идеи от 5 кг, по-тежки от тях няма. Човешкият мозък в сегашното си развитие не може да издържа. Като разказвам някога на някой човек нещо, той казва: „Спри малко, че ми се зави свят.“ Всичкото заблуждение е там, че като прочетем някои книги, мислим, че много разбираме. Това е мъчение. Някой прочете Библията 1–2 пъти, мисли, че е разбрал нещо. Има начини за четене, за разбиране на тази книга. За да разбереш тази книга, която е писана преди 2000 години, трябва да преживееш това, което тези писатели са писали. Не можеш да разбереш Давида, ако не минеш през неговия път. Не можеш да разбереш пророчеството на Исаия, ако не преживееш това, което той е преживял. Ако някой художник нарисува Витоша, мислите ли, че ще можете да я разберете, да си я представите точно, каквато е. Не, ти ще трябва да извървиш цяла Витоша, за да я разбереш, но от картината нищо не ще разбереш. Някой казва: „Аз имам понятие.“ Да, понятие всеки може да има, но онези живи идеи, които може да станат храна на нашия ум, се добиват само когато човек мине през тези местности. Следил съм как някои туристи, като пътуват, говорят за едно, за друго, но не и за природата. Вслушайте се в разговорите на тези, които отиват на разходка в Борисовата градина. Един следи за шапките на дамите, друг за роклите и т.н., а природата – на заден план. Всички тези хора, които се разхождат, имат ли еднакви схващания? – Нямат. И когато някои хора разправят за духовния свят, казвам: „Тези хора говорят за шапките на духовния свят; те говорят за дрехите, за челиците на духовния свят“. А духовният свят не е нито шапки, нито рокли, нито чепичета. Всичко има смисъл, щом е според Писанието, в което се казва: „Бог не гледа на лице, а на сърце.“ Как ще разберете тази метафора? Господ не гледа как е устроено твоето лице, а гледа на сърцето ти. Гледам двама души: единият има хубаво лице, а другият – почерняло лице, груби ръце и Господ предпочита втория, защото има хубаво сърце, а първият няма. Някои ще ми възразят: „Да, но

нали лицето е израз на сърцето.“ То е тъй, но не и на земята. Лицето е израз на сърцето само в Божествения свят. Когато някой тук на земята е скръбен, а иска да се представи радостен, изменя неестествено лицето си. Той отвътре скърби, а отвън се смее; отвътре мрази, а отвън показва, че е готов на всяка отстъпка. Питам сега: Лицето израз ли е на сърцето? Какво става в това лицемерие? При тези две противоположни състояния по преживяване мускулите претърпяват известни съкращения и отпускания, вследствие на което лицето погрозднява. Всякога, когато искате да представите това, което не е, лицето погрознява. Следователно красотата произлиза от пълен изблик на сърцето с хубави чувства. Ще кажете: „Значи, като се разгневя, трябва да проявя всичко на лицето си.“ Това е друго лицемерие. Не, трябва да изразяваш това, което чувствуваш. Като те измъчва някой, кажи му: „Ти, който ме измъчваш, ще погрознееш, за тебе страдам, а аз ще стана красив.“

И тъй, който приема мъчението, става красив и в него постоянно приижда Божественият живот. Такъв е законът на Бога. Бог е постоянно към страната на слабите. Всеки, който се хвали, че е силен, Бог му казва: „Хайде да се поборим!“ Господ започва да го тъпче, за да го убеди, че не е силен и че е една от малките единици. Ако напишете едно число с 10 нули и на края поставите една единица, и вземете отделно друга единица, можете ли да намерите колко пъти тази единица е по-голяма от числото с нулите? Числото с нулите е: 00000000001. Като се изчисли, получава се 1/10 000 000 000 част от цялото. Ще кажете: „Ние разбираме тази 1/10 000 000 000 част.“ Можете ли да опишете пътя, по който тази единица е минала, за да се раздроби на толкова малки частици? Това е законът на инволюцията, на слизането. Ако бихме обяснили тези нули чрез закона на мъчението, щяхме да имаме един велик свят. Всяка нула показва световете, през които е минала единицата.

И тъй, за подема ви, за да дадете баланс на развитието си, ще внушите в ума си идеята за мъчение и труд, два противоположни полюса. И едното, и другото са движения към Бога. Това значи, едното е движение от центъра навън към периферията, а другото от периферията навътре към центъра. Не може да има движение към центъра, ако не се излезе към периферията и обратно. Тези две движения са движения на ума и на сърцето; едната буква показва сърцето, а другата – ума. Сърцето показва движението към центъра, а умът – в другата посока, и ще започне растене, развиване. Хубостта на това учение е, че чрез него ще си създадете един вътрешен свят. Например, като излезете на разходка и погледнете някое цвете, веднага ще влезете в неговия живот, ще почувствувате едновременно неговата радост и скръб. Като минете покрай някой извор или река, ще почувствувате живота на този извор. А това е велика философия. Вие няма

да си представите извора само такъв, какъвто си е, но ще ви се представи и другата му страна. Като влезете в този океан, ще вземете пътя към пространството нагоре. Като наблюдавате тези неща, ще ги сравните с вашия живот, с всички ваши разположения, чувства, мисли и желания, защото всички реки са съотношения на движенията, които стават вътре във вас. Ако разбирате реките и цветята, ще разбирате и вътрешния си живот, известни ваши мисли и желания мязат на тях. Ако разбирате външното, ще разберете и вътрешното, и обратното. Как ще обясните защо като се срещат двама души, не си хармонират понякога? Защото и двамата едновременно се движат в една и съща посока. На учениците от окултната наука не се позволява да вървят двама един след друг. Ще чакат първият да извърви пътя си, за да не гълта прах вторият. Този път може да трае векове, а може и един момент. Например у някого се зароди една идея, а той не я приема с дни, месеци; това е пътят, който тя е изминала. Пътят, който се извървява, е пътят на мъчението, след което отиваш в друг път – започваш да работиш. Когато някой каже, че започва да мисли, то значи, че е извървял пътя на мъчението и започва да работи. Проверете това с вашите мисли. Не можете да приложите известна идея, докато не я приемете, а за да я приемете в нейната пълнота, трябва да я извървите. Като мислите така, ще можете да преодолеете някои големи спънки. Тези спънки са хипнотически. Аз скоро ще ви събудя от вашия сън, но като ви събудя, да не мислите, че ще спите. Нали сте сънували, че сте се пробудили, ходите, движите се, но после пак заспите. Под думата „пробуждане“ разбирам живот, движение нагоре. Аз ще проверя закона. Онзи, който е слязъл до дъното на мъчението, веднага ще приложи пробуждането, а който не е дошъл до дъното на мъчението, ще каже: „Нека си почина.“ Като си лягате да спите, подразбирам, че не сте слезли до дъното. Като свършите работата си, няма да спите. Сънят е процес, който показва, че слизате надолу, за да почерпите енергия за вашия бъдещ живот, бъдещо развитие.

И тъй, мъчението е движение надолу, трудът – движение нагоре, страданието – заравяне, събуждането – извървяване на пътя. Като се събудиш, запитай се: „Извървях ли пътя?“ Не е въпросът за целия път на живота ти, а пътя, който ти е даден за определения ден. Ако не го извървиш, отново ще го почнеш. Ще гледате да освободите умовете си от ненужния товар, който имате. Всяко безпокойствие, тревога, нервиране, негодуване и тем подобни ще ги уволните като стари служащи. Така ще създадем едно поколение. Искам да направите опит в това и след 4–5 месеца да намеря една промяна в погледа и лицето ви. Тази промяна ще стане. Онези, които спят, ще си спят, няма да ги събуждам, ще ги оставя, а ще вървя с тези, които са се събудили. За спящите можем да вземем една каруца и ще ги возим като болни. Дето спираме, ще ги оставим пак да си

спят, докато намерим сгодно място да ги оставим в безопасност. Тях ще оставим, а ние ще продължим пътя си.

Трудът е закон за развиване на вярата. Вярата без труд не може да се развива. Който не се труди, няма вяра.

Мъчението е закон за проявление на надеждата. Следователно, когато искате да усилите вярата си, ще се трудите, а когато искате да усилите надеждата, ще се мъчите. Мъчението нагоре е надежда, а трудът нагоре е вяра.

Ще ви дам две формули:

Първа формула: мъчение, надежда, спасение.

Втора формула: труд, вяра, въздигане.

В първата формула ще вмъкнете още една дума, а във втората три думи, но точно определени. Като вмъквате тези думи, ще ги опитвате и само тогава ще ги оставите към формулите, когато бъдете доволни от тях. Да няма никакво недоволство нито в ума, нито в сърцето ви. Тези две формули ще покажат доколко сте разбрали това, което ви говоря. И тъй, всичко 10 важни думи ще имате за размишление.

Ще бъдете тихи и спокойни, като житното зърно ще стоите и ще чакате, без да се безпокоите. Ако разрешите правилно тези две формули, нова светлина, ново разбиране ще дойде в ума ви. Нищо да не ви смущава, страх не се позволява тука. Да не казвате: „Дали ще разрешим задачата?“ – Ученикът, който иска да учи, всякога може. Някои от вас могат да разрешат задачата за един час, други за един ден, някой за две седмици, други за 10 години, а някой и за 100 години. Всеки ще решава сам, няма да се допитва до другиго. С чужда пита помен не става. Онези, които не спазят това правило, ще опитат закона, а той ще бъде такъв: цветът им ще окапе и няма да имат плод. Тези две богатства са за всекиго от вас лично, всеки да ги събира за себе си. А когато един ден забогатееете, ще почне да блика навън и ще се ползуват и други, но докато изворчето само цицирика, няма нужда да разпилявате. Има чешми, които текат бързо-бързо и след 1–2 часа нищо не остава. Мъчение, труд, слизане, възлизане, надежда, вяра, спасение и въздигане. Ако бяхте повече напреднали, бих ви изисквал да решите задачата с математически числа, но понеже не сте математици, давам ви да я решите с думи. Първият, който се похвали, че я е решил, той се е самоизлъгал.

Новата култура започва с мъчение и труд. Разрешите ли задачата, вие сте членове на новата култура, на новата раса. Не я ли разрешите, оставате да повтаряте. Разбирайте езика, с който ви говоря. Той не е език на обезсърчаване, нито език на поощряване.
Казвам, че във всяко житно зърно има условия да се развива, няма нужда да го учат на това нещо философи. Така и вас няма нужда да ви учат как да станете добри, как да вярвате, как да любите. Всичко е у вас, в душата ви вложено, то си е Божествено, затова няма нужда никой да ви учи. Пръстта, която ви турят отгоре, е Божествено нещо и ако вие разбирате какво ви се казва с това, разбрали сте и смисъла ѝ. Не трябва да ви се шепне отвънка, това не е разбиране. Разбиране аз наричам тогава, когато вие възприемете всичко, с всяка клетка на вашата душа, ум, сърце и дух.

И тъй, трудът е движение във въздигането нагоре, за да се оформи нашият живот.

В цялата природа има шепнене, например изворите, пясъкът, листата, цветята, мухите, всичко шепне, но на своя език. Тревата като никне, не никне за мене, мухите, листата, цветята не шепнат за мене.

Ще ви приведа един анекдот за един прочут американски проповедник. Той бил известен в цялата местност. Името му било Джон, но понеже бил обичан от всички окръжаващи, наричали го Brother John, което значи брат Иван. Като си заминавал, излезли да го изпращат всички граждани – мъже, жени, деца, всички искали да му кажат „сбогом“. Птичките запели, казали му „сбогом“. Като излязъл извън града, качил се на кобилата си, но тя го хвърлила от гърба си, казала му и тя „Сбогом, брат Иван“, и си отишла, заминала си. Този анекдот показва, че в проповедника имало всичко, но нямало трезв ум, затова кобилата му го хвърлила.

Сега, аз не искам да ви хвърля кобилата и да ви каже „сбогом“. Така ще се спре всяко развитие, всяка еволюция. Хора, които са хвърляни от кобилата си, казват: „Тези работи не са за мене, няма да се занимавам с тях. Като дойда друг път на земята, ще се заинтересувам, сега съм стар.“ Казвам: Кобилата му го е хвърлила.

Зададена работа за следния четвъртък: Някой от вас да напише нещо върху „Човешката воля“, друг върху „Интуицията“, а трети върху „Човешкия разум“.

4 март 1920 г., четвъртък

Извънредна беседа от Учителя за учениците и слушателите на Бялото Братство.

1920_03_05 Вяра
Беседи пред Сестрите

ВЯРА

Каква е основната мисъл от последното събрание?

Реплика: Последното петъчно събрание беше да се научим да мълчим, да станем като децата, да развиваме милосърдието, да се упражняваме върху духа, върху добродетелите, върху развиване на сетивата и приготовление за Петдесетница.

Като дойде Петдесетница11, трябва да влезете в закона на самопожертването. Който приеме Божествения Дух, той трябва да върши Волята Божия, а не каквото сам си поиска. Впрочем, и сега вие не вършите своята воля, а някоя чужда воля се намесва вътре във вас.

Ще гледате да усилите Вярата в себе си. Има един стих, който казва, че без Вяра не може да се угоди на Бога, но се иска Вяра, която да върши чудеса. Упражнявали ли сте се във Вярата и какви упражнения сте правили? За да се развие Вярата ви, изисква се всеки един от вас да си изработи един вътрешен Мир. Човек трябва да се нагоди според съвременния живот, според условията, в които живее, за да подеме развитието си от там, където се намира сега. Например колцина от вас биха имали смелостта да се качат на един аероплан? Малко биха сторили това, защото се изисква геройство. А колко такива изпитания могат да се случат в света? Ако човек може да се качи горе на аероплан, той ще укрепи Вярата си.

Вярата ще схващате като коренчетата на едно растение, което посявате в земята и което чрез тези коренчета се крепи. По същия закон човек чрез Вярата се крепи в Бога. Когато се закрепвате силно, и Бог ще ви крепи. През всички времена и изпитания онези хора, които са имали Вяра в Бога, никога не са били излъгвани. Разбира се има Вяра, която може да се осъществи, но мнозина, макар и да са имали силна Вяра, пак са били изложени на големи страдания, защото те са били необходими за тяхното развитие. Като имат Вяра, техните страдания се осмислят. Всички вие имате опитности за Вярата и затова няма да градите нова, а ще развиете тази, която имате, за да мине тя през нова фаза. Да допуснем, че имате лодка, която искате да изтеглите на брега. Някой я тегли, тегли, но не може сам да я изтегли и изгуби Вяра. Дойде още един, теглят двамата, но не могат да я изтеглят; дойде трети, четвърти – пак не могат да я изкарат. Съберат се най-после десетина души и я изкарват на брега. Те имат Вяра, че само десетина души ще могат да я изкарат. Така и вие ще приложите

този закон в действие: ако един не може да направи някоя работа, ще се съберат двама, трима, четирима, до десетина души, докато най-после успеят да я свършат. Това е закон на Вярата – когато всички се обединят, Божественият закон започва да действа. Слабостта на християните се заключава в това, че са разединени и когато не може един да свърши някоя работа, те се отчайват и мислят, че и повече хора не могат да я свършат. Не, трябва да се обединят десет, двадесет, тридесет души и с тази обща сила да я свършат! Само по този начин като действате, ще имате резултат. Воля, воля трябва! За да успеете в мълчанието, трябва да развиете добрата си воля. Доброто, което е затаено в теб, трябва да се развие по един или по друг начин. Всеки човек си има методи, чрез които може да работи.

Сегашното положение на хората е като това на чиновниците, които очакват всеки месец заплатата си. Добре, ако тези чиновници бъдат изхвърлени от местата си, какво биха правили? Значи Вярата е онова състояние, онази Сила вътре в душата, която позволява на човека да се приспособи, т.е. във всеки даден момент да не се изненадва от условията. Но трябва да размишлявате, да премахнете тази сгъстена атмосфера, която съществува между вас. Бъдете постоянно в размишление, докато започнете да чувствате, че придобивате една малка Сила. Онези, които се упражняват в гимнастика, мускулите им започват да нарастват, а след това могат да вдигат вече и по-големи товари. Това е процес, който постепенно ще се увеличава. Вярата на едно дете и Вярата на един светия се различават: Вярата на детето е в едно направление, а вярата на светията – в друго. И Ангелите имат Вяра, но тяхната е съвсем друга. Вярата подразбира един велик закон, в който няма изключение. Ако понякога нямаме резултат, причината се крие в това, че ние сме престъпили този закон. Ако някой от вас проси, а не получава, то е, защото зле проси. Онзи, който се двоуми, няма да получи това, което иска. Първото нещо във Вярата е да няма раздвояване, да няма двоумене.

Понеже досега сте говорили, говорили, то най-умното е, когато се събирате в петък, да прекарвате половин-един час в мълчание. Това, което е говорено в неделя, това, което е говорено в четвъртък, постарайте се да го приложите. Ако не се приложат някои от тези правила, ще стане натрупване на материал без някакво приложение. Така е и в училищата, когато учителите задават много уроци: учениците не могат да ги усвоят, претрупват паметта си и с това затъпяват. Говори се за воля, за интуиция, за вяра и за още много други работи и човек не знае какво да избере. Започнете да съзерцавате върху Вярата. И тъй, когато се съберете, започнете да мълчите, да съзерцавате, докато почувствате, че у вас се създаде хармония и че у всички дойде едно повдигане. Това показва, че умовете ви започват да хармонират. Но за това се изисква работа.

Упражнявайте се така неделя, две, три – постоянно правете такива упражнения тук, а после и вънка.

За този петък имате ли определени въпроси, определена цел, върху която да разисквате?

Реплика: За да постигнем единство, хармония помежду си, за да можем да работим, ще се разпределим на групи.

Започнаха ли тези групи да действат?

Реплика: Някои са започнали.

В тези групи могат да влизат по две-три сестри и те ще могат да свършат работа, каквато биха свършили и десет души. Понякога двама души ще могат да свършат работа за тридесет – изобщо, не зависи от мнозинството.

Вяра, Вяра трябва, за да може да се установи едно тихо разположение в духа; голяма увереност трябва, за да няма вътрешно раздвояване, за да може да владеете вашето естество, та по време на мълчанието да издържите всичко. Има методи за тези работи, но същевременно има и толкова залъгалки, които ви отвличат, та не ви остава свободно време. Но, от друга страна, това е по-добре за вас, защото иначе не бихте знаели как да употребите времето си. Това място, на което ви е поставил Господ, е най-доброто за вас. Той добре е разпределил работата ви, само че трябва да знаете как да я вършите. Например, ако всяка от вас си зададе за цел, колкото познати има, които не си живеят добре, да въдвори между тях хармония, да им говори за възвишени неща, за Бога, като остави личните си дертове настрана, колко нещо бихте направили! Ако чакате така да се оправи света, то и след десет хиляди години няма да се оправи. Ако не работите, по-добри от това, което сте, не можете да станете. От вашата воля зависи и бързината на вашето развитие. От силата на волята ви зависят и богатствата ви, които ще имате. Един човек може да се познае, като му дадеш сто лева и следиш как ще ги употреби: ако отиде да ги изпие, то утре, като му дадеш хиляда лева, и с тях ще направи същото. Мислите ли, че ако една пчела няма възможност да ви ужили със задницата си, не би ви сторила нещо повече? Смисълът не е в това, което имате, а как го употребявате. Ако Господ ви даде талант и с него разколебаете хиляди хора и ги тикнете в пропастта, питам ви този талант защо ви е? Така и сегашните учени изнамират различни средства, с които убиват хората. Защо тогава им е тази наука? Вашите знания трябва да се употребят само за благото на човечеството.

Ето какво можете да направите вие: да допуснем, че сте ключ на една инсталация – тази работа ви е определил Бог да вършите. Ще кажете: „Какво зависи от мен да направя?” Много зависи! Като се завъртите, навсякъде ще светне. Ако сте ключ, от вас зависи дали някой ще направи някое престъпление, или не. Ако се завъртите и му светнете, той ще има възможност да види ясно и ще извърши престъплението; ако не се завъртите, той няма да види нищо в тъмнината и престъплението е избягнато. Добрите хора са ключове. Някои казват: „Да се помолим за лошите хора!” Няма защо, вие ще държите ключа и според нуждата ще го отваряте или затваряте. Едно време Илия молил Господа да вали дъжд, защото цели три години Бог бил заключил небето и не пускал дъжд. Така трябва да схващаме въпроса: всеки да знае, че е ключ и че много нещо може да извърши. Ако той е верен на своя пост, много полезен ще бъде. Но ако той остави ключа на произвола и каже: „Въртете този ключ както искате”, първо ще дойдат децата, които ще го въртят без нужда ту на една, ту на друга страна, докато го развалят. Когато хората оставят да ги водят децата, те изгубват всичката си сила. Някои стари хора, като гледат как вървят сега работите, казват: “Сегашните хора децата ги управляват.” Така и много майки дават на децата си всичко, каквото пожелаят, не им се противопоставят, докато децата ги вземат в ръцете си и те държат ключовете. Не, майката трябва да завърти ключа и да каже на детето си: „Когато си гладен, ще те нахраня, когато си жаден, ще те напоя, когато си гол, ще те облека, когато си неучен, ще те изуча, но ако не искаш да учиш, да пишеш и да ядеш, ще те набия!” Действително това нещо става в света с всички хора: някой човек е недоволен от това-онова, роптае, оплаква се, затова Господ му изпраща някакво нещастие, подлага го на Божественото възпитание – набива го. И тъй, когато Господ ни храни, ще ядем, когато ни пои, ще пием, когато ни учи, ще учим и така ще избегнем неприятностите в Живота.

Кой е ключът в нас, къде се крие той? Ключът е в Знанието. Как заключи Илия небето, какво направи, за да се отвори? Помоли се и каза да се отвори. Трябва да имате Вяра и Знание. Ако човек не знае, как ще се моли? Молитвата подразбира Знание. А има за какво да се молите: трябва да се молите да бъдете умни, добри, честни и справедливи. От човек се изисква много работа – обработване на човешката душа. Това, което човек може да направи за себе си, никой не може да му го направи. Ето защо човек трябва да се затвори в себе си и дълго време да мисли, да отстранява постепенно всички онези чувства, които го спъват, и да внесе положителни чувства. Да не внася страх, за да не греши, а да внася безстрашие. Да не се запитва какво не трябва да прави, а какво да прави. Не да мисли в какво да не вярва, а в какво да вярва. Събирайте се в размишления и всяка от вас да намери в себе си най-слабата си страна, най-слабата си черта. Всеки човек

има поне едно слабо място. Забелязали ли сте как прасето, когато иска да намери излаз, обикаля насам-натам и когато намери някое слабо място в оградата, оттам минава. Всеки си има слабо, недобре заградено място, затова ще гледате да го заградите. Това прасе, като го намери, ще мине през него – лесно се намира тази дупка. Всеки си има такава слаба страна – един в едно отношение, друг в друго отношение. А една слаба страна често разваля добрите черти у човека, т.е. прави ги безполезни.

Реплика: Как може нетърпеливият човек да стане търпелив?

Забийте една топлийка някъде в ръката си и вижте доколко може да търпите. Няма защо това сами да си го правите, има кой да ви забива игли. Вие поне на това нещо сте майстори. Която иска да се научи на търпение, да повика някоя друга да и забива игли.

Имайте предвид, че всички желания, които се зараждат у вас, не са ваши. Направете опити в това отношение и проверете. Замислите някога да направите нещо за Бога, но паралелно с това желание ви идва друга мисъл – да си ушиете някоя рокля, да си направите обуща. И първото желание отстъпва, най-важното нещо бива отложено. Винаги когато дойде най-важната мисъл, с нея дохожда и най-маловажната. Ще гледате да отстраните тази маловажна мисъл, защото тя иде от Черната ложа чрез внушение. Щом решиш да направиш нещо хубаво, от Черната ложа ти казват: „Това не е за теб!" Много пъти ти си казваш: „Аз ще бъда търпелив!", но от Черната ложа ти казват: „Ти не си узрял още, затова не можеш да бъдеш търпелив." И ти отлагаш това за по-благоприятни времена. Ами че ти, докато не си узрял, имаш нужда от търпение. Когато узрееш, то си идва самò по себе си, естествено.

Сега ще се учите на изкуството да мълчите. Като се научи човек да мълчи, това е най-голямото благословение.

Реплика: Има някои, които мълчат само външно, но отвътре кипят.

Вие ще разбирате духовното мълчание – да се мълчи пред Бога. Когато се събирате, изолирайте се – създавайте си навик, когато се замислиш за нещо, да мислиш, че си сам; когато говориш нещо, да мислиш, че говориш за себе си; когато мислиш за мълчание, да мислиш, че мълчиш за себе си. Само така ученикът ще може да се научи на мълчание.

Ако аз ви дам едно правило, вземайки под внимание, че имате деца, мъже, обществени работи, и ако вие не можете да го изпълните, това не е умно от моя страна. При това положение, което имате, вие искате да бъдете силни,

но първото нещо, което ви предстои, е да победите малките мъчнотии, които ви се явяват в дома. Домашните ви мъчнотии са много сериозни. Например някой казва: „Аз не мога да търпя еди-кого си!" Там ти е слабата страна. Ами тогава как ще влезете в Небето? Първото условие, за да влезете в Небето, е да търпите всички. Казва се, че всинца ще се изменим. Ако не се измените, и след десет хиляди години, и след повече години да дойдете, пак същото разположение ще имате. Така един американски професор казал, че има някои хора, които не би желал да ги вижда и след десет хиляди години. Но и тогава да ги види, ако не се измени, пак със същото чувство ще се бори. Времето самò по себе си не лекува нещата – времето лекува само дотолкова, доколкото в сегашния момент ние правим усилия да ги изменим.

Аз бих желал сега да започнете със себе си, със саморазвитието си – това е най-трудната работа. Ще развивате Вярата си, милосърдието, сърцето си, разсъдливостта, въображението, музиката. Всичко това ви предстои да го развивате, и то според времето, което имате на разположение. Засега Господ ви е определил два часа време за работа. Какво правите в това време? Аз съм гледал как някои магарета, които са били дълго време затворени и после ги пуснат на свобода, отиват да се търкалят, но не в тревата, а в някои пепеливи места. Не се смея на това магаре, то постъпва много умно – то има бълхи, които го безпокоят, и затова казва: „Аз ще ви дам да разберете!" и ги насипва с прах. Магарето е символ на човешката упоритост. Упоритият човек все по пепелища се търкаля и казва: „Аз ще ви дам да разберете, още веднъж да не ме заключвате!" Това са сравнения. Животни, които се търкалят в пепелта, имат съвсем друго разположение. Ние разглеждаме осела от човешко гледище и виждаме, че той не постъпва умно. Ако е лятно време, магарето трябва да отиде на някоя зелена ливада или в някоя чиста вода и там да се потопи.

Някои от вас повече са прогресирали, но всички трябва да работите. Всеки човек си има известни слабости, които не произтичат от неговата зла воля, а са кармически.

Реплика: Може ли чрез усилена работа върху себе си да изменим положението на душата си?

Ако сме в положението на гъсеници, колкото много и листа да изядем, не ще можем да се превърнем в пеперуди, докато не се изпълни времето, необходимо за този период. През това време ще трябва да се съберат сили, за да се дойде до състояние на пеперуда. Вие може да се поляризирате. Човек в един момент може да се спъне за сто години, както и в един момент може да напредне за сто години. Всяка вечер човек трябва да се

очиства пред Бога, но не и да става мек. Добрият човек трябва да бъде силен.

Често казват, че човек трябва да победи себе си. Не е съществено да победиш себе си, това е лошо, но трябва да познаеш себе си. И тъй, смисълът не е в побеждаването на себе си. Да допуснем, че имаш обичай да побийваш по малко и сега, за да не вършиш това нещо, вземеш, че строшиш ръката си. Спечели ли нещо от това, защо трябва да строшиш ръката си? Напротив, ти трябваше да кажеш: „Тази ръка е под моята воля и аз трябва да я владея!" Аз не искам да се побеждавате, а да владеете себе си. Разгневите се, дойде ви някоя лоша мисъл – работете върху владеенето на тези мисли и им кажете: „Тук, вътре, не ви е мястото, тук е канал и вие може само да минете, без да се задържате!" Вие трябва да бъдете като онзи служащ на железопътните станции, който със своя ключ отваря релсите, за да минат различните тренове и им дава изправен път. Така и вие с вашия ключ ще можете да дадете правилно направление на вашите мисли и желания.

Реплика: Понякога човек външно се въздържа, но отвътре му трепери; как да спре това вътрешно вълнение?

Нека си трепери. Аз бих могъл да излекувам всинца ви за една година, ако бихме имали на разположение една хубава цветна градина с разнообразни цветя и кошери с пчели, една овощна градина с различни плодове и една зеленчукова градина, след което да ви пратя между тях да ги обработвате, за да черпите от тях енергия и спокойствие. Ако сте анемични и неразположени, ще ви пратя да обработвате черешата и ще видите, че ще придобиете ново разположение. Слаба ви е Вярата – ще ви пратя да обработвате зеле, да го поливате и наглеждате. Това са формули, макар и от външни действия. Неразположена си духом – тури ръката си на челото и всичко ще се измени за пет-десет минути. Ако не употребите това средство, то тези от вас, които обичат да смятат, да пишат или да чертаят, нека приложат едно от тези свои любими занимания. Начертай един триъгълник, боядисай го червен, син или зелен, след което няма да се минат три-четири минути и настроението ти ще се измени.

Реплика: За да се отвлече вниманието, нали?

Не, това ти дава известна сила, с която впрягаш дявола и казваш: „Разбираш ли тези триъгълници?" Той ти казва: „Разбирам ги." А сега седиш вкъщи, този те дразни, онзи те дразни – и най-търпелив човек да си, ще излезеш от равновесие. Най-трудното нещо е да бъде човек винаги търпелив, учтив. Понякога следя някои: намират се в много натегнато

състояние, едва чакат да мине покрай тях някой и без да гледат дали той е виновен, или не, наплюват го, избухват с всички сили срещу него и казват: „Да не минаваш оттук!" След това им олеква, но като се размислят, виждат, че този човек не е бил виновен в нищо, че е един случаен минувач. Това са чисто психологически състояния. Това е едно натегнато състояние на атмосферата: срещат се например два черни облака, тяхното електричество се привлича, въздухът се озонира и вие започвате да привличате това електричество от долу нагоре. Гневен ли си, излез някъде из гората, започни да викаш, да крякаш на дърветата, на камъните, те ще се озонират и ще ти мине. Ще видиш после колко смешно ще ти стане, когато се забележиш в такова състояние. Един американски професор ми разправяше такъв случай: той не обичал да ходи на бал, но обичал да танцува, затова когато имал силно желание, той хващал един стол и си поигравал с него вкъщи. Смешен бил в това положение и пред самия себе си, но му олеквало.

Тези методи, които ви се дават, може да ги приложите, като някои ще използват един от тях, други друг и т.н., според нуждата, която имате. Ние трябва да използваме Природата, тя е истинският начин на лекуване. Сегашният градски живот е много неестествен, вследствие на което се поражда неестествено състояние, липса на енергия, която няма откъде да се почерпи. Всеки я търси, а отникъде не идва.

Имате и друг метод за работа: например някоя има големи препятствия, затова няколко от вас да насочат своите добри мисли към нея и да и помогнат. Когато някой е болен и не може да изоре нивата си, нека двадесет негови ближни отидат вместо него, да работят двадесет часа и ето че нивата ще бъде изорана. Нали се казва, че трябва да си помагаме! Най-тежкият живот е, когато човек живее сам. Никой не живее за себе си, никой не умира за себе си. Защо в Природата изникват на едно място много треви заедно? За да задържат влагата. Там, дето се среща само едно цветенце, то по-бързо изсъхва. И тъй, когато в едно общество са събрани повече хора, те задържат за по-дълго влагата. А когато човек е сам, той трябва да се намира при много благоприятни условия, да има много знания, за да може да издържи в света. Сега и вие имате условия, имате всичко.

Често забелязвам, че когато употребявам някои символи, вие ги тълкувате криво. Например аз цитирам един закон, казвам, че в Божия закон няма изключение, но в Божията милост има правила, които могат да смекчат закона. Казвам още, че нищо не се дава даром и това е вярно, но Божията милост е друг закон. И според него, ако човек е готов да възприеме нещата, дава му се даром. Вярно е и едното, и другото – вън от Бога нищо даром не

се дава, а вътре в Бога всичко даром се дава. Ако един генерал иска да се издигне в обществото, това е достойнство, но той трябва да направи това по силата на своите знания, по силата на своята храброст. Един професор може да се издигне в своето положение само по силата на своите знания, но не и по благодат. Когато те повикат на една трапеза, могат да те турят на първо място, но в обществото не могат да те турят на първо място, ако не заслужиш това. Тъй че първото място подразбира работа.

Някой казва: „Аз искам да бъда талантлив!" Нали знаете приказката за недоволството на магарето: когато го създал Господ, то се оглеждало тук-таме между многото животни и забелязало, че всички били много големи, а то било по-малко и от заека и било изложено на много страдания. Дълго време то се молило на Бога да го направи по-голямо, с висок и силен глас, за да могат всички да го чуват. Бог чул най-после молбата му и му дал голям ръст и силен глас, но хората започнали да го впрягат на работа и с това го направили още по-нещастно. Тъй че, смисълът на Живота се състои не в многото, а в малкото, което Бог ни е дал, и в мястото, което Провидението ни е определило. Сега вие не знаете къде ви е поставил Господ и какво ще излезе от вас. Ако сте едно малко семе и ви посеят в песъчлива почва, нищо няма да излезе от вас, но ако ви посеят в хубава почва и ви наглеждат добре, хубава ябълка ще излезе от вас.

Сега ще се замислите за вашето саморазвитие. Не мислете, че няма да имате изкушения, отегчения. И Христос се отегчи. Ще дойде момент, когато човек ще каже: „Докога ще нося това бреме?" Да определим една премия за тази от вас, която може да развие една добродетел. Каква премия да определим?

Реплика: Ние сами не можем да си определим.

А, колко сте умни вие, продавате ме десет пъти на пазара! Някои хора казват: „Ние нищо не знаем по тази работа, кажи ти", но щом дойде до техния интерес, те заявяват: „Не е така работата, ти не вярвай!" Значи имат и те мнение. Някои казват: „Ние сме готови за всичко, готови сме да те слушаме!" Тъй се говори, но истината е, че не сте готови да слушате всичко. Ако ви предпиша на всички да станете вечерта в 12 ч. и да излезете всред града, колцина от вас бихте сторили това?

Реплика: Ще излезем, стига да е за добро.

Не е важно това. Някои ще го направят, а някои не. Ако ви кажа, че вие, децата ви и мъжете ви ще умрете, ако не излезете, тогава ще отидете – от страх ще го изпълните. При това положение и картечници да турят зад

гърба ти, ще излезеш дори и на война. Вие трябва да изпълните това, което вашият дух в даден момент и случай може да приеме.

Сега у всички вас липсва силата на добрата ви воля. Лошата воля е по-силно развита. Това не е, защото не сте добри, а лошата воля взема надмощие над добрата воля. Тези две сили – добрата и лошата воля – вземат едно или друго направление и понеже част от материята на нашето тяло не е чиста, у нас стават пертурбации. Трябва да се пречистваме от греховете, защото у нас има нещо нечисто, което препятства на нашата добра воля, и ние трябва да направим големи усилия, за да изхвърлим тези нечистотии навън, да призовем Божествената материя, т.е. да създадем Новия човек. Казвате за някого, че е слаб. Разбира се, докато човек не се очисти от тази материя, която го спъва, той не може да бъде силен.

И тъй, ще работите сега за развиване на Вярата и волята. За да развиете волята си, трябва да си поставите в ума някакъв идеал. Вземете за идеал Христа, т.е. Живия Господ, който се е проявил в света. Отбелязвайте най-възвишените, най-разумните моменти, които се проявяват във вашия Живот – те са проявление на Божественото. Такива моменти са редки, но този образ, който се е проявил във вас, ще гледате да го запазите.През тези редки моменти Господ ви е проговорил. Той говори най-много един, два, три пъти в годината, затова трябва да запазите този говор. Колкото повече Господ ви проговаря и колкото повече се отдалечава от вас, толкова повече се усилват страданията ви. Това е много естествено: имате дете, което обичате, но отдалечи ли се то от вас, започвате да се безпокоите за него и да страдате. Така постъпва и Господ. С това отдалечаване и приближаване Господ чисти храма ви. Когато се очисти храмът ви, тогава ще дойде Господ. Затова се казва в Стария Завет: „Слава Господня изпълни храма."

И тъй, добрата воля всички може да я имате. Аз говоря за опитности, които може да имате всички. Воля, воля ви трябва! Всички сте добри! Вие се смеете, когато казвам, че всички сте добри. Като ви казвам, че сте добри, знаете ли какво подразбирам? Това значи, че който живее с Бога, той не може да бъде лош. Понеже всички се стремите към Бога, значи сте добри – тази е моята мисъл.
Аз ще ви определя към коя категория спадат известни ваши преживявания. Например усещате глад – какво чувство е гладът? Физическо. Наядете се – усещате една приятност. Какво чувство е приятността в този случай? Пак физическо. На тази приятност не може да разчитате, защото тя е на физическото поле. Имате някой приятел, когото обичате, и когато той е при вас, вам е приятно, усещате се силни, мощни, но отдалечи ли се от вас, усещате една неприятност. Това е душевно

състояние, но това чувство е непостоянно, на него човек не може да съгради къща. Сега ще дойдем до онези чувства, които изразяват висшето проявление на Обичта: когато вие обичате някой човек и не усещате никаква промяна, безразлично дали той е при вас, или не, това е Божествено чувство. Всички форми, които се менят у вас, са несъществени.

Вие си представяте Христа така, както едно време сте Го знаели. От тази пластична форма, която остава във вашия ум една и съща, когато се обърнете към нея, изтичат някакви разумни Сили.

Реплика: Тази форма еднаква ли е за всички?

Тя е различна за всички. Щом имате състоянието на гладния човек, ще си представите Христа как бос ходи из Палестина. Някои видели Христа в светлина, с ореол на главата и т.н. Има форми, чрез които Христос се изявява някога във физическия свят, някога – в Астралния свят, а някога – в Божествения свят. Когато правите опити и наблюдения върху мислите си, ще дойдете до това положение да ги възприемате така, че да не произвеждат във вас никакво раздвояване. Когато мислите идват от Астралния свят, в тях има едно малко съмнение.

Реплика: Когато Христос се яви на една душа, няма ли тя да разбере, че Той е нейният идеал?

Христос ще каже на всички: „Ако не се отречеш от баща си, от майка си и от себе си, не можеш да бъдеш Моя ученичка! Ако не вдигнеш кръста и не дойдеш след Мен, не можеш да бъдеш Моя ученичка!” Това е първата форма, чрез която Христос ще се изяви. Щом приемете Христа в тази форма, всички страдания ще изчезнат. С това ще трябва да дойде саморазвитието на вашето съзнание... Това е отвлечена материя. Някои от вас имат религиозни преживявания, а за други това е тъмно.

Друго нещо, което трябва да придобиете, е да се научите да мълчите. Който е видял Христа, той трябва да мълчи. Тогава Христос ще бъде една Сила вътре във вас. Ако аз съм една горяща свещ, ще има ли нужда да доказвам, че съм такава? Има ли нужда розата да доказва, че е роза? Няма нужда – уханието и ще докаже това. Ако ти не вярваш в уханието и, то по формата ли ще познаеш, че е роза?

С тази мисъл свързвам друга една спотаена ваша мисъл: вие искате да се освободите от много страдания и колебания, да станете силни. Тогава направете следния малък опит: вземете някоя бедна ваша сестра и заработете върху нея, вижте какво може да направите. Какво

подразбирате, че трябва да правите с нея? Ще ви приведа една фигура: допуснете, че някоя ваша сестра е изгубила всичкото си състояние, няма никакви пари, къща, никакъв имот, намира се в безизходно положение – вие как ще и помогнете? Тази от вас, която има повече, нека и даде едно супниче, друга – тиганче, трета – възглавница или някоя постелка и т.н. Ще видите как в скоро време тя ще се съвземе. Това са форми, с които искам да схванете мисълта ми. Помагайте на всеки с това, от което се нуждае. Някой няма търпение – дай му твоето саханче на търпението; друг няма Вяра – дай му твоето тиганче на Вярата; трети няма възглавничка – дай му от твоите. Няма да мине дълго време и ще видиш, че твоят брат или сестра са се поправили и казват: „Колко са добри тези братя и сестри!" Ако не занесете нищо, ще страдате. Това не може да го направи един човек, но мнозина могат да го сторят. На всинца ви липсва по едно саханче. Направете един опит в това отношение. Колективната молитва е силна и затова, когато всички се молят едновременно в едно направление и са искрени и сърдечни, молитвата има резултат. Молитвата има сила, когато между вас има хармония. Дисхармонията произтича от това, че ви е акордирал човек, който не разбира от това изкуство. Затова хармонията между вас мога да нарека акордиране или настройка. И действително, най-хубавата част от един концерт е настройването на цигулката и на другите инструменти.

Първото нещо, което желая от вас, е да се надпреварвате в отдаване помежду си на взаимно уважение и почит. Това, което извършваме отвън, да е израз на онова вътрешно разположение, което ще извършим заради Господа. Да допуснем, че някоя от вас ви е неприятна; направете следната маневра: представете си, че вие се намирате в най-голямото бедствие или се давите в някоя дълбока река и именно тази ваша сестра ви спасява. Поспрете се тогава в себе си и вижте какво чувство ще изпитате. Веднага ще започнете да се смекчавате и ще кажете: „Ако това нещо може да направи моята сестра, аз ще си изменя мнението за нея и ще я обикна!" Или обратно – допусни, че тази твоя сестра, която не обичаш, се дави в морето; веднага иди при нея и си кажи: „Хайде аз ще я спася, защото съм по-силна от нея, а всякога по-силният трябва да спаси по-слабия!" Това са случаи, които ви се дават за саморазвитие.

Сега вие ще правите опити. Ще попитате как. Щом пожелаеш да извършиш този опит, ще се молиш един, два, три, четири, до четиринадесет дена наред да го изпълниш и след това време ще почувстваш в себе си едно вътрешно разположение, че си готов да го извършиш. Едва тогава ще пристъпиш към това добро предприятие. А сега вие чакате нещата сами по себе си да се изгладят. Наистина, те се изглаждат и по този начин, но резултатът е съвсем друг. Опитайте се

всинца да направите един от тези опити. Само така ще има смисъл стихът: „Молете се един за друг, за да изцелеете.” Молете се един до четиринадесет дена и Духът ще каже: „Сега вече може да се направи опитът.” Духът казва: „Когато пътят на някого е богоугоден, Бог ще го примири.”
И тъй, сега всички трябва да започнете да се молите, да станат вашите пътища богоугодни на Господа, за да ви примири с другите и да внесе хармонията и Божественото у вас, за да можете да се разберете и обичате.

Този е Пътят, тези са опитите, които трябва да правите, за да се приготвите за Петдесетница.

1 Петдесетница – първоначално е юдейски празник на благодарност за Божествените закони, дадени на Синайските планини, който се чества осем седмици след Пасха. На този ден Светият Дух за първи път се излива над апостолите (Деяния 2: 1-4) и Мойсеевият закон отстъпва пред Неговите дарове.

Беседи пред Сестрите
05.03.1920 Петък, София

1920_03_07 Ще управлява всички народи

ЩЕ УПРАВЛЯВА ВСИЧКИ НАРОДИ

Беседа от Учителя, държана на 7 март 1920 г. София.

„И роди дете мъжко, което ще управлява всички народи с жезъл железен; и нейното чедо бе грабнато и занесено при Бога и при Неговия престол.„ *)

Сега ще се спра само върху половината от цитирания стих. Детето, за което се говори тук, съставя ядката на цялата глава. Ще направя една аналогия върху цялата глава, т.е. ще свържа емблемите и символите, за които се говори, чрез роденото дете.

Съвременните културни хора, едва сега, са в първата фаза на живота, да изучават езика на природата. И когато се научат да говорят, не само по форма, но и по съдържание, не само по съдържание, но и по смисъл, светът ще се представи в нова форма, в ново съдържание и смисъл. Най-голямата спънка, в сегашния стадий на човешкото развитие, е дълбокото убеждение, всадено в човека, че е културен. Аз не отказвам, че сте културни, не въставам против думата „култура", но приемам, че сте културни само по форма; не по съдържание и смисъл. Значи, културни, в пълния смисъл на думата, са само една трета от хората.

Какво искал да каже евангелист Йоан в тази глава? Какво представя тук жената? – Тя може да се вземе като символ на цялото човечество, като символ на един народ, като символ на един човек. Какво представя детето? - Детето може, същевременно, да се представи като символ на идеалите, към които се стреми човечеството; детето е плодът на тези идеали. Ще ме попитате: Какъв е стремежът на ябълките, крушите или черешите? Отговарям: Стремежът им е да родят, да създадат поне една ябълка или круша. Вън от плодовете им, ябълката и крушата нямат друг смисъл. Какво представя змеят? – Той е символ на онези противодействащи сили в природата, които пречат на растенето на хората, на техните мисли и желания, т.е. против доброто. Змеят не е емблема на грубата сила, той е интелектуална сила, употребена да спира всеки процес на растене, всяко разширяване на човешкото съзнание.

Какво представя борбата между архангел Михаил и змея? – Тази борба е емблема на двете велики сили в света, които ние наричаме добро и зло. Теософите ги наричат висш и нисш манас, окултистите – тъмни и светли сили в природата. Тези две сили се борят. Михаил е богът, т.е. великото, разумното в света се бори с неразумното. В змея има известна

интелектуалност, но няма разум, няма разбиране на великите закони, по които върви развитието на цялото човечество. Змеят паднал на земята - това подразбира, че условията на земята се изменили, след падането на змея. Жената избягала в пустинята. И до днес, тази история се повтаря. Няма да се впускам в разяснения, защото, за тези неща, има цели томове богословски тълкувания. Моето тълкуване се различава от техните; то обяснява текста тъй, както си е. Жената представя бялата раса. Тя е носител на онази жива Божествена идея, която се олицетворява с раждането на детето. Когато майката добие детето, а бащата го роди, те трябва да кажат: Живата Божествена идея започва своето правилно развитие. Интересно е, че новороденото дете не остана на земята, а го отнесоха на небето. Майката пък, отиде в пустинята. Майката и синът се разделят. Следователно, детето трябва да се възпитава на небето до времето, когато условията на земята се изменят и то бъде готово за новия живот. Майката, която още не е готова, отива в пустинята. Колко дни останала да живее там? – Всичко 1260 деня. Сега спорят, какво означават тези дни. Едни ги смятат за дни от годината, други – за периоди. Може да се вземат и като дни, и като периоди. Не е важно, колко е стар човек, но колко е умен и добър. Живото куче е за предпочитане, пред умрелия лъв; и силният лъв е за предпочитане, пред умрялото куче.

Новороденото дете представя новото човечество, което се приготвя в невидимия свят и ще дойде на земята. И тази война, която е предвидена там и се изразява в боя между Михаил и змея, до известна степен, представя световната война, която ние преживяваме, но още не е завършена. В 19 глава на Откровението се среща повторение на събитията. Там символите се изменят. Говори се за бял коя. Изхвърлянето на змея от небето означава – изхвърлянето му от умовете на хората, да не ги изкушава, да слезе долу, на физическия свят, защото най-големите заблуждения и изопачавания съществуват в ума. Не можете да поправите някого, докато умът му е изопачен; не можете да накарате човека да ходи правилно, ако кракът му е изкривен. Следователно, първо, човешкият ум трябва да се очисти от всички противоречия. И тъй, детето се възпитавало на небето. На друго място, Евангелието характеризира детето с думите „нов човек".

Често се говори за религия. Онези, които са издигнати, които имат духовни преживявания и са във връзка с Бога, разбират, че религията не е нова форма, но велик живот, отношение, връзка на човека с Бога. Всички сте били деца, млади; изпитали сте първите ласки и обич на вашата майка. Някои от вас сте опитали обичта на вашите приятели; други – любовта на възлюбения си и познавате трептенията на вашето сърце. То трепти като Божественото сърце. Има тайни неща в живота, които ние търсим. Това са

преживявания, за които, човек е готов да пожертва живота си. Божествените преживявания се отличават от обикновените: в тях няма промяна, те са постоянни. Когато се нахраните, вие усещате приятно чувство, което постепенно отслабва и след пет – шест часа, се сменя с неприятно чувство – усещате глад. Отново задоволявате глада си и пак усещате приятност; след няколко часа огладнявате – неприятност. Приятност и неприятност – това са променливи преживявания. Такъв е физическият човек. Ако искате да угодите на този човек с кокошки, агънца, кюфтета и др. подобни, от него нищо няма да излезе. Значи, смисълът на живота не е в яденето. Аз взимам тези два противоположни полюса в преживяванията, за да разберете, че във физическия свят има смяна в преживяванията, докато в духовния свят няма промени. Никакви страдания, никакви мъчнотии не са в състояние да изменят стремежа ни към духовния свят. За духовните преживявания, човек е готов да се жертва, да страда. Това наричам любов. В нея се включват всички стремежи.

Мнозина от вас се стремите към богатство, чест, да бъдете силни, да имате знания. Питам: Какво ще остане за вас, от всичко това, след 100 години? Ще кажете: Поне, ще ме помнят хората, името ми ще бъде записано в историята. – Всичко това може да бъде, но какво ще се ползваш ти, сам, от тази слава? След като преминеш от този свят в другия; след като минеш през устата на змея; след като се бориш с него, ще задържиш ли, в себе си, тези преживявания? Съвременните философи казват: Това нещо трябва да се докаже. – Аз нищо не доказвам, нищо не аргументирам, защото, както вие, така и аз, можем да го докажем, моментално, едни на други. Например, вие сте гладували няколко дни, и за да разберете, дали може да получите нещо, отдалеч се осведомявате, дали съм добър, честен човек, какви убеждения имам и т.н. Обаче, без да ви отговоря, аз слагам трапеза и ви гощавам. Вие се усещате добре, доволен сте от мене. Огладнеете, пак се съмнявате в мене. На другия ден, пак ви изхранвам – съмнението изчезва. Но, след като ви храня десет години наред, има ли смисъл да се съмнявате? Така постъпват природата и Бог, Който работи в нея. Ако, десет години наред, Бог слага на човека трапеза – хубав обяд и вечеря, а той продължава да пита, има ли Господ, какъв човек е той? Тогава Господ ще каже: Навън това магаре! Като го изпъдят, турят го в ковчег, събират се около него роднини и приятели, със сълзи на очи, да му четат молитви, да го помене Господ в Царството си. Не, няма да го поменат никъде! Втори път, като дойде, Господ ще му даде доказателства по обратен път – има ли Господ, или няма. И аз няма да аргументирам този въпрос, защото земята е така създадена, че ние, сами по себе си, ще се убедим в истината. Ще изясня мисълта си с един пример, от окултен разказ, претърпял много преводи.

В старо време, още след грехопадението, имало две царства: едното се

наричало Мензи, а другото – Еспертиi. Царят на първото царство имал син, който, според тогавашния обичай, трябвало да мине своето школуване, т.е. своето посвещение. Един знаменит учител, в царството, приближен до двореца, разгледал астрологически живота на царския син и намерил, че някога, в миналото си, той извършил едно престъпление, което станало причина за разделянето на двете царства и за възникване на враждата между тях. Знаменитият учител казал на царя, че синът трябва да напусне бащиното си царство, да стане някъде овчар, да пасе овцете, да размишлява и да гледа небето, докато получи светлина. След десет години, царският син ще се върне при своя учител, ще го посвети. Царският син се преоблякъл в просто облекло и отишъл в царството на еспертите. Взел тояжката си, подсвирквал си и прекарал като овчар, десет години. Един ден, като пасял стадото си при един планински връх, обрасъл с най-хубави цветя, пристигнала, на кон, дъщерята на еспертския цар, облечена с най-хубавата си премяна. Като видяла хубавите цветя, тя слязла от коня и се затичала, да им се порадва. В това време, изскочила отнякъде една кобра и ухапала царската дъщеря на дясната ръка. Младият овчар видял всичко и като знаел последствията от ухапването – че, след десет минути, момата ще бъде мъртва – веднага взел ръката й, изсмукал с устата си отровата и тя се спасила. Обаче, един от пазителите, които придружавали царската дъщеря, видял това, веднага грабнал лъка си и забил отровната стрела в лявата ръка на момъка. Момата също се досетила за лошите последствия, затичала се към момъка, скъсала дрехата на раненото място, извадила стрелата, впила устните си и изсмукала отровата. Питам: Кой кого спасил? Това е било развръзката. След тази случка, двете царства се помирили.

Казвам: Ако очакваме да изсмучат отровата от нашата ръка, а оставяме отровата в ръката на нашия ближен, ние не сме истински хора. Момата беше готова, веднага да даде жертва за жертва, и изсмука отровата от раната. Ще ме попитате: Какво приложение има този пример? – Отлично приложение. Ако всеки мъж и всяка жена са готови да изсмучат отровата от раненото място, би ли имало страдания и смърт в този свят? Забележете, че момата беше ранена в дясната ръка, а момъкът – в лявата. Момъкът каза на момата: Ти пострада от животинска отрова. Момата каза на момъка: А ти пострада от човешка отрова. В този свят, има две отрови, които разрушават мъжа и жената, които разрушават човешкото общество.

„И мъчеше се да роди." Както се мъчеше тази жена, така ще се мъчите и вие. Колцина от вас се мъчат сега! – Защо? – За да родите. Гледайте да родите такова дете. Бременната жена ме пита: Ти вярваш ли в Бога, или не? Казвам: Жено, ако родиш детето си, и ти вярваш в Бога; ако не го родиш, не вярваш. Ако се роди детето ти и го вземат на небето, да го възпитават, може да кажеш, че имаш вяра в Бога, и Бог се грижи за тебе. В

Писанието се казва, че Бог е приготвил за тази жена място в пустинята – това значи, да живее при оскъдни условия. Така и израилският народ излезе от Египет – културна страна, и отиде в пустинята, дето прекара цели 40 години. – Защо? – За да премахне страха от себе си. И съвременното човечество има ужасен страх, като този, у евреите в Египет. И досега още, евреите имат страх. Днес хората се страхуват, как ще прекарат живота си, какво ще стане с тях, ще спечелят ли и т.н. Това са странични въпроси. Ако родите, ще вземат детето ви на небето; вие ще отидете в пустинята, а Михаил ще се бори заради вас. Змеят ще падне и ще се бори с онези, които вярват в новото учение. Всички хора, които искат да поддържат ред и порядък в света, казват, че всяка власт е дадена от Бога. Аз прибавям: Всяка праведна власт е дадена от Бога.

Тези, които се застъпват за властта, за правата на змея, ще го видят да дойде на земята, като се прояви по различни начини. Ние не искаме да намалим страданията в този свят, но и да искаме, това няма да ни помогне. Страданията ще се намалят само тогава, когато се разбере смисълът на този велик закон, в живота на човека и придобие правилно разбиране. Вие казвате: Ние вярваме в Господа. – Готови ли сте да се пожертвате за Него? "Аз съм християнин." – Готов ли си да умреш за Христа? – Аз съм евангелист, православен. – Готов ли си да се жертваш за евангелието, за православието? Ако не си готов, ти си актьор на сцената. Где са онези велики хора, които са готови да се жертвуват за своите идеали? Разбира се, щом те уловят в престъпление, ще дойде съдията, ще те осъдят. После, свещеникът ще те изповядa, ще окачат въжето на шията ти и ще кажат: Той умря, жертва стана. За какво? – Жертва за своето престъпление. Аз намирам, че тези хора, които умират, на въжето, за своите престъпления, са по-големи герои от вярващите, които не са готови, да пролеят капка кръв, за своите идеали. Ако боднеш някой вярващ и му протече капка кръв, ще си наведеш с това най-голямата беля. Всички парадират, като казват: Ние сме вярващи. – Ако не си готов, да пролееш капка кръв, не си вярващ. Така е било с всички светии, с всички велики хора, когато се опитвала вярата им. Който е готов да защити своите принципи, той е готов да пролее и кръвта си. Когато бъдем готови да се жертваме, тогава ще се събуди у нас великото, Божественото.

„И змеят се спря пред жената, която щеше да роди, за да изяде чедото й, щом се роди". (4-ти ст.) Змеят стоял до жената, но тя не се бояла от него. Тя не била страхлива като сегашните жени, затова била героиня. Тя казала на змея: Аз ще родя, но ти няма да вземеш детето ми. Жената представя – Божественият живот в човека, а мъжкото дете – Божественият разум. Значи, във времето на Йоана, когато ставали тези събития, бялата раса, т.е. петата раса на човечеството, се мъчела да роди. Раждането на това дете

произвело брожение между човешкия и Божествения живот. И на времето, и до днес, змеят се мъчи да задуши детето на раждащата. Целият свят да се опълчи срещу този акт, целият ад да въстане против него; и дяволът да падне с главата си надолу, детето ще се роди. С други думи казано: Светът да се обърне наопаки, главите на всички хора ще узреят.

Един пътник минал край един паяк, който развивал изкуството си да преде, и го запитал: Какво правиш? – Както виждаш, преда; аз съм трудолюбиво същество, макар че хората имат лошо мнение за мене. Всички ме обвиняват в неща, за които не съм виновен. Аз изпридам такава тънка прежда, каквато никой досега не е направил. При изложбата, в райската градина, аз взех първа премия. Моето изкуство е ненадминато. Пчелите и осите имат жило, с което жилят, аз не жиля никого. Обвиняват ме, че съм хващал мухи в мрежата си и съм смучел кръвта им. Какво правят хората, когато влизат в магазините? Купуват нещо и срещу това плащат. Според мене, мухите са мои клиенти. Те влизат в магазина, да си купят нещо. Аз ги омотавам в мрежата си, приближавам се към тях и казвам: Плащайте сега. Това правя от любов към мухите. Като си взема необходимото, казвам им „сбогом" и ги оставям свободни, да си вървят. Така правя аз своите научни изследвания. Мухите трябва да бъдат умни, да не хвърчат там, дето тъка мрежата си. Щом не са умни, ще плащат и ще носят последствията на своята глупост. Птиците хвърлят изверженията си отвисоко, но всички казват, че това е в реда на нещата, никой не ги съди. Хората вършат най-големите престъпления, но и за тях не се говори лошо. Щом започна да прилагам своето изкуство, всички хора ме обвиняват в жестокост. Ако някой има право, да се оплаче от мене, това са мухите. Нека те подадат заявление против мене и се оплачат, да видим, аз ли съм виновен, или те. Сега питам и вас: Кого обвинявате – мухата, или паяка? Учените казват, че паякът прави паяжината си, специално за мухите. Не е така. Първоначално, паякът изучавал своето изкуство, от любов към него. Той нямал предвид мухите. Отпосле е започнал да лови мухи. Защо се е занимавал със своето изкуство, никой не знае.

Да се върнем към детето на раждащата жена, т.е. към човешкият ум, който трябва да се издигне. Всички хора се нуждаят от убеждение, от правилно разбиране на нещата. Цветята са цъфтели и разнасяли аромата си надалеч, още когато хората не са съществували. Те цъфтели и благоухаели за себе си, а не за нас. Те не са мислели, че някога човешкият нос ще ги мирише. Хората се оплакват от условията, казват, че нямат възможност да цъфтят и да се развиват. Те не са прави. За всички има условия да цъфтят, но хората искат, да има кой да им се радва, да ги мирише. Вземете пример от цветята в природата. Няма защо хората да миришат цветовете им. Задачата на цвета е, да върже плод и плодът да узрее. Това е велик закон,

към който трябва да се стремите.

Сега, като говоря по този начин, някои си казват: Каква ли скрита цел има този човек? Когато изказвам една мисъл, или изнасям една истина, аз имам само една цел: да проектирам мисълта си, колкото може по–далеч в пространството, за да правя своите научни изследвания. Ако някой се хване в мрежата ми, както мухата в паяжината, казвам: Кой ти даде право да се оплиташ в моята мрежа и да нарушаваш нейната цялост? Ако паякът тъче паяжината си, с единствената цел, да лови мухи, в скоро време, той ще изгуби своето изкуство. Ако изкриви пътя на своята мисъл, и човек ще изгуби изкуството да преде и да тъче своята мрежа. Следователно, ако и вие се усъмните в живота и кажете, че няма добър и честен човек в света, веднага ще изкривите пътя на правото мислене. Приятелю, отде знаеш, че няма честни и добри хора на земята? – Така е писано в книгите. – В кои книги? – В свещените книги. – Ако искаш да кажеш, че човек е свободен да греши, това е друг въпрос. Давид казва за себе си: „В грях ме зачена майка ми". Хората четат това, което е казал Давид и го вземат като нещо Божествено. Трябва да се знае, кой е казал това: Бог, или човек. Това са човешки думи, от които само 50% са верни. Вярно е, че човек сам създава условия за греха и греши. Следователно, той може да се зачене и роди в грях, но Бог никога не може да ни роди в грях. Да мислите, че Източникът, от Който сте излезли, е нечист, това е най-голямата лъжа. Само по форма човек е роден в грях, но не и по същество, т.е. по съдържание и смисъл. За да се измени съдържанието на човешкия живот, това зависи от самия него. Под думите: „в грях ме зачена майка ми", Давид подразбира само външната страна на въпроса.

„Змеят се спря пред жената, която щеше да роди, за да изяде чадото ѝ, щом роди." В случая, змеят представя неблагоприятните условия за жената, която ще роди, за да пречи на плода ѝ. Колко пъти, този змей, е пречел на вашите добри желания да се повдигнете или да повдигнете някого! Той казва: Не му е времето сега. Вие се съгласявате с него и казвате: Наистина, не е време за добри дела. Да ни прости Бог, но ще отложим за по-добри условия. – Няма защо Бог да те прощава. Ти ще застанеш смело пред змея и ще кажеш: Моето дете ще се роди и ще отиде при Бога, т.е. на мястото, дето няма грехове и престъпления. Умът на човека трябва да бъде бистър, трезв, да схваща истината. Казваш: Каква ли задна цел има този човек? – Никаква задна цел нямам. Моята цел е да вдигна запалената свещ и, който знае да чете, да дойде при светлината и да чете. Щом изгрее слънцето, духам свещта и казвам: Всички навън с книжките си! Дойде денят. През деня не паля свещ. Щом се мръкне, отново запалвам свещта. Така отговарям на въпроса, каква е моята задна цел. Като запаля свещта, на моята светлина могат да дойдат десетки и стотици хора, да се ползват от

нея. Сега, хората философстват отвън, каква цел имам, да събирам около себе си адвокати, съдии, учители. Аз нямам нужда от никакви адвокати, от никакви съдии. Запалвам свещта си и чета. Ако и вие искате да четете, елате при мене, заедно да четем. Ако не искате, сбогом! (Вън се звъни продължително). – Последният звънец бие, затова е толкова продължително. Всички трябва да го чуят. Който успее да влезе във влака, добре ще бъде за него. Който не успее, ще чака друг влак, за други времена.

Време е вече, хората да отправят мисълта си в друга посока. – Как ще стане това? Коя е правата посока? В едно царство, някой си се провинил в политическо престъпление, за което бил осъден на смърт. Царят решил да пощади живота на престъпника с условие, да обиколи целия град, с гърне мляко на главата, без да пролее капка на земята. Осъденият се съгласил на това условие. Турил на главата си гърне, догоре пълно с мляко и обиколил града, без да пролее капка мляко. Животът му бил подарен. Като го запитвали, какво видял в града по това време, той отговарял: Нищо и никого не видях. – Защо? – Защото мислех само за гърнето с млякото на главата си.

Казвам: Докато виждаш всичко в града, ти си на опасен път. Трябва да забравиш всичко, да бъдеш сляп за всичко, каквото виждаш. Само така животът ти ще бъде подарен. Щом имаш една Божествена идея, трябва да жертваш за нея целия си живот, всичко, каквото имаш. Днес, когото срещнеш, всеки разказва, какво видял и чул. Докато виждаш и чуваш всичко, което става около тебе, ти не можеш да носиш гърне с мляко на главата си, без да го разлееш. Религиозните хора постоянно спорят, кой е прав и кой – крив; кой ще отиде в рая и кой – в ада. Питам ви: Плащат ли ви за работата, която вършите? – Плащат ни, разбира се. – Щом ви плащат, няма да влезете в рая. – Защо? – Защото на вратата на райската градина е писано: Всеки, който проповядва Словото Божие користно, няма да стъпи тук. – Какво да правим тогава? – Правете, каквото искате. Ставайте търговци, учители, свещеници, адвокати, съдии, но никога не изопачавайте истината. За пари никога не работете. Свещениците и проповедниците ще опитат истинността на моите думи. Който проповядва Словото Божие, трябва да работи безкористно, без никакви задни цели, с готовност да се жертва за Бога. Християнинът трябва да бъде абсолютно безкористен. – Тогава, как трябва да живеем? Трябва ли да се откажем от сегашния си живот? Питам: Какво благо се крие във вашия живот? Виждал съм, как син бие баща си; след време го изпъжда от собствения му дом и го туря в лудница. Синът се освобождава от баща си и разполага с неговите имоти. Това се върши от културни хора, които вярват в Христа и четат всички молитви, които черквата препоръчва.

„И жената побягна в пустинята." Тя отиде да живее в пустинята, защото разбра, че не е възможно да остане между хората, да живее с техните мисли и чувства. Отворете, коя и да е книга, кой и да е вестник и кажете, какво смислено намирате в тях. Отворете един учебник, например, геометрия, и вижте, за какво се говори. Ще видите чертежи на триъгълници, четириъгълници, петоъгълници, тангентни линии и т.н. Какво означава това? Ще кажете, че все означава нещо. Един ден, ще разберете живата геометрия, живите линии, които така се кръстосват, че едни от тях излизат от ума, други – от сърцето, а трети – от волята; ще разберете, че силата на волята регулира двата вида линии – на ума и на сърцето. Например, двете страни на триъгълника показват посоката на съзнанието, от което излизат линиите на сърцето и на ума. Тези линии са противоположни, не се съвпадат, но лесно се примиряват, благодарение на третата страна на триъгълника – основата. Тя представя равнодействащата сила – волята в човека. Значи, равностранният триъгълник представя силите на ума, сърцето и волята, които са в пълна хармония помежду си. Върху този триъгълник се създава истинският живот.

Като изучавате лицето на човека, виждате един триъгълник – носът. Българинът има слаба воля; умът и сърцето му са по-силно развити от волята. Носът му има дължина средно от 3,5 – 4 см. Българинът е упорит, не е волев човек. Упоритостта е едно качество, а разумната воля – друго. Турчинът изразява упоритостта на българина със следната поговорка: „И чука си продавам, и чергата си изгарям, но не се покорявам." Тази черта на българина е причина за честите войни. Може да се каже, че на всеки 10–20 години се пада по една война. От народите на Балканския полуостров, българите са воювали най-много. Никое българско царство не е траяло повече от сто години. Това не е за упрек, но факт, който са констатирали всички учени, мислещи хора. Ще кажете, че сте герои. – Това е друг въпрос. Мястото, което заемат българите на полуострова, ги заставя да воюват често. По този начин, те усилват волята си и изучават закона на жертвата. Българите трябва да се откажат от своя егоизъм. Те са готови, за една педя земя, да убият брата си, или, за един грош, да развалят приятелството си с човека. Това е лоша черта, от която трябва да се освободите. Казвате: Сърбите и гърците по-добри ли са от нас? – Това не е ваша работа. Какви са сърбите и гърците, това се отнася до тях. Вие, като народ, трябва да развивате благородни черти в себе си, да усилвате волята си, като необходимост за вашето бъдещо развитие. Безволието води към робство. Без воля, умът и сърцето не могат да се хармонизират. Безволието е причина, дето двама славяни, събрани на едно място, не могат да дойдат в съгласие. Разногласието на славяните е пословично. Понеже ги обича, Бог ги прекарва през огън, да се обединят. Няма други народи в света,

които са минали през толкова страдания, както славянските. Бог казва: От нас трябва да излезе нещо добро! Кой добър баща не наказва сина си, когото обича? И славяните са възлюбените чада на Господа, затова Той ги наказва. Те имат велико бъдеще.

Като говоря за славяните, обръщам специално вниманието си към българите, да ги предупредя, че ще бъдат бити, на общо основание. Готви се вече за българите камшик, не човешки, а Божествен. Този камшик ще играе по гърбовете на българите дотогава, докато узреят главите им, докато се подчинят на Божията воля и кажат: Ние ще турим ума и сърцето си в съгласие с великата Божия воля; ще турим нов ред и порядък в държавата си, в съгласие с Божествените закони. Ако не вярвате на думите ми, сами ще ги проверите. Няма да се минат 10–20 години, сами ще видите, какво иде. Аз няма да кажа, какво иде – ще го опитате. Великият закон, който действа в целия свят, е архангел Михаил. Той иде със своя нож. Бог разгръща книгата на живота и отдава всекиму заслуженото. Иде съдба на земята! Няма да остане човек, който да не се яви на съд пред Господа. Всеки ще бъде съден, според писаното в книгата на живота. Щом Бог се наеме да оправи хората, змеят ще бъде изхвърлен навън. Не се ли наеме Бог с оправянето ви, и вие, и змеят ще бъдете хвърлени в пропастта. В бъдеще, Христовото учение не може да живее в човешките сърца – в тези малки черупки. Не казвам, че свещениците са лоши, но те още не разбират Христовото учение. Нека дойдат при мене, да им държа една беседа, да отворя очите им, да видят, как са живели в миналото. Ще отвори Бог умовете им, да разберат, че не са толкова чисти, както си мислят. Какви трески за дялане имат всички хора!

Писано е: „Книгата на живота ще се отвори и няма да остане тайна, която да не се знае." Всичко ще стане така, както е станало с раждащата жена и – или живо дете ще се роди, или мъртво. Каквото и да е, все ще се роди нещо. Разликата между добрия и лошия човек се заключава в следното: лошият се мъчи и нищо не ражда, а добрият се мъчи и ражда. Лошият човек прилича на онзи змей, чиито малки оживяват още в утробата на майка си, дето преяждат корема ѝ и излизат навън.

Днес пред жената – вашата душа, която иска да роди вашия ум, стои змеят, т.е. вашите лоши разположения, и казва: Защо си вярваш? Не бъди толкова глупав; и без вяра се живее. Ако го слушаш, змеят ще погълне твоето дете, без да ти даде нещо. Толкова години сте яли и пили, добре сте се обличали и спали на меки легла, но, въпреки това, пак сте недоволни. Какво сте придобили от този живот? – Какво трябва да се прави? – Ако си недоволен от пухените възглавници и дюшеци, смени ги със сламени; ако и от тях си недоволен, смени ги с дъсчени. Постоянно сменяй обстановката

и условията, докато почнеш да ставаш от сън доволен и разположен, с бодър дух. Щом имаш това разположение, ще знаеш, че всичко е за добро. Ако станеш от сън неразположен, когото срещнеш, ще бъдеш готов да се караш с него. – Защо си неразположен? – Защото не можах да спя. – Не можа да спиш, защото дюшекът ти е много мек. Не само това, но си вечерял късно и си ял много. Може ли, след всичко това, човек да спи добре? Един варненец, богаташ, изял няколко свински пържоли, изпил две кила вино и веднага си легнал да спи. На сутринта го намерили мъртъв. Човек трябва да яде навреме и да си ляга навреме.

Казва се в прочетената глава, че жената ще роди дете. Коя е тази жена? Според свещениците, тази жена е черквата. – Какво ще роди тя? – Своите деца, пасомите си. В Стария Завет се казва, че безплодната Рахил, най-после, родила много деца. Нисшите животни, както и рибите, раждат много деца. Жената ражда едно дете – някакъв символ, но в него се крият много неща. Всеки човек, който живее в съгласие с ума, сърцето и волята на Бога, струва повече от цялото човечество, което не живее в съгласие с Божествените закони. Един ден, когато хората заживеят в хармония с Бога, ще кажем, че е дошъл вече съвършеният живот на земята.

Иде Божественото дете на земята. – Кое е това дете? Христос. Днес всички Го очакват да дойде в облаците, придружен с много ангели. Някои очакваха Христа, още в 1845 година, в началото на 19–ти век; и като не дойде, усъмниха се в Него. Други Го очакват и до днес. Някои вярващи се облякоха с бели дрехи и излязоха да посрещнат Христа. Той дойде, но не както Го очакваха, затова, много християни се разочароваха. В 45–та година се яви спиритизмът, който обърна умовете на хората към Бога. Те се убедиха, че има и друг живот, вън от физическия. Някои гледаха на спиритизма като на дяволска работа. Значи, Христос дойде чрез спиритизма, но малцина Го познаха и приеха. Излъгани в своите тълкувания и изчисления, някои вярващи отново започнаха да изчисляват, кога ще дойде Христос, втори път, на земята. Те изчислиха, че Христос ще дойде в 1915 г. на земята, но на никого не казаха, мълчаха си. И този път дойде Христос, но пак не Го познаха. – Как дойде? – С камшик в ръка. Така Той обиколи цяла Европа. Отвори касите и пръсна парите; отвори хамбарите на богаташите и ги изтърси. Христос запита богатите: Защо дойдох на земята и пролях кръвта си? За богатите търговци и фабриканти ли, да измъчват и насилват своите братя? Защо ви са тези пушки и топове? Въпреки това, мнозина казват: Не е дошъл още Христос на земята. – Дойде Христос, но с камшик в ръка. И досега още Го питат: „С каква власт правиш това?" Архангел Михаил скоро ще дойде и ще покаже на хората, с каква власт прави всичко. Вие ще бъдете зрители на великото, което Бог приготвя на цялото човечество. Светът ще познае, че Бог не може да бъде

поруган. Ще се изпълнят законите на Неговата милост, правда, истина, мъдрост и любов. „Небето и земята ще преминат, но нито една точка от великия Божи закон няма да се премахне".

„Роди дете мъжко, което ще управлява всички народи." - Кое е това дете? – Шестата раса, т.е. идеята на Бялото Братство, че всички хора са братя. Всички знаете, че съществува ад, но няма защо да определяте, какъв е той и где е, защото, от хиляди години, горите в неговия огън. И аз мога да ви заведа в ада и да ви покажа, где се намира той, но има нещо по-важно от това.

Кое е то? - Идеята за братството. Христос казва: „Всички сте братя." Можете ли да внесете тази идея в умовете си и да кажете на брата си: Братко, защо ме гониш? Всичко, което взех, ти върнах. Прости ме за всички пакости, които ти причиних. Всичко ще ти въздам четирикратно. Да заживеем братски, както Бог изисква.

Мнозина казват: Това учение не е за българите. – Ако българите не приемат това учение, както го слушат, след десетина години ще разберат, говоря ли истината, или не. Архангел Михаил ще им докаже, по всички правила, дали съм говорил истината. Аз никого не съдя, не съм дошъл за съдба, но казвам на българите и на всички европейски народи, че ако не заживеят братски, ще познаят, кой е Христос. Всички, които ме слушате, започнете да живеете братски, не както ви говоря аз, но както вие разбирате, както вашето сърце ви диктува. Само така ще се обновите. Аз вярвам, че истината е във вас. Умът и сърцето ви са добри. Турете волята си в съгласие с тях, и очите ви ще се отворят. Някои казват: Докажи ни, че съществува Бог. Питам: Виждате ли, в тая тъмна стая, нещо? – Не виждаме. – Обаче, ако пусна един светъл лъч отгоре, ще видите хиляди прашинки. Ако усиля светлината, ще видите още много работи. Следователно, пространството, в което живеете, има много неща, но ще ги видите, само, ако то се освети. Само така ще разберете, че всичко около вас е живо, че навсякъде има живот. „И мъчеше се да роди." – Де е жената, която ражда? – По цяла Европа. Това, което Йоан е видял, става сега в цяла Европа. Той е видял бъдещите събития. Бялата раса се мъчи да роди идеята за братството, да заживее братски, но змеят стои пред вас и казва: Не ви трябва братство! Змеят е човешкият егоизъм, алчността: всеки да живее за себе си и да заробва своите братя. Като дойде архангел Михаил, ще повали змея и той ще падне. Който пада, той е вече осъден. Земята ще възпита този змей. Тя ще го завърже и ще му каже: Тук е твоето място, а не горе, да развращаваш хората. Ако змеят не послуша земята, ще отиде още по-долу. Решено е, в бъдеще, да не се вършат престъпления в името на Христа, в Неговата кръв, в името на Неговото Слово. Който си позволи да прави

престъпления, ще падне на земята, и тя ще го погълне.

Казва се в Писанието: "И изпусна змеят, след жената, из устата си вода като река, да стори да я повлече реката. И помогна земята на жената, и отвори земята устата си и погълна реката". Водата представя лъжливото учение, което се поглъща от условията. Днес се проповядва едно лъжливо учение, утре друго, после трето, но земята постоянно поглъща и руши. Много обещания се дадоха на българите, докато ги накарат да воюват. Те влязоха във война и очакваха да получат Македония, но изгубиха и това, което имаха. – Съдба ли беше това? – Не. Те трябваше да разчитат на Бога. Той щеше да им даде повече неща. Съдбата на всички народи, както и на българите, се определя от друго място. Нито Франция, нито Англия, нито Германия, нито Русия определят съдбата на народите. Бог определя съдбините на всички народи. Когато иска да повдигне един народ, Той му изпраща умни майки и бащи, свещеници, проповедници, учители и управници; когато иска да накаже един народ, отнема идейните му и разумни хора и го оставя на произвола на съдбата. Този народ, сам по себе си, ще се унищожи. Ние се нуждаем от умни и добри хора. Аз викам всички свещеници, да дойдат при мене, да им говоря, а не да говорят лоши работи за мене. Каквото и да говорят, те не могат да ме спънат.

За българите е казано: Ако приемат новото учение, още тази година ще има плодородие; ако не го приемат, очакват ги, седем години, такъв глад, какъвто България и целият свят не са запомнили. Аз говоря истината. Това всички трябва да знаят. Всички ще разберат, че друг закон управлява света. Този закон не е поставен от мене, нито по свой ум говоря. Бог сам ще покаже на хората, съществува ли Той, или не съществува. Той ще им покаже, че всичко е в хляба. Докато имате хляб, силни ще бъдете; щом нямате хляб, силата ще ви напусне. Това не говоря от себе си. Ако са недоволни от мене, да ми кажат направо; аз съм готов да напусна България. Ако съм опасен за вас, кажете ми, не правете никакви интриги. Аз не искам да се натрапвам на никого, ще ви напусна и ще ви оставя свободни, да живеете, както искате; не искам да преча на свещениците, но ви казвам една велика, Божествена истина, която носи добро за вас. Готов съм да направя всичко за вас, само да бъдете добри. Добри думи са казани за България. Добро бъдеще я очаква, но от нея се иска разумност, благородство, да приеме онези, които сеят Божието Слово свободно. – Как ще познаем, кой носи Божествената истина? Казано е: „По плодовете си ще се познаят."

„Мъчеше се жената да роди." Бих желал, българската жена, която вече е заченала, да роди мъжко дете. Желая архангел Михаил да е на ваша страна, а не против вас. Ако той извади ножа си, да воюва заради вас,

никаква контрибуция няма да ви се налага, никакво зло няма да ви сполети. И Бог ще бъде на ваша страна. Казано е, че ако България приеме новото учение, границите й ще се разширят и ще получи всичко, каквото й е нужно. Ако не приеме Божественото учение, нищо няма да й се даде. Такова е политическото положение на България. Всеки народ, който иска да бъде поставен добре, между другите народи, трябва да има четири качества: да бъде честен, справедлив, добър и разумен. На всеки дом, на всяко училище, на всяка черква, на всяко съдилище трябва да стои надписът: честност, справедливост, доброта и разумност. Ако живеете така, всички народи ще отворят обятията си за вас. Кой не обича добрите и разумни хора? Казвам ви това, за да се поправите. Свещениците трябва да знаят, че Бог не бива поругаем, не се шегува. Не искам да ви плаша, но не искам да гледам страданията на хората. Казвам: Съществуват Божествени закони, от които нищо не може да избегне.

Питам: За колко време беше затворено небето? – За три години. Това предсказаха и пророците, и Йоан. Така беше определено. И аз не искам да ви плаша, но казвам: Вие сте разумни, имате ум, сърце и воля. Турете волята си в действие и потърсете вашия Господ, в когото вярвате. – Где е Той? – Потърсете Го и ще Го намерите. Който Го намери, става силен, здрав, радостен. Душата му се разширява, а духът се закрепва. Когато Бог проговори на човека, сиромашията, страданията, болестите изчезват. Навсякъде царува братство и сестринство, мир и съгласие. – Ние сме религиозни, стремим се към усъвършенстване. – Имате ли недоразумения помежду си? – Имаме. - Значи, Бог още не ви е проговорил. Желая, Бог да проговори на българите, да дойдат мирът, любовта, мъдростта, истината, правдата и добродетелта между тях. Тогава, българите сами ще кажат: Ние вярваме в живия Господ, защото сами Го опитахме. Ще кажете като слепия: „Едно време бях сляп, но сега вече виждам." Какво по-голямо доказателство искате от това, ако, очите ви се отворят и вие разберете великата истина? Тогава и аз ще подам ръката си и ще кажа: Братко, подай ръката си! Мога свободно да се разговарям с тебе. Ти вече не си сляп, няма защо да те водя. Аз не искам да водя слепи хора, но хора с отворени очи, които виждат красотата на света: цветята, дърветата, изворите, планините и да се радват на всичко. Това значи, да се въдвори царството Божие на земята.

„Детето беше отнесено при Бога, при Неговия престол." И вашето дете е при Бога. Кога ще ви го изпратят? Наближава времето, когато вашето дете ще дойде на земята. Аз давам срок, най-много 10 – 20 години. Детето ще дойде, когато земята се очисти. Казано е, че още малко време дяволът ще прекара на земята.

Сега, не чакайте Господ да слезе отгоре, да Го видите, но отворете сърцата си, да Го почувствате сами. Като ви наблюдавам, на мнозина от вас, мога да кажа: Ти си свободен вече, оправдан си. Излез, вън, от затвора! Влез в Божествения свят и знай, че Бог е Любов. Така ще кажа на всяка пробудена душа, на всеки брат и сестра.

Мнозина питат: Какво е новото учение? – Това е Христовото учение. Такова е било в миналото, такова е днес, такова ще е и в бъдеще. То отрича всякакъв ад, всякакъв пъкъл. Адът е човешко изобретение. Човек сам го създава и сам влиза в него. Сега ние създаваме Божествения рай и влизаме да живеем в него. Ще се радваме на плодовете, които Бог ни дава. Бъдете смели и решителни! Не се страхувайте от змея. Бог и цялото небе са на наша страна. Всичко ще се свърши благополучно.

Това са думите, които Христос днес отправя към вас. Той казва: „Дойдох в света, за да ходите всички във виделина".

1. Беседа от Учителя, държана на 7 март 1920 г. София.

----

* Откровение 12:5

1920_03_09 Девети март (22 март)
извънредна беседа

ДЕВЕТИ МАРТ (22 МАРТ)

Добрата молитва

Девети март е символически ден. Символите придобиват значение само когато се изтълкува вътрешният им смисъл. Девети март е денят на равноденствието. Но тъй, просто казано, 9 март, денят на равноденствието, е денят, в който човек е бил създаден, роден. И този ден се пада в петък. Не мислете, че по-напред не е имало равноденствие – имало е. Равноденствието на човека е възкачването на слънцето от юг към север. Югът е надолу, а северът – нагоре. С появяването на Адама човек е почнал да еволюира, да се качва нагоре към Бога. Сега, ако вие може да ознаменувате 9 март, в смисъл че днес се раждате, т.е. скритите във вас сили Божествени да започнат нова еволюция, да еволюирате към Бога, то е равноденствие, или минаване от едно състояние на битието към друго. Равноденствието всякога трябва да внася най-хубавите мисли, най-хубавите желания в човешката душа и тогава всички онези семенца, които са скрити в земята, започват да израстват, да се развиват, да цъфтят и след това се явява тяхното благоухание. Същият закон е и по отношение на човека. Човек без Божественото е като гола земя и ние казваме: „Този човек е студен, отвратителен, няма никаква красота в него.“ Но дойде ли скритото, Божественото у човека, тези семенца, треви и цветя постепенно почват да израстват, цветята се обличат в червенина и човек става красив. Тази красота не може да се яви, докато не се яви Божественото слънце. Тъй като слънцето иде от северното към южното полушарие, т.е. от единия полюс на битието към другия, северният всякога означава истината, а южният – добродетелта. Но северът означава още смъртта, а югът – живота. Човек, додето не умре, не може да живее. Това е закон. Животът започва най-първо със смъртта. Това на вид е едно противоречие, но е факт вътре в природата. Всяко семенце, всяка форма, в която са облечени нещата, трябва да умрат.

Девети март има и друг смисъл в себе си. Човек трябва да се научи на онзи велик закон на самопожертвуване, да се освободи от ненужните неща в този свят, които спъват неговото развитие. Ако един 100–200-годишен орех пожелае да влезе в дома ви, то ако той е едно същество разумно, със съзнание, би ли могъл да влезе? – Не може по никой начин. Или ако един 500-годишен дъб пожелае да ви направи визита, ще може ли? В такова състояние, в каквото е, не ще може. Ако би пожелал този орех или този дъб да ви посети, трябва да се превърне в едно малко орехче или дъбче, да

преминава от ръце в ръце между вашите деца, да ви обиколи всички и най-после да го приемете вътре в себе си на гости. Не мислете, че като влезе този орех вътре във вас, той умира. Не, той се посажда във вас. Има орехи, които растат в човешката душа. Трябва да се научите да виждате във външната природа всички онези символи, които са скрити вътре в нея. А това ще стане, когато започнем да живеем по правилата на Божията Любов. Някои от вас не вярвате в Божията Любов. Търсите я и казвате, че тя е хубаво нещо, но като дойде във вас, не сте герои да я приемете, да я приложите. Защо? – Защото нямате сърце, а тя иска сърце. Ако вашето сърце е развалено, пробито, тя ще изтече. Колко пъти тя влиза във вашите сърца и изтича! Защо се чупят вашите сърца? – Защото са направени от камък. Затова е казано в Писанието, че това каменно сърце ще им се отнеме и ще се направи от плът, за да може този Божествен Дух да пребъдва вътре в тях. Първото нещо, което трябва да опитате, е дали тази Божествена Любов е проникнала в сърцата ви. Проследете дали тази Любов може да възраства във вас семенцата. Нима когато един човек тръгне в училище и свърши едно отделение, не прави един малък опит, да види какви са били знанията му преди влизането му в училището и след излизането от него? Ако има нещо спечелено, то е резултат на знанията, придобити в училището. По същия начин ще проверим и с Любовта. Ще видим дали има разлика преди влизането ѝ в нас и след влизането. Човек не може да бъде изведнъж съвършен. Под думата Любов разбирам Бог, Който трябва да влезе в нас. Бог твори, Бог създава, затова, докато Той не влезе в нас, никакво творчество не може да се прояви. Вземете даже и най-малките мушици – и в тяхното съзнание има един подтик, който ги кара да вършат своята работа, и те са я започнали. Пеперудите, на които крилцата са тъй хубаво напъстрени, и те разбират своята работа. Тъй чета това нещо аз и виждам, че има пеперудки, които стоят по-високо от много съвременни хора, които минават за учени. Такива учени хора съществуват от хиляди години. Учен човек от Божествено гледище е този, който познава Бога на опит. Под „опит“ аз разбирам да сме готови да направим всичко за Бога и думата Му да не правим на две. Значи ние трябва да сме готови да изпълняваме винаги онова, което Господ иска от нас. Сега мнозина християни се намират в следното положение: мязат на онази християнка в Англия, която във време на галското движение молила цели 12 години да я удостои Господ, да я направи полезна на хората. Друга една приятелка, и тя се молила за същото, и една вечер сънува сън: явява ѝ се Христос и казва: „Това, за което се молиш, не е за тебе, но иди при своята другарка, която се моли от 12 години насам и ѝ кажи да започне тя работата.“ Отива при другарката си и ѝ предава Христовите думи. Другарката ѝ казва: „А, аз сега не мога да започна такава работа.“ Тази жена, като вижда, че тя се отказва, започва сама галското движение. Сега ние се молим за много неща, но като ни се предложат, казваме: „Не може

сега, не му е времето още.“ И намираме причини за извинение. Ще намерим виновни било жената, било мъжа, децата, приятелите ни или обществото. Измиваме си ръцете като Пилата, докато тази Божествена идея си замине. Положението през тази година ще бъде благоприятно, защото тя е година на съдене. Тази година в духовния свят хората се съдят. Всеки от вас трябва да отвори тефтерите си и каквито вземания-давания има, да ликвидира сметките си. Двама се мразите, ще ликвидирате сметките си, ще се заемете 5 горе, 5 долу, 10 горе, 10 долу. Ще кажете: „Кой ще започне работата по-напред?“ – Който е майстор. – „Кой ще започне да преподава?“ – Който знае. – „Ама трябва ли да се унижавам?“ – Ще се унижиш и оттатък ще отидеш, ще се унижиш до безобразие. Ако мислиш, че няма да се унижиш, лъжеш се. Когато погребват някого, той се унижава. Няма цар, няма владика, когато го погребват, да не се унижава, да не се усмърди. Казвате: „А, да отида да искам извинение от някого! Няма да направя това.“ Ще го направиш в гроба. Гробищата са за онези, които не искат извинение, те са място за поправяне. Ние се молим за умрелите. Какво по-добро от тяхното положение. Те ликвидират сметките си. Умрелият казва: „Господи, аз всичко ще дам.“ И наистина дава всичкото си месо, всичката си кръв и когато останат само костите, Господ казва: „Пуснете го вече.“ Така и в мистическия, и в християнския свят има живи месца, желанията ни, които трябва да оставим и се откажем от тях като несъществени, нереални. Не мислете, че ви заплашвам с това, но всички вие мислите, че тези неща няма да дойдат до вас. До всички ще дойдат. Сега всички искаме да вървим в това Божествено учение, но трябва да знаете, че то насила не може да се приложи, а по добрата ви воля. Не трябва само добра воля, но в тази добра воля трябва да има доброта; не само доброта, но и справедливост; не само справедливост, но и любов; не само любов, но и мъдрост; не само мъдрост, но и истина. Значи, че не е достатъчна само добрата ви воля. Ще кажете: „Как да постъпваме тогава?“ – Ще гледаш да забравиш всякаква обида, защото иначе ще дадеш място на дявола в сърцето си. А що е дяволът? То е изявление на гнева Божи против всякаква правда. И тъй, като кажеш, че не можеш да простиш, то е, защото дяволът е дошъл в сърцето ти. Казваш: „Христос е дошъл в мене.“ Когато простиш и ти олекне, Христос е дошъл. Утре се разкаеш, казваш: „А, не мога да му простя.“ – Дяволът е дошъл в тебе. Ти мязаш на онази мома, която харесва едного, защото е добър, хубав, но е недоволна и се колебае, защото няма къща, пари, положение. Другиго харесва, но се колебае, понеже има положение, знание, но не е добър. Чуди се кого да избере. Сега дяволът в този свят къщи има, положение, всичко има, а Христос няма нищо. Вие мислите църквите принадлежат на Христа. Не се лъжете, всяка църква има епитроп, заключени са те, не е време да се отварят сега. Ще кажат някои: „Поне болниците са на Христа.“ Правдата според мене е още на дявола. Някои се оплакват: „Не ни дадоха правото.“

Ще ти отдадат право според дявола. Защото и дяволът си има право. Той казва: „На мене 3–4, на тебе 3–4. Ако не се съгласяваш, хайде навън.“ Това, което сега става в света, ни най-малко не трябва да ни смущава. Този умрял, онзи умрял. Ще умират хората, къщи ще изгарят, параходи ще потъват и т.н. Не е това злото, че къщи ще изгарят, че деца ще умират, но злото е в това, че вие не прощавате. Сега, като ви говоря, вие казвате: „Аз съм готов да простя. “Христос казва: „Не само да простиш, но и да си готов всичко да дадеш. “А вие какво правите? Хайде да се простим. Целунете се, простите се, а на другия ден виж, че сте се заловили пак за косите. Аз нямам нищо против тези прощавания, но когато дойдете до Божествения свят, не трябва да има никакъв червей, който да ви гложди. Всеки червей е жив, той прояжда най-добрите нишки, жилки на цветята. Когато има у вас един скрит червей, и вас ще прегризе. Някой ще каже: „Колко се интересува от моите червеи!“ Не се интересувам, но ви обръщам внимание, че този червей ще прегризе най-хубавите и нежни коренчета и цветът ще повехне. Ние трябва да разберем измамата на този дявол и да му кажем: „Слушахме те вече 8000 години, а отсега нататък искаме да приложим постепенно в нашия живот Христовото учение.“ Някои ще кажат: „Слава Богу, ние сме напреднали.“

Аз ще ви представя един пример, за да се познавате. Представете си, че се намирате в едно многолюдно събрание, в което изведнъж избухва пожар. Настава голяма суматоха, сблъскване, всички се бутат кой да излезе по-напред. Ако бутате всички, за да бягате пръв, Христос не е у вас. Останете ли последен, Христос е у вас. И тъй, ако при някаква опасност сте последен и при някакво благо сте пак последен, Христос е у вас. Това е новото учение. Ако постъпвате така, Христос ще погледне благосклонно към вас и ще каже: „Тези мои деца са разбрали живота.“ И затова Господ ще ви прати на работа. А сега ще каже: „Нищо не сте разбрали.“ Аз гледам как постъпват малките деца помежду си, особено в селата. Майката излиза на нивата и оставя по-голямото братче да наглежда по-малкото, оставя му мляко с каймак, та като огладнее малкото, да го нахрани. То обира каймака на млякото и като си дойде майката, пита:„Нахрани ли братчето си?“ – „Не знам какво стана с млякото, мамо, нямаше го.“ Тези дребни работи в живота показват, че и големи като станат, пак така ще постъпват. Законът е същ.

Тази година ще си поставим като правило да бъдем изправни в малките неща, в малките добродетели. Аз един ден срещнах една мома, хубаво облечена, която видя един старец, който се навел да си връзва връзките на обущата. Щом го съгледа, тя веднага си приближи към него и му каза: „Почакай, дядо, аз ще ти завържа връзките.“ Дядото каза: „Ето една мома, която извърши едно отлично дело.“ Тази мома можеше да си отмине или

най-многото да му кажеше: „Дядо, вържи си връзките на обущата“ – ако той това не беше забелязал. Дотам сме дошли ние. Виждаме някой в затруднено положение и всеки си вдига раменете и казва: „Господ да му е на помощ.“ В новото учение тези думи „Господ да му е на помощ“ се разбират другояче. Ако земеделец или някой ваш брат е заболял, не може да изоре нивата, другите казват: „Бог да му е на помощ“ – и се опретнат по за няколко часа на нивата, орат и копаят. Ако той има лозе и не може да го обработи като болен, всички с мотиката на рамото, хайде на лозето. Бог да му е на помощ.

В Англия в една богата църква проповядвал някой си Спържен. В тази църква се събирали много богати хора, чиито кесии пращели от злато, и си казвали: „Да се помолим на Бога да ни помогне.“ Проповедникът им казва: „Хайде да не изкушаваме Господа. Аз отварям кесията си и записвам толкова пари за бедните.“ Започнали един след друг да записват. Да се помолим на Господа, значи да си отворим сърцата. Сега виждам вашите кесии пращят от злато. Вие сте много богати. От 8000 години нищо не сте дали. Вие сте чернозем, в който влиза Божественото и дава отлично жито. Богата почва сте вие. Вашата кесия, т. е. вашето сърце, ще се отвори сега и вие ще започнете да слугувате на Бога, защото Той е слязъл вече в полушарието. Колко години има от 1914 до 1920 г.? – Шест години. Шест часа вече как слънцето е минало вашия екватор. Всеки един ден означава един час. Вижте какво показва днес времето. Отгоре казват: „На тези хора им трябва чистота, трябва да бъдат бели като снега.“ Затова той вали днес. Ако те не послушат, ще се стопят белите им дрехи, ще станат черни. Какво показва влагата? Тя показва, че на вашите семенца е потребна влага, вода, т.е. живот. Северозападният вятър, който духа, показва, че всяко нещо, което правите, трябва да става по подбуждение на истината. Защото, гдето е истината, там е и светлината. Вие правите така изпити с Бога, а не с мене, защото вие по отношение на мене се държите много изправно. Гледам, някой се засмял, весел е, а щом ме види, изведнъж става много сериозен. Няма защо да се скриваш, това е лицемерие. Бъди естествен. Като те погледне човек, лицето ти, очите ти трябва да показват готовност да правиш добро, да си справедлив, умен, да любиш и да говориш истината. Някой път се преструваме, че не сме разположени, а това е само тактика, която в новото учение не трябва да съществува. Ще си показваш лицето тъй, както Господ го е направил. Защото картината на художника изменя ли се? Не се изменя. Какъвто образ ти е поставил Господ, такъв да си остане. Ако бъдеш естествен, то както и да се засмееш, лицето ти ще показва добро. Когато лицето ти е сериозно, трябва да означава, че мислиш да говориш истината; когато мълчиш, лицето ти да показва, че мислиш да действуваш. Свиеш ли си веждите, това показва, че си припомняш нещо. Припомняш си, че някой ти е направил зло. Не, когато

свиваш веждите си, това трябва да показва, че в името на Бога ще направиш това добро. И тъй, каквото и движение да правите, научете се да превеждате тези движения. Защото във всяко едно от тях се крие известна сила. Ако не можеш да превърнеш едно движение, да го преведеш, един ден ще си образуваш лоша карма. Ако не можеш да имаш една добра мисъл, добро желание или действие в тези движения, да туриш в равновесие тези сили, да ги изправиш, ти сам ще се намериш в противоречие един ден с тях. Христос казва: „За всяко право действие ще има ответ." А аз казвам: За всяко лошо помръдване на лицето и очите ще даваш отговор. Като казваме това нещо, не да се наплашите, та да не знаете как да действувате, но като подвижите ръката си или като си помръднете един мускул, да изпитате приятност от това хубаво движение. В Европа има специални общества, където се учат как да постъпват, как да си помръдват лицето, очите и т.н. Цели училища съществуват от такъв характер за светските хора. Всеки добър човек трябва да има такива пориви. Някой път си недоволен от себе си, усещаш, че очите ти тежат, или усещаш някакво дразнене в носа, или сърбеж в ушите, някъде по лицето или очите, потърсете причината за това нещо. Българите казват, като ги сърби дясната ръка, ще дават, а като ги сърби лявата, ще вземат пари. Ако ти поиграе лявата вежда, ще ти се случи нещо лошо, ако ли ти поиграе дясната – нещо добро. Значи всяко движение си има своя вътрешен смисъл. Това е на физическия свят, но тези движения са свързани и с нашия духовен живот, затова трябва да се стремим към свободните движения. Сега, като ви говоря това, не се плашете, да не се чудите в какво положение да стоите. Някой път ще ви покажа как да стоите, как да седите, как да вървите, вие не знаете това. И вижте какво разположение ще имате, като ходите по този начин, по който ще ви покажа. Дойде някой ваш приятел и си сгърне пред вас ръцете. Какво означава това нещо? Това означава, че той е затворил касата си и взема пред вас поза. Така правят и някои учители пред учениците си. Някой път някой туря пръста си на сляпото си око и мисли. Това означава, че той си търси сметките. Всички тези движения трябва да ги превърнем в движения на новата наука. Затова и у вас трябва да има чистота на мисли, на движения, както и външна чистота. Ние трябва да сме за пример. Видиш ли, че имаш нещо нечисто, очисти го. Видиш ли си ноктите нечисти, очисти ги веднага. С това ще дадеш подтик на душата си за добро. Видиш ли косата разчорлена, ако имаш време и никой не те гони, спри се да я разчешеш, и то нагоре, защото вчесването нагоре има добър смисъл. То помага за мисълта на човека и затова поетите говорят и току си вдигат косите нагоре. Съвременните светски дами не си решат косите нагоре, а ги разхвърлят на челото във вид на бретони и с това закриват челото си. Това новата наука не търпи, разбирате ли? Някои свързват косите си назад. Не трябва да стягате тъй много косите си отзад. Като постъпваме по такъв

начин, ще въведем новото възпитание. Казвате: „Да възпитаваме хората." Как ще ги възпитаваме? Като възпитавате волята си, вие ще бъдете в състояние да изправите лицето си и да се освободите от всеки недъг, който имате. Като мото през тая година ви давам да развиете волята си – воля подкрепена с добродетел, с правда, с мъдрост, с любов и с истина. Това са правила за окултната школа. Това е нововъведение към онези формули, които дадох в една от четвъртъчните беседи: мъчение, надежда, спасение, труд, вяра, въздигане. Турете в мисълта ви да възпитавате волята си и да нямате никакво смущение в сърцата си. Смущенията ви да останат навън, а в душата си да сте тихи и спокойни, радостни. А ако намерите дявола вътре, уловете го за опашката и хайде навън, да го изпъдите. Ако не иска да излезе, не му се церемонете. Каквото и обещание да ви даде, не му вярвайте. Питай го: „Готов ли си да простиш и готов ли си да любиш?" – „Не." Щом не си готов, тогава навън. На твоето място ще дойде друг, който ще може да направи това нещо. (Чуват се песни отдолу. Пеят песента „Настана вече ден тържествен") Тези, които пеят долу, това са българите, символ на онези, които затвориха школата.

И тъй, аз ви поздравлявам с 9 март и ви пожелавам всички да имате воля. Най-малкото добро, което ви желая да направите през тази година – поне на двама стари хора да вържете връзките на обувките и да имате взаимни почитания помежду си и между другите хора, да се надпреварвате в услуги. Когато Господ, Христос видят, че вие доброволно се почитате, заобичате, това им е приятно. Ако седна да ви нахокам, че сте това-онова, нищо няма да излезе, и аз ви казвам, че вие сте много богати, но мързеливи. Според мене мързелът не е грях, а това показва, че сте стояли дълго време под сянка и сте станали буржоа. Сега иде слънцето, нарами мотика и рало и стани работник. Сега сте работници. Христос иска от вас тая година воля, воля. Помнете, че идната година вече няма да се говори за воля. Тогава ще бъдеш 100 години напред от сегашното си състояние. Не чакайте, защото, ако стоите и не работите, след другата година ще бъдем 200 години напреднали, и които не са работили, ще останат да линкат назад. Сега много бързо се напредва. Аз вярвам, че у всинца ви има добра воля, но тя е слаба да се прояви. Вие имате добри желания, добри мисли, но те са слаби, т.е. подразбирам, че не ги прилагате, а ги отлагате. Дават ви семе, да го посеете, а вие казвате: „Е, утре ще го посея или друг път, сега има по-важни неща." Не, тази година трябва па се посеят всички неща. Дойде ли ти добра мисъл, посей я – това е най-благоприятният момент. Послушайте Христа, защото Той сега ходи от врата на врата и хлопа, а вие казвате: „Кога ли ще дойде Христос?" – Дошъл е вече Той. Някои казват, че като умрем,тогава ще дойде Христос. Христос дохожда, когато сте живи, а не когато умрете. Кога се спират хората под дърветата? Когато са изсъхнали или когато са живи и имат плодове? – Когато са живи. Гаргите

се качват на изсъхнали дървета. И тъй, вие сте добри, всички сте добри. В какъв смисъл сте добри? Ако някога сте лоши, то е, защото дълго време сте мислили за себе си, че сте лоши. Съберете се някъде и казвате: „Ах, зная го аз него или нея, те не са били тъй добри, както ги мислим.“ Като казвате, че той не е добър, не е добър и става най-после такъв. Всички сте добри, но когато влезе дяволът у вас, тогава не сте добри. Дяволът добре е вършил това, което днес върши. Той искал да стане Бог, да владее хората и днес е лош поради това, че иска да вземе това, което не му се пада. Ето защо не трябва да му слугуваме. И тъй, вие сте добри. Добри сте, понеже имате пъпки, но като ги бутате, може да ги развалите. Вие бутате своите и чуждите пъпки, но като ги бутате, може да ги развалите. И ние днес ставаме лоши, защото пипаме тези пъпки. Ако не ги пипаме, ще имаме ябълки, череши в изобилие. Как идва сланата? Тъкмо си цъфнат, дойде сланата, ти се излъжеш, виж, отишъл целият цвят. „Да няма слана.“ Аз казвам на всинца ви: Ще има много хубави пъпки, ще има много цъфтене, ще има много връзване, само слана да няма. Сега няма да говоря за спасение, но ще говоря за промени. За спасение се говори на болни хора, които са още в болницата, а на вас, които сте излезли от там, няма да говоря за спасение. Трябва да приложим колективно добрите си мисли и желания. Някой има добро разположение, но казва: „Нямам дух да се моля.“ Не се самоизмамвайте. Човек всякога трябва да се моли, но молитвата да не бъде еднообразна. Молбата, молитвата подразбира стремеж, разговор с Бога.
(Замолват Учителя да говори по-високо.)

Моят глас е за много малко хора, а светът е широк и затова не се чува. Ако чуете гласа ми, можете ли да изпълните това, което ви казвам? Не се колебайте, в духовно отношение ще има една отлична година. Берекет, жито ще има колкото искате. Снегът показва, че годината ще бъде плодородна. Жито ще има, но това жито ще трябва да се превърне във вътрешно жито.

9 (22) март 1920 г., 20 ч.

1920_03_22 Ден на равноденствието
извънредна беседа

ДЕН НА РАВНОДЕНСТВИЕ

Девети март е символичен ден. Символите придобиват значение, само когато се изтълкува и разбере вътрешният им смисъл.
Девети март е ден на равноденствието. Ако се каже просто „девети март" или „равноденствие", няма смисъл. Преданието казва, че девети март е ден на равноденствието, когато човек бил създаден, т. е. роден. Този ден бил петък. И тогава имало равноденствие.
Равноденствието на човека е възлизане на слънцето от юг към север. Север е нагоре, а юг — надолу. От времето на Христа, човек е започнал да еволюира, т. е. да се качва на¬горе, към Бога. Ако може да ознаменувате девети март като ден, в който скритите Божествени сили във вас започват нова еволюция — към Бога, това е равноденствие, или минаване от едно състояние на Битието в друго. Равноден¬ствието внася в човека най-хубави мисли и же¬лания. От този ден, скритите семена в земята започват да никнат, да растат, да цъвтят и да пръскат своето благоухание. И човек, без Бо-жествения Дух, е като черната земя. За такъв човек се казва, че е студен, мрачен, лишен от всякаква красота. Щом Божественият Дух, т. е. скритите сили в него почнат да се изявяват,-

1920_03_28 Законът и пророците

ЗАКОНЪТ И ПРОРОЦИТЕ

Беседа от Учителя, държана на 28 март, 1920 г. София.

„Законът и пророците до Йоана бяха;
оттогава Царството Божие се благовествува, и всеки се нуди да влезе в него." (Лука 16:16)

Ще взема думите „закон и пророци", защото те означават сегашния живот, във всичките му фази и нужди.

Всички хора живеят в известни ограничения, а именно, по три пъти на ден ядат, затова цял ден са заети с мисълта как да си доставят необходимата храна. И птиците хвърчат цял ден из въздуха с единствената цел, да си доставят отнякъде храна. И хората цял ден са заети със закона и пророците – техните деца, които още със ставането си от сън, започват да викат и да пророкуват: Мамо, дай ми хляб!

„Законът и пророците до Йоана бяха." – Кой е Йоан? – Той представя една преходна стадия на живота.

„Оттогава Царството Божие се благовествува". Няма да разисквам върху дълбокия, мистичния смисъл на това Царство, но казвам, че то представя разумния, истинския Божествен живот, който изключва мъченията, страданията и смъртта. Това не значи, че тези неща не съществуват, но в царството Божие тези неща се приемат с радост. Това е велика истина, която мъчно може да приемете. Вие не можете да си представите, как това, което причинява страдание, причинява и радост. За мнозина това е непонятно по причина на техния егоизъм. Понеже те живеят само за себе си, то когато на тях е добре, и светът е добър. Когато те са щастливи, и окръжаващите са щастливи. Обаче, истинското щастие се крие в Царството Божие, т. е. в Божествения живот. Често хората страдат по причина на това, че не дават път на малките Божествени идеи, които минават през ума им. На малките идеи те не обръщат никакво внимание. Всички знаете баснята „Лъв и мишка". Там се прокарва идеята за важността на малките неща.

В една гора живял голям, силен лъв. Един ден той си спал спокойно, от никого не смущаван. В това време, отнякъде излязло едно малко мишле и като видяло лъва, качило се на гърба му и започнало да го разглежда оттук-оттам, да разбере, какво е това голямо животно. Лъвът веднага се

събудил, видял мишлето и го запитал: Как смееш да ме безпокоиш? Кой ти позволи да се разхождаш по гърба ми и да нарушаваш съня ми? Знаеш ли, че мога да те изям? Мишлето се разтреперило и започнало да се моли: Пусни ме на свобода. Аз съм малко животно. И да ме изядеш, нищо няма да спечелиш. Може някога и аз да ти услужа нещо. Лъвът го погледнал отвисоко и казал: Как ще ми услужиш? Аз съм толкова голям и силен. Но, понеже съм благороден, ще пощадя живота ти. Един ден същият лъв попаднал в един голям капан. Като чуло жалния му стои, мишлето веднага се притекло на помощ: прегризало пръчките на капана и освободило грамадния лъв.

Казвам: Съществуват малки идеи, като мишлето, които, влязат ли в ума на човека, нарушават неговото вътрешно спокойствие. Например, влезе в ума ви мисълта да бъдете добри. За да я реализирате, започвате да правите добрини, но с това нарушавате спокойствието си. Домашните ви се сърдят, наричат ви извеяни, разсипници. Те се чудят какво е станало с вас, че не приличате на другите хора. Дойде ли една малка идея в ума ти и започне да те безпокои, ти казваш: Махни се, не ме смущавай!

Христос казва: „Законът и пророците до Йоана бяха." Това не значи, че след Йоана няма да има пророци. И след Йоана ще има пророци, но те ще проповядват друго учение. Човешките идеи и учения се менят като модата. Отворете кой и да е моден журнал, ще видите, че се пише само за моди, които се рекламират пред целия свят. Не минава много време, журналите се пълнят с нови моди. Старите се заместват с нови. Всяка жена е доволна, че е облечена по последната мода, Едно време жените носеха турнюри, които изглеждаха като седла. Това беше търпимо за окото, защото беше мода. Ако днес срещнете жена с турнюр, ще ви се види смешно и грозно. Всяко нещо е добро за своето време. Същото се отнася и до идеите. Всяка стара идея е турнюр; всяко старо пророчество е също турнюр. Не са лоши старите идеи, форми и материали, но те са турнюри, които, според закона на еволюцията, трябва да претърпят промяна. Новото време изисква нови форми, нови идеи. Стремежът на човека се заключава именно в това, да преработи старите форми, да създаде от тях нещо ново. Ето защо, когато говоря за новото учение, разбирам изкуство за превръщане на материята, изкуство за превръщане на силите в природата. Само така, тези сили могат да работят за нашия организъм. Остаряването на човека се дължи, именно, на това, че старите форми не се менят. Това е преходна фаза в човешкото развитие. Иде ден, когато старото ще се преобрази, ще вземе нова форма и ще дойде в услуга на човечеството.

Казваш: Остарях, нямам сили, краката вече не ме държат. Остарях, изгубих красотата си. – Защо изгуби силата си? Защо изгуби красотата си?

Страданията са ралото на земеделеца. Дето мине ралото, всичко превръща в черна пръст. Красивите полета и ливади стават орна пръст. Не съжалявайте, че временно сте изгубили красотата си. Гледайте живото, красиво лице на Господа, което крие в себе си магическа сила. Това лице възкресява и обновява. Човешкото лице още не е изработило тези качества. Истинската красота е чиста и възвишена. Тя е образ на истината. Тази красота внася в човека импулс за работа. Тя води към положителната философия на живота, а не към отвлечената и безформена философия, която някои философи проповядват. Съществува един безформен свят, както и един неразумен, но трябва да се знае, че разумният свят не произтича от неразумния, както и неразумният не произтича от разумния. Неразумното може да бъде в услуга на разумното, т. е. неговите форми могат да станат носители на разумното, но те не са произлезли от разумното.

И тъй, Христовите думи „Царството Божие се благовествува", че всички ще станат носители на новото. – Кои всички? – Които съзнават, че животът трябва да мине в нова фаза, за която Христос е говорил преди две хиляди години. Тази фаза иде вече, тя е в настоящето. Мнозина и до днес още живеят с илюзията, че Христос ще дойде втори път на земята да ги спаси и да ги вземе със себе си на небето. Тези хора приличат на младата мома, която очаква своя възлюбен да я вземе от бащиния ѝ дом и да я заведе на по-добро място, да ѝ покаже, как се живее. Всички мъже и жени са минали през тези илюзии. Когато влезе в къщата на своя възлюбен, момата трябва да знае да нарежда къщата, да готви, да чисти, и сама тя да се облича и докарва. Ако не знае това, няма да се минат две-три години, и тя ще изгуби любовта на на своя възлюбен. Само Божественото спасява човека. Следователно, когато То дойде у нас, ние трябва да сте готови да направим всичко за Него, да отворим сърцата и умовете си, да Го приемем. Ние трябва да проникнем в своята душа и да се вглеждаме в нейните прояви. – Чрез какво се проявява душата? – Чрез тялото. Без тялото като инструмент, тя не може да се прояви на физическия свят. Колкото повече се проявява тя, толкова повече се обработва тялото.

И тъй, дръжте в ума си мисълта, че кога и да е, Божественото трябва да дойде във вас. Това е реална мисъл, защото с нея може да правите опити всеки момент. В Божественото няма нито промяна, нито измяна, а в реалното има промяна, но няма измяна. В реалността има еволюция. В реалността няма сенки, но вън от нея сенките съществуват като нещо несъществено и неосезаемо. Идеалното, т.е. Божественото се основава на реалното, а реалното – на сенките. Реалното всякога може да създаде една сянка, а идеалното – една реалност. Отношението между идеалното, реалното и сенките на живота е различно. Идеалното, като форма на

живота, е вътрешното начало във вас, което възприемате чрез душата си. То е основа на душата. Реалното е проява на външния, обективния свят, който не се променя, но се изменя. Така човешкият дух и човешката душа се усъвършенствуват.

„Царството Божие се благовествува". Това значи: Царството Божие се проповядва. Какво ще стане с вашите синове и дъщери, ако през периода на тяхното растене и развитие не им проповядвате? Мислите ли, че те ще останат така? Все ще се намери някой да им проповядва и да ги учи. Самата природа, невидимият свят, ще започнат да им проповядват, да ги учат. Те ще събудят в тях известни мисли, чувства, страсти, чрез които ще се учат. Родителите казват: Има неща, които децата не трябва да знаят. – Така е, но има неща, които децата трябва да знаят. Когато дъщеря ти дойде на известна възраст, ти ще ѝ кажеш цялата истина, да знае какво я очаква – ще я приготвиш за живота. Какво прави сегашната майка? Щом порасне дъщеря ѝ, тя ще ѝ ушие нова, модерна рокля, ще я нареди добре и ще гледа да я представи пред хората, да покаже, че е станала мома за женене. Ще и покаже външната форма на живота; що се отнася до същината на живота, нищо няма да ѝ каже. Така дъщерята ще остане с илюзиите на живота. Майката е опитала вече страданието, но на дъщеря си казва, че тя ще живее добре с мъжа си, а като им се родят деца, ще живеят още по-добре. Майката вижда, как мъжът и децата боледуват и умират, но на дъщеря си говори друго. Тя казва, че мъжът ѝ ще бъде здрав, силен, ще я поддържа, ще гледа децата си, докато станат големи. Всичко това не почива на истината. Защо да не кажеш на дъщеря си и на сина си всичко, което си научила? Защо да не кажеш цялата истина? Щом знаят истината, те ще гледат на живота с отворени очи; ще бъдат като опитния архитект, който предварително знае, какви сгоди и несгоди ще срещне в работата си. Някои, като дойдат до духовния свят, казват: Щом сме стигнали дотук, не се страхуваме, бълха няма да ни ухапе. Ще ни посрещнат с песни и музика, ще ни дадат добра работа. Не е така. Като дойдете до този свят очакват ви сполуки и несполуки, щастие и нещастие. Щом влезете в духовния свят, ще изгубите и най-добрите си приятели. – Тогава да не се женим. – Не е въпросът в женитбата. Като влезете в духовния свят, ще разберете смисъла на живота и смъртта, на мъчението и страданието.

Сегашните хора гледат на смъртта, на страданията и мъченията като на големи нещастия. Според мене, те са най-голямото благо в човешкия живот. В бъдеще, като свършим развитието си на земята, мъчението ще те срещне и ще те пита: Познаваш ли ме? – Не те познавам. – Аз съм те посещавал много пъти, но ти всякога си бил недоволен от мене. След това, ще срещнеш страданието, което също ще те пита: Познаваш ли ме? – Не те

познавам, не съм виждал такова лице. – Колко пъти сме се срещали! Колко сме се разговаряли. Аз познавам целия ти род, но всички сте се оплаквали от мене, защото не сте ме разбирали. Казвам: Хората са дошли до сегашното си развитие, благодарение на мъчението и страданието. Бог се проявява чрез тях. Те приготвят човека за обичта и любовта. Те му донасят истинските блага на живота.

„Законът и пророците до Йоана бяха." – Какво представят законът и пророците? – Стария живот, с всички свои сгоди и несгоди. Той отваря пътя към Царството Божие. – Не може ли да се живее без страдания? – И това е възможно, обаче, питам учените: Какъв ще бъде животът без мъчения и страдания? Дайте ми един проект за такъв живот. Да живеете без мъчения и страдания, това значи, да станете по-нещастни, отколкото сте сега. Влезете ли в свят без страдания, още на другия ден ще кажете: Пратете ни страдания, не можем без тях. Това не е теория, но факт. Докато не разбереш смисъла на страданието, всякога ще бъдеш недоволен; щом го разбереш, ще бъдеш доволен. Ако страданието те посети, ще кажеш: Благодаря, че ме посети. Какво ми носиш?

Казвам: Не бързайте да ядете ореха със зелената обвивка. Посадете го в земята, дайте му добри условия да израсте и чакайте търпеливо, да стане голямо дърво, да даде изобилно плод. Тогава ще разберете, какво съдържа той. Всички мои опити, всички велики идеи, всички изобретения, до които съм достигнал, са реализирани при най-големи мъчнотии и страдания. Като изучавате живота на Христа, ще забележите същото. Няма друг човек на земята, който да се е мъчил и страдал толкова много, като Христа. Но няма и друг човек на земята, който да е получил толкова блага, като Христа. Това показва, че Бог е скрит, както в мъченията и страданията, така и в радостите. Ако не познаеш Бога в мъчението и страданието, другаде никъде няма да Го познаеш. Ако не познаеш Бога в опаката страна на живота, т. е. и мъчението, което, като лъв разкъсва тялото ти и чупи костите ти, накъде няма да Го познаеш. Като гледа как се гърчиш от страдания, Бог те пита: Юнак ли си да пренесеш тези страдания?

„Царството Божие се благовествува." - Чрез какво? – Чрез страданията. Аз изнасям тази велика истина пред вас - пробудените души. Тя не е за всички хора. — Как можем да намерим пътя на спасението? – Като разберете смисъла на страданието. Питам: Де беше дяволът на мъчението и страданието преди създаването на света? Според мене, той съществуваше като възможност в самото Битие. Въобразяваш си някога, че твоят възлюбен може да бъде красив или грозен – и това е една възможност. Какво означават закривените нокти на лъва, които той забива в тялото на своята жертва? – Едва възможност да задоволи своя глад. Ако

разбираш закона за превръщане на материята, ти ще се освободиш от ноктите на лъва; ако не го разбираш, той ще забие ноктите си в твоята кожа и ще ти каже: Глупако, много години живя на земята, но не можа да научиш закона за превръщане на материята. Ето защо, аз ще стана твой учител и ще те уча на изкуството да превръщаш материята. — Докога ще ме учиш? – Докато придобиеш това изкуство. Щом го придобиеш, моите нокти няма да имат сила за тебе. – Как ще придобия това изкуство? – Като се мъчиш и страдаш. Дяволът забива ноктите си в твоята кожа, а ти плачеш. Колкото повече плачеш, толкова повече той се смее. Казваш на дявола: Много си жесток. – Не съм жесток, но съм умен. Когато и ти поумнееш, ще стана милостив и благороден.

Христос казва: „Царството Божие се благовествува." – Какъв е смисълът на Царството Божие? – То учи хората, как да се освобождават от ноктите на лъва и от зъбите на вълка. То представя великата наука на живота, която можете да придобиете в един ден. Достатъчно е да пожелае човек, за да я придобие. Като изучавам човека, виждам, че една от големите спънки за успеха му е съмнението. Казваш: Аз оставам на особено мнение. – На особено мнение оставаш, а искаш да се спасиш. – Пътят за спасението е мъчен. Днес всички хора стоят пред различни врати, дано попаднат пред вратата на спасението. На всички врати има надписи, да знае човек, де влиза. Обаче, на вратата на спасението стоят дяволи, дебнат човека. Като видят дяволите, хората бягат. Не бягайте от тази врата, но спрете се пред нея и чакайте да ви се отвори. Докато не отидете при дявола, и при Бога няма да отидете. Дяволът взима участие в съвета на Бога. Често Бог се разговаря с него. Един ден Бог го запитал: Обърнал ли си внимание на моя верен раб Йов? Няма подобен на него между хората. – Аз имам особено мнение за него. Остави го на мене, аз да го опитам. Той е праведен и верен, защото е богат, има на разположение всичко. Аз ще му отнема богатството, децата, ще засегна и здравето му, след това ще видиш, какъв е той. – Направи опита, но внимавай да не му отнемеш живота.

Сега и вие искате, да има Бог добро мнение за вас. – И това може, но веднага ще дойде дяволът да ви изпита. Достатъчно е да каже Бог за някого, че няма подобен ученик в София, за да дойде дяволът и да остане на особено мнение. Той ще каже: Остави го на мене, аз да го изпитам. Господ ви остави в ръцете на дявола. Казвате: Какъв е този Господ, Който дава свобода на дявола да изпитва? Ние очакваме, Той да ни обича, а не да ни изпитва. Значи, вие искате косъм да не падне от главата ви. Вие искате богатство от Господа, както за себе си, така и за целия си дом, без да направите най-малката жертва за Господа. Вие искате да бъдете господари, а Бог – ваш слуга. И това ще стане, но първо ще минете, през дявола, да забие ноктите си във вашето тяло. Когато струпеи покрият кожата ви,

когато вземат всичкото ви богатство, тогава вашият Бог ще се прояви. Това е новото учение. Щом разберете тези велики неща, вие ще се домогнете до алхимията, според която нещата се постигат моментално, по магически начин. Алхимията подразбира превръщане на материята от нисше в по-висше състояние. Вие искате да ви кажа нещо насърчително. Прави сте, но ако сте деца, вие се нуждаете от куклички и от дрехи за тях. Обаче, ако сте 21 годишна мома, готова за женене, куклички ли ви са нужни? Ако ѝ дадете кукла, тя ще се обиди. Вие сте надрасли епохата на кукличките; време е вече за чистене и за работа. Като се разсърди на жена си, мъжът започва да и се зъби и я пита: Научила ли си изкуството на зъбенето? Тя погледне смутено надолу и казва: Не е още време за това.

И тъй, Царството Божке се благовествува. Смисълът на това царство е да научим значението на страданието; да се научим да отваряме шишетата, да изпразваме съдържанието им и да ги пълним отново. Като отваряме шишетата, това показва, че Бог иска да изхвърли навън непотребното, да изтекат всички наши мъчения, всички мътилки, всички лоши чувства и мисли. Когато започнем да пъшкаме, Бог ще ни стисне между пръстите си, като пълно шише; ще ни изпразни от старото съдържание и ще започне да налива ново съдържание. След това ще каже: Ти си готов вече да разбереш Царството Божие и да влезеш в Него.

Казано е в Писанието: И Духът ще дойде във вас. – Кога? – Когато сърцата ви бъдат готови. Щом дойде духът да живее във вас, вие ще имате огнище, на което да чукате материалите, потребни за съграждането на новия живот. Според философията, която ви проповядвам, не разбирам, че трябва да се примирявате, но не казвам, че трябва да си скубите косите, нито да си забивате ноктите. От днес ще питам всички мъже и жени: Бихте ли се добре? – Не. – Тогава излезте навън, идете да вземете уроци по това. Аз не искам да бъдете бити. Боят е символ. Новото учение започва с бой. Двама по двама да се наложите добре, като петли, и след това, да се сприятелите. Ако при първия бой не станете приятели, втори път ще се биете. В края на краищата, трябва да станете приятели. Само така ще станете ученици на новото учение. Така са постъпвали пророците до Йоана.

Следователно, и в новото учение има бой, налагане, както рана се налага. Бабата лекува внука си и казва: Наложи го, с какво? – С трици, с лапа. Има два вида налагане: едното е според старото учение, а другото – според новото учение. Също и думите имат два смисъла: стар и нов. Когато религиозни хора се бият, смеят им се. У индусите боят често се практикува. Как бихте постъпили, ако бяхте на мястото на Епиктета? Той бил роб при един римски патриций, който се отнасял много зле с него и с другите

слуги. Както и да го малтретирал, Епиктет никога не възразявал. Той понасял всички обиди с необикновено търпение и хладнокръвие. Един ден господарят му го бил много зле, и Епиктет спокойно му казал: Господарю, не ме бий толкова силно, защото ще ми счупиш крака и не ще мога дати служа, както по-рано. Това още повече разсърдило господаря му, и той продължавал да го бие жестоко, докато счупил крака му. Епиктет казал: Нали ти казах, господарю, че ще ми счупиш крака? За голямото си хладнокръвие и търпение, Епиктет бил освободен от робство и изпратен в неговото отечество, Гърция, дето след време се прочул като виден гръцки философ. Опитай се, само да натиснеш крака на някой обикновен човек, да видиш, какъв скандал ще вдигне. Ще се оплаква на всички хора. Цяла София ще знае, че го засегнали. Не се оплаквай, но кажи: Господарю, ще ми счупиш крака и след това няма да ти бъда полезен. Имаш приятел. Кажи му: Приятелю, ще ми счупиш крака, не ще мога да ти бъда полезен. Така трябва да се разбира Христовото учение. След това да започнем с опаката му страна. Онези от вас, които не могат да си служат с опаката страна, те не могат да бъдат ученици на Новото учение.

„Царството Божие се благовествува, и всеки се нуди да влезе в Него." Това значи: ние трябва да се стремим да разберем смисъла на онова, което Бог е създал и да приемем Божествените мисли. Приемете ли Божествените мисли, вие сте на прав път и колкото повече страдания и мъчения имате, толкова на по-прав път сте. Първият признак за познаване бременната жена, е страданието. Която не е бременна, няма никакви страдания. Тя няма страдания, но не може и да роди. Същият закон работи и в духовния свят. Преди да се ожени, младата мома казва: Ще живея като царица. Като се ожени, казва: Едно мислех, друго излезе. – Какво мислеше? Да живееш у царски палати и да не падне прах върху тебе. Женитбата показва пътя на Божествените тайни. Божественото в човека ги разкрива. Новото учение има също отношение към хората, затова те трябва да бъдат смели и решителни. Когато някой те бие, кажи му: Бий ме по всички правила на Новото Учение.

Един американски студент бил недоволен от един от своите професори и като го намерил сам в дома му, ударил му две плесници. Професорът го запитал спокойно: Само толкова ли? – Да, повече не мисля. Професорът му казал: Сега, аз ще ти докажа, не не си научил добре изкуството. Хваща го, набива го и го изхвърля навън.

И тъй, който влиза в пътя на Новото учение, трябва да бъде смел в постъпките си. Щом изучавате това изкуство, трябва да го изучавате изцяло, а не наполовина. Бог не обича прекъсванията. Често казвате: „Боже, запази ни!" Това е човешко учение. Кажи: Господи, научи ме как да

удрям. Кажеш ли така, Господ ще те науча на всичко. Дали правиш добро, или зло, направи го по всички правила на изкуството. Който прави добро, знае да прави и зло. Казвате: Не съм лош човек. – Но и добър не си. Ако си много лош, ще бъдеш и много добър; ако си много добър, ще бъдеш и много лош. Това е положителната страна на Новото учение. Не си правете илюзии да мислите, че само доброто съществува. Казваш: Да живеем в мир и съгласие. – Не, понякога и юмрук ще показвате. Как трябва да живеем? - Може да живеете по два начина. Как ще живееш с лъва? - По лъвски. – С овцата? - По нейния начин. Каквото и да правят, вълкът и овцата не могат да живеят по братски. – Ама вълкът изял овца! – Разбира се, че ще я изяде. Вълкът казва: Никакви баби не искам при себе си. Овцата не трябва да търси братство от вълка, но да бъде пъргава и бдителна: да плюе на краката си и да бяга. Пъргавината, както и подвижността на човека се дължи на вълка, който като се движи между хората, станал причина за пробуждане на съзнанието им. Когато птичката се озърта на една, на друга страна, питам я: Защо се озърташ толкова? Тя казва: Опитвал ли си ноктите па сокола? Понеже съм ги опитала, сега още отдалеч бягам, да не го срещна.

Помни: Новото учение изисква две неща – да издържаме, от една страна, на страданията и мъченията, а на любовта и обичта, от друга, и то - във всичките им форми. В някои случаи, любовта предизвиква зло в света. Например, залюбиш една красива селска мома, която си работи доволна и щастлива на нивата. Ти я отделиш от работата й, заведеш я в града, облечеш я като кукла и почваш да я показваш на хората. Младата жена, непривикнала на този живот, постепенно се поддава на хорските ласки, докато един ден я загубиш. Кой е причина за това? – Твоята неразумна любов. Казвам: Да пази Бог от любов, която разваля човека! Дай възможност на момата или момъка, които си залюбил, естествено да се проявят. Бих препоръчал на момъка, който обича селянката, да вземе мотиката и да отиде при нея, заедно да работят. Извади ли я той от естествената обстановка и я постави в своята среда, тя ще се развали.

Когато искате да проявите любовта си, ще слезете до положението на ония, които обичате, и ще работите заедно с тях. Един ден, когато у тях естествено се яви желание да живеят като вас, те ще минат безболезнено от едно състояние в друго. Това е учението на Христа. И Христос живее сега при нас, докато един ден ние сами пожелаем да се повдигнем до Него. Така разбрано, Христовото учение има смисъл, идея, живот. Не го ли разберете така, вие сте още в илюзиите на живота. Хиляди години ще чакате още, докато Христос дойде между вас като работник и ви запита: Имате ли нужда от мене, да поработя заедно с вас във вашия дом? – Защо Христос иска да работи у вас? – Защото ви обича. С години Той ще работи

у вас и между вас, без да ви покаже външно любовта си. Сегашните хора парадират с любовта си. Всеки казва: Не знаеш ли, че сърцето ми гори от любов? Щом минат две-три години, тази любов изчезва. Като няма на какво да се греят, те казват: Няма любов в света. Обаче, сегашният живот изисква не огън, който изгаря сърцата, а Божествена топлина, в която сърцата горят, без да изгарят.

Желая ви да придобиете Божествената топлина на вашите сърца, която някога сте изгубили. Това означават думите: „Царството Божие се благовествува".

Беседа от Учителя, държана на 28 март, 1920 г. София.

1920_04_04 Зачудиха се

ЗАЧУДИХА СЕ

3. Беседа от Учителя, държана на 4 април, 1920 г. София.

„И като чуха, зачудиха се, и оставиха Го и си отидоха.“ (Матея 22:22)

Сега, аз няма да говоря за причината на учудването им, вие ще я търсите. Аз ще говоря само за резултата – зачудиха се.

В света, както и в природата, се извършват два процеса: обикновен и необикновен или извънреден. Човек всякога се учудва от необикновения процес. Например, вие ядете по три пъти на ден, и като ви готвят редовно, считате, че това е естествено, в реда на нещата. Ако ви кажат, че трябва да гладувате два - три декя, учудвате се, гледате на това, като на извънреден процес. Значи, учудването се дължи на факта, че обикновеният процес става необикновен. Който не разбира езика на природата, счита, че необикновените процеси са разрушителни. Здравият гледа на здравето като на обикновен процес, който е в реда на нещата, а на болестта – като на необикновен процес. Следователно, болестта, като необикновен процес, разрушава човешкия организъм. От гледището на духовния свят е точно обратно; там считат здравето за необикновен процес, а болестта – за обикновен. За вашите уши, думата „болест" звучи дисхармонично.

Задали на Христа един важен въпрос и, като им отговорил, те се зачудили, как не могли да го хванат в примката, която Му устроили, но се изплъзнал. Зачудили се и на себе си, как не могли да му устроят още една примка, да Го хванат. Човек се учудва, когато не разбира нещата. И вие се учудвате на някои прости неща. Например, учудвате се, как крадецът, който отива да краде, не е предвидил всичко и влиза в ръцете на полицията. Учудва се и добрият човек, когато намисли да направи едно добро, а не успява. - Той се учудва, как е пропуснал да предвиди едно просто обстоятелство, което му се явило като пречка.

Сега искам да излезете от обикновените процеси и да влезете в необикновените. Да мислиш, че си добър, или че трябва да бъдеш добър, това е обикновен процес. Да мислиш, че си добър, това е най-голямото нещастие за тебе. Защо да не мислиш, че си добър и лош? Да мислиш, че си богат, и това е обикновен процес. Докато си беден, хората те съжаляват. Външно си слаб, сух, като чироз. Станеш ли чорбаджия, положението ти се подобрява: в една-две години надебелееш, объерканите ти работи се оправят. Започнеш ли да дебелееш, ти си дал кандидатурата си за

чорбаджия. Ако си сух, като кука, ти си далеч от чорбаджилъка. Аз засягам този въпрос принципно, във всичките му форми – външни и вътрешни. Започне ли човек да мисли, че е умен, той е станал вече чорбаджия. Той е надебелял в умствения свят. Какъвто въпрос се повдигне пред него, той всичко знае. Ако се заговори за някакво откритие в областта на математиката или астрономията, той пръв ще каже: Чакайте, аз да си дам мнението. Този въпрос ми е познат. Той знае всичко, благоутробие има човекът. Кажеш ли му, че не знае нещо, той веднага се обижда и казва: Ти си невежа, затова мислиш, че аз не зная. Кажеш ли му, че всичко знае, той е доволен от тебе. Той казва: Ето един човек, който разбира нещата. Това е човек!

Сегашното общество търси такива хора, именно, които да одобряват всичките им постъпки и мероприятия. Ако се осмелиш да кажеш, че в дейността на дадено общество има нещо неправилно, ще те нарекат простак, невежа, глупак. Когато отделният човек или дадено общество изпадне в голяма самонадеяност, природата – нашата разумна майка, го поставя в противоречия. Тя му изпраща една болест, с която той не може да се справи. Веднага се обръща към лекари, да определят диагнозата, да му помогнат. Питам: Защо сам, не определиш диагнозата на болестта си? – Не разбирам. – Защо сам не си помогнеш? – Не мога. Следователно, като се натъквате на мъчнотии и страдания, ще знаете, че природата съзнателно ви ги създава, за да ви покаже, че не знаете всичко, както сте склонни да мислите.

Христос казва: „Отдайте кесаревото Кесарю, а Божието – Богу." Този отговор учуди всички. На такъв отговор българинът казва; „И вълкът сит, и агнето живо." Чудно е, наистина, как можеш едновременно да отдадеш Божието Богу и кесаревото – Кесарю. Това подразбира два различни Свята, два различни момента. На Кесаря ще даваш материалното, а на Бога – Божественото. С други думи казано: На Бога ще дадеш ценното, вечното, а на Кесаря – преходното, непотребното. Сърцето си ще дадеш на Бога, а труда си – на Кесаря. – Какво представя Кесарят? – Вътрешен процес, който работи постоянно в човека. Този процес търси своето външно изявяване, затова човек постоянно задава въпроси. Само Божественото в човека отговаря на зададените въпроси. Душата, т.е. Божественото, отговаря разумно и на въпроса, който евреите задали на Христа, и ние се чудим, как е възможно душата да се изплъзне от нашите ръце, от примката, която сме и приготвили. Мислите ли, че като минавате за добри и благочестиви, всякога постъпвате благочестиво с душата си? Всичките ви мъчнотии и страдания се.дължат, именно на това, че нарушавате мира на своята душа. – Възможно ли е човек сам да нарушава мира на своята душа? Мирът е резултат на Великото Начало, което работи

в света. Любовта носи мира. Тя е работила хиляди години върху човека и продължава да работи. Само ситият може да бъде мирен, а не гладният; само ученият може да бъде мирен, а не невежият; само добрият може да бъде мирен, а не лошият. Това са величини, постижения, които правят човека мирен и свет. Тия постижения правят човека силен, добър по характер и смел.

Казвате: Нима всичко това се съдържа в думите: „Зачудиха се, оставиха Го и си отидоха." – Съдържа се и не се съдържа. Това е все едно, да ме питате: Нима цялото дърво на ореха се съдържа в малкия орех? По същество големият орех – дървото, не се съдържа в малкия орех, но по проекция. Следователно, когато разглеждам известен стих или дадено учение, спирам вниманието ви върху първичната, вторичната и третичната му субстанция. Под „субстанция" разбирам същина. Значи, има първична, вторична и третична същина. Първичната субстанция е безпространствена, тя е извън времето и пространството. Те са външни прояви на тази субстанция. Според мистицизма, първичната субстанция не е нищо друго, освен вечно съществуващият, несъздаден свят. Този свят е съществувал всякога и ще съществува вечно. Той няма начало, няма и край. Човешкият ум няма представа за този свят.

Вторичната субстанция или вторичната същина е свят, който се проявява вече. Той се нарича идеен свят. Третичната субстанция представя сегашния, създадения вече свят. Той произлиза от идейния свят. Това са трите отвлечени свята, от които най-много ви интересува третичния.

Сега, като говоря за трите свята, малцина ме разбирате. Обаче, в един момент мога да ви накарам да ме разберете. Това е най-лесното нещо. Ще сложа пред вас трапеза с печена кокошка, баница, винце и ще кажа: Заповядайте! Всички ще се наредите около трапезата и ще кажете: Този човек е много добър, разбираме го. Ще ме запитате: Ще ни дадеш ли втори и трети път такъв обяд? Това значи съществен, реален свят. Вън от яденето и пиенето няма живот. Човек живее, докато яде и пие; щом престане да яде и пие, той умира. Ако ви кажа, - че без ядене и пиене няма живот, ще се учудите. В широк смисъл, под ядене и пиене аз разбирам, и чувстването, и мисленето. Можете ли да си представите живот без ядене и пиене, без мисли и чувства? Казваш: Не искам да мисля. – Ти си мъртъв в умствения свят. – Не искам да чувствувам. – Ти си мъртъв в духовния свят. – Аз искам само да ям и да пия. -– Ти живееш само на физическия свят. Това се вижда от, твоето благоутробие.

Изучавайте и двата вида процеси – обикновени и необикновени и, след това, съединете ги в едно. Развитието на расите, както и на отделните

индивиди, се заключава в необикновените процеси. Ето защо, изучавайте тези процеси. Необикновените мисли, чувства и постъпки съдържат мощна, велика сила. Обикновените процеси са само упражнения. Влезеш в един дом, кажат ти: „Добре дошъл!" Отидеш в друг дом, пак ти кажат „Добре дошъл!". Отидеш в трети, чуваш същите думи, „добре дошъл". Обаче, никъде нищо не ти дават, хапка хляб не ти дават. Влезеш в една гостилница, но нямаш пет нари в кесията си. Гостилничарят те погледне и, като разбере, че нямаш пари, веднага ти казва „сбогом!". Влизаш в друга гостилница, пак чуваш „сбогом!" Гостилничарят казва: Ако имаш нари в кесията си „добре дошъл"; ако нямаш пари – „сбогом"! Когато мъжът се връща от работа, жената му казва: Ако носиш нещо, добре дошъл; ако нищо не носиш, сбогом! Жената се връща от работа, и мъжът ѝ казва: Ако носиш нещо, добре дошла; ако нищо не носиш, сбогом! Обикновените неща се посрещат с „добре дошъл" а необикновените – със „сбогом". На пълната кесия казвам „добре дошла", а на празната – „сбогом". Кой се кланя на празна кесия? На грозен и на болен човек казвам сбогом.

Като чуват думата „сбогом", хората се учудват и питат: Защо ни казват сбогом? – Защото кесията ти е празна, т.е. твоят ум и твоето сърце са празни. – Какво да правя? – Напълни кесията си; напълни ума и сърцето си. В това се заключава философията на живота. Онези от вас, които са практични, казват: Да има някой да напълни кесиите ни! Момата, която е намислила да се жени, седне някъде, върти пръстите си надясно - наляво и си фантазира. – Защо си върти пръстите? –- Има причина за това. Тя не мисли да отиде на нивата или на лозето да копае, или да преде, да сее, или да напише нещо. Тя си мечтае за някакъв граф, с черни очи и мустачки, със златни пръстени на ръцете, с пълна кесия в джоба, да я направи щастлива. И това се сбъдва. Дойде отнякъде един граф и започнат да се разговарят: Как сте? – Добре съм. – А вие? – И аз съм добре. Времето минава, обяд наближава, и двамата се поглеждат, кой кого ще угости. Момата казва: Ти нали си граф? Момъкът отговаря: Ти нали си графиня? Като разберат, че кесиите им са празни, и двамата казват: Сбогом! – Защо се разделят хората? Защото кесиите им са празни. Момата отново сяда и чака, дано дойде друг, с пълна кесия. В света има много хора с празни кесии, които посрещат с „добре дошли", а изпращат със „сбогом". Това са обикновените и необикновените процеси в човешкия живот.

Събират се много хора на едно място да слушат някой проповедник или сказчик и, като не получат нищо от него, отиват си недоволни, с празни кесии и му казват: Сбогом! Той седи, очаква да турят нещо в кесията му и, като не получи нищо, казва: Тази публика е необикновена, нищо не разбира – „сбогом"! И публиката намира, че проповедникът е необикновен, ексцентричен, затова му казва сбогом. Аз бих желал да

проповядвам на необикновени хора, с празни кесии. Не обичам хора с пълни кесии. На онзи с празната кесия ще кажа: Добре дошъл! Отворете празните си кесии да ви ги напълня. След това, вие може да си кажете „добре дошъл". Не казвайте, че съм добър човек. Този израз се отнася към ирационалните числа, Понеже не ги разбирате, не се занимавайте с тях. Започнете ли да работите с ирационалните числа, нищо няма да постигнете. За да познаете човека, дали е добродетелен, или не, трябва да владеете великата Божествена наука. Как ще определите, кой човек е добродетелен? Какви са качествата му? Няма да търсите неговите, качества, но ще го посрещнете с „добре дошъл". Защо съм добре дошъл? Защото напълних празните ви кесии.

И тъй, стремете се и вие да бъдете при мене „добре дошли", и аз при вас „добре дошъл". Кога ще бъдете за мене „добре дошли"? Когато дойдете при мене болни, и аз ви излекувам, ще кажа: Отворете кесиите си! Моята визита е само сто лева. Ще би прегледам и ще кажа: Добре дошли! Болестта ви е па път да ви напусне. Като кажа на болестта да ви напусне, и аз, и вие ще бъдем, „добре дошли". Първо, аз бях добре дошъл, защото давах; сега вие сте добре дошли, защото давате. Това не е алегория, но велика истина, велик природен закон. Природата дава на човека до 50 годишната му възраст. Тя влива в кесията ти и казва: Добре дошъл! Ти отваряш и затваряш кесията си, пълна е. Минеш ли тази възраст, природата започва да взима от тебе. Ти ставаш неразположен, недоволен и започваш да правиш визити – даваш от себе си. Докато дава, човек се подмладява; щом започне да взима, той постепенно остарява. Подмладяването е обикновен процес, а остаряването – необикновен. Младият никога не мисли, че ще остарее. Един ден, като се гледа в огледалото, вижда бели косми на главата си. – Защо? – Защото природата започва да черпи от него и му казва: Сбогом! Щом остарее, човек започва да се учудва и се пита: Защо трябва човек да се ражда и да умира?

Смъртта е ликвидация със старата култура. Казвате, че еди-кой си умрял. Не казвайте, че е умрял, но пожелайте и вие да ликвидирате, като него, със старото. Кажете си: Благодаря на Бога, дето със смъртта на моя близък ми напомня, че и аз трябва да ликвидирам със старите си сметки. Следователно, когато смъртта посещава домовете ни, тя ни напомня, че е дошло време да ликвидираме със старите си сметки. – Кои са старите сметки? – Греховете и престъпленията, които постоянно се утаяват в сърцата, умовете и телата ви. Ако спрете вниманието си на човека от физиологическо, френологическо и хиромантическо гледище, забелязвате, че поради утайките, човек е изложен на постоянни промени. Тази е причината, дето се казва, че човек се намира на несигурна почва. Големи промени стават с човека от младини до старини. Четеш Библията на

младини, буквите ся ясни, добре виждаш. Като станеш на 50 години, пак четеш Библията, но намираш, че буквите не са ясни. Казваш си: Защо се измени тази книга? Защо е толкова неясна? Питам: Книгата ли е неясна, или има нещо в очите ви? – Може да е станало нещо с книгата, но, всъщност, промяната е във вашите очи. Когато децата се учат да четат, обичат да следят буквите и редовете с пръст. Като прекарат пръста си няколко пъти върху буквите, книгата се изцапва, и буквите се заличават. Друго дете не може да чете от тази книга. Както децата прекарват пръста си върху буквите на буквара, така и възрастните прекарват пръста си в ума и в сърцето, си и заличават онова, което Божественото е писало. Направиш едно добро и после казваш: Чакай да видя, дали съм направил доброто, както трябва, дали съм го направил навреме. Като прекараш пръста са няколко пъти върху доброто, най-после го заличаваш. Като прекараш пръста си няколко пъти през своя ум, зрението ти отслабва. Туриш едни очила на очите си, втори, трети, докато един ден лекарят ти каже: За тебе няма очила.

Духовната наука си служи с други очила, т.е. с други методи за виждане. Те се различават от физическите. Ако можете да запазите мир и спокойствие и насочите енергията си върху очите на слепия, в него ще стане известно просветление, и той ще вижда по-ясно. От какво ослепяват хората? – От неразбиране на обикновените и необикновените процеси. Очите не отслабват от плач, но от чрезмерна скръб. Някой изгуби богатството си, друг – сина си или дъщеря си и не могат да забравят загубата. От честото повтаряне на загубата, зрението постепенно отслабва. Майката не разбира, че тя нито е изгубила дъщеря си, нито я спечелила. Какво си предал на големия дъб, който е израснал от един малък жълъд? Нищо не си му предел. Ако не беше слънчевата енергия, ако дъбът не черпеше хранителни материали от земята, ти нищо не би направил. Единствената заслуга на човека е, че посадил жълъда в земята и от време на време го наглеждал. Можеш ли за тази малка услуга да считаш, че дъбът е твой? Това било право на собственост, на владение! Орехът казва: Ти имаш право да се ползуваш от плодовете ми, докато ме ограждаш от злото. Щом престанеш да ме пазиш, и аз ще престана да ти давам плодовете си.

Сега, аз взимам ореха като идея, която прониква в човешките умове. Всяка идея, всяка мисъл и всяко чувство помагат на човека, докато ги огражда и пази. Знаете, че човек е направен от милиарди клетки. Всъщност, де е човекът? Ще кажете, че той се проявява чрез своите удове. Обаче, де е самият човек? Знаем, че след смъртта всички клетки на човешкия организъм се разпръсват в пространството. Де отива човекът? Духът му пребъдва в първичната субстанция, душата му – във вторичната, а тялото – в третичната. Какво ще кажете за светията, на когото всички кости след

смъртта му се разграбват. Всеки от неговите почитатели взема по една кост и я туря в специално сандъче. Всеки казва: Тук са останките на един свят човек. Питам: де е този човек? Най-голямата сила е в онзи, който е взел главата на светията. Той ще бъде умен като него; който е взел крака му, ще придобие добродетелите му; който е взел гръдния кош, ще възприеме любовта му. Всяка кост на светията предава по нещо на онзи, който я притежава.

Какво правят католиците? Като отидат в Рим, искат да видят папата, да му се поклонят, да му целунат краката. Така постъпват някои момци. За да покажат любовта и уважението си към своята възлюбена, те падат на колене пред пея и целуват краката й. Значи, и момата е папа за своя възлюбен. Под „папа" се разбира баща и майка на вашия живот. Казват за някого, че целувал краката па папата. – Колко крака е целувал той! Когато майката роди, не целува ли детето си? Колко пъти тя го целува по крачето, по гърба, по лицето. Де ли не го целува! Не се чудете, че хората целуват краката на папата. И вашето дете е папа. Да целунеш крака на папата, било нещо необикновено, а да целунеш крака на детето си е обикновено нещо! Ето защо, за да може едно наше действие да произведе нужния ефект в умствения, духовния или физическия свят, преди всичко, трябва да знаем, какъв е характерът му и как трябва да се извършва. Ако майката знае, как да целува детето си, тя може да създаде от него гений. Добре е майката да знае, де да целуне за пръв път детето си. Бъдещата наука за възпитанието ще научи майката, как да го целува. Аз не мога още да предам тази наука на българите. Тя е една от тайните на природата. Значи, първата целувка на майката представя една от великите тайни на живота.

Христос се обръща към един от слушателите си и казва: „Дойдох в дома ти, но ти целуване не ми даде." - Де трябваше да го целуне? Питате: Важен ли е този въпрос? Според мене, докато хората не се научат да целуват, не може да се говори за никаква култура. Някои казват: Да се целунем! – На кое място? По крака, по челото, в устата, или ръката? Не е безразлично, де ще целунеш човека. Мястото, дето си целунал човека, определя отношенията помежду ви. Има целувки, които носят здраве; има целувки, които причиняват болести. Човек е динамо, което в различни моменти произвежда различни сили. Същото се казва и за устата: в различни моменти тя произвежда различни енергии. Долната устна е проводник на пасивни сили, а горната – на активни. Когато долната устна на човека е много издадена, това показва голяма пасивност. Такива хора очакват удобен момент за всичко. Когато горната устна е много издадена, човек е крайно активен. Той пръв пристъпва към хората, не чака благоприятни моменти. Пасивният казва: Ако ми донесат пари, добре; ако не ми донесат, пак добре. Активният казва: Ако не ми донесат пари, аз сам

ще отида да си ги взема.

Като говоря за целувката, имам предвид чистотата в отношенията на хората. Чрез целувката аз изнасям един велик закон, който действува в самата природа, както между хората, така и между животните. Като се срещнат два гълъба, например, те доближават клюновете си, целуват се. Който не разбира това, мисли, че гълъбите се хванали за клюновете и се бият. Клюнът е символ на нещо. Той е завит във форма на еврейската буква йот – като запетая. Без запетаите няма никакъв живот. Каквото е носът за човека, това е клюнът за птицата. Някой нос е закривен на една страна, друг нос – на друга страна. Двете форми имат различно значение. – Какво е значението им? – Това е тайна, която няма да открия. И вие се нуждаете поне от една малка запетая, като символ за превръщане на енергиите от едно състояние в друго.

Христос казва: „Отдайте кесаревото Кесарю, а Божието – Богу." Този език, на който Христос е говорил, е преносен, кабалистически. Преведено, това означава: за физическите енергии трябва да си служим с физически методи, а за Божествените енергии – с Божествени методи. Например, ако си разгневен, ще вземеш мотиката и ще отидеш на нивата или на лозето. Ще вдигаш и слагаш мотиката и ще си казваш: Както удрям пръстта, така ще удрям и този, който е причина за гнева ми. Значи, вместо да удариш човека, удари пръстта, поне ще свършиш известна работа. Така ще трансформираш гнева си и ще се върнеш у дома спокоен и доволен. Не казвай, че жена ти се гневи, но купи й мотика и я прати на лозето. Не казвай, че мъжът ти е гневен, но накарай го да впрегне воловете и да отиде да оре. Какво правят сегашните хора? Събират се разгневен мъж и разгневена жена и се оплакват един от друг, от децата си и, вместо да си помагат, те повече се гневят. Според мене, тъкмо такъв мъж и такава жена са нужни за нивата и за лозето. Това е идеален начин за разрешаване на всички противоречия.

Някой се обезсърчава и казва: Никой не ме обича, никой не ме е целунал. – Излез вън, да посрещнеш изгрева на слънцето. То ще те целуне. Тогава ще си кажеш: Има един, който ме целуна. Ако всеки ден посрещаш слънцето, всеки ден то ще те целува. Какъв по-добър възлюбен ще търсиш от слънцето? С този възлюбен всеки може да живее. Говори за този възлюбен свободно, без никакъв страх. Ако някой те чуе и не те разбере, ще те осъди. Обаче, щом разбере, няма да те критикува. Всеки търси любовта на слънцето.

Сегашните хора още не познават любовта. Ние се нуждаем от целувки. – От чии целувки? – От целувките на слънцето. Ние се нуждаем от целувки.

– От чии? -- От целувките на чистата вода. Ние се нуждаем от целувки. – От чии? – От целувките на чистия въздух. Ние се нуждаем от целувки. – От чии? - От целувките на светлината. Това не са обикновени неща в живота. Като казвам, че трябва да търсите целувките на слънцето, чрез него искам да отправя погледа ви към Божественото слънце. Който е получил целувка от Божественото слънце, никога не би потърсил целувка от физическото слънце – слуга на божественото. Физическото слънце грее и изгаря. Кой не е опитал неговите черни лъчи? Дамите носят воали на лицето си и чадъри, да се пазят от това слънце. Американката носи голяма, бяла шапка. С това тя иска да каже: Не позволявам на слугата да ме целува. Ако трябва да ме целува някой, това е Божественото слънце.

Едно време евреите задаваха на Христа различни въпроси, а именно, как да разрешат социалните и семейните въпроси. И до днес още хората задават същите въпроси. Те запитват Христа, как да разрешат семейните си въпроси: отношенията на мъжа към жената, на жената към мъжа, на децата към родителите и т.н. И досега хората не са разрешили въпросите си, защото не служат на Бога. Мнозина казват, че искат да служат на Бога, а всъщност, служат на себе си. За да разрешиш правилно отношенията си към жената, трябва да я оставиш свободна, да черпи енергия от Божествения източник. Така трябва да постъпва и жената към мъжа си. Само така, те ще имат истинска цена, като души. Човек трябва да познава силата си. Не е ли заблуждение от страна на малката рекичка, която полива едва десетина корена зеле, да мисли, че полива цялата градина? Колкото е опасно малките неща да преувеличават силата си, толкова е опасно големите неща да намаляват своята сила. Ако си малък, имаш едно ценно качество – чистота. Ето защо, някога човек трябва да бъде малък. Малките хора са малки, чисти изворчета, а големите хора са големи, мътни реки. Ако не вярвате на думите ми, сами ще ги опитате. Кажат ли за някого, че е голям човек, аз зная вече, че той е голяма, мътна река. Жадният се нуждае от малък извор, от малка, чиста река, а търговецът – от голяма река; градинарят се нуждае от малки рекички, а воденичарят – от големи. Воденичарят казва: Аз не се нуждая толкова от чиста вода, колкото от буйна, силна. Дали е чиста, или нечиста, важно е да върти колелото. Това твърдение е право, докато има воденици. Щом няма воденици, ние се нуждаем от чиста вода. С каква вода готвим? С каква вода мием съдовете си? Следователно, за воденицата е нужна каква и да е вода; важно е да е буйна. За Божествените неща, обаче, е нужна чиста, кристална вода. Който иска да влезе в Божествения свят, изворите на неговия живот трябва да бъдат чисти. Това е закон, валиден и за природата. При бистри води и хубави дървета живеят пойни, красиви птички. При мътни води никакви птички не живеят. Здравото, доброто разположение, щастието са същества, които обичат чисти извори. Пита ли ме някой, защо страда,

отговарям: Защото си голяма, мътна река.

„Зачудиха се." И вие, като излезете оттук, ще се зачудите, какво да правите, като живеете в свят, с който не можете да се хармонизирате. Чудите се, защо светът е създаден така. Има неща в света, които Бог не е направил. Кой е направил вашите къщи, воденици, фабрики? Кой е направил вашите дрехи? Кой е измислил готвенето? Светът, от който сте недоволни, е създаден от хората. Той е човешки свят. Да казвате, че светът, създаден от Бога, е лош, това значи, че или не говорите истината, или не я разбирате. Някой боядисал косата си черна и казва, че е такъв цветът на косата му. Той не казва истината. Защо не каже, че я боядисал? Косата може да се боядисва, да става черна, руса, червена, бяла – каквато искаш. Ако Бог беше боядисал косата ни, тя нямаше да окапва. Ако сме от Бога родени, нямаше да боледуваме и умираме. Хилавото тяло е човешко изобретение. Каква идея може да се тури в такова тяло? Човешка идея може да се налее, но не и Божествена. Мислите ли, че Бог ще налее Божествения нектар в чупливо шише? Казваш: Искам Божия Дух да се пресели в мене. – Щом искаш това, трябва да се сдобиеш с шише, направено от ангелите. Работи в това направление, да получиш такова шише. Тогава само една целувка на Божественото слънце ще преобрази живота ти, ще внесе в тебе импулс за нова работа. Божественото начало в тебе ще пусне дълбоко корените си във физическия свят и ще изтегли соковете, нужни за новия живот. Това значи възкресение на човешката душа. Това е истинският човек, който минава между хората като голям слон. Те го хапят, бодат, подиграват, но той върви напред, не обръща внимание. Те му казват: Да помниш, кога си минавал през нашето царство. Слонът върви спокоен, дава такт с хобота си, маха опашката си и казва: Да знаете, кога съм минавал през вашето царство!

„И като чуха, зачудиха се, оставиха Го и си отидоха." Вложете в ума си мисълта, че вашето шише е човешко, не е направено от Бога. Щом е така, в кое шише ще влезете, като напуснете физическото? Ще кажете, че и да се счупи шишето, важно е водата да се запази. – Де ще отиде тази вода? – Или в друго шише, или ще се разлее в природата. Там тя ще пътува, но няма да попадне на мястото, дето й е определено. И тази вода не е Божествена. Наистина, учените казват, че водата е съставена от два обема водород и един обем кислород, но те не знаят цялата истина. Тази вода е третична субстанция. Учените не познават още вторичната и първичната субстанция на водата. От гледището на истинската наука, водата не е съставена от водород и кислород, но те са съставели от нея. Мислите ли, че със знанията, с които днес разполагате, може да преобразите света? Това знание не може да ви направи културни. Днес, на сто души едва ли ще се намери един истински човек, който мисли по Божествен начин. Мисълта

на много философи и учени е проста като боб. В някои отношения, мисълта им е по-проста и от боба. Това не е за упрек. Аз изнасям фактите, както са. Ако близо до боба турите суха пръчка, той ще се увие около нея. Обаче, има ли до боба живо дръвче, даже по-далеч от сухата пръчка, той ще предпочете живото дръвче и ще се увие около него. В това отношение, много хора ще постъпят обратно: ще се у пият около сухата пръчка. – Защо? – Защото им е по-близо. Днес повечето хора са увити около сухи пръчки и, въпреки това, очакват някакво преобразование в живота си. Докато се увивате около сухи пръчки, никакво преобразование не може да стане.

„И като чуха, зачудиха се, оставиха Го и си отидоха." Освободете се от сухите пръчки. Извадете ги, и вместо тях, направете плета си от живи дръвчета, всяко от тях да ви проговори: Господи, аз свърших работата си, както искаш.

Желая ви, всички да се оградите с жив, плет да влизате и излизате свободно от Божествената градина.

Стремете се да намерите вторичната субстанция на нещата.

3. Беседа от Учителя, държана на 4 април, 1920 г. София.

1920_04_11 Отиде след Него

ОТИДЕ СЛЕД НЕГО

Беседа от Учителя, държана на 11 април, 1920 г. София.

„И като минаваше Исус оттам, видя едного человека, че седеше на митарницата, Матей на име. И рече му: „Дойди след мене!" И той стана и отиде след Него.“ (Матея 9:9)

Сега ще ме запитате, защо не говоря върху някой стих за Великден. – Не говоря за Великден, понеже на земята няма Великден. Това, което хората сега вършат на земята, е репетиция, приготвяне. На земята няма още Великден. Ако съществуваше Великден, нямаше да има затвори, убийства, бесилки. Житото, хлябът, маслото щяха да бъдат евтини. Понеже не живеят, както трябва, хората се лъжат, като мислят, че има Великден на земята. Сега иде Великден!

„И като минаваше Исус, видя едного человека, че седеше на митарницата." Питате: Какво общо има митарят с нас? – Всички вие сте митари. Митарят е човек, който седи на митарницата и чака да му падне отнякъде нещо. Има ли някой от вас да не е митар, в смисъл, бирник? Всеки очаква да вземе нещо. Като минал край митаря, Исус му казал: „Дойди след мене!" Той напуснал митарницата и тръгнал след Христа. В един момент той ликвидирал с противоречията и дълговете си. – На какво се дължат недоразуменията и противоречията в живота? – На факта, че хората не са готови да плащат дълговете си. Те имат да плащат полици, данъци, но постоянно отлагат. Всички недоразумения в живота се дължат все на неправилно вземане - даване. Ето защо, казвам: Сегашната култура е на вземане - даване. Даваш ли, добър си; не даваш ли, лош си. Даваш ли, добър си; вземаш ли, лош си. Казвате: Нали вярваме в Христа? Вярваме, че Бог съществува, че Христос е дошъл на земята. – Това са празни думи. Ако наистина вярвахте в Христа, в идването Му на земята, щяхте да измените живота си. Ако не сте го изменили, не вярвате в Христа. Гръбнак трябва да имате! Момъкът казва на своята възлюбена: Ти не ме обичаш. – Обичам те, много те обичам. – Докажи това! Как да го докажа? – Напусни майка си и баща си, т.е. митарницата, и тръгни след мене. Лесно е човек да се прекръсти; лесно е да се провре под масата, дето е поставено тялото на Христа, но готов ли е да тръгне след Него? Всички заявявате, че служите на Христа, но какво служене е това, ако не сте готови да напуснете митарницата? Когато Христос казва на момата да тръгне след Него, тя започна да се отдръпва от обещанието си и казва: Как ще погледне обществото на това? Какво ще кажат майка ми и баща ми? Ако момата

обича искрено, тя ще каже: Ще дойда след Тебе, защото любовта ми е и майка, и баща. Майката и бащата, в пълния смисъл на думата, са емблема на любовта. С тях започва любовта. Христос казва на митаря: „Дойди след мене!" – Защо? – За да се освободиш от всички мъчнотии и неприятности. Мъжът седи на митарницата и преглежда тефтерите си, какво има да взима и дава. Жената също седи на митарницата, отворила тефтерите си и казва: Мъжът ми нищо не ми с купил, а мене ми трябват 400 лв. за рокля, 300 лв. за обувки, 200 лв. за шапка, 200 лв. за масло, за козунак и т. н. Мъжът нрави сметките си, кои полици да плати, колко да даде за захар, за масло, за брашно. И мъжът, и жената живеят за реализиране на този дълъг поменик. От друга страна, на мъжа се казва: Слушай, длъжнико, гледай навреме да изплатиш старите си полици. Ако не ги изплатиш, нов кредит няма да ти се отпусне. Христос казва на жената: Остави старите тефтери настрана. Те не могат да оправят света. И с нови дрехи, и с нови обувки, ще си останеш пак такава, каквато си. Лошата жена и с нови дрехи, и обувки си е пак лоша; и без тях е пак лоша. Добрата жена и с нови дрехи, и без тях си е пак добра. В книгата на природата никъде не е писано за обувки с високи токове. Никъде в природата няма да срещнете модни рокли и шапки. Модата, като външна проява на човешкия живот, разваля благородните мисли, чувства и желания в човека. Те развалят хармонията в живота.

Христос казва: „Дойди след мене!" Митарят напусна митарницата и тръгна след Христа. Един американски милионер, благочестив християнин, обичал да прави добрини. Често давал пари на черкви, на училища, на болници, за което минавал като голям благодетел. Като умрял, той се отправил към рая, с надежда, че за добрите си дела ще бъде приет за гражданин на Царството Божие. Свети Петър го спрял и го запитал: Какви добрини си правил на земята? – Какви ли не! На една черква дадох един милион лева. – Как ти благодариха за това? – Бях на особена почит и уважение. – Друго? – Дадох един милион лева на едно неделно училище. – Те дадоха ли ти нещо? – Направиха ме член в главния комитет на училището. – Друго? – Дадох два милиона лева на университета. – Как ти благодариха? – Приеха ме за почетен член на университета. – Кажи едно добро дело, за което не ти е платено. Американецът започнал да се рови в паметта си, да си спомни такова добро. Най-после казал: Един ден, като отивах на работа, една бедна вдовица ме спря и започна да се оплаква от положението си. Понеже бързах, подхвърлих ѝ един долар и продължих пътя си. – Виж, тази работа е малко особена, аз не мога да я разреша – отговорил свети Петър. Трябва да отидем при Господа, Той да разреши въпроса. Отишли двамата при Господа и Му разказали случая. Господ ги изслушал внимателно, и като се обърнел към свети Петър, казал: Дай му два долара и го върни на земята.

И тъй, хората вършат много добрини, но като отидат при Господа, Той ще каже: Дайте им по два долара за всичките им дела и ги пратете на земята, там да се учат. Човек трябва да разбира основните начала на добрия живот, основан на любовта. Добрите импулси на всички същества, от най-малките до най-големите, се крият, именно, в този живот. Всеки търси човек, общество или народ, който да го обича. Въпреки това, историята ни показва, че няма човек на земята, когото да са разбрали.Всеки човек остава неразбран. От осем хиляди години досега, хората се оплакват, че никой не ги разбира. Ако срещнете мъж и жена, които се обичат и разбират както трябва, и двамата заедно ще отидат на другия свят. Като души, те са свързани в името на любовта и са неразделни.

Сега, да се върнем към епохата на робството. Момък и мома се влюбват един в друг: момата е свободна гражданка, а момъкът – роб. За да се оженят, момата трябва да заеме положението, в което се намира момъкът, да стане робиня. Който слиза на земята, непременно ще се зароби. Не си правете илюзии. Животът на земята е робство. Ако мислите, че не е така, не разбирате истината. Следователно, ако обичаш някого, ще слезеш на уровена, на който е той, и ще приемеш неговото иго. Само така ще проявиш своята любов. Обичаш една мома и казваш: Да се целунем! – Да се целунем. Обаче, след малко червата и на двамата започват да гуркат – хляб искат. Любовта се заключава във вътрешно ядене. Без ядене никаква любов не съществува. Казвате, че това е ново учение. – Не, то е старо учение, което хората искат да заместят с целувки и прегръдки. Целувката е вътрешен подтик, както въздухът, който се вкарва в помпата. Чрез тази помпа се пълнят гумите на автомобилите и моторите, да пътуват леко по пътя си, без сътресение и отскачане.

„Дойди след мене!" С тези думи Христос покани митаря да напусне митарницата и да слезе оттам. Това значи: да напусне старите разбирания и да приеме новите разбирания за живота. Какво правят сегашните млади? Съберат се двама млади и се питат: Обичаш ли ме? – Обичам те. – Ами ти? – И аз те обичам, – Тогава, да се целунем. Аз ги наблюдавам: момата има широко и високо чело, със силно развито чувство към музика и поезия, със силно въображение. Момъкът има ниско чело, той е краен материалист. Момата мисли за музика и поезия, а момъкът – за богатство, за къщи и имоти. Съберат се двамата и започват да спорят, без да дойдат до някакво заключение. Това става и между християните. Съберат се двама души и казват: Да сме солидарни! Да имаме еднакви убеждения! – Добре е да имат еднакви убеждения, но как се постига това? Единият има широко и високо чело, а другият – ниско и тясно. Главата на единия е тясна, а на другия – широка. Който има тясна глава, е кавалерист, бързо напада;

широката глава е на броненосец, артилерист. Момък, на когото главата е тясна, не обича да работи. Той казва на момата: Веднъж да се кача на коня, ще видиш, какво мога да направя. Качи се на коня и слезе, но нищо не прави. Той може само на кон да язди. Който има широка глава, може и с кон, и без кон. Това не е само в преносен смисъл, но е фактически така, ако не напълно, поне наполовина.

Какво трябва да се прави сега? – С търпение ще носиш последствията на своя сегашен живот. Вие сами сте създали своя живот. Сами сте дали плана и средствата за устройване на своята глава, както и на своето тяло. Къщата ти е тясна, вратите и прозорците ѝ са малки. – Защо? – Толкова средства си имал. Вината е в тебе. Дойде ли ти гост, трябва да се навежда, за да влезе в къщата ти. И ти сам мъчно влизаш в пея. В това отношение, вие приличате на онези българи сватбари, които се спрели пред вратата на своята ниска къща и не знаят, как да вкарат булката, която била доста висока. Най-после се събрали на съвет и решили да отрежат главата не булката. Това им се видяло много страшно и почнали да плачат. Един пътник минал край тях, видял, че плачат и ги запитал: Какво нещастие ви се случило? Те разказали причината за плача си. Пътникът им отговорил: Лесно ще ви помогна, но с условие, да ми платите за съвета. Те обещали да му дадат, колкото иска, само да им помогне. Той казал: Аз ще се кача на врата на булката, а вие ще я теглите напред. Наистина, той седнал на врата ѝ, и те започнали да я теглят навътре, докато минала през вратата. Така правите и вие. Слизате на земята във вашите малки, ниски къщички, но искате да влезете прави, без да се навеждате. Срещате пътника – съдбата, която се качва на врата ви и ви заставя да се наведете. Щом влезете във вашата колибка, започвате да идеализирате всичко и казвате: Баща ми беше добър и благороден човек, майка ми също беше добра и благородна жена. – Остави това настрана; виж, какво ще правиш в тази колибка, дето нямаш нито стол, нито маса. Христос проповядваше на хората учение за реалния живот, за реална наука. Обаче, щом се отдалечиха от Христа, науката се отдалечи от своя път, и те се почувствуваха безпомощни.

Сега, по случай Великден, ще ви обясня, какво представят агънцата, прасетата, кокошките, които днес пълнят трапезите на хората. Духът на тези животни живее в центъра на земята, телата им – на земята, между хората. Като дойде тържествен ден, например, Великден, хората започват да колят тези животни. Те крякат, блеят, викат за помощ. Духът им отдолу ги запитва: Какво правите? Какво е това смущение, което става на земята? Казвам: Великден има горе, тържествен ден е настанал за хората. Сега и вие страдате и питате: Защо идат страдания на земята? – Великден има горе. Като не съзнавате причината за страданията, казвате: Колко хубаво беше опечена кокошката! Колко вкусна беше гъската! Вие се радвате, а

кокошката и гъската страдат. Каквото правиш, това ще ти се върне. Ти причиняваш страдания на едни, други – на тебе и т. н. Това е строг, кармичен закон. Казвате: Бог е наредил така. Той е допуснал да се колят агнетата, прасетата, кокошките. – Не вярвам в това учение. Според мене, то е лъжливо учение. Вие сами си нареждате живота, сами си допущате едно друго, а приписвате всичко на Господа. Ако това беше наредено от Бога, нямаше да има страдания. Ако клането на животните беше допуснато от Бога, агнето само щеше да дойде при човека, да се пожертвува за него. Всъщност, така ли е? Агнето бяга, човек го гони, докато най-после го заколи. След това питаш: Като умра, де ще отида? – Ще отидеш при свети Петър, който ще те заведе при Бога, да се произнесе за делата ти. Той ще каже: Дайте му два гроша и го върнете назад. Това не е за осъждане. Аз констатирам фактите. Всеки трябва да признае грешките си и да ги изправя, с цел да подобри живота си.

Мислите, чувствата и желанията на човека са живи същества, с определено въздействие върху човека. Всяка мисъл е живо нещо, в нея има сърце и мозък. Всяко чувство е живо, в него има сърце и душа. Ако мислите и чувствата не са живи, как ще си обясните вътрешния спор в себе си? Кой спори в човека? – Чувствата и мислите, с желание всяко от тях да вземе надмощие. Мислите са синове и дъщери на мъдростта, носители на новата култура. Те са деца на херувимите и серафимите, но днес са още в зачатък. Казваш: Моите мисли и желания. – Не са твои, те са само твои пансионери, които един ден ще си кажат мнението за тебе. Те държат сметка за твоя живот, колко агнета и прасета си изял и ще те държат отговорен за всичко. Тогава ще кажеш: Господи, аз ли съм най-грешният човек? Щом не признаваш грешките си, Господ ще каже: Извикайте този праведен човек да каже, какви добрини е направил в живота си. Ще кажеш, че си дал един грош на бедна вдовица, за да се освободиш от нея, да не те безпокои. Господ ще каже: Дайте му два гроша и го пуснете да си върви. Ето, какво представя сегашната култура. – Лоши са хората. – Не са лоши, но своенравни, представят се такива, каквито не са. Какво коства на хората да насадят навсякъде плодни дървета, житни храни и зеленчуци, да има за всички изобилно? Ще кажете, че има достатъчно месна храна. – Кой ви даде право да колите животните? – Те са говеда, не разбират. – Не е така.

Ще кажете за някого, че е благороден, високопоставен човек. – Кръвта му е напълно покварена. – Защо Бог ни изпраща толкова наказания? – Той не ви е наложил дори една хилядна част от наказанията, които заслужавате. След всичко това ще кажете: Христос Възкресе! – За вас Христос още не е възкръснал. – Това с еретическо. – Всички хора са еретици. Като отидат на небето и оттам ще ги изключат. От сто хиляди християни едва един може

да се приближи към вратата на Царството Божие. Господ казва на архангел Михаил: Иди при онези немирници на земята, да им наложиш такова наказание, да помнят, как се престъпват великите закони на Битието. В продължение на 10–20 години главите на хората ще узреят. Такава е волята на Бога. Той казва: Сит съм на вашите лъжи и заблуждения; сит съм на вашите свещи, кандила, тамяни. Сит съм на вашите лъжи, на вашата неискреност. Като слушат това, дяволите във вас, казват: Страшно нещо ни чака! – Страшно е за онези, които не изпълняват Божия закон и Божията воля. Аз не вярвам в закон, писан от човеците. Вярвам в онзи закон, написан в самите вас.

Днес всички управници и учители спорят върху въпроса, трябва ли предметът „Закон Божи" да се изхвърли от училището, или да остане и занапред да се преподава. Питам: Какво се е постигнало с преподаването на този предмет толкова години. Ние не се нуждаем от закон Божи; нуждаем се от Божия Закон. Когато Божият закон влезе в нашите умове, сърца и души, ние ще имаме правилно разбиране за живота. Вън вас се крият незнайни сили, които като се развият веднъж, няма да бъдете вече роби на условията, но господари. Всичка ще се занимавате с физическа работа само по два часа на ден. Останалото време ще употребите за великото Божествено училище на живота. Христос казва на митаря: „Дойди след мене". – Защо? – За да те науча на великото изкуство да живееш.

Преди пет – шест хиляди години, в Египет царувал един велик цар, който имал само една дъщеря. Неговото нещастие се заключавало в това, че устата на дъщеря му била крива. Коя е била причината за това, не казвам. Ще си помислите, че Божията воля била такава. Коя е причината за това, не е важно; важно е, че никой лекар, никой учен не могъл да помогне – устата на царската дъщеря си останала крива. Най-после, бащата се принудил да направят маска на дъщеря му, с която да прикрива недостатъка си. След това той я изпратил в Едем, да се учи при един велик Учител, член на Бялото Братство. Според законите па това Братство, никой член нямал право да целуне жена, колкото и да е света и чиста. Царската дъщеря се учила дълго време при своя Учител, но всякога носела маската на лицето си. Един ден тя се почувствувала крайно отегчена от нея и решила да я хвърли, да се яви при Учителя си такава, каквато била в действителност.

Понякога и хората постъпват по същия начин. Когато устата или очите им са изкривени, те носят маска да ги скриват. Обаче, като им дотегне хвърлят маската и се показват такива, каквито са всъщност. Като видял кривата уста на своята ученичка, Учителят почувствал голямо съжаление към нея и

пожелал да й помогне. Само с една целувка той би могъл да я излекува. Най-после той решил да й помогне. В него се явила борба, две чувства се борели: от една страна, желанието му да й помогне – дълг към ближния; от друга страна, страхът, от нарушаване на строгия закон на Братството. След дълга борба в него надделяло съжалението към царската дъщеря, и той решил да се пожертвува – целунал я. Недоволна от това, тя турила маската на лицето си и се върнала при баща си. Той я запитал, защо напуснала учението си. Дъщерята казала на баща си, че Учителят и целунал. Бащата извикал Учителя при себе си да го пита, защо постъпил така. Той обяснил на бащата причината – целувката. Така той изпълнил задължението си към своя ближен, но не закъсняло и изключването му от Братството. И вие, в сегашния си живот, изпадате в положението на този велик Учител – член на Бялото Братство.

„Дойди след мене!" – Защо? – Защото си направил едно добро. Значи, който направи едно добро, напуща митарницата. Щом напуснеш митарницата, ще те уволнят, защото не можеш да бъдеш едновременно слуга на света и служител на Бога. Бог и светът искат да им се служи. Вие трябва да бъдете герои. Не само да възприемете новите идеи, но и да се опитате, готови ли сте да ги задържите и себе си. Приближавате се до една жена, целувате я, за да се оправи устата й, но не се оправя. Какво ще стане тогава с вас? – Ще ви турят в затвора.

В Америка, през една тъмна нощ, един негър се осмелил да целуне една американка. Като дошла до светлината, тя видяла, че този човек е негър и го предала на властта, която го глобила 10,000 долара. Десет хиляди долара за една целувка! Аз не критикувам нито вас, нито обществото. Критиката не е наука, но казвам: Трябва да изправите грешките си. Трябва да знаете, как да ги изправите. Ако си митар, не можеш да служиш на Бога. Трябва да напуснеш митарницата – старият живот на ограниченията. Всички нещастия в живота ти се дължат на митаря в тебе. Докато страдаш, ти си с митаря. Щом престанеш да страдаш, ти си с Христа. Отказваш се от митарницата, но после ти домъчнее, връщаш се при нея. Отиваш и се връщаш, не можеш да се откажеш веднъж завинаги от нея. Откажеш ли се веднъж, това трябва да почива на дълбок вътрешен принцип. Напусни митарницата, без да съобщаваш на хората, без да пишеш по вестниците. Без да искаш, вестникарите ще се научат и ще пишат, че еди кой - си напуснал митарницата.

Христос казва на митаря: „Дойди след мене!" Питам: Каква е вашата опитност за Христа, в Когото вярвате от две хиляди години? Казвате, че той е дошъл на земята, страдал, разпнат бил и на третия ден възкръснал. Сега Го очаквате да дойде втори път на земята. Въпреки всичко това, нямате

доблест да напуснете митарницата. Като ви каже Христос да Го последвате, отговаряте: Господи, имам още малко работа. Като минеш втори път оттук, тогава ще дойда след Тебе. Отлагате работата от ден за ден, а като остареете, съжалявате, че наближава време да отидете на онзи свят, без да сте подготвени. Като отидете при Бога, Той ще каже: Дайте му два гроша и да си върни! Не се лъже Бог! Ако не посветите живота си от младини за благородна работа, да знаят всички същества – хора и животни, кокошки и агънца, че сте човеци, ученици на новото учение, Бог няма да ви приеме. Ако сте от новото учение, кокошките и патиците няма да бягат от вас, но ще ви отворят път да минете.

Вчера седя на двора и размишлявам върху днешната беседа. По едно време дойде една котка и започна спокойно да се търкаля по земята и да си играе. Изведнъж се изправи на краката си, вслуша се в стъпките на улицата и избяга през оградата. След малко пак се върна. Питам я: Защо избяга? Тези хора не са опасли. – Аз още не вярвам, че те са от новото учение. Колко кожи са ви одирали за жените! Казвам й: Имаш право да се страхуваш. Сега на вас се вижда смешно, че съм се разговарял с котката. Това е факт, разговарях се. Човек може да се разговаря с животните. Наистина, езикът им е различен от този на хората, но мога да се разговарям и разбирам с тях.

„Дойди след мене!" Първото нещо, което се изисква от хората, е да напуснат греха, в който живеят, без да се самоосъждат. Казваш: Всяка година коля по едно агне, курбан на свети Георги. Кажи си: Тази година ще наруша обичая си, няма да заколя агне. Нима не си в сила да се откажеш от клане на агнета? Направил ли си договор с някого да колиш? Казваш: Снощи сънувах покойния си баща, яви ми се и пожела да му помогна нещо. Ще заколя едно агне за Гергьовден, дано свети Георги му помогне. Така постъпваха и евреите – принасяха жертви. Днес Господ казва: Сит съм та вашите жертви; сит съм на клането на агнета и кокошки. И свети Георги казва: Сит съм на вашите агнета. Ако искам да ям, от вас ли ще очаквам? Хората се извиняват със свети Георги. Те си хапнат, а казват, че за свети Георги ги колят, той да отговаря. Хитри са хората! Те ядат, а свети Георги плаща! Такова е било положението на Якова, който работел при Лавана. Колкото овце изяждали вълците, все Яков ги плащал. Ако хората са хитри, Бог е умен. Той ще навика в тях, и свети Георги и ще го пита:" Ти искал ли си да ти колят агнета? – Никога, Господи! Голямо дело ще се заведе против нас. Това трябва да знаете! Можеш да заколиш едно агне, но кое агне и кога? Да заколиш едно агне, това значи, да го трансформираш, да мине от по-низко в по-високо състояние, от по-долен в по-горен живот. Да заколиш една кокошка, значи, да подобриш живота й. Вън от това, клането е престъпно действие. Всичко в природата се основава на закона за

трансформирането. Когато изядеш един плод, семката те моли да я посадиш в земята. Тя казва: Заплата за труда ти е моето месце. Питам: посади ли семето на кокошката, която изяде? Това са символи, на които трябва да разбирате вътрешния смисъл.

Сега, да се върнем към нашия обществен живот. Питате: На какво се дължат нещастията в живота ни? – Една от съществените причини за това е безразборното изтребване на млекопитаещите, на безразборното убиване и екзекутиране на хората. Когато душите на убитите отидат в астралния свят, те внасят условия за нервни болести и разстройство между хората. Казвате, че убивате разбойника, опасен човек за обществото. Вие не знаете, че сега, когато е безплътен, той става по-опасен, отколкото когато е бил в плът. Сега той се движи свободно между слабохарактерните хора и им внушава чувство за отмъщение. Днес хората повдигат въпроса, трябва ли да се налагат смъртни наказания. Според Божествения закон, смъртните наказания не се позволяват. Докато хората се бият и наказват, трябва да знаят, че започват по човешки и постъпват по човешки - по старата култура. Щом дойде новата култура, тя щя се обоснове на съвсем нови принципи, различни от старите. Аз нямам право да се меся в живота на свинете, че ровят. Това е тяхна работа. Аз не съм страж на свинете. Защо рови свинята, има си причина за това. Тя си търси храна.

Казвате: Хайде да хванем тези прасета в гората! Това е същото, както апашът рови в кесиите на хората. Ще кажете, че е позволено да колите агнета и прасета, кокошки и гъски. Така казва и апашът. – Защо? – Защото той може да те обере и по законен, и по незаконен начин. Това не е култура. Това не е Христовото учение. Христос казва на всички хора да живеят разумно. Той казва, че майките и бащите могат да оправят света по естествен път. Майката трябва да вложи благородни мисли и чувства в децата си. Ето защо, видите ли, че убиват някого, ще знаете, че в никоя свещена книга не е допуснато убийството. Видите ли, че убиват някого, всички хора да станат на крак и единодушно да извикат: Този човек трябва да живее!

От две хиляди години очакват Христа, и днес Го очакват. Но преди да дойде Той, на земята ще се вдигне такъв прах, какъвто никога не са виждали. На земята ще стане генерално пречистване, защото иде такъв Великден, какъвто не са предполагали. Това е естествено. Какво става с лозата, когато земеделецът я обрязва? – Лозата започва да плаче. – Кои пръчки плачат? – Здравите. Която пръчка не плаче, тя е суха. Земеделецът я отрязва и хвърля в огъня. Питам за някого: Плаче ли този човек? – Плаче. Значи, той е добър. Аз съжалявам онзи, който не страда и не плаче. Той живее в удоволствия. Сега не се позволяват никакви удоволствия. Веднъж

завинаги трябва да се ликвидира с удоволствията и да кажем: Всички на работа! Казвате: Като дойде на земята, Христос ще оправи света. – Не очаквайте всичко от Христа. Добри закони има на земята, но те трябва да се прилагат. Ако няма кой да ги изпълнява, как ще се оправи светът? Колко добри култури са пропаднали по причина на това, че нямало хора, които да ги прилагат. – Ние ли сме виновни за това? – Не казвам, че вие сте виновни за греховете на цялото човечество. Вие сте виновни за своите грехове. Ако между вас се крият някъде първата Ева и първият Адам, ще ги дадем под съд, като виновници за греха на земята.

Често слушате да се говори за Христовата религия. – Христос не донесе религия. Той донесе едно велико, Божествено учение, което може да се приложи на земята. Неговото учение е за земята, а не за небето. Христос показа на хората как могат да живеят по Божествен начин, според законите на материалния свят. Който живее по земному, в Божествения свят не може да живее; който живее по Божествен начин, той може да живее и на земята, и на небето. Ще кажете, че това е противоречие. – Къде няма противоречия? Като говоря, понякога вдигам главата си нагоре. Това не е естествено, но го правя, защото трябва да говоря музикално, с чисти, ясни тонове. Мислите, които ви изнасям, са преживяни и опитани. Те са абсолютно чисти. Нямам право да ви изнеса нито една нечиста мисъл. Вие сте в положението на бедни хора, които очакват всичко от богатите. Обаче, попаднат ли между тях, нищо не получават. Казвате: Нищо не дават богатите хора. - Не очаквайте на тяхното подаяние! Не подавайте ръка за подаяние на никого!

Първото нещо, което ви се налага днес, е да се откажете от просията. Не очаквайте на подаяние! Ако искаш нещо от някого, предложи му труда си. Кажи: Аз владея изкуството да свиря и да рисувам. Зная още да шия, да копая. Готов съм да направя всичко, от което се нуждаеш. Щом свършиш някаква работа, веднага ще ти се плати. Казвате: Трябва да се помогне на този беден човек. – Не е беден, той е актьор на сцената. Такава роля му е дадена. Според мене, сегашните бедни са някогашни аристократи, които са живели охолно и са изпаднали. Днес, като не могат да работят, стоят по улиците, очакват да минат слугите им, да им дадат нещо. Ако им дадат малко, не са доволни, роптаят. Аз съм правил опити с просяците. Мина край един просяк, дам му десет стотинки. Преди да види колко съм дал, благодари. Щом види десетте стотинки, започва да роптае, не е доволен. Върна се, дам му още пари – благославя ме. Днес всички хора благославят за пари. Аз искам, всички, които ме слушате, да знаете по няколко изкуства. Жената иска от мъжа си да й купи нова рокля, обувки, шапка, а самата тя нищо не работи, очаква на слугинята. Преди да иска нещо от мъжа си, жената трябва да е изчистила къщата, да е наготвила добре, да му

е ушила нова риза, да му е оплела чорапи. Тогава може да каже, че има нужда от рокля или обувки. И мъжът първо трябва да се грижи за издръжката на къщата, а после да очаква да получи нещо. Тъй както сега живеете, това е криво прилагане на християнството. Ето защо, не може да очаквате благословението на невидимия свят. Затова съществуват толкова болести и нещастия във вашия живот! Като правя своите психологически наблюдения, намирам, де се крият причините, които развалят обществата.

Христос казва: „Дойди след мене!" Напусни митарницата, не събирай повече данък! Който иска да служи на Бога, не трябва да събира никакъв данък. Да събираш данъци, това е старо учение. Който живее в закона Божий, може да събира данъци, но който живее в Божия закон, по никой начин не може да събира данъци. Питам някого: В кой закон живееш? – В закона Божий. – Тогава имаш право да даваш и да взимаш. Ако живееш в Божия закон, трябва да владееш изкуства и да не събираш данъци. – Как ще науча този велик закон? – Като тръгнеш след Христа. Казвам: Още сега можете да живеете по Божествен начин. – Какво доказателство ще ни се даде за Божествения живот? – Никакво. Ще посадиш семката и ще чакаш да израсне. Достатъчно е човек да няма абсолютно никакво съмнение в Божественото, да е проникват от искрено желание да намери истината. Не се занимавайте с мене, отде съм дошъл, кой съм и т. н. Казват: Ти ли се намери за тази работа? – Ако не съм аз, друг ще бъде – все ще се намери човек, който да проповядва Божието Слово. Като дойде Христос на земята, убеди ли евреите в истината? Приеха ли те учението Му? – Не Го приеха. Богомилите убедиха ли хората в правотата на своето учение? – И те не можаха. Питат: Кои са богомилите? – Всички хора, които носят добри, светли идеи, са богомили. Те са носители на новата култура. Който не знае това, казва, че богомилите развращавали народа. Не, те са оправяли света. И Христос е богомил и, за богомилското Му учение Го разпнаха. Днес, всички християни, всички народи се крият под епитафията на този Богомил. - Защо се крият под тази епитафия? – Защото тя ги храни. Един стих от Евангелието казва: „С устните си ме почитате, а сърцето ви е далеч от Мене". С устните си Го почитат, защото ги храни. Аз съм подал заявление против българите. Този път те няма да се освободят от отговорност. Аз съм прав, искрен човек, не мога повече да нося неискреността на хората. Този път ще говоря истината така, както никой не я е изнасял. Когато изнеса истината, в света няма да има вече затвори и бесилки, няма да има вече пролетариат и буржоазия – навсякъде ще има братство. Хората ще работят върху своите добродетели. Дали е вярно това, или не, времето ще покаже. Който вярва, да вярва. За мене е безразлично, вярвате, или не вярвате. Когато дойде новото време, ще разберете, че това е Божият закон, а не закон Божи.

Да се върнем към живия Христос! Има хора вън от църквата, които са разбрали живия Христос по-добре от ония, които са в църквата. Хората в църквата са прави по ум, криви по сърце, а хората вън от църквата са прави по сърце, криви по ум. Ние сме решили да оженим правите по ум и кривите по сърце с кривите по ум и прави по сърце. С този процес ще започне новата култура. Като срещнеш брата си, кажи му: Братко, твоят ум е крив, а сърцето ти е право; моят ум е прав, а сърцето ми е криво! Хайде да се заемем на работа, двамата заедно да свършим нещо. Тона изисква Христовото учение от всички хора, от всички народи. Митарят, когото Христос извика от митарницата, имаше крив ум, криви разбирания, но право сърце, затова напусна митарницата и тръгна след Христа.

Новото учение не трябва да вдига шум около себе си. Ние не сме дошли да кореним. Преди нас има други, които ще коренят и разорават. Ние ще сеем семена в тези леговища и ще ги отглеждаме тихо и спокойно, докато израснат. Това всички трябва да разберат. Не мислете за някакъв рай. Напуснете вашите криви разбирания за рая. Раят, конто търсите, е в самите нас. Вие всякога можете да го имате. Ако влезете неподготвени и този рай, не може да издържите на неговата светлина, тя е непоносима за вас. Какво ще прави нашето кученце, ако го оставите да слуша музика в широка, добре осветена концертна зала? То ще се измени, ще започне да лае. Такова ще бъде и вашето положение, ако влезете неподготвени в другия свят, във великото мълчание, да слушате Божествената музика. Ако отида по-далеч в обясненията си, ще обвиня и вас, и себе си.

Сега, аз развивам пред вас един въпрос като пред виновници за страданията на Христа. Аз се упражнявам върху вас, като върху мишенки, с които се упражняват войниците. Ще ме извините за това, но знайте, че колкото дупки направя, ще ги запълня; колкото рани ви причиня, ще ги излекувам. Считам ви живи мишенки. Зад вас има крепости, в които се крие неприятелят. Аз бия върху тези в крепостта. Всички трябва да научите това изкуство.

„Дойди след мене!" Това се отнася до съвременните християни. Ако християните вярваха в Христа и прилагаха Неговото учение, като се заговори за война, всички единодушно ще кажат: Ние не искаме да се бием. Това изисква нашият Учител! Какво направиха християните? Всички отидоха да се бият и да молят Господа да подкрепи и усили тяхното оръжие. Това са все правоверни хора! Христос казва: Моите последователи не можаха да издържат първия си изпит. Евреите от първите векове издържаха изпита си, а тези от вторите векове, не можаха, всичко изгубиха. Сега Христос трябва да слезе отново на земята, да оправи работата. Ако Христос не слезе, хората ще се избият като кучета; ще се

колят и бесят, докато земята се зарази. Хората ще се заразяват един от друг, докато напълно се унищожат. Време е вече да дойде друга култура в света. За да се избегне злото, което иде на земята, повтарям: Христос трябва отново да слезе между хората. Аз виждам, че всички бягате от фронта, но ви питам: Готови ли сте да се върнете на фронта? – Готови сме.

Някои искат да ме изгонят от България, но казано ми е да говоря, и аз ще говоря. Цялото човечество да се опълчи против мене, с цел да ме изпъди, няма да бъде в сила да ме мръдне нито на милиметър от мястото ми. Нека всички знаят това! Аз не съм дошъл на земята, за да я напущам. Мога да стана и невидим, но тогава ще опитат друга сила. След мене ще дойдат милиони и милиони същества със своите мечове. Те ще пометат всичко. Няма да остане един богат българин в България. Така казва Господ, така казва Небето. Не се лъжете да мислите, че има още време. Всички трябва да бъдете честни и справедливи! Аз искам да измеря онези честни, справедливи, благородни българи, които не крадат, не лъжат, не злословят. Те са здравите и добри българи. На тези българи аз ще измия краката, ще им дам угощение и ще ги нарека мои братя.

Днес всички седят и казват: Нищо лошо няма да стане. – Не, никой няма да се избави от Господа. Голяма отговорност пада на духовенството. Всички ще бъдат съдени за престъпленията си по правилата и законите на Бялото Братство. Така говори Живият Господ, на Когото аз служа. И те ще проверят Неговите думи.

Мнозина казват, че обичат Господа. – Никого не обичат те. Казвам: Със своите постъпки хората опозориха Божието име, Божията Любов и братството на земята. Това е разврат, проказа в света. Това е гибел, която носи органически болести. След всичко това ще се проповядва за Христа, ще се казва „Христос възкресе!". Тази година ще помнят българите, че за тях няма „Христос възкресе", няма да им дам червено яйце. Червеното яйце подразбира Божествения живот: Българите трябва да приберат между тях всички плачещи, всички страдащи и да ги задоволят.

Днес Христос възкръсна. За кого? Бедните казват, че Христос не е възкръснал. Вдовиците казват същото. А за мене казват, че заблуждавам народа. – Не, братя, никого не заблуждавам; вие сте заблудени, а аз говоря истината. Господ иска от вас да се повдигнете, да бъдете смели и решителни, да сте готови да се жертвувате за своята идея, да изтриете сълзите на своите братя, на страдащото човечество. Вместо да се гоните и преследвате, направете това, което изисква Бог от вас. Че един бил комунист, друг – радославист, трябва ли да се гонят? Комунистите искат братство и равенство. Те имат добра идея, добре работят. Нека използуват

доброто от тях. Нека използуват доброто и от буржоазните партии. Казва се, че някои от тях убивали народа. – Де е този народ? Когато народът започне да говори, ще бъде страшно. Когато всички народи започнат да говорят, ще настане плач и ридание, скърцане със зъби. Не чакайте цялото тяло да се поквари. Дойде ли момента на пълно разлагане, ще настане най-голямото зло в света. За да не дойде това зло, Христос казва: „Напуснете вашата митарница и тръгнете след мене". Плач не искаме вече. Децата да останат в къщи, а които могат да носят, да тръгнат след мене! – Да почакаме още малко, да наредим живота си! Никога няма да го наредите. Вие трябва да оправите своя ум, своето сърце и своята воля. Само така ще се разберете като братя.

Приложете новото учение още сега. Не ви съдя, но казвам да направите това, преди да е станало всичко, което ви говорих. Когато някой счупи стомната, няма да го бия, но втори път няма да го пратя за вода. Бъдете смели като американеца, който е минал Ниагарския водопад по въже. Той минал водопада през най-широкото място, около един километър широчина. В ръката си носел върлина, с която пазел равновесие. Втори път го минал с човек на гърба си, а третия път – пак сам, но без върлина в ръка. Това е истински герой. За това е нужно голямо самообладание. Светът представя бурно море и ако не го преминете, не сте за този свят.

Някои ме съветват да не говоря много, да не ме гонят. Казвам: Ако Христос беше толкова велик, учен, разумен, благороден и беше толкова гонен, та мене ли няма да гонят? – Ще говорят лошо за тебе. – За Христа не говориха ли? Христос не избегна това, и аз няма да го избегна. Когато говоря Божествената истина, от нищо не се страхувам. Аз виждам нещата така, както никой не вижда. Достатъчно е някой да живее с мене една година, за да научи повече, отколкото, само ако ме слуша. Много хора идат при мене, насочват мисълта си, с цел да ме уловят в нещо и да ме критикуват. Те казват: Да видим, какво ще каже! Нищо не искам да кажа. Аз съм толкова богат вътрешно, че всичко мога да нося; за мене няма мъчнотии и страдания, които не мога да понасям – от нищо не се страхувам. Мъчението е играчка за мене. Не могат да ме мъчат; достатъчно е да ритна тези, които ме мъчат, да отидат далеч от мене. Само онзи може да ме мъчи, който е по-силен от мене. Днес никой не може да мъчи Христа, защото Той е милион пъти по-силен от по-рано. Днес Христос не може да бъде разпнат. Това трябва да знаят всички! Казват: Ще те разпнем! – Кое ще ми разпнете? Мислите ли, че, като убиете тялото ми, ще ме премахнете? Аз не живея в тялото си. Тялото ми е привидна маска. Като изляза от тялото си, аз ставам опасен. Докато съм в тялото си, докато имам собственост, не съм опасен. Изляза ли от тялото си, ставам вече опасен.

Христос дойде на земята да научи хората да живеят по Божия закон, защото бъдещият живот се крепи на Божествения. Казват: Да си поживеем малко, защото много мъчения и страдания ни чакат. Не се заблуждавайте. В света не съществуват нито страдания и мъчения, нито смърт. Те са преходни състояния. Не мислете, че ви проповядвам някаква религия. Да ме пази Господ от това! Аз ви проповядвам едно Божествено учение, върху което се основава бъдещият строй. Това учение се крепи върху разумните закони на природата. То разглежда въпроса за възпитанието и самовъзпитанието; отношенията на мъжа към жената и на жената към мъжа. Божественото учение не е ново, не го изнасям сега. Аз само правя превод от великата книга на живота.

Кой е днешният човек? – Митарят. Христос минава край митарницата на всички мъже и жени и казва: „Напуснете митарницата си и тръгнете след мене!" Казвате: Сериозна е тази работа. Дошло ли е времето вече? Готови ли сме за това? Имаме ли достатъчно знания? Можем ли да издържим изпита си? Какво ще стане с нас, ако пропаднем? Какво ще каже общественото мнение за това? – Не е въпрос, какво ще кажат другите. Важно е, готов ли си ти да напуснеш митарницата? Ние се нуждаем само от двама души, един мъж и една жена. Достатъчно е те да са готови да напуснат митарницата и да тръгнат след Христа. Нали Бог създаде двама души, Адам и Ева? От тях произлязоха всички хора на земята. Жалко е, че и досега още Христос не е намерил такива двама души, готови да се съединят в името на Христа и да тръгнат след Него.

Христос казва: „Напусни митарницата и тръгни след мене!" Ако решиш да я напуснеш, напусни я, без да казваш за това на кого и да е. Ако речеш да съобщиш на майка си и на баща си, че си намислил да приставаш,- няма да пристанеш. Знаят ли, че се готвиш да се жениш, вериги те чакат. Ще отвориш една вечер прозореца, ще скочиш през него и хайде навън. Който мисли да се жени, вериги го очакват. Ще пристанеш – нищо повече! Днес трябва да пристанеш, а не да се жениш по обикновен начин.

„Напусни митарницата и дойди след мене!" – Ако днес чиновникът си позволи да напусне службата, нали ще го глобят? – Не само ще го глобят, но и ще го уволнят. Днес е Великден само за онзи, който се реши да напусне митарницата и да пристане на Христа. За останалите още не е дошъл Великден. За тях Великден е в бъдеще.

Сега, като ме слушате, онези, които ме разбират, да не изопачават думите ми. Вземете моите думи в техния прав смисъл, първо за себе си, а после за другите. Използувайте ги така, както душата ви ги разбира. Бъдете верни на душата и на сърцето си, на духа и на ума си. Бъдете верни на великото и

свето начало в себе си. Само така ще имаме допирни точки помежду си. Аз набелязвам колебание, страх във вас. Не сте още герои. Когато решите да напуснете митарницата без страх и колебание, вие ще бъдете големи герои. Който се реши да напусне митарницата, ще бъде герой, великан, от всичко доволен и щастлив. В него ще потекат нови мисли и идеи, и един ден ще се подмлади и ще каже: Слава Богу, че напуснах митарницата. Казваш: Състарих се, преждевременно се прегърбих. Защо стана това? - Защото още не си решил да не пуснеш митарницата. Напусни митарницата, за да се подмладиш, да дойде новата светлина в ума ти.

Сега, ще свърша беседата си с една мисъл, която не мога да изкажа. Да видим, кой от вас може да я прочете. Който я схване, той е намерил ключа на нещата. Когато Духът на истината дойде във вас, Той ще ни каже, коя е тази мисъл. Тя е най-великата мисъл, която някой може да изкаже. Ще намерите формата на тази мисъл и ще я наредите така, както е в Божествената гама. Търсете, всеки за себе си, тази мисъл.

Носете любовта на всички. На хората прощавайте, а към себе си бъдете строги. Към грешките на хората бъдете снизходителни и ги извинявайте. Своите грешки не извинявайте, но изправяйте по всичките правила. Само така, грешката е простена. Това изисква Божественото учение.

Ясното небе е служител на слънчевата светлина.

Тихото време е служител на слънчевата топлина.

Росните капки са служители на нежната трева.

Божията Любов е служителка на човешките сърца.

Беседа от Учителя, държана на 11 април, 1920 г. София

1920_04_18 Молих се

МОЛИХ СЕ

Беседа от Учителя, държана на 18 април, 1920 г. София.

„И молих се на твоите ученици да го изпъдят, но не можаха. А Исус отговори: "О, роде, неверни и развратени, докога ще бъда с вас и ще ви търпя? Доведи сина си тука!“ (Лука 9:40–41)

Библията е книга на противоречия, понеже й се дават различни тълкувания. В старо време, един невежа, гръцки свещеник, тълкувал следния стих от славянски „лук свой напреже": Господ опържи лук и го приготви за ядене.

„Молих се на твоите ученици да го изпъдят, но те не можаха." Значи, един баща помолил учениците – едното положение: те не могли да изпъдят лошия дух – второто положение. Христос упреква учениците си за тяхното неверие и казва на бащата: „Доведи сина си тука!"

Съвременните християни са учениците на Христа, пръснати из цяла България, Европа и Америка, които и до днес не могат да изпъдят лошия дух. Че не можаха да го изпъдят, това може да се докаже статистически, но няма да се спирам върху този въпрос. Каже ли някой, че е правоверен, питам го: Можа ли да изгониш лошия дух от дома си? – Не можах. – Изпъдихте ли лошия дух от черквата? – Не можахме. – Наистина, лошият дух и до днес още не е изпъден от света. Христовите ученици се състезаваха, кой от тях да бъде по-близо до Христа, кой да заеме първо място. И между сегашните християнски държави има състезание, коя от тях да бъде по-близо до Христа. Тази е причината за разделянето на черквата на източно и западно православна. Въпреки това, никоя черква не можа да изпъди лошия дух. Един от членовете на един християнски дом заболява от тифус и, макар вярващи, всички започват да се молят, да търсят лекар и да казват: Моля ти се, господин лекарю, кажи нещо за положението на болния. Лекарят посещава болния всеки ден, дава му лекарства, измерва температурата, която ту се вдига, ту спада, докато най-после изпъди духа от болния, и той оздравява. Домашните му, които минават за християни, не можаха да изпъдят лошия дух от него. Религиозните се нуждаят от положително, истинско знание, а не от сляпа вяра. Някои казват: Повярвай! – В какво? - В Божията Любов, в Божиите закони, които управляват света. – Защо да повярвам? – За да бъдеш спасен, ти и домът ти.

Значи, без вяра няма спасение. Истинската вяра се нуждае от знание. Някои религиозни мислят, че човек може да бъде прост, невежа, но ако има вяра, всичко ще постигне. Не е така, не се лъжете. Ако вярата на сегашните хора се основаваше на положителното знание. съвременните общества щяха да се намират на един уровен, сто пъти по-висок от сегашния. Всъщност, така ли е? Може ли да наречем сегашните народи културни? Само здравият човек е културен. Болният не може да бъде културен. Не можеш да бъдеш здрав, докато не мислиш право и не разбираш великите закони на Битието. От две хиляди години се проповядва Евангелието, защото било казано, че трябва да се проповядва. Евреите, а преди тях египтяните, също проповядваха Божието Слово, но светът и до днес не е оправен – има нещо криво в тези проповеди. Как ще примирите противоречията между Мойсеевото и Христовото учение? Моисей казва: „Око за око, зъб за зъб." Как ще си обясните жертвата на евреите за всяко тяхно престъпление? Ще сгрешиш и за изкупване на греха ще заколиш гълъб, агънце или вол. Христос, в противоположност на Мойсея, казва: „Ако те ударят от едната страна, дай и другата. Ако ти вземат едната дреха, дай и другата. И Моисей, и Христос се вдъхновяват от Бога. И двамата са прави, но възгледите им са противоречиви. Моисей е проповядвал учение за болните. Той казва: Ако имаш някъде цирей, ще го пробиеш, ще го натискаш, ще го намажеш със зехтин и ще го превържеш. Христос казва: Когато имаш някаква рана, ще хвърлиш горната и долната й превръзка и ще я изложиш на слънце. Христос препоръчва слънцето, като метод за лекуване. Който не разбира законите, пита: Кой от двамата е по-прав – Моисей, или Христос? –И двамата са прави. Когато няма слънце, ще се лекуват в стаята си, ще превържеш раната със зехтин или с лук; когато слънцето грее, ще излезеш вън, ще развържеш раната си и ще я изложиш на слънчевите лъчи. Следователно, Мойсеевото учение е за хора, които живеят вътре, в стаите си. Христовото учение е за хора, които живеят вън, на слънчевата светлина и топлина. Приложете Христовото учение не само към отделните хора, но и към обществата.

Сегашният свят е пълен не само с недъзи, но и с болести. Гноясалият цирей не се нуждае от четене на молитви, от „Отче наш". Той се нуждае.от нож. Ще го изрежеш и ще го изчистиш, като му кажеш: Твоето място не е тук. Ако си ял нечиста храна и разстроиш стомаха си, ще вземеш очистително, да я изхвърлиш навън. По-добре да се освободиш от тази храна, отколкото да остане в тебе. И пред тогавашните ученици на Христа, които се мислели за вярващи, за близки на Христа, се яви болен, обсебен от лош дух, но те не могли да го изпъдят. И лекарите се справят мъчно с този дух. Те дават на болния едно или друго лекарство и като не могат да го изпъдят, оставят болния да замине за другия свят. Казват: Болният замина. – Защо? Духът го задигна. - Защо не могат да го изпъдят? – Защото

нямат достатъчно вяра. Тя не е нещо отвлечено. Аз уподобявам вярата на силна магнетична струя или на здраво въже, на двата му края вързани две кофи, които се спущат в кладенеца да вадят вода. Скъса ли се въжето, кофите остават в кладенеца, без да се извади вода. Двете кофи са умът и сърцето на човека, които се спущат и вадят от кладенеца с пълни кофи вода. Скъса ли се въжето, т.е. стане ли нещо с вярата, двете кофи – умът и сърцето, остават долу, дето се образуват нечистотиите – носители на всички болести,

Христос казва: "Доведете сина си тука!" – Къде тука? – При Христа. На земята ли? Под „земя", в обикновен смисъл, разбирам живота на болките. Обаче, Христос не е между болните хора. Той е извън човешките болести, извън техните грехове и слабости. След всичко това, хората искат Бог да ги обича. Какво ще направи момъкът, ако види своята възлюбена с четири големи циреят на лицето? Единият цирей е на чедото, двата са на страните й, а четвъртият – на брадата. Ще се ожени ли за нея? Той ще каже: Отлагам сватбата до второ разпореждане. Това зависи от четирите циреят. Днес всички хора казват, че не е време още за идване на Царството Божие. – Защо? – Защото всички имат на лицата си по четири циреят. – Кога ще дойде Царството Божие на земята? – Когато се махнат циреите.

„Двама человека се разговаряха с Него, а те бяха Моисей и Илия." Значи, учениците бяха там, а Учителят Го нямаше. Той се разговаряше с Моисей и Илия за велики работи, за своята смърт. Хората гледат на смъртта като на нещо страшно; когато влязат в Царството Божие, ще я срещнат, и тя ще ги запита: Познавате, ли ме? – Познаваме те. – Наистина, няма дом на земята, който да не съм посетила. По-добра учителка и възпитателка на земята от смъртта няма. – Докога ще ни посещава смъртта? – Докато сте невежи, докато възприемете Божията Любов и Мъдрост. Тя влезе в някой дом и взима бащата, майката, сестрата или брата и с колесница го занася на другия свят. Ти оставаш сам и плачеш. Смъртта казва, че носи вашия близък на зелени пасища и при бистри отоци, а свещеникът му чете упокойна молитва. На гроба му пишете: Умря той млад и зелен, грабнат от немилостивата смърт. Това са тълкувания на съвременните християнски ученици.

Питам: Как ще излезете от противоречията на живота? – Защо идат противоречията? – Защото нашият живот не е нареден, както трябва, не се основава на правилата, върху които е поставен християнският живот. – Безсмислен е животът ни. Безсмислен е, защото не знаете да градите. Седиш на едно място и се молиш, мислиш, че си вярващ. Казваш: От нищо не се страхувам. Утре ти се случи нещо, разтрепериш се и почваш да бягаш. Казваш: Страшна работа било! Една малка причина заставя хората

да губят равновесие. Някой казва: Бог не съществува. – Прав си, Бог не съществува, защото в твоя ум Го няма. Друг казва: В този свят няма ред и порядък. – И ти си прав, защото в твоя ум владее пълен безпорядък. Седнали двамата да спорят, един друг да се убеждават. – В какво ще се убеждават? – Че били здрави. Има ли смисъл, здравият да убеждава хората, че е здрав? Може ли момата, с четирите циреят на лицето, да се жени? Може ли тя да ви убеди, че е здрава? Докато циреите са на лицето, тя не може да говори за здраве. Щом циреите й изчезнат, тя е здрава и може да се жени.

"Доведи сина си тука!" Вие завеждали ли сте сина си при Христа? – Няма нужда от това. – Има ли мир в дома ви? Бих желал да вляза в един дом и да видя, че майката, бащата, синът и дъщерята живеят щастливи и радостно. Бих желал да ги видя здрави и весели. Какво виждам, всъщност? В който дом вляза, виждам, всички се навели над медицински книги, прехвърлят лист след, лист и търсят начин за лекуване. Те се питат, как се лекува тази или онази болест. Като прелистват книгите, спират вниманието си върху последното откритие на учените: намерили някакъв серум против еди-каква си болест. Те си казват: Да извикаме един лекар, да впръсне малко от този серум в кръвта ни. Иде лекарят, църка от този серум, но духът не излиза от болния. Духът казва: Аз не се поддавам на такива малки гранати. За мене са нужни големи, тежки гранати. – Защо учениците на Христа не можаха да изпъдят лошия дух? Христос казва: "Този род лукав не излиза, освен с пост и молитва." Християните са постили, и сега още постят, но те трябва да проникнат във вътрешния смисъл на думата, да разберат, какво означава постът.

Под „пост" разбираме нов живот, обновяване на организма. Под „молитва" се разбира общение, единение с Бога. Христос казва: Този дух ще излезе от човека, когато той насочи пъпката на своя живот към Бога така, че лъчите Му да го огряват, докато цъфне. Слънчевата светлина изкарва всички духове навън. Сега хората постят и се молят, но духът не ги напуща. – Защо не излиза духът? – Защото хората имат криви разбирания за живота. Само онзи може да цъфне, който си е задал за цел да намери смисъла на великия живот. Велик подтик се крие в разцъфтяването. Ново разбиране е нужно на всички. – Какво разбира свещеникът? – Каквото и да му се говори, той има предвид богомолците. Учителят има предвид учениците, съдията – подсъдимите, майката – своите деца. С една дума, всеки разбира това, което е близо до него. Майката казва: Да си родя едно детенце! Ще роди, но след пет-шест години детето умира. Какво разбра тя от детето си? Един ден и майката умира. Казваш: Има друг свят, там ще продължат живота си. – Ти провери ли това? – Не съм го проверил, но така е писано в книгите. - Каква опитност имаш ти? Ходил ли си на онзи свят? Значи, вие

приемате онзи свят на доверие. И това е добре, но по-добре е да влезете там, да имате опитности. От Божествено гледище, човек е малко, дребно същество, което мисли само за ядене и пиене. Като си хапне и пийне, има добро разположение. Когато мъжът се връща от работа уморен и неразположен, жената му слага вкусно, добре сготвено ядене, което внася разположение в него. Тя му казва: Виждаш ли, каква магическа сила се крие в яденето!

Един млад човек отишъл в едно министерство да търси работа. Чиновниците, от които зависело, назначаването му, отлагали постоянно. Времето вървяло, той отивал и се връщал от министерството, без резултат. Един ден разсилният на министерството му казал: Господине, ти си народен човек. Не знаеш ли, какво прави коларят, когато колата му спре? Той взима катран и намазва осите на колелата, и колата тръгва. Масло трябва и тук. Без масло нищо не става. Казваш: Не искам да подкупвам хората! - Защо подкупваш стомаха и червата си с масло, с агънца и пиленца? Няма човек в света, който да минава без подкуп. Няма човек, който живее по Христовото учение. Не съдя никого, но казвам, че сте закъснели. Днес се проповядва учение по-високо от Христовото. Ще кажете, че това е заблуда. – Не е заблуда. Сам Христос казва: Има много неща да ви казвам, но още не сте готови. Когато дойда втори път, ще ви кажа неща, за които сегашните ви умове не са готови. Казвате, че Христос е живял някога на земята, но са Го разпнали, след което възкръснал. Къде е днес Христос? – На планината, дето се разговаря с Моисей и Илия. Учениците Му, които не разбраха Неговото учение, заспаха. Ако днес дойде Христос на земята и започне да проповядва своето учение, хората пак ще заспят и ще кажат: Това мистично, отвлечено учение не е за нас. То не ни интересува. – Какво ви интересува? Червеното вино и тлъстата кокошчица ли? Златните монети хубавите, къщи и облекла ли? Според вас, това е смисълът на живота. Не ви съдя, не казвам, че трябва да ходите без дрехи, да се напуснете, но тези неща са сенки, опаковки на живота.

Истинският живот не се заключава във външността на нещата. Заболееш от ревматизъм – веднага викаш лекар, търсиш начин да се освободиш от него. Защо ти е лекар? Отправи мисълта си към рамото, дето е болката, и заповядай й да слезе в лакътя; от лакътя - в китката; от китката в пръстите, докато я изпратиш вън от тялото си. После обърни се любезно към ревматизма и кажи: Приятелю, не се обиждай, че те изпратих навън. Ти си объркал пътя си. Мястото ти не е в тялото ми. Излез вън, на свобода. Така ще го изпратите и от краката си. Какво правите вие сега? Като дойде ревматизмът у вас, веднага туряте вендузи, разтривате го, приемате лекарства и го задържате в себе си. Не, покажете му пътя, той иска да излезе вън. Човек трябва да знае, какви сили действуват в неговия

организъм, да може правилно да ги използува. Дойде ли до познаване на себе си, човек ще може сам да се справя и с ревматизма, и с всички болести. – Възможно ли е това? –- За учителя е възможно, но не и за учениците. За майстора е възможно, но не и за чираците. Дължиш на някого десетина хиляди лева и си отчаян, обезсърчен, не знаеш, какво да правиш. Тези пари са книжни, мъртви пари. Защо се отчайваш? Друг е въпросът, ако са златни или сребърни. Този малък дълг е малко упражнение, дадено на сегашните християни. Колко тежат десет хиляди лева златни? Вие можете да носите и по-голяма тежест.

Христос казва: „Доведи сина си при мене!" – Какво ще прави Христос с него? Ще му предаде основните правила, по които трябва да живее. Хората трябва да извадят от ума си мисълта, че светът е лош. Светът е такъв, какъвто сте го създали. Това е вашият свят, а не Божественият. Въпросът е, можете ли да излезете от този свят? Можете. Къщата ви не е хигиенична, и лекарят казва, че трябва да я напуснете. – Ако нямаме средства? – Докато оздравеете, може да излезете и вън от града, в някоя малка къща, на чист въздух. Вие сте си втълпили мисълта, че не може да живеете по друг начин, освен по методите на лекаря. Като живеете по методите на лекарите, по тяхната хигиена, колко години живеете.? Някои една дохождат до 50 – 60 години, в редки случаи до сто години. Повечето хора остаряват преждевременно. Това показва, че невидимият свят ги заставя да излязат вън, да напуснат старите си къщи. Като замине за другия свят, човек оставя на земята само костите си – своите мертени. Мазнините изчезват, остават само сухи кости. На някои главите се търкалят в черквите. Господ поглежда към тях и казва: Ето, какво остава от човека! Колко години прекарва този човек в безсмислие! Колко години младата мома прекарва в бездействие, с единствената цел да запази ръцете си меки и гладки, да я хареса нейният възлюбен. Като дойде възлюбеният й, ще целуне ръката й, ще я погали и ще каже: Колко мека, гладка ръка имаш! Обаче, един ден момата замине за другия свят, и от нея останат само сухи кости. Какво й допринесе тази целувка?

Казвате: Ние очакваме да дойде Христос да ни спаси. – Очаквате Христа, но не сте готови да се откажете от къщите си, от своите лоши навици. Това са връзки, които постоянно ни спъват. Не казвам да нямате връзки, но да бъдат такива, че, когато пожелаете да се развържете, сами да направите това. Има връзки, при които човек не може да се развързва, трябва да дойде някой отвън, да го развърже. Това са лошите връзки. Добри връзки са тези, при които човек сам се връзва и сам се развързва. На земята човек не може без връзки, но трябва да бъде внимателен, да знае, какви връзки прави. – Какво общо има това с нашия живот? – Между връзките и вас има нещо общо.

"Молих се на твоите ученици, но те не можаха да го изпъдят." Вие сте ученици, духът е във вас, но не можете да го изпъдите. Народът въз вас се бунтува. – Кой е народът? – Болестта. Когато човек се разболее, народът в него се бунтува, става революция и казва : Учителю, твоят ученик не може да управлява тази къща. Питате: Какво трябва да правим, за да подобрим живота си? – Всички искат да подобрят живота си, но методите, с които си служат, са криви. Тръгнете в правия път, дето и методите са прави.

Преди години, в Търново стана голям пожар – изгоря съдилището, което се помещаваше в Градския дом. По този случай изгоряха около хиляда дела. Срещнах един познат, който ми каза: Добре, че изгоря съдилището. — Защо? – Защото против мене беше заведено дело. След него срещнах един познат адвокат. Като се разговаряхме, той ми каза: Знаеш ли, че съдилището изгоря? — Какво от това? – Как, какво от това? Имах един голям процес, от който щях да спечеля много, а сега губя. Значи, единият се радва, а другият скърби – интересите им са противоположни. Ако днес стане едно внезапно преобразование на обществото, който има да дава, ще каже: Съдилището трябва да изгори! Който има, да взима, ще каже: Съдилището трябва да се възстанови по някакъв начин. И двете страни са заинтересовани. Казвам: Съдилището не трябва да изгори. Изгарянето му подразбира, да се внесе в него правото по такъв начин, че да насочи хората към правия живот. Ако християните решат само за един ден да говорят истината, те щяха да оправят света. Срещнеш един черковник и се разговаряш с него. Той казва: Благодаря, че Бог е с мене, че всякога ме е ръководил. Този човек не говори истината. Да вярваш в Христа, това значи, да нямаш никакви дългове, да не си заинтересован от никакви сметки на земята, да си свободен в своите действия като птичка.

И тъй, всички мъже и жени трябва да са свободни в своите вярвания, без да се налагат на другите, как да вярват и в какво да вярват. Някой ме пита: Ти вярваш ли в триединния Бог? – А ти, приятелю, вярваш ли в Него? Вярваш ли в Христа? Прилагаш ли Неговото учение? – Как да не вярвам? Колко черкви са съградени в името на Христа и Христовия кръст! – Вярно, хиляди черкви са направени в името на Христа, но това не е доказателство, че хората вярват в Него. Христос не се нуждае от такива черкви. Той иска живи черкви – в тях ще влезе да живее. Като не разбирали Христовото учение, християните правели, и досега още правят каменни черкви на Христа. Обаче, Христос казва: Аз не се нуждая от вашите каменни черкви, от вас се нуждая. Вие сте ми потребни, а не вашите каменни постройки. Ако бих се женил някога, щях да предпочета, моята възлюбена да бъде в прости дрехи, но с добро сърце и светъл ум, отколкото да е модерно облечена, а с лошо сърце и изопачен ум. Това значи: предпочитам

добродетелта в дрипи, отколкото греха в модерно облекло. Външният блясък на нещата помрачава човешкия ум.

Помнете: Христос е във вас. Не Го търсете отвън. Де ще Го търсите: в главата, или в корема си? Когато спите, де отивате? Трябва да знаете, че къщата и човекът са две различни неща. Тялото на сегашните хора е доста изопачено, то трябва да се преустрои. Това можем ние сами да направим. – Как? – Работа и учене се иска от нас. Като се говори на хората за истинската, положителна наука, те казват: Това е празна работа! Нали е казано, че като повярваш в Господа Исуса Христа, ще бъдеш спасен, и ти, и домът ти. Нали е казано, че трябва да вярваш в триединния Бог? Ето, това се изисква от вас. Казвам: Остави това нещо настрана! Животът не се заключава в твоите вярвания. Ти трябва да знаеш, че Бог живее в тебе. Само така ще се освободиш от заблужденията на лъжливите учители, както и от своите заблуждения. Само така ще бъдеш в сила да оправиш своя живот, своите мисли и чувства. Ако вървиш още в стария живот, всеки ден температурата ти ще се повдига и спада от 37° - 41° и от 41° – 37°. Какво придобиваш с това? Не, не ти трябват никакви черкви, никакви вярвания. Влез дълбоко в себе си! Ако най-благородните и културни хора се запитат искрено, какво велико дело са оставили на човечеството, какво ще си отговорят? Какъв отчет може да си направи всеки човек? Жената ще каже, че е прекарвала по пет-шест часа в кухнята да чука лук, да пържи кюфтета, с мисълта, че възлюбеният й ще се върне от работа, пиленцата й – от училище, и тя трябва да ги нахрани. Бог пише в книгата: Лук, месо, кюфтета и др. Ученият казва, че се занимавал с математика, астрономия и др. И това се пише в книгата. Всички хора работят, всички имат актив, но, в края на краищата, никой не е направил едно истинско добро, което да остане завинаги записано в книгата на живота. Питам: Можете ли да съберете 5 + 5? Ще кажете, че можете. Как ще съберете пет крави и пет вола? Как ще умножите пет вола по десет крави? Как ще разделите 4 круши на 4 риби? Като научите великата математика на живота, ще знаете как да съберете 5 крави и 5 вола, 5 кокошки и 5 петли на едно място.Като съберете 5 петли и 5 кокошки, ще получите 10. Като ги разделите на 2, ще получите пак 5. Значи, 5 петли и 5 кокошки дават само 5 яйца. От това събиране, като резултат, имате тяхното произведение – 5 яйца.

Сега, аз няма да се спирам повече върху математиката на противоречията, понеже, както сте изложени вън, на силното слънце, някои могат да слънчасат. След това може да кажете: Заслужава ли да стоим толкова време на слънце, да слушаме глупости, как се събират крави с волове, петли с кокошки и т.н. Казвам: Умът е петелът, а сърцето – кокошката. В един дом има трима сина и три дъщери – шест; майка и баща – двама, стават всичко осем: четири петли и четири кокошки. Превеждам: майката

и бащата трябва да усилят своята дейност, за да изпъдят лошия дух навън. – Защо Христовите ученици не можаха да изпъдят лошия дух? – Защото не бяха свързани с Христа, Сегашните християни казват: Да прочетем „Отче наш, 91 Псалом". Четат и Отче наш, и 91 Псалом, но от четенето им нищо не излиза.

Преди години бях в Търново. Дойдоха при мене познати да ме молят, да помогна на един болен: изкълчил крака си, и никой не може да му помогне. Изпратих двама от нашите приятели, да видят, какво е състоянието на болния и да се опитат да му помогнат. Като се върнали вкъщи, единият от тях усетил силна болка в крака си и се отказал втори път да посети болния. Питат ме, защо не могат да помогнат на болния. Казвам: Вие отивате при болния да му помогнете, но не вярвате в Бога, Който живее във вас. Когато отивам да помагам на хората, първата ми работа е да се свържа с Живия Господ в мене. Ако не направя това, не мога да помогна на никого.

Сега, като ме слушате да говоря, казвате: Вярно ли е всичко това? – Вярно е само 25%, а 75% не е вярно. С други думи казано: Само 25% от казаното влиза в работа, а 75% не влиза. – Кое е вярното? – Вярно е, че вие трябва да се молите и да постите, да влезете във връзка с Живия Бог, Който е във вас. Много пъти е бил разпъван Той, много е страдал, но никога не е умирал. Когато казваме, че Бог умира, подразбираме явяването Му в нов живот. Когато се казва и за нас, че умираме, тока значи минаване от стария в новия живот. Ако житното зрънце не умре, няма живот за него. Като мислите така, ще се освободите от ненужните страдания. Всеки човек има свои страдания. Затова, именно, хората се събират, да си помагат взаимно. Въпреки това, не могат всякога да си помагат. – Защо? – Не са научили закона на събирането. Защо не го научиха? – Защото и те, като някогашните евреи, не вярват, че Христос е пратен от Бога.

Когато дойде на земята, Христос ще каже на християните: „В тъмница бях, не ме посетихте; гладен бях, не ме нахранихте; жаден бях, не ме посетихте; болен бях, не ме нагледахте." Той ще съди човечеството за неизпълнение на тези неща. – Кога трябва да посещаваме болни? – Ще посетиш болния преди заболяването му, а не когато заболее. Докато боледува, той се учи. Болестта е благословение за човека. Болният е като бременната жена, която ще ражда. Тогава ще го посетиш; тогава има нужда от баба. Христос казва: „Болен бях и не ме посетихте." Това значи: бременен бях и не ми помогнахте да родя. В ума на някого се ражда една благородна, възвишена мисъл. Казвате му: Остави настрана тази мисъл. Тя е празна работа, не е време за такива мисли. Казвам: Аз съм.дошъл до заключението, че всички хора, които мислят и чувстват, имат права мисъл и прави вярвания,

безразлично, дали са в черквата, или вън от нея. Мнозина мислят, че спасението е само в черквата. В това отношение, турците имат по-права мисъл. Те казват, че правоверни има и между гяурите, а не само между мюсюлманите. Те вярват, че са определени около 70 хиляди камили да пренасят умрелите от всички гробища на небето. Значи, има правоверни в света, има и, кривоверни в черквата.

Запитаха Христа: „Защо твоите ученици не можаха да изпъдят този дух?" Христос им отговори: „Този дух може да се изпъди само с пост и молитва. Доведи сина си тука!" И вие трябва да отидете при Христа. Познавам много хора, които, като ги заболи нещо, отиват при Христа. И на вас казвам: Идете при Христа, потърсете Живия Господ, Който живее едновременно и във вас, и във всички хора. Ето, толкова години ви говоря, това да ви науча. Ако имаш вяра, всички ще ти се притекат на помощ; ако нямаш вяра, никой не може да ти помогне. Вярата е здравото въже, което се спуща и вади от кладенеца.

Беседата, която днес ви държа, е малко строга, затова може да не ви харесва. – Де е нейната строгост? - Дето казвам, че не сте правоверни. – Как да не сме правоверни? От 20 години живеем с Христа, молим се, постим. – Пожертвувал ли си нещо за Христа? Пожертвувай всичко за Него и, като войн, застани на краката си и иди да помагаш на братята си. Само така може да се наречете истински християни. Докато мъже и жени, дъщери и синове, деца и родители спорят, кой от тях е по-прав, това не е истинско християнство. Под „истинско християнство" разбирам готовността на сина и дъщерята да се жертвуват за родителите си; както и родителите също за децата си. Всеки човек, всяко общество, които приемат Христовото учение, и го прилагат, ще се изявят но друг начин, а не както сега. И тогава ще пием, но виното ни ще бъде сладко. И тогава ще ядем, но малко, без преяждане. Храната ще се смила добре, няма да има остатъци. В бъдещата култура няма да има отходни места, нито канализации. – Вижте канализациите и отходните места на сегашните хора и ще разберете, каква е тяхната култура. Думите на Христа: „Ако не се родите отново от дух и кода, нямате живот в себе си", се отнася до бъдещата култура. Значи, ако не преобразите ума, сърцето и тялото си и не ги направите от чиста, фина материя, ще останете при старите условия на живота, при страданията и нещастията.

Сега, искам да ви оставя мисълта, че вие сами може да се спасите, не като уповавате и вярвате на себе си, но на живия Господ., Който е вътре във вас. Нека тази мисъл възкръсне в умовете ви и започнете да се жертвувате за Бога. Само така ще видите Неговите прояви и ще Го познаете. Търсете Бога в себе си – в своя ум и в своето сърце. Когато морето ви е

развълнувано, Бог не е във вас; когато морето ви утихне и се успокои, Бог е във вас. Когато умът ви е смутен, Бог не е във вас; когато се успокои, Бог е във вас. Когато пророк Илия отишъл в гората да прекара в пост и молитва, явила се голяма буря – човешкият ум се вълнувал; после се явили огънят и човешките страсти. Най-после се чул тихият глас на Бога. Затова е казано: „Бог не е нито в бурята, нито в огъня, но в тихия глас". Когато чуете тихия глас на Бога, вие ще възкръснете и ще влезете в Божествения свят. Една учителка ми разправяше, че в лицето на своите ученици видяла много от близките си покойници. Ще кажете, че дъската на учителката е мръднала. Не е така. С други очи тя е видяла това. Душите на покойниците живеят в къщи, различни от тукашните. Според някои вярващи, душите на умрелите отивали на звездите, дето прекарват до второто пришествие. Това е заблуждение. Няма умрели хора. За умрелите се казва, че са живи и живеят на едно място с живите. Вие ще разберете това учение, тази идея, когато възприемете Христовия Дух. Тогава ще разберете, защо хората се раждат и умират. Тогава ще разберете, какво представя умът, сърцето, душата и духът. Ако ви попитат, какво нещо е сърцето, ще кажете, че то е мястото, дето се проявяват чувствата ; умът е място, дето се проявяват мислите. Душата и духът са невидими. Понеже са невидими, едни ги отричат, като несъществуващи, а други ги признават. Прав е онзи, който казва, че има душа, къщата му е пълна, т.е. душата му е в него; прав е и онзи, който казва, че няма душа – къщата му е празна – душата му е вън от него. Човек може да остане и без душа. Христос казва: Какво се ползува човек, ако има всичкото богатство на света, а душата му го напусне? Душата е небесна жителка. Напусне ли човека, той изпитва скръб и нещастие, мъчение и немотия. Посети ли го отново, той става радостен и весел. Заедно с душата иде и Христос. Някои казват, че душата е в кръвта на човека. – Това е неразбиране на нещата. Кръвта е едно нещо, душата друго, а духът нещо различно от тях. Той твори и създава. Душата е Божествена субстанция, чрез която се проявява Божията Любов. Дето е духът, там е знанието и мъдростта. Ако ме питате, защо стават престъпления в света, отговарям: Защото духът не е в него. – Защо съществува безлюбие? – Защото душата отсъствува. – Какво да направим, за да дойдат душата и духът в нас? – Отворете прозорците и вратите си. Духът влиза през специални прозорци, а душата –- през специални врати. Затова Христос казва: „Аз съм вратата на кошарата." Това значи: Аз съм душата.

„Доведи сина си тука!" И аз казвам: Доведи парализирания си син тука! В това отношение, сегашните християни трябва да направят опит, да видят силата на Христовите думи. Ако проповядвам новото учение на свещениците, ето какво ще им кажа: Всички свещеници, от най-големия до най-малкия, покрийте главите си с вретище и пепел, хвърлете царската

дреха и корона, предайте се на пост и молитва и кажете: Господи, сгрешихме, не изпълнихме Твоята воля. Това е великата истина, която всички ще опитат. Христос слиза вече от небето, с голям камшик в ръка. За любимите камшикът ще бъде благословение, за умните – също благословение, а за глупавите – страдание. Казвате: Добър е Господ, няма да ни остави. Да, приятелю, Господ е добър, но в хората няма желание доброволно да изпълняват Божията воля. За да изпълните Божията воля, това не подразбира да се откажете от мъжете и от жените си; това не подразбира да се откажете и от децата си. Не, аз съм готов да бабувам на всички, които се готвят да родят. Сега, в умовете ви влива една нечиста мисъл, която трябва да изхвърлите навън. Като ражда, жената изпълнява свещен дълг. Който не разбира това, гледа с презрение на този дълг. – Не изопачавайте свещените работи в живота.

Народът запита Христа: „Защо Твоите ученици не можаха да изпъдят този дух?" И сегашните народи запитват Христа: Защо християнските народи не можаха да изпъдят този дух? Христос отговаря: „Доведете го при мене!" – Кой е този, когото трябва да доведат при Христа? –. Това е мирът, който ще дойде. Христос казва: Доведете детето при мене, аз ще му бабувам. Христос иде от небето, да донесе мир на човечеството, такъв, какъвто никога не си го представяли. Щом слезе Христос на земята, всички нечисти духове ще излязат навън от онези, които сега боледуват, гърчат се, ритат. – Нека се гърчат, лошите духове трябва да излязат от тях.

Взели къщата на някого, обрали го; майка му и баща му умрели от скръб. Питате: Така ли трябваше да стане? – Как трябваше иначе? По-добре от това не можеше да стане. Ние сме на земята в едно велико училище. Чудни са хората! Като свършиш училището, ще излезеш вън от него. Бил си малко дете, пораснал си – ще хвърлиш детските си дрешки – ще се простиш с тях. И вие трябва да се простите с детските си дрешки, т.е. със старите си тела. Казвате: То ще се мре, но голям зор ще бъде. Не е така. Това е най-хубавото нещо. – За кого? – За онзи, който разбира законите. Той ще отвори вратата и ще си замине.

Често, християните постъпват като попския слуга Стоян. Господарят му дал една кошница с пет пържени риби и едно писмо, да ги занесе на приятеля му, също свещеник. Стоян взел кошницата и тръгнал към дома на свещеника, да му предаде подаръка от неговия приятел. Като вървял, от време на време, слугата хапвал по малко от рибите, докато ги изял. Стигнал най-после в дома на свещеника. Предал му кошницата с писмото. Свещеникът прочел писмото и го запитал: Стояне, тук има пет риби. – Така ли, аз мислех, че съм ги загубил? – Рибите са в писмото, но не и в кошницата. Сегашните християни живеят само с писаното християнство в

книгите, но не и в сърцата и умовете им. Свещеникът казва: По-добре рибите да са на скарата, отколкото в писмото.

И тъй, ние се нуждаем от великата Божествена наука, чрез която да превърнем страданията си в радост, недъзите си в добродетели; всички болести, всички затвори да изчезнат, и животът на земята да се превърне в музика и песен. – Възможно ли е това? – Възможно е. – Кога? – Когато християните решат, само един ден да говорят истината и да пожертвуват всичко за Господа. Казвате: Като дойде Христос, ще направим всичко за Него. – Как ще го направите: доброволно, или чрез насилие? Днес очакват на комунистите, те да извършат това. Не чакайте никого, не отлагайте. Съгласете се всички партии – комунисти, земеделци, радикали, доброволно да направите нещо за Христа. Ще видите, че един ден ще се разреши важният въпрос – ще изпъдите духа навън. Казвате: Да бъдем благочестиви, да се молим, че като дойде Христос, да Го посрещнем добре. – Да, но народът пита Христа: „Учителю, защо Твоите ученици не можаха да изпъдят духа?" Христос отговаря: „Доведете го при мене!" Какво ще направи Христос кай-после? Той ще каже на Михаила: Доведи всички християни при мене. Да не остане нито един от тях на земята. Така ще бъде. Христос те ви повика при себе си и ще ви пита: Докога ще чакате, за да приложите моето учение? Ако не Го приложите, Той ще каже на света: Вземете воловете, нивите, имотите им! Вземете къщите им! Аз не искам ученици, които имат къщи, ниви, имоти, а позорят името Божие. Под "нива" разбирам човешката душа, в която растат всички добродетели. Като приложите Христовото учение, Живият Бог ще влезе във вас.

Сега, като ме срещат, хората казват: Този еретик, този изедник, който носи новото учение. Казвам: Гответе се, всички християни ще бъдете повикани при Христа. Против вас е заведено дело. Христос ще ви пита: Какво чакахте досега, че от две хиляди години още не сте приложили моето учение?

Като се върнете по домовете си, ето какво трябва да направите: Съблечете белите си дрехи и се облечете в кожи, във вретища. Посипете главите си с пепел и кажете : Господи, ние опозорихме Твоето име! Не изпълнихме Твоята воля и Твоя закон и станахме за посмешище. Ако не знаете, как се обличат кожени дрехи, ще ви покажа. Не гледайте моите дрехи. Те са модерни, но с такива дрехи човек не се спасява. Ако бях дошъл между спасените, другояче щях да бъда облечен; аз съм дошъл в ада, между вас. Тук се носи фрак. Аз ви намирам в ада и казвам: Мястото ви не е тук. Преди две хиляди години Христос ви изведе от ада. Какво търсите още тук? Хайде, навън, горе! Горе е земята. – Ами къщичките ни? – Това са къщичките на ада. Всички да излезете вън от този ад! Който излезе оттам, той ще бъде спасен. Това, което чувате около вас, е скърцане със зъби, а вие

мислите, че то е култура. Да пази Господ от такава култура! Ад е земята. Излезте вън от този ад.

Днес всички сте на планината, и Христос ви казва: От всички се иска пост и молитва. Отправете се към царския път, към царската врата. Всички излезте вън. Ако някой продължава да се бави, ще го хвана за ръката и ще го изведа вън. В срок от десет години да не остане нито един в ада! Това изисква новото учение. Христос ми казва: Кажи на всички да излязат вън от ада, да турят раниците на гърба си и да се отправят към планината. Аз ще ги изведа от кошарата навън и ще ги заведа при зелени пасища.

Върнете се по домовете с мисълта, че Бог живее във вас. Само тази мисъл ще ви изведе от ада. Освободете се от мисълта, дали говоря право, или не. Аз говоря право, но вие не чувате – ушите ви са запушени. Те ще се отворят Христос иде на земята, да извади всички от ада и да ги поведе нагоре. Божествената светлина ще ви изтегли вън от ада, въпреки вашата воля. Ние сме решили, този път насила да ви спасим; искате, или не искате, ще ви извадим от ада. Царството Божие насила се взима, но този път и спасението ще бъде насила. Който победи, той ще бъде спасен. Господ и Христос са с вас, затова не отлагайте, но кажете си: Трябва да се приготвим! Щом станеш от сън, започни да се готвиш. Ако мъжът ти пита, какво правиш, кажи: Готвя се. – Кога ще поживеем? Кога ще се женим? – Когато излезете на повърхността. Горко на онзи, който се жени в ада! Неговите деца ще се колят като агънца. Адът е място на поквара и нечистота. Децата на онзи, който се жени горе, ще бъдат подобни на ангели. Блажен е, който се жени там! Само в горния свят има братство и равенство. Един ден ние пак ще се срещнем, но не тук, в ада, а горе.

Сега, не мислете, че имам намерение да говоря лошо за някого. Аз не съм лош човек. Понякога съм строг, но когато трябва да изстисквам циреи. Щом няма циреи, и от мене по-добър човек няма. Мислете добро един за друг. Обичайте се, но не само на думи. Да възкръсне нашият Бог в нас! Да проявим Неговата доброта!

„Доведи сина си тука!" Днес и аз ви заведох при Него. Като се върнете по домовете си, лошият дух ще ви тръшне на земята и ще излезе навън. Така е било всякога. И тъй, приложете новото, Божественото учение, с вяра и знание, за да придобиете опитности. Без опитности не може. Виж нещата и ги опитай!. Сега има условия за това. Като посадя една семка в земята, казвам: Блажен е онзи, който, без да види, вярва. Когато семката израсте, цъфне, развие се в голямо дърво, което дава плод, казвам: По-блажен е онзи, който вижда нещата и вярва. Днес това дърво е израсло и дало своите плодове. Казвам: Най-блажен е онзи, който е опитал плодовете на

това дърво. От две хиляди години дървото е израсло, дало е своите плодове, и всеки има право да си откъсне по един плод. Плодът му има отношение към възкресяване на вашите души и сърца, а листата му – за лекуване.

И тъй, приближете се до плодовете на това дърво и ги опитайте, за да видите, че Господ е жив. Това дърво е жива реч.

Вярвайте, че Христос е с вас и във вас. Щом повярвате в това, работата ви е свършена.

Беседа от Учителя, държана на 18 април, 1920 г. София.

1920_04_25 Приятел и раб
неделна беседа

ПРИЯТЕЛ И РАБ

„Не ви наричам раби, защото рабът не знае що прави господарят му: а вас ви нарекох приятели, защото всичко що чух от Отца Си, явих ви го."
Евангелие от Йоана 15:15

Ще се спра само върху две положения от прочетения стих: раб и приятел. Думата „раб" означава ограничение, тя е носител на чувството страх. Рабът не може да има своя мисъл, рабът не може да има свое мнение, рабът не може да има своя философия, всичко у него е наложено. Христос казва: „Не ви наричам раби, защото рабът не знае що прави господарят му, а вас ви нарекох приятели, защото всичко що чух от Отца Си, явих ви го." А ако запитате съвременните хора има ли онзи свят, ще кажат: „Не знаем." – Отде идете? – „Не знаем." – Защо сте дошли на земята? – „Не знаем. Знаем само, че по три пъти на ден ядем, лягаме, ставаме, пътуваме, бием се, колим се, но защо е това – не знаем, господарят знае." Това не се отнася само до света, който наричаме „неверни", но и до религиозните хора, които също се колят и бият. Някои ще кажат, че религиозните хора са по-благочестиви. Кръстоносните походи, инквизицията показват доколко религиозните хора са благочестиви, културни. Те са хора на невежеството с титли на благочестиви слуги, благочестиви раби.

Христос казва: „Не ви наричам раби, а приятели, защото всичко що чух от Отца Си, явих ви го."

Приятел е този, с когото можеш да споделиш мислите си, да разкриеш сърцето си, с когото можеш да разсъждаваш философски, с когото имаш обмяна. Следователно, когато се основе религиозно общество на рабство, на послушание, всички казват: „Трябва да сме послушни." На какво? – „На всичко, което ни казват." За някого казват: „Той е отличен слуга." Защо? – Защото върши всичко, което му заповядват. А едно религиозно общество, основано на приятелство, изисква да се служи на следното: „Всичко, що чух от Отца Си, явих ви го." Разбира се, съвременните хора не знаят какво е казал Христос на учениците Си и мислят, че всичко, което е говорил, се отнася само до спасението. И сега казват: „Вярвай, ще бъдеш спасен ти и домът ти." Но спасението е наука за болните хора и които искат да се спасят, пращам ги в болницата. Докторите са хората на спасението и те изучават всички онези методи и принципи, по които хората могат да се излекуват от своите болести. Ти му говориш за обществено преобразование, за добродетели, а той те пита: „Спасен ли си ти?" Казвам

му: Щом ми говориш за спасение, ти си още в болницата, не си още спасен, но излезеш ли от нея – спасен ще бъдеш. Е, хубаво, като излезеш един път от болницата, каква полза имаш да мислиш пак за нея? Следващото положение, в което ще се намериш, като излезеш от болницата, това е училището, следователно училището е мястото за здравите хора. Аз не се занимавам с болници, затова, когато някой заболее, изпращам го в болницата, да се учи там на спасение, а като оздравее, изпращам го във великото училище, за да се учи на знания. И тъй, училището е за здравите хора, а болницата – за болните. Като излезе човек от болницата, трябва да отиде в света да работи, но за да излезе, трябва да има основни познания за великата жива природа.

В какво се състои този живот, за който имаме сега познания? Как се е появил той на земята? Как се е появил този живот, никой не знае. Забележете, че за това и аз не говоря, но говоря за неговото проявление, за неговите форми, за същността на живота. Следователно Вселената с нейните форми е един велик жив организъм, в който животът се проявява. Този живот може да бъде чисто механически, т.е. без да вземе човек участие в него, а може да бъде и психически, в който човек да взема участие. Ако си раб, не можеш да вземеш участие в живота; ако си приятел, ще вземеш участие. Между двама приятели има обмяна не само на мисли, но и на чувства, когато между господар и раб се налага една груба сила – господарят заповядва на слугата това и това да направи. Когато господарят яде, слугата трябва да стои прав на крака, да не мисли нищо за себе си, а да е готов всеки момент да изпълни волята на господаря си. И когато съвременните хора ми говорят за Господа, за Христа, за онзи свят, с това те прикриват едно лъжливо учение, на което служат. Ако те проповядват за Христа, а поддържат рабството си, това е едно лъжливо и опасно учение за света. От такова учение Господ се гнуси. И когато проповядваме едно учение, обосновано на приятелство, трябва да знаем в какво се състои то, да го прилагаме и да знаем защо и за какво говори то. Не трябва да бъдем като онзи американски проповедник негър, който проповядвал как създал Бог човека и как, след като го направил, сушил го три дни на един плет. Запитали го: „Ами как създаде Бог тоя плет!“ – „Това не е ваша работа“ – им отговорил той. Всяка организация, всяка система, това е един плет, на който днес Господ суши съвременните хора. Когато запитаме: „Отде е този плет?“, отговарят ни: „Това не е ваша работа.“ Че много по-лесно е да обясниш как е направен плетът, отколкото как е направен човекът. Аз мога по-скоро да ви обясня съграждането на плета как е станало, отколкото да ви обясня появяването на човека. И сега ви казват: „Това не е ваша работа, онова не е ваша работа“, а вие стоите като слуги и чакате заповеди. Това не е ново учение, не е Божествено учение. Божественото учение подразбира взаимност между умовете и

между сърцата на хората. Има ли тази взаимност, Христос е вътре във вас и ще ви каже всичко, което е чул от Отца Си. Нямате ли тези две разположения, вие ще бъдете раби и няма да разбирате вътрешния смисъл на живота. Тогава животът ще се изразява като една необходимост, като едно вечно страдание и затова казвате: „Човек се е родил да страда." Ние ще страдаме само дотогава, докато научим всички положения да минаваме от робство към приятелство, защото робството сами си го налагаме.
Христос казва: „Всичко, което чух от Отца Си, казах ви го." Е, хубаво, ако започна да ви разказвам всичко, каквото чух от Отца Си, вие ще кажете като онзи турчин: „Ако всичко това е истина, голяма лъжа е."

И българите, когато искат да кажат за някого, че много знае, казват: „Той знае много да лъже." Тъй че у българите всеки учен човек е един лъжец.

Да се спрем върху тези две положения: робство и приятелство. Робството е обосновано на страха и върху този страх почиват всички съвременни учения, от памтивека и досега, до новото учение, учение на приятелството. Срещна някого, ще го питам: Ти какъв си, православен ли си? – „Да, аз съм православен." – Раб ли си в църквата, или приятел? Знаеш ли нещо? – „Не, свещениците знаят, другите хора знаят." – Тогава ти си един православен раб.

Срещна другиго и го питам: Ти какъв си? – „Евангелист." – Знаеш ли нещо от това, което слушаш? – „Не, тези, които тълкуват, те знаят." – Тогава и ти си раб в Евангелистката църква. По същия начин може да изредим, че всички хора са раби. Като се срещнат някои хора, започват да спорят кой повече знае и казват: „Нашият проповедник тъй казва, нашият свещеник тъй казва и т.н." Спорят, спорят, докато се скарат и сбият, че еди-кой си господар знаел повече. Това благо, което Бог ти е дал, както и тази светлина, която излиза от слънцето, трябва да са еднакви за всички. Така и Божественото учение трябва всички да го използуват еднакво. Остава всеки човек да се развива свободно, макар бил той кокиче, трън, роза или каквото и да е. Защото, ако ти го спъваш, ще приличаш на онзи осел, който, като търсил своята прехрана, стъпкал всички цветя из полето.

Всеки от вас трябва да си зададе въпроса: „Аз раб ли съм, или приятел?" Аз ви говоря като на приятели, а не като на раби. Аз признавам само една власт на света, тя е Божията власт; аз признавам само една власт, властта на любовта; аз признавам само една власт, властта на мъдростта; аз признавам само една власт, властта на правдата; аз признавам само една власт, властта на добродетелта. Всяко друго учение, което не е обосновано на тези принципи, то е една измама, която светът е изпитал и може да

изпита.

Всички тия кръвопролития и всички смущения в обществата се дължат на това лъжливо учение, което не е обосновано на тези добродетели. Ако аз бих ви казал следните две положения: мрази и люби и не мрази и не люби, какво бихте подразбрали под тези два принципа? Това са две математически величини. Как ще разтълкувате думите: „не мрази и не люби“? Те представят една отрицателна величина с минус, но показват един положителен принцип и означават: не люби омразата, с която мразиш, защото, като любиш омразата, ти ѝ даваш сила. Във второто положение думите „мрази и люби“ означават: мрази злото, а за да мразиш злото, значи да мразиш любовта и само тогава ще се излекуваш. Само когато човек мрази любовта, намира живота. Сега ще се намерите в едно противоречие и ще кажете: „Чудна работа!“ Ами вие така започвате в живота, мразите някого, за да ви обикне. Това е общ принцип, това е маниер в света. И наистина, като мразите някого, той започва да ви люби, изменя тази сила и вие го заставяте да работи заради вас. Ще ви приведа два съвременни термина, които се употребяват в съвременните партии производство и консумация. Който произвежда повече, а консумира по-малко, става богат, а който произвежда по-малко и консумира повече, става сиромах. Следовател но, за да станем богати, трябва да консумирам е по-малко. Но когато пазарите се напълнят със стоки и има по-малко консуматори, отколкото производители, тогава се поражда криза на известен артикул. Сега например има криза на масло. Не трябва да се произвежда ни повече, ни по-малко, природата не търпи това нещо, а трябва да се произвежда толкова, колкото се консумира. Тогава аз прилагам в математиката това нещо така: най-късото разстояние между две точки е правата линия. Защо именно това е така? Казват: „Тъй е писано в математиката.“ Не, не е само така, защото тази права линия се обосновава на известен закон. По тази права линия действува една сила, която иска да спести време и пространство, и затова избира най-късото разстояние. И тъй, когато искаме да спестим пространство и време, трябва да изберем правата линия. Правата линия е законът за спестяване пространството и времето, в което живеем, а от там да спестим енергия. Ако изберем по-дълга линия, ще употребим повече време, повече пространство, а оттам ще изразходваме и повече енергия. На мнозина съм казвал да спестяват енергия, а да изразходват време, но най-разумен живот е да можеш да изразходваш еднакво и време, и пространство, и енергия. А между робството и приятелството най-късото разстояние, което ги съединява, е правата линия. Вземе ли човек един околен път от робството към приятелството, той с хиляди години ще обикаля тези две точки. Следователно ние трябва да разрешим въпроса така: да изберем най-късото разстояние между рабството и приятелството и по него път да се

движим, а той ще бъде правата линия.

Сега във всинца ви има набрана от хиляди години една енергия на внушение, която се намира в торпедно състояние. Тя се намира в нашето битие, неорганизирана е и затова трябва да се превърне. Тази енергия може да се превърне само тогава, когато ние станем приятели и научим онези велики закони, които работят в приятелството. Например вземете закона на любовта. Съвременните хора мислят, че са научили закона на любовта, но те се намират едва в началото на тази велика любов. Онази мома, която намисли да се жени, най-първо си създава идеала, заживява с него, започва да се гизди, да се пудри и всеки ден се оглежда в огледалото, вижда себе си, а едновременно и своя идеал, става от ден на ден по-хубава, докато най-после се ожени. Оженва се, тази илюзия изчезва. Явяват се децата, те не разбират нейната философия и те започват отново своя живот от а, б. Майката възлага всичките си надежди на тях и си казва: „Те поне ще разберат моята философия“, но те порастват и като майка си пак пред огледалото.

Хиляди години хората стоят пред огледалото и казват: „Синът и дъщеря ми ще научат това изкуство как да се живее.“ Най-после се счупва огледалото. Не женете синовете си и дъщерите си по тоя начин, но ги научете как да бъдат приятели, а не раби. Майката учи дъщеря си да се облича хубаво, да се гизди с модерни шапчици, да се докарва с нови обуща, а най-същественото в живота не ѝ дава. Като се ожени дъщеря ѝ, а тя е нещастна, майката се чуди защо е нещастна дъщеря ѝ. Че защо се чудиш? Ти сама не си научила изкуството на приятелството. Онзи господин, който иде за дъщерята ти, е като онзи джамбазин, който иска да си купи една крава. Дойде той, показват му кравата, попипне я по гърба, разгледа я оттук-оттам, дава 5 горе, 5 долу, и най-после купува кравата. Всички се радват, че продали кравата. Утре вашата крава ще бъде издоена и ще търсят друга крава, с която да я сменят. Така е и с вашите дъщери.

Дойде един господин, който иска да се жени за вашата дъщеря, взима я, но още утре ще я продаде. Не минават и 5 години, от вашата дъщеря нищо не е останало. Не прилича тя вече на онази красива Ганка, месцето ѝ изчезнало, прегърбила се, зъбите ѝ изпаднали. Това е факт, който мога да ви докажа. Казвам: Опипана е вашата Ганка. Казвате:„Да ѝ проповядваме учението на спасението, да се спаси тя и домът ѝ.“ Но как? – „Да ходят на църква, да се молят на Бога.“ – Ами вие като стоите от хиляди години в църква, намерихте ли нещо в нея? Църквата е най-разумното, най-идеалното общество, в което, като влезеш, трябва да излезеш необикновен. Тя не е здание, направено от камъни. Да се разберем в това нещо. Често ме питат: „Ти ходиш ли в църква?“ – Не ходя. – „Значи не си християнин?“ –

Не съм. Аз не съм от онези християни на камъните, не вярвам в никакви камъни. Ще кажат: „Ето един извеян човек.“ Е, хубаво, вие, най-разумните, най-духовните хора, покажете ми вашата култура, аз съм готов да я приема и да се откажа от своята. Но ако моята извеяност стои по-горе от вашия разум, аз не се отказвам от нея. Павел казва: „Безумното в Бога стои по-високо от разумното в човеците.“ Аз бих предпочел да се свържа с безумното в Бога, отколкото с философията на човеците.

Не си правя илюзии, но искам да ви кажа, да знаете, че трябва да проверявате всички знания, които имате. Ще кажете: „Труден въпрос.“ Най-лесният въпрос е да провериш – ще теглиш права линия от рабството към приятелството. Това учение не е за прости хора, не е за раби, нито е за слуги, то е за хора герои, които искат да бъдат приятели на Бога, които искат да работят, да обичат, да любят. Казвате:„А, приятели на Господа!“ Да, всички можем да бъдем приятели на Господа. Авраам беше приятел на Господа, затова всички го почитат; няма друг да се поменава в Библията тъй, както Авраама. Само Авраам е бил приятел на Господа. Сегашните верующи ще кажат: „Това се отнася само до Авраама, само той може да бъде приятел на Господа, той прави изключение.“ Защо беше Авраам приятел на Господа? – Когато му се каза да принесе сина си в жертва на Бога, той не се подвоуми и отиде да го принесе. Ще кажете: „Това е едно глупаво положение.“ В този случай да принесеш сина си в жертва, значи да отидеш да посееш семето в земята. И тъй, в земята се сее семе човешко. Павел казва: „Сее се семе човешко и възкръсва семе духовно, сее се тяло човешко и възкръсва тяло духовно.“ Значи ти трябва да се жертвуваш, да дадеш всичко, което имаш, за Бога. Вие ще ми възразите: „С тези жертви дойдохме до този хал.“ Жената казва: „Какво не съм жертвувала за своя мъж!“ Без жертва на този свят не може. Това, което вие давате, то е от страх и не може да се нарече жертва. Само приятелят може да принесе жертва. Някой казва: „Аз принасям жертва.“ – Раб ли си? – „Да.“ – Нищо не принасяш, никаква жертва не си принесъл. Само приятелят може да принесе жертва и тази жертва е разумна. – „Как да принесем жертва?“ – Щом питаш, ти не си приятел. Първото нещо, което е необходимо за нас, е човек да се освободи от онези рабски чувства, които го вълнуват. Вие седите и мислите дали Господ ни е простил, дали сме престъпили Неговите закони. Това е положение на раб, който стои и мисли дали господарят ще му заплати и колко. Не, приятелят никога не може да се съмнява в своя приятел. Дума, дадена от приятел, тя е дума, която почива на това вечно основание отгоре. Сега ще ви приведа един разказ от древността, за да направя мисълта си по-ясна и да направя едно променение в тази философска мисъл. В едно древно царство живял един млад цар, който бил момък и бил известен из цялото царство, дори и вън от него, със своите забележителни произведения, пишел отлично и всички

говорели за него, за неговия талант, какво ново написал той и т.н. В същото царство живяла дъщерята на един беден селянин, която се отличавала със своите добродетели. Младият цар като решил да се жени, намислил да вземе за жена тази бедна селянка, която била прочута със своите добродетели. Един ден той решил да я посети, затова натоварил камилите си със скъпоценнни работи, най-хубави облекла, подаръци, различни скъпоценни камъни, масла и други неща и се надявал, че тя на драго сърце ще се съгласи на неговото предложение да я направи царица, да се ползува от такива привилегии. Той мислел, че това е една благодат за нея, затова се явява направо при нея, без всякакви сватове. Момата му казала: „Аз не мога да се оженя за Вас, дрехите, които ми носите, не могат да се сравнят с тези, които моята душа носи; скъпоценните камъни, които носите, не могат да се сравнят с тези, които аз имам на главата си от своите добродетели. Аз не мога да бъда царица на твоето царство, затова си търси по-благородна и по-добра от мене.“

Ще кажете: „Колко глупава била тази мома, щеше да има автомобили, всичко щеше да има.“ Този селянин, този земеделец имал една философска, Божествена мисъл за себе си и я предал на дъщеря си. Царският син се връща при баща си обезсърчен и казва, че не иска да се жени за никоя друга, щом тази мома му отказала. Бащата се зачудил как могла тази бедна селянка да откаже на царя. Синът започнал да остарява, а бащата се чуди какво да направи с него. Повикал своя велик жрец и му казва да намери един среден път, по който да склони селянката да вземе сина му. Жрецът казал: „Аз ще се моля Богу, да видя какво ще ми каже Той.“ Започнал да чете молитви жрецът, но чуло му се следното: „Като дойдеш втори път при Мене да се молиш, да дойдеш със запалено кандило.“ Жрецът казва: „Да, но моето масло се свърши, раздадох го на хората.“ – „Защото искаше да спечелиш, ти го продаде, но иди сега при онази бедна мома, да вземеш от нейното масло.“ Той отива при бедната мома, да иска от нейното масло, но тя му казва: „На такива жреци, които обичат да раздават своето масло, аз не давам. Моето масло е само за моите поданици, които живеят в мене. Ако ти дойдеш, да живееш в моето царство, ще ти дам, но аз не дохождам във вашето царство.“ Жрецът се връща при царя и му казва: „Бедната мома не иска да дойде при нас, а вика ние да отидем при нея.“ И днес всички хора се молят Господ да дойде в царството им. Господ няма да дойде във вашето царство и от Своето масло няма да ви даде. Може да се съберете всички правоверни, но от Своето масло няма да ви даде. Той казва: „Първото масло, което ви дадох, вие продадохте за кокошки, за дрехи, затова повече масло няма да ви дам.“ Вследствие липсата на това живо масло в хората се разпространява болестта неврастения.

И тъй, ние трябва да се върнем, но не приятел да дойде при раб и раб да стане, а приятелят да отиде при приятеля и приятел да стане. Нас искат да ни върнат към старите вярвания, но това не може да стане. Може ли човек да се върне към своите стари вярвания, които е имал в своите първи години на детинството си, например в първата, петата и десетата си година? Това не е в реда на нещата, ние не можем да се върнем назад, а трябва да вървим напред в своята еволюция. Често съм ви казвал, че трябва да съединим нашия ум и сърце ведно. Но как? Умът е нещо невидимо, сърцето – също. Онова чувство у нас, което говори за любов, е нещо невидимо. Ти казваш: „Обичам някого." Можеш ли да демонстрираш това чувство? Някои казват, че то не може да се докаже. Не, това чувство може да се докаже. Когато мома залюби някого, лицето ѝ става розово, а розовият цвят показва, че любовта е започнала да работи. Когато дойде онази егоистична любов, цветът започва да се изменя, става по-тъмен, по-вишнев. Любовта в своите вибрации, и тя се изменя. Казвате: „Покажете ми какво нещо е любов!" Това, което се показва, то не е реално, а реалното в любовта се усеща. Това, което се вижда, не е реално, а което се мисли, е реално. Ако ти попипаш моята ръка и усетиш една топлина и мекота, животът не се състои в тази топлина и мекота. Топлината и мекотата са само условия, в които се проявява вътрешният живот. Ако аз се кача на една кола, в нея не е моят живот, но тя е само едно условие. Казвате: „Той мисли как се върти колата." Да, но между въртенето на колата и моя живот има голяма разлика. Христос казва: „Всичко, което чух от Отца Си, казах ви го." Защо? – „Защото сте Мои приятели." Ако вие нагласите вашите чувства, вашия ум, това приятелство ще може да се изяви. Аз вземам думата „приятелство" в много широк смисъл. Чувството приятелство от чисто френологическо гледище има свой център, дето се проявява. То си има белег на устните, на челото. Лесно може да се познае кой е приятел. Доведете ми някой човек, когото никога не съм видял, ще ви кажа дали е развито у него чувството на приятелство или не. Това не са отвлечени разсъждения, но в природата всяко чувство се изявява. Ние, съвременните хора, сме една написана книга, научете се да я четете. Тази мома, която се оглежда всеки ден в огледалото, много добре прави, защото в огледалото може да се чете, то е една рефлексия.

При първото четене ще видиш дали твоят нос е дълъг или къс, сплеснат или широк. Ако носът ти е къс, това е една десетична или проста дроб, т.е. част от цялата единица. Затова навсякъде при дробта тури толкова единици, тъй че знаменателят да бъде равен с числителя. Ако ти си приятел, носът ти трябва да съставлява известна математическа величина. Ако носът ти има дължина 2 см, никакъв приятел не можеш да станеш, а ще бъдеш само раб. Знаете ли какъв нос е този, който е дълъг само 2 см? Вижте колко е голям носът у животните? Ще кажете: „Може и без нос."

Човек, който започва да мисли за приятелство, носът му става по-голям и симетричен, защото приятелството е основано на закона на разбирането, познаването и мъдростта. Приятелят преди всичко трябва да бъде умен, мъдър и пълен с любов. Под думата „любов“ не разбирам само Божествената, а любов, която обхваща всичко.

Тъй че ако вашият нос е сплеснат и има широчина долу само един сантиметър, никакъв приятел не можеш да станеш. Аз не говоря за вашите носове, а говоря за тези изопачени форми, които са израз на вътрешното. Когато на някои човек носът му е сплеснат, това показва, че и сърцето у него е сплеснато и той не може да обича. Дългият нос подразбира известни математически съотношения. Човек е една математическа формула, той е направен само от числа; когато приведем тези числа в букви, ще разберем смисъла на живота, ще разберем как трябва да се живее и какво е написала природата. Дългият нос показва, че природата е надарила човека с голям ум, а широчината на носа показва разширението на сърцето. И тъй, умът се движи по права линия, а сърцето в широчина. Да допуснем, че имаме две точки, едната от които е робството, а другата – приятелството, то тази от робството ще започне да се движи към приятелството, ще стигне до него и ще спре. Тя не може да се мръдне нито 1/100 милионна част нагоре от приятелството, а там ще спре. В природата всички тези точки се поляризират напред-назад, напред-назад, докато се образува плоскост, и дойде сърцето. Значи любовта достига до своите крайни предели и там се спира. След това се образува едно движение по права линия нагоре. Тази трета линия образува куба, т.е. може да се уподоби на числото 4.

Представете си, че всичко това се движи, какво подразбирате от него? Най-първото нещо, което ни предстои в живота, е да намерим тези две основни точки, с които любовта може да се прояви в плоскостта на двата свята. Ние живеем само в две измерения, а не в третото. Качете се горе на Витоша, погледнете от там, ще видите една плоскост, от която всички философи ще ви се видят много дребнави. Значи съвременните хора живеят в две измерения, а любовта иска широчина. А какво нещо е дълбочината? – Тя е истината. Следователно от първото движение на рабството към приятелството се образува плоскост и любовта се проявява. После идва движението на куба, проявяването на истината. Това означава, че истината прониква във всички плоскости на куба и дава смисъл на любовта. Любовта не е преходна, тя е интензивна; тя може да бъде постоянна само тогава, когато истината почне да действува. Сега ще се запитате: „Защо съм раб и слуга?“ – Защо ли? Радвай се, че си рабиня или раб и като такъв имаш първата точка. Започни да изучаваш геометрията. Питате: „Накъде и как ще тегля първата линия от рабството към приятелството?“ Вижте

онази мома, като се яви нейният възлюблен в ума ѝ, тя вече нищо друго не търси, а постоянно се оглежда в огледалото: какъв е носът ѝ, веждите ѝ, очите ѝ, устата, каква е горната и долната устна и си казва: „Днес съм по-хубава от вчера.“ Утре пак се оглежда и си казва: „А, сега вече ще ме хареса.“ – Разбира се.

Кой е онзи художник, който, като нарисува една хубава картина, да не я хареса? Казват: „Разхубавяла се тази мома.“ – Разбира се. Като започне да тъче от едната точка до другата, разхубавява се. Това е едно движение, което показва смисъла на живота. Вие си казвате: „Това нещо е много отвлечено, не може да се схване.“ Не, тези работи, които засягам, не са отвлечени, те са най-лесното нещо, което може да разберете, а вие се мъчите с много по-трудни работи. За мене например ми се вижда много по-трудна работа кълцането на лук, правене кюфтета, отколкото да намериш правата линия между две точки. Като кълцаш лук, очите ти започват да сълзят, да плачат. Защо? Вътре твоят дух ти казва: „Дъще, ти кълцаш лук, но знаеш ли колко страдания причиняваш, като учиш това изкуство?“ Това кълцане на лука показва, че сме жестоки, жестоки хора. Няма защо да кълцаш лука, опечи го цял. Казват за някого: „Лук кълца човекът, месо си кълца.“ Казвам: За човека, който кълца лук или месо, имам особено мнение. Не осъждам вашия живот, но казвам, че това са символи, които трябва да изправим. Почнеш да чукаш пипер, пак плачеш. Защо? – Пиперът казва: „Не ме кълцай!“ Да, но яденето трябва да бъде по-червеничко. Всички, които ме слушате, всички, които изучавате тази дълбока наука, си казвате: „Какво да правим сега, като си отидем вкъщи?“ Ако не се освободим от този страх, който имаме, няма да научите това учение. Говоря на едного по този въпрос, а той ми отговаря: „Добре, но парички, парички трябват за този живот.“ И всички хора казват: „Пари, пари трябват!“ Е, добре, колко върви днес наполеонът? Никога в света не е имало толкова много пари, толкова много злато, както сега. Но не са парите, които правят хората щастливи. Исаия казва: „Елате си вземете при мен без пари.“ Казвате: „Може ли без пари?“ Когато обичаш някого, той дохожда при тебе и ти му даваш една-две-три и повече крини жито без пари, даваш му дори и цял хамбар. Защо си тъй щедър към него? – Защото ти е приятел. Казвате: „Каква ще бъде бъдещата разменна монета?“ – Отговаряме: „Приятелството.“ Когато основем живота си на приятелството, приятелите ще бъдат разменната монета. Казвате: „Кога ще се обърне цялото общество?“ Наблюдавайте по какъв закон започва онзи малък жълъд, който си поставил в земята. Той не израства наведнъж, а започва най-напред да пуща коренчета в земята, надолу и настрани, поляризира се и след 100–200–300 до 500 години израства един голям дъб. Със същия закон трябва да започнем и ние, а условия за това има. Вие казвате: „Като се развие съвременното общество, и ние ще научим този

закон.“ Защо ви е съвременното общество? Всички хора си имат своите надежди, не ги осъждам за това, но казвам, че както съвременното общество, така и отделният човек имат нужда от учители, които да ги научат на законите на природата. Например на физическото поле не можем без храна, без къщи, т.е. без тяло. В това здраво тяло трябва да имаме здрав мозък, здрави чувства, здрави очи, нос, уста и уши, всички тези неща трябва да се отворят. Казвате: „На този не трябва да се дава толкова много.“ – Не. Защо на един е дадено повече, а на друг по-малко? – На всеки човек трябва да се даде толкова, колкото му е необходимо, иначе може да настане изобилие на пазара, а вследствие на това в живота ще настъпи крах. Така и днес, като се напълни светът с топове и гранати, казаха си хората: „Какво да ги правим?“ – „Ще направим една война, за да се използуват.“ И наистина обяви се война и се туриха в действие тези гранати и топове. Тези гранати и топове бяха производство на човешкия гений, на рабството. Казвам: Не ви трябва да произвеждате това. Днес майките седят и си казват: „Какво ще бъде нашето положение в бъдеще?“ – Ако вървите според законите на природата, ако възприемете това чувство на любов в себе си и му дадете ход, вашият живот ще се измени съвършено.

Съвременната наука е показала какво влияние има внушението. Ако някой ви хипнотизира, ограничи всичките ви способности, а оставя да се прояви у вас само едно чувство, вие ще се намерите в един магнетичен сън. Ако този хипнотизатор начертае с тебешир пред вас една права линия и ви каже: „Ти не можеш да минеш през нея“, вие наистина ще се спрете пред линията и ще кажете: „Тук пред мене има едно препятствие, което не мога да го мина.“ И всички препятствия, които имате сега, аз ги виждам като една тебеширена линия у онзи зъл дух, който иска да ви пречи, ви казва: „Ти не можеш да минеш тази линия и ще вървиш тъй, както са вървели твоят баща, майка, сестри и братя от миналото.“ Ще му отговориш: „Не, аз вярвам в приятелството.“ Затова аз казвам, че човек за човека не е вълк, а приятел и брат. Турете думата „приятел“ в ума си, да оживее. Тази дума на английски, френски и другите езици е различна, но всяка една дума има своите вибрации, които те образуват. Следователно в окултен смисъл, в духовен смисъл вибрациите на една и съща дума от различните езици могат да се приведат към един и същ знаменател. Думата „приятелство“ във всичките езици има едно и също значение. Тя съдържа две качества, а именно, трябва да се разбираш със своя приятел и да се обичате двамата взаимно. Като се разбирате и обичате, еднакво трябва да сте готови да се жертвувате един за друг. Нямате ли тези качества, вие не можете да бъдете приятели.

И тъй, Христос казва: „Всичко, което чух от Отца Си, явих ви го.“ Ще

кажете: „Този Отец е Отец само на Христа, но не и наш.“ Тъй говорят само слугите и рабите. Ами онази млада мома, като се ожени и отиде като снаха при своя възлюблен, не казва ли „татко“ на своя свекър? Защо тя нарича свекъра си татко? Тя казва на момъка: „Твоят баща ще бъде мой баща и твоята майка – моя майка.“ Това е законът на приятелството. Вие отидете при Христа и казвате: „Аз на Вашия Баща не мога да казвам “татко„, както Вие.“ Ами по-голямо омерзение от това може ли да има. И това ние считаме за благочестие! Че ако ти не кажеш на свекъра си „татко,“ синът ще се докачи. Не, твоят баща ще бъде и мой баща. Такъв е законът и затова, като дойдете до Христа, трябва да мислите, че Неговият Баща е ваш Баща и че светът, в който Той живее, е и ваш свят. Сега остава още и следният въпрос: „Кой ще оправи този свят и как ще се оправи?“

Не мислете за оправянето на този свят. Смешно ми е, когато чувам, че някому са овехтели гащите и се чуди как да ги поправи. Казвам: Хвърлете тези стари гащи и облечете нови. Ако искаш да поправиш старите, това е кърпеж. Казвате: „Да разформираме сегашното общество.“ Не, хвърлете сегашните му гащи, те пропадат вече и направете нови. Смешно е, ако се мисли, че тези гащи от 8000 години не са пропаднали. Хвърлете ги и направете нови, широки, за да се ходи свободно. Казвате: „Това учение не е за нас, да станат жените ни свободни, та да им се отворят очите. “Верни са нашите поговорки, че „Слепият кога прогледне, по-далеч вижда“, „На бедния натискай главата, за да не вижда.“ – „Приятелството не е за нас, в света трябва да има слуги.“ Да, но по-добър слуга от приятеля ти в този свят няма. Онзи, който може да ти услужи доброволно и с любов, по-добър слуга от него няма. Приятелството е най-доброто слугуване. Разсъждавайте върху думите „рабство“ и „приятелство“. Аз няма да завърша предмета си, ще оставя вие да го завършите, аз само ви хвърлих една мисъл, от която никога не ще можете да се избавите. Земята може да се обърне с главата надолу, но от тази мисъл няма да се избавите, тя ще ви раздруса тъй силно, че съдраните ви гащи ще изчезнат, замръзналият лед в езерата ви ще се стопи. Може да турите скоби, но всичко това ще изчезне, нищо няма да задържи леда от стопяване. Казвате: „Какъв ще бъде бъдещият свят?“ Казвам: Разменната монета на бъдещата култура ще бъде приятелството, основано на онези велики принципи на човечеството да бъде мъдро и любещо. Имате ли тези два принципа, ще имате възможност да разсъждавате върху тези въпроси, да се придвижите нагоре в третото измерение. Геометриците знаят това измерение, но вие не го знаете, не можете да се движите в него. След това ще дойдете до четвъртото измерение. Вие сте се хванали вече за това хоро. Знаете, че мома, като се хване един път на хорото, отива вече, дома не се връща и майка ѝ трябва да ѝ каже „сбогом“. Майката казва: „Моята дъщеря едно време ме слушаше, но сега започна да се конти, ходи на хоро, пуснах ѝ

края.“ Казвам: Нека, нека всички моми и момци играят на това хоро, нека гайдарджията свири, но да има приятелство. Хоро трябва сега в света и колкото е по-голямо, толкова по-добре. Всички на хорото: млади и стари, учители и ученици, свещеници и владици, проповедници, учени и мъдреци, всички да заиграят по закона на мъдростта и любовта, тях да поставят в живота, за да образуват нови форми. Казвате: „Попове и владици е срамота да играят.“ А да вземат пари не е ли срамота? Аз като поп бих предпочел хоро да играя, отколкото пари да получавам. Под „поп“ подразбирам баща, той трябва да работи даром, за да дава пример на децата си. Като казвам „владици и попове“, аз разбирам майки и бащи. Те са владиците и владичиците, на които аз вярвам, те са патриарсите, които Господ е опопил. Следователно тези майки и бащи трябва да служат даром, да вдъхнат любов в своите синове и дъщери и да турят основа на бъдещото общество.
И Христос казва: „Всяко дърво по своите плодове ще се познае.“

25 април 1920 г., неделя
София

1920_05_02 По предание

ПО ПРЕДАНИЕ

Беседа от Учителя, държана на 2 май, 1920 г. София.

„После питат Го фарисеите и книжниците: „Защо твоите ученици не ходят по преданието на старите, но с немити ръце ядат хляб?““ (Марка 7:5)

„Защо твоите ученици не ходят по преданието?" Ето един въпрос, на който отговарям: Преданието е неписано учение, което изнася нрави и обичаи. Някога преданията почиват на известни закони, а някога са вън от тях. Според някои, преданията са свещени. Има човешки свещени глупости и престъпления, но те не могат да изменят онези свещени закони, които лежат в основата на човешкия дух и човешката душа. – Защо греши човек? – Защото понякога душата и духът му се проявяват неправилно. Виждали ли сте, как някоя тиква пролазя между прътите на един плет и там цъфти, връзва, в резултат на което се деформира – някъде е притисната. – Коя е причината за това? – Много просто: като не разбира законите, тя се провира между двата прътa, без да вземе пред вид мястото, с което разполага. Като върже, плодът няма условия да се развива свободно, поради което се притиснал някъде. Ученият ще създаде цяла теория за обезформяването на тиквата, всъщност, няма нищо особено в това. Когато градинарят правел плета, той нямал нищо пред вид. Той искал да запази градината си от прасетата, т.е. от всички външни нашествия, които пречат на неговите интереси. Злото се заключава в това, че всички хора живеят все по предания. Вълкът живее по предание и, ако синът му наруши това предание, баща му ще го запита: Синко, кой ти даде право да нарушаваш свещените правила на своите предци? Ако малкото паяче се откаже да тъче своята мрежа като баща си, последният ще го запита: Синко, кой ти даде право да нарушаваш свещените правила на своите предци? И съвременните хора, които минават за културни и религиозни, казват, че не може да се живее без религия и без предания. Според мене, това с само една трета от истината. Как могат животните без религия, без предания и без черкви? Не е важно, дали човек може без религия; важно е, дали той може без храна, без вода, без въздух и без светлина. Човек не може да съществува без хляб, без вода, въздух и светлина. Това е закон. Да се казва, че човек не може без религия, това е предание. Следователно, човек трябва да бъде не само религиозен, но и духовен; не само духовен, но и Божествен. Без религия може, защото религията е предание.

Христос отговаря на книжниците н фарисеите: „Този народ с устните си ме почита, а сърцето му е далеч от мене." Божественото учение казва, че

ние трябва да се простим, да се откажем от всички грехове и престъпления, да напуснем свещените предания. И в науката има свещени предания, ред хипотези и теории за създаването на света. Правени са опити, изследвания, изчисления, но те са далеч от абсолютната истина. Ето, и аз ще ви кажа едно свещено предание: Човек е длъжен да пости поне един ден през месеца, да даде почивка на стомаха си. Значи, той е длъжен да прекара в пост поне 12 деня през годината. От времето на Христа досега са минали две хиляди години. Всяка година по 12 деня пост, значи, всичко 24 хиляди дни пост. Те правят 65 години. Това е дълг, който хората трябва ла изплатят. За да изплати този дълг, човек трябва да пости пет дни и месена. Знаете ли, колко струва този дълг на природата? Той се равнява на 24 билиона лева. За да се изплати тази сума човек трябва да плаща средно по пет лева на ден. В моретата има около десет милиона тона злато. За изплащане на този дълг са потребни шест милиона тона злато. За пренасяне на златото са нужни шест хиляди вагона, които ще изминават шест хиляди километра в час. Това е моето изчисление за дълга, който трябва да платите за 12 деня пост през годините, от времето на Христа до днес. И като ме питате, защо страдате, казвам: Всички хора страдат за 12 деня пост годишно, с което са нарушили свещения закон на преданието. Човек трябва да яде по три пъти на. ден. – Не е верно. Воденицата, която мели брашно, трябва поне един ден в месеца да прекрати работата си, за да поднови камъка. На същото основание и човешкият стомах трябва поне един ден в месеца да си почине, за да продължи работата си добре. Това, което ви казвам, не е доказано научно, според официалната наука; това са мои научни изследвания и изчисления. Това е едно свещено предание. Като се питаш, защо страдаш, знай, че страданията ти са резултат на неспазване на 12 дневния годишен пост. Когато камъкът на твоя стомах се развали, трябва да си купиш нов камък, но на земята мъчно се купува нов камък. За да си купиш такъв камък, трябва да напуснеш земята. Това е дълга разходка, за която са нужни около 45-50 години. Това наричат хората отиване до небето и връщане на земята. Така го наричам и аз. Обаче, източните народи го наричат „прераждане". – Защо умира човек? – Защото се е развалил камъкът му. Той отива да си купи нов. За обикновените хора срокът за купуване на нов камък е най-малко 50 години, а за великите напреднали хора - е 2000–2500 години.

Запитаха Христа: „Защо Твоите ученици престъпват преданието па старите?" И сегашните хора задават същия въпрос. Чудни са хората! Майки и бащи, кажете ми, дали вашите синове и дъщери в детинството си не са престъпвали някои свещени предания? Кое дете не е престъпвало преданията на старите? Защо децата престъпват преданията? Ще кажете, че са малки, нямат още съзнание за това, което нравят. Не само защото са деца. Има и други причини, които сега не искам да изнасям. Аз зная, как

децата престъпват преданията, когато ви дойдат гости. Като види това, майката бързо изнася детето навън. Има ли човек в света, който да не е престъпил старите предания? Време е вече да се освободим от лъжливото учение, че трябва да живеем по предания. Казвате: Човек се ражда и умира. Това е старо предание, което не отговаря на истината. Питат: Защо трябва човек да се ражда и умира? Ако под „раждане" разбирате, че умирате за другия свят, а се раждате на земята, това има смисъл; и ако под „смърт" разбирате заминаване от един свят в друг, дето се, раждате, и това има смисъл. Да мислиш, че със смъртта става прекратяване т земния живот, за да влезе човек в нова форма, това е свещено предание. Според това предание, хората приемат съществуването на другия свят. Обаче, има и друго предание, според което се отрича съществуването на другия свят.

„Защо Твоите ученици идат с немити ръце?" – Защо човек трябва да мие ръцете си? – За да не се заразява. Какво ще кажете за съдията, който понякога осъжда невинни хора? С чисти ръце ли съди той? Когато говориш неверни думи за някого, изми ли ръцете си? Когато мислиш криво, изми ли ума си? Когато чувстваш неправилно, изми ли сърцето си? Ето защо, когато измиваме ръцете си, трябва да измиваме и устата, и ума, и сърцето си – всички удове. Ако измиваме само ръцете си, а умът и сърцето ни остават нечисти, това е свещено предание, чрез което маскирате престъпленията си. Извършиш едно престъпление и веднага измиваш кръвта около себе си. След тона казваш: Чист съм. - Има ли нужда след това да миеш ръцете си? Като контраст на старото предание, Христос казва: „Моите ученици ядат с немити ръце". Ето защо, когато човек извърши престъпление, трябва да остане с немити ръце, да знаят Бог, хората и той сам, че е направил престъпление. Днес, като направи престъпление, човек се напръска с парфюм, за да прикрие престъплението си. Това е културата на лъжата. Това, което говоря днес, се отнася до християните. Онези, които не са християни, са свободни. Те минават за праведни, никакъв закон не ги засяга.

„Защо Твоите ученици нарушават старите предания?" – Защо и вие нарушавате Божия закон? – Кой е Божият закон? – Да мислиш, да чувстваш и да действаш право. Според мене, много от европейските народи не са културни, защото прилагат своята негативна воля. Това е волята на свещените предания. Положителната воля действа в човека само тогава, когато прави добро. Ако носиш омраза в сърцето си, а работиш върху възпитание на волята си, тури преграда на своите нечисти мисли и чувства. Волята на онзи, който не прави добре, е като на животните. Когато хваща жертвата си, и лъвът има воля, но тя е животинска, не е разумна. С такава воля светът не може да се поправи. Много фарисеи и садукеи, както и сегашните философи, са разисквали върху въпроса, как да оправят света.

Светът ще се оправи, само когато попадне под влиянието на великия Божи закон. Той действа еднакво, както върху индивида, така и върху семейството и обществото. Дето има предания, той не работи, Там той е толкова верен, колко и моите изчисления, според които определих на християните едни дълг от 24 билиона лева. Това е хипотеза, не е научно доказана теория. Има научни изчисления, които, според мене, не са абсолютно точни. Например, един учен е изчислил броя на трептенията на червената светлина. Според него, те са 428 билиона трептения, а според мене – 429 билиона. Кой ще оспори моето изчисление? Същият учен казва, че портокалената светлина има 602 билиона трептения; аз казвам, че са 506 билиона трептения. Кой ще оспори това изчисление? Колкото и да поддържате едни или други изчисления, всички са с приблизителна точност, не са абсолютни. Трябва да дойде една комисия отвън, да се произнесе, кой от двамата е по-прав. Как ще реши тя въпроса? Изчислено с също, че трептенията на червената светлина, в един квадратен сантиметър, образуват около 70 хиляди вълни, портокалената светлина – около 69,720 вълни и т.н. Тези изчисления могат да се оспорват. Това са все хипотези. И аз мога да изляза с ред изчисления, малко или много противоречиви, с тези на сегашните учени. Как ще ги опровергаят?

Съществува един неоспорим закон, който гласи: Всяка права мисъл, право чувство и право действие не произвеждат никакво раздвояване, не хвърлят никаква сянка в човешкия ум, в човешкото съзнание. Всеки може да провери този закон. Срещате един човек за пръв път и казвате, че ви прави добро впечатление. Говорите с него, и разговорът ви не причинява никакво съмнение във вас. Живеете с него десетина години и запазвате първото си впечатление за него. – Какво показва това? – Че мислите, чувствата и постъпките на този човек са прави. Значи, законът е верен. Обаче, ако още при първата среща с някого, в ума ви се появява противоречие и раздвояване, този човек е наполовина добър и наполовина лош. Ако по този закон започвате търговия, ще знаете – колкото сте внесли, толкова ще получите. Вашите търговски сделки приличат на тази, която направил един турчин с турския бей. Той поискал от бея 500 лири на заем с условие, да му плати 100% лихва. Първия и втория месец платил лихвите, след което запитал бея: Доволен ли си от мене? – Дотук съм доволен, но кога ще платиш майката? Значи, турчинът платил само.половината от парите, а другата половина изял. Така постъпват мнозина: взимат пари под лихва 100%, обещават да си изплатят дълга, но като дойде до майката, премълчават. Сегашните хора страдат, защото са изяли майката. За да се платят агънцата, майката трябва да е на лице. Казваш: Страдам. – Майката я няма. – Какво да правя? – Ще намериш нов кошер, ще вземеш нова царица, и пчелите отново ще забръмчат. Днес, майката – царицата –- я няма. Под „царица" разбираме Божествената мисъл, която е основа на

всички мисли. Всичко се движи около нея. – Какво отношение има това към нас? – Знание ви е нужно, като основа на живота. Какво ще стане с вашия красив палат, ако основата му не е здрава? В скоро време той ще се събори. Каква полза от красивите блестящи камъни, щом основата му не е здрава? Предпочитам да живея в проста, но здрава колиба, отколкото в палат, който утре ще ме затрупа. Ще кажете, че светът е така създаден. Вашият свят е създаден, както моите изчисления и тия на учените, направени за броя на трептенията на светлината и на нейните вълни.

Питам: Мислили ли сте някога върху въпросите: Как е създаден светът, как е нареден вашият живот, отде идете и накъде отивате? Жалко е, човек да не познава майка си, баща си, братята и сестрите си. Аз правя предположения, че този човек или отдавна е напуснал баща си и не знае, къде се намира, или се отдалечил много, или братята му са измрели, че останал самотен. Казваш: Религиозен човек съм. – Така е, но съвременните хора гледат на религиозните като на такива, които се грижат, първо, за уреждане на своя живот, а после – за построяване на черкви, училища, болници. Наистина, яви ли се ново религиозно учение, то се наема, първо, да града черкви, да урежда службата им и др. Това става, докато се изопачат всички неща. Тогава, горко на онзи, който не ходи на черква. Че някого осъдили несправедливо и го турили в затвор, това е в реда на нещата. Учението не държи сметка за това. Такива са преданията на старите. Аз гледам на религията като форма на нещата, на духовния живот – като на съдържание, а на Божествения – като смисъл на нещата. Когато се говори за черква и за религия, разбирам форма на някое гърне. Питам: Празно ли е гърнето, или има нещо в него? Кое е това гърне? – Човешката глава. Тя не е нищо друго, освен гърне, а мозъкът е смисълът на гърнето. Ако твоят мозък мисли правилно и може да постави ред и порядък навсякъде, това е истински човек. Според едно предание, хората гледат на живота като на постоянна борба. В една евангелска песен се казва, че животът е постоянна борба. Към това аз прибавям следното: Животът е непрестанно мъчение, непрестанен труд, непрестанна работа. В света се борят разни партии, разни борци, но това не е смисълът па живота. Животът не е борба. Той може да се развика и изявява, без да се борят хората.

И тъй, да се казва, че животът е борба, това е свещено предание. Ако за тази борба нарушаваме Божия закон, т.е. вътрешния закон, който гради в нас, ние сами се излагаме на страдания. От това страда и обществото, защото то се ползва от нас дотолкова, доколкото нашите гърнета – нашите глави са здрави, за да не влиза през тях въздух. Първото условие за работа е, главата на човека да бъде здрава, да не се разваля мозъкът; второто условие – дробовете да бъдат здрави и третото условие – здрав стомах.

Само онзи работи добре, който мисли, чувства и постъпва право. Дали вярвате в това, или не, то е друг въпрос, защото и във вярата има предания. Ако твоята вяра ти помага да растеш и да се повдигаш и те свързва с добри хора по ум и сърце, тя е истинска. Аз говоря за вярата, а не за религията, защото се срамувам да говоря за нея. Защо се срамувам? – Защото от осем хиляди години не съм срещнал нито един човек, който да е издържал на своите религиозни убеждения. Срамувам се да кажа, че принадлежа към известна партия или даден народ. – Защо? – Защото няма партия, народ, които да са издържали своя изпит. Питат някого: Какъв си по народност? – Българин. – Лесно се казва, че си българин. Това е надпис, турен над твоя дюкян. Но издържал ли си изпита като българин? Лесно се казва, че си българин, французин, или англичанин. Колкото и да е благороден един народ, нито един още не се е осъзнал като част от цялото човечество и да работи за общочовешките права.

„Защо Твоите ученици не служат на старите предания?" Христос задава въпроса: Защо вие служите на вашите предания? И аз задавам същия въпрос. Нямам нищо против преданията, но ако се основават на Божествения закон. Ако, според закона на преданията, се раждат по-малко, а умират повече, има ли право той да съществува? Ако вашата търговска кантора губи повече, а печели по-малко, има ли смисъл да съществува тя? Тази кантора трябва да ликвидира.

„Защо Твоите ученици ядат с немити ръце?" Защо фарисеите зададоха на Христа, именно, този въпрос? За-що не Го запитаха за очите на учениците Му? Може би, те трябваше да ядат и с мити очи? Това, че учениците на Христа ядат с немити ръце, показва, че живеят в грешен свят. Можеш ли да измиеш ръцете си от линиите, написани по тях? Линиите на ръцете никога не могат да се измият. Те показват, как си живял в миналото, как са живели твоите родители и прадеди. Те показват, как живееш сега. За невежия човек ръката може да се измие, но за учения – не може. И аз виждам човешката ръка немита. За да се измие, ръката трябва коренно да се преобрази, да започне човек да мисли, да чувства и да постъпва правилно. Не мислете, че човек може изведнъж да се измени. Достатъчно е да не греши. По този начин, той постепенно ще се върне към своето първично състояние на чистота. Някой наследил пиянството от своите родители. Как ще се освободи от този порок? Силна воля е нужна за това. Има начини за освобождаване от пиянството. Един от тях е методът на Луи Куне – лекуване с вода. Ако пияницата приложи този метод, значително ще си помогне. Чрез волята си човек може да се лекува и от своите вътрешни недъзи. С един замах човек не може да се освободи от старите свещени предания, които е придобил с течение на години. Не може да се откъсне главата на хидрата с един замах. Хиляди години са нужни за това.

Не може с един замах да се очисти бялата раса. За да се очисти от своите недъзи, тя трябва коренно да се измени. Животът на индивида, на семейството, на обществото трябва да претърпят коренни преобразования. Не е лесно да се откажеш от едно старо предание. – Защо трябва да се откажем от старите предания? – Защото не са донесли щастие на човечеството. Положението на сегашните хора е като това на говедата, които колят. – Какво трябва да се прави? – Ако говедата могат да съсредоточат мисълта си към онзи, който ги коли и му предадат Божествената мисъл, той ще престане да коли. Като не са а състояние да работят с Божествената мисъл, хората казват: „Преклонената главичка остра сабя не сече." Преклонена главичка към доброто – разбирам, но не и към злото. Не трябва да давате място на лоши мисли в своя ум. Едва лоша мисъл след време може да причини пакост, както на самия човек, така и на окръжаващите. Ще кажете, че това е философско твърдение. И така да е, това твърдение се основава на положителни данни.

Питате: Кога ще се оправи светът? – След хиляди години. Много време още хората ще вървят по старая път. Те постепенно ще се изяснят. Този процес е неизбежен, защото земята влиза и нова област. Всички стари форми ще се изменят. Новите форми ще разрушат старите. Хората няма да забележат, как ще израстват, как ще станат нови хора. Старите форми ще паднат, както канят есенните листа на дърветата. На мястото на старите хора ще дойдат нови, с нова мисъл.

„Защо Твоите ученици нарушават преданието на старите?" - Моите ученици не пазят старите предания, защото имат за цел да възстановят Божествените закони между хората. И сегашните хора търсят начин да подобрят живота си, да си помогнат. Те очакват нов живот и казват: Спасението ще дойде от небето. Под „небе" разбирам разумен живот. Значи, те очакват хората да станат разумни, да гледат на своите интереси като на общочовешки. Разумният живот може да съществува и на Земята, както на всички останали планети. Разумният човек живее при всички условия, а глупавият – само при известни условия. Мнозина се намират в едно хипнотично състояние на съзнанието и казват: Светът ще се оправи след хиляди години. – И така да е, ти трябва да започнеш своята работа. Ако бубата, която се завива в пашкул, не избере една точка, отдето да започне, тя никога няма да свърши своята работа. Ако сега не туриш здрава основа на своята къща, какво ще бъде положението ти след хиляда години? Не само един човек, но всички хора трябва да започнат да мислят правилно. Права мисъл е нужна на всички хора! Отдето и да иде тази мисъл, приемете я. – Работа се иска от вас. – Да, работа се иска от всички. Не само това, но човек трябва да бъде смел, готов да се отрече от старото. Понякога животните проявяват по-голяма смелост, по-голяма

пожертвувателност от хората. В природата съществуват закони, които хората още не подозират. Като не познават тези закони, те гледат на много явления, като на капризи на природата.

Калмиа Фламарион е описал различни явления, за които учените не дават никакво обяснение. Как ще обясните странните явления при електричеството? Лесно е да се каже „капризи на електричеството." Как ще си обясните следните явления? Един човек пътува с кон през една гора. Пада една електрическа топка върху него и изгаря всичките му дрехи и обувки, и той остава гол, но здрав, никак незасегнат от електричеството. Преди 50-60 години в грънчарницата на един майстор в Балчик пада гръм. Електричеството засегнало всички празни грънци, а пълните останали неповредени. Друга електрическа топка пада на едно поле и колкото животни среща на пътя си, разсича ги на две равни половини. На едно място пада гръм, задига една голяма стена и я поставя на сто метра разстояние от първото ѝ място. Понеже учените не могат да обяснят тези явления, наричат ги с общо име „капризи на електричеството."

Казвам: Каквото и да мислят учените за себе си, ще дойде ден да признаят, че още много има да учат. Съществуват закони в природата, за които учените още нищо не знаят. Един ден, когато се натъкнат на тези закони, те ще се видят в чудо. Едно време дипломатите и държавниците можеха да предвиждат, как ще се развиват събитията в политиката. Днес те не могат да предвидят, какви събития ще настъпят даже през седмицата. – Защо? – Защото условията на живота се изменят бързо. И те се намират пред изненади. Това ги прави фаталисти и казват: Става нещо особено! Иде нещо ново! – Какво иде? Какво ще стане? – Аз ще ви кажа, какво ще стане: гъсеницата ще пробие пашкула и, като пеперуда, ще хвръкне навън. Това ще го проверите, всички ще хвръкнете и ще излезете навън. Новите условия, новото време, което иде. ще застави всички хора да мислят и чувстват по нов начин.

Да отворим място за новото, за новите сили, които работят у нас. – Отде ще дойдат тези сили? – От природата, от всички хора. Трябва ли човек да бъде по-слаб от животното? Има змии, които, като ухапят човека, умъртвяват го – силна е тяхната отрова. Значи, змията е по-силна от човека. Някоя жена срещне един бивол и, само като я погледне, тя започва да бяга. После казват, че биволът бил глупаво животно. Как може да бъде глупав, щом те кара да бягаш? Биволът казва: Като не разбираш законите на природата, ще бягаш. Три часа преди да се развали времето, пчелите предчувстват това и бързат да се скрият в кошера си. Много учени не могат да предскажат точно, кога ще се развали времето.

Един ден видях в Борисовата градина, как дами от висшето общество, бягат с прилепнали до телото рокли от дъжда, търсят подслон да се скрият. Пчелите щяха да предвидят разваляното на времето и нямаше да преживеят тази изненада. – Защо хората се изненадват? – Защото не познават законите на разумната природа. Казваш им, че времето ще се развали, а те отговарят: Може и да се оправи. Може да се оправи, но знаеш ли положително това? – Предполагам. Сегашните хора живеят с предположения, И момата, която ще се жени, предполага, че мъжът й ще бъде добър, красив; свекървата и зълвата ще бъдат добри. Като се ожени, не излиза така. Тя казва: Дотегна ми животът. – Защо? – Защото градила живота си на предположения. За да не изпадаш в разочарования, погледни ръката си и виж, какво е написано на нея; погледни главата и лицето си, да видиш какво е писано на тях. След това направи точни математически изчисления, да знаеш, с какъв капитал разполагаш. При това положение, няма да имаш никакви изненади, никакви разочарования. Ако купиш едно гърне със съдържание по-долнокачествено, отколкото си очаквал, трябва ли да се разочароваш? Купуваш едно гърне масло, което минава за доброкачествено. Като се върнеш в къщи, виждаш, че си се излъгал. Отвън маслото е хубаво, прясно; като го разрежеш, виждаш, че вътре, вместо масло, е турена цяла зелка. Какво ще правиш? Ще се научиш да бъдеш внимателен. Друг път, като купуваш масло, ще проверяваш, цялата глава ли е масло, или вътре има зелка. Маслото струва 50 лв. килограма, а зелката е евтина. Нашите глави трябва да бъдат пълни с доброкачествени неща. Жалко е, че главите на много хора са празни, без никакво съдържание. Възразявате: Това са празни неща. Ние имаме наука, правим научни изследвания, знаем, колко трептения имат седемте цвята на спектъра. След това ще цитирате, какво казал този или онзи автор. И ние знаем, какво са казали и писали тези автори. Техните писма приличат на рисунките на малките деца. Майката казва: Виж, каква хубава рисунка е нарисувал нашият Иванчо. Ще я запазя за спомен. – Това е обикновена дарба. Детето ти не носи заложби на велик художник.

Един баща, като чул от устата на детето си една умна дума, извикал от радост: Моето дете ще бъде гениално! – Никакъв гений няма да стане. Геният има определени черти на лицето, определен череп, определено чело. Всеки човек се ражда с определена мисия, колкото тя да е малка, или голяма. Защо да не се радваш, ако детето ти бъде обикновен човек, но да изпълни мисията, която му е дадена? Малкото колелце в часовника изпълнява толкова важна работа, каквато и голямото. Малкият работник на държавата е толкова важен, колкото и министър председателят. Обесили един скромен, незначителен човек. Казвам: Не трябваше да обесвате този човек, който, макар и малка частица от общия, голям механизъм, ще спре неговото движение. Но хората не знаят, че в бъдеще,

убийството на един човек ще причини голямо зло на човечеството. Да убиеш майка си или баща си, това е непростително престъпление, но и до днес още се вършат такива престъпления. Хората са много затъпелн! Каква култура е сегашната? Осъдят някого на обесване, и след това викат свещеник да го причести! Свещеникът го утешава с думите: Такава е Божията воля! – Не, не трябва да го причестяваш, но кажи: Аз не одобрявам убийствата. Бог е казал: „Не убивай!" Аз не говоря за външните убийства, но за вътрешните. Не говоря за набралия цирей, но ако ме питат, може ли да се отреже здраво място, казвам: Нямате право! Всеки човек, в присъствието на когото се върши престъпление, трябва да го отхвърли от себе си, да не участва в него.

„Защо Твоите ученици нарушават преданието на старите?" – Моите ученици не могат да ходят по пътя на старите свещени предания. Като развивам тази тема пред вас, свещениците, както и вие, които ме слушате, ще кажете, че това учение е опасно. – Не е опасно. Напротив, то ще ви спаси. Ако вървите още по стария път, ще потънете надолу. Вие вървите по лед, който се огъва и пука. Кажат ли ви да продължавате да ходите по него, мислят ви зло. Ледът, на който сте стъпили, се огъва и пука под краката ви. Направите ли още две крачки напред, ще се намерите на дъното на езерото. – На кое езеро? – На езерото на свещените предания. – Пътят през езерото е прав. – Не е само този път прав. Сега се налага да обиколиш езерото и да минеш по друг път. Всички хора искат да се осигурят – честно или нечестно, не е важно – да се осигурят! Има друг закон за осигуряване. Ако вървиш по стария път, може да направиш много престъпления, без да те види някой, но след години ще те сполетят най-големи нещастия. Като знаете това, пресявайте свещените предания, в които живеете. Изпитвайте мислите и чувствата си. Туряйте настрана всяка мисъл и всяко чувство, които внасят раздвояване в ума и в сърцето.

Един ден отидох в Борисовата градина и седнах на една пейка. Близо до мене виждам един мравуняк. Една мравка ме полази. Хванах я с двата си пръста, тя се обърна, започна да ме хапе. – Защо ме хапеш? – Знаеш ли, че мога да те стисна между двата си пръста и да те изпратя, дето не си мислила. Тя отговаря: Боря се с два страшни великана – Това са двата ми пръста. Ти нямаш представа за човека, затова си позволяваш да хапеш. – Да, но ние имаме свои пътища и съобщения и, който си позволи да минава по тях, ще го хапем. – Никакви пътища и съобщения не ме плашат. Ако пъхна бастуна си във вашия мравуняк, ще ви пръсна на различни страни. Пуснах мравката на свобода и продължих своите размишления.

Казвам: И хората се намират в положението на мравките. Докато са силни и здрави, те мислят, че могат да правят, каквото желаят. Обаче, щом ги

хванат двата пръста на Провидението, те започват да се гърчат, да хапят и казват: Два великана ни нападнаха. – Това са двата пръста на Провидението, които неизбежно ще дойдат. Казвате: Ако не са тези два великана, по-добри хора от нас няма да се срещнат. – Днес Бог е стиснал българите между трите си пръста - сърбите, румънците и гърците. Казвате: Ако не бяха тези пръсти, лесно щяхме да се справим. Имаме си мравуняк, имаме закони. – Бог може да разбърка мравуняка ви, да измени вашите закови. Като дойде до европейските народи, Бог ги хваща с петте си пръста и ги пита: Готови ли сте да живеете братски помежду си? Ако не сте готови, и вашия мравуняк мога да разбъркам. Хората наричат това революция, а аз – разбъркване на мравуняка. Достатъчно е да пъхна бастуна си в мравуняка, за да разпръсна мравките по всички страни на света. Има мравки, каквито са термитите, които внасят страх и трепет между хората. Те имат своя артилерия, кавалерия; опасни са термитите, всичко изяждат. От тях бягат н животните, и хората.

Сега хората очакват нещо ново. Едни очакват да се оправи светът по магически начин, а други очакват революция. Светът е оправен, няма защо сега да се оправя. Обаче, умните хора трябва да разсъждават правилно. Мислите ли, че ако мравунякът се разпръсне, няма да се премести другаде? Ако хората живеят братски помежду си, ще видят, че Божественият свят е оправен: има изобилно храна за всички; материал за съграждане на къщи също има за всички; за всички има добри условия за живот. Злото се заключава в това, че всеки иска светът да се оправи индивидуално за него, на него да е добре.

Един ден грънчарите се обърнали.към един мъдрец с молба, да им изпрати сухо време. – Ще бъде според желанието ви – казал той. След това дошли при него земеделците с молба, да им изпрати дъжд. – Ще бъде според желанието ви. – Не, грънчарите и земеделците трябва да се споразумеят помежду си. Времето трябва да бъде и сухо, и дъждовно, т.е. и добро, и лошо. Каквито промени и да стават, те са на място. Не е лошо,че времето се променя, но всяка промяна трябва да се използва разумно. Каквито промени да стават в разумния живот, ние трябва да се подчиняваме. Днес народите искат да се освободят от царизма. Добре е това, но в каквато партия да влизат, доброволно, или насилствено, тази партия пак има своя глава – цар. Може да го наричат водител, но той е цар на партията. - Какво, всъщност, правят хората? Отказват се от един порядък и, в края на краищата, установяват същия порядък. Това е в реда на нещата, но когато организираните общества почнат да се изтезават, това говори за анархия, за неразбиране принципите на разумния живот. Който признава ума, той живее в ума; който признава сърцето, живее в сърцето; който признава волята, живее във волята; който признава душата, живее в

душата; който признава духа, живее в духа. Основният принцип в живота на всички е да съзнаваме, че сме разумни същества и, докато спазваме законите на разумния живот, ще живеем добре; щом ги нарушим, ще дойдат лошите последствия. – Кога идат лошите последствия? – Когато живеем по старите предания; когато едни работят по-малко, за сметка на другите; когато всеки се стреми да забогатее, да се осигури.

Днес, при скъпия живот, всеки се нуждае от много пари. Може ли България да задоволи нуждите на всички хора? Въпросът не се отнася до парите. Важно е, може ли България да произведе толкова храна, че да задоволи всички? Ако хората се обичат и прилагат любовта, те ще разменят помежду си това, което имат в излишък. Обаче, при сегашните условия на живота, това е невъзможно. Бъдещето ще реализира този идеал. За това са нужни най-малко 350 хиляди години. Тогава ще се създадат нови гърнета, т.е. нови мозъци, в които ще се влее новата мисъл. Тогава хората няма да се питат, коя религия е по-права, кой обществен строй е по-добър, кое управление е по-добро. Тогава те ще имат светъл, ясен ум, който ще бъде видим; тогава душата и духът на хората ще бъдат видими. Днес те не са видими, но след 350 хиляди години и умът, и сърцето, и душата, и духът ще бъдат видими, както се вижда слънцето. Запишете това в книгата на вашия живот, че един ден, когато бъдещето поколение разтваря тази книга, ще каже: Това е било предсказано в далечното минало. Който го е предсказал, думите му са истинни и верни.

Сегашните хора казват: Видимото ще си остане видимо, а невидимото - невидимо. Аз пък казвам: Като се срещнем след 350 хиляди години, вие ще виждате ума, сърцето, душата и духа ми, но и аз ще виждам вашите. Това е новото учение. – След 350 хиляди години ли ще бъде това? – Те са като 350 деня. Хиляда години са като една година. Светът ще претърпи големи промени. Тогава хората няма да живеят по старите предания. Ще се тури край на свещените глупости и престъпления. Всичко старо ще остане в архивата на сегашното човечество.

Беседа от Учителя, държана на 2 май, 1920 г. София.

1920_05_09 Запалят свещ

ЗАПАЛЯТ СВЕЩ

Беседа от Учителя, държана на 9 май, 1920 г., София.

"Нито запалят свещ и я турят под шиник, но на светилника и свети на всички, които са вкъщи." (Матея 5:15)

„Нито запалят свещ". Тук свещта се взима като емблема, позната на всички. Казват „свещица", а българите я наричат още „вощеница". Всеки би се запитал, какво се крие в една восъчна свещ. Може да се крие много нещо, а може и нищо; може да съдържа много нещо, а може и нищо. Едно време тези свещи се продаваха по пет стотинки, а сега са по-скъпи. Времето определя цената на нещата. Нещата имат смисъл само за живите хора, а не за мъртвите, които нищо не виждат. Глупавите хора нищо не разбират; безумните на всичко се смеят, а беззаконниците всичко престъпват. Христос говори на малката, жива свещ, която има смисъл за живите и разумни хора.

В прочетената глава Христос говори за блаженствата, като основа на живота, и после казва: „Вие сте солта на живота". Значи, Той разглежда солта като основа. След солта се явява малката свещ. Като гори, свещта издава светлина. Следователно, и мисълта е гориво, което носи светлина. Мисълта свети. В този смисъл, и човек е малка свещица, която гори и свети. На земята тези свещици горят от 1 – 120 години най-много. Някога са горели и до 900 години. Аз взимам думата „свещица" като слаба проява на човешкия ум. Дом без запалена светица вечер е непривлекателен. Запали ли се най-малката свещица, той вече привлича. Ако двама или трима души, които живеят а един дом, са запалени свещици, домът оправдава своето предназначение, Този дом има смисъл да съществува. Майката, бащата, децата са живи, малки свещици, които светят. Те красят светилника на този дом.

Христос казва: „Така да просветне лицето ви." Това значи: Така да просветне високото проявление на човешкия дух. А това, което сега искам да ви кажа, ще се разбере дотолкова, доколкото съзнанието ви с разширено. От съзнанието зависи, дали нещата ще бъдат разбрани, иди неразбрани. Мислите ли, че мравките, които живеят в мравуняка, виждат звездите? Освен мравуняка, за тях не съществуват нито небе, нито звезди. Не само мравките, но и по-висшите животни не виждат звездите, на които ние се радваме. Много животни не знаят, че съществува слънце. Те виждат, че в техния свят стават известни промени: че отнякъде иде светлинка, която

след време изгасва, но отде иде тя, каква е, нищо не знаят и не разбират. По същия начин и хората забелязват, че в техния живот стават известни промени, но как стават, и кои са причините за това, не знаят. Следователно, ако човешкото съзнание се разшири, човек ще вижда повече звезди, ще вижда и друго слънце, по-красиво и по-голямо от това, което днес вижда. Ще кажете, че това са хипотези и теории. – Така е, щом нещо не ви е ясно, то е хипотеза. Затова, аз наричам съвременните хора – хора на хипотезите. Всеки човек е хипотеза, затова, не само че не разбира природата, но и себе си не разбира. Бих желал да срещна един философ или духовен човек в България, който да каже, че познава себе си. Няма такъв човек в България. Онези, у които съзнанието не е пробудено, схващат това като обида. Търговецът, който работи само с книжни пари, трябва ли да се обижда, ако му кажа, че няма ефектив, звонков капитал в касата си? Той ще каже, че работи с два-три милиона. – Да, но това са фиктивни пари, не са златни монети. Един ден този търговец може да фалира, и всичкият му капитал, всичките му акции ще отидат на вятъра.

Казвам: Повечето от сегашните хора работят с фиктивен капитал. Те са големи фирми с малко съдържание. Обаче, природата не търпи такива фирми. Живата разумна фирма не търпи лъжата, затова е създала смъртта. И царе, и владици, и патриарси, и попове – всички умират. – Защо? – Защото фирмите им са лъжливи. – Това е много казано. – Възможно е, но е велика истина. Защо търговецът трябва да фалира? – Защото няма капитал. – Защо умира майката? – От глад. – Защо умира бащата? – От глад. – Защо умират децата? – Също от глад. Всички хора умират от глад, защото стомахът им не е в състояние да възприема и асимилира правилно храната. С други думи казано: В техния стомах няма онзи ефектив, онези звонкови монети, с които може да работи. Стомах, който работи с фиктивен капитал, лесно фалира.

„Свети на всички, които са вкъщи". Щом се запали малката свещица и се тури на светилника да свети на всички, съзнанието на човека се пробужда. Светилникът е единицата, умът, който трябва да се постави в рамките на великия Божи закон, с който мерим нещата. Ще кажете, че свещицата, която свети на светилника, е малка, нищожна. Помнете: Всички велики събития водят началото си от тази малка свещица. Всички взривни вещества избухват все от такива малки искрици. Една малка искрица, попаднала в голямо количество динамит, произвежда хиляди пъти по-големи разрушения от големия огън. Заблуждението, в което изпадат хората, се дължи на желанието им да бъдат големи хора, големи величини. Ако си голям човек, с голямо съзнание за себе си, нищо не можеш да направиш. Колкото си по-малък, с по-малко съзнание за себе си, толкова повече неща можеш да направиш. Ако си твърд, като камък, нищо не

можеш да направиш. Под „малък" не разбирам слаб човек, да се приспособява и нагажда. Да се приспособяваш на какво? На студ, на лоши хора, които не търпят истината? – Не, истината не търпи тези неща. Аз не се приспособявам към вашите разбирания; аз поддържам своите разбирания. Според вас, аз може да съм глупав човек; според мене, вие може да сте глупави – значи, квит сме. Много естествено, едни за други сме глупави: вие не разсъждавате като мене, но и аз не разсъждавам като вас. Като се съберат двама глупави хора на едно място, те свършват една глупава работа. Обаче, в сегашния свят една глупава работа е за предпочитане пред една много умна работа. От ваше гледища, умно е човек да се ожени, да си роди няколко дечица. От Божествено гледище, това е глупаво. Бог създал човека да живее като ангел, а той се жени, раждат му се деца, цяла опашка след него и, като израснат, дъщерите почват да боледуват, синовете да крадат и убиват. Той се вижда в чудо и казва: Побеля ми главата от тези деца! – Умен човек ли си ти?

Съвременният свят се крепи на глупавите хора. Те работят и следват пътя, който Бог им е начертал. Умните хора, т.е. тези с високо съзнание за себе си, са като бръмбарите, по цели дни пеят и свирят, философстват, чертаят планове, но нищо не работят, нищо не прилагат. – Тогава всички да станем глупави! – Глупавият си е глупав, няма защо да става по-глупав. Като говоря, аз избягвам употребата на частиците „по" и „най". Ако някой е глупав, глупав е; ако е умен, умен е. Няма защо да взимам тия имена в сравнителна и превъзходна степен; по-глупав, по-умен, или най-глупав и най-умен. По-умният е по-глупав от умния; най-умният е по-глупав от по-умния. За богатия казвам: Богат човек е. Няма защо да казвам, че е много богат. Според мене, богатството на човека се заключава в житното зрънце, което той посажда навреме. Ако ми предложат богатството на най-големия милиардер в Америка и едно житно зрънце, бих предпочел житното зрънце. За мене, житното зърно струва повече, отколкото милиардите на най-големия богаташ в света. Ще кажете: Ето един глупав човек! Ако имаме толкова пари, ще платим всичките дългове на България, и тя ще стане свободна, велика държава. Глупавият не се нуждае от пари; умният има нужда от пари. – Защо умните хора се нуждаят от пари? Какво ще стане с тях, като забогатеят? – Бог ще ги бие. Като не давате пари на глупавите, вие ги заставяте да работят, умни да станат.

Христос казва: „Да се тури. свещица на светилника, да свети на всички, които са вкъщи." – Как ще свети тази свещица? Отде ще мине светлината й? – Тя ще се проектира през човешките очи навън. Когато срещнем един човек, поглеждаме го, искаме да разберем, дали свещта му свети. Когато свещта на човека е запалена, в очите му има нещо приятно. Някога поглеждате човека в очите, виждате, че кепенците му са отворени, но

завесите са спуснати. Казвате: Свещта на този човек не е запалена. Свещта му трябва да гори и свети. Умът му трябва да се прояви. – В какво ще се прояви? – В неговите мисли, чувства и постъпки. Когато Божествената свещ в човека свети, мислите му са светли, постъпките му са правилни, разбиранията му се разширяват, и той не ходи вече с пипане, а с виждане.

Съвременните богослови казват, че Христос дойде на земята да спаси човечеството. Аз казвам; Христос дойде на земята да запали малката Божествена свещица на човешкия ум. До времето на Христа новата светлина не беше проникнала още в човешкия ум. Христос донесе тази нова светлина, за да свети на всички вкъщи. Ако трябва да се говори за обикновения човешки ум, ние знаем неговите прояви. Обикновеният човешки ум, злият гений, както някои го наричат, създаде най-големите нещастия и пакости на човечеството. Казват за някого: Дано този човек бъде умен, гениален, изобретателен. Ние, сегашните хора, не се нуждаем от такъв ум. Ние се нуждаем от ум, който свети на всички вкъщи. Като малка, запалена свещица, той трябва да определи отношенията между хората от Божествена гледна точка. Ако запаля свещицата на някого от вас, всичките му неприятности ще изчезнат. Това се отнася, както за отделния човек, така и за обществото. Тези малки свещици трябва да се запалят, да светят навсякъде. Идете в коя и да е православна или католическа църква, да видите, колко много свещи горят. И българите имат обичай да палят свещи, но време е вече, тези свещи да се запалят отвътре. Сега вие ходите в тъмнина, но един ден, когато свещите се запалят вътре във вас, вие ще дойдете до правилно, истинско разбиране на нещата. Казвате: Интересите ни с хората, с нашите ближни не са в съгласие. Казвам: Когато запалите своите малки свещици, интересите ви ще дойдат в пълно съгласие. Тогава всеки ще намери своето място в живота, всеки ще поеме своята работа. Човек е дошъл на земята да свърши някаква работа.

Днес повечето хора искат да играят видни роли в живота, както добрите актьори се прославят на сцената. Казват за някой актьор, че играе добре ролята на Хамлет, на някои от героите на Толстой, на Ибсен или на други. Според мене, всички хора са актьори в живота, няма защо да се стремят към сцената. Ако не можеш да играеш добре ролята си, като мъж пред своята жена, никакъв актьор не си. Ако не можеш да изиграеш добре ролята си със своите близки, ти не си актьор. Как ще играеш в театъра? Казват за някого, че е отличен актьор. – В какво се заключава неговото отличие? – Играл добре ролята на Хамлет. – Кое е особеното на Хамлет? Той казал: Да бъда, или да не бъда. – Какво особено се крие в тези думи? Да бъда богат, или да не бъда богат. Да бъда крадец, или да не бъда крадец. Да бъда министър, или да не бъда. Да съм цар, или да не бъда. Ако си умен, стани цар; ако си глупав, не ставай. Ако си силен, насилвай

другите; ако не си силен, не насилвай. – Искам да бъда силен човек. – Защо искаш да бъдеш силен: да чупиш главите на хората? Това е старо учение. Ти мислиш, че като вдигнеш ръка и удариш главата на някого, ще оправиш света. И цар да си, ще знаеш, че като пукнеш главата на някого, и твоята ще пукнат. Той ще се намери в положението на онзи българин, който, като се отегчил да се грижи за 90 годишния си баща, турил го един ден в голям кош и, заедно с детето си го занесъл някъде на края на града, дето го оставил сам, на произвола на съдбата. Като тръгнали да си отиват, детето запитало: Тате, забравихме коша. – Не ни трябва. – Нали един ден ще потрябва и за тебе? Много от сегашните хора – писатели, учени, философи турят баща си в кош и го изнасят вън от града, но децата им казват: Татко, вземи коша назад, защото ще трябва и за тебе.

„Турят я на светилника да свети." Тази малка свещица е необходима за всички. С други думи казано: Човешкият ум, с новата светлина, е необходим за всички. Да се възхищаваме и радваме на Божествената светлина, която никога не изгасва. Казвате, че малката свещица е нищожна. И житното зрънце е нищожно. Обаче, посейте го в земята и му дайте срок 10–20 години, да видите, какво ще излезе от него. То ще се размножи толкова много, че ще стане по-тежко от земята. Малката свещица, запалена в човешкия мозък, е ново вещество, донесено в света. – От кого? – От Христа. Новото вещество е подобно на житното зърно, което сега се сее в земята. То се присажда така към човешкия ум, както се присаждат различните плодни дървета. Който прилага изкуството да присажда, трябва да е глупав човек. От кабалистично гледище, думата „глупав" има по-силни вибрации от думите „силен и умен." Казано е в Писанието: „На силния и горделивия Бос се противи, а на слабия и глупавия дава благодат." Ученик, който си позволи да каже на професора, че е на особено мнение по известни въпроси, се изпъжда навън. Професорът му казва: Ако оставаш на особено мнение и мислиш, че знаеш повече от мене, вземи моето място и започни да преподаваш своето учение.

„Турят я на светилника." Когато тази свещица се тури на светилника да свети, светлината й ще се познава по това, че ще произведе различни промени в човешкия организъм. Съзнанието на хората ще се разшири. Човек ще бъде готов да понася всички горчивини и изпитания с търпение. Колкото и да го тъпчат, той пак ще стъпи на краката си и ще върви напред. Веществото на тази свещица никога не изгаря. Колкото повече гонеха християните, толкова повече се разгоряваше техният огън. Мнозина казват: Ще унищожим новото учение. Колкото повече го тъпчете, толкова повече ще се разгорява. То носи в себе си сили, които с нищо не могат да се унищожат. Тези сили действат вече в света. С точни математически

изчисления може да се определи размера на тази малка свещица след години. Силата на нейната светлина ще се увеличава отвътре - навън. Вътрешната красота е ценна, а не външната. Какво ще каже момъкът на своята възлюбена, ако тя мисли само за своята външна красота? Като се ожени за нея, в скоро време, той ще се разочарова и ще каже: Не струва човек да се жени. Така е казал английският реформатор Йоан Веслей, три деня след женитбата си. Той се оженил за една красива американка, но скоро се разочаровал. – Защо? – Свещта й не била запалена. След време при него дошъл един млад момък за съвет. Влюбил се в една добра християнка и решил да се ожени за нея. Йоан Веслей му казал: Не те съветвам да се жениш за нея. Тя може да живее добре с Христа, но не и с тебе. – Защо? – Твоята свещ още не е запалена. Някой ме пита: Да се оженя ли? – Не бързай! Докато свещицата ти не е запалена, не се жени.

Сега, аз разглеждам женитбата, като материална форма на робство. Старите, които са минали през това робство, казват: Хайде да турим в тази дупка и младите, да видят, какво значи женитба. Майката и бащата не казват на сина и на дъщеря си, че трябва да запалят свещиците си, но им говорят за женитба, за щастлив живот, за разходки с автомобили и файтони. Като се ожени, дъщерята казва на майка си: Мамо, тежка била тази работа. И моята е такава. Баща ти е с тежък характер, не гледа добре къщата и т.н. И това са благочестиви хора, които говорят истината. Те казват: Трябва да оженим синовете и дъщерите си, да познаят живота. Павел казва: „Ако може, по-добре е човек да не се жени.” Казвам: Човек, на когото свещицата не е запалена, по-добре да не се жени. Няма защо, сляп слепи да ражда. Няма защо, безумният безумни да ражда. Казват: Това е анархистично учение. Според мене, по-големи анархисти от сегашните хора няма. Те са анархисти по отношение на Бога и на разумния свят. Ние сме хармонисти, а не анархисти; ние нагласяваме хората. – Как се нагласяват? – Като запалим свещиците им. Следователно, дезакордирания може да нагласиш, само когато запалиш свещицата му.

„Свети на всички, които са вкъщи." Само с тази свещица човек дава правилна преценка на всички явления, на всички отношения между хората. Новата светлина на човешкото съзнание дава възможност да се преработват старите елементи в техния живот, както растенията преработват задушливия въглероден двуокис. Новата светлина може да преработи всички грехове и престъпления на хората; да преработи цялата карма на човека и от нея да извади сокове за новия живот. Аз мога да направя опит в това отношение, да видите, как става това преработване, но мястото не е подходящо. За такъв опит се изисква абсолютна хармония, да няма никакво противодействие отвън. В скоро време ще направим този опит, ще ограничим света в неговите лоши прояви. С други думи казано,

ще вържем дявола. Ще вържем не само големия дявол, но и всички малки дяволчета, които му слугуват. Няма да ги вържа аз, но предсказвам, какво ще стане. Чрез Хамлет Шекспир се запитва: „Да бъда, или да не бъда?” И вие се запитвате: Да бъда женен или да не бъда женен? – Ако свещицата ти е запалена, ожени се. Ще родиш дете, което ще носи новата светлина в ума си. Хора, на които свещиците горят, не умират. – Да се ожени ли дъщеря ми? – Ако свещицата ѝ е запалена, нека се ожени. Изобщо, хора, които живеят с новата светлина, не умират. Те само събличат старите си дрехи и минават от един свят в друг. Те не се нуждаят от гробове, нито от паметници.

Време е вече да си служите с новата светлина на съзнанието. У някои свещицата е запалена вече и свети. Без тази светлина не може да разберете величието на живота, неговия смисъл, както и сегашните ви отношения и връзки към миналия и бъдещия живот. Като знаете това, вие търсите някой отвън да запали, свещицата ви, да ви спаси. Като дойде Христос, той сам ще запали вашите свещици и ще каже: „Така да светне свещицата ви, че да прослави делата ви пред Отца вашего." Какви ще бъдат делата? Като срещнете болен, няма да търсите лекар, но с поставяне ръката си над него, той веднага ще оздравее. Като срещнете сляп, ще турите ръката си на очите му, и той ще прогледа. Аз бих развързал краката на всеки хром, който е готов да запали свещицата си; бих отворил очите на всеки сляп, който е готов де запали свещицата си. Не са ли готови да приемат новата светлина, хромият ще си остане хром, и слепият – сляп. Кого оживява Христос? Този, у когото Божественият ум свети. Всички, които бяха готови, още във времето на Христа, да запалят свещиците си, станаха на краката си и оживяха. Мнозина идат кри мене с молба, да помогна на някой болен, или сакат. Досега нищо не съм отговарял, но сега казвам: Идете при сакатия, при слепия и ги запитайте, готови ли са да запалят своите свещици. Ако са готови, и аз съм готов да им помогна: ще развържа краката на сакатия и ще отворя очите на слепия. Като ме слушат, лекарите ще кажат, че това е лъжа. Нека направим опит, да видят, кой лъже. Доведете при мене слепия, който е готов да запали свещицата си, да направим опит с него. Ще пипна очите му, и той ще прогледа. – Тогава няма да има слепи и сакати хора. – Няма да има, наистина, но и в тази наука има изключения. Не всички слепи могат да прогледат. И не всички хроми могат да проходят. Само чистият в мислите и желанията си може да прогледа и проходи. Само свободният от връзките на миналото може да прогледа и проходи. Човек трябва да се очисти и да се освободи от ония връзки, които го ограничават.

Като говоря така, мнозина ме запитват: Кажи истината направо. По кой начин можем да се очистим и освободим? – Наистина, аз често прикривам

истината. Вие ме критикувате за това. Питам: Защо и вие криете сладките неща? Каква е целта ви? Искате да ги запазите. На същото основание, и аз пазя истината. Тя не трябва да се дава в ръцете на децата. Истината, с която всеки ден правя опити, никога не ме е излъгала; всичките ми опити са сполучливи. Тя е началото на бъдещия, велик живот, който иде на земята. Тя ще освободи хората от ограниченията, в които сега живеят, и ще ги направи доволни. Като срещне гладния, тя не го премахва от пътя си, но го задоволява. Какво прави бременната жена? Тя търпеливо чака деня на освобождаването си. Не може ли да хвърли детето си? Може, но тя не постъпва така. Следователно, дайте условия на гладния да не гладува, на жадния – да не страда от жажда, на слепия – да поумнее и да прогледа. Условията на живота трябва да се подобрят, да станем проводници на новия живот, на новата светлина.

Често лекарите изпадат в противоречия, не знаят, как да помагат на болните. Викате един лекар, втори, трети, и всеки дава различни лекарства. И тримата са на различно мнение, не могат да се съгласят. Викате консулт от пет-шест лекари, всички дават мнението си, докато най-после болният замине за другия свят. Каквото са лекарите за болните, такова са обществениците за обществата и народите. Те определят диагнозата на обществото, дават му лекарства, създават различни закони, докато най-после настане пълна анархия и разлагане. Ще кажете, че България трябва да се освободи. Преди 40 години тя се освободи, но оттогава досега й се наложи един дълг от 20 милиарда лева. Как мислите, нормално ли е вървял животът на българите? Какво спечели България? Най-умните българи взеха властта в ръцете си, но България пак не се оправи. Този убиха, онзи убиха, изпочупиха главите си. Ще кажете, че този или онзи бяха вълци, нападаха стадото. – Възможно ли е, една и съща майка, България, да роди и вълци, и овце? – Еди-кой си е анархист. – Как е възможно да бъде анархист? Ако това е възможно, тогава приемам да има българи от рода на вълците, на тигрите, на лъвовете, на змиите, на пиявиците, на конете и т. н. При това положение, всички противоречия са възможни. Обаче, щом казвате, че сте българи и произлизате от една и съща майка, между вас не трябва да съществуват никакви противоречия. Казвате, че сте трудолюбиви хора, но съседите ви не могат да ви оценят. Тук е мястото на българската поговорка: „Жени ме, мамо, надалеч, да мога да се хваля."

Питате: Коя е причината за противоречията между българите? – Тяхната свещица още не е запалена. Аз съм правил цели 11 години измервания и изчисления върху главата на българина, но ще ги изнеса, когато дам доклада си за българите. Аз съм правил наблюдения и изучавания върху всички народи и мога да се произнеса за тях. Мога да кажа, какъв е

българинът, англичанинът, французинът, ако не с абсолютна точност, с разлика една единица до абсолютното. Българинът се нуждае от Божествена светлина. И като вижда невежеството си, той не е готов да признае, че не знае.

Един българин се хвалел на своите съселяни, че знаел добре турски. Това било в турско време. Случило се един ден да посети селото им турският аянин. Селяните го посрещнали добре, но, като не знаели турски език, не могли да го разберат, какво иска. Дошло им на ум за техния съселянин, който казвал, че знае турски. Извикали го, като преводач на аянина. Турчинът му казвал нещо, а българинът слушал. Селяните го запитали: Какао иска турчинът? – Дояло му се риба. Селяните веднага се пръснали из селото, да намерят хубава прясна риба за госта. Дали рибата на съселянина си, той да я занесе на госта. Като видял, че му носи риби, турчинът го запитал: Подиграваш ли се с мене? Ще ти дам да разбереш, кой съм! Той набил добре българина. – Защо те би турчинът? – Защото го наддумах. – Не е така. Турчинът му искал едно нещо, а селянинът му донесъл друго. Много просто, не го разбирал, не знаел езика му.

Казвам; Така става и със сегашните християни. Ти им искаш едно, те носят друго. Хората се нуждаят от запалени свещи. Щом свещите им се запалят, работите им ще се наредят добре. Новата светлина трябва да се използва, както от индивида, така и от семейството, и от обществото. Днес светът се нуждае от запалени свещи. Англичанинът минава за честен, а българинът се отличава със своята искреност. Той казва мнението си за човека право в лицето му. После казва: Изнесох нещата, както са в действителност, не скрих истината. Добре е да кажеш истината на човека, но да знаеш, как да я кажеш, как да я посадиш. Какво ще стане със семката, ако я посадиш много дълбоко? – Няма да изникне. Значи, ако кажеш истината, кажи я на време и на място. Посади семката на такова място и толкова дълбоко, за да изникне на време и да принесе своя плод.

И тъй, съсредоточете всичкото си внимание към придобиване на новата светлина. Когато Христос проповядвал на хората добър живот, Той имал предвид онова гориво, потребно за поддържане сегашния живот на хората. Само чрез добрия живот, чрез новата светлина човек може да се освободи от наслояванията на своето минало. Новата светлина няма да бъде вече под шиник. Трябва да дойде някой отвън, да вдигне шиника, да тури свещта на светилника, да свети на всички, които са вкъщи. Когато се казва, че някой обърнал даден човек към Бога, това значи, че вдигнал шиника, под който била запалената свещ. Друго обръщане не съществува. Казваш на някого: Аз те обърнах. – Това е крив превод. Никой никого не може да обърне. Според мене, само умрелият се обръща, а не живият.

Като умре някой, близките му го обръщат на една, на друга страна. Живият сам се обръща.

Христос казва: „Така да просветнат лицата ви, че който ги види, да прослави Господа." Сега, колкото скърби и страдания да имате, вглъбете се в себе си и вижте, какво можете да направите за тази малка свещ. Направете опит с нея, да видите, как може да я увеличите. Първо, направете опит с паяжината, да видите, от колко нишки може да оплетете едно здраво въже за връзване на воловете. Броили ли сте, от колко нишки може да се оплете такова въже? Ще кажете, че това е трудна работа. Ако това е мъчно, колко по-мъчно е учението, което ви проповядвам. Дълго време ще сновете! Дълго време ще сричате, докато започнете да говорите и четете, докато разберете истината. Аз ли трябва да внеса новата светлина във вашия ум, или вие сами трябва да я възприемете? Трябва ли след това да ви обяснявам, какво нещо е светлината? Щом светлината проникне в ума ви, вие знаете вече, какво представя тя.

Казвате: Ученият е определил, какво нещо е светлината, няма защо ние да я обясняваме. Колкото бабата, която бабува на родилката, ражда, толкова и ученият дава обяснения за светлината. Учените са определили, с колко милиона коли и за колко време иде светлината от слънцето до земята, нищо повече не са определили. Сама по себе си, светлината не може да се определи. Казвате, че тя прави известен брой трептения в секунда, но тия данни, от гледището на новата наука, не са точни. Дойдете ли до новата теория за светлината, сегашната наука ще се обърне с главата надолу. Вие ще изгубите компаса на своя живот и ще кажете: В какво да вярваме сега? Отговарям: Старото да стои на мястото си. Стремете се към новото. Знаете вече, какво представя светлината. Знаете, колко трептения прави в секунда. Знаете, че във всяко трептение има едно повдигане и едно спадане. Обяснете си, от гледището на новата светлина, причината за трептенията на светлината, както и причината за всяко повдигане и спадане в тях. Трептенията се дължат на известни съпротивления в природата. Според един английски учен, етерът е грапава плоскост. Ето защо, светлината, като минава през етера, ту се повдига, ту спада. Така се образуват нейните трептения. Това е хипотеза. И без нея и хората, и животните знаят, какво нещо е светлината. Тя прави предметите видими, ясни; тя разкрива нещата пред човешките очи. Що се отнася до светлината, всеки има опитност, знае, какво, всъщност, е тя. Виждаш един човек и казваш: Той има такива очи, такъв ръст, такива ръце и крака – описваш го. По описанието познаваш този човек. Обаче, като умре, той оставя всички свои органи на физическия свят, и ти не можеш вече да си го представиш. На същото основание, казвам: Светлината съществува в нашия ум, благодарение на известен брой трептения. Обаче, тя съществува и без тези

трептения. Тя се проявява и по друг начин, вън от физическия.

Сега, да се върнем към светлината, която се проявява чрез човешкия ум. Тази светлина предава мек, ясен, чист израз на очите; тя предава красота и приятност на устата. Без нея човешката уста е лишена от магнетизъм, от жизненост. Такава е устата на прокажения, на болния от неизлечима болест. Опасно е ръкуването с такива болни. Опасни са и погледите им. Хората страдат от устата, ръцете и очите си – те се заразяват от тях.

„И постави свещта на светилника, да свети на всички." – Защо трябва да свети тази свещ? – Да покаже на всички хора, как трябва да живеят. Той даде пример за това на своите ученици, на първите християни. Първото Христово учение се изгуби, поради което днес хората се обръщат към Бога, но не се спасяват. В Америка се държи статистика, колко хора годишно се обръщат към Бога. Те се обръщат към Бога, но след няколко години отново се връщат към старото. Някой се отказал да пие вино, но след пет-шест месеца отново пропил. За да обърнеш някого, трябва да запалиш неговата малка свещица. Той се обръща към своята душа, т.е. към центъра на истинското, вътрешно привличане. Малката вътрешна светлина ще моделира органите на нашите сетива. С помощта на малката свещица лесно ще се освободите от своите лоши навици. Има цветя в природата, на които миризмата е в състояние да ви освободи от някои лоши навици. Достатъчно е да погледнете известни краски на цветята, в определени часове на деня, за да стане преустройство на вашия ум. Тези краски действат по магически начин, правят човека по-мъдър. С години те очакват посещението на хора със запалени свещици. Щом ги посетят, те им казват: Ние можем да ви поверим благословението, което Бог ни е дал. Божието благословение не иде отвън; то е скрито в самата природа: в камъните, в растенията, в изворите, във въздуха и светлината. Има скъпоценни камъни, силата на които и досега е скрита от хората. Отвън камъните изглеждат прости, но силата им е вътре. Ако носите такъв камък в себе си, ще бъдете здрави и разположени. Камъкът доброволно ще ви предаде своята сила. – Защо? – Защото свещицата ви е запалена. Има извори в природата с особени качества, които и учените още не познават. Който пие от тези води, лесно се справя с болестите си. Когато Христос казал на самарянката, че ще й даде да пие от живата вода, за да не ожаднява никога, Той имал предвид вода с особени свойства. Това е велика истина. Питате: Къде е тази вода? Аз ще ви питам: Запалена ли е вашата свещица? – Запалена е. – Ние ще ви поставим на изпит, да видим, вярно ли е това, което казвате. Ние вярваме на хората, но законът ни изисква да подложим всеки човек на изпит, да го прекараме през най-ситното сито, за да изкараме всички дяволи от него. Само така, ще проверим, какви сили се крият в него. Така, той ще направи разлика между живота на своето минало и сегашния си

живот. Разликата ще бъде грамадна, както между живота на свободния човек и впрегнатия вол. Вие сте впрегнати волове, а казвате, че сте свободни. Не, още не сте свободни. В новия живот, отношенията между хората ще бъдат съвсем други. Тогава ще бъдете истински човеци. Ще ме извините, но аз не ви наричам още истински човеци. Аз нарушавам вашата етикеция, като казвам, че не сте още човеци. Стари човеци сте, но не и нови. Новият човек отваря очите на слепия, намества краката на хромите, помага на бедните. Той е най-добрият служител на човечеството. Новият човек не носи диплома си отвън. Той никъде не учи. Не свършва никакво училище, но навсякъде го поставят на изпит. Като дойде при мене, той казва: Аз съм специалист. Щом е така, ще ти дадем една трудна задача. Той решава задачата правилно. Всяка задача представя известен изпит: започва с изпит и свършва с изпит.

Казано е в Писанието: „Повярвай в Господа Исуса Христа, и ще бъдеш спасен ти и домът ти." Превеждам стиха: Запали в твоя ум малката свещица на Господа Исуса Христа, за да бъдеш спасен ти и домът ти. Христос казва: „Аз съм виделината на света." Значи, щом малката ти свещица е запалена, ти носиш Христа в себе си, ти си едно с Него, мислиш като Него. В това е смисълът на живота.

„Повярвай, и ще бъдеш спасен ти и домът ти." Нека вярата остане за старите времена. Аз не отричам вярата, но говоря на новото човечество и казвам; Имайте ума на Христа; носете запалена малката свещица. – Какво ще стане с нас? – Ще стане това, което досега никога не е ставало. Мнозина казват: Чудно, как ни насърчава този човек! Той иска да ни плаши, да ни измами, но ние не се лъжем. – Как ще ви мамя, когато вие сами сте измамени. Аз виждам вашите скъсани дрехи, вашите празни каси. Да мисля, че имате знания – нямате; да имате собствена къща – нямате. Вие сте роби на смъртта, която всеки ден одира кожата ви и прави от нея цървули. Не сте културни хора. Днес вие се нуждаете от човек, който може да вдигне шиника, да остави свещта свободно да свети. Вдигне ли се шиникът, в продължение на 10–20 години, ще имате нова култура, както житото, което израства и узрява за няколко месеца.

Сега, ще ме извините, че говоря малко строго. Искам да се освободите от вашите опаковки, да остане само пъпката. Не прави ли същото и светлината? Тя удря върху пъпките на растенията, за да излезе цветът. Вие не чувате нейните удари, но знаете ли, какви удари причинява тя? Ударите, които тя произвежда върху пъпките, са силни. Те спасяват положението им; те разтварят цветовете. Ударите на светлината изхвърлят лошото навън, а изкарват доброто отвътре. Следователно, дойде ли Божествената светлина върху човека, тя ще изкара лошото от неговия ум

навън и ще отвори път на доброто, което се крие в душата му.

Искам да коригирам израза, с който си послужих. Казах, че не сте човеци. Какво разбирам под тези думи?

Че не сте се проявили като човеци. И житното зърно, докато е в хамбара, не е проявено. Щом се посее, ще се прояви. Също и вас, като ви посеят, вие ще се проявите като човеци. Друг е взел вашето богатство. Друг владее вашия ум. Заложена е някъде вашата душа. Като се проявите, ще кажете: Искам да си откупя всичко, което съм заложил. Искам да си взема богатството, което Баща ми е дал. И сега, като се върнете по домовете си, потърсете богатството си. Не чакайте да умре вашият земен баща, но го хванете за врата и му кажете: Татко, в тебе е заложено моето богатство – моят ум, моето сърце и моята душа; искам да ми ги върнеш. Кажи и на майка си: Мамо, в тебе е заложено моето богатство – моят ум, моето сърце и моята душа; искам да ми ги върнеш. – Почакай малко, като се жениш, ще ти ги дадем. – Не, аз искам сега да ми ги дадете, сам ще се женя. Казвам: Иде новата светлина, която ще видоизмени отношенията между хората, ще създаде нови отношения. Ние няма защо да се занимаваме с нисшите животни, ще ги оставим настрана. Няма защо да изтребваме гъсениците. Намерете начин да не се размножават чрезмерно.

Един познат ми разправяше, че чел някъде за нови открития на учените. Един учен намерил начин за сгъстяване на микробите, докато се превърнат във вещество за приготвяне на различни украшения, главно колани за жените. В бъдеще, жената ще носи колани от микробите на най-страшните болести. Нека след това се опита някой мъж да оскърби жената. Тя ще му каже: Знай, че мога да те ударя с колана си! Според мене, учените са на прав път. Вместо да се мъчат хората и да страдат от холера и чума, по-добре нека използват тези микроби в услуга на човечеството. Новата, положителна наука ще впрегне злото на работа. Ще кажете, че само учените могат да свършат тази работа. – Не, всеки човек може да впрегне микробите на работа.

И тъй, трептенията на новата светлина ще слязат в низките области на човешкия живот и, веднъж завинаги, ще освободят хората от пертурбациите, на които всеки ден се натъкват. – Наистина, можем ли да се освободим от тези условия? – Който има запалена свещица, лесно може да се освободи. Аз мога да запаля свещицата на всеки човек. Достатъчно е да драсна една клечка кибрит, за да запаля тази вечногоряща свещ. Някои хора и досега държат запалената си свещ под шиник. Обаче, Христос казва, че умният, който сам е запалил свещта си, никога не я туря под шиник. Учените казват, че запалените свещи са новите идеи, които ще преобразят

света. Нека проблесне светлината на тези идеи!

Казвате: Като отидем на онзи свят, там ще научим всичко; там ще разберем истината. Ако на земята не се стремите към истината, и в другия свят няма да се стремите. Ако тук имате стремеж, и в другия свят ще се стремите. Следователно, колкото и да е слаб стремежът ви към истината, приложете го, докато сте на земята. Търсете истината! Бъди готов, за най-малкия скъпоценен камък, да продадеш всичко. Готови ли сте и вие, да продадете всичко, за да купите тази малка свещица? Казвате: Да ожени децата си, поне така да ликвидират със своята карма. – Не се занимавайте с кармата. Две хиляди години все с кармата си ликвидирате, и още не сте ликвидирали. Друг ще ликвидира вашата карма. Друг ще разреши този въпрос. Питате; Дали е узряла вече кармата ни? – Тя е узряла и презряла даже. Това всички трябва да знаете. Ако чакате още 50 години, да узрее кармата ви, вие сте загубени. Вашата еволюция ще се спре. Така ще изгубите благоприятните условия за развитие. Няма време за отлагане. Ликвидирайте още сега! Изхвърлете вън от себе си всяко съмнение, всичко отрицателно. Намерете свещицата и я запалете. Тя ще внесе във вас новите идеи.

Христос казва: „Като дойде Духът на истината, Той ще ви научи на всичко." Божият Дух, Който иде сега в света, ще внесе във всички новата светлина. – Кои всички? – Които са готови да запалят своята свещ. Ще кажете, че тогава ще стават чудеса в света. – Тия чудеса са подобни на гласовете, които Илия чул в планината. Така той разбрал, как ще се подобри света и закрил лицето си. – Какво означава закриването на лицето? – Ликвидиране с този свят. След това Илия намерил Елисея, оставил му кожуха си и си заминал. Елисей, като взел кожуха на Илия, ударил реката и казал: В името на Илиевия Бог ще премина реката! Елисей се домогнал до закона, чрез който се уравновесяват противодействащите сили. Дето минавал, всичко се нареждало добре, благодарение на Илиевия кожух. Когато се запали малката свещица, тогава ще чуете Божия глас. Тогава ще оставите кожуха си и ще закриете лицето си. Това значи, да възприемете Христовото учение и да кажете: В името на Господа Исуса Христа ще премина реката! Христос казва: „Отивам при Отца си и при вашия Отец." – За кои се отнася това? – За онези, на които свещицата е запалена. Христос каза на учениците си: „Идете в света, палете малките свещици и проповядвайте моето учение. Обаче, дойде после дяволът и изопачи Христовото учение. Той вложи в него това, което не отговаря на истината. Днес, между християните, има прости и учени, благородни и неблагородни хора. Истинският християнин е благороден, ако знае как да постъпва със своя ближен.

При един евангелски проповедник в свищовско, отишъл един беден селянин, с молба, да му се помогне. Проповедникът го приел в дома си, нахранил го добре и го поканил да си почине на едно меко, топло легло. Жената на проповедника останала крайно недоволна от мъжа си и попитала селянина: Кога дойде в това село? –Днес.

Хайде, тогава носи много здраве на селото си. Понеже дрехите на бедния селянин не били чисти, проповедникът не бил готов да го задържи повече у дома си. Той се страхувал от жена си. Казвам; Долу фалшивата аристокрация! Долу фалшивото благочестие и благородство! Бих желал да има повече такива българи, какъвто е бил бедният селянин. В селата има повече такива българи, отколкото в градовете. Те ще спасят България. Ако българите вървят по стария път, работите им няма да се оправят. Обаче, приемат ли новото учение и запалят малката свещица, всичките им работи ще се оправят. Ако духовенството запали всички свещи на хората, контрибуцията ще се стопи изведнъж. А сега, те първи са недоволни, първи мърморят против неправдата. Достатъчни вече мърморене! Не произнасяйте името на Господа напразно! Не говорете за пари!

Казано е: „Горко на онези проповедници и духовници, които работят с пари!" Ако свещениците не запалят свещите на хората, ще дойдат простите хора, те ще ги запалят. Но тогава няма да има свещеници. Народът ще изпълнява службата и на свещениците, и на проповедниците, и на учителите. Това ще бъде наказанието им. Всички ще проверите думите ми, ще разберете, право ли говоря. Кажете това на свещениците и проповедниците. Ако не ме послушат, ще снема всякаква отговорност от себе си. Отсега нататък, Господ ще им говори. И вие ще говорите на себе си, няма аз да ви говоря.

Сега аз искам от вас чистота. На мнозина не харесвам работите. Много от вашите прояви не са похвални и, заради вас, се сипят много хули върху мене. Аз отблъсквам всякаква отговорност от себе си. Няма защо, в мое име да се вършат престъпления. Който иска на служи на някого. да служи на живия Господ – Бог на всички народи, Бог на Любовта. Служи на душата си, служи на своя ближен. Аз нямам нужда да ми служат. И Христос казва: Нямам нужда от вашите свещи, от вашия тамян; няма нужда, духовенството да се облича в тези скъпи одежди в мое име. Нека всеки подаде ръка на брата си и заживее в любов и истина.

Казвам: Ако българите, както и всички останали народи, не приемат новото учение, което сега им се проповядва, никакво бъдеще не ги очаква. Помнете: Всеки дом, който не приеме новото учение, няма бъдеще; всяка партия, която не приеме това учение, няма бъдеще; всеки народ, който не

приеме това учение, няма бъдеще. Всички трябва да приемат учението на любовта, правдата и истината, не по форма, но вътрешно; да заживеят като братя, като чада на едни Баща.

Като говоря строго, не мислете, че се карам на вас. Казвам ви да запалите своята свещ, да дадете място на живия Господ в себе си, да опитате Неговата благост. Бог не е такъв, какъвто Го проповядват. Колкото съм ви говорил за Господа, не съм засегнал даже една милионна част от Неговата благост. Велик е Господ в своите действия. Той е жив. Той ще оправи света. Не се противете на великата истина, която иде в света. Бъдете като житното зрънце. Използвайте светлината и топлината, и Бог ще ви благослови. От вас се иска духовна чистота. Да се освободите от всички раздори и недоразумения помежду си. Мъже и жени, всички трябва да бъдат чисти. Това не значи, че те не трябва да ядат и пият, да нямат желания. Може да имаш удоволствия, но законни, от които и ти, и окръжаващите, да сте доволни. Ако се срамуваш от това, което правиш, не го прави. Прави всичко съзнателно, чрез закона на жертвата. Това не значи, да живееш като калугер, но по закона на свободата, както живеят ангелите. Това е живот в хармония.

Желая ви, да получите благословението на живия Господ. Нека Той ви ръководи. Нека Той ви учи.

Сега, давам ви почивка за четири – пет месеца. През това време ще проповядвам на себе си, а Бог да ви учи. Ще отида за малко време сред природата, да правя научни изследвания. В София има много проповедници, може да отидете да ги слушате. Не казвам, че само мене трябва да слушате. Свободни сте да ходите, дето искате: на театър, на концерт, на разходка, накъдето сърцето ви тегли. Ние не туряме преграда на пътя на хората, не ги ограничаваме, оставяме ги свободни.

Сегашните хора трябва да поплачат малко, като децата. Дъжд е нужен на света. Като мине и замине дъждът, всичко ще се нареди добре.

Беседа от Учителя, държана на 9 май, 1920 г., София.

1920_05_10 Работете с Любов
Беседи пред Сестрите

РАБОТЕТЕ С ЛЮБОВ

Искам да зная защо искате тази среща.1

Реплика: Искаме още един път да бъдем с Вас, Учителю.

Имате ли да зададете някои въпроси?...

Знаете ли откъде произлиза българската дума познай? Тя произлиза от един стар корен, който означава да живееш съзнателен Живот. Само така познанието има смисъл. Да живееш съзнателен Живот – това е Живот вечен. Значи това са две синонимни думи – Живот и съзнателен Живот. Тъй че, не само трябва да живее човек, но да живее съзнателен Живот. Да познаваш, значи да живееш в пълния смисъл на думата. И сега хората живеят, богатеят, но живеят неуверено. Нали сте наблюдавали някои ученици, които започват да се учат по музика, как нищо не разбират, т.е. нищо не могат да свирят. Питам, учителят влага ли нещо в тях? Ако у такъв ученик няма онова силно желание и любов към музиката, можеше ли учителят да развие нещо у него? Не. По същия закон, ако у вас няма това силно, интензивно желание за Живота, какво може да направи Господ за вас? Тъй че това, което търсите, е вътре у вас. Но има и неща, които не са вътре във вас.

Учители, които преподават музика, винаги карат учениците си да се занимават с етюди и упражнения, а не да отвличат вниманието си с музикални парчета или да дават концерти, защото ще се извратят. Ученикът трябва да се научи първо на изкуството да свири. Така Животът върви по един правилен начин – за времето, за което един ученик се учи, той постига целта си. Така и човек, който иска да придобие Божествен живот, трябва да има методи за постигане на този Живот. Всеки ученик трябва да си има свои методи.

Сега забелязвам онези от вас, у които Духът започва да говори, да казват: „На мен вече Духът ми говори". Но знаете ли каква голяма разлика има, когато говори Духът? И на Илия, и на Исаия е говорил Духът, но въпросът е как е говорил. Значи Духът не говори еднакво на всички хора. Някой учител по музика може да преподава на петдесет-сто ученика, но единият от тях едва е научил нотите, вторият е взел два, три, пет урока, а третият – петдесет урока и т.н. Вие не можете да разберете, че между вас има градация в проявлението на Божествения Дух. Не е важно само Духът да

говори у нас, но трябва да разбираме живите Божии закони. В това отношение съвременните изобретатели дават най-добри примери: те правят върху дадено нещо един, два, три несполучливи опити, петнадесет-двадесет години правят все несполучливи опити, докато най-после някой достигне целта си, а друг не я достига. Настойчивост се иска. Така трябва да има настойчивост и този, който върви в Божествения път. Не е учение това, което може да се постигне за един ден. Не че е трудно, но се изисква време. Когато почнете да проучвате това Учение, ще срещнете много мъчнотии. Представете си, че някой учител има двадесет-тридесет ученици по музика, но поставени при различни условия: на един от тях бащата е богат – купил му добър инструмент, на друг бащата е беден – този ученик няма обуща и има нужда да навакса външните условия, които му липсват, а при това и да заучава уроците си. Обаче често у по-бедните се развива подобър характер, отколкото у богатите ученици – бедните повече се каляват. Много от вас сте като тези богати ученици и искате без много мъчнотии да придобиете това изкуство. Такъв е стремежът.

В съвременното християнство има две категории. В едната категория има наслояване, подобно на угояването на някои прасета, чиято сланина става все по-дебела, образува се мазнина, която обаче не е мускулна сила. Така и върху земята се наслояват пластове над пластове или в една къща, оставена без почистване, се наслояват пластове прах един върху друг. Това е външно придобиване и забогатяване. В другата категория християнство придобивката е вътрешно растене – всяка частица е съединена и в тази частица участва Животът. Понякога тия частици не са съединени, всяка си живее индивидуално и казва: „В моята работа никой не трябва да се меси", а в друг случай всяка частица е свързана една с друга, всички са живи.

Следователно вашата опитност трябва да бъде от тази втора категория. Например вие прочитате една книга – това е наслояване. Някой автор е написал нещо, което може да е много вярно, но вие мислите, че като прочетете това, което е писал, разбирате го. Вие не можете да го разберете по простата причина, че не сте в неговите условия, не ги разбирате, не знаете кое го е накарало да пише. Четете Евангелието, четете какво е казал Христос, какво казал Исай, но не знаете кое е подбудило Христа да каже това. Докато не дойдете до същите условия в Живота, вие не можете да разберете това Учение. Когато дойде Духът, той ще създаде у вас това разбиране. Затова понякога, когато се наслои вашият Живот и се заемете да го опитате, от вас се вдига само прах, а вие мислите, че го познавате. Всички тези частици се отделят, но това не е нещо органично. Това съществува у вас и вие казвате: „Това не е така, ние сме се излъгали." Да, щом сте се наслоили, аз ви казвам, че сте се излъгали – това не е живо нещо. Ако водата премине през вашия прах девет пъти и той остане, без да

се отлепи, това е нещо органично, но ако се отлепи, това е несъществено. Аз констатирам закона, който направлява Живота.

Вие не можете да се избавите от съмненията. Те са неща естествени, неизбежни. Не че са някакви закони, но при сегашните условия са неизбежни. При всички хора на маловерието гневът, омразата, завистта, лъжата и много други неща са неизбежни.

Реплика: Ако тази свещица е запалена в умовете ни, като Вие казвате, то тези неща неизбежни ли са?

Не, когато се запали тази малка свещица в Божествения ум, т.е. когато Господ запали тази ваша свещица, Той ще я тури на свещилника и ще каже: „Така да просветне тази светлина пред хората”. В това е смисълът, така хората ще прославят Господа.

Реплика: От кого зависи да се запали тази свещица – от Бога или от нас?

Запалването идва чрез контакт с Бога. Ами тези огнени пламъци, които се явиха на апостолите, не бяха ли такива свещици. От Божествения Дух зависи всичко. Той се различава от всички други духове. Много други духове има.

Нещата и се казват, и се посяват, но за всяко нещо си има определено време. Аз ви казвам да не мислите, че не е дошло времето. Тази работа с тревога не става. Не мислете, че ако седнете да плачете и да се окайвате, всичко това ще ви помогне. Няма да ви помогне нищо. Плачът има съвсем друг смисъл: когато отидете при някой жесток човек, вие плачете, за да го смекчите – нали сухата почва има нужда от вода. Когато отидете при някой добър човек, има ли нужда да плачете? Той, като ви види, че сте голи и боси, няма ли да ви облече? Мислите ли, че като му кажете, че ще се самоубиете, той няма да се застъпи за вас? Бог е разумно Същество и когато отидем при Бога с тази положителна вяра, в Него няма две мисли.

Сега ние отиваме при Бога със своите човешки разбирания. Понякога сме много тревожни и спъваме Божествения Дух в себе си. Представете си, че майката прави баница, а детето върви и вряка подире й. Тя точи, а то я пита: „Стана ли вече баницата?” Нека детето почака, докато майката омеси и опече баницата. По-бързо ли ще стане баницата, ако детето стои над главата на майка си, вряка и постоянно я пита кога ще стане готова. Не, нека отиде да донесе малко вода, да донесе дръвца, да запали пещта, да се радва около майка си и баницата ще стане по-скоро.

Християнският живот лесно се придобива, но има някои криви разбирания. Ще кажете: „Толкова години вече не сме ли станали християни?” Вие сте християни, но от разбирания до разбирания има разлика. Може да имате двама-трима синове, три-четири дъщери, но само едно от децата да ви разбира. Питам ви как преминувате с останалите синове и дъщери? И с тях преминувате. Те ви са като гости, идват и казват “Това, мамо, онова, мамо” и си излизат, а другото дете остава вкъщи да помага. Така и вие казвате: „Господи, това искам, онова искам!”, или пък заявявате: „Аз казах на баща си това да ми купи, онова да ми купи, и той ще ми го купи”. Това е една от спънките, поради която мнозина не успяват. Сега, в този истински Живот има друго едно вътрешно разбиране, което с думи не може да се разбере. Вие ще дойдете до онази дълбочина, до онова вътрешно спокойствие, до онзи Мир и разбиране на Божествения живот. Това са отвлечени неща, но вие ще дойдете до практическата страна на Учението, за да направите вашите домове оазиси в пустиня, с плодни дървета, та когато мине някой пътник с натоварени камили, да може да спре в тях.

Реплика: В една от миналите си беседи казвахте, че когато искаме да изменим положението си спрямо нашите ближни, трябва да изменим отношенията си към Бога.

Реплика: Как може да се прилага това Учение практически?

За това са нужни три положения: първото положение е, когато служим на хората – тогава сме в положение на слуги; второто положение е, когато служим на себе си – тогава заяква нашият индивидуален живот; третото положение е, когато служим на Бога. Разпределете всеки ден служенето си пропорционално и вижте към коя от трите категории се отнасят работите, които вършите. Човек, служейки на Бога, може да служи пак на хората, но неговото положение ще бъде друго. Така, именно, ще измените първоначалното си положение – ще служите на Бога. Това желание ще намерите дълбоко в душата си, то е стремеж на душата. То е едно положение, което вие поначало разбирате, а не е положение, което сега ще учите. Вие всинца го съзнавате, знаете го, но казвате, че не му е време сега. Това е мъчно служене, трябва Училище.
Вие се спъвате, когато искате да служите на Бога. Трябва да се освободите от положението си и да не казвате: „Ние сме жени.” Мъжете искат да служат на Бога, а казват: „Ние сме мъже”; децата искат да служат на Бога, а казват: “Ние сме деца”; учителите искат да служат на Бога, но казват: „Ние сме учители”. Това е едно временно положение, дадено ви единствено, за да научите известни уроци от него. Вие играете в някой театър, например, ролята на слуга. Тя ви е дадена, за да научите тази роля, защото във всяка

роля има особени черти и характеристики, които трябва да изучите. Но вие нито сте едното, нито другото, което представяте на сцената. Като жени сте дошли, само за да научите тази роля. Същността на жената като изкуство вие още не сте научили, т.е. не че не я знаете, но сега я учите. Някой, който ви гледа отвън, ще каже: „Това жена ли е?", след което ще си даде своето мнение. Сега, като ви говоря така, не значи, че трябва да се освободите от това си положение, защото животът си е живот, а ролята, която ви е дадена, е роля. Вън от това ще изучавате нещата, които принадлежат към същността на вашата душа.

Представете си, че сте четири сестри вкъщи: баща ви има някак си повече разположение към едната си дъщеря, майката – към другата, единият брат – към третата си сестра, а към четвъртата никой няма разположение, всички я блъскат и все тя е виновна за всичко. Естествено у нея ще се зароди едно отчаяние, ще бъде скръбна и тъжна, докато не разбере смисъла в Живота. Да допуснем, че всички наоколо ви изтезават, наричат ви невежа, глупав, несръчен и когато дохождат гости, все за вас говорят. Вие ще се намерите в чудо и не ще знаете къде да се денете. Да допуснем, че у вас се зароди желание да се молите на Господа да ви освободи и да допуснем, че Господ не обърне сърцето на никого към вас. Най-после вие си намирате приятелка отвън, която ви съчувства – вие веднага се освежавате, понасяте всичко с радост. У вас настъпва промяна: носите си бремето, но ви е по-леко. И тъй, положението ви в света няма да се измени, но ще си намерите приятелка и ще носите с приятност бремето си. Светът ще се чуди и ще казва: „Тази жена има един плюс." После у вас ще се зароди съмнение дали тази приятелка не е временна – тогава вие се намирате в минус-фаза. Следователно светът още няма да се измени, баща ви, майка ви, сестра ви ще бъдат все същите, ще продължават да си имат свои планове и идеали, но трябва да дойде един нов елемент в тях. Ще ви обясня как стои това в Природата: онези цветя, които са по-близо до прозореца, ги поливате както и останалите, но те са по-свежи, защото върху тях пада повече светлина. А тези, които са поставени на по-затънтено място, на север, все ще се чумерят. Те са четвъртата дъщеря – никой не се грижи за нея, все тя е лоша и всички казват: „Какво да се прави с нея!" Аз намирам едно малко прозорче, турям я там и тя започва да виреe – светлинка иска тя.

Следователно първо гледайте Божествената светлина да тече постоянно вътре в душите ви, защото светът може да се изгуби, но Божествената светлина вечно ще пребъдва. Бог е Виделина.

Второто положение в света е това, че всички очакват от другите повече, отколкото могат да им предложат. Забележете, че има друг един закон,

според който честотите на трептенията на душите не са едни и същи. Има някои вярващи хора, които при съприкосновение с вас не само че не ви повдигнат, но ви снемат по-долу, на техния уровен – тъй както във физиката сместа от две течности с различни температури приема средната температура на двете. Затова, според този закон, вие трябва да се приближавате съобразно трептенията на душите си. Души, които имат еднакви трептения, могат да си действат, но когато нямат еднакви трептения, остават назад. Патици, които хвърчат еднакво, летят напред, а които хвърчат нееднакво, остават назад. Можете ли да впрегнете коня и вола заедно? Ще имате едно неразумно съчетание.

Заемете се сега да преценито това, което ви смущава, да се освободите от утайките, които имате у вас. Да се освободите от тези ваши утайки подразбира винаги в живота ви да има прииждане на нов Живот, защото старата вода, колкото и да я покривате, все е стара; старата дреха, колкото и да я изпирате или да я кърпите, все си е стара. Нова дреха трябва. Сега, някой път ще кажете: „Аз едно време, като дете, тъй вярвах!" Вярата на децата е едно нещо, а на възрастните – друго. И Вярата се развива. Апостол Павел казва: „Когато бях дете, като дете мъдрувах, но когато станах мъж, напуснах детинските работи."

В онези от вас, които не могат да разберат, ще се създаде интерес и докъдето са стигнали, оттам ще продължат – кой докъдето е стигнал. Както растението пуска по едно малко заколче, тъй трябва и вие всеки ден да пускате по едно. Не го ли пускате, няма растеж, няма разбиране. Трябва да дойдете до онова състояние, при което поискате ли да извършите нещо, да усещате присъствието на Господа така живо, че да се спрете преди да го сторите. А вие сега твърдите, че имате присъствието на Господа, но като дойде някой изпит, не го издържате и се разкайвате после. Като се прекатури колата, намирате пътя си, но важно е преди да се прекатури, да го намерите. Силата на Живота е в това.

При сегашния развой на Живота ще срещате мъчнотии и ще ви казват: „Вие не сте на правата страна в живота, еди-как си е писано в Евангелието!" Казвам: много неща са писани там, но вие не ги разбирате. Понякога тези, които казват, че еди-какво си е писано в Евангелието, постъпват като тези, които дават наставления в пакетчетата с бои за великденските яйца. В тях е написано каква боя съдържат, какви яйца се боядисват, как се разтваря тя, в колко вода и т.н. Там пише: „Тази боя ще се разтвори в толкова вода, след това яйцата така и така ще се поставят и тогава ще имате резултат." Всичко ще се извърши по упътванията в това пакетче, но трябва да се премине през целия този процес. Но има други познания, още по-дълбоки от тези за боите.

При сегашните условия хората само се спъват. Атмосферата е пълна с ненапреднали души, които се примъкват към вас и вие често усещате една неприятност, едно недоволство. Те са причината за това. Теософията нарича тези души елементарни. Всички трябва да се отърсите от тях, гребло трябва да имате за тях. Тези души трябва да се възпитават, да се научат да се подчиняват на Божия закон, да работят.

Реплика: Тези души ли ни правят спънки?

– Да.

Реплика: Те навярно печелят?

– Да, идват да те оберат.

Реплика: Не трябва ли да знаем начин как да се предпазваме от тях?

Когато дойдат, впрегнете ги на работа, научете ги да тъкат, да предат, турете ги на работа в кухнята. Те действат само върху ума и вие ще кажете: „Тази мисъл не е моя, това желание не е мое!” – така ще ги отхвърлите. Ако рече човек да се подава на всички желания и мисли, които минават през ума и през сърцето му, какво би станало? Тези мисли и желания трябва да си вървят като водата и вятъра, а ние ще вземаме от тях само това, което ни е потребно – всичко не е за нас.

Аз ви оставям свободни и искам всички правила, които съм ви дал, да ги проучите доброволно и да ги прилагате така, че да можете сами да си туряте юлара и сами да си го снемате. Аз не ви налагам никаква дисциплина, оставям ви всичко свободно да вършите. Вие искате понякога да ме надлъжете, но аз печеля, а вие губите. Така вие един друг се събаряте. Често гледам, че много неща, които аз съм поправил, вие ги разваляте. Много пъти в доброто си желание да сторите това-онова вие имате ревността на апостол Павла и казвате: „Имах ревността, но не по-правото разбиране.” Ако влезете в някоя градина, къде ще отидете, нали при онази круша или ябълка, която има най-хубавите и най-сочни плодове? Няма глупав човек в света, който да отиде при киселиците – той ще отиде при най-хубавите плодове. Ако няма никакви ябълки, тогава ще отиде при киселиците, но ако има хубави, ще отиде при тях. Същият закон действа и в света: ако имате хубави плодове в себе си, без да каните някого, той ще дойде при вас. Тъй стоят практически нещата и те са много верни: според богатството на вашия ум и според богатството на вашето сърце ще се определят днес отношенията ви към окръжаващите.

Аз не наричам Любов това, което се мени. Това е смешно нещо – обичал, пък след десет години си обърнал гърба. Павел казва: „Любовта никога не отпада”.

Реплика: Много пъти съм си мислила, че който се насили, ще вземе Царството Божие.

Реплика: Коя добродетел е най-силна, за да добием големи резултати?

Под израза „насила се взема Царството Божие” се разбира, че само този, който се движи, той ще придобие Царството Божие. Представете си, че излизате сутрин на някой планински връх да посрещате Слънцето; ако всички се пръснете по разни места, без да оставате в една точка, Слънцето ще даде на всички своята сила. Ако всички се наредите един след друг и чакате на опашка да получите неговата благодат, непременно ще се яви дисхармония. Едновременно всички се изложете и чакайте неговата благодат. Това е Божественото учение: в него няма време и ред, наведнъж всички ще се представите.

Реплика: Ние всички си познаваме черупките; не можем ли така да се опознаем и да се обикнем, че да станем една голяма сила в София?

Какво ви спъва? Мъчнотията стои в ума ви.

Реплика: Да ни поизкачите малко на планината.

На планината сега и малките деца се качват. Не е мъчно човек да се качи на планината.

Вашето задаване на въпроси е подобно на стоенето в стая, в която има голям прозорец, а срещу прозореца – голямо огледало, в което сутрин изгревът на Слънцето се отразява. Сега всички стоите и чакате да го видите в огледалото – това е вашето положение. Аз искам да излезете от стаята навън и да не гледате Слънцето в огледалото. Никога не можете да намерите Истината по този начин. Огледалото ще ви покаже, че Слънцето изгрява някъде от дълбоко, т.е. ще ви покаже, че Истината е зад гърба ви.

Всяка от вас трябва да вникне малко в своята душа. Вие още не сте познали душата си. Трябват ви опитности, които всяка една от вас трябва индивидуално да преживее.

И тъй, трябва да се обърнете към Господа и да кажете: „Господи, по

какъвто и да е начин запали свещицата ни, само я запали!" Ще оставите всичко на разположението на Божествения Дух и той ще запали свещицата. Тази свещ ще се запали по начин, който Господ избере. Духът, който раздава всички дарби на хората, не е това, което вие разбирате. Ние разбираме думата Дух в особен смисъл.

Тази свещ не е ли запалена още у вас? Свещта трябва да се запали, да се тури на светилника, да махнете шиника и да кажете: „Така да просветне Виделината!"

Учителя поглежда навън: вали ситен дъждец.

Дъждът показва, че ви трябва повече Живот. По времето разбирам, че това, което ви спъва, са горните мъгли, а те са емблема на Живота. Мъчнотиите, които имате, сами по себе си не са толкова големи, колкото вие ги преувеличавате. Слагаш една малка мъчнотия под микроскоп, наблюдаваш я и казваш: „Като моята мъчнотия няма друга по-голяма!" Това е вярно – твоите мъчнотии са точно за теб. Ще се сближите, ще вървите по Пътя на Любовта и ще видите какво може да направи Господ заради вас. Ставайте всяка сутрин тихо, гледайте да съсредоточите мислите си, да поутихнете вътре в себе си, да проникнете вътре в Божествената мисъл, защото някои опитности, които преживявате, са кармически и неизбежни.

Реплика: Вие вчера казахте, че като се запали тази свещица, кармически нещата изчезват.

Да. Вие може да решите и да свършите с тях. Имате ли, например, тази положителна Вяра? Аз разглеждам положителната Вяра чрез разширението на съзнанието. Както и да е, аз ще ви помогна тъй, както вятърът прави – ще ви махна праха да не ви смущава. В Божествения свят нещата са като при качване на някой трен. Ще спазвате правилата на трена – закъснеете ли, той няма да ви чака. Ще се качите на него, ще се возите и ще слезете на определеното място. Няма да се напрягате да мислите какъв е машиниста или да се страхувате, че по пътя локомотивът може да се откъсне от вагоните – това са все предположения. Ще кажете: „Да се молим на Бога да не стане по пътя нещо!" Ще отидете при Бога, но с душата си, а не с тялото си. Ще вложите Вярата си в Бога. Гледайте да не се смущавате – живата Вяра е потребна!

Да кажем, че имате едно неблагоприятно положение, измъчвате се. Това положение понякога произтича от употребата на някоя мъчносмилаема храна, от която у вас се набират известни утайки. Друг път от вашите

противоположни чувства се явяват бодежи: например обичате и мразите едновременно и тогава в сърдечната област ще почувствате шишове. Казвате: „Имам бодежи!" Как няма да имаш, премахни противоположните чувства и бодежите ще изчезнат! Друг път някой може да се нахвърли с мислите си върху вас, с което да произведе известни бодежи. Затова трябва да се научите да се ограждате, да водите такъв живот, че всички жизнени стрели да отскачат от бронята на вашето тяло. Понякога трябва да се освобождавате от дявола. Знаете ли какво прави той? У него има една хитрост: дължите му пари, той идва при вас, изплащате му полицата, но забравяте да си я вземете. На другата година идва пак при вас и казва: „Ти мислиш, че си платил? Не, плащай!" Следователно от него трябва да си вземете полицата. Някога, преди двадесет години си направил някакви грехове, молил си се Богу да ти се простят, но след двадесет години пак идва дяволът и казва: „Плащай!" Ти ще му кажеш: „Аз ги платих, няма какво повече да плащам, дай ме под съд!" От това у вас настъпва терзание. Човек трябва да знае кои неща са прави и кои криви. Има неща морални и неморални, има прави и криви постъпки, добри и лоши дела. Душата ви трябва да изхвърли всички лоши и криви постъпки навън, да се освободи от старите терзания, за да ви останат само опитностите.

Реплика: Ние ще се освободим, но ако те не ни освобождават?

Ще ви напуснат. В това Училище трябва много да се работи, а понякога хората си създават неприятности от незнание, затова всички страдат. Гледайте да бъдете богати с Вяра, със Знания. Трябва да богатее човек! Едно време хората са ходили в манастири, прекарвали са в уединение по десет, петнадесет, двадесет години, за да уякнат.

Една задача, която можете да изпълните, е следната: всяко училище си има своите мъчнотии, своите трудности, затова гледайте сега да ликвидирате със старата си карма, не отлагайте. Гледайте да насадите нови мисли, нови разбирания, в които да има растеж и разширение на душата, за да уякне човек. Сега всинца имате по някой малък борч, по някой падеж на полица. Ще дойде денят за погасяване и всинца вие започвате да търсите пари, за да изплатите полиците си. Това са все нови дългове.

Гледайте всяка една от вас да направи това, което може, да извърши по една работа, да изучи по едно упражнение. Едни от вас имат повече опитности, други – по-малко, едни – в едно отношение, други – в друго отношение. На всинца все Духът говори по различен начин. На всички ви трябва усърдна молитва.

Когато говорим за запалена свещица, ние подразбираме друг смисъл. У човек е запалена свещица, но от запалване до запалване има разлика. Например имате обикновени лампи, които горят с газ и издават миризма; после, има други лампи, в които газът се превръща във въздухообразно състояние и така се запалва – горението в тези лампи е по-силно; най-сетне има и газове, на които им се вкарва допълнително въздух – те изгарят по-пълно и дават по-голяма светлина. Следователно умът трябва да премине в това Божествено състояние, без да оставя някакви излишъци, в него трябва да има чиста Светлина, чисто горене.

Гледайте да намерите вашата душа и да се обърнете навътре към нея. Като намерите душата си, вие ще почувствате една вътрешна пълнота, а сега чувствате празнота и всеки ден отивате назад. И когато вземате нещо, и когато не вземате, винаги се усещайте пълни! Христос казва, че не сте онзи жив извор, който взема отвътре, а сте извор, който взема отвънка, и всеки ден се изчерпва по малко. После, нали Писанието казва: „Молете се един за друг, за да изцелеете."

Е, досега какво ви е говорил Духът, кое е най-възвишеното, което ви е казал? Понякога човек сам си говори, а понякога друг му говори. В говоренето на Господа има нови елементи, има нещо особено. Когато Господ почне да говори на човека, последният чувства това говорене в ума, сърцето и волята си. То навсякъде прониква, то е живо Слово. Който чуе гласа на Господа, той е жив, не е мъртъв. Тогава вие ще почувствате дълбоко в душата си една Радост, която само този знае, който я е опитвал. Тя е като онази тиха вода, която не пресъхва, но може да се изгуби. Направиш една погрешка – изгубваш я и идваш до обикновеното си състояние; после пак чуеш този гласец и пак се повдигаш. Най-мъчното е да се задържи това състояние. То идва всеки ден, но вие не можете да го задържите, а трябва да се научите да го задържате.

Реплика: Как може да го задържим?

За това трябва воля. Трябва да бъдете готови да работите в името на Божията Любов, в името на живия Господ. Когато работим в името на Любовта, ние не споменаваме нейното име. Когато аз избавям един човек и го лекувам, трябва ли да му кажа, че това върша в името на Любовта? Аз това върша за себе си, а дали той ще го разбере, или не, това ми е безразлично. Няма да му чета молитви, няма да му говоря нищо за Любовта, а ще му направя всички услуги и ще си замина. Слънцето, като дава светлината си, казва ли ви: „Аз съм светлина"? Любовта казва ли ви: „Аз съм Любов"? Ако каже това, тя се ограничава. Това, което е Любов, няма да каже, че е Любов. Ще бъде много чудно, ако попитам някого: „Ти

живееш ли?” Който живее, той чувства, прави добрини – той живее, разбира се.

Има много неща, които спъват хората. Тези спънки са много лошо нещо. Събирайте се по закона на свободата, обменяйте мисли и не се прекъсвайте. Вие не сте още научили това изкуство да отстъпвате мястото на друг да говори. Онзи, който не се е научил да слуша, да се напъне и да се научи да слуша. Някой казва: „Как ще слушам глупости?” Нима вятърът, който вее, все умности говори? Като влезете в някое общество, все умни работи ли говорите? Че нима ти, който си слушал някого и го осъждаш, много право говориш? Научи се да си затваряш ушите. Като се дойде до разбиране, освободете се от мисълта, че един е по-умен, а друг е по-глупав. Вие се лъжете, по-умни и по-глупави хора в света няма – в даден момент си умен, а в друг момент си глупав. Ще се стремите вътре в Духовния свят, пред Бога да не считате, че нещата са глупави. Ако нещо е глупаво за теб, остави го. Този, който прави глупости, трябва да научи нещо, да придобие опитности.

Ето в какво стоят глупостите: да допуснем, че сте облечена с хубава, бяла, копринена рокля; дойде някоя с нечисти ръце и опита каква е роклята, дойде друга – също. Ще кажете: „Ех, че глупаво е това!” Питам ви защо се опетнихте? – „Е, дойде една, дойде друга и ме опетниха.” Да, но във всяка една от вас има желание да пипне, а пръстите ви са нечисти. В дадения случай твоята рокля не бива да бъде оцапана. Като влезете в християнството, опасността седи в това, че вие изпадате в положението на онези търговци, които изнасят стоките си за продан, помежду им започва конкуренция и те не могат да се търпят. Така и вие изнасяте своите опитности. Оставете, дайте място на другите, нека те да си продадат стоките, а като дойде ред и за вас, ще продадете колкото можете, а което остане непродадено, ще го върнете назад. А вие казвате: „Да, но аз съм дал толкова много пари!” и състезанието започва.

Реплика: Всичко е от това, че не можем да се търпим.

Търпението произтича от Обичта. Обикнеш ли някого, ще можеш да го търпиш. Но има друг закон и трябва да бъдете съобразителни в следното: да допуснем, че сте гладували три дни, а аз ви казвам: „Чакай да ти разкажа една опитност.” Вие се нервирате. Тогава ви казвам: „Хайде, иди си!”, а после се оплаквам, че не искате да ме слушате. Аз не влизам в положението ви, че сте гладни, че три дни не сте яли. Човек трябва първо да каже, че е гладен, а след това да му се разказва. За това се иска голяма досетливост. Вие можете да работите навън. Вие сте напращели от знание, трябва да дадете от знанието си навън – вие страдате от много имане, а не

от недоимък. Ще попитате: „Да кажа ли това?" И в света има много работници. Вярвайте, че всичко в света върви по един определен път. Божественият план по никой начин не може да се изопачи, той си върви по точни математически изчисления. Ако се отлъчите, ще страдате, а това, което Бог е определил, ще стане. Например искат да ви закарат на разходка, а вие не искате – връзват ви, дърпате се и пак стигате на мястото, но с чувството на умора. Затова може да отидете без противене. Тъй че, и като се противите, и като не се противите, пак ще свършите работата си.

Трябва да се молите една за друга. Добрите мисли, които си отправяте, действат добре, а лошите мисли действат зле. Ако свирите и аз дойда, та ви поръся малко червен пипер в носа, как ще можете да свирите? Ще има кихане. Тези правила са верни, Писанието казва: „Молете се един за друг, за да изцелеете."

Целият свят в лукаваго лежи. Какво очаквате в един свят, който е в лукаваго? Тъй, както днес е той, нищо не може да стане. Всичко е утайки, всичко пада на дъното и един ден, когато на това дъно се съберат много утайки, Господ ще го повдигне, ще отстрани водата и ще го направи градини, полета, планини. Така ще стане с морското дъно.

Вярвайте, че по душа всички сте добри. Няма защо да казваш, че си лоша. Да, когато действаш, по воля си лоша.

Реплика: За да намерим душата си, трябва ли еволюция, или това зависи от волята на субекта?

Трябва да се премахнат препятствията. Представете си, че върху едно цветенце турите трън – ще може ли то да расте? Не може. Така е и с вас – ако вие не можете да растете, причината е, че някой ви е турил трън. Трябва да гледате да няма такъв трън върху вас.

Ако ви дадат везни, с които да мерите течностите и твърдите материали, и ако спазвате правилата при измерването, всичко ще върви напред. Но представете си, че някой дойде и ви каже: „Тези везни не са чувствителни, ние ще ви дадем други"; тогава отношенията се изменят. Всичко трябва да поставите на Божествените везни и по тях да мерите – тогава не може да има дисхармония. Ако у вас има дисхармония, тя ще ви създаде неприятности. Когато Господ иска да застави някои да Го слушат, дава им неприятности, болести, глад. А когато Го разбират, Той им говори разумно. Има два начина на говорене от Бога: единият е с физически разум, а другият – с разумно Слово.

Ако вие дойдете в съгласие и в хармония помежду си, ние сме готови да ви помогнем. Даже и да не е тук, на всеки, който е готов, аз му помагам. Всеки, у когото има условия, аз му помагам. У някого има желание да учи – спирам се и му помагам. Някой си напълнил главата с правила, знания и преживявания, а те не живеят в него. Той казва: „Да се любим, да се обичаме, да бъдем милосърдни!" Е, добре, но всичко това са качества, а не правила – как да се любим? Ти идваш при мен, молиш се, искаш двадесет лева – нямам, не ти услужвам. Вървя по пътя, минава някой покрай мен, иска да му вдигна торбата – казвам: „Не може, бързам!" Някой паднал на пътя – ще се спреш и ще му помогнеш! Във всеки даден момент ще се спреш и ще употребиш закона на Любовта. Отидеш в някоя къща, твоята сестра е натъжена, запитва те: „Не можеш ли да ми помогнеш нещо?" – „Е, Господ да ти помогне!" Не, спри се, помогни на сестра си, кажи ѝ: „Господ и на теб, и на мен ще помогне!", кажи ѝ: „Ще бъде!" Аз мога да ви направя добро, но често се въздържам по следните съображения: ще бъде ли умно да моля Господа да ви праща дъжд, когато нивите ви не са изорани и посети? Ако нивите ви са посети, поискайте, аз съм готов да ви пратя всичко – ще ви пратя дъжд колкото искате.

Знания, знания, днес толкова знания имате! Върху това, което съм казал, вие не сте се спрели да помислите малко, да разберете поне една стотна част от всички дадени формули. Вие казвате: „Това нещо го разбираме." Да, но не го прилагате. Знайте, че в света има повече живи същества, отколкото вие подозирате. Не сте сами. Не мислете, че когато седите сами, няма кой да ви наблюдава и да следи постъпките ви.

Започнете да работите нещо за този Христос, за този Господ, когото обичате! Свършете нещо заради Него! Като казвам свършете, подразбирам да свършите нещо съзнателно, та като направите някакво добро, да ви е приятно, че сте направили нещо заради Господа.

Християните имат сила. Ако се съберат четири-пет или десет хиляди души в една мисъл и се съсредоточат, те могат да помогнат на когото и да е, но за това трябва взаимност. Днес могат да помогнат на теб, утре – на друга, после – на трета и така постепенно всички ниви ще бъдат изорани, посети, пожънати. А сега в домовете си ще имате индивидуални, вътрешни мъчнотии, мъчнотии в ума и в сърцето си. Ще имате мъчнотии от обществен характер, мъчнотии за прехраната. Тези мъчнотии са реални и трябва да ги премахнеш. Мъжът ти е недоволен, моли се, но ти не можеш да му помогнеш; мехлем му туряш, но има трън, казваш: „Намазах го, но не може да му се помогне." Да, мехлемът помага, където няма трън, а където има трън, не помага. Ще извадиш трънa! У когото трънът не може да се извади, той си има мъчнотии, които не могат да се премахнат.

Например имате такива мъчнотии и казвате: „Мен не ме обичат" – това е една от големите мъчнотии. Насила не можеш да накараш хората да те обичат. Защо не те обичат? Окултистите казват, че този, когото никой не обича, се е демагнитизирал. Той започва да гледа на хората от лошата страна, всички го отбягват, защото се е демагнитизирал. Затова се пазете – когато почнете да не виждате в никого добро, вие сте демагнитизирани и малко хора ще ви обичат.

Сега Господ ви е дал забавление. Като ви гледа във вашите мъчнотии, Той казва: „Тези хора много добре си вършат работата." Понякога аз намирам грешката у самите учители. Ако седнете на моята трапеза и ви дам да ядете според правилата, ще останете гладни; ако ви дам повече, един ще яде по-много, друг по-малко и след това ще ви нахокам. Неправилно е, като ми дойдете на гости, всекиму да дам по три ореха и по едно парченце хляб. Така трябва да се учите!

Реплика: От какво се явява голямата радост?

От изобилие на енергия. Някой път, когато човек се е въздържал, въздържал, придохожда голяма Радост. Това състояние се наблюдава у всички хора. Радостта често слиза към физическия живот. Радостта, изразена на физическото поле, е Радост на душата.

Ще ви дам един пример, за да видите къде стои лошото: да кажем, че вашият извор е чист, но чашата, с която подавате вода, е нечиста и човекът е недоволен. Лошото не е във водата, не е в желанието, а в чашата. Чашата трябва да бъде чиста. Хлябът, който давате на човека, не е лош, но ръцете ви трябва да са толкова чисти, че този човек да остане благодарен. Тези работи от осем хиляди години насам постоянно се проповядват.

Сега, ще минете с един стадий по-горе. Ако искаш да целунеш някого, трябва да знаеш какво ще изразиш с целувката. Или пък сегашното ръкуване какво изразява? Не мислете, че целувката е изобретение на човека, тя е една икономия на Природата. Това са два тока: горната устна е положителният полюс, а долната – отрицателният полюс; когато човек доближи двете си устни, токът от едната устна минава в другата. Когато майката често целува детето си, и то, и тя се обновяват. Забелязали ли сте, че тя не целува детето си на едно и също място? Колко пъти обаче този закон се изпълнява правилно? Ръкуването е същият закон: и чрез него става вътрешна обмяна на енергиите. Ръкуването означава опознаване, поздравяване.

Разширете си сърцето, гледайте в очите света, благодарете за всичко,

стремете се към Чистота! Първото необходимо нещо за вас е вътрешна, душевна Чистота. Да се запазиш в Чистота, това е най-мъчното. Затова, за да стане човек чист, трябва да дружи с Бога и с добри хора. Нужни ви са нови опитности, за да се измени настроението ви. Когато минете тази Школа, още много ще се учите. Ако станете много чувствителни, ще забележите каква тежка аура има у хората. Ще почувствате вибрациите на техните мисли и желания, ще усетите у тях недоволство, неблагодарност. А всичко това трябва да го утаявате и да кажете: „Заради Господа трябва да утая всичко долу!"

Гледайте да се саморазвивате. Всеки ден оставайте в мълчание десет-петнадесет минути, за да се научите на мълчание. Всеки да се вглъби в себе си и да размишлява съвсем просто, без да чака нещо да му кажат. Както в Природата всеки отправя погледа си на разни страни, или както на обедна трапеза всеки си избира какво ще яде, така и в размишленията всяка да се вглъби в себе си и да гледа да придобие тази енергия. Щом наблюдаваш другите – кой как стои, как се моли, това не е медитация. За медитация се изисква голяма стая, в която да няма кой да ви смущава, да сте на разстояние половин метър една от друга. Добре е във вашите събрания да разглеждате белезите на някое цвете, на един карамфил например, на ягодата и т.н., да разглеждате техните психологически прояви. Всички цветя трябва да се изучават на място, под микроскоп трябва да се наблюдават. Ще забележите цветята колко са чувствителни към Обичта, но затова са необходими повече екскурзии.

Стремете се към повече свобода, да нямате ограничения. Многото правила водят към друга крайност, но гледайте да престанете със самоосъжданията, да ги избягвате. Ще почнем да говорим върху по-отвлечени предмети. Трябва да разисквате обективно, та когато говорите, да нямате никого предвид. Понякога може да си представите някого като модел и да го рисувате, но да не бъде той прицелна точка. Този модел ще стои пред вас толкова, колкото сам иска. Когато позирате, нали стоите толкова, колкото вие искате? Така трябва да постъпвате и в Живота. Понеже не сте научили още закона на концентрирането, Невидимият свят си служи с негативни методи, за да развие у вас концентрация: когато намразите някого, вие го носите в себе си и по този начин се концентрирате. Друг път ви дойде някоя болка, излезе ви някой цирей и вие се концентрирате. Корем ви боли, глава ви боли – това са естествени начини за концентриране на мисълта. Дойде ли случай да обичате някого, вие се разсейвате, не можете да се концентрирате. При концентрирането умът трябва да се постави на мястото и всички хубави желания да се отделят от лошите.

Когато работите над себе си, всеки ден ще развивате нещо за душата си.

Каквото извършите, не се бойте! Не мислете, че е дефицит – само наглед може да е дефицит. Религиозните форми, осъждането, морализирането спъват много. Аз схващам въпроса така: не съм длъжен да ви морализирам, вие сте цветя, които трябва сами да се поливат и наглеждат, те сами ще израснат. Някой казва: „Аз искам да стана по-добър." Ако вървиш в Пътя, ще се развиеш правилно.

Понеже се намирате в различни състояния, някой казва: „Неразположен съм." Ние не разбираме тази философия и когато се сближаваме, не се спогаждаме, спъваме се. Човек не може да бъде еднакво разположен на физическото поле. Някой път той се намира в състоянието на едно дърво, на което всички листа и цветове са окапали, а вие казвате: „Изменихме мнението си за него." Не, той само се е съблякъл, но плътта пак ще се облече.

Работете с Любов! Работете с тази Любов, за която Толстой говори: да бъдеш готов да напуснеш всичко, да си готов да слугуваш на всичко, без да очакваш да ти платят. Това е Любов – да се облечеш във всичко и да слугуваш на всичко. Можеш ли да направиш това, имаш Любов; не можеш ли да направиш това, пак имаш любов, но такава, която не може да повдигне хората. Можеш ли да направиш това, въпросът веднага разумно се разрешава. В Любовта, като слугуваш, ти няма да се цаниш – ще бъдеш свободен, даром ще работиш, няма да се считаш длъжен, няма да си отговорен. Ще вършиш доброволно това, което Любовта изисква. Тази Любов изисква и царят, и слугата да се откажат от своето, да станат слуги. Тази Любов казва: „Аз не признавам господари." А след като си работил дълго време в нейно име, тя казва: „Ти си достоен сега да бъдеш господар в почивката си, но починеш ли си, веднага на работа!" Тъй че, почиваш ли си, ти си голям човек; работиш ли, малък човек си. Знаете ли колко е мъчно да работиш така? Хората са такива егоисти и мислят, че си направен от желязо, така че и двадесет и пет часа да им работиш, няма да ти кажат: „Стига". Никой не трябва да упражнява влияние – ще оставите всеки сам да се проявява, да работи, защото в тази Любов той ще се саморазвие. Идва някой и казва: „Тъй трябва да се постъпи"; ами той знае ли как трябва да се постъпи? – Съвременното общество така препоръчвало. Че съвременното общество да не е идеално – и то си има своите недъзи. Най-важното: започнете с Любовта, станете герои, та да ви е приятно, когато работите заради нея.

Моминските сълзи показват, че човек трябва да се чисти. Плачът всякога е един метод за чистене. Когато човек съгреши, той трябва да поплаче, за да се очисти. Дойдеш на Земята, плачеш, тъжиш за прегрешенията си горе, в Невидимия свят. Не мислете другояче, всички души са дошли тук, на

Земята, за да изкупят тези си прегрешения. Като й дойде на ум за някоя грешка, душата трябва да си поплаче, за да се освободи от нея. Тези погрешки може да са твои, може да са и на други, но това е един общ принцип. Сълзите показват едно смекчение на сърцето, повдигане на съзнанието – такъв човек е в Пътя на обновлението.

Понякога те зоставят, за да се развиваш. Понякога чувстваш, че умът ти е отслабнал, което може да трае някога кратко, някога с дни, след което се освежаваш. Това са илюзии, не са реални неща, това са временни състояния, които трябва да ги изпитате. Когато някой се усеща изоставен, в някои случаи той се ожесточава, озлобява, става по-лош, а в други случаи отива към Бога. Последното е добро, затова трябва да оставаме по-често сами. Когато човек има Живот в себе си, много лесно се изчиства от тези състояния и ако си оцапа ръката, лесно се измива. А когато няма вода, носи нечистотата с километри. Щом дойде Божественият живот, човек лесно се измива, но няма ли тази водица, с дни ще носи нечистотията на трите си пръста.

Учете се на закона на доволството, и то не отвънка, а отвътре, от сърце да бъдете доволни! Когато си доволен, каквото и да ти се случи, ще го понесеш с дълбоко съзнание. Може да пъшкаш, да страдаш, но всичко ще понесеш доброволно, съзнателно. Човек трябва с достойнство да понесе страданията си. Проявявайте Любовта си към всички – към слаби, към немощни, към деца! Щом станете тъжни, идете някъде при хора, които са по-тъжни от вас, направете им добро и ще ви мине; или вземете да прочетете биографията на някой велик човек, който е страдал. Има много методи за лекуване.

А този свят, от единия край до другия, го наричам свят на разочарование. Някои го наричат свят на очарование, но аз го наричам свят на разочарование. Когато се родиш, всички се радват. Първата година всички треперят като над цар – каквото заповядваш, всички те слушат, каквото кажеш, всичко ти дават. Но после постепенно те детронират: на третата година ставаш княз, на петата – министър, после – началник, докато най-сетне станеш слуга, пращат те долу и казват: „Сега не е както едно време, когато беше дете!" Дават ти мотиката и хайде на лозето. В Духовния свят Господ започва по обратен път: най-първо те поставя слуга, а най-накрая – цар. Затова сега на Земята ви шибат. Ожениш се за един мъж, той ти е учител и казва: „Това не е у вас при баща ти, знаеш ли кой съм аз!", а след няколко години ти е претрил врата. Казваш, че не обичаш мъжа си – има причини за това. Друг път обичаш някого, защото ти е направил добро; минат няколко дни, това състояние се сменя и ти вече не го обичаш – защо? Защото ти е направил някакво зло. Тогава казваш: „Аман от този

мъж!” Мъжът пък казва: „Аман от тази карма! Мразя те, двадесет години заради теб лежа в затвор, двадесет години от живота ми отидоха напразно!” Сменя се после картината: идваш в друг живот, поправяш грешките си и казваш: „Аз ще си поправя грешката, в затвора няма да те туря.” Това е един закон, който се върти като колело. Когато станете ясновидци, ще се пренесете в епохата на някогашния си живот в Египет или другаде, ще видите сцени от него, ще разберете каква роля сте играли и ще кажете: „Слава Богу, сега разбрах каква съм била!” Затова като станете ясновидци, като се повдигнете, това ваше положение ще ви стане ясно и приятно. Така животът на всички хора може да стане приятен.

Ще се стремим да поправим Живота си тъй, както Бог го е наредил, и да го разбираме тъй, както е направен. Ако сте ясновидци, ще видите най-хубави картини.

1 Беседата „Работете с Любов” е държана по желание на сестрите преди отпътуване на Учителя от София за провинцията.

Беседи пред Сестрите
10.05.1920 Понеделник, София

1920_06_13 Десен и ляв път
неделна беседа

ДЕСЕН И ЛЯВ ПЪТ

Хорът на сливенското братство изпя „Песента на зората“

Предметът, върху който има да говоря, е важен. Употребявам думите „ляв и десен път“, защото няма други пътища. Десен и ляв път са величини. По левия път е слизането, а десният път е пътят, посоката, по която става възлизането, изкачването.

Всичко в света е продукт на човеческия дух. Човекът е в началото на своето развитие.

За да можем да разбираме една негова мисъл, която се влива в света, трябва да се освободим от всички посторонни мисли.

Бог, когато е създавал света, турил е в един котел силата, мъдростта, славата и почивката.

От силата се родило насилието, от мъдростта се родили знанията; от славата всички започнали да се стремят в разни посоки. На дъното на котела останала почивката. Бог я задържал за Себе Си. В света няма почивка. Трябва да отидем при Господа, за да почиваме.

Учителят разказва примера за двамата руски банкери, които се били басирали за 3 000 000 рубли: единият да стои 14 години арестуван в една стая. Той чел много книги според баса и най-после почнал да чете Евангелието. След като го прочел, рекъл си: „Намерих смисъла на живота.“ Смисълът е в свободата, в свободното развитие. Оставало му само един ден, за да изпълни 14 години. Написал записка, че излиза от затвора 24 часа по-рано, че се отказва от трите милиона рубли, защото не е в тях щастието и през прозореца избягал. Другият басист, с когото се басирал, за да не даде трите милиона, решил да убие през нощта затворения и да спаси милионите си. Влиза в стаята през нощта и намира само оставената записка.

От 8000 години светът е в непрекъсната борба, даже и между най-малките животинки. Съвременните хора наричат, че животът е борба. В борбата е животът. Това е един необходим импулс за живота.

По левия път … е слизал към сърцето. Обсебването е било от неразумни

сили, които не са се подчинявали на ума. Зараждали са се велики Учители, за да дадат насока на живота. Един Учител е бил Христос. Сегашните християни не са спирали Христовото учение.
Хората вярват, че идели от Бога и отивали към Бога. Важен въпрос: от где идем, защо сме дошли и къде ще отидем.

Земята е училище, гдето ще научим съвременните закони. В света има четири положения: подсъзнание, съзнание, самосъзнание и свръхсъзнание. В природата има закони, които съществуват и могат да премахнат всички пречки в нашия живот.
Само една магическа дума може да премахне страданията на един народ. Цялата природа е като един жив организъм.

Духовният свят е свят, в който разумните същества владеят всички закони и са господари на смъртта. Смъртта е преминаване от една стадия в друга, от една форма по-проста в друга по-сложна. Няма нищо по-съвършено от човеческия мозък. Той е мястото, където се развиват всички мисли, чувства и желания.

Онзи, който не работи по левия и десния път на своя живот, е осъден на страдания.

По десния път се раждат героите. За да бъде герой, човек трябва да слиза по левия път и да се качва по десния път. Колкото по-много герои има един народ, за да се самопожертвуват, толкова по-много блага ще има тоя народ.

Никой не може да ограничава нашата мисъл, но и ние не можем да избегнем последствията от нашата мисъл. Привежда примера с парахода „Титаник“, който е потънал благодарение непредвидливостта на инженерите за необходимата сила, потребна му да се бори с морските пречки.
Идеи могат да дадат и най-малките деца.

Левият път е развиване на нашето сърце – от него произтичат всички благородни чувства.

Мойсей казва на евреите, като отидат в обетованата земя, да не закачат хората, които са в тази земя. Евреите не послушали тая Божия заповед, дадена чрез Мойсея, и пострадаха.

Жените са левият път. Мъжете са десният път. Жените са потенциалната енергия, мъжете са кинетическата енергия. Жените трябва да изучават

закона на левия път, мъжете – на десния. Двата, като се препречат, ще дадат волята – децата. Те са стимулът за всички благородни подбуждения. Бащата и майката възлагат на децата своята надежда. Затова и Христос казва: „Оставете децата да дойдат при Мене.“
Под „малки деца“ Христос е разбирал Божествения път. За тоя път са потребни няколко качества:

Да разпознаваме добро от зло, кои подбуждения са прави и кои са неправи. За достигане тая мярка потребен е контрол в нашия ум. Ние всякога трябва да сме положителни в нашата мисъл.

Качество е да бъде човек издръжлив, постоянен. Който не е издръжлив, той ще изгуби. Такъв народ е английският. Който човек е издръжлив, победата е негова.

Качество потребно на човека е вярата. Това е качество на човеческия ум. Съмнението е червей за човеческия ум. Вярата подразбира и опита. Ще опитам един човек дали е готов да се жертвува за мене.

Учителят разказва примера за двамата приятели и мечката. Тръгнали те на разходка из гората. Единият се хвалил, че бил готов в името на приятелството да стори всичко, за да го спаси. Появила се една мечка. Похвалилият се, че е готов на самопожертвуване, бързо се покатерил на едно дърво. Вторият легнал на земята. Мечката дошла, около му се движила, мирисала го, до ухото му се поспряла и си заминала. Слязъл от дървото приятелят и го попитал какво му казала мечката. Той му отговорил: „Друг път с такъв приятел да не тръгваш на път.“

Десният и левият път са двата необходими принципа, двете условия в живота. Сега българите са на кръстопътя. На българския народ са потребни издръжливост и вяра. Природните закони са неумолими. Страданията на българския народ не са се още свършили, но това не трябва да ви обезпокоява. Майката носи в утробата си девет месеца своя плод и се жертвува за рожбата си, защото вярва, че тя е носител на Любовта, а след нея иде Мъдростта. Любовта без Мъдростта и Мъдростта без Любовта не могат. Децата са носители на Истината.

Каквито закони съществуват за хората, за човешките същества, и за природата са същите закони.

Отсега нататък хората трябва да цъфтят.

В Слънчевата система има нов елемент – това е одухотворението.

Целият живот е обрисуван, обозначен на человека. Например носът е олицетворение на волята, ума, мъдростта. Това се доказва от формата, линиите и големината на носа. Хората трябва да работят в левия път с Любовта, в десния – с Мъдростта, а в правия път – с волята, с Истината. Индивидът е едно условие за народа и един народ е едно условие за индивида.

Мисълта е едно отражение на велики принципи в живота. Всички трябва да разбират законите на света и тогава само ще създадем един живот на благоденствие. Ние сме слуги на живата природа. Тя щедро ни възнаградява, но и неумолимо е взискателна.

Любовта е една велика сила, на която нищо не може да противостои. Всичко се подчинява на нейната сила. Там, дето любовта влиза, зло не влиза; и там, дето любовта не влиза, злото не излиза. Гдето има светлина, лекар не влиза; дето няма светлина, лекарят не излиза.

Като ядем много, мислим, че ще се оправим, но ако има стрихнин в храната? Учителят разказва примера за орела в Делиорман, който ял отровна овца, поставена за тровене на вълци. След като се наял и почувствувал отровата, търкалял се о земята, повърнал отровната храна (месо) и хвръкнал към гнездото си.

Има мисли, чувства и действия, които тровят нашия организъм. Отровната храна трябва да повърнем както тая храна, изядена от орела в Шуменско. Не можем да насърчаваме себе си със страхливост, а само с геройство.

Болестите произтичат от храната, която възприемаме. Не разбираме условията на живота, които природата е определила. Същият закон е за ума, сърцето, душата.

Йогите имат правила в живота. Например за засилване на кръвоносната система пият вода на глътки. За засилване на нервната система йогите се излагат на слънце.

За нашето развитие вярата е необходимо условие. Вяра е потребна за всеки човек и за всички професии. В себе си всеки трябва да вярва, че това, което говори, е вярно. Не пускайте в ума си една мисъл, която не е проверена; в душата си нищо, което не е проверено. Лесно се цапа, мъчно се чисти. Разказва Учителят примера за двете съседни царства на еспербите и мензите, които били в постоянна вражда помежду си заради лошите отношения между двамата им царе. Мъдреците казвали, че синът на

единия цар, царя на мензите, на двадесет и първата си годишна възраст ще пострада, та затова да го прати вън от дома си, при един овчар в царството на есперзите. На двадесет и първата си година, като пасял овцете в една планина, вижда, че отдалеч идва една мома на кон с двама пазители, която беряла цветя и се радвала на природата, обичала я. Забелязал той, че ехидна ухапала момата от лявата ѝ страна. За миг той решава да ѝ помогне: хвърля се върху момата и почва да изсмуква отровата. Пазителите като забелязали това, помислили, че той е нападнал момата и с лъка си го застрелват, като го ударват в дясното рамо. Стрелата била отровна. Момата забелязва това и изсмуква от дясното му рамо отровата. И двамата се спасяват един друг; познали, че един без друг не могат и се оженили, като заживели в блаженство.

Това са двата пътя: Любовта и Мъдростта, лявата и дясната страна, левият и десният път.
Жените трябва да изсмучат тая обществена зараза, която прояжда всичко. Някои се бият. Бъдете герои, защото на страхливците не се дава небето. Паметници за добри мисли, чувства се дават на героите.

Где сме били по-рано и где ще бъдем? Това може да се определи. Всички велики хора са определяли положението на един народ, те са предвиждали всичко – те са като ясновидци. Един народ има нужда от проповедници, свещеници, учители, политици и пр., но всички трябва да бъдат чисти в дела, мисли и желания. Какво приложение има Питагоровата теорема в живота? – Сборът от квадратите на ума и сърцето дава човешката воля в квадрат – a2 + b2 = c2 – сборът от квадратите на двата катета дава квадрата на хипотенузата. Следователно умът и сърцето трябва да вървят заедно. Волята всичко може да направи. Нейната функция може да се определи накратко така: волята може да контролира ума и сърцето.

Всичко в природата е в тясна връзка. И за човека може да се определи и каже какъв е, както и за животните. Тях хората, джамбазите много точно определят, като ги похванат, погладят, огледат отвън, по зъбите и пр. Левият път е пътят на Любовта Десният път е пътят на Мъдростта. Като ги съединим, ще получим третия път – пътя на волята.

Левият път е линията отзад на главата ни; десният път е линията отпред на главата, пред челото ни.

Да свърша моята беседа.

Привеждал съм и друг път тоя пример. Един млад българин се условил при един стар грънчар българин да учи занаятието грънчарство. Учил го

три години. Отделил се от своя майстор, за да бъде на своя работа – самостоятелен. Почнал работа, обаче всичките му грънци се пукали. Връща се наново при майстора си учител. Запитал го защо се пукат грънците му. Почнал да работи наново и тогава видял, че майсторът, щом извади гърнето от пещта, духвал с уста в гърнето – „ху“, и така те не се пукали. Всичкото изкуство, сила, за да не се пукат грънците, се е състояло в „ху“-то.

Грънците са тялото. Пещта са несгодите, страданията, които имат всички, които се пекат, защото без тях няма повдигане. Грънците се пукат, защото не духаме, защото не сме в хармония с Божествения Дух. Майката духа на ръката си или на ръката на детето си и дава сила.

Когато майката е бременна, да си каже: „Ти, дъще, майка ще станеш умна, работна, скромна…“ и ще се изпълни. Или: „Ти, синко, баща ще станеш умен, добър, честен, справедлив.“

И сега ви казвам, че след пет години моята беседа ще получи своята цена.

Не се отчайвайте. Бъдете смели. Ученикът не се отчайва за поправките на учителя от слабото смятание. Рече си ученикът: „Ще се поправя“ и поправя се. Учителят разказва примера с американския проповедник Муди. Той бил обущар и си рекъл: „Аз ще стана добър проповедник.“ Работил върху себе си, постепенно успявал въпреки подигравките на служителите си и най-после успял да стане много добър проповедник.

И сега, ако 14 души от вас приемат моята мисъл, аз считам, че моята мисъл е платена.

Изпети песни от хора на сливенското братство:
„Братство, единство ние искаме“
и химна на Братството „Напред да ходим смело в чертозите безмълвни…“

13 юни (31 май) 1920 г., 10 ч. и 30 мин. – 12 ч., неделя
Сливен

Публична сказка от г-н П. Дънов в читалищния салон „Зора“

1920_06_15 Разговор
извънредна беседа

РАЗГОВОР

Всичко в света е строго определено.

Който не върви по тоя определен път, ще се тласка насам-натам и ще получи наказания от законите на природата.

Спасението някои търсят вън от себе си. Човек все се моли и търси работа за нещо здраво да придобие. Всеки се стреми да има здрави: гърди – те съответствуват на душата; стомах – той съответствува на живота; и мозък – той съответствува на ума на човека.

От илюзиите в света произтичат всички страдания и заблуждения.

Детето ви, ако не е решено да умре, то не може да умре.

На сегашните хора трябват светли мисли. Това понятие за Бога, което сега имат, е старо. Трябва да работим в новото понятие за Бога. На вас ви трябва воля. В какво се състои волята? Учителят разказва примера: Една американка била болна до смърт. Повикала мъжа си и искала обещание от него, че не ще се жени след смъртта ѝ. Той не обещал. Тогава и тя казала: „И аз няма да умра!“ И действително не умряла, оздравяла.

Някой като каже: „Няма да върви“, и вижда, че работата се разваля, наистина не върви. Друг казва: „Ще върви“ – и тръгва. Докато всички мисли в мозъка са в съгласие, човек не губи равновесие. Равновесието стои в краката, а краката са добродетелта.

Всякога да има хармония. В природата не може да има мир, там има винаги сътресения, но да имате в себе си мир. Не е мир това да лежи човек и да почива. Трябва човек сам да си турга шапката, трябва четиво. Всяка добра книга е слънчев лъч.

Каляване на волята

Ако те е страх – пипай умряла змия, прекарай я през ръцете си.
Като вали дъжд, нека те намокри и не се бой от простуда.
Това да се прави май, юни и юли включително. Тогава въздухът е напоен с много магнетични сили.
Ще пиеш 3–4 чаши чиста топла вода, не окадена, и на глътки. С това ще

калиш волята си.
Каже ти някой „магаре“, не се обиждай, а разчепкай думата „магаре“ по букви. Те имат следното значение:
м – означава малките неща,
а – значи да си умен,
г – да знаеш да слизаш и да се качваш,
а – да си умен,
р – да знаеш да противоречиш на мъчнотиите,
е – да растеш.
Следователно ще размишляваш върху думата „магаре“ и ще се увериш, че няма нужда да се обиждаш, т.е. ще си кажеш: „Аз зная какво значи магаре.“
Светът има мъчнотии, защото не е подготвен за това учение.

Трябва да развиваме добри мисли. Сбъркаш нещо, ще си кажеш: „Аз по воля съм лош, но по сърце, по душа не съм лош.“
Има фатализъм на суеверие и фатализъм на вярата. В живота всичко е строго определено.

Човек диша не само през устата, ноздрите, но и чрез порите. Запушете ги, ще умрете. Всяко чувство, което не искате да ви дохожда, пуснете го да изтече. Всяка мисъл – също не я задържайте, пуснете я да изтече.

Нашите мисли са отражение. Те минават през много хора, докато дойдат до нас, затова трябва да ги оставим да изтекат.

В новата култура не ще има като сегашните градове. Те ще бъдат едноетажни с големи градини отпред. Хората ще ядат по-малко.

В крадците ръцете са дълги, в убийците – къси и дебели, защото първият прокарва мисълта да краде чрез ръката си и тя се удължава, а вторият крие мисълта в себе си и тя остава къса.

В новата култура хората ще бъдат много подвижни, тялото ще бъде развито и умът – също.

Сега хората много работят. За новата култура ще се впрегне в работа слънчевата светлина. Тя ще служи на хората и те ще се хранят с плодове.

Животните ще се раждат малко – на 7 години един път ще раждат и не ще се размножават много.

Новата цивилизация ще започне от Европа и ще се пренесе в Северна и

Южна Америка и Африка. Нова земя вече се образува – в Тихия, Великия океан вече се подават под повърхността върхове на островчета, на които инженерите забиват байрачета. Там ще излезе новата суша, която ще съединява Америка с Европа. Ще заживее шестата раса на земята. От другите раси ще останат остатъци. Българите (славянството) ще играят важна роля. Ще се развие много интелектът. В славяните има най-много, най-голямо самопожертвуване. Култура без самопожертвуване не може да има.

В някои случаи растенията са по-умни. Един порасъл боб се увива на сухи пръчки, но като има сурова пръчка, жива, отива на нея, прескача сухата. И сега хората, като ме питат какво да правят със старото, казвам им: Увийте се на новото.

В някои случаи „старо" значи реално, от санскритската дума „сад".

Човек трябва да бъде всякога млад по сърце, стар по ум, а не обратно. По сърце децата са по-умни от старите, на ум са по-глупави. Когато човек остарее по сърце, той е вече умрял и затова Христос казва да станете като децата. И в природата се сеят все млади дръвчета, за да заместват старите. Българите смятат новото течение за нещастие, а то е спасението на българите. Иначе заупокойна молитва му е изпята. Другите балкански държави са готови да възприемат това учение.

И така, бъдете всички млади по сърце, стари по ум.

За в бъдеще човек трябва да има една стаичка за размишление, гдето да влиза той, жена му и всички въпроси лесно ще се разрешават. Човеческата мисъл има чудно влияние – за нея няма прегради.

Човек се чувствува неразположен. Защо? Ето как се обяснява:
В един час, минута, секунда се раждат 10 000 деца. Те са свързани и в страданията си. Някои от тях като страдат, тия страдания се отразяват на другите. Те имат невидими връзки помежду си. Може да определите откъде иде тая мисъл на неразположение – като се изолирате и успокоите. Накъдето се наклони главата, мисълта от нея страна идва.

Ако хората живеят по Божиите закони, няма да теглят, а ще се радват и веселят. Като дойде новата култура, ще ги извади от подземията. Учителят разказва примера: Едно магаре е вкарано в подземията да тегли вагонетка с минерали, въглища. Един го извадил на светлина и то започнало да се търкаля и радва.

Съвършенството на новата култура ще бъде след 350 000 години. Те са 12 цикли. От тях 6 представляват пролетта. Те ще образуват един голям цикъл. Човечеството сега е към началото на пролетта.

Полярната година има един месец, равен на 2100 години. Ние сме в зодиака на рибите и затова християнството има риба за своя емблема. След 2100 години ще бъде пролетта. Сега първите птички почват да пеят. Сега са на „Благовощение" – лястовичките пеят, предвещават пролетта. Започваме сега с първата българска буква.
А – горната ѝ част = закона за равновесието,
долната част = закона за оплодотворяването.
С тая буква ще научим закона за живота, като я прилагаме в живота си в нейното значение.
В човешкото лице отпред да има буквата „З", обърната хоризонтално. В следващите думи „З" звучи зловещо: змия, земя, злини, зехир. „З" означава процеса на беззаконието. За да го уравновесяват, съединяват с единица и получават буквата „В". Единицата е оста на очите . Те се напластяват и се задоволяват, като се обърне „З"-то на „В".

Най-първо ще се запознаем с носа. Първо е направено обонянието и после зрението.

Когато се посява едно зърно, то е в края на старата култура, а като порасне, е в началото на новата култура.

15 юни 1920 г., 19 ч.
Сливен

1920_06_23 Три процеса
извънредна беседа

ТРИ ПРОЦЕСА

Бдение, пение, молитва – все тонират. Те са три процеса свързани.

С пеенето изчезват всички мрачни мисли. Когато птиците престанат да пеят, трябва да се очаква катастрофа, ще стане нещо ненормално. Пеенето в света е признак на хармония. Така е било във В. Търново през 1913 г. по време на земетресението. И птичките пеели, петлите пеели, кучетата лаели, магаретата ревели – това са признаци, че градът нямало да потъне, както някои са казвали, а ще оцелее. В който ден пеят, нещастия не стават. В къщи, в които пеят, дяволът не влиза; в кръчми, в които хората пият и пеят, зло не мислят – влез, но ако пият, без да пеят – зло мислят. Пеенето е чувство, необходимост. Бог го е вложил в хората и те трябва да се подчиняват на него. Не се ли подчиняват, злото ще дойде. Бъдещите хора трябва да изучават дребните прояления в света.

В посвещението има обещания, които, като се изпълнят, освобождавате се от обещанията, например да не ядеш грозде и пр.

Когато човек се посвети, в него обитават вече духове от невидимия свят и като живее, той трябва да се съобразява с порядките на невидимия свят, иначе ще бъде напуснат от тия духове.

Чуждо вино не трябва да пием. То е смесено с чужд магнетизъм. На назиреи не е било позволено да яде чуждо грозде или вино да пие, но ако сам е могъл да си го приготви, обработи, могъл е да яде. Посветеният трябва да избягва виното, то е силно питие. Виното е пълно с извержения на малките в него организми и който го пие, пие нещо нечисто. Но това е от Стария завет. Сега, посветеният трябва да се храни с какво? Каквито са елементите, които съдържа гроздовият сок: захар, танин, други вещества. Чисто от окултно гледище трябва да се избира от всеки човек оная храна, която е жива и повишава трептенията му. Да се храни с оная храна, към която има обич. Няма ли обич, става ли ти тежко, тази храна е носителка на всевъзможни болести. Интересното в лозата е, че тя се влече, тиквата също. Те имат голяма алчност. Любеницата също. Те носят гордост, искат да заграбят много място. Затова посветеният не трябва да яде от тях и подобни на тези, които се влекат, като бял боб, краставици и пр. Посветеният само като лекарство да яде любеници, тикви. Те действуват добре на стомаха. Но най-добре е това, което употребява, сам да си го култивира. Човек сух и нервен да не готви. Човек, който работи

лозя, любеници, плодни дървета, ще се поправи бързо, ако е болен. Човек с голяма нервност, кисел, не трябва да меси хляб, той разваля хляба. Трябва да е спокоен. Съвременните християни трябва да изучават тези неща. Например, за да са милосърдни – те трябва да разбират качеството на милосърдието. В търпеливия има голяма издръжливост, а онзи, който носи неволята, прилича на врящ котел – неспокоен е.

Любовта

Който има любов, в него всеки страх отсъствува. Любещият човек е с голяма вяра и надежда. Любовта има силно развита вяра, надежда и липса на страх. Съвременните изпитания са пробни уроци за верующите. Едно от най-силните средства за лекуване е любовта, придружена с вяра, надежда и безстрашие. Няма нещастие, което да устои на тия качества. Това са течения. Божествената любов е жив свят. Омразата е противна на любовта. Едно от качествата на любовта е, че тя се задоволява с най-малките неща. Едно малко цветенце го сушите, пазите, защо? Заради любовта към него. Който не оценява малките неща, още не е познал любовта. Господ започва все с малките неща. Затова човек трябва да бъде смел да отхвърли всички ухищрения на лукавия. Когато имаш резен хляб, ще хапнеш малка хапка, ще я дъвчеш, дъвчеш и тогава ще я глътнеш – това е благословия, а не когато ядеш голяма хапка набързо глътната.

Сегашните хора приличат на големи мравуняци и като дойде земеделецът със своето рало, разкъртва мравуняците и ние казваме, че зло, нещастие е дошло. Нашите лоши мисли са подобни на мравуняци. Като ни разбъркат, обърнат ни надолу. Това се нарича в окултизма превръщание. В невидимия свят добрите мисли ги преобръщат, а лошите ги кълцат. Мислите на Петър, Павел растат в духовния свят, но нашите растат ли? Затова казва Христос: „Да растете" или пък: „Ще ги познаете по плодовете им." Всичко може чрез Христа. „Каквото попросите в Мое име, ще ви се даде." Ако не може един правоверен да си заповядва на ревматизма да се мести от едно място на друго, не е правоверен. Двама или трима души може да си положат ръката над болния и болката ще изчезне.

Трябва да се пазим от всички зловредни влияния и тогава каквото изпросим, ще ни се даде. И планини ще преместваме – това са пак хора, а не буквално планини.

Божиите закони навсякъде работят. Няма невъзможно нещо за тях. Като изядат 5 хляба, те могат постоянно да се увеличават. Това е нещо естествено. Ако съвременните християни вярваха, техните класове щяха да бъдат по една педя дълги. Бог всеки благославя, който има вяра. Духовният

свят не пита дали някой е англичанин, русин, българин, грък, румънин, мохамеданин, католик и др. Всички са едно и също, стига да изпълняват Божествената воля. Така е било и в миналото. Законът дава толкова, колкото ти трябва. Затова трябва деца по сърце, мъже по ум да бъдем всички. Божествените закони са живи и когато вървим по тях, по Божествения път, всичко върви гладко и тихо. Който върви по законите на вярата, нему духовният свят съдейства. Трябва да имаме само положителна вяра.

В сегашните времена, които са критически, на косъм висящи, какво ще стане? Нищо. Гнилите листа ще окапят, гнилите плодове също, а ще останат само здравите. Затова приложете вярата, както Господ казва: „Опитайте, че съм благ.“

23 юни 1920 г., 21 ч. и 45 мин.
Бургас

1920_06_25 На вечеря с Учителя
извънредна беседа

НА ВЕЧЕРЯ С УЧИТЕЛЯ

Крайната сиромашия ражда лицемерието. Ако си готов, тя ражда и малките добродетели.
Голямото богатство ражда жестокосърдечието; ако си готов, ражда милосърдието.
Добро така трябва да се прави: „Каквото прави дясната ръка, лявата да не знае", а то значи, като правим някому добро, той да не знае, че ти му правиш добро и тогава на старини няма на доброто да ти отвръщат със зло.
Който прави добро в материално отношение, заслужава да го бият. (Разказва Учителят примера с бащата, който разделил имота си между петте си синове. Взели синовете имота и никой не искал на старини да го гледа. Сетил се той да изхитрува. Купил едно ново сандъче и от един приятел заел 100 капици. Всяка вечер ги броил. Синовете се научили – чули от дрънкането, че има още пари и се надпреварвали в почит и гостоприемство към баща си. Той, преди да умре, оставил в същото сандъче завещание, 100 капици и едно въже. В завещанието написал: „Който преди смъртта си разделя имота си, заслужава да се обеси с това въже")
Добрите хора са убити във войната, защото в миналото, когато Христос ги е попитал дали са готови да умрат и проповядват Неговото учение, те са отказали, отрекли се – един купил нива, друг волове. Сега Христос ги среща в астралния мир и пита: „Готови ли сте сега да умрете за Моето учение?" – Да, отговарят те. Сега има депутация от 25 милиона души, които искат мирът от астралния свят да слезе на земята.
Сега се искат юнаци, герои да са хората. „Старо кърпи, ново носи" – старите идеи да се носят, новото учение да се прилага.
Господ е дал ум на хората. Той е свещ. Всеки трябва да носи своята свещ запалена и когато му трябва, с нея да наблюдава всички, т.е. умът ти да бъде светъл. Сега хората очакват какво ще реши Народното събрание. Това е невъзможно – всеки трябва сам да си оправи работата.
Хората, които сега се противят на новите порядки, се уподобяват на ония паяци, на които, като казали, че през тяхното царство ще мине слон, заканили се и решили да не го пускат. Оплели паяжинни въжета. Слонът обаче минал. Събрали се инженерите им да мислят какво сътресение е опитал слонът. Той казал, че нищо не усетил. И сега хората мислят, че ще попречат. Всякой паяк трябва да стои далек от хобота на слона и опашката му, иначе ще го помете. Всяка идея помита и хората трябва сега да стоят далек от нея, да не ги помете. Когато ралото мине през нивата, разваля

корените на тревата, разваля мравуняците, обръща ги и резултатът ще се види после, след като се обърне земята. Сега е разрушителният принцип, после ще дойде творческият. Сега се излива кармата на европейските народи и в света изобщо, а после ще дойде творчеството. Болшевиците сега вкарват насила свободата и младоженеца в Царството Божие! Болшевиците са сиромахът Лазар. Буржоазията – това са богатите – богатият Лазар, който отива на мъчение. Един цар да работи с лопата е също като един работник с лопата. Цар избран е като един актьор. Актьорството е много благородно. Философията е човек да издържи страданията. Светът е едно велико училище – то е, за да разберем страданията, да разберем света и да го оправим. Преди 5000 години хората са имали много велики идеи. Сега нямат такива. Сегашните хора са много по-жестоки от по-раншните. Лекарите съживяват един болен, осъден на смърт, за да го обесят после. Това е жестоко.
Културата е да простят.
Духовете, които сега идват в света, са стари, дълго време затворени и сега са пуснати, та си отмъщават, както е казано, в последните времена много хора ще бъдат много жестоки. Гледайте сега света, че вече не ще го видите. Сега е началото на болестите. Който е горе на покрива, долу да не слиза; който е вънка, вътре да не влиза. Всяка вечер си приключвайте сметките – това е да влееш нови черти в характера, които са потребни за в бъдещето.
Свършването на една епоха значи влизането в нова епоха.
Сега е времето, когато хората ще се обръщат от стари материалисти в добри хора. Ще се върне от пътя си човек, за да поиска извинение от другаря си, когото е обидил.
Много хора сега казват: „Кажете ни спасителния път.“ Хората в света сега казват, че трябва да се престане със старото и да се намери нещо ново. Не може да се живее вече със старото. Преминаването от старото към новото ще трае около 45 години, считано от 1914 година, а приложението ще иска дълго време – то е вече в закона на еволюцията.
Сега, по-добри времена от сегашните за добрите хора не са наставали и по-лоши времена за лошите хора досега не са наставали. Вие сега трябва да работите, да станете богати. Герои бъдете, друго време не ще намерите.
Мнението за болшевизма

Болшевизъм има три вида: едни носят празни меховете; други ги пълнят; а трети влагат сила в тях. Сегашните болшевици правят сами формите – по съветски управляват. Тия болшевици са евреи. Сега Мардохай управлява. Вторите болшевици ще видите кои са.
В крайните елементи се забелязва стремеж за духовна култура. Те съзнават, че имат нужда от честен живот, от морален живот. Нашите болшевици и тия в света са демократични души, т. е. то е едно събуждание на расовото съзнание и откриване път към споразумение. Сега трябват духовните хора.

Болшевиците ще изорат нивата, после ще дойде дъждът и духовните хора трябва да поемат готовото семе и да засеят, и с влековете да завличат и засипят посятото. Това е вълна, която не ще може да се спре. Духовните хора трябва да са готови за работа.
Излишъка от меда хората вземат от пчелите.
По-висшите същества, и те дойдат и накадят, и те вземат „меда“. На умрелия попът изпее алилуя, „Бог да го прости“. Прикаждането е, за да се качи горе, като остави тялото си, и така продължава до края на еволюцията. Както касапинът купува вола да го заколи, така и един дух купува тялото на човека и го задига. Това ще се продължава, докато станем господари на плътта. И сега ние не трябва да се борим с болшевиците, а със смъртта. Затова трябва духовен живот в положителен смисъл, а не в преносен.
Шестата раса

Шестата раса е раса на Братството. За нея може да се говори само на учениците, а не и на оглашените. Тогава ще има да живеят и от бялата раса, така както сега има и от черната, жълтата и прочие раси. Те ще бъдат в спящо състояние
Сравнението е както между един дядо и едно момче. Дядото очаква да си замине – душа да дава. Най-първо трябва да се подмладите. В шестата раса стари хора не ще се търпят. „В Царството Божие ще влезете, като станете като деца“, казва Христос. Който не се подмлади, не ще помирише даже шестата раса. Не децата ще са живи, а ний трябва да сме живи.

Изпети песни:
„Шуми“

Марша на Братството
„Ден тържествен“

25 юни 1920 г., 22 ч. и 45 мин.
Бургас, вечеря в дома на Я. Сотиров

1920_06_26 Живи извори
извънредна беседа

ЖИВИ ИЗВОРИ

По земята реките са вените – кръвта отива към дробовете – това са моретата. Облаците, дъждовете, изворите са артериите на земята. Тя е жива сила – тя диша, тя е същество разумно.

Както комарът пъха хобота си в човешкото тяло и пуска кръв, чопли и отива и казва на другите комари: „Елате, аз намерих топли източници, извори червени“, така и земята има живи извори; не са разните огньове, които ѝ дават топлина, а самата тя по силата на същите закони, както и човекът, си произвежда топлината.

Идването на човечеството на земята датира от 18 милиона години.

Горко на богатите, които не са богати. Горко на сиромасите, които не са сиромаси.

26 юни 1920 г., 18–20 ч.
Бургас – по вълнолома на разходка
6 души приятели с Учителя на разговор

1920_06_27 От мен да замине
неделна беседа

ОТ МЕН ДА ЗАМИНЕ

Ще ви прочета една част от 16 глава от Евангелието на Матея. Ще говоря върху 16 стих: „И рече Петър: Ти си Христос, Син на Бога живаго."
2000 години как се разисква тоя въпрос. Кой е Христос? Да твърдим, че бащата ни е богат, да се хвалим с баща си и да му вършим волята, са две неща различни. Ако осиромашее бащата, ще вярваме ли в него? Ако бащата си изгуби имането, ще вярваш ли в него? В Христос вярваш, защото очакваш от Него да ти даде сто хиляди. Във всички църкви Христос не е разбран. Ако Го бяха разбрали, щяха да приложат Неговото учение. Оня Христос, Който дава живот, Той е друго нещо. Вярата подразбира всяка връзка, съединение с Бога – да имаш контакт с живото слънце. „Ти си Христос, Син на Бога живаго…" Христос отговаря: „Това човек не ти го е открил, а Бог Отец." Онзи, който може да открива кой е Христос, това не може да бъде плът и кръв. Момата като срещне любимия, си казва: „Той е." Не са майката и бащата, които са ѝ открили. Това е любов на картошки. На такава кола не се качвам. Какво нещо е Христос? Той е една топлина за развитието на човеческата душа. За да се развива душата, трябва да има светлина и топлина. Христос е носител на Любовта и Мъдростта. Мъдростта е знание. Любовта е отражение на топлината. Щом имаме тия два принципа, ние сме във връзка с Христос и ще Го разберем. Тогава само ще сме свободни. Сега казваме, че сме християни. Що е християнин? Свещеникът казва: „Да отидем в църква, да запалим свещи, да кадим тамян и пр." Да сме християни, значи да имаме знания. Да имаме знания, значи да вървим по стъпките на Христа. Майстор е оня, който си умее добре занаята и го изпълнява. Всякой може ли да бъде християнин? – Не. Трябва да има знания, да има дълбоко в себе си законите на природата, да ги спазва и да знае да върви по стъпките на Христа. Например милосърдие е да пожертвува целия си живот за Христа, а не да раздадеш имота си на хората и те помежду си да го изпият и изядат. Милостта е да дадеш имота си като семе за плод и да го оползотворят. Сега в Европа всички са християни, и един малък въпрос не могат да изгладят. Съвременните християни са с разгласени тонове и всеки казва, че цигулката му е нагласена. Някой казва: „Аз съм християнин." – С какво си започнал? – „С милосърдието – но не върви; с друга добродетел – но също не върви." Християнинът трябва да върви със закона за самопожертвуванието. Християнството не е за светски деца галени, които искат да ядат и пият, но е за големи деца, които искат да работят за Баща си. Самопожертвувание значи да повдигнеш живота си. Христос казва: „Който изгуби живота си за Мене, ще го намери и който го запазва, ще го изгуби."

Имате жито в хамбара си и друго посято на нивата. От кое се ползувате? – От това, което е посято. Законът за самопожертвуванието не разбира да загубим душата си, а да почерпим сила. Жертва е да заколим едно агне, а самопожертвувание е да дадеш всичко от себе си или най-малко да направиш услуга. Росните капки не се ли самопожертвуват? Те падат като дъжд, роса. Человек я използува и нейните сили влизат в человека. Пътят за Царството Божие е отдолу. От земята стават самопожертвуванията – отдолу нагоре се отива в Царството Божие. Корените на Христа са долу и Христос казва: „Който не слиза при Моите корени, няма дял с Мене." Сега хората се отказват от болни души, сиромаси и пр., а това значи, че бягат от Христа и затова са страданията на человеците, че не си помагат. Не говоря само за физически болните и страдащите. Всеки трябва да се качи като разбойника на кръста, а това са страдания, мъки, неволи и пр. в света.

Христос каза на разбойника: „Днес ще бъдеш с Мен в Царството Божие", а то значи „Ще бъдеш вече днес в Мене – това е Царството Божие."
Това, което в тоя свят ще извършим, то е за нашето повдигане. Не трябва да имаме никакви сенки над нашата глава – Христос ни учи да живеем на светлина, т.е. с Божията Мъдрост и Любов.

Няма по-добро учение от това да дадем един плод. Това е плод от дървото на живота и той е плод за изцеление.

Разказва Учителят примера за един германски граф годеник, който винаги се хвалел на своята годеница, че е готов да умре за нея. Един ден, когато били на разходка и преминали една река, били нападнати на брега от разбойници. Графът избягал, за да се спаси, а годеницата била спасена от лодкаря, който ги пренесъл през водата.
На другия ден графът отишъл да поздрави годеницата си за избавлението ѝ. Тя му казала: „Вече, господине, да не ти гледам втори път гърба." И Христос казва: „Гърба да не ви видя вече, ако не се самопожертвувате."

„Ти какъв си?" – Казвам: Никакъв. А то значи да изпълниш волята Божия на земята.

Разказва Учителят примера за двете царства, описан по-рано, за есперзите и мензите. Ако тоя момък мислеше, че е овчар и дали да я спаси или не, щеше да изпадне в грешка. Ако тя също мислеше, той е овчар, да го избави ли – тоже щеше да изпадне в грешка. Тия двама млади са изпълнили Христовия закон. И сега Христос иска да спаси света. Ако жената, която е емблема на любовта, турнеше устата си на дясното рамо, което е емблема на мъдростта – мъжа, не щеше да има разправии във всяка къща. И тия две

царства, които постоянно се карали, се примирили и заживели в мир и съгласие.
Царството на мензите – царството на Мъдростта = Христос – прободоха Го с копието и изтече кръв и вода. Ние трябва да изсмучем тая отрова от раната.
Христос не е отвлечено същество. Той е същество, което влиза с всякого във връзка и всякой човек ще влезе с Него във връзка с ума и сърцето си. Казва Христос: „Ще живея във вас и още тия – Любовта и Мъдростта – ще живеят във вас", и ще се изяви кой? – Истината. Тя е изявената Божествена Любов. Тя е плодът, който носи съвременният живот. Та всички вие трябва да дойдете в съприкосновение с Христа. Сега се печете на огъня, а ще дойде ден, става ви студено. Хората трябва да бъдат във връзка с вечната светлина, с вечното слънце, а то е онова, което има да дойде в света. Да познаем Христос, значи да изучаваме, да се запознаем с Неговото учение, а то е да сме свободни.

Един Христос не може да се подчинява на други освен на Бога. Но щели сме да умрем! Всеки човек е умрял от глад. Също и баща ти, и майка ти – все от глад умират. Докато хората не възприемат учението Христово, не ще ликвидират със смъртта. Трябва да ликвидирате със смъртта и тогава ще бъдете истински господари-християни. Истинският християнин е господар на смъртта. Нему не са потребни свещи, попове, кадилници… Те са за световните хора. Истинският християнин не признава смъртта, преминал е от смъртта към живот, а старите евреи казват: „Заспа и отиде при отците си."

„И ще ги възкреси в последния ден" – казва Писанието. Кой е последният ден? Той е денят, в който ти си станал истински християнин. „Свещи палете" – дайте на бедни и нуждаещи се.

Да си християнин, трябва да си герой. „Който не напусне баща, майка, мъж, жена, дом, имот, не е Мой ученик и нищо не ще получи." Един кафеджия чукал кафе в една чутура и на всеки удар казвал: „Хххъ!" Минавал един човек и му казал: „Да станем ортаци, но наполовина – ти ще чукаш, аз ще казвам „хххъ!" Продавали кафето. Когато да делят, кафеджията отказал да даде половината. Отишли при съдията. Кадията отсъдил: „Да вземат парите, ще ги пускат на синия (тава бакърена) и кафеджията ще вземе монетата, а ортакът му – звънтенето."

И сега, когато ние работим, не трябва никой да ни спъва, ни деца, ни внуци, за да изпълните Христовото учение. Бащата всякога трябва да бъде честен, добър, справедлив, умен.

Смисълът на живота е бащата и майката да имат синове и дъщери, които да ги обичат.

Не може да е за всички благоприятно време, то е днес за Царството Божие, така казва Христос.

Някои чакат да дойде Христос в света, но аз казвам, че Той е в света. Това, което става сега в света, е под ръководството на Христа. Той ликвидира всичко. Вече е късно да се спечели нещо с измама. За в бъдеще условия да живеят имат само честните, справедливи хора. Лошите хора ще изчезнат както предпотопните животни. Животът има смисъл да сме във връзка с Източника, от Който сме излезли – с нашия Баща, Който ни пази и винаги е в нас. Онези, които Го слушат, ще ги благослови; онези, които не Го слушат, ще ги прати на изпитание. Дал е право на хората да правят каквото искат и е запазил в Себе Си правото да дава всекиму заслуженото.

Новата култура е такава, каквато светът не е виждал. „Ами може ли без пари?“ – На майката колко ѝ плащате? А на бащата? Когато ние почнем да живеем като майката и като бащата, светът ще се оправи.

Всички хора не са доволни. Защо? Защото Христос работи. Хората понеже чувстват, че имат болки, то е добър признак. Лошо е, когато човек боледува и не чувствува болката – в него Христос не работи.

Сега Христос кани клосните, хромите, слепите и те са тия, които не могат да крадат, да лъжат. Сега Господ не иска да се доказва Неговото съществуване. Да се отрича, то значи, че Той не е в нас, а вътре в нас е, когато казваме, че има Господ. Следователно за едни хора Господ е вътре в тях, а за други е вън от тях. Във всякой случай и единият, и другият са под влиянието на Господа.

Трябва да работите, за да стоите всякога във връзка с Христа. Той е в растенията и в овощията, и в цветята. Те говорят. На практика се доказва – идете под една круша узряла, обичате я, порадвате ѝ се, след десет минути ще почнат да падат круши. Това показва, че и тя ви изказва обичта си. Цветята са много чувствителни към обичта. Извадете едно цвете, което сте обичали, от стаята си, то ще изсъхне.

Научете децата си да не късат главите на мухите, буболечиците, защото, ако днес детето убие муха, утре това дете ще убие и човек.
Всяко зло, което правим, ще се възвърне върху нас.

Оформявам моето учение така: спазарявате една кола дърва. Всякоя от

спазаряващите страни казва: „От теб да замине.“ Новото учение казва: „От мен да замине.“

Щом жената казва: „От мен да замине“, братът – „От мен да замине“, сестрата – „От мен да замине“ и т.н., тогава всички ще са разбрали, че са в свръзка с Христа и са разбрали Христовото учение. Това е новото учение, новата култура, с което можем да бъдем братя. В новото учение ще има правда, любов, добродетел и, истина, а това е да прилагаме Христовото учение – „От мен да замине.“ Като ти откраднат хиляда лева, ще казваш: „Благодаря Ти, Господи, че от мен замина. Съжалявам, че е дошъл до мен и труд си е правил да дойде.“

27 (14) юни 1920 г., неделя, 10 ч. – 11 ч. и 45 мин.
Бургас, в дома, в салона на долния етаж, на Д. Цанев

1920_06_27 Щастието е в човека
извънредна беседа

ЩАСТИЕТО Е В ЧЕЛОВЕКА

Ш = трите пръста, = обратно, същите три пръста,
Щ = воля,
А = умът,
С = сърцето – да обърнем лодката , в която да турим съкровищата си,
Т = котва = надежда,
И = съединение, сила, истина,
Е = прогрес, растене, умножение.
Щастието е човек да се труди и после да работи.
Господар – когато впряга животните.
Слугите ръководят, трудят се и изпълняват.
Господар е необходим при всички положения.
Щастие има там, гдето има хармония между волята, ума и сърцето, а то е да станете богати, да забогатеете с добродетели.

Има три състояния: мъчение – то е за животните, труд – той е за хората и работа – тя е за ангелите.
Мъчението е, докато влезете в училището; трудът е в училището; работата е като свършите училището.

Хората не знаят защо са се родили, те не могат да създадат една теория как да се оправи светът, например жилищната криза. За един свят, който се мъчи, градовете са потребни; за един свят, който се труди, градовете не са потребни. Градове да имате, но да са малки, да не са големи и да не са събрани всички къщи в един куп.

Нисшите животни се размножават много и колкото отиват към по-висшите, толкова по-малко се размножават. Ще дойде денят един човек да роди само едно дете; един ще си отиде, друг ще дойде и числото ще остане едно и също. Ще се измени културата. Ще има спирачки. Ще живее човек двеста години и ще роди само едно дете. Сега животът е много глупав. Като разгънем мозъка на човека ще видим глупости: умрял вол, заклана кокошка, поп опява някого и пр. Изкуството в живота е да се свършат дреболиите. Който иска да живее, трябва да бъде като един извор, да блика, да образува река и около нея да растат разни зеленчуци. Там, край реките, се населяват хората.

Един разказ:
Когато Господ направил света, имало един извор само. Искал от Господа

да работи. Пратил Господ градинар, изворът бил недоволен. Искал друга култура – по-висша. Пратил го Господ чрез инженери в канала, но и там бил недоволен. Искал още по-висока култура. И сега животът е тоя извор. Животът още няма смисъл. Смисълът на живота ще се добие в новата култура.

Един персийски шах живял в двореца си двайсет години и бил все щастлив. Излязъл един ден на разходка. Среща го едно момче бедно и му поискало помощ. Среща го втори човек с отрязана ръка, поискал му помощ. Шахът сега още повече се ядосал за смелостта на просяка. Среща го по-нататък трети човек без ръце и крака. Поискал му и той помощ. Шахът много се ядосал за тая смелост на неговите поданици. Извикал слугата си и му казал, че тоя ден му се развалило щастието. Върнал се в двореца си. Дал на слугата си шест монети и му казал: „Ще дадеш на момчето, бедното, една монета, на човека без ръцете – две, и на човека без ръцете и краката – три монети". Когато да умира, искал и те да му благодарят, той обаче не ги приел, за да не му развалят щастието. Умира. Отива при персийския бог да го съди. Казва му, че раздал 9/10 от имането си на бедните. Персийският бог му казал, че това сторил, за да си запази щастието, а не от любов, и казва му още, че ще го прати наново на земята. Праща го беден син на един работник. При работа счупил си ръката. Трябвало да проси милостиня. От време на време му се отваряли очите, за да прозърне, и го питал как е положението му. Взела го най-после една вдовица бедна, за да го гледа по силата на Любовта. И сега хората са на света, за да научат Любовта.
Животът е едно велико училище, за да почерпим наука от страданията. Животът има смисъл, за да разберем неговия зародиш, неговата вътрешност, неговата дълбочина.

Преждевременната смърт не ще ни освободи от нашите задължения ще страдаме после повече. Който ни е дал живот, Той може да го отнеме.

Человек не трябва да се стреми да бъде добър, а да казва: „Аз съм добър и мога да любя хората, и да правя добро."

Престъплението на съвременния морал не е престъпление. Престъпление е само да не обичаш човека. Ама било мъчно! Не е мъчно. Слънцето мъчно ли е да обичаш? За да обичаме един човек, нека си създадем условието, че той е една необходимост за нас; а кога го понамразиш, ще се отдалечиш на сянка, както по обед от слънцето.
Който люби, той и мрази.
Който мрази, той и люби.
Омразата в нашия живот е да създаде условия за капките, които ще паднат

върху нас. Тя е бурята, вихрите в живота, за да се дезинфекцирате.

Знанията, които има един човек, не трябва да ги оставя, а трябва върху тях да гради новото учение. Те са опитности, които не трябва да отстраняваме, а ще ги използуваме за прогреса ни в новото учение.

Има три свята според мене:
Божествен свят – свят на ума – който дава смисъл на тия форми.
Духовен – свят на чувствата.
Физически – свят на формите.

Човек се разговаря. „Може ли да бъда сам?" – Не. Непременно трябва да има двама души, които да се разговарят. Значи в нас има един човек, с когото се разговаряме, един субект. Тоя човек вътре е Господ. Нервите в по-нисшите животни са слабо развити. Нервите са най-важното в човека – те са човекът. В новата епоха те ще се изменят още в по-съвършена форма.

Съвременният човек трябва да почне да вярва, че може да живее вън от тялото си, иначе ще смятаме, че един човек не може да живее вън от къщата, която си е построил.

Енергията, която иде отгоре и се спира в нашия мозък, за да се прояви, ние наричаме Бог. Тази енергия не произтича от нашия мозък, а от други, висши полета.

Обществото е обусловено от човека. Имаме едно дърво, то има плодове и клонки. Всички имат тесни свръзки помежду си. Всички хора не са нищо друго освен същества на един Човек, Който е създал клончета, плодове, и те са хора. Всяко клонче живее, докато е на дървото. Щом се отдели, то изсъхва.

Съвременните религиозни хора не са спазили това, което проповядват, и затова не са положителни и убедителни в своя говор.

Едно насадено дърво пусне корени да стигнат центъра на земята – това е общ стремеж. Стигне пет метра и казват му: „Сега нагоре." Израсте двайсет метра, казват му: „Сега ще цъфнеш и дадеш плод." За тая цел се иска светлина и топлина – мъдрост и любов.

Хората по природа са добри, но по воля са лоши. Затова трябва да възпитат волята си и се облагородят.

Человек трябва да научи три неща:
Неволята.
Да не искат това, което не им трябва – иска ботуши, а му трябват чехли.
Че в света има друг Промисъл, който върши всичко в света, да върши човек волята Божия.
Страданията сближават хората. Колкото повече страдат хората, толкова повече се сближават. Бедните се сближават повече от богатите.
Всички хора на земята имат своите ограничения и своите мъчнотии. Има бедни с добродетели – те са за облажаване. Има богати без добродетели – те са бедни, нещастни.

Добродетелта подразбира противоречие в света – тя иска самопожертвуване. В нея човек трябва да прави онова, което е потребно, ако и да не се харесва на другите.

Под „примитивно“ се разбира да се върнем към Божествения закон – а то е да отидем към Любовта. Първобитно значи Първоизточника.

27 юни 1920 г., неделя, 20 ч. – 22 ч. и 30 мин.
Бургас, в дома на г-жа Янчева – разговори с Учителя

1920_06_27 Закон за изменение
извънредна беседа

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ

Сегашното духовенство е на старата религия, то е със старите методи и Христос за тях казва, че са крадци и разбойници, щом проповядват старите методи преди Христа. Затова казват, че щом някой не им харесва, той е еретик. Така казват и за г-н Дънов сега.

Социалистите имат по-широки възгледи от свещениците, защото се стремят да прокарат принципа на братството.

Било е време, когато почвата е трябвало да се тори, но когато е вече наторена, каква нужда има сега да се тори? То е Мойсеевият принцип – „око за око", а Христос казва: „Любете враговете си. Дайте дрехата си." Така пеперудата дава дрехата си – пашкула си. Под „риза" Христос е разбирал един скрит принцип. Навсякъде сега усещат, че има едно обезсоляване. Така и в Америка се стремят да вкарат в църквата младите, но те не отиват, защото формите са остарели.

Има един закон за изменение коефициента на светлината – човек става невидим за околните. Може да ходиш между тях и да не те виждат.

Как ще обясните: една баба на 74 години да излезе на Витоша три пъти, когато едва до половин километър е могла да ходи. Тя има вяра и се е подмладила.
За человека има запас от енергия да живее хиляда години. Хората умират преждевременно от неправилно живеене. Понякога има икономически причини в природата: ще умре дядото, за да живее детето, или обратно – детето умира, за да живее дядото; има замяна, това е икономически закон в природата.
Във физическия свят сме пробудени навън; в духовния свят сме пробудени навътре.

Всяко престъпление, направено на физическия мир, съди се на физическия свят. Извършеното на астралния мир съди се в астралния свят. Престъпление, отнасящо се до чувствата, то е на астралния свят; и ако и да се съди на физическия свят, то е съдба на астралния свят. Астралният свят е тук на земята.

Раят е в причинния свят – над нас, или там е причинният свят, или светът на светлините.

Като се нагорещи един предмет, формата му не се вижда, но тя не е изгубена. Левият път е пътят на инволюцията. Десният път е пътят на еволюцията. Широкият път е пътят на кармата. Спасението е път на еволюцията.
Стъпките са: обръщение, покаяние, спасение, възраждание.
Новорождение – то е живот в причинния свят. Там грешки не се правят вече. Например там е живял Никодим.

Венера действува на чувствата – физическото поле.
Юпитер действува на благородните чувства – умственото поле.
Марс действува на физическото поле. Той е свързан с тялото в човека.
Меркурий действува на физическото поле. В него преобладава златотото.
Слънцето действува изцяло на живота.

Тогава да се изучава астрономията и се намери свръзката ѝ с окултизма, и в коя планета преобладава известен метал. Всякой човек е свързан с някоя планета в зависимост от преобладаващия метал в кръвта му.

Един атом = 1/25 милионна част от милиметъра. Трябва да се влезе в окултната химия, там ще се види, че атомите, йоните са все живи същества. Всяка ваша мисъл ще се яви в духовния свят като цвят. Ангелите я вземат и облагородяват: сеят, култивират и хранят изобщо нашите мисли, а ние пък култивираме техните мисли.

От 25 години небето в България почва да става лазурно. То е резултат от добрите мисли, които се пращат в България от духовния свят, а с това става и климатическо изменение. Това се забелязва от много чужди хора, които са дошли в България. Затова и някои хора ги обхваща отчаяние. Те не могат да понасят тая светлина. Това се казва непоносима светлина.

В света има особено мнение, или да, или не. Който възприеме, ще расте, който не – остава за други еволюции. Затова в духовния свят бързат да вземат всичките; които не влязат, ще паднат надолу. От 13-та сфера има и други сфери, още по-надолу, но няма да остане никой незасегнат от еволюционните процеси. Всички ще влязат в сферата на тая вълна.

Избраните са посветените. Дядо П. Тихчев е от посветените. Те са на степени от 1, 2, 3, 4, 5 степен. Голов, Пеньо Киров – също. Те живеят в свят на светлината.

Като проучваме физическия свят, ще научим и другите светове. Затова трябва да влезем във връзка с природата, с растенията, да разбираме езика им. Примерът с крушата: като я обичате и постоите под нея 10 минути, тя

ще ви даде круши. Нашата мисъл растенията я възприемат. Това става по закона на любовта. Възприятията стават чрез листата, те са дихателната система. Ние влизаме по тоя начин във връзка с мислещите разумни същества, които работят в природата, или все едно с живата природа. Когато растенията цъфтят, в тях съзнанието на физическия свят е будно. Животните имат съзнание, като се хранят; щом се нахранят, заспиват и губят съзнанието си.

Новата култура дава индивидуална подготовка и повдигане на народния дух.

Гърците ще си изгубят и гащите. Те са като оная мишка, която, за да влезе в капана, обиколи два-три пъти около му, не влиза, не влиза и като смята, че е скроила плана си, дръпва пастърмата и хлоп – вратата на капана се затваря. Сяда тя и мисли какво стана. Нейната философия не ѝ е помогнала. Не желая на българите положението на гърците. Те имат сега врагове: турци, българи, сърби, италианци, те ще ги напекат. Румънците ще ги напекат болшевиците и ще дадат Добрич и други местности. Боледуванията са благословение. Човек трябва да боледува в годината поне един път: да полегне една седмица на кревата, да се съвземе и пр. Сега животът е интензивен – в една година се преминава онова, което трябва да се премине в сто години.

27 юни 1920 г., неделя, разговори от 16 ч.
Бургас, дом Д. Цанев

1920_06_28 Законът на плътта е закон на ограничението
извънредна беседа

ЗАКОНЪТ НА ПЛЪТТА Е ЗАКОН НА ОГРАНИЧЕНИЕТО

На път за Сливен Учителят каза:
Има закони на плътта и на Духа. Законът на плътта е законът на ограниченията; законът на Духа е законът на проявленията, разширението.
Законът на плътта се подчинява, има тъмнота, той е безсмислен, без мисъл.
Законът на Духа е в светлина, там има смисъл.
Докато човек не мине закона на плътта, не може да влезе в закона на Духа.

В окултната философия всичко е строго определено – изключение няма.

Всякой човек да съзнае где се намира, в какво състояние е: пъпка, цвят, плод – и тогава да даде семе.
Пъпката не се сгрява от слънчевите лъчи, но тя ги чувствува.
Цветът се огрява от слънчевите лъчи.

В сегашния свят има една добра страна: че посрещат и изпращат.
Изпращат от земята, посрещат горе;
изпращат от горе, посрещат на земята.

28 юни 1920 г., понеделник
гара Бургас

1920_07_11 Божественият пламък.
Разговори с Учителя
извънредна беседа

БОЖЕСТВЕНИЯТ ПЛАМЪК.

Всичко, което човек работи, трябва да бъде одобрено от невидимия свят. Тогава човек няма да попада в грешка. За това човек трябва да работи за Бога, за себе се и за ближния си. Разказва Учителят приказката за оня човек, който приемал гости, нахранвал ги и с биене ги изпращал. Един сиромах късно дошъл в селото, пратили го селяните в същата къща, като го предупредили, че гостоприемникът биел. Той казал: „Ако и да бие, ще отида, щом дава широко гостоприемство." Нахранили го и той чакал да го бият, и даже казал на стопанина: „Хайде де, и другото де!" – „Какво друго?" – запитал го стопанинът. „Нали даваш и друго?" – „Какво?" – „Нали ще ме биеш." – „Не – отговорил стопанинът – тебе не ще бия, защото, когато ти насилвах ядене, ти не казваше „стига". Другите ги бих заради „стига". С това се вдига Божествената благословия и не трябва да се казва „стига".

Когато человек е разсеян, не трябва да яде. Работата тогава е напразна. Във всяка работа трябва да имаме концентриран ум. С малкото хлебец може дълго време да дъвчем и ще се нахраним. Жидката храна, супа и др. са мъчносмилаеми. Само храна, която се дъвче, е лесносмилаема.

С дясната ръка да си поглаждаме лявата страна на главата, а с лявата ръка – дясната страна. Человек има две страни на мозъка: лява и дясна и функцията им е чрез прекръстосване, лявата – към дясната ръка и дясната – към лявата ръка.

Лекуването да става винаги с топла вода. Ако се къпеш в студена вода, то само в студена; ако ли в топла, то никакви студени душове. Топло желязо като се турне в студена вода, то става крехко. Същото е и с човешкото тяло.

От новата култура трябва да се изхвърли лъжата и да остане само истината.

Никога не помагайте на нуждаещите се пръв – а останете последен и тогава му помогнете.

11 юли 1920 г., 17 ч., неделя,
Сливен, Куш бунар – Сините камъни

Една готова печатана беседа от Учителя Дънов се чете пред всички дошли на излета на Куш бунар. Присъстваваха 73 человека – 35 от Ямбол и 38 от Сливен.

1920_07_12 Симоне Йонин, любиш ли ме?
извънредна беседа

СИМОНЕ ЙОНИН, ЛЮБИШ ЛИ МЕ?

Учителят беше поздравен от всички присъстващи за именния му ден с хора на сливенското братство.

В разговор между другото каза:
Допотопните дървета са били високи до 600–800 метра и в диаметър до 100–150 м. Хората са били високи до 20–30 метра. Животните са били грамадни чудовища. Едно от тях за един месец би опустошило цялата зеленина на сливенската околност. Борбата тогава е била ужасна между човеците и животните, затова хората са се криели в пещерите. По-подир борбата е била между големите и малките човеци. Големите са били добри, малките са били лоши, зли.

Учителят прочете Евангелие от Йоана, 21 глава.
Говори върху стих 17.
Стих 15 – Симоне Йонин. любиш ли Ме повече от тия? – Ей, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. – Паси агънцата Ми.
Стих 16 – Симоне Йонин, любиш ли Ме? – Ей, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. – Паси овците Ми.
Стих 17 – Симоне Йонин, обичаш ли Ме? – Господи, Ти всичко знаеш. Ти знаеш, че Те обичам. – Паси овците Ми…
Христос казва три пъти: „Симоне Йонин, обичаш ли Ме?“

В живота има неща, които са необходими, без които животът не може да се развие. Те са като законите. Има неща временни и преходни. Мисъл, която искаме да остане в нас, ще я приведа с един пример: вземате една семка от плодно дърво, за да я посеете. Необходими са условия: първо почвата, за да се скрие семката. Тук сега са необходими три елемента: топлина, светлина, влага.
Топлината съответствува на любовта.
Светлината съответствува на истината.
Влагата съответствува на живота.
Христос запитва Петър три пъти: „Обичаш ли Ме?“ Това е поради трикратното отричание на Петра от Христа и затова сега Христос три пъти пита Петър: „Обичаш ли Ме“, т.е. научи ли си урока?
Христос навежда Петър на една мисъл: „…когато беше млад, сам се опасваше и ходеше, където щеше, но като остарееш, ще простреш ръце и друг ще те води, където ти не щеш.“
Кога човек остарява? Когато вземе да събира багаж: ризи, гащи, торби и

пр. Като турне тая голяма раница на гърба и ще клекне, ще се спре. Ние желаем неща, които не са ни нужни, те ни спъват в пътя към Бога. Ние още Живеем със своите стари разбирания и чувствувания. И религиозният човек има в живота си още стари мисли и желания. Духовният човек трябва да впрегне всички свои мисли и желания в работа. Българинът държи в смес всички свои животни и сутрин, когато ще излиза, те му изявяват всички свои желания. Той има неща, които може би ще му потрябват на 10 години един път. Человек трябва да бъде нито много натоварен, нито малко натоварен. Когато духне вятър, комарите не са господари на положението си, а когато е тихо, те са господари и нападат. Когато человек е натоварен, трябва при преминаване на блато да хвърли раницата си, иначе ще се удави, ще потъне. И сега вие се подвизавате, ще има хора да ви казват: „Видели ли сте Господа? Ходили ли сте на оня свят."

Баща, син и магарето им тръгнали на път. Вървят свободно и тримата. Хората им се присмели, че не са се качили на магарето. Тогава бащата се качил. Бащата яздел, синът вървял. Някой хора им се присмели, че бащата яздел, а малкият син ходел. Променят се. Синът яздел, а старият баща ходел. Други хора им се пак присмели защо не използуват и двамата магарето. Качили се двамата. Пак им се присмели, че двама души яздели на едно малко добиче. Тогава двамата взели магарето и го носили. От тук се вижда, че на света не може да се угоди. Не слушайте никого. За това пък подир едно магаре двама души не трябва да вървят. Магарето вземете като емблема на нисшия ум на човека.
М = трябва да се обръща внимание на най-дребните неща в живота.
А = много да си умен, да разбираш състава на малките величини.
Г = малките величини образуват големите величини.
А = идейните и умните водят.
Р = каква трябва да бъде една велика мисъл.
Е = …
Някой ти казва „магаре". Разбери тълкуванието на тая дума и не ще се обидиш. Христос пита Петър три пъти, защото любовта му бе малка. Любовта не познава страха. В тоя свят не може без жертви – непременно ще ги има. По-голям тиранин от смъртта няма. Заболява ти детето – умира. Хората казват: „Господ да го прости!" Разтълкуване: значи Господ има ли любов в тебе да го прости, Господ в него живее.

Христос казва на Петър: „Кога остарееш." То е, защото Петър прегреши, като се отказа от Христос. Плачът му не го спаси и трябваше да пострада. Не бе готов да принесе себе си жертва за Христа. И ние трябва да принасяме жертва само за Господа. Майката дава жертва за децата си и тя чрез тях се благославя. Писателят пише книги, за да го хвалят всички хора чрез вестниците. Земеделецът сее и като продаде, доволен е. Всички, които

се подвизавате в духовния път, трябва у вас да дойде Божественият Дух, иначе сте загубени. Без Него вие не може да работите. С жертвите, които правите за Господа, има ускорение на процеса за еволюцията. Дървата, които изгорихте нощес, ускориха процеса си за развитие със 100 години. Гниенето е тежък процес.
Казахме – първото нещо е истината. Пламък – Божественият пламък – това е любовта. Като отидем при Господа, обръщай се на всички страни и се стопли!

Казваш: „Ох, как се стоплих!"
О = кръга намерих – той е правият път.
Докато човек охка, в него има живот.

Та първото нещо в живота е истината. Тя ни оформява. Любовта е подтик в живота. Човек с нея живее в хармония с всички в живота: с животните, с растенията, с хората. Това, което те подтиква да обичаш всички еднакво, това е Божествената любов. Тя различие не допуска, не познава. Духът, когато дойде в нас, ни подтиква по същия начин – трябва оформяване.

Днес облачното време показва, че у вас религиозните възгледи не са оформени. В Божествения път няма стълкновение. Някои мислят, че като влязат в религиозния път, ще станат богати; други – ще станат сиромаси. И едното, и другото е лъжа. Човек не е сиромах. Само очите му аз оценявам на 100 милиона английски лири; езика му на 10 милиона английски лири; носа му на 30 милиона; човешките ръцете на 1000 милиона – или всичко има човек 1 140 милиона английски лири стерлинги.

Един добър музикант със своите пръсти като свири, ще спечели в една вечер 50 000. (И други подобни примери ни приведе Учителят, за да ни покаже колко безценен е човекът, какви несметни богатства притежава.)

Затова хората трябва да мислим, че сме богати. Сега като ви говоря, виждате, че там, към изток, небето се просветлява. Това показва, че това, що ви говоря, е вярно.

Нощес дъждът си валя. Аз искам Господ един път да ме поръси, отколкото 1000 попа да ме ръсят. Като вали дъждът, хората се скрият в мушами, под чадъри и пр. и казват: „Друг път не отивам вече на такава разходка."
Дъждът е емблема на Божествения живот. Една капка от него – от дъжда, от 9 март до 9 септември е равна на една английска лира = 20 лева златни. Всяка капка носи магнетизъм в голямо количество. В май, юни, юли простудяване не става. През тия месеци като вали дъжд, облечете си стари

дрехи, излезте вън на дъжда, да ви окъпе. Нощес вие събрахте магнетизъм за цяла година. За да докажем, че обичаме Господ, трябва да се интересуваме от всичко в природата.

Сега да останат във вас тия три неща: светлината, топлината, влагата. Те са необходими за растенията. Истината, Любовта, Божественият живот са необходими за човешкия живот.

Като сте умърлушени, спрете се, помислете за Бога, обърнете се към Него, вложете истината, любовта и Божествения живот и ще получите живота – Божествения живот (в тоя момент през дебелите черни облаци изгря в миг слънцето – часът е 10 ч. и 25 мин. преди пладне.) За Бога не можем да говорим, ако не Го любим. Да любим, значи да влезем във връзка с това, което любим.

Всички трябва да бъдете млади. Старостта е нещо привидно. То е само дрехата, която носим, дрехата е остаряла. Душата укрепва – тя никога не остарява, винаги става по-мощна.

Сърцето се облагородява.
Умът се освежава.

В света е влязла вече новата любов и тя действува в света много добре. Хората, които не разбират тая любов, са като оная булка, на която събличат старата дреха и я обличат с новата. Хората се плашат, като ги събличат в любовта, и страдат. Щом започнат вашите страдания, ще казвате: „Любовта е дошла и ви съблича, за да ви облече.“
Петър казва на Христа: „Обичам Те“, а Христос го пита: „Любиш ли Ме?“
Любовта действува във всичко. Обичта пази всичко. И сега аз ви желая да любите и да получите всичко, и да имате обичта, за да пазите всичко.
10 ч. и 30 мин. преди пладне
Из разговора след беседата

В природата трябва да изучавате законите теоретически, така както кога ще тъчете, трябва да знаете кросната, нищелки, ватали и пр.
Как да познаем Бога?

Той е тих, спокоен в нас и ни говори, а противното е друг един глас в нас, който ни смущава; дава ни съмнение и пр.

С вяра ни говори Азът. Той е Божественото в нас.

Майката обича детето си и иска да го поправи. Обича тя детето, но то не се

поправя – то е, защото детето не люби майка си. Трябва взаимно да се любят и тогава само може да се поправи детето. То почва с мъдростта да мисли и да разсъждава кое е добро и него да прави на майка си.

Когато всичко се вълнува, Господ стои горе спокоен. Разболееш се – повикай не веднага лекар, а почакай, за да ти се определи кой лекар да повикаш – то ще бъде асистентът на Господа.

Господ е една величина безгранична. Щом определиш какво нещо е Господ, Той вече не съществува за тебе. Ти може Бога в един момент да Го познаеш, и то само в любовта. Бога за да познаеш, трябва да Го любиш. Човека за да любиш, трябва да го познаваш. Докато Бог живее в нас, всички хора ни обичат, иначе ни напускат. Без Бога може пак да ни обичат, но като сухи дърва ще ни обичат.

Трябва да се вслушваме тихо, спокойно. Да се спрем и тогава ще избегнем заблужденията. Най-първо трябва да си създадем мисълта хубаво да свършим работата. Сметка за време да не държим. Господ ще ни даде условията, да я свършим по-скоро. Сега трябват общи усилия, за да се подобри положението във всяко отношение. Ето, погледнете как са сечени дървата. И вие смятате ли, че тоя човек, който така лошо сече дърветата, ще си промени характера в обществото. Не, трябва време за това.

12 ч. на пладне – малка екскурзия до източната височина с Учителя. Завръщане в 12 ч. и 15 мин.

Духът още не е слязъл в Своята пълнота на земята. Затова и хората се молят да слезе Духът в пълнота.

Мисълта е най-висшето на земята, а най-нисшето в духовния свят. Мисълта в духовния свят е пипане. Интуицията е по-висша от мисълта. На земята има да се развият още чувства, интуицията, а 7-то чувство е Божествено – на Духа. И тогава ще преминем в другия свят. Ясновидството е 6-то чувство – то е зрението на астралното поле. Предчувствието е астрално пипане. Зрение има и в умственото поле, причинното поле. Имаме по 7 чувства за всеки от 7-тях свята или всичко 49 чувства.

Ъгълът на светлината в окото на ясновидеца е обърнат нагоре.

Центърът на интуицията е всред и над челото. Центърът на ясновидството е отстрани и над челото. Центърът на Духа е между веждите.

Бялото и черното братство са работили до едно време заедно, а после в

човешката еволюция, в развоя ѝ, се разединяват и сега работят едно срещу друго. Те – черното братство – имат големи знания, но като живеят в тъмнината, постепенно губят от своите знания и ще слязат в дъното на конуса. Черното братство се меси и в най-дребните работи. (Разказва учителят пример с един приятел, който при пътуването си с трена трябвало да се види през прозореца при самото движение с някои познати селяци, които ще го чакат на нивата си, гдето работели. Служители от черните братства го отвлекли да си вземе плодове от кошницата си и докато ги вземе, тренът преминал край нивата.)

Има голяма гордост и в ония, които имат ясновидство. Такива с течение на времето ще загубят дарбата си. Преувеличаването на дарбата на ясновидеца е лош признак. (Разказва примера с оня дух в Шумен, който го преследвал дълги години – 10 години – и с който се разговарял. Съветвал го, че го чака велико бъдеще, ако бъде добър и живее в светлина, че нищо не е в състояние да му направи, че той служи на чужди интереси и пр, и тоя дух, който бил в астрално тяло и го преследвал 10 години, се отдалечил от съзнанието, че не ще добие нещо добро и вече не се явил тоя дух.) На такива духове се помага със съвети, като им се въздейства. Те обикновено се привличат към някоя наша слабост. Щом премахнем слабостта, и той ще си отиде. С наше някое добро качество привличаме един добър дух и той ни помага. Като унищожим това си качество, той ще си отиде и ще ни остави. На добрите духове ще се молим, те са по-висши от нас, а на лошите духове ще заповядваме.

С нас постъпват хората и духовете така, както ние постъпваме с Господа, с Бога. Христос казва: „Любете враговете си“, а то е, че Христос казва: „И Аз ще ви любя.“

Когато ръцете са вплетени една в друга, то умът и сърцето са в разногласие.

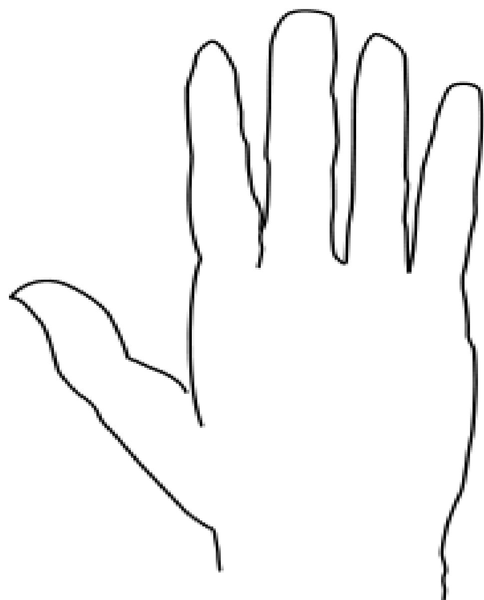
Да се възпитава едно дете, значи умът и сърцето му да се възпитават в хармония. Ако не може да се достигне добър резултат, ще употребяваме разни средства. (Разказва примера с майката, детето и кратуната. Детето яло захарта, все си взимало от кратуната. Майката турила два рака в нея, детето бръкнало, раците го ощипали и вече не бъркало.) Като пострадаме от своята постъпка, ще се оправим. Детето се възпитава правилно и успешно само по новите методи: да посее семка от плод; да израсте посятата семка; да отглежда порасналото растение; да цъфне отгледаното дърво; да завърже плод цъфналото дърво. И тогава само ще дойде ден, да се радва от плода си.

(Малкото дете се затваря в тъмна стая и по малко светлина да се пуска и се почва с метода на възпитанието със съвети за развиване на съзнанието.)

12 юли 1920 г., понеделник, 12 ч. и 45 мин., Петровден
Куш бунар, Сините камъни

1920_07_13 Ръката
извънредна беседа

РЪКАТА

Палецът трябва да бъде закръглен, да не е като топуз.
Показалецът трябва да бъде остър.
Средният пръст трябва да бъде тъп – той е съвестта. Не трябва да се поставя съдия с островръх среден пръст – такъв съдия ще счупи съвестта си, ще прави компромиси.
Безименият – не трябва да бъде остър, а само закръглен. Който има остър тоя си пръст, той лъже.
Малкият – трябва да бъде прав, да не е изкривен.

13 юли 1920 г., вторник

Куш бунар, Сините камъни

1920_08_08 Съчетание на отношенията
беседа пред братя

СЪЧЕТАНИЕ НА ОТНОШЕНИЯТА

Във висшата окултна математика има два принципа, които гласят така: отношенията на Земята спрямо Слънцето определят отношенията на Слънцето спрямо Земята. Заменям Земята с човека, а Слънцето с Бога и тогава ще имате един превод: отношенията на човека към Бога определят отношенията на Бога към човека. Това е принцип, върху който не може да има никакъв спор. Следователно от този закон произтичат всички противоречия в нашия частен и обществен живот. От това съчетание на съотношенията правя един втори превод: отношенията на душата към духа определят отношенията на духа към душата. Правя друг един превод, като заменям душата с детето, а Духа – с майката, и тогава имаме пак същия закон: отношенията на детето към майката определят отношенията на майката към детето.

В Писанието ще намерите онзи стих, в който Христос говори за човека, съградил къщата си на пясък и на канара. По правилата на този окултен закон имайте предвид, че в отношенията си вие не сте свободни да мислите, да чувствате, нито да действате както искате. Някой казва: „Аз съм свободен да правя каквото искам!" Това е една крива мисъл. За да може да стане това, трябва да си свободен от всички чужди мисли. Ако ти мислиш това, което хората искат, то не е право. То е подобно на някой, когото водят стражари – той върви натам, накъдето го карат десет души стражари. Пазете следната мисъл: аз не искам да ви убеждавам в нищо, не искам да ви налагам нищо, аз искам да ви освободя от робството, в което се намирате.

Може да ме разбирате криво, защото искам е един човешки израз. Това е желание на Невидимия свят или желание на Бога – всички негови деца да са свободни. С вашето минало аз не искам да се занимавам, това е ваша работа; аз се занимавам само с вашето настояще и с вашето бъдеще. И единственият човек, който може да ви помогне в Пътя, в който сега се намирате, съм аз. Ако аз ви изоставя, вие сте изгубени в дадения момент. Ако аз пусна пръчката, за която сте заловени, може едва след хиляди години да дойдете и да ви избавя. Тук няма никаква философия: от онази майка, която носи детето в утробата си, зависи живота на рожбата ѝ. Ако тя реши да го износи, ще го роди, но ако реши да го пометне, то няма да се роди живо. Ще бъде смешно, когато едно дете се намира в утробата на майка си, да дойде друга и да му каже: „Излез от тази утроба и мини в моята!" Детето трябва да се износи до определения срок. Който дървен

философ каже противното, той е първокласен невежа, не разбира този велик закон. Второ, аз не искам да изменям Божествения ред на нещата нито на една сто милионна част, нито желая вие да се опитате да го измените – то е светотатство. Друго положение: от седем милиона години законите на Бялото Братство не са се изменили на една сто милионна част. Вземам това число, което е една величина, принадлежаща на висшата Божествена математика, на Божествения свят. Тия закони са строго определени. За всяка мисъл, чувство и действие има определена форма, в която те могат да се изразят. И законът е: когато се изразят в тази форма, ние усещаме едно задоволство и приятност – значи формата е изразена както трябва. А в противен случай усещаме едно недоволство. То не е лош признак, а подтик да се стремим да възприемем тази висша форма.

Във времето на апостолите имаше разделения между тогавашните християни на петровци, апостоловци, павловци, христовци. И Павел казва: „Аз посях, други поляха, а Господ възрасти." Та какво от това, че си посял или полял – важното е, че Господ възраства. И всички принципи се свеждат към възрастването, а не към това кой посадил и кой полял. И на вас казвам: там, където Бог ви е поставил, където земеделецът ви е посял, където майката ви е турила в училището, не напускайте тия отношения, които вече са създадени. Земеделецът и майката са по-умни, отколкото сте вие, които мислите да напускате училището.

Сега аз ще спра тук... Тази година Бялото Братство ще има своята среща на 19 август. Не си правете илюзия, че вие сте от Бялото Братство. То всяка година си има своя среща. Искам да не сте невежи: то се състои от човешки души, които са завършили своята еволюция преди хиляди години. Те се събират всяка година и определят съдбините на всички народи. Сега, с тяхната среща и ние правим своята среща на Земята. И те са на Земята. Ако вървите правилно по тоя Път, и вие ще бъдете някога членове на това Братство, а сега сте само служители. В Посланието към евреите има нещо загатнато за това. Тази година оттук, от София, се поканват всички ония, които са били до 1914 г. включително – те ще дойдат на 17-и сутринта в Търново, а ония, от 1916 до 1919 г. включително – на 18-и сутринта, а всички нови – на 18-и вечерта.

Аз желая да се създаде между всинца ви една хармония, за да можем да използваме времето. Ще има да се извърши работа. На софиянци Бялото Братство не гледа с добро око, да ви кажа истината. Не че не ви обича, но съжалява за онези права, които вие сте си дали. Свободата иска права, но да знаете, че има права и задължения. Оттам трябва да научите начините, по които трябва да се управляват държавите и народите. Нито един от досегашните методи на Земята не може да се приложи и резултатите ги

знаете. Ще се учите, защото пак ще дойдете на Земята, докато свършите своето развитие. Ще ходите, ще се връщате в училището като ученици, докато свършите. Не мислете, че ще ме убедите на своя страна. Само един начин има за това – ако живеете в Добродетелта, в Любовта, Правдата и Истината. Аз не мога да бъда там, където не е Господ – в злото Бог го няма. Аз казах на един приятел, че няма да позволя никому да извърши престъпление. А когато си замина, можете да правите каквото искате. Който се опита, ще го хвана и ще му причиня една болка. Аз няма да му позволя да извърши самоубийство. Ще дойдете един ден до разбирането на този закон. Някой казва: „Ама мен не ме е страх!" Бих искал да ми покажеш Любовта си, инак ти си първокачествен страхливец.

Сега, имате задължения спрямо Белите Братя, спрямо Школата, на която принадлежите. Нищо не може да ви извини, не можете да се освободите от задълженията си към тях. Никъде не можете да се скриете, даже и в дъното на ада – това да го разберете добре! От Белите Братя няма укриване. Те са носители на Светлина, на всяка нова култура, на всяко Добро. И човек, когато има тяхното съдействие, във всичко успява, а когато се лиши от тяхното съдействие, всичко е свършено. Вашите отношения към мен са отношения към Бялото Братство, а отношенията ви към Бялото Братство са отношения към Бога. Ще кажете: „Ние познаваме само един Господ." Вие имате грешка: Слънцето се познава чрез светлината, но и за нея има един посредник – това е етерът, иначе то ще бъде невидимо. Също така и Бялото Братство е посредник между вас и Бога.

Тази година трябва да се организирате. Разпасана команда няма да има. Аз съм готов всекиго да слушам и бих желал да бъдете поне на половина от мен. И Христос е казал: „Ученикът трябва да бъде като Учителя." А аз как съм живял между вас, видели ли сте нещо от мен? Искате да направите нещо и аз казвам: „Опитайте, направете." Но аз зная, че законът е такъв: с каквато мярка мери човек, с такава ще му размерят. Трябва да бъдете свободни!

Аз познавам вашия живот от миналото, зная всичко, но аз не ровя, а заравям нещата отгоре. Знанието не всякога ползва, но каквото вие вършите, аз се ползвам. Ако искате да имате Божието благословение, трябва да слушате Господа. Това ми е казано и аз нарочно дойдох. Поради това аз казвам, че има три положения. Първо, ако не искате да вървите по Учението, което аз проповядвам, категорично ви казвам: много добре, свободни сте! Второ, готови ли сте да изпълните Христовото учение, както е в Евангелието? Но изпълнете го във всичката му пълнота! Трето, готови ли сте да изпълните Мойсеевото Учение във всичката му пълнота? Или Мойсея, или Христа, или мен – ние сме едно. Това е проявление на Бога,

това Учение е Божествено – Мойсеевото учение е Божествено, Христовото учение е Божествено и сегашното Учение е Божествено. Един и същ е източникът, само формите са различни – Духът е един и същ. Да допуснем, че ви казвам една максима, един закон, а не го подписвам – изпълнете го, няма да изгубите много, ако името ми го няма. Но Христос казва: „Неговото Учение трябва да се изпълни!" Вие изпълнете или това, което Бялото Братство разкрива, или Христовото учение, или Мойсеевото учение, но едно от тия Учения трябва да се изпълни. Аз ви поставям тия три положения, понеже вие хвърляте мисли на съмнения. Аз не бих желал да махам никого и бих желал да изпълните едновременно и трите учения. В пълнотата си те са едно и също – Христос в Мойсея е същият, Христос в Исуса е същият и Христос, който е в мен, е същият. Искам да разбирате вътрешната страна. Слънцето за нас важи според светлината, която ни праща.

Тази година още сега трябва да се самоопределите в себе си, да бъдете искрени, защото от тази искреност зависи благословението, което искате да получите. Аз виждам мисълта ви: „Дали сме дотолкова приготвени, та нас викат?" Спомнете си за онзи цар, който извикал гости на трапезата си. Званите, след като не са дошли, вас, клосните, ви викам! Да благодарите, че ония не са дошли. Тук не е въпрос за достойнство, а вие сте дошли да се учите. И аз ще дам доклад за вас, както никой досега не е давал – ще кажа с всички подробности как се учите. После ако дойде тоягата, аз не съм отговорен. Ако Баща ви употреби тояжката, аз ще стоя с всичкото благоговение и ще броя ударите. Не се самозаблуждавайте да мислите, че единият е по-достоен от другия. В Бялото Братство всичко върви като в музиката. Ние не пъдим никого и не викаме никого – Бог го повиква, а повиканият сам се изпъжда. Вие сте свободни в това отношение – никой не може да ви огорчи, но и от последствията никой не може да ви избави.

Аз желая между всинца ви да се въдвори хармония, Живот, но не по буквата. Аз не искам да се ровя във вашия живот, не искам да ви съдя, но ви казвам последствията и като болни ви лекувам. Може ли онзи, който лекува, да не причини малка болежка?

Черното братство ви е поомотало, направило е цяла буря. Грехът си е грях пред Бога. Такова престъпление може да се прости, но не и да се извини. Ще дойде един брат цял живот да прекара, за да изкупи едно престъпление. Това е право за всички – и за големи, и за малки. Аз не искам да изхабявате силата си. Казал съм това или онова – не черпете от втори източник, от втора ръка, а елате направо при мен. А вие му туряте деветдесет и девет панделки и правите заключения. Някой казва: „Господин Дънов се е осигурил." Преди години дойде при мене Маню

Райнов и ми предложи тридесет хиляди лева, за да ги употребя за каквото намеря за добре; аз му отговорих: „Нека стоят у теб." След смъртта му неговата жена пак ми ги предложи и ги остави при мен. Тези пари, които постъпят в Братството, строго е определено за какво да се употребят. И ако някой злоупотреби, сам ще понесе последствията. Д-р Миркович искаше да ми остави наследството си, но аз му казах: „Продай го и парите раздай на бедните или на своите роднини!" И този брат (Учителя сочи Л. Котев) ме питаше за къщата и аз му казах: „Един да я вземе." Ако ме излъже единият, ще ме излъжат и другите.

В Бялото Братство има един закон: не можем да съдим един брат, докато не извърши престъпление. Трябва да мислиш, да желаеш и чак когато подействаш, тогава. Първо на Земята ще те съдят, после – в Астралния свят ще те съдят за твоите пожелания, сетне и в Умственото поле, но най-сетне в Причинния свят всичко ще се ликвидира. Не е за нас съдбата. И Христос каза: „Не дойдох да съдя, а да спасявам." Отец е дал съдба на Сина Человечески, а Синът Человечески представлява това Бяло Братство, на което е дадено право да съди света. Като изучите окултната наука, ще узнаете за тази Велика йерархия, която има власт да съди по-малките братя. Вашето отношение към мен е временно. Във време на пътя не смущавайте каруцаря. Ако е майстор, той ще ви закара, ако пък нямате вяра, не се качвайте на каруцата му.

Сега не изпъждаме никого. Има три вида закони: за братство, за приятелство и познанство. Вие не сте ми братя още. За да бъдеш брат в Бялото Братство, трябва да пожертваш живота си за другиго – това е законът на братството. Ти си длъжен на Цялото. Не изпълните ли, вас ще държат отговорен. Сега аз изпълнявам закона на приятелството спрямо вас, а не закона на братството.

Учението, което ви проповядвам, преимуществено се състои в това: аз искам да ви запозная със законите на Живата Природа – това, което досега никой не е учил. И това става много медлено. В книгите, които четете, това е лесна работа, но ако искате да учите законите на Живата Природа, тази Школа е трудничка. Аз искам да бъдете свободни в мислите и чувствата си. Аз не съм ви ограничавал в нищо, но други има, които ще ви ограничат.

На годишното събрание пригответе се да няма връщане към елементарните работи, т.е. към кръщение и спасение. Да пристъпим към нова формула, в която трябва да се изрази Новият живот. Аз желая никой от вас в нищо да не се спъва.

Сега ще изучите закона на смирението и кротостта – това е първото нещо,

второто е електричеството и магнетизмът, а третото е мъчението. А вие в София почнахте с мъчението. Трябва да имате запас от енергия, за да минете през този огън. Аз ви казвам само начина, по които да се приготвите за кротостта и смирението, електричеството и магнетизма. Тия неща не съм ги създал аз, те съществуват. Вие, софиянци, трябва да изгладите това. Ще попитате как. Например сто души са осъдени да лежат в затвор за дълговете си, а аз съм богат – плащам и казвам: „Пуснете ги!" Бъдете самостоятелни. Всеки трябва да има своя мисъл, един от другиго да не се влияете, а си помагайте. Ако вие се влияете, отвън може да ви кажат: „Господин Дънов е такъв и такъв." Но ако вие сами не можете да познаете Истината, тя не може да се предаде отвън.

Желая да имате взаимна почит и Любов, да се почитате и любите един другиго. Това е първият закон на Бялото Братство – не можете да измените този закон. И там, на Сините камъни1, дето прекарах двадесет и пет дена, получавах всичките ви мисли и мога да ви дам тяхната фотография. И ако искате да стреляте, стреляйте на месо, а не само „дан-дум" – това е само донанма.

Време нямате. Вие сте в двадесетата година на XX век. Кармата ви е назряла вече и ако не ликвидирате правилно сега, ще останете за две хиляди години назад. Вие като минете напред, други идват, които ще ви заместят. Не се спирайте, вярвайте във великия Божествен закон! Имате опитността на миналото, разбирате много добре работите, не сте слепи.

На 17-и и 18-и да бъдете в Търново! Вярвайте в Живия Господ и Той ще ви се изяви. Защото Той казва: „Ако вярвате в Моите думи, Истината ще ви се изяви." Все трябва да вярвате в някого, все една Майка трябва да ви роди – това е законът. С личности ние не боравим. Един ден, когато се срещнем отново, пак ще говорим. Защото работите ще се изменят. На Черната ложа трябва да се даде отпор! Черното и Бялото Братство са в стълкновение и вие трябва да вземете участие на едната страна. Ако вземете участие на страната на Черното братство, от месото ви суджуци ще правят, от кожата ви – ремъци, а ако вземете страната на Бялото Братство, ще ходите на два крака, кожата ви ще бъде здрава и ще имате всичкото Божие благо.

Реплика на брат Л. Котев: Неутралитет не се ли позволява?

Никакъв неутралитет – с Господа или против Господа.

От това, което е станало между вас, не са се изменили моите отношения. Аз съжалявам, дето хората не могат да разберат този закон. Аз искам да не

ме знае този, на когото съм направил добро, а да каже: „Господ да благослови онзи, който ми направи това добро!" Гледайте да въдворите хармония. Имали сте опитности, страдания и стремежи. Станалото станало – то не е за първи път, но всички недоразумения трябва да изчезнат доброволно, а не по насилствен начин. Тази година вие, софиянци, сте тези, които спирате малко работата, затова дойдох да ви предупредя. Да създадем много работа, защото човешката мисъл, желание и действие, съединени в Бога, са една велика Сила.

8 август 1920 г., неделя, София (пред братя)

1920_08_08 Двата принципа
извънредна беседа

ДВАТА ПРИНЦИПА

Във висшата окултна математика има два принципа, които гласят така: отношенията на Земята спрямо Слънцето определят отношенията на Слънцето спрямо Земята. Заменям Земята с човека, а Слънцето с Бога. Тогава имате един превод: отношенията на човека към Бога определят отношенията на Бога към човека. Това е принципът, върху който не може да има никакъв спор. Следователно от този закон произтичат всички противоречия в нашия частен и обществен живот и от туй съчетание на съотношенията. Правя един втор превод: отношенията на душата към Духа определят отношенията на Духа към душата. Правя друг един превод, заменям душата с детето, а Духът с майката и тогава имаме пак същия закон: отношенията на детето към майката определят отношенията на майката към детето.
В Писанието ще намерите онзи стих (Евангелие от Лука 6:47–49), в който е казал Христос, че тези, които са съградили къщата си на пясък, не са като тези, които са я съградили на канара. По правилата на този окултен закон за отношенията си имайте предвид, че вие не сте свободни да мислите, чувствувате, нито да действувате както искате. Някой казва: „Аз съм свободен да правя каквото искам." То е една крива мисъл. За да може да става това, трябва да си свободен от всички чужди мисли. Ако ти искаш това, което хората искат, то не е право. Така също и ако карат някого стражари, той върви накъдето го карат 10 души стражари. Пазете следната мисъл: Аз не искам да ви убеждавам в нищо, не искам да ви налагам нищо, аз искам да ви освободя от робството, в което се намирате. Може да разбирате криво. „Искам" – това е един човешки израз, това е желание на невидимия свят или желание на Бога всички Негови деца да са свободни. С вашето минало аз не искам да се занимавам – това е ваша работа, аз се занимавам само с вашето настояще и с вашето бъдеще. И единственият човек, който може да ви помогне в пътя, в който сега се намирате, то съм аз. Аз ако ви изоставя, вие сте изгубени в дадения момент. Ако аз пусна пръчката, за която сте заловени, може само след хиляди години да дойдете и да ви избавя. Тук няма никаква философия: онази майка, която носи детето в утробата си, от нея зависи животът на детето. Ако тя реши да го износи, ще го роди, че ако реши да го пометне, то няма да се роди живо. Ще бъде смешно, когато едно дете се намира в утробата на майка си, да дойде друга и да му каже: „Излез от тази утроба и мини в моята." Трябва да се износи. Който дървен философ каже противното, той е първокласен невежа, не разбира този велик закон. Второ, аз не искам да изменям Божествения ред на нещата нито на една стомилионна част, нито желая

вие да се опитате да го измените, то е светотатство. Друго положение: от седем милиона години законите на Бялото Братство не са се изменяли нито на една стомилионна част. Вземам това число, което е една величина, принадлежаща на висшата Божествена математика, на Божествения свят. Тия закони са строго определени за всяка мисъл, чувствуване и действие, имат специална форма, в която може да се изрази мисълта ни, чувствуването и действието ни. И законът е: когато това се изрази в тая форма, усещаме едно задоволство и приятност. Значи формата е изразена както трябва. А в противен случай усещаме едно незадоволство. То не е лош признак, а подтик да се стремим да възприемем тази висша форма.

Във време на апостолите имаше разделение на тогавашните християни на петровци, павловци, христовци и други. И Павел казва: „Аз посях, други поляха, а Господ възрасти.“ Та що от това, че си посял или посадил и полял – важното е, че Господ възраства. И всички принципи се свеждат към възрастването, а не към това, кой посадил и кой полял. И на вас казвам: Там, гдето Бог ви е поставил; там, гдето земеделецът ви е посял; там, гдето майката ви е турила в училището, не напущайте вече тия отношения, които са създадени. Земеделецът и майката са по-умни, отколкото вие, които напущате училището.

Сега аз ще спра тук. Тази година Бялото Братство ще има своята среща на 19 август. Не си правете илюзия, че вие сте от Бялото Братство. То всяка година си има своята среща. Искам да не сте невежи. Бялото Братство се състои от човешки души, които са свършили своята еволюция от хиляди години. Те се събират всяка година и определят съдбините на всичките народи. Сега с тяхната среща ние правим своята среща на земята. И те са на земята. Ако вие вървите правилно по тоя път, и вие ще бъдете някога членове на това Братство, а сега сте само служители. В Послание към Евреем има нещо засегнато от апостол Павла за това.

Тази година от тук, от София, се поканват всички ония, които са били до 1914 г. включително. Те ще дойдат на 17-и сутринта в Търново, а ония от 1916–1919 г. включително – на 18-и сутринта, а онези от новите – на 18-и вечерта. Аз желая да се създаде между всинца ви една хармония, да може да използуваме времето. И ще има да се извърши работа. Върху софиянци Бялото Братство не гледа с добро око, да ви кажа истината. Не че не ви обича, но съжалява за ония права, които вие сте си дали. Свободата иска права, но да знаете, че има права и задължения. От там трябва да научите начините, как трябва да се управляват държавите и народите. Нито един от досегашните методи на земята не може да се приложи и резултатите ги знаете; ще се учите, защото пак ще дойдете на земята, докато свършите своето развитие. Ще ходите, ще се връщате на училището като ученици,

докато свършите. Не мислете, че ще ме убедите на своя страна. Само един начин има за това: ако живеете в Добродетелта, в Любовта, Мъдростта, Правдата и Истината. Аз не мога да бъда там, където не е Господ. В злото Бог го няма. Аз казах на един приятел, че няма да позволя никому да извърши престъпление. А като си замина, може да правите каквото искате. Който се опита, ще го хвана и ще му причиня една болка. Аз няма да му позволя да извърши самоубийство. Ще дойдете един ден да разберете този закон. Някой казва: „Ама мен не ме е страх." Но покажи ми любовта си, ти си първокачествен страхливец. Сега имате задължение спрямо Белите Братя на школата, на която принадлежите. Нищо не може да ви извини, не можете да се освободите от задълженията си към тях. Никъде не можете да се скриете, даже и в дъното на ада. Това да разберете добре. От Белите Братя няма укриване, те са носители на светлина, на всяка нова култура, на всяко добро. И човек, когато има тяхното съдействие, във всичко успява, а когато се лиши от тяхното съдействие, всичко е свършено. Вашите отношения към мен са отношения към Бялото Братство, а отношенията ви към Бялото Братство са отношения към Бога. Ще кажете: „Ние познаваме само един Господ." Вие имате грешка. Слънцето се познава чрез светлината, но и за нея има един посредник. То е етерът, иначе то ще бъде невидимо. Също така и Бялото Братство е посредник между вас и Бога.

Тази година трябва да се организирате, разпасана команда няма да има. Аз съм готов всекиго да изслушам и аз бих желал да бъдете поне наполовина от мен. И Христос е казал: „Ученикът трябва да бъде като Учителя." А аз как съм живял между вас? Видели ли сте нещо лошо от мене? Искате да направите нещо, аз казвам: Опитайте, направете. Но аз зная – законът е такъв – с каквато мярка мери човек, с такава ще му размерят. Да бъдете свободни.

Аз познавам вашия живот от миналото, зная всичко, но аз не ровя, но заравям нещата отгоре. Знанието не всякога ползува, но каквото вие вършите, аз се ползувам. Ако искате да имате Божието благословение – туй ми е казано и аз нарочно дойдох – трябва да слушате Господа. И тогава аз казвам: Той има три положения. Категоричен съм. Първо, ако не искате да вървите по учението, което проповядвам, аз казвам: Много добре, свободни сте. Второ – готови ли сте да изпълните Христовото учение, както е в Евангелието, но изпълнете го във всичката му пълнота. Трето, готови ли сте да изпълните Мойсеевото учение във всичката му пълнота? Или Мойсея, или Христа, или мен. Ние сме едно. То е проявление на Бога. Това учение е Божествено. Мойсеевото учение е Божествено. Христовото учение е Божествено и сегашното учение е Божествено. Той е един и същ източник, само формите са различни. Духът е един и същ. Да допуснем, че

ви казвам една максима, един закон, а не го подписвам – вие го изпълните, няма да изгубите много, ако името ми го няма. Но Христос казва, Неговото учение трябва да се изпълни. Вие изпълнете или това, което Бялото Братство разкрива, или Христовото, или Мойсеевото учение; но едно от тия учения трябва да се изпълни. Аз ви поставям тия три положения, понеже вие нахвърляте мисли на съмнения. Аз не искам да махам никого и аз бих желал да изпълните едновременно и трите учения. В пълнотата си те са едно и също: Христос в Мойсея е същият, Христос в Исуса е същият, и Христос, Който е в мене, е същият. Искам да разбирате вътрешната страна. Слънцето за нас важи според светлината, която ни праща.

Тази година още сега трябва да се самоопределите в себе си, да бъдете искрени, защото от тази искреност зависи благословението, което искате да получите. Аз виждам мисълта ви: „Дали сме ние толкова приготвени, та нас викат?“ Спомнете си за онзи цар, който повикал гости на трапезата си, званите като не са дошли, вас, клосните, хромите, ви викам. Да благодарите, гдето ония не са дошли. Тук не е въпросът за достойнство, а вие сте дошли да се учите. И аз ще дам доклад за вас, както никой не е дал. Ще кажа как се учите, с всички подробности. После ако дойде тоягата, аз не съм отговорен. Ако Баща ви употреби тояжката, аз ще седя с всичкото благоговение и ще чета ударите. Не се самозаблуждавайте да мислите, че единият е по-достоен от другия. В Бялото Братство всичко върви като в музиката. Ние не пъдим никого и не викаме никого. Бог го повиква, а повиканият сам се изпъжда. Вие сте свободни в туй отношение. Никой не може да ви ограничи, но и от последствията никой не може да ви избави. Аз желая между всинца ви да се възстанови хармония, живот, но не по буквата. Аз не искам да се ровя във вашия живот, не искам да ви съдя, но ви казвам последствията, и като болни ви лекувам. Може ли онзи, който лекува, да не причини малка болежка?
Черното братство вас ви е поомотало, то направи цяла буря. Грехът си е грях пред Бога. Такова престъпление може да се прости, но не и да се извини. Ще дойде един брат цял живот да прекара, за да изкупи едно престъпление. Това е право за всички – и за големи, и за малки. Аз не искам да изхабявате силата си. Аз съм казал това или онова – не черпете от втори източник, от втора ръка, елате при мене. А вие му туряте 99 панделки и после заключавате. Някой казва: „Господин Дънов се е осигурил.“ Преди години Маньо Райнов дойде при мене и ми предложи 30 000 лева, за да ги употребя за каквото намеря за добре, аз му отговорих: Нека стоят у тебе. След смъртта му неговата жена пак ми ги предложи и ги остави при мен. Тия пари, които постъпят в Братството, строго е определено за какво да се употребят. И ако някой злоупотреби, сам ще понесе последствията. Д-р Миркович искаше да ми остави наследството си. Аз му казах: Продай го и парите раздай на бедните или на своите

роднини. И този брат (посочи Лазар Котев) ме питаше за къщата, аз му казах: Един да я вземе. Ако ме излъже единият, ще ме излъжат и другите.

В Бялото Братство има един закон: не можем да съдим един брат, докато не извърши престъпление. Да мислиш, да желаеш и да подействуваш – чак тогава. Първо на земята ще те съдят, сетне в астралния свят за твоите пожелания, сетне в умственото поле, и там, и най-сетне в причинния свят ще се ликвидира. Не е за нас съдбата. И Христос каза: „Не дойдох да съдя, а да спасявам." Отец е дал съдба на Сина Человечески, а Синът Человечески представлява това Бяло Братство, на което е дадено право да съди света. Като изучите окултната наука, ще узнаете за тази велика йерархия, която има власт да съди по-малките братя. Вашето отношение към мене е временно. Във време на пътя не смущавайте, казва се, каруцаря. Ако е майстор, той ще ви закара, ако пък нямате вяра, не се качвайте на каруцата му. Сега не изпъждаме никого. Има три вида закони: за Братство, приятелство и познанство. Вие не сте братя още. За да бъдеш брат в Бялото Братство, трябва да пожертвуваш живота си за другите. Това е законът на Братството. Ти си длъжен да дадеш всичкото. Не изпълните ли, вас ще държат отговорен. Сега изпълнявам закона на приятелството за вас, а не закона на Братството.

Учението, което аз ви проповядвам, преимуществено се състои в това – аз искам да ви запозная със законите на живата природа; туй, което досега никой не е учил. И това става много медлено. В книгите, които четете, това е лесна работа, но ако искате да учите законите на живата природа, тази школа е трудничка. Аз искам да бъдете свободни в мислите и чувствата си. Аз не съм ви ограничавал в нищо, но други има, които ще ви ограничат. В годишното събрание пригответе се да няма вече повръщание към елементарните работи, т.е. към кръщение и спасение. Да пристъпим към нова формула, в която трябва да се изрази новият живот. Аз не желая никой от вас да се спъне в нищо. Сега ще изучите закона на смирението и кротостта – то е първото нещо, а второто е електричеството и магнетизмът, и третото е мъчението. А вие в София почнахте с мъчението. Трябва да имате запас от енергия, за да минете през този огън. Аз ви казвам само начина да се приготвите за кротостта и смирението, електричеството и магнетизма. Тия неща не съм ги създал аз, те съществуват. Софиянци трябва да изгладите туй. Ще кажете: „Как?" Можете. Сто души са осъдени да лежат в затвора за дълговете си, аз съм богат, плащам и казвам: „Пуснете ги." Бъдете самостоятелни. Всеки да има своя мисъл, един от другиго да не се влияете, а помагайте си. Ако вие се влияете отвън, може да ви кажат: „Г-н Дънов е такъв и такъв", но ако вие сами не можете да познаете Истината, тя не може да се предаде отвън. Желая да имате взаимна почит и любов, да се почитате и любите един другиго. Това е

първият закон на Бялото Братство. Не можете да измените тоя закон. И там, на Сините камъни, гдето прекарах 25 дена, получавах всичките ви мисли и мога да ви дам фотография на мислите ви. И ако искате да стреляте, стреляйте на месо, а не само „дан-дум“. То е само дунанма.

Време нямате. Вие сте в двадесетата година на двадесетия век. Кармата ви е назряла вече и ако не ликвидирате правилно сега, ще останете за две хиляди години назад. Вие като минете напред, други идват, които ще ви заместят. Не се спирайте, вярвайте във великия Божествен закон, имайте опитността на миналото, разбирате много добре работите, не сте слепи.

На 17-и и 18-и бъдете в Търново. Вярвайте в живия Господ и Той ще ви се изяви. Защото Той казва: „Ако вярвате в Моите думи, Истината ще ви се изяви.“ Вие трябва да вярвате в някого. Една майка трябва да ви роди. Това е законът. С личности ние не боравим. Един ден пак като се срещнем, пак ще говорим, защото работите ще се изяснят. На черната ложа трябва да се даде отпор. Черното и Бялото Братство са в стълкновение и вие трябва да вземете участие на едната страна. Ако вземете участие на страната на черното братство, от месото ви суджуци ще правят, от кожата ви ремъци, а ако вземете страната на Бялото Братство, ще ходите на двата крака, кожата ще ви бъде здрава и ще имате всичкото Божие благо. (Л. Котев: Неутралитет не се ли позволява?) – Никакъв неутралитет – с Господа, или против Господа! От това, което е станало между вас, не са се изменили моите отношения. Аз съжалявам, гдето хората не могат да разберат този закон. Аз искам да не ме знае този, на когото съм направил добро, а да каже: „Господ да благослови онзи, който ми направи това добро.“

Гледайте да въдворите хармония. Имали сте опитности, страдания и стремежи. Станалото станало, то не е за първи път, но всички недоразумения трябва да изчезнат. Доброволно, а не по насилствен начин. Тази година вие, софиянци, сте, които спирате малко работата. Затова дойдох да ви предупредя. Да създадем много работа, защото човешката мисъл, желание и действие, съединени в Бога, са една велика сила.

8 август 1920 г.
Беседа, държана на мъжете в София

1920_08_19 Път, Истина и живот

ПЪТ, ИСТИНА И ЖИВОТ

Размишление:

„Да благодарим на Господа за всичко, което ни е дал досега.“

Благославяй, душе моя, Господа.

Добрата молитва.

Благословен Господ.

„Отче наш“.

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.“ Мнозина са чели този стих – вие също сте го чели: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.“ Но този Път, тази Истина и този Живот още не са разбрани. Нещата са неразбрани за нас дотогава, докато ние не знаем как да ги поставяме и как да ги употребяваме. Ако някой ученик има цигулка и я държи затворена в сандъка си, а като му дойдат гости, отваря сандъка, изважда я, показва я на приятелите си, като казва: „Вижте каква хубава цигулка ми купи баща ми – струва десет хиляди лева“, разумно ли я използва той? Отидат си гостите, отново я туря в сандъка и го затваря. Дойдат му други приятели – пак отваря сандъка, показва цигулката и пак я скрива. Заминат си приятелите – цигулката стои затворена в сандъка. Е, след всичко това този ученик разбрал ли е какво представлява цигулката, защо е тя, какви са отношенията му към нея и нейните отношения към него? Но допуснете, че този ученик е взимал уроци по цигулка при някой вещ учител. Какво ще прави, когато дойдат неговите приятели? Той вече няма да знае само, че цигулката му струва десет хиляди лева, но ще знае и да свири – ще започне да свири и всички ще го слушат.

И тъй, Словото е проявление на мисълта. Когато започнем да живеем разумно, вече няма да казваме колко струва цигулката, а ще покажем на приятелите си как тя свири и какво може да се изрази чрез нея. Проявлението на Словото започва с музиката.

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.“ Ние знаем този Път и знаем, че без път не може да се ходи. Пътят – това е видимият свят, това е материалният свят, това са всички възможности, с които ние живеем. А за да стане Пътят равен, необходима е Истината, за да ни даде насока;

необходим е и Животът, за да ни даде вътрешна сила да извървим този път.

Ние виждаме днес, че небето е ясно – а какво означава Небето отгоре над нас? Небето, това е Божието Лице. Както по нашето лице, по нашите очи и по движението на мускулите ни може да се изрази всяко негодувание, всяка скръб или отчаяние, радост или Любов, така и по Небето се изразява всичко, защото то е хиляди пъти по-чувствително към всичко онова, което Бог храни към нас. Всички благословения идват от Небесното пространство, от Небето, което е Божественото Лице. Ето защо ние гледаме нагоре. И след всичко това мнозина питат къде е Господ? Той е над нас. Мнозина казват: „Къде е Господ, докажи ни съществуването Му." Нещата се доказват само на слепите, а на онези, които имат очи, не се доказват. Ако уловя една мравка с пръста си, тя няма да ме види – тя вижда само пръста ми, но какво отношение имам аз към нея като човек, тя не разбира. В нейното съзнание човекът като същество не съществува. Мравката би казала: „Докажи къде е човекът!" Тя може да премине през цялото ми тяло и най-после ще каже: „Не знам къде е човекът." Трябва ли да се доказва на тази мравка къде е човекът и съществува ли той?

В живота има и лоши, и добри условия. Ти не вървиш в правия път и казваш: „Да ме избави Господ от тези лоши условия!" Казвам: не, условията са лоши, само защото ходиш в лошия път. Аз не бих желал да съм вън от тези Божии условия; предпочитам тях пред царската корона, пред царския път. Лошите условия – това са двата Божии пръста, с които Той ни улавя и казва: „Аз те изпратих на Земята, за да развиеш и подобриш тези условия, да ги използваш, а ти какво правиш?" Господ ни е изпратил на Земята, за да се учим. Ние казваме: „Господи, благодарим Ти, че си ни изпратил на Земята да работим и да се учим." Господ ни пита: „Е, какво научихте досега?" „Досега научихме да разкопаваме земята и да я обработваме, да сечем дърва, да колим кокошки, агнета. Културни хора сме ние!" Господ ни отговаря: „Аз не ви изпратих на Земята да колите кокошки и агнета, да правите суджуци и други подобни, а да се учите и да бъдете добри." В какво се състои тази добрина? Някой от нас отиде на гости, но не му заколят кокошка и той казва: „Свиди им се на тези хора да заколят една кокошка, а наготвили боб. И това ми било посрещане! Друг път няма да стъпя в тази къща!" А друг някой отиде на гости, посрещнат го добре и той казва: „Тези хора ми опекоха кокошка, сложиха ми хубаво винце. Това разбирам посрещане!"
Сега светските и религиозните хора са под един знаменател. Не казвам, че ние сме много по-добри от светските, а че не сме още това, което Бог иска от нас. Не ви осъждам, не казвам, че сте лоши, а само констатирам един факт и казвам, че работата ви не е свършена. Отида при някой работник,

който копае на лозето, гледам го, че не го е прекопал още. Отивам на другия ден – същото положение; отивам на третия ден – същото, работата още несвършена. Обръщам му внимание на това, а той се сърди, казва ми, че го обиждам. „Не те обиждам, но лозето трябва да се прекопае навреме." Кое е лозето? То е нашето тяло, нашите сили и способности, които трябва да се обработват точно навреме. За тази обработка обаче е необходима Любов. На този свят хората започват да работят само тогава, когато времето се стопли. Но щом времето се стопли и вятърът започва да духа. И тъй, едно от качествата на топлината е, че тя произвежда движение и понякога вдига прах, вятър, става проветряване. Проветряването е признак, че Любовта е започнала да действа. Когато дойде Любовта, тя докарва едно проветряване, проявление на живот, на работа. Когато ни дойдат неприятности, ние започваме да действаме. Българите казват, че като ни нагостят с боб, това било лошо, а като ни нагостят с кокошка – добро. Но това е относително добро, а абсолютното Добро в света е да бъдем добри за всички.

Пътят, за който Христос ни говори, това е материалният свят. Ние всички сме в този материален свят и трябва сега да използваме условията на живота, трябва да проучим всичко, което ни се представя. Трябва да се научим да бъдем нежни, учтиви с малките растения и животни, които ни служат. Ако вашето дете хване някое пиленце и започне да го коли, ако къса крилцата и крачката на някоя муха, не очаквайте от него да стане добър човек или гений. Но намери ли то на пътя някое пиле или агне със счупен крак, донесе го вкъщи и започне да го превързва, това дете ще стане в бъдеще добър човек. Новият морал е да правим добро както на най-малките, така и на най-големите същества. Лесно е да бъдеш добър към човек, който ти е дал назаем десет хиляди лева, и когато го срещнеш, да му се усмихнеш, да го поздравиш любезно. Но ако срещнеш някой просяк, ще му кажеш: „Хайде, остави ме на мира, с човек като тебе нямам работа." Представете си обаче, че този просяк е християнин; вие го изпъждате да не ви безпокои, отивате на църква и след това запитвате другаря си: „Разбра ли Христовото учение?" Но и вие, които питате и които пъдите просяка, не сте го още разбрали.
Трябва да се започне с разбиране на простите неща в живота – в разбирането и прилагането е цялата сила на живота. Затова искам от всички вас да бъдете учтиви по душа и сърце, да имате взаимно почитание и да се стремите към всичко това, защото туй, което вършите към другите, вършите го и към Бога. Всеки от вас е по отношение на Бога един малък уд, един малък орган от Божието тяло и когато правите пакости на брат си, правите ги на Божието тяло. Когато брат ви страда, на Бога се образуват пришки; понякога Му се образуват такива големи пришки, че Той слиза на Земята, за да види каква е работата. Такива сме ние, любимите деца на

Бога – правим Му пришки. Кога ще престанем да Му правим пришки? Когато започнем да разбираме правилно живота и когато за нас се разкрият всички причини за препятствията.

През тази година ще започнем с Любовта – да възприемем и изпратим нейната сила като една велика вълна из света. Ако сега ви кажа, че ви обичам, и ви заколя една кокошка, това Любов ли е? Това не е Любов. Любовта се проявява само тогава, когато вие сте готови да се пожертвате за един човек, когото всички отхвърлят, гонят и никой не го приема. Знаете ли какъв е законът на Любовта? Когато кажеш за някого, че ти е брат, в Небето вече те държат отговорен за това и ти казват, че ти си длъжен да пожертваш за него всичко – и честта, и имота, и живота си. Не си ли готов да пожертваш всичко за него, ти не си му брат. Христос казва: „В такова братство Аз не идвам.“ Вие още не сте започнали да прилагате Христовото братство. Някои ще кажат: „Ама аз правя жертви за него, за нея.“ Не ви осъждам, но всеки трябва сам да си зададе въпроса: „Готов ли съм да се жертвам за моя брат?“ Знаете ли кога можете да ми бъдете братя? Дотогава, докато носите ножове и ко́лите моите по-малки братя, кокошките и агнетата, вие не сте ми братя и аз не съм ви никакъв брат. Преставате да ги колите, но се запитвате: „А какво ще стане с тях, ако не ги колим?“ Оставете ги, нека си живеят тези малки братчета. Това е в преносен смисъл. Например някоя господарка има слугиня, която работи по цели десет часа на ден и затова, щом седне на едно място, заспива. Господарката се сърди защо дреме. Питам: ами ако нея турят да работи цели десет часа непрекъснато, няма ли да заспи? Слугинята дреме, защото десет часа труд е непоносим за нейните сили.

Вие трябва да се простите с всички ваши стари възгледи. Те са неблагоприятни условия за Господа и с тях не можем да влезем в бъдещия свят, не можем да станем граждани на Царството Божие. Какво прави българинът, когато в тялото или в главата му влезе някоя бълха или въшка? Туря я на гребена или между двата си нокътя и я чука. Много добре постъпва българинът – въшката трябва да се постави между ноктите на двата палеца. Това значи:

– Ти, като влезе в главата ми и смучеш кръвта ми, пита ли ме?

– Не.

– Хубаво, и аз няма да те питам. – Чук.

Щом и ние не изпълняваме Волята Божия, когато отидем на Небето, за нас казват: „Въшки не искаме!“ Под въшка в духовния свят се подразбира

личният егоизъм, с който трябва да се простим. И за въшките има работа, но ние трябва да се простим с тях.

И тъй, сега Господ се е пробудил във вас – търсете Го, Той е вътре във вас. Възвишените мисли, благородните подбуди, които сега се зараждат във вас, това е живият Господ. Направиш някой път лоша постъпка, дойде ти лоша мисъл, Той казва: „Това, което направи, не е хубаво." Учените ще кажат: „Това е гласът на нашата съвест, който ни говори." Казвам: това е гласът, езикът на нашия Баща, Който казва: „Синко, това, което направи, не е добро." Ако започнем да разбираме, че Господ ни говори, ще бъдем внимателни към онова, което е вътре в нас.

През тази година нашият Небесен Баща иска да обновим мисълта си и ако сме готови, ще дойдат други сили отгоре да ни помогнат. Ние имаме възможност да сторим всичко. Както житното зърно съдържа всички възможности в себе си, а Слънцето му дава условията за растене, така и когато ние сме готови, Господ ще ни даде всички условия за работа. Докато не решите в себе си въпроса дали сте готови да служите на Господа, или не, дотогава Господ няма да ви дава нищо. Ето какъв ще бъде до това време вашият живот: ще лягате, ще ставате, ще се обличате и събличате, ще ядете и пиете, ще живеете, ще търгувате и най-после ще кажат за вас: „Хайде, изхвърлете този навън!" Ще ви смъкнат в гроба и ще си останете такива, каквито сте си.

Ще кажете: „Когато отидем на онзи свят, тогава ще му мислим." Не, друг е въпросът като отидете на онзи свят. Като отидете там с това съзнание, което имате, пред вас ще изпъкнат всички злини, които сте направили тук, на Земята, ще видите колко агънца и кокошки сте изяли. Тогава ще разберете, че на Земята сте живели един безсмислен живот и че красивото, хубавото, което е вложено във вас, е останало неразработено. Дълго време ще се молите да дойдете отново на Земята, защото на нея има всички условия за работа, защото животът започва от Земята, от нея излиза всичко. Ако човек е добър тук, на Земята, добър е и горе; ако е лош тук, лош е и горе. Не мислете, че ако тук сте лоши, горе ще бъдете добри – това не е вярно. Според мен добър човек е този, който и при най-лошите условия се стреми да върши Волята Божия. Добротата се цени според усилията, които правиш, за да си добър. Когато Господ види, че правиш усилия, Той казва: „Този човек е добър." Ако си цар и подписваш смъртна присъда на едного, на другиго, без да се замислиш, това показва, че не си добър. Тогава Господ казва: „Това дете е своенравно, не мисли правилно – от него човек няма да стане."
И тъй, за всички нас има условия да бъдем добри, умни, честни и справедливи.

Като погледнем вечер нагоре, ние виждаме Божието лице, осеяно с множество звезди. Често съм наблюдавал как бащата, като си дойде вкъщи, изважда от джоба си едно бонбонче, държи го горе в ръката си и детето, като го зърне, гледа нагоре, следи бонбончето. Тези многобройни звезди по небето аз ги наричам бонбончета. И Господ казва: „Ако живеете добре, ще имате всички условия, потребни за растене. Ако сте добри деца, ще ви изпратя горе и ще ви туря да живеете в една от тези красиви звезди.“ Но вие казвате: „Нека тук, на Земята ни даде по едно бонбонче, а звездите да остави за друг път.“ Земята е само една работилница, на нея не може да имате собственост. Най-голямото заблуждение е собствеността. Земята е едно велико училище и като научиш на нея изкуството, за което си дошъл, ще си заминеш, като оставиш ножиците и всички инструменти – нищо няма да вземеш със себе си.

И тъй, Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.“ Христос и ние – това сме едно и също нещо. Как да разбираме това? Ако можем да любим всички хора, да се жертваме за тях, ние разбираме Христовите думи, разбираме нашите братя и сестри. Ако можем да чувстваме душите на своите братя, когато ги срещнем, и ако можем да им помогнем, ние разбираме Христа.

Сега ние сме се събрали да бъдем сътрудници с този наш Баща, с този наш голям Брат. Христос е първият, най-големият наш Брат, Който се е родил, Който пръв е приложил всички Божествени правила, всички Божествени Добродетели. Той е първият Брат, Който е издържал сполучливо своя изпит и Който е пожертвал всичко за Своите братя. Тези планини, реки, всичко, което виждаме в Природата, е израз, проявление на този велик Брат. Това е една велика мисъл, върху която трябва да работите хиляди години, за да схванете вътрешния, дълбокия ѝ смисъл. Отношението на тази мисъл, която ще схванете, е такова: срещнете някоя грозна мома и казвате: „Тази мома не е хубава, нищо не струва.“ Но я запитайте момъка, който обича тази мома, как той я вижда. За него грозното лице изчезва и той вижда нейната душа. А всички хора казват, че този момък е полудял, че е заслепен от нея. Не, той не е полудял – той е ясновидец и вижда в момата това, което другите не виждат. Същото казват и за религиозните хора – какво виждат те в Бога, къде Го намират? Тръгнали към Бога, както будалата момък, който люби грозната мома, но не знаят, че тези религиозни хора виждат това, което другите не виждат. Сега Христос за някои е видим, а за други – невидим. Христа няма да ви Го доказвам – ще Го намерите в себе си, ще Го намерите в Природата. И за Бога няма да ви говоря нищо – Бог е Слънцето, което изгрява; то е един символ на Бога. Господ за нас е Баща, Който казва: „Тези Мои деца много

страдат.“ Страданията са необходими дотогава, докато поумнеем; за нас обаче страданията са непотребни. Дошло е вече време да не си създаваме сами страдания.
Ако дойде един брат при мен и ми каже: „Аз искам да изпитам твоята Любов, да видя дали ме обичаш“, и ми направи един разрез на ръката, за да провери Любовта ми, аз мълча, не казвам нищо. Дойде друг брат и ми направи друг разрез, за да изпита имам ли търпение. Най-после идва трети брат – и той ми направи един разрез, докато цялото ми тяло стане само разрези. След всичко това ще кажат: „Той си издържа изпита!“ Да, но от мен нищо не остана. Питат ме: „От какво са тези разрези по тялото ти?“ „За да докажа Любовта си към вас.“ Ако пусна кръв на някой брат, какво ще спечеля от това?
Новото учение, което сега иде в света, трябва да оздрави всяка рана на душата, сърцето и тялото.

Във Варненско синът на един българин заболял от някакви си язви, рана, която хващала дебела кора, та образувала нещо като мазоли, което е причинявало болка на момчето. То лекувало раната си десетина години, но нищо не помогнало. Един ден по-малкият му брат донесъл вкъщи един сокол и започнал да го учи да лови врабци. За тази цел той донесъл един говежди дроб и започва да го учи как да лови. По-големият брат взима говеждия дроб и го поднася към сокола, учи го да лови врабците. Но вместо дроба, соколът сграбчва болната ръка на момъка, изяжда всички язви по нея и по този начин ръката оздравява.
И тъй, Новото учение ще постъпва като сокола. Идат нещастия в света, но соколът ще изяде язвите и ние ще оздравеем. Язвите са признак на всички недъзи, които съществуват у нас. Болестите, нещастията, които ни сполетяват, са резултат на изхабените Божествени сокове, но като дойде Божественият Дух, Той ще обнови и изправи всичко. Но трябва да дойде живата вяра!

Днес небето е ясно, което показва, че ние имаме всички условия за работа.

Да започнем Новия живот с истинската Любов и всички ние – и мало, и голямо – да се надпреварваме в нея!

Взаимни добри чувства, благородни чувства, това са носители на една велика сила. През тази година може да направим един опит, за да видите каква е силата на колективната мисъл. Ако насочим мисълта си за благото на един човек, той ще стане добър, всичко ще му е добре. Ако някой е болен и съсредоточим мисълта си за неговото оздравяване, той ще оздравее; ако някой е здрав и съсредоточим мисълта си към него с цел да заболее, той наистина ще заболее.

И тъй, всички ние колективно можем да направим много нещо. Ако не успяваме, то е, защото каквото замислим вътре, със сърцето си го разваляме. В сърцето си не трябва да допускаме никакви лоши желания, а в ума – никакви лоши мисли. Следователно бъдещата култура ще бъде култура на сърцето.
Сега искам всички да бъдете бодри, весели, да напуснете вашия стар живот и да не мислите за миналото. Турете отсега нататък кръст на старите си тефтери и решете да живеете вече за Господа, решете да изпълните Неговата воля на Земята, като смятате, че Бог се проявява във всички хора, във всички народи. Какво ще стане след това, ще ви кажа: Бог ще постави всичко в пълна хармония и ще дойде ден, когато всички хора ще заживеят братски помежду си. Още от старо време Господ е казвал чрез пророците: „Ще дам нови сърца на хората, ще се заселя в тях и ще живея заедно с тях." От сърцето започва Новата култура.

Ще ви дам някои упътвания за най-малки опити. Школата, която следвате, изисква от всички вас да сте бодри, спокойни по сърце и ум, за да можете да работите. През тази годишна среща ще ви дам малко работа – само по едно житно зрънце. И ако го използвате разумно, то ще ви донесе Божието благословение.

Аз съм уверен в успеха на онова, което вършим, защото Господ е с нас.

През целия днешен ден, както и през всички останали дни, ще се стараете да имате хармония в мислите си. Обхванете живота във всичките му прояви, а не едностранчиво. Старайте се да бъдете със светли умове и добри сърца, за да разбиете всички отрицателни мисли, които ви се отправят. Ще направим опити и ще се уверим, че Господ е велик и че ще разруши всичко лошо. Да не се поражда във вас нито една лоша мисъл, нито едно лошо желание или действие. Като имате добри мисли, желания и действия, ще ви покажа каква е Божията наука. Тя е дълбока наука, но вие ще направите опити, които ще ви уверят в нея. Ще правите опити за лекуване на сърцето, както и във всички останали области. Ако някои са дошли тук да шпионират, да изопачават мисълта ми – Господ е свидетел. Между вас да не се поражда никаква мисъл за сектантство!

Това учение е за братството. Ако някои ви запитат какво учите там, отговорете: „Ние учим науката за братството, какви са великите закони, които го управляват." Ние не можем да разкрием всички тайни, с които то си служи. За това си има причини. Ние не можем да отворим стомаха си пред хората, за да им покажем как той работи. Отворим ли стомаха си, и животът ни се свършва. Ако разтворим и черепа си, за да покажем нашия

мозък на хората, ние ще умрем. Мозъкът не може да се разкрива. Така е направил Господ и ние няма да разваляме това, което Той е направил. Следователно това, което Господ е затворил, ние ще го държим затворено, а това, което е отворил, ще оставим отворено. Очите си никога не дръжте затворени! Някой ще ми възрази: „Ама аз ги затварям.“ Нищо, те пак могат да бъдат отворени. Умът ви също трябва да бъде отворен.

Сега поздравявам всички с добре дошли в училището!

1920_08_19 Новото човечество
съборни беседи

НОВОТО ЧОВЕЧЕСТВО

Темата на моята беседа ще бъде Новото човечество. Аз ще разгледам този въпрос от ново становище.

Новото в света, това е изгряващото слънце, а старото - слънцето, което залязва. Това е закон в Природата. Този закон не го твърдя само аз, но и всяка майка и всеки баща. Когато младата мома и младият момък се задомят, първото дете, което се ражда в дома им, е изгряващото слънце, надеждата на тяхното бъдеще. Ако мислим, че новото носи някаква пакост, че разстройва обществото и цялото човечество, това е едно криво схващане за ония велики принципи, които действат в Живата Природа. Тогава, ако имаме такива схващания, защо ни са ония деца, които носят беди на родителите си? Колко дни, колко нощи майките са прекарвали без почивка и без сън за това ново дете, което не знае още да говори, за тази нова идея! Тази нова идея е най-напред още неопределена, но майката има способност да схваща, да се вслушва и разбира езика на това ново същество, на това малко дете.

По същия начин в едно общество, в един народ има хора с чутки души, в които съзнанието е развито, сърцето - повдигнато на една по-висока степен, и те схващат тази нова идея, на която са деца, на която са носители. А съвременните хора, които не разбират носителите на тази нова идея, казват: "Тия хора са анархисти, комунисти, еретици, сектанти и т.н. " Но това са имена без смисъл. Ако ние разсъждаваме така, питам тогава каква е разликата между един комунист, който живее със своите разбирания, и друг, който живее със своите стари разбирания, и трети, който живее със своите нови разбирания? Разликата седи в това, че този, който живее с новите идеи, усеща, че в него има подем, енергия, живот - растене. А другият, който живее със старите идеи, се усеща стар, силите го напущат, той изнемощява, страхува се от бъдещето, мисли за старините си и затова иска да разбогатява, осигурява се в разни банки, в разни дружества. Аз казвам: това са стари хора, това е смъртта, това са гробищата на човечеството. Но гробищата не носят някоя нова идея на човечеството, а създават само страдания и нещастия на света! Там, в гробищата, са заровени и царе, и свещеници, и проповедници, и музиканти, и поети - все за своите грехове. Ако ме попитате защо умират хората, ще ви отговоря: хората умират от своите стари идеи.

Тогава как ще възкръсне човечеството? Казвам: станете млади, станете

носители на Новото Божествено учение, на което емблемата е Братство. Братството; но в какво седи то? - Онзи, който се нарича твой брат, трябва да е готов да жертва живота си, имота си и честта си - всичко за тебе. Когато един велик народ схване идеите на това Братство, той трябва да е готов да жертва всичко за тези идеи. Не жертва ли, там няма никакво Братство, никакво равенство. Когато някой проповядва великата идея, че има Господ, а не жертва своя живот, имот и чест за Него, той не е разбрал Великото учение на Живота. Това е Братство и равенство, туй е проповядвал Христос.

Нека се върнем назад, да приложим Христовото учение, защото в него е избавлението на света. Какво е учил, какво е проповядвал Христос? - Той е учил тази велика идея на Новото човечество. Кои са отличителните качества на човека от Новото човечество? Еврейските пророци още от преди две хиляди години, като далновидни, са казвали, че Господ ще създаде нови сърца, направени от плът, и в тях ще се засели Духът Му и ще го познаят от малък до голям. Затова няма да се говори има ли или няма Господ. Всеки ще стои под смоковницата си, без да се страхува. Между всички ще настане Мир и Любов, ще обърнат оръжията си в сечива и рала и няма да се бият. Войните ще бъдат изключени.

Христос е поставил два принципа, т.е. Новото и старото човечество, в следното съотношение: разумният човек, който е разбрал смисъла на Живота, е съградил къщата си върху канара. Дошли реки и ветрове, но не могли да я съборят. Под "канара" се разбират здравите принципи на Живата Природа. А неразумният човек, който не е разбрал смисъла на Живота, е построил къщата си на пясък, но дошли реки, бури, ветрове и я съборили. Реките, бурите са ония хора, които живеят без принципи. Те предизвикват пертурбациите в обществения живот; те са, които събарят къщата, построена на песъчлива основа. Следователно, тези две култури - стара и нова - лежат върху два принципа. Съвременното старо човечество служи още на своя егоизъм и в този смисъл не може да има Братство. А Новото човечество служи на алтруизма. Егоизмът е определен да стане слуга на човечеството.

И тъй, новите идеи не обхващат само благото на отделния човек или на обществото, но и благото на всички разумни същества. Под разумни същества аз разбирам изобщо всички същества, защото няма същество, което да не е разумно. Ако вие сте глух и някой ви казва нещо, а вие не го чувате, чудите се, защо не разбирате този човек, къде е погрешката? Грешката не е в оня, който говори, а в този, на когото ухото не е чутко, за да схване това, което се говори. Дойде някой сляп и като такъв не може да схване света, но светът не е тъмен, а чувствата на този човек са неразвити.

Следователно, сегашното общество се нуждае от развиване на тия чувства. И това общество сега се развива по един велик закон.

И Природата днес не е такава, каквато е била преди милиони години. На всеки сто милиона години вътре в Природата става един велик преврат. Ако ви запитам от колко милиона години съществува нашата слънчева система, ще ми кажете, че някои от съвременните учени ѝ дават сто милиона години, други - двеста милиона, трети - петстотин милиона и т.н. Окултната наука казва, че от създаването на нашата слънчева система досега има двеста и петдесет милиарда години. Това са данни, които не могат да се докажат, нито да се опровергаят. Това са само твърдения. Нещата може да се доказват само при известни условия, като приемем известни аксиоми и максими. Но изобщо, за да се разбере една истина, необходими са известни данни. А в света такива доказани истини са малко. Вземете например да докажете една близка до вас идея: има ли човек душа или не. Аз казвам, че половината от сегашната интелигенция отрича тази идея, а другата половина я поддържа, но и едните, и другите не могат да я докажат или отрекат. Когато запитаме някого има ли душа, каква е нейната форма, ще отговори: "Има душа, но каква е формата ѝ не знаем." Ние можем да доказваме само неща, които имат форма, съдържание и смисъл, а неща, които са без форма, без съдържание и смисъл, нито доказваме, нито отричаме.

Аз ви говоря за една идея, близка до вашите души. Това, за което ви говоря, е наследено у вас. Вие имате известни идеали, стремежи, копнежи, но те се изразяват по разни начини. И всеки от вас си има свои стремежи. Младият момък например си търси своята възлюбена. Старият човек ще каже: "Това са глупости, едно време и аз се занимавах с тези работи, но сега мене не ми трябва мома". Но за младия не е така. Той по цели нощи не спи, рано става, ходи на тук-натам, търси своята мома с черните очи. Майката се чуди какво става със сина, бащата - също. Синът казва: "Новата идея е, която ще донесе в мене новия живот, нея търся аз." Кой е на правата страна, младият или старият? Аз казвам: младият. Едно време лисицата минавала покрай една ябълка и високо на един клон видяла закачен един къс хубаво сирене. Погледнала го, отминала и казала, че не струва нищо. Защо? - Защото е далеч, не може да го стигне. Но ако беше долу, близо при нея, щеше да каже, че по-хубаво сирене от това няма.

За Новото човечество има загатвания тук-там в Новия завет, в Откровението. Евангелист Йоан още преди две хиляди години е видял бременната жена с тази велика идея - Новото човечество - и той е определил числото на тия избраници, носители на тази идея - 144 000 души. Като съберете числата 1 плюс 4 плюс 4, равно е на 9. Числото 9 е

резултат на една еволюция на хората, които имат всички положителни, благородни качества. Някои ще кажат, че тези 144 000 души са горе на Небето. Не, тези хора са сега тук, на Земята, те са дошли вече на Земята и са се въплътили между образованите хора. Едни от тях са писатели, други - поети, учени; и всички подтикват човечеството в пътя към новата идея, към Божественото. Те са врагове на онзи мрак, на ония окови, които сковават човечеството. И това брожение, този велик преврат, който иде сега, се дължи на тях; те ще обърнат тоя свят с главата надолу. Не считайте това за лош признак. Когато някой човек погълне много вода и се задави, у българите има обичай да го обръщат с главата надолу, за да повърне погълнатата вода. И съвременните културни хора са погълнали много нечиста вода, затова те трябва да се обърнат с главата надолу, за да изтече водата. След като изтече всичко нечисто, пак ще ги обърнат с главата нагоре и ще започне Новия Живот.

Някои от вас може да кажат: "Какво ни интересува това Ново човечество при сегашните страдания." Обаче трябва да знаем, че страданията са една необходимост за развитието на човека. Ние едва сега, в тази епоха, сме започнали да страдаме и сме станали по-чувствителни. И наистина, съвременните хора страдат повече, но тези страдания са нещо благородно и те са, които ще организират обществото. Всяка бременна майка не изпитва ли известни страдания, известни преживявания? Тя страда, докато се сформира детето в утробата ѝ, но когато роди, освобождава се от всички страдания. Следователно, страданието показва, че сме бременни с една велика Божествена идея и когато детето се роди и бъдем готови като майката да преживеем всички страдания, в нас ще престане скръбта и ще дойде Радостта.

Често ние сами си причиняваме страданията. За пример ще ви приведа един анекдот из българския живот. Някой си селянин обичал много яйца и търсил случай често да си хапва, но не му се отдавало, защото жена му била голяма скъперница. Тя била едра, снажна и когато мъжът ѝ се осмелявал без нейно знание да си похапне едно-две яйца, тя го набивала добре. Един ден тя припаднала и умряла. Селянинът си казал: "Слава Богу, сега вече ще мога свободно да си похапвам яйца, няма кой да ме бие." Взел си седем яйца и ги заровил в огнището. В това време дошли няколко селянки, комшийки, да споделят скръбта му. Той, като чул стъпки, стреснал се изведнъж и като забравил, че жена му е умряла, за да не бъде бит, извадил набързо яйцата и ги турил в пазвата си. Селянките му казали:

- Голям огън гори в къщата ти.

- Да, голям огън е, но този, който гори в гърдите ми, в пазвата ми, е още

по-голям - отговорил той.

Сегашните хора казват "големи страдания имаме". Казвам пак: опечените яйца в пазвата ви са причина за тези страдания. Извадете яйцата от пазвите си и страданията ви ще престанат. В съвременната наука това наричат idee fixe. Знаете ли какво е idee fixe? Ще ви дам един пример за човек, който е страдал от idee fixe. Един господин поставял показалеца на дясната си ръка в кръга, който се образува от съединяването на показалеца и палеца на лявата ръка, и така в продължение на година-две се мъчил да го улови. Той страдал от неуспеха си и затова се обърнал към един лекар, който веднага съобразил как да го излекува. Лекарят пъхнал показалеца си в лявата ръка на пациента, който веднага го сграбчил и се зарадвал, че е успял да улови пръста си. С това той се излекувал и се освободил от мисълта, която толкова време го безпокоила. Така и съвременните хора, които имат idee fixe, искат да хванат пръста си, но не могат. Ами че пръстът е създаден за друга работа, а не да го хващате. Ако искате, може да го хващате по друг начин, а не така.

Сега на Земята настава Нова епоха, за която съвременният окултизъм казва, че от Слънцето иде една нова вълна. Ако се изразя с нови термини, ще бъдат непонятни за вас и моята беседа ще бъде съвсем отвлечена. Тази вълна, която сега иде, засяга човешките мозъци и някои хора под нейно влияние стават ексцентрични. Ексцентричен човек е този, който много мълчи или, ако говори много, речта му е несвързана. Това са крайности, които съществуват между хората, но правилното развитие има своята норма. Някои казват, че речта всякога трябва да бъде логична. Според моите схващания, в света трябва да има три вида логики: едната наричам чисто материалистична логика, втората - логика на съзнателния живот, а третата - Божествена логика. В Божествената логика не се допуска абсолютно никаква лъжа и следователно, за да може човек да работи с първите две логики, трябва да има благородна и възвишена душа, т.е. да е готов да се жертва за своите братя, а не да живее само за себе си.

Друго нещо, което трябва да се определи, то е да се докаже, де е Истината. За да се провери Истината, се изисква време и опит. Всички съвременни учени хора, които ни представят различни теории, изследвания в медицината, техниката, физиката, химията или в друга някоя област, се нуждаят от време, за да се приложат теориите им на опит. Една теория може да е много правилна в своите математически изчисления, но ако се приложи и не даде резултат, тя не е приемлива. Така например един англичанин в продължение на двадесет и пет години се занимавал с един въпрос, проучвал устройството на една летателна машина. За тази цел той направил точно всичките изследвания и като бил уверен в изчисленията

си, дал едно обявление във вестниците. Едно нещо обаче пропуснал - не проверил всичко това на опит. Когато пристъпили към опитите с тази машина за хвърчене, според представените от него данни и изчисления, тя не действала: колелото се движело, но машината не хвръкнала. Освиркали изследователя и с това се завършила неговата работа. Обаче новите хора, които дойдоха след него, започнаха да изучават Живата Природа, да изучават устройството в организма на птиците, на техните криле, опашките им. Хората усвоиха методите на хвъркането и въз основа на тях построиха хвърчащата машина. Колко голяма беше радостта на съвременното човечество, когато се откри начинът как да се хвърчи из въздуха! Но тези хвърчащи машини - балони, аероплани и цепелини - не се използваха за благото на човечеството, а видяхте какво направиха с тях през последните войни и колко опасни са тези машини.

Днес хората ми казват: "Разкрийте ни една от великите тайни." Казвам: една от великите тайни е да се научи човек да се излекува, когато е болен, като хвръкне. Когато хората са неврастеници, могат да се излекуват по тоя начин. Някоя жена е болна; нека се опита за половин час да похвърчи из въздуха и ще се върне здрава. Утре се разболее мъжът ѝ; нека го постави и него в балона, да го пуснат из въздуха да похвърчи и той ще се върне здрав. Оздравяването по този начин е лесно, защото въздухът в по-висшите сфери е по-чист. Тук, дето живеем ние, се намираме във въздушна среда, в която има много въглена киселина. И ако сме нервни днес, то се дължи на голямото количество въглена киселина във въздуха, която вдишваме и издишваме и която почти отравя организма ни. Знаете ли какво бихте почувствали, като влезете в някой град? Ако у вас беше развито шестото чувство, или т.н. психометрично чувство, с което са надарени някои хора, и погледнехте в някой град, вие бихте се отвратили от атмосферата и не бихте желали повече да живеете там от смрад! Нашите градове и къщи са за такова човечество като сегашното, с такова обоняние. Затова животът става все по- непоносим. А тези новите, Божествените идеи, които сега идат, носят Новия Живот в света. Смъртта, която съществува, нещастията, страданията, полудяванията се дължат на съвсем други психични причини, а не на тия, на които ги преписват.

Сегашният живот трябва да се измени в своите форми и съвременният строй трябва да се промени. И прави са хората на новите идеи, които изискват тази промяна. Тая промяна в Природата може да стане последователно, но тя ще стане и в живота - или последователно, или моментално. По този случай турците казват така: "Аллахън зору да вар", т.е. когато някому главата е дебела и Господ му каже един или два пъти какво трябва да направи, а той не взема от дума, за него се налага законът на необходимостта.

И тъй, основната идея на Новото учение е Братството. Братството трябва да се приложи вътре в домовете. Майките и бащите трябва да разбират този основен закон за Братството, за да могат да създадат новите условия за отглеждане и възпитание на децата. Някой младеж е буен, върши пакости; как постъпват с него според старото възпитание? - Изтезават го, затварят го. Но в затвора той изгубва здравето си и държавата го храни. Тоя младеж може да стане отличен гражданин. В него има изблик от енергия, която трябва умело да се впрегне в работа. Казвате за него: "Да, но той е един грешник, престъпник." Обществото е създало такива условия, с които той не може да се бори.

И така, ние, вместо да изучаваме живия Господ, Живата Природа и да постъпваме съобразно с нея, противодействаме си, като мислим, че в света има много закони. Не, в Живата Природа има един закон, който тя прилага към всички - и към богатия, и към бедния. Сиромахът казва: "Ама този богат човек има да яде, да пие, охолно живее, а за мене няма нищо". Ти не знаеш, че страданията на този богат човек са задържани за след четиридесет-петдесет години. Природата не взема ли еднакво мазнините и на богатия, и на сиромаха? Какво иска да каже Природата с това, като обира мазнините на хората? Тя иска да им каже: "Вие не сте научили закона на Братството." И като прочетете първата глава на Битието, ще видите, че Господ казва на Адама и Ева: "Вие ще ядете от всички плодове, но само от един няма да ядете, и в който ден ядете от този забранен плод, ще умрете." Забраненият плод, това е съвременният егоизъм. Един човек, който иска да работят за него, а той да живее на гърба на другите, един човек, който иска да се храни за сметка на вдовиците и бедните сирачета, един човек, който иска да се бори с толкова народи, той яде от забранения плод.

Ето защо всички трябва да бъдем последователни в това Велико учение. Де е учил Христос да има войни, да се бием или да се молим за война да помага Бог на едната или на другата от воюващите страни? Преди хиляда-две хиляди години това нещо имаше смисъл, но сега вече е отживяло времето си. Де е тази правоверност, за която парадират, де е истинското християнство? Аз говоря на тези, които се именуват истински християни. Те трябва да постъпват според Христовия закон. А ония, които не са християни, трябва да постъпват според своите разбирания и закони. Някой казва "аз не съм християнин". Какви са твоите закони и разбирания, с които живееш? - "Аз съм свободомислещ". Постъпвай според своята свободна мисъл. Ние трябва да дадем право на всеки човек, защото в него има нещо добро, нещо благородно в душата му. Дайте условия на всеки човек и той може да се повдигне. Живее ли при неблагоприятни условия,

той пада.

Аз и друг път съм привеждал примера за един италиански художник и сега пак ще го приведа. Един знаменит италиански художник искал да нарисува образа на Христа и затова, като обикалял града, вглеждал се в хората, за да намери някое подходящо лице за целта. И наистина, намира един младеж, около двадесет годишен, и нарисувал по него образа на Христа. Работата излязла сполучлива. След десетина години същият художник решава да нарисува образа на Юда и търси подходящо лице. Намира един млад човек, който му казва: "Господине, аз ви се чудя; преди десетина години аз ви позирах за Христа, а днес ме викате да ви позирам, за да нарисувате Юда!" В десетина години само в порочния живот така се изменило лицето на този младеж, че замязал по външния си вид на Юда.

Мислите ли, че ако една мома върви по лошия път и попадне в един публичен дом, лицето й не ще има отпечатък на този живот? Такава една блудница ми разказваше един ден, че докато разполага с пари, мъжът й я държал, но след като й изпил парите, оставил я на произвола на съдбата и тя взела кривия път. Тя казва: "Искам да отида на църква, но там не ме приемат." В тази жена има копнеж да живее чист живот и като се изменят условията, тя ще се повдигне. А за онези свободни жени, които искат да служат на своите чувства, хората казват: "И такива жени трябват за света." Казвам: не, тия наши сестри трябва да ги извадим от блудните домове; не трябва да се изнасилват, а да ги поставим на правия път и да им покажем как да живеят.

Сега идат носителите на новите идеи, на алтруистичните чувства, идеите на Божественото учение и те са хората, които ще се застъпят за всички онеправдани и паднали. Тези хора не са случайни, те имат признаци на лицата си, в очите си, на ръцете си. Вие ще ги познаете. Ето какви са техните признаци: ако човекът, носител на Новото учение, е лекар, като дойде в дома ти, ще ти донесе всички лекарства и няма да ти вземе нито пет пари, а ще каже "Аз служа даром". Ако е свещеник, като го извикаш да кръщава, да опява умрели, няма да иска никакви пари, а ще каже "Аз служа на Новото учение". Ако е търговец, като човек на Новото учение, ще търгува честно. Ако е учител, ще работи даром. Вие ще ми възразите: "Ако всички работят даром, светът ще се разсипе." Да, сегашният свят ще се промени, но ще дойдат нови разбирания. Някои ще запитат: "Как е възможно да се работи даром, как ще се живее без пари?" Аз питам: колко хиляди лева плащат на майката и на бащата, за да отгледат, отхранят и възпитат четири-пет деца? Има ли някакъв закон, чрез който майката и бащата да се задължават да стават пет- шест пъти през нощта, за да наглеждат малките си деца? Няма никакъв закон, никаква конституция, а

при това тази работа върви много по-добре, по-естествено, отколкото всички други работи, които се подчиняват на установените от държавата закони. Следователно, майката и бащата ни дават първия закон, на който трябва да се подчиняваме. Казвам: ако живеете тъй, както живеят в една къща родителите и децата, ако живеете тъй, както живеят помежду си братята и сестрите, вие сте на правия път.

От гледището на Новото човечество нас не ни очаква никаква голяма катастрофа. Действително в света иде една голяма катастрофа, но тя е за всички ония здания, които нямат солидни основи, за всички онези гнили дървета, които нямат здрави корени. Иде една Велика идея, която ще ги събори, но това е един закон, едно проветряване, което ще изчисти всичко гнило, а ще остане само здравото в света.

Като ви дойде някое страдание, не питайте коя е причината за това нещо. Аз казвам: Слънцето е причина за всички нещастия на Земята, за нашите страдания и за нашите радости. То ражда наводненията, епидемиите и всички болести в света, то предизвиква земетресенията, изобщо - то е причина за всичко, което става в цялата Природа. Но Слънцето казва: "Ако ти си умен, ще можеш да използваш разумно моята енергия, аз ще ти принеса всичката си благодат; а ако ти не си умен, ще ти причиня най-големите страдания." Слънцето може да измени своята енергия, но то все ще си грее и Земята все ще се върти. И ще ви кажа следното: във висшата механика на окултната наука има едно твърдение, според което при движението на едно колело на всеки сто милиона обръщения има едно изключение. Такова едно колело е и нашата Земя. И тя ако обиколи сто милиона пъти около Слънцето, и в нейното движение ще има едно изключение - катастрофално или във възходяща степен - благотворно. Такива изключения са ставали много често, такова изключение иде и сега. Нашата Земя е направила толкова обръщения и е много близо до изключението. Кога ще дойде това изключение няма да кажа датата. Сега може да не вярвате, а като дойде този ден, ще го проверите.

Може да приложим този окултен закон и по отношение на Слънцето. Когато то направи сто милиона обръщения, ще дойде едно изключение. Съвременните учени казват, че Слънцето, за да направи едно обръщане, нужни му са двадесет милиона години. Знаете ли какво ще стане в света, когато Слънцето направи едно такова изключение? Ако това изключение попадне в низходяща степен, цялата слънчева система ще угасне, нашето Слънце ще потъмнее, а с това и всякакъв живот ще престане. Ако това изключение попадне във възходяща степен, слънчевата енергия ще се увеличи десет пъти и тогава да му мислят хората, които са на Земята.

Тъй че, сега има едно приблизително съвпадение - и Слънцето, и Земята са направили своите сто милиона обръщения и сега идват две изключения. Това е едно твърдение, което мога да докажа математически, с факти и данни, но не на това общество. Иска време, за да ви докажа формулите и фактите, с които окултната наука си служи. С това не искам да вселявам страх, но казвам, че има изключения и всеки човек трябва да бъде готов на поста си да ги посрещне. И Христос казва: "Блажен онзи раб, който стои будно на поста си, за да не би, като дойде господарят му, да го намери заспал." Ако вие мислите, че като ядете и пиете, животът ще си върви тихо, спокойно, лъжете се.

Съвременните учени твърдят, че човекът не е живял повече от осем хиляди години, но окултната наука и там се различава. Тя доказва, че човек е живял много повече, отколкото съвременните учени твърдят. Че човек е живял отпреди осем хиляди, за това говорят черепите, които са останали от ония времена. Но че е живял много по-отдавна, такива данни не могат да се изнесат. И да се изнесат такива факти, връзката между тях е толкова деликатна, че може да се каже, че няма връзка. И когато в една от своите беседи казах, че палецът определя развитието на човешката воля, някои казаха, че това е нелогично. Но в действителност палецът е резултат на човешката воля. И в старо време, когато са искали да накажат някой твърдоглав човек - да прекрати своите престъпления, отсичали са двата му палеца. Тогава питам защо палецът у някои хора е по-дълъг, а у други - по-къс; защо у някои е по-правилно сформиран, а у други - не? Всичко това означава нещо, то говори за развитието на волята и разсъдъка у човека. Погледне ли човек на палеца, ще разбере как върви развитието на една душа. Върви ли правилно развитието ѝ, палецът е правилен, няма изкривявания. Има ли изкривявания, има и деформиране в този организъм. Ако твоят нос, очи и уста се изкривят, това означава нещо. Лекарят ще каже: "Тук има една ненормалност, един апоплектичен удар." А аз казвам: тук има едно разногласие между органите на тялото, между съединението на силите, между мислите и чувствата, които действат в човека.

Ако тази Нова наука я развивам само теоретически, без нейното практическо приложение, тя няма никакъв смисъл. Всяка реалност трябва да има известна форма. Аз говоря за реалностите, които са определени величини, тъй както един математик борави с формулите, един химик - с молекулите и атомите, един физик - със силите като с неща определени, а не отвлечени.

Сега, ние казваме, че човек има душа. Определена единица ли е душата, на кое място живее тя, дали в мозъка, в сърцето, в белите дробове или в

стомаха, де се намира изобщо? Съвременната наука не може да каже нищо за душата.

Сега, да се върна към своята мисъл. Новото човечество най- напред трябва да започне с анатомията на човека. Затова искам всички да се заинтересувате от анатомията. Като започнете да строите къщи, най-напред нареждате греди, приготвяте скелето на къщата и после строите. Скелето, това е анатомията. Някои казват: "Не ни трябва анатомия". Не, без нея не можете. Няма дете, няма баща, няма майка, които да не изучават анатомията. Когато кроите дреха, пак започвате с анатомията. Теркът, това е един анатомичен знак, и според него кроите. Следователно, съвременните хора изучават анатомически живота, все режат. Какво нещо е рязането? В Новото човечество няма да изучавате само анатомия, но и физиологията. Как изучавате физиологията, когато строите къщата си? - Поставяте й прозорци, комини, за да става по- голямо течение в нея, да влиза въздух. А с какво се занимава физиологията? - С функциите на отделните органи, с функциите на сърцето - с кръвообръщението. За да има благоприятни условия в живота ни, във всеки дом има нужда от физиология. Вие, които сега строите вашите къщи, имате ли големи прозорци? Аз ви препоръчвам само това: направете на къщите си по-големи врати, отворете по-големи комини. Аз харесвам големите комини и съм против тези печки, които сега употребяват хората. Казвате: "Едно време дядо ми, баба ми бяха много здрави." Да, но дядо ти имаше големи комини в къщата си, проветряването ставаше добре, а ти вървиш по низходяща степен, живееш във въглената киселина и разбира се, че няма да бъдеш здрав. Големи вентилации трябват. А какво правят българите? - Запушват прозорците с книги да не влиза въздух, да не се простудят. По-добре простудяване, отколкото да се диша въглена киселина.

Тия хора от Новото човечество живеят, те ще се наплодят, за да разнасят навсякъде новите идеи. Всички вие можете да станете членове на Новото човечество. Кои от вас не обичат братството и равенството? Кой баща не иска синът му да бъде учен, да не остане невежа? Новото човечество изисква всеки човек да отговаря на следното: да бъде честен, т.е. да подчини своя егоизъм, да бъде справедлив, умен и добър. Не наглед само да отговаря на тези четири качества, но в абсолютния смисъл да бъде тъй честен, че никога да не пожертва чуждите интереси за своето добро, а всякога своите интереси за доброто на ближните си. Ще кажете: " Ако приложим това, ще дойдат върху нас страдания, нещастия". Ами със сегашните идеи де е щастието? Не се ли избиха тридесет милиона души, не се ли напълниха толкова затвори? И днес хората измират, защото служат на тази стара култура, която казва, че човек за човека е вълк. А Христос казва: " Всички вие сте братя." Аз ли създавам това учение? Аз

казвам: ако не искате да изпълнявате Христовото учение, изпълнявайте Мойсеевото; ако не искате да изпълнявате и Мойсеевото, тогава изпълнявайте законите на вашата държава; но във всеки случай постъпвайте като честен и справедлив човек, не изменяйте на думата си. А вие постъпвате ту според Мойсея, ту според Христа - смесвате законите. Някои ме запитват: "Ти говориш ли винаги истината?" - Да, аз съм мислил върху всяка дума, която казвам. Ако говоря честно, справедливо, говоря за своето добро, защото не искам да опозорявам своята чест, не искам да позоря своите братя, не искам да позоря Името Божие. А искам един ден, като ви срещна, да зная, че съм бил всякога справедлив спрямо своята душа и ум, та и вие да вървите по тоя Път. Само така, с това Учение, ще може да се подобрят майките и бащите, а всяко друго учение носи страдания, страдания, страдания!

Това Братство има своето приложение. В окултната наука има определени форми и закони. Законите на това Бяло Братство, на тези 144 000 светли души от сто милиона години насам не са се изменили нито на една сто милионна част. Ето защо казвам, че законите в Природата са разумни и неизменни. Всяка мисъл след хиляди години може да произведе резултат. Ако насадиш една лоша мисъл, тя може да ти причини смърт. Ако ви обясня Живота с всекидневните му произшествия, аз мога да го разгледам от гледището на индусите, от гледището на окултистите, а може и от християнско гледище. Истината ще си остане една и съща. Например, срещне те някой човек и те убие; при този случай ние, съвременните християни, казваме "тъй е писал Господ". Аз казвам: Господ никога не е казал, не е писал да убият някого, но това аз го направих, а Господ само го е допуснал. А индуският закон обяснява това така: ти си го убил преди няколко преraждания и, следователно, днес, в този си живот, същият, когото си убил, те убива. И тъй, вие можете да приемете едното или другото обяснение. Ще кажете: "Това е еретическо учение, може ли човек да се преражда? - Може и не може. Колкото е вярно едното, толкова е вярно и другото.

Що се отнася до вярването или не, това са второстепенни работи. Душата е в сила да създаде всички свои форми: от нея зависи да дойде да живее на Земята колкото пъти пожелае. Ако тя пожелае да дойде на Земята, Господ ще подпише. Онази душа, която иска да се прероди, преражда се. Следователно, в това отношение са прави и индусите, и християните. Като казвам "душа", разбирам онази съзнателна Божествена душа, която може да дохожда тук колкото пъти пожелае. Обаче има друг закон в света, който обяснява нещата по друг начин, за да станат ясни и да се образува един общ морал. Например, някой извърши едно престъпление - обрал е някого и казва: "Кой ме видя в мрачината, че съм откраднал нещо?" Да, но

като открадне, оглежда се, страхува се. Защо? - Съвестта ще го гризе, ще го преследва. А що е съвест? - Тези 144 000 души, членове на Бялото Братство, казват: "Господине, ние видяхме престъплението, което извърши, и според нашия закон, който никога не се изменя, ние те осъждаме и ще понесеш последствията от своите дела." Тогава този господин, за да облекчи съвестта си, уединява се някъде, прекарва десет-петнадесет дни в пост и след това отива при някой свещеник да му прочете нещо, да го успокои. Свещеникът трябва да постъпи според закона на Новото човечество и да каже: "Братко, ти ще се изповядаш пред Бога. А тъй - да постиш десет-петнадесет дни и с това да изкупиш това престъпление, това не минава пред Бога."

Аз ще ви кажа как трябва да се изповядвате пред Бога. Например запалил си къщата на своя ближен; ще поправиш грешката си, като отидеш при пострадалия: ще му се извиниш, ще му купиш нова къща и нови мебели и ще му изплатиш дълговете. Ако не постъпиш така, никаква прошка няма. Господ казва: "Ако си обезчестил някоя жена, във второто ти прераждане ще я вземеш като своя жена или ще ти стане дете, ще я отгледаш и така ще си изплатиш греховете." А днешните момци си казват: "Какво от това, че съм обезчестил някоя мома?"

В Америка един млад момък, син на богат търговец, обезчестява една мома, изоставя я след това, тя става блудница и след това умира. Момъкът свършва богословие и става знаменит проповедник. Всички го намират за благочестив, добър човек. Оженва се, ражда му се син, който на шестнадесет годишна възраст става голям вагабонтин. Хората се учудвали, че от такъв благочестив баща излязъл толкова лош син. Казвам: този син е неговата блудна мисъл. Бащата ходи вечерно време да го търси, да го прибира в дома му, но едва след десетки години успява да го поправи. Така той изплатил дълга си. Този ваш син е вашата възлюблена, която вие изнасилихте. Господ ще каже на бащата: "Ето твоята възлюблена, изплати се към нея." Синът ти ще каже: "Сега признавам, че си благороден, защото знаеш да любиш, а по-ранншата ти любов не беше както трябва." Затова ние трябва да ценим майчината любов, която дава всичко.

Аз препоръчвам на съвременните моми и момци, като си дават дума помежду си, да устоят на нея, да са готови да умрат за тази си дума и да кажат: "Аз те обичам, за тебе жертвам чест, живот и всичкото си богатство, но никога няма да се откажа от тебе." Това разбирам човек с характер! А какво става сега? - Днес се оженват, утре се разлюбват, искат развод, дохождат до митрополията - тя да разреши въпроса. Казвам: свещениците нямат право да развеждат никого, нямат право и да венчават. Ако дойде някой при мене да го венчавам, аз нямам право да сторя това, но ще питам

само този момък готов ли е да пожертва имот, чест и живот за своята възлюблена. Ще питам и момата готова ли е да жертва имот, чест и живот за своя възлюблен. Ако и двамата ми отговорят, че са готови, само тогава мога да ги венчая, иначе не венчавам и нямам право да венчавам. Така трябва да бъде, за да се оправи това общество и тоя народ.

И така, трябва да проникне Христос в света. Това е, което носи Братството, което проповядва Христос. И тези Светли Братя слизат сега. Те ще употребят тези две изключения - изключението на Слънцето и на Земята. Ще настане едно ново чудо, за което в Писанието се казва, че иде едно Ново небе и Нова земя - Ново човечество. Аз казвам: на старото човечество ние туряме един кръст, Господ да го прости. И за в бъдеще ще живеем със законите на Новата земя, на Новото човечество. Това иска Братството.

Аз не ви проповядвам за някакъв мъртъв Господ, а за живия Господ. А ако питате де е Господ, ще ви кажа: Той не е в това небе, което виждате. Някои казват: "Докажи ни де е този Господ." Господ няма нужда от доказване. И мравката със своето низше съзнание не разполага с органи, с които да разбере, че съществуват хора. Мравката, като я хванете с двата си пръста, или като се качи на главата на някой човек, казва "на каква голяма могила се качих." Разглежда света от тази височина и като се върне при другарките си, казва им "днес посетих една голяма планина". Така и нас Господ ни хваща с двата си пръста, а ние питаме има ли Господ. Да, Той е тези два пръста и ни казва: "На Моята глава не можеш да се качваш."

Ако вие не виждате в лицето на вашите братя живия Господ, не разбирате това Учение. Ако аз във вашето лице не виждам Бога, моето учение е лъжливо. Ако не ви обичам и не съм готов да се жертвам за вас, проповядвам едно лъжливо учение. И вие трябва да се жертвате. Братство трябва да има в тоя свят! Това Учение трябва да възприемете. То се проповядва от всички добри хора, от всички майки и бащи, от всички братя и сестри. Самопожертване трябва в този свят, доста лъжи! Някои казват: "Колко ще ми се заплати, за да служа?" Никакво плащане вече не трябва. Аз говоря за тези, които се считат християни, за другите не говоря. Затова Христос казва: "Които не са християни, нека излязат навън, за да се знае кои са за и кои - против."

Хората от света казват за някои "ето тези са благочестиви християни". В какво се състои тяхното благочестие? - "Ходят редовно на църква". - Не, не, църквата, това сме ние; тези живи тела, това са църквите. Ако не можем да живеем един чист, почтен живот, какво ще стане с нашите църкви? Какво стана в Русия? Русия не послуша гласа на Толостоя, който бе глас на Бога Живаго. И духовенството доведе болшевизма. Болшевизмът, това е

камшикът на Бога в Христовата ръка. И днес Той ни пита: "Това ли създадохте в толкова години?" Христос е, който действа в Русия, а не някакъв сатана. Когато един хирург вземе своя нож, за да направи една операция, той знае как да го употреби, за да изреже само болното месо и да помогне на здравото. Който хирург не е опитен, той не ще знае да направи операцията, макар да минава пред света за съвършен в тази област. И българите трябва да благодарят на болшевиките. Но туй не влиза в моята тема.

А какво направиха американците? Те ни изпращаха ред години мисионери да проповядват Христовото учение, а във време на войната те продадоха на българите десет милиона килограма брашно по два златни лева за един килограм. А днес колко струва златният лев? - Десет лева. Значи един килограм брашно струваше двадесет лева. А мислят ли американците, че постъпиха съобразно с Христовото учение? Те изгубиха случая да дадат един добър пример. Не, това не е християнство! Тъй говори Христос, тъй говорят Светлите Братя!

Ако българите мислят да вървят по този път, по който са тръгнали, не ги очаква някакво добро. Тази култура няма да им помогне! В света всичко трябва да се измени. Никой народ не трябва да изнасилва друг народ, никое общество не трябва да изнасилва друго общество и никой човек не трябва да изнасилва друг човек, а всички трябва да живеят по този велик закон на Любовта. Ако приемете това Учение, всичко ще се измени и вие ще се благословите като народ. И този закон ще дойде. Ако ли не го приемете вие, други ще го приемат.

Ще приведа един пример: в старо време, в т.н. златен век живели две царства - царството на еспертите и царството на мензите. Царят на еспертите имал син и според тогавашния обичай повикал мъдреци, които да определят бъдещата съдба на сина му. Един от тези велики мъдреци направил своите изчисления и казал на царя: "Твоят син на около двадесет годишната си възраст ще премине една голяма криза, затова трябва да го изпратиш овчар в друго царство, за да се научи там на великите закони на Живата Природа". Бащата бил верен на тези указания на мъдреца и казал на сина си: "Синко, отсега нататък ти ще трябва с пот на лицето си да изкарваш прехраната си". И го изпратил като овчар в царството на мензите. Момъкът прекарал тук цели десет години, изучавал законите на Природата. На единадесетата година от своето пребиваване един ден дохожда на разходка, възседнала на бял кон, дъщерята на царя на мензите. Тя била придружавана от своите телохранители, но увлечена от хубавите полски цветя и красива природа, тя слязла от коня и се отдалечила малко от тях. В това време нейде из камънаците изскочила една кобра и ухапала

царската дъщеря по дясната ръка. Овчарят - царският син, като забелязал това нещо и като знаел законите, бързо се затичал при царската дъщеря, турил устата си на ръката ѝ и изсмукал отровата. Нейните телохранители, като забелязали отдалеч това нещо, помислили, че този момък оскърбява царската дъщеря, затова опънали срещу него своя лък, намазан с отрова, и го ранили в лявата ръка. Царската дъщеря, като забелязала това нещо, приближила се до него, бързо разкъсала ръкава на дрехата му, турила устата си на раната му и изсмукала отровата. Питам сега кой кого спасява? Момъкът спаси момата от отровата на змията, а момата го спаси от отровата на човешката стрела. Момъкът казал на момата: "Ти пострада от отрова на змия, а аз - от човешка отрова".

И тъй, сега жените страдат от отровата на змията. Знаете ли коя е тази змия? - Тя е техният краен егоизъм. И жените, и мъжете трябва да се спасят от тази отрова. Жената трябва да изсмуче отровата на мъжкия егоизъм, а мъжът трябва да изсмуче отровата на женското изопачено сърце. Само така мъжете и жените могат да си подадат ръце, да познаят, че те живеят заедно и могат да се разбират. И всички съвременни християни трябва да си подадат ръка. Аз, като дойдох в Търново, как ме посрещнахте? Не, приятели, аз идвам да ви изсмуча отровата. Дали вие ще изсмучете моята, това е друг въпрос, това времето ще покаже. Ако изсмучете моята отрова, ще ви кажа "вие сте мои братя". Това е проявлението на закона на Любовта, който работи в света. Всеки, който изсмуква отровата на брата си, дават му една целувка, а който не стори това, той бива изпъждан навънка.

Младежи, във вас е бъдещето! Мъже и жени, живейте според закона на Любовта! Не живейте по пътя на остарелите в греха, откажете се от многото любовници, които имате. Един любовник и една любовница са достатъчни: една мома, но хубава; един момък, но отличен. Те са достатъчни; не ви трябват нито двама мъже, нито две жени. Тогава нека има вътрешна свобода във вас и да не се свързвате с робство. Така мислете и приложете този закон навсякъде - в обществения, в политическия и в религиозния живот, за да придобиете Христовото учение. Само така българският народ може да се повдигне. Само по тоя морал!

Като ходя сега по Търново, наблюдавам хората, срещам разни свещеници, съдии, учители, стражари, слуги и си казвам: братя, тъй, както живеете, не вървите по правия път, не е това Христовото Учение, не е Братство. Аз срещам много свещеници, проповедници, учители, стражари и други благородни хора, но срещам и неблагородни между тях. Това не е упрек, но констатирам един факт. И казвам, че трябва да се повдигнем до такава висота, до този чист морал, който ни се посочва от Светлото Братство. Да

не лъжем! Майките и бащите не трябва да лъжат. Каквото каже майката, бащата, свещеникът, съдията, трябва да го изпълнят, да умират на своята дума. Ако аз изпълня своето обещание, мога да се нарека човек; не го ли изпълня, в мене няма никаква човещина, никакво братство. Бъдещата наука е на страната на онези хора, които живеят по този начин.

Аз виждам в младото поколение стремеж към нови идеи. Като следя комунистите, не ги осъждам, виждам, че те, без да се препоръчват за християни, вършат хубави работи, правят големи жертви. А християните, които говорят за Христа, гледат как да се осигурят. И тъй, комунистите са безверници без пари, а християните - вярващи с пари. Аз бих желал да срещна един човек, който да знае, че има Господ в света, да се срамува, когато излъже някого, да знае, че ще бъде осъден, когато обиди някого, и да бъде искрен да иска извинение. А сега, като извършим едно престъпление, казваме "аз имам право". Да, всички имаме право да вършим престъпления, всички имаме право да лъжем, всички имаме право да вършим добрини, да говорим истината, всички имаме свобода, но трябва да знаем, че всеки ще отговаря. Ако крадеш, ще те крадат; ако съсипваш, ще те съсипват; ако обезчестяваш, ще те обезчестяват. Каквото правиш, такова ще намериш. "С каквато мярка мериш, с такава ще ти се възмери", казва Христос. Законът е верен.

Сега аз ще ви пророкувам нещо. Няма да гадая. Какво е днес времето? - Хубаво, ясно и топло; слънцето грее отлично. Ясното време показва, че всичко ще се развие добре за в бъдеще, ще има голяма топлина и в скоро време между българите ще има едно течение на добро. Умовете на хората ще се изменят, ще се стоплят и ще започнат да мислят правилно. Тихото време показва, че българите ще дойдат до съзнание, няма да правят опити за нови войни, няма да правят грешката на 1912 и 1915 година. Сега вече българите няма да воюват с оръжие, а с Любовта, ще пазят строг неутралитет и ще кажат: "Досега служихме на Централните сили, на Съглашението, а сега искаме вече да опитаме тоя Нов Живот по Господа и да устроим живота си според Неговата Воля". Само така ще дойде съзнанието у българите и ще се повдигнат те като народ. Тогава те ще се обърнат и към комунисти, и към социалисти и ще кажат: "Братя, ние ви обичаме, ние виждаме във вашите стремежи хубави идеи, които ни са потребни; няма какво да делим, всичко на земята е наше, хайде заедно да работим." Ще ми възразят някои: "Добре, но те не вярват в Господа, те не обичат хората." Как да не вярват? И те си имат Господ; щом обичат, имат Господ. Ако ме срещне някой и ме обере, осакати крака ми, а вярва в Бога, каква полза имам аз и другите хора от неговото вярване? Ако ме срещне някой и ми направи добро, а не вярва в Бога, той ще бъде по-полезен от първия, който остава само със своята теория. Този, който вярва и ме обере,

ще го заплюя; този, който не вярва и не ме обере, ще му дам две целувки, защото той не опозорява Името Божие и изпълнява Волята Му. Това е Новото учение, което сегашното поколение трябва да има предвид. Тази обществена проказа трябва да се изчисти от дъно.

Така трябва да проповядват всички свещеници, така трябва да проповядват всички българи. Ако така проповядват, моето благословение на тях! Но ако не вярват и не проповядват така, сами ще се оплюят. Нека свещениците кажат: "С името на Христа ще служим на Бога, без пари ще живеем." Но ще ми възразят, че имат жени, деца. Та жените не могат ли да живеят като вас? Попадията не може ли да живее като вас? - Може. Тя трябва първа да даде пример за безкористие, а тя гледа първа да се осигури. На владика и поп защо му са пари? Как искат те да се осигурят? Христос не беше осигурен. На Христа колко плащаха за проповедите Му? В името на Христа ви говоря. Нали в името на Христа вие служите? Така погледнете вие, тази работа е сериозна.

Две изключения идат. Искам да ме разберете право. Аз нямам ни най-малко желание да обидя някого от вас. Вашите вярвания, вашите дълбоки убеждения, каквито и да са те, са за мене свещени. Но лошите ви постъпки, те са друго нещо, аз тях не мога да споделям. Аз не мога да търпя злото в света, не мога да гледам спокойно, когато един човек оскърбява друг. Мога да мълча, но в душата ми се повдига голяма скръб и си казвам: тези хора са християни; кое е това заблуждение, което ги сковава, какъв е този психологически момент, когато те излизат извън себе си? Но аз вярвам, че иде голяма топлина, която ще стопи ледовете. По планините ще се вдигнат големи изпарения, ще потекат чисти, бистри потоци. След това ще се яви буйна растителност, посадените семена и плодове на хилядите години от миналото ще изникнат, ще цъфнат и ще вържат и народите на цялата Бяла раса ще си подадат ръка. Ще дойде тази Нова култура в света, на която никой не се е надявал и която никой не е виждал. И всички ще бъдете граждани на този Нова култура, на това Ново човечество!

И бих желал всички да бъдете гости на трапезата на това Ново човечество. Вие всички сте поканени, но да не откажете, тъй както преди две хиляди години Христос покани на угощение много хора, а те се отказаха под разни предлози: едни, че имат работа на нивата, други, че си купили пет чифта волове, та трябва да ги опитат, а трети, че се оженили. Всички отговориха: "Имайте ни отречени от Новата култура!" Христос пак иде сега и пак кани цялата Бяла раса да подеме това Ново учение. Сега всички добри хора, които са пасли стада от пет века, ще ги вземем като Божествени и ще ги използваме за съграждането на това велико Божествено здание. Защото Животът не се гради от един камък и когато го съградим, само тогава ще

дойде Мъдростта и Любовта. Само тогава ще има музика, поезия, изкуство, само тогава ще има ред и порядък, само тогава ще има разбиране между всички хора. Само тогава ще си дадем една свята целувка, в която ще почувстваме Радостта, която ангелите чувстват.

Съборни Беседи
19.08.1920 Четвъртък, Търново

1920_08_19 Беседа за учителите и майките като възпитатели

БЕСЕДА ЗА УЧИТЕЛИТЕ И МАЙКИТЕ КАТО ВЪЗПИТАТЕЛИ

– Какви въпроси интересуват вас, учителите?

Отговарят:

– Специално по възпитанието – как трябва да се постъпва с децата в училищата?

Наблюдавайте как Природата започва своето възпитание. Най-напред с децата не употребявайте отвлечени принципи, а си служете с живите форми. Например, като дадете на едно дете резен диня, круша или ябълка, накарайте го да преброи колко семки има в този резен, в ябълката или крушата, да опише какви са семките им и т.н. Пък и вие, възрастните, знаете ли колко семки имат тези плодове? А е много важно да знаете колко семки има във всеки плод и какви са те. Така ще научите един велик закон.

Освен това заставяйте малките деца да се заинтересуват и занимават с цветя, които те обичат: да наблюдават колко листенца има венчето на цвета, колко тичинки и как са сложени те в цвета. След това нека детето се заинтересува от формата на цвета и да се опита да нарисува този цвят в най-прост вид. Когато детето нарисува цвета, то вече се самовъзпитава. След това вие започнете да разказвате на детето защо цветът е хубав, защо крушата е сладка и т.н. По този начин ще видите какви хубави чувства се събуждат у децата.

При възпитанието на децата ще им обръщате внимание върху това, да не преследват и измъчват птичките, да не късат главите и крилцата на мухите, като им обясните, че и те, както и ние, усещат болка. Когато разберат, че и птичките, и насекомите страдат, децата ще кажат: „Добре, в бъдеще няма да им причиняваме болка.“ По този начин ги възпитавайте, а не им говорете, че това е грях и онова е грях, защото те нямат опитността от греха – само старият човек има опитност от греха. Казвайте на децата, че цветята се радват и че им е приятно, когато ги поливат с вода. Може да направите опит пред тях, за да им покажете, че те действително се радват. Имате една саксия с цвете, което не сте поливали два-три дни. Вземете детето си за ръка, кажете му: „Ела, мама, да видиш как ще се зарадва това цвете, като го полеем.“ Поливате го и цветето започва да смуче жадно вода; пръстта и коренчетата се напояват добре, а цветчето се развеселява и

радва. Ето мерилото, с което може сигурно да се въздейства на децата.

Освен това привикнете малките деца да ядат умерено, като им покажете лошите последствия от лакомията. А какво правят децата? Ядат кисели ябълки, ядат недозрели и немити сливи, докато ги заболи корем. Разкажете на децата, че като ядат немити плодове, заедно с това поглъщат и изверженията на мухите, от което се и разболяват. Следователно преди да се ядат плодове, трябва те да се измиват в чиста, топла вода и така чисти и хубави да се дават на детето. Децата обичат чистотата, нека те се привикнат да не бързат да изядат плода, а като им се даде, първо да го измият с малко топла вода, да го поразгледат и най-после да го изядат. Наблюдавайте какво влияние оказват разните сокове на плодовете върху децата.

Когато децата са нервни, непослушни, това произлиза от факта, че у тях има набрани нечисти вещества; за да се освободят от тези нечисти материи, направете им през лятото 30-40 бани. Такава нечиста материя, такива тръни има ли у децата, никакъв морал не можете да им проповядвате.
Друго, което трябва да спазвате, е да не давате на децата да ядат често. А майките, мине не мине половин-един час: „Хайде, мама, едно коматче!“ – тъпчат децата си, а това ги разваля. Най-добре е детето да яде на всеки четири часа. Едно седемгодишно дете, като яде четири пъти на ден, достатъчно му е. Ако го храните по-често, ще му създадете лоши навици.

Към децата трябва да се отнасяте много искрено. Те са много чувствителни, чувството на справедливост у тях е твърде силно развито; те разбират кога им се говори Истината и са много доверчиви. Разберат ли, че не им говорите Истината, свършва се с вашата педагогика. Затова с децата човек трябва да бъде искрен. Когато децата разберат, че майката, бащата, учителите говорят Истината и в тях няма никакви задни цели, те им вярват напълно.

При възпитанието на децата окултната наука препоръчва още и следните методи: когато детето ви е непослушно или раздразнено, прекарайте десет пъти ръката си върху лявата страна на главата му и ще видите как то ще се успокои. Ако прекарате ръката си върху дясната страна на главата му, то започва да се сърди още повече, това му действа раздразнително. Понеже лявата част на мозъка работи, гледайте да приложите всичката положителна енергия там.
– Безразлично ли е с коя ръка ще галим детето?

– Понеже вие още не разбирате законите, ще съдите по това, какво е

вашето разположение, с коя ръка ви е приятно да галите детето – с дясната или с лявата. Изобщо, прекарвайте дясната си ръка над главата му, а понякога може да го галите и с двете си ръце, но повече да се гали лявата страна на главата.

Друг метод, който препоръчва окултната наука при възпитанието на децата, е свързан с влиянието на светлината. В бъдеще ще се създадат стаи с такива геометрично правилни форми, че светлината да се отразява в очите на децата правилно и хармонично. Ако майката иска да възпита детето си добре, тя трябва да има най-добро разположение на лицето си, защото нейното лице хвърля сенки в очите на детето ѝ. И забележете, детето винаги гледа какво е лицето на майката. Тя чрез изражението на своето лице може така да повлияе на детето, че да произведе върху него положителен или отрицателен ефект.
Ако майката сама се колебае върху това, което иска да приложи, не се решава, то нека тя отложи своя замисъл, докато се убеди, че методът ѝ е верен. Нека тя не прибързва в действията си, може да изминат един-два часа, а може и един-два дни. Не бързайте, оставете Природата да работи; постъпвате ли съобразно с нея, ще имате десет пъти по-добри резултати, отколкото резултатите на вашите прибързани действия.

Майките трябва да се съобразяват с вкуса на децата си, например какви дрешки те обичат да носят, защото всяко дете си има свой индивидуален вкус за обличане. Ако изопачавате този вътрешен вкус на детето, вие го развращавате. Не изопачавайте вкуса на детето, а го оставете да се развива естествено.
Новото учение препоръчва, ако имате момченце, да не го оставяте да дружи само с момченца, а да дружи и с момиченца – това действа отлично. Дружбата на добри момченца с момиченца е много добро възпитателно средство. Започнете ли да ги отделяте от най-ранната им възраст, вие ги развращавате, внасяте между тях чувства, каквито имат и възрастните.

Извеждайте децата на разходка, когато цветята цъфтят, когато плодовете завързват и зреят, запознавайте ги основно с общите принципи на тези процеси. Като ги извеждате из Природата, разкажете им някоя приказка или анекдот със сюжет, почерпан от самата Природа; например, нещо върху това, защо цветът на черешата и на вишнята е бял, а на праскована – розов, като с това спрете вниманието им върху тях. Приказките действат отлично.

Друго условие, важно при възпитанието, е да запознавате децата с пеенето и рисуването. Аз харесвам това, че в училище децата се учат да пеят и

рисуват.

– Кое е по-добре: да нарисуват някой плод или да предадат чрез рисунка съдържанието на някоя приказка?

– Всичко е добре, но да се изхожда от Живата Природа, от нея да се черпят материалите. След като детето мине този първи стадий, карайте го да прави комбинации. Например дайте му една ябълка, накарайте го първо да я нарисува, а след това да ѝ направи едно малко описание, да опише формата ѝ, цвета ѝ и т.н. Това описание ще бъде детинско, но главното, което се цели, е да се създаде една малка мисъл у детето.

Добре е да запознавате децата с изворите, реките, затова ги извеждайте при някоя бистра река или извор, разказвайте им за тях и за ползата, която ни принасят.

Всеки от вас може сам, чрез наблюдения и опити, още повече да разработи тези методи и да ги направи полезни за децата.

Често виждате, че вашите деца отчупват клончета от дърветата, късат цветя, които после раздробяват и изхвърлят като непотребни. Обръщайте им внимание върху това, да не ги късат, като им казвате, че и дърветата, и цветята усещат болка.

– Когато децата ни са вече възрастни и ние виждаме техните недостатъци, като съзнаваме, че те са резултат на някоя наша грешка при възпитанието, как може да се действа най-сигурно и най-ефикасно, за да изправим грешката си, особено пък ако детето не разбира от дума. Не е ли вярно това, че докато не поправим себе си, не можем да поправим и децата си?

– Това вече засяга вашия личен живот, то е нещо много сериозно. Всички, които присъствате в тази школа, трябва да имате за Бога много ясна идея и да я чувствате винаги живо.

Направете следните наблюдения: когато небето е ясно и Слънцето грее весело, вашето разположение е добро, вие чувствате това и се радвате. Времето може да бъде така ясно и хубаво до вечерта, но направите ли през деня някой грях, с това огорчавате вашия Господ и небето още до вечерта се заоблачава, Господ скрива лицето Си от вас и вие усещате една промяна вътре в душата си. Ако до вечерта се разкаете дълбоко за сторената грешка, небето ще започне да се разяснява. И тъй, Господ чувства греховете, които правим, и веднага се проявява в сгъстяването на парите, и ни казва: „Аз не мога да ви покажа лицето Си.“ Небето е Божието лице, то е живо и ако

вашите очи се отворят, ще видите, че това небе се усмихва, когато сте добри, и казва: „Днес сте много добри.“ Щом сгрешите нещо, става ви страшно, тъжно, скривате се вкъщи, не искате да гледате небето. Това показва, че нашият Господ е недоволен от постъпките ни. Затова трябва да се стараем отношенията ни към Бога да бъдат винаги чисти, откровени, да не изпращаме никакви отрицателни мисли и желания от сърцето и ума си и да знаем, че всичко е за добро. Ако ни постигне някое зло, да не казваме, че и Бог е такъв, щом допуска злото.
– Може ли да стават промени по небето само заради един човек?

– Да, такива промени може да стават само за един човек. Защо вчера небето беше мрачно? Тук някои от Веригата оскърбиха Духа и веднага дойде бурята. Господ казва: „Това затъмнение ви изпращам, за да ви покажа, че не съм доволен от вас.“

– А ако за това причината е само един човек?

– Даже и тогава става – един или много е все едно, законът е един.

– При всички подобни случаи все в себе си ли да търсим причината?

– Не, има и естествени промени, обаче ние можем да изменим една естествена промяна в Природата. Ние можем да спрем Божието благословение, което иде, но можем да спрем и Божието наказание, което се готви.

– Как?

– Като се разкаем, ще спрем наказанието, а като сгрешим, ще спрем благословението. Тъй че когато Господ реши да направи нещо, не мислете, че Той е абсолютно решен – щом ти измениш намерението си, и Бог изменя решението Си. Бог е толкова благ! Каквото изменение направиш в намеренията си, такова решение и Бог взима спрямо теб. Той е отражение на нашия живот. Ще ви кажа как да постъпвате, ако се усъмните в Господа и кажете: „Аз зарязвам вече тази работа и изменям живота си“, ще видите, че ако сте жена, мъжът ви и приятелите ви ще изменят отношенията си към вас. Защо е така? Защото вие сте изменили отношенията си към Господа, а понеже всички ние живеем в Господа, затова и Той, и всички хора изменят отношенията си към вас. Решите ли да се поправите, да се върнете към Бога – и хората, и приятелите ви започват да изправят поведението си спрямо вас. Обичайте Бога и изправете отношенията си към Него! Ако жертвате вашия Господ за този или онзи, вие сте на крив път. Не жертвайте вашия Господ за нищо в света!

– Не на думи, а на дела трябва да проявим Любовта си към Бога.

– Да, на дела, разбира се, иначе Бог ще каже: „Тези хора с устата си се приближават към Мене, но сърцата им са далеч от Мен.“

Аз ви говоря за промени, които стават и в самата Природа. Ако вашето зрение е чувствително, при изгряването на Слънцето ще забележите следните явления: ако сте направили някой грях, то като излезете сутрин да наблюдавате изгрева на Слънцето, ще видите, че зората не е тъй приятна за вас. В изгряването на Слънцето има едно недоволство от вас. Изменете разположението си, поправете грешката си и ще видите, че при изгрева зората започва да ви се усмихва. Не мислете, че това е алегория, а направете опит и ще забележите отношенията, които съществуват между вашите постъпки и изгрева на Слънцето. Това отражение е същото, както и отраженията на нашето лице. Срещаш някого и го питаш: „Защо лицето ти е тъй мрачно?“ Лицето му е мрачно от отраженията ти върху него, чувстваш, че от измененията, които стават в теб, произлиза нещо лошо. Щом се измени нашето настроение, изменя се и лицето ни. Срещне те някой и ти казва: „Днес твоето лице ми харесва.“ Нашето лице предава разположението на душата ни, следователно и небето горе предава отражението на този жив Господ. Аз ви казвам тези неща, но вие не ги чоплете, не отивайте да ги разправяте на други, а ги проверете, опитайте и като видите, че са верни, тогава говорете. Докато не сте опитали, а разказвате, ще ви нарекат заблудени. Докато не направите този малък опит, резервирайте се в себе си; само опитът може да ви утвърди.

Ние ще започнем от Живата Природа и в хубавите плодове, в хубавите цветя, в чистите извори, които бликат, ще виждаме разположението на Бога. Така например през тази година очакваха много плод от лозето, но нямаше. Казват, че то изгоряло, маносано било и т.н., но ние знаем защо стана това. Лозето в България е емблема на българина. Сега се взимат мерки да ни гонят, но затова лозята започнаха да съхнат; ако не спрат гоненията, ще започнат да съхнат и ябълките, а ако и след това не се вразумят, ще се явят главни по житото. Престанат ли гоненията, веднага ще започне подобрението по лозята. Всичкото плодородие на Земята Господ дава за Своите добри деца. Едно добро дете храни девет лоши в една къща. Бащата казва: „Ако не е това добро дете вкъщи, аз бих напусна дома си, но заради него, хайде, и другите ще храня.“ Тъй че за едно добро дете в къщата Господ дава благословението Си на другите. Господ казва, че държи добрите Си деца написани на дланта Си, за да може винаги да ги вижда и да мисли за тях.

– Може ли децата от четиринадесетгодишната си възраст нататък да бъдат учители на родителите си, например с даване на правилни съвети? Трябва ли родителите им да ги слушат и да взимат съветите им под внимание?

– Ако детето говори Истината, майката трябва да приеме тази Истина, но трябва да се пази от детето да не разбере то, защото у него може да се събуди гордост.

– Полезни ли са наградите и наказанията при възпитанието?

– Може да се прилагат, но да не се злоупотребява с тях.

– Какво влияние оказват играчките върху възпитанието на децата?

– Благотворно, само че те трябва да бъдат естествени. Колелата, с които си играят децата, не са направени според окултните закони. Някои от тях дават много лош резултат.

– С какви играчки да си служат децата?

– С орехи, лешници, шикалки, топки, пъстри камъчета и други. Ако децата живеят край морето, нека си събират разни морски мидички, охлювчета и с тях да си играят.

– Добре ли е децата да играят с гумени топки?

– Полезно е, но те понякога оказват отрицателно влияние върху детето, защото, като я свива и разпуща, то вижда, че в ръцете му има един слаб, несолиден предмет. Затова по-добре е детето да си играе с топка, която не може да разрушава, и да я усеща в ръцете си плътна, солидна.

– Добре ли е децата да си правят сами куклички?

– Да, добре е да си правят куклички, къщички, фурнички, защото тук взима участие тяхното въображение.

– От гледището на окултната наука добре ли е да се откъсват децата от майчиното си влияние и да се поставят в разни детски ясли, пансиони и други заведения, които да се грижат за тяхното възпитание?

– Преди детето да е навършило 10-15 години не е добре да се отделя от влиянието на майка си. Било за момче или момиче, необходимо е един период от петнадесет години да прекара при майка си.

– Бащата оказва ли влияние върху детето?

– Да.

– Там, където няма майка, може ли бащата да заеме мястото ѝ? Ако няма и баща, може ли роднините да заемат мястото на родителите?

– И бащата, и роднините, и който и да е близък могат да заместят майката, защото майката никога не умира.

– Значи тези деца не чувстват, че нямат майка?

– Да.

Друго нещо, на което майките трябва да обърнат внимание при отглеждането на децата си, е да не ги поставят в дълбоки люлки. Дълбоките люлки са вредни за децата. Забележете в какви гнезда птичките турят своите малки. Гнездата им отговарят най-много на Истината. Те не са много дълбоки. Птичките правят гнездата си върху клончетата на дърветата, където сам вятърът ги люлее, и то по-добре, отколкото майките люлеят своите деца. Тъй че люлките на птиченцата са много по-хубави от тези на децата.

– Изобщо, трябва ли да съществува люлката, защото в педагогиката по този въпрос има спор?

– В семействата има два вида люлки: на въжета и в корита. В първите става голямо зашеметяване на детето. Най-добри люлки са тези, които се приближават до естествените. Някои майки са против люлеенето. Не е хубаво много люлеене. Изобщо, не използвайте люлките като средство за приспиване. Някой път майката туря детето си в люлката и, спи му се или не, тя го люлее и усилва люлеенето, докато детето се зашемети и заспи.

При сегашните условия е мъчно да се прилагат новите методи на възпитание. Да се прилагат нови методи при сегашното възпитание е все едно да се кърпи стара дреха с нова кръпка – дупката става още по-голяма. Ако прилагате новите методи, трябва да ги прилагате изцяло, а не само палеативно, иначе ще се получат по-големи дупки.

Работете за усилване на волята. Как? Скърбен, тъжен си за нещо, имаш голяма неприятност в живота, гледай чрез силата на волята си да превърнеш това състояние в положително. Имаш някоя мисъл, която те

измъчва, кажи си: „Добър е Господ, всичко ще обърне на добро!“ Наблюдавате някого, че е тъжен, не го питайте защо тъжи, а се постарайте да намерите причината за неговата тъга и да я отстраните. На някое дете умряла майката и то тъжи. Вие го питате защо тъжи. Тъжи, защото се е лишило от Любовта на майка си. Ако заемете мястото на майка му, то веднага ще се утеши. Например някой от вас е тъжен. Защо? Защото неговата майка я няма. Всички тъги, които изпитваме, се дължат на това, че сме лишени от Любовта. Щом се лишим от Божествената Любов, в каквато форма и да е тя, ще изпитваме тъга. Дойде ли отново тази Любов, веднага се връща и радостта. Това е първата Любов – Божествената Любов. Тази първа Любов е и неизменяемата Любов в живота.

Освен това, стремете се да не свеждате всички хора под един знаменател, не желайте всички хора да бъдат като вас. Приятното в земния живот се крие именно в разнообразието. Колкото по-голямо разнообразие съществува в света, толкова по-добре. Затова право казва българската пословица: „С едно цвете пролет не става.“ Хиляди и милиони цветя и растения са необходими, за да се смята, че идва пролетта, а после и лятото. Хиляди, милиони мушици са необходими, за да кажем, че лятото е дошло.

И тъй, когато някой е наскърбен, натъжен от нещо, напрегнете мисълта си, за да намерите начин как да му направите тайно едно добро, без да го питате защо е тъжен.

– Мислено ли да му помогнем?

– Да, по сърце, мислено.

– Може ли като се направи някому мислено едно добро, той да го почувства веднага?

– Той ще почувства и ще благодари на Бога, без да ви каже нещо по това. Кажете ли му, че вие сте направили това, цялата ви работа пропада. Природата веднага разваля вашата лъжлива мисъл. Вие се радвайте сами за себе си, че вашата мисъл е подействала, а той нека разбере, че някой му е помогнал, и да се радва също сам за себе си.

– Как да се предпазваме от духовно обиране, защото сме слушали, че някои се страхуват много от такива обири?

– Богатия извор никой не може да обере, а бедния – всеки може да обере, но това са малки изключения. Представете си, че сме в едно общество и се предпазваме този да не ни обере, онзи да не ни обере; тази мисъл се

обменя между всички, а това е вече една крайност.

Новото учение трябва да започне с опити. Срещнете някой беден – не му казвайте, че Господ е добър и ще му даде, а го повикайте у дома си, нахранете го, дайте му нещо да си занесе и тогава кажете: „Добър е Господ!“ Той ще ви отговори: „Действително, добър е Господ! Нахраниха ме, облякоха ме.“ Живият пример е важен.

– Ние сме решили да не убиваме животни и да не се храним с месо, а какво да правим, когато отидем някъде на гости и ни угощават с месо?

– Щом сте решили веднъж завинаги да свършите с това, ще кажете: „Ако ме обичате, не ми причинявайте вреда, защото яденето на месо е вредно за мен.“ Трябва да постъпваме принципно, да сме последователни, но същевременно да сме меки и учтиви. Ако някой ви пита какво да ви сготви, кажете му, че може да ви даде малко хляб и солчица. Всичко у вас трябва да става по дълбоки вътрешни убеждения, да произлиза от сърцето и да няма две мнения дали тъй или иначе трябва да се постъпи. Никому да не налагаме да приеме това или онова, а да чакаме нещата да станат естествено, всички преобразувания да стават отвътре навън, защото това, което е отвътре, то не се разлага, а онова, което е отвън, то се разлага.

– Как да се постъпва, когато ти, като учител, говориш на учениците против яденето на месо, а майка им не е съгласна с това и ги кара да ядат месо?

– Ще действате постепенно, ще ги възпитавате морално. Ще разказвате на децата за нещастните агънца, които остават сами, след като заколят майка им. За да почувстват децата по-живо положението на агънцата, ще им дадете за пример нещастието, което сполетява децата, когато загубят майка си. Като разберат положението на сирачетата, децата ще разберат положението на агънцата, на които майка им е заклана.

– Какво да се прави с такава майка, която върви против думите на учителя, когато той съветва децата в училище? Учителят казва, че не е добре да се колят животни, а майката казва на детето: „Я вземи ножа, та отрежи главата на тази кокошка!“

– Със стария дявол е мъчно да се работи.

– Някои казват, че и в Библията се говори, че може да се ядат агънца и да се употребява месо.

– Да, казва се, че на апостол Петър спуснали от небето една кърпа, пълна с

всякакви животни. Това обаче е в преносен смисъл, то означава, че трябва да се промени животът на някого от лош на добър или от обикновен на Божествен.

– Бива ли да се допускат телесните наказания в училищата? Как да постъпи учителят, когато е поставен пред дилемата да запази авторитета си или да накаже ученика?

– Новото учение не допуска по принцип никакви телесни наказания.

– Нали леки удари с пръчица магнетизират децата?

– Ако вашето дете или вашият ученик е непослушен, оставете някой друг да употреби пръчицата, а не вие. Ако детето не ви е послушало, като излезе навън да играе с другите, няма да мине и половин час, и децата ще го набият и то ще дойде да ви се оплаче, а вие тогава ще кажете: „Видя ли, майка, ако тази сутрин ме беше послушало, нямаше да ти се случи това нещо.“

– Каква да бъде храната на малките деца?

– В най-ранната възраст на децата Природата им препоръчва майчиното мляко, а после – това на добитъка. Добре е да се дава на децата житен сок, той е хранителен. Вие, майките, имате опитност върху храненето на децата; сега ви остава да проверявате всичко, което знаете, и въз основа на тази опитност да прилагате нещо ново. В храната трябва да има известно разнообразие.

– Какво съдържат крушите и каква полза принасят те?

– Те съдържат повече желязо.

– А ябълките, сливите?

– Те съдържат плодова захар, която е полезна.

Добре е плодовете да се ядат с малко хляб. Човек трябва все пак да се съобразява със своя вкус и така да използва плодовете. Употребявайте само тези плодове, които обичате, а които не са ви приятни, употребявайте по-рядко. При сегашните условия не е добре да се храните само с хляб или само с плодове – това е крайност.

– Тогава с какво да се заместват плодовете?

– Вие с какво ги замествате?

– Някой път с боб или с друго нещо.

– Не е добре да се яде много боб. Добре е да употребявате праз, а също обикновен лук и прясно зеле, за които има начин да се запазват и през зимата.
– Добре ли е да се яде кисело зеле?

– Добре, но не за всички.

– Ами зелен фасул?

– Той е по-добър от сухия.

– Как да се постъпва с деца, които грешат много?

– Вие какво правите? Набивате ги, нали?

Ако вашите стари методи имат резултат, дръжте ги, докато придобиете нови, по-резултатни. Когато човек приложи Новото учение, той трябва съвършено да измени старите методи. Ако към сегашните стари методи искате да добавите някои нови, без да изхвърлите старите, това е несъвместимо, ще се образуват по-големи дупки. При възпитанието не започвайте с мекота и да свършите с грубост, а по-добре започвайте с грубост и свършвайте с мекота. Новото учение изисква мекота в отношенията ни. И в Природата понякога се явяват бури, стават земетресения и тези внезапни действия се сменяват с други, плавни, бавни действия – значи и в нея стават резки промени. Не мислете, че тези грешки, които имате, тъй в един ден магически ще изчезнат. Не мислете, че след като сте живели десет години добър живот, у вас ще настъпи голяма промяна. За да стане чувствителна промяна във вас, изисква се цял живот усилена работа. При тази карма, която имате, с един замах от десет години не може да се направи нищо. Например да кажем, че имате една карма от осем хиляди години; ако за всеки хиляда години изплащане на кармата ви са потребни по десет години добър живот, тогава ще са ви необходими осемдесет години добър живот, за да ликвидирате с тази карма. Ако кармата ви е от две хиляди години, трябват ви двадесет години усилена работа, за да ликвидирате с нея; ако кармата ви е от хиляда години, за десет години чист и свят живот ще ликвидирате с нея. Но онези, които регулират този закон, не оставят да се изплаща кармата наведнъж.

– Изобщо, всичко ли се изплаща, или има малка отмяна?

– Господ изисква в края на краищата да поправите всичко, което сте развалили; ще съградите къщата тъй, както си е била, и тогава ще имате извинение, прошка – всичко ще се ликвидира.

– Вчера тук се повдигна въпросът за perpetuum mobile – дали законът за perpetuum mobile е приложим.

– Той има своето разрешение в Живата и Разумна Природа. Докато въпросът не се разреши тъй, както е в Природата, той остава само хипотеза, която трябва да се превърне в теория, теорията – в опит, а опитът да се реализира. Някой може да приеме това твърдение, а друг да го отхвърли, но и двамата са прави 50%. Законът на физическия свят е верен 50%.

– Говори се, че тайната на движението на тази машина се крие в личността на човека. Вярно ли е това?

– Да, машината се движи само с машиниста. Perpetuum mobile – това е една идея за упражнение, за гимнастика на ума; много време ще измине, докато този закон се приложи.

– Този въпрос в съвременната научна механика е разрешен отрицателно.

– Ако днес хората биха изнамерили и приложили perpetuum mobile, те биха сторили най-голямото зло на света. Ето защо Природата е покрила в мрак силата на тази област. Щом се заловим с такива въпроси, ще дойдем до едно място, където нещата стават неясни, където срещаме непроницаем мрак, което показва, че се доближаваме до една същина, чието откриване не е позволено. Вие може да образувате в себе си perpetuum mobile. Всеки от вас може да стане perpetuum mobile. Младостта и енергията, която виждате в труженици, които се занимават с идеята за perpetuum mobile, се дължи именно на нея. Тази идея ги подмладява, ободрява и те с най-голямо търпение понасят всички неволи. Идеята за това вечно движение отхвърля всички лоши мисли в човека и той в себе си почти е постигнал perpetuum mobile. Ето защо тези хора носят в душата си тази красива мисъл.

– Дали през шестата раса тази идея ще може да се реализира на физическото поле?

– Тези неща, които засега са невъзможни, в бъдеще ще са възможни.

Въпросът е дали тази идея ще се осъществи в една или друга форма. В каквато и форма да се представи, е все едно.

– Какво значение имат падащите звезди?

– Науката не е дала положителен отговор на това явление. Това става на 11 август и 26 декември, понеже тогава Земята минава през орбитата на тези малки телца.

– При летене със самолет е забелязано съществуването на небесни кухини, където става силно въртетелно движение. За едрия град, който пада, казват, че съществували големи ледени планини, от които се откъсвал и падал.

– Фламарион е събрал и описал някои извънредни явления в Природата. Например в един град било паднало парче лед, което като претеглили, тежало един тон. В бъдеще науката ще даде по-правилно обяснение на такъв род явления.

Наблюдавали ли сте такъв психологически метод? Кажеш някому няколко думи или една фраза, но този човек остава недоволен от теб. Или пък някой поет напише нещо и всички го харесват, доволни са от него, а друг поет напише нещо идейно – хората не могат да го търпят. На какво се дължи това? Ако съберете една поредица думи, в които има силни букви, ще се образува верига от силни сътресения, които се отразяват зле на хората, които не обичат тези силни сътресения. Ето защо, макар и да има хубава идея в книгата на някой писател, ако в думите му има много силни букви, те ще предизвикват дисхармония в съзнанието. Например, ако изговорите името Маро с ударение върху първата сричка, ще предизвикате лош ефект, болка. Ако кажете Марийке, вие намалявате този лош ефект. Затова трябва да бъдете внимателни при изговарянето на всяка дума, на всяко име и на всяка фраза, за да не предизвиквате у слушателите неприятни чувства. Има много имена, които предизвикват подобен ефект. Например, името Михал в българския език има съвършено отблъскващ характер. Сричката ми е мека, но изговори ли се втората сричка, хал, тя създава цяла буря. Буквата а в началото или края на една сричка се отразява вредно, раздразнително. Например, ако кажеш някому „аз те обичам“, това се отразява неприятно. Какво от това, че ти ме обичаш, толкова хиляди хора ме обичат! Кажеш ли някому така, това значи, че твоята любов се различава малко от любовта на другите, а това не се знае още. Поставиш ли, обаче, думата обичам в безлична форма, ефектът е по-силен, отколкото ако тя се употреби в лична форма. И тъй, кажеш ли „обичам те“, това показва, че както те обичат другите, и аз те обичам. Като

кажеш думата „Аз“, трябва да разбираш Бога в себе си. Щом не Го разбираш, не Го споменавай.

– Звукът, буквата „а“ съответства на тона „ла“.

– Вие трябва да изучавате музиката на меките тонове. Всеки, който иска да даде обем и простор на душата си, трябва да прави упражнения с буквата а. Звукът а е отворен, гласен.

– Как да се разбира, че след всеки сто милиона завърта¬ния става едно изключение?

– Това е преминаване от едно състояние в друго. Движението минава в нова форма. Нека допуснем, че пространството между Земята и Слънцето е изпълнено с етерна материя и като обикаля около Слънцето, Земята среща едно препятствие, което постепенно предизвиква в нея известно изменение. Ако има такова препятствие, колкото малко и да е то, като се срещне със Земята, създава едно изключение. В течение на милиони години, вследствие на това препятствие, Земята ще намали скоростта на движението си, докато най-после се върне в Слънцето. Ще дойде ден, когато това обръщане около Слънцето ще спре. Тъй се разбира това изключение. То вече действа в съставните части на материята и в нея става известно преорганизиране. Когато това пре¬организиране завърши, сегашните континенти ще изчезнат и ще се явят нови, създадени от по-хубава материя.

– Същият закон отнася ли се и до плътта?

– Да, щом ние направим сто милиона обръщания около нашата ос, и нас очаква промяна. Хората не знаят, че всяка промяна, която става в Земята, става и вътре в нас, защото материята е една и съща. И тъй, мозъкът, очите, дихателната, нервната, костната системи, всички растения и животни, всичко ще се видоизмени. Ако не сме готови за новото време, да създадем нови органи, ще пострадаме, а ако успеем да създадем нови органи, за нас ще дойде нов живот. Добрите хора няма нищо да изгубят, за тях идват блага, но за лошите – големи страдания.

19 август, четвъртък, 16.30 ч.

1920_08_20 Необходими условия за ученика

НЕОБХОДИМИ УСЛОВИЯ ЗА УЧЕНИКА

Абсолютна чистота на сърцето

Пълно самообладание на ума и сърцето

Беседа, държана в Горницата на група от 72 жени.

Вие вече се смятате за ученици на Окултната школа или искате да бъдете такива. Но правилата за учениците в тази школа се различават от тези, които са за учениците на тукашните школи – школите на Земята. Като постъпите в една от тукашните школи, ще си платите таксата и след завършването на четири години от долния курс на образованието си, ще получиш препоръка или свидетелство, че си завършил, и след това ще минете в по-горен курс на своето образование. За ученика на окултната школа обаче са необходими две неща.

Първото условие е абсолютна чистота на сърцето. Тази чистота трябва да бъде жива – тъй както е жива чистотата на онзи извор, който постоянно блика и сам се чисти. Тъй подразбирам живата чистота. Не си задавайте въпроса: „Мога ли или не мога бъда чист?“ Този въпрос трябва да бъде изключен от ума ви. Който иска да бъде ученик, трябва да бъде абсолютно чист, да бъде жив извор. В Писанието се казва: „Сине мой, дай ми сърцето си!“ Следователно, за да бъде сърцето ви чисто, трябва да го дадете на Господа – под думата Господ подразбирам това велико Бяло Братство, чрез което Господ сега работи в света. Тези бели братя са сегашните учители на цялото човечество – и на мъже, и на жени, и отсега нататък ще се запознавате с тях.

Второто необходимо условие за ученика е пълно самообладание на ума и сърцето. Ученикът трябва да владее ума и мислите си, да владее сърцето и желанията си.

И така, абсолютна чистота на сърцето и пълно самообладание на ума и сърцето са абсолютно необходими за ученика на окултната школа. Ако нямате абсолютна чистота и пълно самообладание, каквото и да ви кажат, нищо няма да използвате, то ще мине и замине, без да остави у вас някакви следи. Онези от вас, които нямат чистота и самообладание, като влязат в тази школа, ще започнат да си мислят, че притежават тези качества, и ще изпаднат в лицемерие, ще изпитват една тягост, която ще им пречи.

Който влезе тук, трябва да бъде чист – ако не иска да бъде чист, нека стои отвън, за да не цапа другите. А аз казвам, че вие всички имате възможност да бъдете чисти, защото чистотата не зависи от вас, а от Бога, Който е един извор. Вие трябва да бъдете смели и решителни, да не се страхувате – страхът може да дойде отвън, но вие няма да го приемате в себе си като ваш гостенин. Ако вие сте чисти, ако имате самообладание, Белите Братя, Небето, ще дойдат при вас и ще ви помогнат.

Тези картини, които виждате тук, в Горницата, нека се запазят в ума ви.

Първата картина, триъгълникът, показва първоначалното състояние на човешката душа в Бога – този блажен покой, когато тя е още в Него.

Втората картина с кръговете показва възраждането на Първата Божествена култура на Земята, когато Белите Братя са започнали да работят, когато човекът е бил безгрешен и чист. С обърнатия надолу триъгълник се изразява Грехопадението на човека.

Третата картина, на която от един общ център излизат прави линии – едни отдясно към ляво, а други отляво към дясно, – показва пътя на човешката еволюция, по който жената и мъжът преминават през своя живот на Земята. Жената започва своя път отдясно към ляво, а мъжът – отляво към дясно. Например, един грешен мъж иска да си поправи живота – той започва от една права линия, върви назад и стига до положението на жена. Като жена става много мек, търси удоволствия в живота и Господ, за да направи жената по-груба, поставя я в другата половина, където отново стига във формата на мъж. Този мъж, ако загрубее особено много, започва да изтезава жена си, отново го изпращат във формата на жена, за да омекне. Ако той и сега не си поправи поведението, ще слезе надолу.

В живота има слизания и качвания. Ако се развивате правилно, вие ще имате възможност да минете през всички линии. И тъй, щом станете много мек, ще ви изпратят отново на Земята, за да се втвърдите; станете ли много груби, ще ви изпратят на Земята, за да омекнете. Мекотата и твърдостта са условия, при които човек трябва да се развива. Като се слеете с Бога, всички страдания ще престанат и вие няма да бъдете нито мъж, нито жена – ще дойдете до това положение, че като се събудите във века, в състоянието на ангелите, нито ще се жените, нито ще се омъжвате. А понеже сега сте във въртенето на това колело, каквото и да мислите, както и да философствате, нищо няма да ви избави.

И тъй, чистота на сърцето и пълно самообладание на ума и сърцето са

двете съществени условия в окултизма. Без тях нищо не може да се постигне.

– Не може ли тези две състояния да се смесват?

– Че жена, която не работи, винаги е мека!

В окултната школа, в Бялото Братство не се позволява да мислите, че сте нещо повече от другите хора, да мислите, че другите са невежи, а вие стоите по-горе от тях. Когато мислите, че стоите по-горе от другите, а те са невежи, ще се намерят други, които ще мислят същото за вас; трети пък ще мислят така за вторите и т.н. И в края на краищата ще се получи редица от невежи, а вие ще си мислите, че сте много учени. Не, всички сте под един знаменател. Ще махнете от ума си мисълта за големство над другите и ще знаете, че всеки човек, всяка душа има възможност да облагороди живота си и животът ѝ да бъде чист. През сегашния си живот вие имате достатъчно време, за да си свършите работата, и ще ви остане един час свободно време, за да се върнете вкъщи. Но ако през това време вие се потривате насам-натам, ще изгубите всички възможности за работене и една част от работата ви ще остане недовършена, ще я свършите в бъдещия си живот.

Не мислете, че вие, жените, се намирате при условия, които ви спъват. При каквито условия и да се намирате, те не ви спъват. Щом сте готови, Белите Братя ще ви създадат добри условия за работа – тъй както извеждат младата булка от къщи, щом е готова. Ако не вървите добре по пътя, ще дойде някой да ви хване за ратай и впрегне в колата. В окултизма онзи, който ви дава много – например, пари, – той ви мисли най-голямото зло, а онзи, който не ви дава пари, ви мисли доброто. След като свърши всичката си работа, ученикът на окултизма казва на Учителя си: „Благодаря ти, Учителю!“ А когато ученикът свърши добре работата си, Учителят казва: „Благодаря ти!“ Няма нужда от никаква заплата, а една благодарност изплаща всичко.

Тъй че вие имате условия за работа. И щом искате да ви се създадат по-добри условия, ще работите, а условията ще дойдат сами по себе си. Като ученици вие сега си казвате: „Защо ме сполетя това зло?“ Такива разсъждения в окултната школа не се позволяват. Ученикът трябва да работи, да решава зададените му задачи, без да си задава въпросите защо и за какво. В окултната школа не се обръща внимание на шапки и обуща. Бъдете свободни и знайте, че всяко нещо идва на времето си. Вие няма да останете в това положение, в което сте сега, но не мислете, че всичко може да стане бързо. В тази школа за всяко нещо се изисква известно време.

Ученикът Иван казва:

– Аз си зная урока.

Мара казва:

– И аз си го зная.

– Хубаво, излез на дъската и реши задачата!

Излиза – мълчи. Мълчанието не е философия. Щом мълчи, работата е свършена. Ученикът казва:

– Ама аз така мисля.

– Реши тогава задачата!

Някой казва: „Аз познавам окултизма." Добре, реши ли задачите за самообладанието, за чистотата на сърцето си? Решително и безпогрешно трябва да ги решите. „Да, но аз живея в грешен свят." Това за мен не важи – светът може да е грешен, но ти живееш като ученик в школата, затова ти е необходима чистота на сърцето. Не казвам, че сърцата ви са нечисти, а казвам какъв е законът: за най-малката нечистота, за най-малкото леке те изпъждат от тази школа за хиляди години. Занимавайте се с тези задачи, ако искате Бог да ви благослови. А ако търсите по-лесни задачи – има и такива.

В Бялото Братство има и жени, които са завършили развитието си преди милиони години. Днес те не са нито мъже, нито жени – изпратени са като велики Учители и ръководят съдбините на цялото човечество. Те ви познават, знаят живота ви и казват: „Зная те, сестро, познавам те." Когато спомена името на някоя от вас, те ми казват: „Знаем я, знаем нейните истории – еди-кога си е направила еди-какво си." Тъй че няма защо да се препоръчвате – нито един факт от вашия живот не е пропуснат. С какво ще се препоръчвате? Ще кажете, че сега сте по-добри. Питам ви: решихте ли си задачата за чистотата на вашето сърце, научихте ли се да контролирате ума и сърцето си? Нямате ли тези два елемента, не сте ли решили тези две задачи, ще ви кажат: „Вие още не сте готови; идете да поработите вън, в света, и като бъдете готови, ще дойдете тук."

Сега искам между вас да се създаде хармония, искам от вас сериозно учение, а не да напуснете света и с това да си мислите, че сте се самопожертвали. Нека всеки от вас стои на мястото си в света, да бъде чист

и да упражнява изкуството на самообладанието.

И тъй: искам от вас абсолютна чистота и абсолютно самообладание – без никакво изключение! Ще кажете: „Ама може ли?“ За този, който спряга глагола мога – може, а за този, който не го спряга – нищо не може и той ще излезе навън. Като спрягате глагола мога и като изпълнявате двете правила, няма да бъдете лишени от нищо – било като майки, като учители, търговци, земеделци, и всичко ще ви бъде добре. Ако си чист, където и да отидеш, даже и в Америка, всички твои сестри и братя ще те погледнат приветливо, ще те посрещнат братски. А не си ли чист, където и да отидеш – в Англия, Франция, даже и в България, навсякъде ще има хомот за тебе. Имате ли чистота на сърцето и самообладание на ума и сърцето, навсякъде ще бъдете приети добре.
Искам да се запознаете с тези Бели Братя и никакъв друг въпрос да не поставяте пред себе си, например, дали вървите добре в света, какъв е Христос, какво представлява чистотата и т.н. Ако не си спасен, предложи сърцето си на Бога. Една богата американка обичала един владика и му предложила всичкото си богатство, за да я вземе за жена. Той ѝ отговорил: „Дай сърцето си на Бога, имота си – на бедните, а ръката си – на този, който я иска.“ И аз ви казвам: сърцето си дайте на Бога, за да е чисто; ума си дайте на вашия учител, а ръката си – на вашия дух, който ви ръководи. Само така няма да бъдете нещастни в света. Щом сте дали сърцето си на Бога, ума си – на този, който ви учи, а ръката си – на онзи дух-ангел, който ви ръководи, задачата е решена правилно. Ако дадете сърцето си някому, парите на този или онзи, а ръката си на този, който не я заслужава, ще видите какво ще стане – няма защо аз да ви уча. Та и вие сега, като ученици в Окултната школа, трябва да имате такова смирение, каквото е имал Христос в света, и да бъдете послушни като роби. Послушни ли сте – Белите Братя ще ви помагат, не сте ли послушни, те ще ви покажат вратата.

Не мислете, че вие сте вече в Школата – вие още сте извън нея. Във вътрешната Школа се изисква самопожертване, отричане от себе си – това, което вие сега още не можете да направите. И тъй, вие сте още далеч от Школата. Като минете сега този изпит, ще дойде втори и трети – но първият е важен, другите са лесни. Ще създавате добри мисли и желания, ще се учите едни от други и няма да мислите, че стоите по-високо от другите. Един по-силен ученик може да бъде учител на друг, по-слаб, а на по-силния ще бъде учител още по-силен от него. В света всеки си има по един учител.

И тъй, препоръчвам ви чистота и самообладание. Това ще учите през цялата година. Върху извора ще дойде малко нечистота, ще дойде мътна

вода – за това няма да ви държа отговорни, а ще ви питам: изворът блика ли, има ли в него чиста вода, излива ли нечистотата? Ако излива нечистотата – добре ще е; а ако нечистотата остане върху вас, за да ви изчистят, ще трябва да се ангажират много слуги, които да работят по цели дни около вас – това няма да го бъде. Всеки от вас трябва сам да се чисти, защото няма толкова пари за слуги.

21 август, събота

6 ч.

„Отче наш“.

Размишление:

Да се въдвори Божията Правда на Земята във всичката нейна пълнота.

Да осени първо всички домове.

Да вдъхне в сърцата на вярващите Божествената ревност, да я възприемат те във всичката нейна красота и да я приложат във всичката нейна хубост и пълнота.

Благославяй, душе моя, Господа.

Пътят на живота.

Добрата молитва.

20 август, петък, 10.30 ч.

1920_08_20 Мерило за правилно разбиране
20 август, петък
6 ч.
Добрата молитва.
Размишление за идването на Духа Божий, Христовия Дух, в нас, Който да ни просвети и да ни изяви дълбоките тайни, които са скрити в Бога.
Лозинката.
91. Псалом.
Хвалата.
Благославяй, душе моя, Господа.
„Отче наш“.
7 ч.

МЕРИЛО ЗА ПРАВИЛНО РАЗБИРАНЕ

За да може Божествената Светлина, Божественият Живот да засегне душите ви, вие трябва да живеете в мир. Този Божествен живот минава сега в България, но бреговете му се ронят, затова по краищата го правят нечист, а в основата и в средата е чист. Вие трябва да знаете, че Божественото учение ще изчисти всичко и затова трябва да му отворите свободен път. Вие трябва да превърнете религията в Божествена наука на разбиране.

Реплика:

– Вчера в беседата си руският мисионер каза, че нашето учение не е от Бога, а от дявола.

– Това не е казано за първи път. Какво казваха правоверните за Христа? „Този човек има бяс. Ние знаем, че Господ е говорил само на Мойсей, на Този не е говорил. Той е от дявола, Неговото учение е дяволско.“ Евреите Му казваха: „Ние познаваме Мойсей, а Теб не познаваме.“ Но ако евреите познаваха Мойсей, щяха да познаят и Христа – те не приеха Мойсеевото учение, не можаха да приемат и Христовото. Заради Божията Любов ние търпим всичко, търпим и всеки човек.

Къде Христос е учил да се турят икони в църквите, да се кади с тамян? Това е учението на Мойсей.

Някои ви питат: „Вярваш ли в Света Троица“? Вие, като православни, какво сте разбрали под Света Троица?

– Света Троица е проявление на Бога като Баща.

– В пълния смисъл на думата Баща е само Този, Който е създал всичко, а такъв е само Бог. Бащата не може да бъде нито един човек, нито един народ. В света съществува само един Баща, а всички други са Негови синове. Един е Бог. Христос казва: „Защо Ме наричате благ? Благ е само единствен Бог.“ Бог е вечен, съвършен, неизменяем, от Него всичко произлиза и никаква външна причина не може да измени Неговото настроение.

Някой казва: „Аз вярвам в Бога.“ Добре, като вярваш в Бога, имаш ли Неговата благост и Неговото търпение? Ако не можеш да бъдеш като Него благ и търпелив, твоята вяра е външна. Ако едно агне не може да прояви навиците на майка си, то не е родено от овца. Роденото от Бога е Божествено.
Някой казва: „Аз съм комунист.“ Комунизмът е учение за братството, затова всеки комунист трябва да воюва за правата на своите братя, трябва да ги повдига, облагородява. А днес в името на това учение колят, бесят, затварят. Такъв комунизъм аз не разбирам! Застрелването, бесенето, затварянето са дяволски, а не Божествени постъпки. Застрелване в името на Бога не може да става. От Бога е всяка благост, всяка Любов. Тогава как може тези хора да преследват такава Божествена идея, а да постъпват по дяволски? Това е, защото те, като искат да прокарат своите идеи с насилие, вървят по кривия, а не по Божествения път.

Тези хора сега искат да създадат нещо ново, но ще бъде смешно, когато една блудна жена, прекарала десетки години в недостойните домове, излезе от там и започне да учи хората на благочестие! Смешно ще бъде, когато един човек с проказа започне да лекува другите! Първо той трябва да се очисти съвършено от своята проказа и чак тогава да се докосва до другите. От нечисто гърне вода не пия, нито искам вие да пиете. И на вас препоръчвам това учение: от старо, нечисто гърне вода не пийте, нови гърнета, нови бъклици употребявайте! Във всичко може да турите вода, но не и в старо гърне. Не е вярна поговорката: „Живота на попа не гледайте, а сана му гледайте.“ Свещеник, майка, баща, всички трябва да имат чисти сърца! Това е Божественото Учение. С вашия живот вие ще трябва да докажете на свещениците, че те не са прави. Когато една въшка влеза в косата ни, ние с помощта на гребена я изкарваме навън и я смачкваме върху гребена или я поставяме на нокътя си и с другия нокът я клъцваме. Проказата трябва да излезе навън.
– Колко години има, откакто българите са приели християнството?

– Българите приеха християнството в 864 година. Значи повече от хиляда години. А в тези хиляда години на Балканския полуостров е имало сто и

петдесет войни, тъй че на всеки осем години се пада по една война.

Някои казват за нас, че сме били против войната. Не, ние също сме за войната, но да воюваме, без да убиваме. Ние воюваме за събарянето на затворите и бесилките. И така, ние се различаваме от другите по това, че туй, което те събарят, ние градим, а това, което те градят – ние събаряме. Те убиват хора, а ние ги въздигаме, оживяваме; те градят затвори, а ние ги събаряме. По това се различават хората от Новото и старото учение. В нашата програма влиза унищожението на всички болници и затвори, на всички окови и пушки. Когато в света се приложи Новото учение, дори и в най-затънтените места ще има училища.

Сега ще започнете с числото 1000 – пропускът за всички ви ще бъде това число. Ще опитате този пропуск и ще видите през коя врата ще може да дойде числото 1000. Само вие, които присъствате тук, ще знаете числото 1000. Като срещнете някого, ще го запитате: „Ти знаеш ли числото 1000?“ Ако той каже, че го знае, значи е от нашите. И тъй, ние започваме своето организиране с числото 1000. Ще изучавате качествата на това число. Коя е основата, кой е коренът на това число? Единицата, десетицата, т.е. 103. Ще ви преведа сега този закон.

Човек трябва да премине през две състояния, за да разбере тази лозинка. Водата се движи в плоскост, в двуизмерно пространство, а водните пари, въздухът – в куб, в триизмерно пространство. Числото 1000 показва, че човек трябва да умее да се движи, както водата и въздухът. Когато водата достигне своя краен предел и движението ѝ спре, вече няма накъде да отива, тя ще вземе друга посока; тази посока ще бъде точно под прав ъгъл на първата посока. Това значи, че нашият сегашен живот е дошъл до застой, достигнал е точката на замръзването. Единственото движение вече е нагоре – към Бога. От гледището на Небето направлението е нагоре, а от гледището на Земята трябва да се спускаме надолу. Ние сме ледове, които трябва да се разтопят.

Сега ние сме се събрали тук не да вършим нашата воля, а за да създадем условия на Божествения Дух да се прояви чрез всички нас – да станем добри проводници на Божия Дух. Ако сме проводници на Божия Дух, няма от какво да се плашим; ако Божият Дух е с нас и действа винаги с нас, от какво ще се плашим? Мнозина може да се опълчат срещу нас, но Той ще превърне всичко на добро.

Първото нещо, което ще учите през тази година, е мълчанието – ще говорите чрез мълчание. Със свещениците няма да влизате в спорове, а като видите, че говорят неверни неща, ще си кажете: „Не са прави.“ Ще ги

оставите да си изкажат всичко лошо, а после ще вземете кошове, ще натоварите на тях всичката им смет и ще им дадете да си ги носят. Ще им кажете:

– Ние не можем да носим вашата смет – тъй говори Господ, тъй е писано в Новото учение. – Ако вие искате да ядете, а да оставите на нас боклуците – това Новото учение не приема. Ние не искаме да торим вашите ниви, а искаме да работим на Божествената нива. Земята е Божествена, тя е Божия собственост и вие нямате право на нея. И църквата не е ваша собственост.“

Но ще кажат:

– Тя е наша майка.

– Колкото е ваша, толкова е и наша. Ако църквата е Божествена Майка, тя е и на мене, и на вас; смятате ли я ваша майка, това е друг въпрос – тогава тя е само ваша майка. Но стигне ли се до живота, църквата не може да бъде ваша.

И тъй, Божествената църква е църква за всички; тя не може да бъде нито ваша, нито наша собственост. Нашата идея не е църквата, а Царството Божие. Божественото учение не казва: „Търсете първо църквата“, а казва: „Търсете Царството Божие и Неговата Правда.“ Апостол Павел казва: „Вие сте храм Божий и Духът Божий живее във вас.“ Който няма Царството Божие в себе си, той не е в църквата и не може да влезе в нея. Тъй че ние няма защо да спорим, а ще пристъпим към Царството Божие, в което живее Бог – щом намерим Царството Божие, намираме и Бога. Съвременната църква казва: „На нас не ни трябват пророци.“ А съвременните българи казват: „На нас не ни трябва църква.“ У българите има обичай, когато се броят бюлетините при гласуването, да се гасят свещите. Когато се гласува, свещите може да се гасят, но когато се броят бюлетините, без свещи не може. Всички ще се стараете да не храните лоши чувства към никого и да избягвате съвършено лъжата. Ще си кажете: „Трябва да обичаме всички.“ Обичайте всички, но не споделяйте с тях кривите им мисли, защото кривото си е криво. Към тях ще имате вашата най-добра воля, но ще се отвращавате от лошите и кривите им постъпки. Ще кажете: „Ами тези хора може да са прави.“ Не, човек не може едновременно да бъде и прав, и крив. Щом проповядваш едно учение и в душата си имаш предвид Великия Господ, ти си на правата страна. Щом Бог е в душата ти и съзнаваш, че работиш за Него и във всичките си постъпки взимаш Него за мерило, ще си кажеш: „Аз съм прав.“ Почувстваш ли, че не постъпваш така, ще си кажеш: „Аз не съм прав“, и ще започнеш да се поправяш.

Освен това замислете се върху тези места от Стария Завет, където се говори за Мойсей, който избрал служители на Бога в църквата само измежду левитите. Запитвали ли сте се понякога защо Господ не избра пророците си измежду левитите, а ги избра измежду простия народ? Левитите са служители на църквата, а пророците – на Бога. И тъй, ние признаваме, че свещениците са левити, а ние – пророци. Те служат на църквата, а ние – на Царството Божие. И днес свещениците ни казват: „Върнете се в църквата!“ А това е все едно да кажете на свободния човек: „Върни се в затвора!“ Или пък да кажеш на свободния вол: „Сложи си ярема!“ Да допуснем, че се върнем в църквата – какво обещават да ни дадат свещениците? Спасение. А те сами имат ли това спасение? Не. Тогава ще ни дадат благодатта. А те самите имат ли тази благодат? Не. Тогава ще ни дадат чист живот. А имат ли чист живот? Аз ги смятам като онези графове, барони, князе, които нямат пет пари, а се женят за богати американки, за да им дадат титлите си – богатата мома ще се ожени за един покварен княз и ще се смята щастлива! Та и свещениците сега искат да ни дадат своите титли, но ние нямаме нужда от такива титли.

И тъй, Христос учи: „Новото, Божественото учение има за цел идването на Царството Божие.“ Той казва: „Наближило е Царството Божие, идете да проповядвате на всяка плът.“

Свещениците ни смятат за еретици, езичници, наричат учението ни еретическо. Те казват за нас: „Тези хора не четат Библията, Евангелието, те са езичници, не ги слушайте.“ Питам: кой православен, кой правоверен от тях е чел Библията и Евангелието толкова пъти, колкото вас? Свещениците ни пречат да се проявим и с това искат да попречат за идването на Духа, понеже Той ще ни открие по-велики неща, а това свещениците го знаят. Методите, с които те си служат, са методи на Черното братство. Те искат да ни убедят в това, че каквото Бог иска да каже, ще го каже чрез свещениците. Това не е вярно. Господ може да каже нещо и чрез свещениците, но Той не си служи с тях. Ние имаме за това примера от Стария Завет със свещеника Илия. Той беше патриарх, но чрез кого му говори Господ? Чрез Самуил. Значи Господ не говори направо на този първосвещеник, на този патриарх, а чрез едно дете, чрез Самуил. Тогава къде е основата? Свещениците казват: „Вие сте деца, вие не сте помазани.“ Да, прави са. Човек може да е помазан с елей няколко пъти и пак да няма Духа в себе си, а може и без да е помазан, да има в себе си Дух Божий. Първо човек трябва да има в себе си Дух Божий, а после да дойде помазването. Това ще имате предвид.

Гледайте да не изпадате в съмнение и да се запитвате дали сте на прав път.

Правило е: щом живееш според Божия закон и Божията Любов, ти си на прав път – щом си в мир с всички хора, ти си в Божия, в Христовия път.

По време на беседата около нас се спусна един паяк. Учителя каза:

Този паяк дори не подозира, че тук има хора. Не трябва да се убива. Дръжте винаги в ума си мисълта, че в Новото учение убийството е абсолютно забранено – по този въпрос няма никакъв спор. При никакви условия не се позволява убийство, даже и при самозащита; онзи, който иска да бъде член на Бялото Братство, не трябва да извършва никакви убийства. Извърши ли някакво убийство, той бива изключен от Братството и за да го приемат отново, трябва да премине през редица изпитания, докато се пречисти и придобие смирение. С убиването на първия човек се основа Черната ложа – Каин уби Авел; Каин основа Черната ложа и затова Христос казва, че той е отначало човекоубиец. А кой основа Бялата ложа? Авел, а след него дойде Сит. Преди две хиляди години Христос дойде, за да тури основата на Бялото Братство.

– Защо вчера руският мисионер в сказката си каза, че дяволът е учител?

– Всеки, който проповядва и поддържа убийството, е учител, но ние не поддържаме това учение. Ние признаваме фактите тъй, както са си. Дяволът съществува като един фактор, но защо и за какво – това е друг въпрос.

– Какво да използваме като коз в ръцете си, когато ни нападат?

– Ще цитирате стихове от Светото Писание. Например Христос каза на евреите: „Съборете този храм и Аз за три дни ще го съградя.“ Те отговориха: „Как така, ние за четиридесет години го изградихме, а Той за три дни само ще го въздигне?“ Те разбираха храма, а Той подразбираше Своето тяло. Христос им каза: „Ако не ядете Моята плът и не пиете Моята кръв, няма да имате Живот в себе си.“ Те отговориха: „Този човек ни учи на човекоядство, това не е култура, това е подивяване.“ Но под тези думи Христос разбираше Своето учение, а евреите ги възприеха в буквален смисъл – човешка плът и кръв.
Свещениците казват за нас, че сме вярвали в духове. Ние ще им цитираме стих по стих Евангелието, за да видят, че и там се говори за духове и за разговори с тях. Какъв беше този човек, който се яви на апостол Павел като видение и му каза: „Мини през Македония и ни помогни!“ Това беше един дух, който искаше да подобри положението на своето отечество, Македония. Павел не беше ли в общение с тези духове?

За кое богослужение говорят свещениците, за това, което е в църквата ли? Това богослужение, което те извършват, са го взели от гръцката църква, а то е едно представление, което гърците са вършели в манастирите. Не, има друго богослужение, което свещениците никога не са извършвали. Тъй че тяхното богослужение не е онова Божествено богослужение, за което те проповядват и говорят. Те казват, че Христос е Бог. Ако беше Бог, Той нямаше да каже: „Аз не дойдох да извърша Своята воля, а Волята на Отца Си, Който живее в мен. Аз съм Син Божий."

Свещениците ни осъждат, че не ходим на църква. Самарянката каза на Христа: „Евреите казват, че трябва да се молят в Йерусалим, ние казваме, че трябва да се молим в тази гора, а ти какво ще кажеш?" Христос ѝ отговори: „Тъй е било досега, но иде време, когато истинските поклонници няма да се кланят нито в Йерусалим, нито в тази гора, а ще се кланят в Дух и Истина на Отца си и това ще бъде навсякъде."

Питам: къде сме непоследователни и кой е непоследователен – дали те или ние?

Как те разбират смисъла на думата Бог? Под думата Бог те разбират Същество, Което управлява всичко. Идеята, която ние имаме за Бога, е друга. Христос каза: „Защо Ме наричате благ – благ е само Бог." Ако ние не сме благи, защо да се смятаме за богове?

Колкото църкви днес имаме, толкова различни тълкувания се дават на евангелските истини и от това се пораждат спорове и ненавист между тях. Един руски цар отправил писмена молба до четиридесет манастира в Русия, с молба, в който манастир се намира главата на св. Йоан Кръстител, да му я изпратят. Пристигнали четиридесет глави от четиридесетте манастира. Царят свикал Светия синод и запитал: „Знаете ли колко глави имал св. Йоан Кръстител?" „Една глава", отговарят те. „Не, четиридесет глави." Завел царят светите старци и им ги показал. „Моля ви се, махнете тези заблуждения" – казал царят и разпратил главите по местата им.

– Свещениците ни запитват откъде взимаме ние учението за прераждането, имаме ли някакво наше евангелие.

– Вие ги попитайте къде точно е указано в Евангелието, че Бог е в три лица. Казва се: „Идете да учите хората в името на Отца и Сина, и Светия Дух." Така е написано в Евангелието, а никъде не е казано изрично: „Идете да учите хората в името на троеличния Бог."

Нека свещениците отидат на което и да е място в Индия, за да видят, че

там прераждането е фактически доказано – там има хиляди деца, които помнят своите прераждания. И в Търново имаше едно шестгодишно дете, което казваше на майка си: „Мамо, аз по-рано правех обуща в Габрово." Тя му отговаряше: „Я не говори такива глупости!" В закона за прераждането не може да има две мнения, но понеже не искам да споря, не го правя на въпрос. А дали го приемат или не – това не е важно.

Не забравяйте, че според Божествения закон за развитието тези хора са необходими за нас, както сянката, за да изпъкне светлината. Попитайте ги каква е ползата от страданията и те ще ви отговорят: „Такава е Волята Божия."

1920_08_21 Идване и възприемане на Духа

ИДВАНЕ И ВЪЗПРИЕМАНЕ НА ДУХА

Първото условие за един ученик на Окултната школа е да има необорим стремеж, който пред нищо да не спира. Този стремеж може да се изопачи, но това е второстепенно нещо. Най-напред в съзнанието на душата си трябва да имате един велик стремеж към Бога. Но какво е Бог? Когато философите искат да докажат, че Бог съществува, че Той е такъв или онакъв, те заблуждават хората. Бог, това е мярката за нещата – чрез Него ние познаваме нещата, чрез Него разбираме живота, чрез Него възприемаме Любовта, чрез Него възприемаме Истината и Мъдростта, както и всички други добродетели. Изобщо всичко, което се проявява, става чрез Него. Така че като мислиш – Бог е вътре в тебе, и чрез Него мислиш. Когато чувстваш и любиш, чрез Него чувстваш и любиш. И след всичко това какво друго ще мислиш за Бога и за какво ще го доказваш? Щом спрем да мислим какво е Той, у нас изчезва всяко чувство, всяка мисъл и ние усещаме една вътрешна празнина. Тогава казваме, че животът няма смисъл. Имате ли опитността, когато започвате да чоплите любовта на някой ваш приятел, дали той ви обича или не. Какво изпитвате? Чоплите ли Любовта, тя изчезва. Бог и Любовта не търпят никаква критика, никакво раздвояване. Започне ли човек да размишлява какво е Бог, изгубва Го. И тъй, според нашето устройство, според нашия език ние сме призвани да изучаваме само онова, което произтича, което излиза от Бога, което е вън от Него.

Всички прояви на душата вървят постепенно. Има много методи за проявяването на нашите мисли и чувства, но това не става безразборно. Наблюдавайте как започва развитието си едно малко семенце от някое цвете или от някое плодно дърво, като го посеете в земята. Явява ли се цветът на растението, преди семето да поникне? Не, изисква се известен период от време, докато коренчетата се спуснат надолу. Коренчетата са нашият материален живот, нашето тяло, което първо трябва да се прояви. След това в стремежа на зрънцето става раздвояване, явяват се стъбълце и клончета на растението, които постепенно се оформят и от вътрешното битие на това растение се явяват пъпките. От тях, чрез едно малко разтваряне, се появява цветът, който после се оплодява. Минава известен период от време, плодът узрява и след това пада на земята. Но вие не трябва да се спирате. Този процес се извършва във вашия ум и във вашето сърце. Представете си, че този плод узрява – какво ще направите с него? Например вашето дете плаче, аз му давам един плод и то започва да се радва. Защо? Защото процесът на развитие на този плод се произвежда в душата на детето и във вашата душа. Заради този плод е радостна майката,

радостно е и детето. А след това, когато майката благодари, че на детето ѝ е даден този плод, тази мисъл отново почва да цъфти и възрва в ангелския свят. Тогава имате една поредица от прояви. Знаете ли какво чувства един ангел, когато му се даде плод от негово дете или от което и да е детско сърце? Ще запитате: „Ангелите имат ли деца?“ Да, вие сте децата на ангелите – вие сте малки ангелчета, като онези малки деца, които се зараждат в утробата на майка си. Разбирайте това в преносен смисъл – тази истина вие днес няма да я разберете напълно, но след няколко милиарда години ще я разберете, обаче не в обикновения ѝ смисъл, а в смисъл – какво нещо е човешкият дух. Тогава светът за вас ще добие достъпна форма, за да ви изяви вътрешната страна на тази красота, която ние сега виждаме във външната ѝ изява.

Често казвате: „Аз познавам този човек.“ Не. За да познаем човека, трябва да видим плода на неговите чувства; за да познаем човека, трябва да видим плода на неговите мисли; за да познаем човека, трябва да видим плода на неговите действия. И тъй, чувствата, мислите и действията са плодове. Понеже вие още не виждате тези плодове, във вас има едно вътрешно недоволство. Имайте предвид, че когато разсъждавате върху Природата и искате да се развивате правилно, трябва да знаете, че човешката душа принадлежи към тайнобрачните растения и ако някои от вас станат явнобрачни, те изгубват посоката на живота си. Всяка ваша мисъл, всяко ваше желание и действие трябва да се зародят в тайна – не се ли зародят в тайна, тази ваша мисъл, това ваше желание не са човешки. Някой от вас може да възрази: „Ами нали всичко трябва да бъде наяве?“ Наяве трябва да бъде само плодът, а цъфтенето трябва да става в Божествения свят. Като казвам, че всичко трябва да става в тайна, подразбирам, че докато една мисъл, едно желание или действие се оформят, трябва да живеят в дълбочините на човешката душа и след като се оформят, тогава да се проявят във физическия свят и да станат явни.

Сега вие трябва да изучавате Евангелието, Библията, и да използвате всички методи, които се срещат в Живата Природа. Разбирайте – Христовите мисли и Живата Природа в дълбокия им смисъл. Например четете в Евангелието мисълта на Христос: „Ако те съблазнява окото, извади го.“ Сегашните религиозни, учени хора казват, че това, което ние говорим, било неразбрано. Питам: ами цитираната по-горе Христова мисъл разбрана ли е? Ако разбирате буквално тази мисъл, трябва да извадите едното си око и да останете само с едно. И като ви попитат защо сторихте това, ще отговорите: „Христос казва да извадим едното си око, ако то ни съблазнява, и ние го извадихме.“ Питам ви сега: след като сте извадили едното си око и съблазънта пак остане, какво сте спечелили? Това показва, че Христовата мисъл не е добре разбрана. Христос казва: „Извади окото си

и съблазънта ще изчезне.“ Щом извадиш окото си и съблазънта не изчезне, значи че този метод, който Христос подразбира и предлага, не е употребен правилно. Аз поставям тази Христова мисъл в следната форма, превеждам я в трета степен. Да допуснем, че ви поканят на гости и ви гощават с отлична баница, но по незнание на домакинята брашното е било малко развалено, маслото и сиренето – също; вие се наяждате добре, а след това ви става тежко на стомаха, започвате да се превивате от болки. Казвам: извадете навън тази храна, която ви е съблазнила. Как става това? Чрез очистителни средства. Изхвърляте храната навън и казвате: „Слава Богу, олекна ми!“ И друг път, като ви дадат да ядете такава баница, казвате: „Тази баница е като първата, не ям от нея.“ Ще ви направя превод на тази мисъл и във втората ѝ степен. Да допуснем, че сте поканени да слушате в църква или в салон някой знаменит оратор, проповедник или учен. Той е сготвил баница и ви я предлага, а вие си отваряте очите и ушите, възприемате, слушате, но като се върнете у дома си, умът и сърцето ви са смутени. Този човек със своята беседа е обърнал с главата надолу целия ви живот и казва, че това, в което вярвате, е празна работа. После си казвате: „Защо ли отидох да го слушам!“ Не е там въпросът, че си отишъл да го слушаш. Христос казва: „Извади окото си!“ Как? Като повърнете възприетата мисъл, която ви безпокои. Законът, който действа в този случай, е следният: човек, който произвежда смущение в ума на хората, смущава и своя ум – лошият човек не може да произведе мир и радост в умовете и сърцата на хората. Законът е същият и за добрия човек: добрият, благородният човек, който е изпълнен с Любов, не може да произведе в душите на хората скръб и страдания. Следователно Доброто произвежда у човека Добро, злото – зло, Истината – Истина, т.е. всяка реалност си има отражение. Тогава как ще превърнете една мисъл, която ви е смутила? Веднага ще си кажете: „Истината живее в мен, аз съм опитвал нейното влияние.“ Оставете настрана всяко нещо, което не дава никакъв подем на вашите чувства, мисли и действия, което не дава подтик на вашия живот, което не дава никакъв растеж и не произвежда Божествено действие у вас. Павел казва това по друг начин: „Ако дойде някой ангел от Небето и ви проповядва друго евангелие, не го приемайте.“ Щом дойде някой да ви проповядва за Бога, това значи, че Любовта, която Бог е имал към вас, и проявата на тази Любов ви е изоставила. Но Евангелието е наука, която казва, че Божията Любов не се е изменила и не се изменя – тя винаги си е същата. Вие обаче трябва да изправите сърцата и умовете си, да не са изкълчени, за да възприемате Божията Любов винаги еднакво. Затова и аз ви говоря върху този предмет.

Умът ви трябва да бъде ясен и положителен. Как? Аз не искам да доказвам нещата. Онзи, който много доказва, говори винаги погрешно. Има доказателства, които вървят право и последователно по един математически закон: когато едно доказателство е вярно, машината, която

то върти, действа правилно – не действа ли правилно, доказателството не е вярно. Да допуснем, че аз ви доказвам, че 2+2=4; какво ще придобиете от това? Какво подразбирате, като ви кажа, че 2+2=4? Това значи, че бащата и майката могат да повторят себе си само два пъти: 2×2=4 или 2+2=4. Това значи, че майката може да роди или момиче, или момче – нищо повече, трето нещо не може да се роди в дома на родителите. Законът може да се повтори само два пъти: първия път ще се повтори в момче, втория път в момиче и ще се получи числото четири, което показва, че законът е верен. Вие може да дадете друго тълкуване, но какъв е смисълът от това? Следователно, когато говорим за единицата, ние винаги подразбираме първичната причина, която подтиква нещата към разумно действие. И когато кажем аз, единият човек, единият Бог, ние трябва да разбираме всички причини, които подтикват нещата към разумност. Когато кажем 2, трябва да разбираме онази сила в света, която строи, която поставя всички неща в хармония. Числото 2 е майката, която ражда, която отглежда. Следователно, като работят заедно, бащата и майката ще проявят резултата си в своите синове и дъщери. Ако ме попитате какво е Господ, ще ви кажа, че Той е това, което сме и ние – само чрез нашия живот, само чрез нашите мисли, желания и действия ние можем да се върнем назад, за да разберем какви са отношенията ни към Бога. Любовта, която чувстваме, е Неговата Любов; мислите, които възпримаме, са Неговите мисли, създадени преди милиони, милиони години. Но всичко това е само едно малко отражение от Божественото, защото не сме в състояние да Го възприемем изцяло. Ако майката би проявила всичката си Любов към своето дете, тя би го задушила. Затова, при тези условия, ние предпочитаме някой да ни обича по-малко, защото ако ни обича много, като ни хване, той ни стиска, докато ни изцеди. И паякът обича мухата, но като я улови, тури смукалото и смуче, смуче, докато я изсмуче и изхвърли навън. Паякът казва: „Много хубаво, много вкусно нещо е направил Господ!“ Да, хубаво е за тебе, но не и за мухата. Мухата пък, като намери някоя гнила ябълка, туря хобота си на нея и казва: „Много хубаво нещо е това!“ И при месоядството е така.

Всички злини в света са произлезли все от тази неразбрана Любов – навсякъде се правят опити за Любов. Един ден, когато започнете да разбирате Любовта по друг начин, животът ви ще се видоизмени. А за да стане това видоизменение, трябва да възприемете Божествения Дух. И вие вече сте дошли до фазата да възприемете Божествения Дух във вашето свръхсъзнание. Знаете ли как се познава кога е дошъл Божественият Дух у вас? Наблюдавали ли сте как някоя дъщеря се сърди на майка си и на баща си – отговаря им, не ги зачита, капризна е, а те се чудят какво става с нея. Но когато започне да се момее, когато дойде нейният възлюблен, тя става мека не само с майка си и баща си, но и с братчетата и сестричетата си – не

могат вече да я познаят вкъщи, тъй много се е изменила. Замине си възлюбленият ѝ и тя отново става кисела. Родителите, роднините ѝ казват: „Не знаем защо Марийка е така кисела.“ Казвам: „Той замина.“ Всичкото ѝ неразположение произлиза от това, че нейното слънце е залязло. На следващия ден той отново се появи на вратата, тя веднага се зарадва, става весела, доволна. Така и вие често казвате: „Нещо не сме доволни, нещо не сме разположени.“ Това е така, защото Духът не е у вас. И тъй, когато някой ме пита защо е неразположен, казвам му: неразположението произлиза от това, че възлюбления Ви го няма.

Знаете ли колко деликатен е вашият възлюблен? Когато момъкът дойде вкъщи и види, че момата се сърди на майка си, на баща си, че не може да се владее, той излиза навън. Сега вие, момите, сте много внимателни, имате такива преживявания и си казвате: „Да се покажем пред възлюбления си изправни, добри.“ Да, но Господ не обича тези неща, защото те са причина да се появи лицемерието. Това са две състояния, които Бог не обича – състояние на личен егоизъм и лицемерие. Във вас трябва да се появи алтруизмът, т.е. Божественото. Тези две чувства – алтруизмът и егоизмът, се борят в човека. Тези две състояния вие преживявате и в религиозния живот. Следователно този, у когото Духът дойде, не трябва да допуска в себе си никакви лоши мисли, желания или действия, никакво раздвояване. Когато Духът дойде, Той е този ваш познат, когото душата ви знае и очаква, той е вашият Възлюблен. Няма да се спирате и питате какво е Духът – вие Го познавате, Той е най-красивото, най-изящното, най-мощното нещо в света. Когато дойде Духът, на душата израстват криле и тя казва: „За мене всичко е възможно.“ Замине ли си Духът, душата казва: „Аз вече не мога да направя нищо, всичко се свърши.“ Затова Христос казва: „Без Мене не може да направите нищо.“ Под думите без Мене Христос подразбира Божествения Дух. Затова Христос казва: „В Мене живее Отец Ми и Аз изпълнявам Неговата Воля.“

На тазгодишното събрание ви говоря за Духа, затова не забравяйте следната мисъл: ако нагрубявате майка си, баща си, братчетата и сестричетата си, вашият Възлюблен скоро ще си замине. За да живее по-дълго време у вас, трябва непременно да почитате майка си и баща си. Затова в Писанието се казва: „Почитайте майка си и баща си, за да се продължи животът ви.“ Питате ме защо боледувате – Духът ви е изчезнал. Щом дойде Духът у вас – неразположението, болестите изчезват. Когато сте кисели, неразположени, ще си кажете Истината: „Моят възлюблен не е дошъл.“ Вместо думата духът употребявайте думата моят възлюблен. Кисел си, кажи: „Моя възлюблен го няма.“ Всяка мома иска да бъде харесвана. Затова, като дойде момъкът, тя се облича хубаво, накичва се с панделки, чака. Същият закон важи и по отношение на Духа. Когато Духът

дойде, трябва да бъдете душевно разположени, да имате благородно разположение на сърцето и душата си. Това е, което Господ иска от вас.

Този предмет, върху който ви говоря сега, е основата на живота ви.

Лошите мисли, лошите желания образуват едно мрачно, облачно небе, през което не може да се наблюдават Слънцето и звездите. Следователно, за да можете да виждате дълбините на красивия Божествен свят, вашето вътрешно небе трябва да се изясни. И ако ви дойдат някакви отрицателни мисли, вашият ум ще спре, защото просторът на ума зависи от яснотата на човешката мисъл. Пороците ограничават ума – човек без пороци има широка душа и безграничен ум. Тесногръд ли е човек, той има пороци, а онзи, който е с широка, благородна душа, той е извадил всички пороци навън. Това трябва всички да направите, защото Бог иска да сте подобни на Него – нашият Баща не е тесноумен и тесногръд, Той не е със свита ръка, та когато дава, да цепи парчетата, и затова, когато дава, Той пълни света. Тъй че когато искаме да сме подобни на Бога, трябва да сме щедри – ако имаме широк простор на мисълта, ако можем да любим всички, ние приличаме на Бога. Ние ще обичаме всички дотолкова, доколкото те заслужават – онази душа, която е по-развита, с нея можем да говорим за по-важни неща. Когато кажем, че обичаме всички, това е според степента на Любовта, която живее в нас. Любовта има много степени. Вашата котка може малко да я погалите, да я нахраните, като с това изразите любовта си към нея. С нея не можете да разисквате върху Питагоровата теорема, върху това, че маслото е скъпо, и т.н., защото тя даже и не подозира тези неща. Ако имате един разумен, благороден приятел, който е настроен според вашата душа, той отведнъж, от малко ще разбере вашето положение.

Та и ние сега трябва да се настройваме. Срещам мнозина, които очакват да дойде Духът, и казват: „Ще дойде време, когато Бог ще изпрати Духа Си." Щом хората подготвят сърцата и умовете си, щом искат да действат правилно, Божият Дух непременно ще дойде и ще заговори върху тях с огнени езици. Някои казват: „Това е било отдавна, Духът е слизал само веднъж." Питам: Слънцето само веднъж ли изгрява, само веднъж ли залязва? То е изгрявало и залязвало милиони и милиарди пъти, но вие, като не разбирате Божия Закон, казвате, че слизането на Духа е станало в далечните времена на миналото, във времето на апостолите. Не, това и сега става – Петдесетницата и сега става. Откакто Христос е възкръснал, оттогава вече приблизително две хиляди пъти Духът е слизал и възлизал. В Писанието се казва, че Духът няма да се върне, докато не принесе плода Си. Божият Дух всяка година слиза и ще повдигне тези души, които са подготвени да станат Негови съработници. А щом ги повдигне, те имат вече широки разбирания, схващат правилно света и казват: „Сега вече

разбираме Божествения живот!“ Има хора, които от две хиляди години не могат да разберат този живот. Някои казват: „Как няма да дойде Божият Дух, та да ни научи!“ Тези хора не разбират дълбокия смисъл. Аз ви казвам: Божият Дух иде и скоро ще дойде. Вашият възлюблен иде и трябва да го чакате; Той не е нито на един километър разстояние от вас, не е и на половин километър, а само на сто духовни метра от вас. Той може да завари някои от вас необлечени, може да ви завари, като се суетите с това-онова, като мислите какво ще стане, как ще се наредят работите ви и т.н. Няма защо да се тревожите, този свят е създаден за нас. Кой свят? Новият свят. Старият свят си заминава и ние всички трябва да сме подготвени да влезем в този нов свят с нови мисли, чувства, желания и похвати. Със старото трябва да се простим окончателно.

Сега ще ви предам една от опитностите на Христос: „Това като рече Христос, смути се Духът Му и каза: Истина, Истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде.“ Защо се смути Духът на Христос? Защото един от Неговите ученици ще го предаде, значи ще развали доброто дело. Питам ви сега: вие, които сте господари на вашата къща, трябва ли да оставите този предател пак да смути Духа на Христос? Ние казваме, че Духът на Христос се смутил, но този Дух може и сега да се смути. Допуснете ли у вас една лоша мисъл, тя е предател, тя ще смути духа ви, ще изгубите силата си и с това ще бъдете неспособни за работа в света. Следователно няма да допускате никого да смущава вашия дух и ще казвате: „Не позволявам на никого да смущава моя възлюблен.“
Като четете в Стария Завет Песен на песните, там също има един такъв пасаж.

Вие трябва да създадете сега за Христовия Дух, за вашия възлюблен, най-добрите условия, при които Той да се прояви и да създаде всичко най-добро. Затова Христос казва: „Когато дойде Синът Човечески на Земята, ще намери ли достатъчно вяра в хората, за да разберат те това велико Божествено учение и да отворят душите и сърцата си за този велик Дух, за да стори Той това, което Бог от хиляди години желае да направи?“ И когато вие така отворите сърцата, умовете и душите си за вашия възлюблен, тогава ще се проявят най-добрите плодове, скрити в Бога.

В Писанието се казва: „Като излея Духа Си върху тях, ще пророчестват, ще имат сънища.“ Казва се още: „В последните дни.“ Кои са последните дни? Последните дни са тези, през които старият свят си заминава. Тогава вашите синове и дъщери ще имат сънища, ще пророкуват и т.н. Тогава и вестниците, и учителите, и майките ще пророкуват. Но понеже днес хората не вярват в пророкуването, казват: „Това е лъжа, след Христос пророци не може да има.“ Ако майката пророкува, казват, че нейното

пророчество не е вярно и че днес никой не може да пророкува, а това ставало едно време, когато живели пророците. Аз казвам, че едно време не е имало пророчество, сега има такова. Всички пророци пророкуват в настоящето, а не в миналото. Казват: „Младоженецът иде!“ Аз не казвам „младоженецът иде“, а казвам „възлюбленият иде.“ Не мислете, че този възлюблен е само един – те са много и за всеки от вас ще има по един. Това са милиони възвишени духове, които от милиони години чакат да дойдат на Земята. Те казват: „Хайде да видим тези наши малки братя и сестри, които от толкова години сме изпратили на Земята, какво са направили досега.“ Тези духове са нашите сродни души, нашите възлюблени. Кой брат или коя сестра не се радва, когато види своята сестра или брат, с които не се е срещал милиони години? С какъв трепет се изпълва нашата душа при една подобна среща!

И тъй, тези наши братя, които не са идвали от милиони години на Земята, сега идват. Тези братя са само на сто духовни метра разстояние от нас. Ще запитате: „Как?“ Те са пред нас и над нас. Когато Божественият Дух дойде, вие ще започнете с великата Божествена наука и очите на всички ви ще се отворят. Затова се казва в Писанието: „И отвори умовете им, за да разбират Писанието.“ Аз казвам: Бог ще отвори умовете ви, за да разбирате тази велика написана книга, в която от всеки лист ще можете да четете написани великите слова. По всеки лист, по всяко клонче на дърветата, по всяка мушица ще четете и ще ви се даде възможност да разбирате великите тайни, които досега не сте разбрали. Това е великата Божествена книга, която Духът ще ви открие, за да станете радостни и щастливи, че можете да четете по нея. Няма нищо по-хубаво в света от това, да знаеш да четеш от тази книга; няма нищо по-хубаво от това, да знаеш как да ядеш Божествените плодове. За пояснение на мисълта си ще направя едно сравнение: представете си, че пред вас има много хубави плодове, но стомахът ви е разстроен, очите и устата ви са затворени, а всички наоколо ви хвалят тези плодове. Какво ще бъде вашето положение? Няма нищо по-хубаво от това, да отвориш книгата на Божествената наука и да четеш, да разбираш тези Божествени плодове! Няма нищо по-хубаво от това, да четеш живото Божествено Слово и да виждаш онези велики промени, които Бог е извършил във вашата душа. Ние ще се молим на Бога да отвори устата ни. Коя уста? Устата на нашата душа, за да можем да разговаряме с Него. Ние ще се молим на Бога да отвори очите ни, за да виждаме всичката красота, която Той е създал.
Евангелистите ще кажат: „Да видим Божественото слово!“ Къде е Божественото в тази книга? За тази Божествена книга, която е направена от парцали и написана с мастило, казват, че всичко трябва да се възприема от нея тъй, както е писано. Не, приятели, като приемете всичко от нея и то влезе вътре в нашата душа и ум и се преработи, едва тогава ще излезе

нещо от Божественото слово. Православните взимат една от тези книги, турят я под възглавницата и казват: „Ще дойде спасението.“ Не, вземи един стих от тази книга например стиха Бог е Любов, тури го под възглавницата на твоята душа – тогава ще възраснеш и ще разбереш какво е Бог. Слушах една баба да казва: „Цял месец държах тази книга под главата си и нищо не научих.“ Казвам ѝ: „Бабо, така няма нищо да научиш.“ „Ами как, синко?“

Искам да напуснете вече старите си схващания, старите методи, с които сте си служили в живота, за да дойдете до онази велика Божествена наука. Само Божественият Дух носи истинското знание, а когато Той дойде, вие ще се почувствате пълни с тази Божествена светлина и виделина и ще станете много красиви. Понякога сте черни като арапи, мине малко време – пак побелеете, пак се разхубавите. Това се дължи на редица ваши животи, които се въртят на това Божествено колело. Казвате: „Че не сме станали още ангели!“ Та именно тази чернота трябва да се премахне. А това ще стане, когато дойде този ваш възлюблен. Тогава вашите души ще станат светли, радостни, ще растете в благодат, както едно плодно дърво, и ще принесете плодове, с които ще храните вашите приятели. Как ще нахраните вашия възлюблен? Нали ще наберете от най-хубавите круши и ябълки, ще ги измиете и ще кажете: „Заповядай!“ След това ще заговорите сладко, сладко с него. Добре, да допуснем, че нямате никакви плодове – какво ще правите тогава, като нямате какво да предложите на възлюбления си? Тогава той ще донесе плодове, ще ги измие, ще ги сложи на трапезата, но устата ви е затворена, не можете да ядете. Остава едно от двете: или във вашата градина да има плодове, от които той да вкуси, или вашата уста да бъде отворена, за да можете вие да вкусите от неговите плодове. Аз желая да вземете тези мисли предвид, да ги приложите и да започнете да мислите по същия начин. Казвате: „Моят възлюблен иде и аз ще отида да го посрещна.“ Не казвайте това само на думи, а го вършете в тайна вътре в себе си. Ако майка ви, баща ви се противопоставят на посрещането на вашия възлюблен, ще им кажете: „Ако и да не приемете моя възлюблен, аз ще го приема, ще отида с него, защото той ще остане тук за малко време.“ А Той казва: „Аз идвам тук за малко време и после ще си замина – втори път не идвам.“

Щом сте в тази школа, идването на Божествения Дух върху вас е необходимо. Ако някой каже, че и без присъствието на този възлюблен може да придобие някаква наука, някакво дълбоко знание, той не говори Истината. Божественият Дух трябва непременно да дойде у вас, защото само Той е носител на истинските Божествени знания, само Той може да озарява хората, само Той е в състояние да озари вашите умове и сърца.

Аз искам на първо време да възприемете отвътре Духа, защото в този случай има нужда от още двама свидетели отвън. Вашият дух е първият свидетел, аз съм вторият свидетел, а вие сте третият. По такъв начин ние съставляваме една троица.

7 ч.

1920_08_22 Образуване на един клас

ОБРАЗУВАНЕ НА ЕДИН КЛАС

22 август, 1920 г., неделя, В. Търново.

Спомени и стенограма на сестра Савка Керемидчиева.

По инициатива на Учителя се събрахме десет млади сестри — три варненки и седем софиянки: Сотирка, Дафинка, Виктория, Паша, Оля Сийка, Марийка, Невенка, Стефка и аз, Савка.

В горницата Учителя ни каза:

Вие готови ли сте да вървите по Пътя на Новото учение смело и решително?

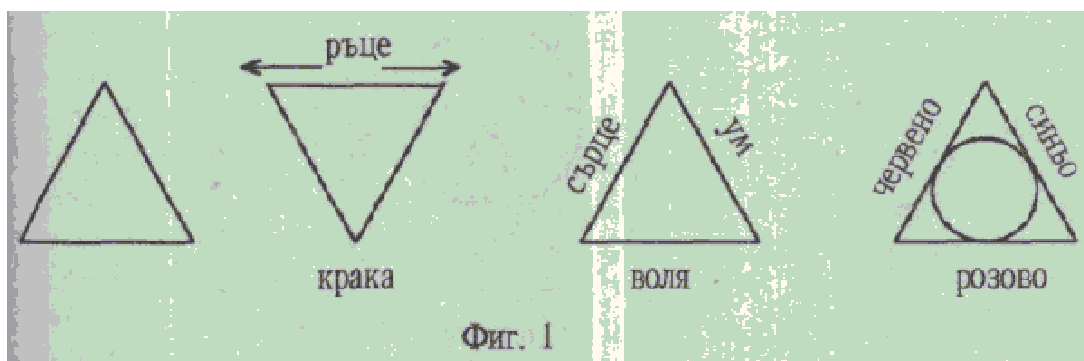
Всеки ученик, който се колебае, не може да се учи. В тукашното училище ученикът щом изгуби вяра, че може да се учи, той свършва със себе си. Всеки ученик, който изгуби вярата си, той свършва със своето учение.

Сега аз ще ви дам три правила, три метода, чрез които може да се пазите. защото в света младите са изложени на големи мъчнотии; не само младите, старите. Стават падания. Падането всякога произтича от факта, че когато физическия свят се изгуби равновесието, човек пада. Същото е и в духовния свят. И тук, когато човек изгуби своето равновесие, пада. Това равновесие крие в три велики сили — в човешкия ум, в човешкото сърце и в човешката воля. Щом човек действа хармонично, никога не пада, но щом изгуби равновесие между ума, сърцето и волята, става падане. А във всяко падане се произвежда страдание. Няма човек, който като е паднал, да не е претърпял някаква повреди. Вие сте виждали онези акробати, които вървят по въже и носят върлина. Един такъв акробат представлява триъгълник с върха надолу. Този, който играе на физическото поле, обръща този триъгълник с главата надолу, за да пази равновесие, обаче в духовния свят този триъгълник е обърнат с върха нагоре. Тои показва, че силите в човека са в равновесие. Когато сте неразположени, ако можете да обърнете този триъгълник в това състояние, както е тук на чертежа веднага неразположението ще изчезне.

Сега, на вас да не ви се вижда чудно, че когато заплаче някое дете и майката му даде една ябълка, неразположението веднага изчезва. Коя е причината. гдето изчезва това неразположение? (Формата.) Колкото ябълката е по-красива, толкова това дете повече ще се зарадва. Същото

става и в духовния свят. Тези триъгълници са форми на разумния свят.

Значи, първия път ще си представите, че вашият ум, вашето сърце и вашата воля са в съгласие и няма разногласие между тях, защото най-малкото разногласие между ума и сърцето ще причини вашето нещастие. Затова не давайте под наем ума си никому, защото като го дадете някому под наем, ще загубите равновесието. Знаете ли кога се дава под наем? Когато започнете да мислите за нещата с чужд ум. Значи, всяко нещо трябва да мине през вашия ум. Не мине ли през вашия ум и възприемете ли нещата по друг начин, непременно ще дойде падението. Вторият закон е: не давайте сърцето си под наем на никакви кираджии*. И то е същият закон. Всяко чувство, всяко желание трябва непременно да мине през сърцето ви.

Фиг. 1

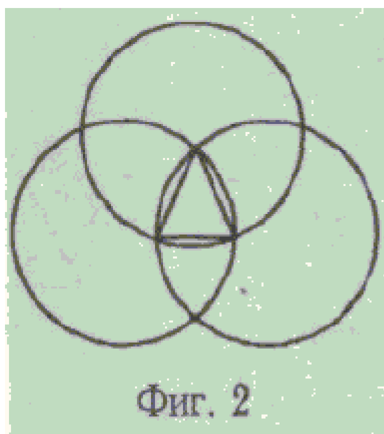
Така е и с човешката воля. Човек всяко нещо трябва да изпита чрез волята си. Аз не говоря за упоритост и своеволие. Волята — това е разумният акт.

В този вътрешен кръг ще спазвате представата за душата в своето първо състояние. Кръгът се състои от три цвята: виолетов, зелен и портокален. Виолетовата краска на кръга означава силата; зелената означава стремеж за растеж и благоденствие, а портокалената — желание за постоянно индивидуализиране. Тези три сили са в онази Божествена душа, в която се покоят чувствата. Човек трябва да има желания силни и живи към растене, правилно развиване. Портокаленият цвят показва, че трябва правилно да се индивидуализираш, т. е. вашето индивидуализиране да не се пречи никому. Например, имате изкушение; предизвикайте чертеж номер две в ума си. Тази фигура е свързана с три свята, които се намират в Божествения свят, ангелския и възвишения свят. Значи, ако предизвикате образувалия се тук триъгълник в ума си и предизвикате действието на Бога, на ангелите, на светиите, ако фиксирате ума си върху него, веднага ще привлечете тези Божествени сили на помощ и те ще ви дойдат на помощ. Законът е много прост. Първо трябва да има огнище, а после огън. Не е потребно само огнище, но и комин, за да се образува известно течение

и да се поддържа огънят.

Третата фигура представлява начин, по който може да изправите живота си. Тези линии са светове със строго определени математически значения. Сега вие, момичетата, излизате от B, вървите нагоре към B1, B2, B3...И отивате към A. В същото време излиза момче от A към A1, отива към B и се срещате в точка O.

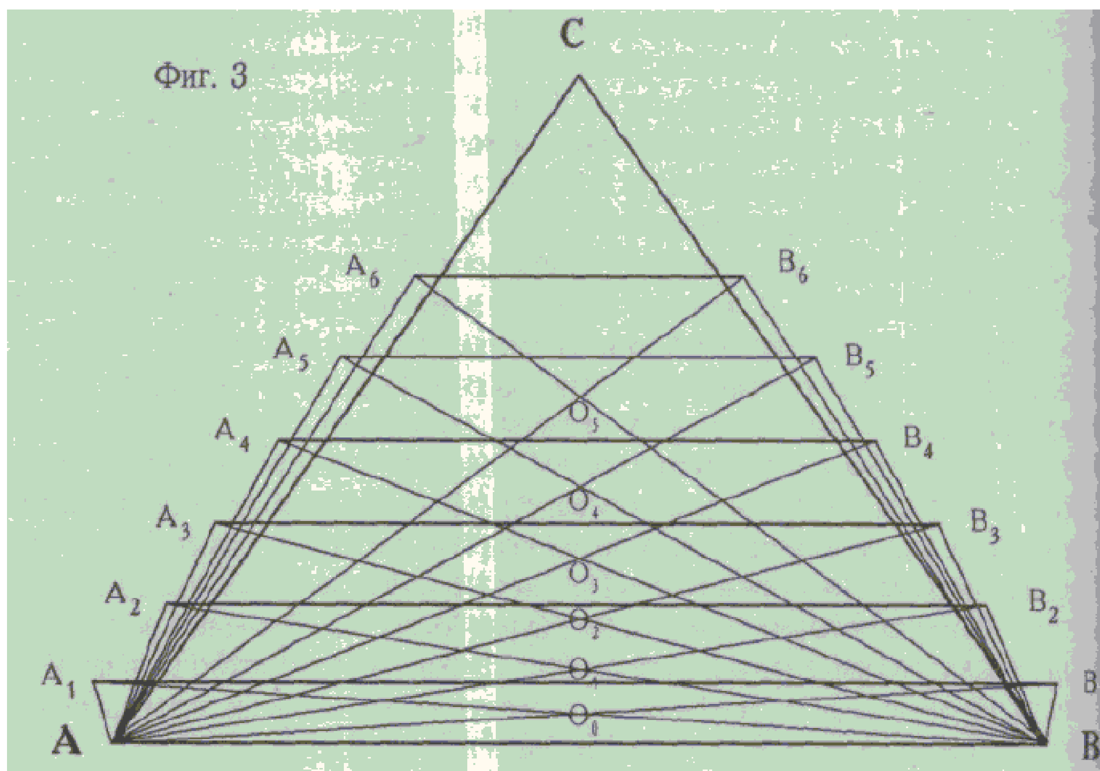
Ако вашето сърце е пълно с надежда, любов и вяра, от другия полюс излиза непременно друга душа и ако вървите правилно, то тези две души ще се срещнат и животът им ще се осмисли — няма падане. Но ако още в началото се колебаете, ще изгубите тази душа, или ще се родят всички страдания. Непременно човек трябва да спазва своята вяра и надежда и да знае, че този Път, в който е влязъл, е прав, и да не допуща никакво съмнение в Божия Промисъл. Каквито вери и да има, да знае, че е на този Божествен кораб. Може да има бурни вълни, но този кораб не може да потъне. Това са правила на великата окултна Школа. От правилното развиване на Школата ще дойде онзи вътрешен Божествен свят, където човек ще завърши своето развитие и ще дойде да помага на своите братя в точка C.

Фиг. 2

Понеже вие тръгвате от тази линия, от един център, а от другия център друг ще дойде. Ако вървите правилно, този въпрос в една година отгоре ще се развие правилно и всички мисли и желания, които ви безпокоят, ще се разведрят и нова Светлина ще дойде в душата ви; но разколебаете ли се, не само че няма да придобиете, но ще изгубите всичко. На всекиму се дава съдействие да изходи Пътя. Та като тръгвате в този Път, всички тези светове насочват своя поглед и всеки, който върви из Пътя, те го следват. Може да го извървите за една, десет, за сто, за хиляда години, но този е Пътят, който ви се изпречва. Тогава като дойдете в третата фигура, вече няма падане. Като тръгнете в този Божествен Път, няма сила, която да

може да ви извади от него. Сега, зависи как се подвизавате. Няма никаква външна причина, нито сила, която да ви отбие от Пътя. Тъй че, ако се отбиете, трябва да си кажете: „Ние сме виновни, а не външните условия на живота." Опасността е само у вас.

Втората фигура, това е Божествената душа, която помага.

Третата фигура, това е Божествената душа, която се развива.

Само да не се отклонявате. Никога да не преяждате в живота си! Радостни сте; никога, никога да не притурите повече — ще дойде обратният процес. При всяко преяждане, пренасищане от какъвто и да е характер, ще дойде обратният процес. Не желайте нито повече, нито по-малко, но толкова, колкото се дава, т.е. на това, което и е донесъл животът през деня, бъдете благодарни. Ако ви дадат много, не казвайте, че много ви е дадено. Ако ви дадат малко, пак не казвайте, че малко ви е дадено. 'Щом кажете „Много ми е дадено", утре пък ще кажете „Малко ми е сега." Ще мълчите. Кажете ли така, ще започнете ту нагоре, ту надолу. Колкото ви е дадено, толкова ви е потребно. Това е правилното мислене на тази окултна Школа.

Винаги имайте предвид чистотата и самообладанието. Двете заедно образуват цялата върлина на равновесието. Без тази върлина не може да минете никъде. Ще мислите и ще разрешавате. Това са проекти. И ще

гледате тези фигури станат живи, да ги одухотворите в себе си.

Сега вие готови ли сте да вървите смело и решително по Пътя?

- Да, готови сме!

- Без никакво колебание?

- Без никакво!

Аз мълчах, но душата ми говореше.

22 август, 1920 г., неделя, В. Търново.

* Кираджия (тур.) - наемател, съкартирант, превозвач на чужда стока (Бел. ред.)

1920_08_22 Работа за през годината
22 август, неделя, 6 ч.
„Отче наш“.
Размишление:
За преуспяването на Царството Божие в нас и около нас.
За изявяването на Силата Божия чрез нас и в нас.
Да премахне Господ всички препятствия от пътя на Своето Царство.
Лозинката.
Благославяй, душе моя, Господа.
Молитвата на Триединния Бог.
Добрата молитва.
7 ч.

РАБОТА ЗА ПРЕЗ ГОДИНАТА

Личната работа, която всеки от вас ще има през тази година, е следната:

– Ще работите върху вашето сърце;

– Върху вашия ум;

– Върху вашата воля;

– Върху вашия живот и вашето здраве.

Ще се стремите да бъдете здрави по тяло, т.е. да имате такова здраве, което да ви дава разположение.

Ще се стремите да придобиете изобилието на живота.

Ще работите върху сърцето си, за да въздигнете в него всички най-благородни чувства и желания.

Ще се стараете да внесете в ума си най-светлите мисли и ще уякчите волята си, за да бъдете твърди и решителни във всичките си добри намерения. Да вършите Божията воля, без да се колебаете.

Това е желанието на Господ. Ако вие послушате Неговия глас и изпълните Волята Му, Той ще изпрати Духа Си през годината и ще имате цялото Негово съдействие.

Онези, които се изпречват на вашия път и ви препятстват, ще изчезнат като дим.

И тъй, всяка добра мисъл, всяко добро желание, всяко добро намерение и всяко добро действие, което проникне в душата ви, в сърцето ви, в ума ви, вярвайте, че иде от живия Господ; дайте му място и ще имате благословението Му. Черпете тази сила от живота тъй, както пчелите събират нектара от хилядите цветове – тези трудолюбиви пчелички не се срамуват да събират мед и от магарешкия трън.

Божественият Закон е такъв: за добрия човек всичко е добро – за лошия човек всичко е лошо. Две мнения по това няма. Умният и добрият човек, като вземе една нечиста риза, ще я направи чиста. Как? Вие знаете: ще свари вода и ще я изпере. А лошият човек и чиста риза да вземе, ще я направи нечиста. Как? Пак знаете как.

Умният, добрият човек, като вземе неразработена земя, където растат тръни и глогове, може да направи от нея най-хубавата плодородна нива. А на лошия човек и най-хубавата градина да дадете, ще я развали.

Сега Господ ни призовава на Неговата нива, на Неговото лозе. Това лозе е обрасло с тръни и бодили и ако сме умни и добри, ще го прекопаем и изчистим. Не мислете, че днес това лозе не може да се изчисти – ако на него работят умни и добри хора, няма да минат и десет години, това лозе ще процъфти и ще даде изобилен плод.

Бъдете сега смели и решителни, трудолюбиви и работливи!

Работете не за пари, а за една Божия усмивка!

Свършете тъй работата си, та като отидете при Бога, Той да ви даде една усмивка.

Божията усмивка да бъде заплатата ви!

Това се отнася до всеки от вас. Това е материалът, върху който ще работите над себе си. Само като работите така, ще представлявате една здрава нишка от целия организъм. Докато всяка една нишка е здрава, тези хиляди нишки, събрани на едно място и преплетени добре, образуват едно въже, което не се къса. А когато всяка нишка е слаба, хилава, то колкото и да е дебело въжето, то нищо не струва. Понеже всеки от вас съставлява една нишка, всяка нишка трябва да бъде здрава. А вие знаете, че въжетата са потребни. Например, за да направим някой мост, за да впрегнем някоя кола, потребни са въжета. Някой път употребяват въжета и за бесене на хората, но ние няма никого да бесим. Въжето – това е символ на човешката

вяра.

Като работите по този начин върху себе си, вие вече ще бъдете подготвени за онази велика Божествена наука, която сега иде в света. Тази Божествена наука ще разберете, само като бъдете чисти по ум и сърце. Тя съществува от хиляди, милиони години. Господ не предава тези знания по един начин, а има милиони начини, по които Той ги предава на всяка душа. По знанията на всяка душа Той знае доколко тя може да разбере това, което ѝ дава, затова ѝ дава толкова, колкото е потребно.

Христос казва: „Като дойде Духът на Истината, Той ще ви припомни всичко, което е казано от самото начало на създаването на света и което Бог е вложил в него.“

Следователно слушайте този Дух!

Днес целия ден ще прекарате, като се разпределите на групи, отделно мъже и жени, във всяка група по 72 души.

Ще се пръснете по различни места из двора и ще размишлявате върху палещи въпроси от домашен, обществен и духовен характер, за да видите по кой начин може да работите най-добре и до какво заключение ще дойдете.

Ако при тези разисквания в ума ви се явят някои проекти, ще си ги запишете.

Въпросите ще разисквате приятелски и в най-широк смисъл – тъй както се проявява животът тук, на Земята.
В групите ще се подбирате по закона на свободата.

Това разпределение е временно – само за днес.

10–12 ч.

Групите от мъже и жени разискваха върху разни въпроси от социален, домашен и духовен характер. Всяка група разгледа въпроси, които най-много я интересуваха. Тези разисквания продължиха и следобед.

1920_08_23 Работа върху чистотата и самообладанието
23 август, понеделник, 11.30 ч., Горницата

РАБОТА ВЪРХУ ЧИСТОТАТА И САМООБЛАДАНИЕТО

Четирите картини, които виждате тук, изразяват закона за самообладанието. Този закон действа само чрез ума. Значи чрез ума човек може да се владее, затова и неговите мисли трябва да бъдат хармонични. При прилагането на закона за самообладанието трябва да знаете, че в душата на човека се коренят три велики сили, които Бог е вложил в него и които никой не може да му отнеме. Това се изразява в първата картина, триъгълник с кръг в средата – кръгът има три цвята: външният, виолетовият, представя потенциалната сила на проявлението на душата, зеленият цвят представя силата на развитието на душата, а третият, оранжевият цвят – силата на индивидуализирането ѝ. Такива души се наричат кристални. Не мислете, че тези души са горе – такива души има въплътени между всички народи на Земята. Когато в един народ има няколко такива души, те са неговият идеал, те го създават, те са душите, които се покоят в Бога.

Втората картина, три кръга с триъгълник в средата, означава светещите души. Тази светлина е присъща на самия човек и никой не може да му я отнеме – никой не може да изгаси светлината, която имате, освен вие самите. Ако светлината ви някога изгасне, знайте, че вие сами сте причина за това, а не някой друг. Тъй казва Окултната школа на Бялото Братство.

Третата картина, три преплетени кръга и два триъгълника в средата, означава души на хората на сенките, които потъват, но не се давят. Те са сегашните хора, в които доброто и злото са преплетени. Духът обича да се гмурка в материята. Шестоъгълникът показва, че духът се е гмурнал в материята. Не се бойте от никаква катастрофа – духа ви никой не може да спъне, той ще излезе навън. Усъмните ли се, вие оставате на дъното, смъртта идва. В Окултната школа не се позволява никакво съмнение в душите и в сърцата на учениците. Загнезди ли се съмнение в душите и в сърцата ви, то е отрова, която ще ви разруши. А само Бог е живот и светлина – там, където има живот и светлина, там е и Бог; там, където няма живот и светлина, там Бог не е. Затова там има и страдания, а където има страдания, има и мъчения. Но вие не се плашете от тези състояния – ако вървите по Божествения път, вашият дух е като онзи майстор-плувец, който като знае как да се гмурне в света, ще знае и как да излезе. Ако обаче вие се уплашите, ще спънете духа си и той ще остане долу под вълните. Вярвайте, че духът ви, който се гмурка под вълните, ще победи. Като ученици вие трябва тъй да мислите и тогава ще вървите право по

утъпкания път. Значи силата, която имате, никой не може да ви отнеме; светлината, която имате, никой не може да изгаси; и духа, който имате, никой няма да победи. Като вървите по този път, никаква сила няма да бъде в състояние да ви отбие от него.

И тъй, ще знаете, че причината за всичко, което става, не е никой друг освен вие самите. Никакво съмнение! Усъмни ли се някой, Белите Братя няма да му помагат.

Четвъртата картина показва истинския метод, по който човек може да се развива, т.е. пътя на неговата еволюция. Когато решите да живеете по Бога, щом излезете от Божествената Душа като мъже и жени, ще ви срещнат сродни на вас души, които ще внесат у вас подтик, сила и стремеж в света и горе, на върха на средния триъгълник, те ще се слеят с вас. Това е краят на човешката еволюция. Ако се усъмните в пътя, който следвате, вие няма да се срещнете със сродната на вас душа и животът изгубва смисъл за вас.

За да бъдете ученици на Бялата окултна школа, вие трябва да помните тези четири картини. Те са метод за самообладание на ума и затова през годината ще изучите аритметиката, математиката и геометрията. Това е един от най-добрите методи за концентрация на ума.

Сега ще ви покажа една жива картина. Ще гледате само от вратата, вътре не трябва да влизате, защото излъчванията на телата ви ще нарушат трептенията на нейната светлина – там ще влезете само със сърцето си, а не с ума си. Ще направите разлика между светлината в тази стая и светлината, която ще видите около живата картина. Светлината, която ще видите там, е фиксирана, при нея няма никакво движение. Ние обичаме чистото и възвишеното, то е стремеж на душата. Ако запомните светлината, която ще видите, тя ще ви бъде в помощ и подтик в живота. Ще влизате в Горницата само по шест души и ще стоите там по две минути.

(След изреждането на всички Учителя продължи

Този образ, който видяхте, се нарича Образ на дванадесетте добродетели. Светлината е произведена по един прост, обикновен начин, но енергията е окултна и се трансформира по определени закони. Там става бързо движение, бързо вибриране на светлината и затова трептенията ѝ не се забелязват. Ако вибрациите са слаби, ще забележите, че се отделя дим. Тази светлина едно време е горяла във вас – някога ще си спомните това.

Седемте светлини са седемте Духа около Божия престол – седемте пламъци на душата. Гледайте тази приятна чистота и светлина на живата картина да останат във вашето съзнание. Когато светлината дойде у човека до положението да не трепти, тогава тя е приятна; когато тази светлина се зароди у вас, няма да се колебаете. Тази жива картина е свързана с четирите полета на Космоса, свързана е с Рая. Нейната светлина действа успокоително на душата, повдига човека. По силата на известни закони тя пада под различни ъгли.

Като поставите в ума и сърцето си картините, които видяхте тук, нищо няма да бъде в състояние да ви разколебае.

В Писанието се казва: „Направи тъй, както си видял!" Апостол Павел, който трябваше да организира християнската Църква, беше заведен в третото Небе и по това, което видя там, той започна да учи хората.

И сега има различни начини за виждане – първо трябва да видиш, да прочетеш нещата, но необходимо е още да ги разбереш и да знаеш как да ги превърнеш, за да станат сила в душата ти.

Сега са нужни сърца. Мнозина от вас са загубили сърцата си. Знаете ли как? Когато някой отбие вадичката на водата ви, вашето сърце започва да се пресушава и вие ставате недоволни. Какво ви е нужно? Да пуснете вадичката си, за да протече в сърцето ви вода. Знания без Божията Любов правят света тягостен. Многото учене е изтезание на плътта – нали Соломон е изучавал много неща, но видял, че животът без Любов, макар и с много знания, е нищо. Колкото повече знаеш, толкова повече ще страдаш. Същото е и в света – тръгнеш с празна торба, срещнеш един гладен, друг гладен и съжаляваш, че не можеш да им помогнеш. Каква полза от това, че на гърба ти виси торба, ако тя е празна! Но ако торбата ти е пълна, ще дадеш на един гладен, ще дадеш на друг гладен и ще ги задоволиш. Това е Божията Любов, това е живият хляб. Така се разбира Божията Любов, проявена на Земята.

Между вас, между вашите души, трябва да се установи хармония – с това ще се занимавате през тази година. Няма да спрягате глагола не мога. Вие спрягате ту мога, ту не мога, ту искам, ту не искам. Като пътувах с влака от София за Търново, във вагона имаше един младеж, който много пушеше. Питам го: „Можеш ли да се откажеш от пушенето?" „Мога, имам воля, но не искам." Продължихме пътя си; след малко той каза: „Ще видите, че в 24 часа ще се откажа да пуша и до сутринта няма повече да пуша." Други двама младежи се наеха да го контролират.

Та и вие сега, хвърлете табакерата! Едни от вас ще могат да установят помежду си пълна хармония за 24 часа, други за два дни, трети за повече, а някои за цяла година.

Бог е един, Той е и като майка, и като баща, и като брат, а ти си четвъртото лице. И тъй, Бог се проявява за теб като Любов, като Мъдрост и като Истина. И на всичко това православните казват: „Вън от Православната църква няма спасение." Никаква православна църква! Аз казвам: вън от Бога няма никакво спасение – Бог е спасението в света!

Бащата и майката трябва да имат благо лице – навъсят ли се, детето познава и скърби; усмихнат ли се – то получава разположение. Човек трябва да бъде с такова лице, каквото е и сърцето му – тъй твърди великата окултна Школа. За да видите една Божествена картина, вие трябва да разбирате хубавите картини на Слънцето, за което е нужно да го наблюдавате с години. Те са съчетание на облаци и светлини и вдъхват у човека нещо велико, затова при бъдещото си възпитание вие трябва да измените формите и да ги възвърнете в тяхното първоначално положение. Формите са създадени от Бога, а ние ги изопачаваме – не трябва да разваляме това, което Бог е направил. Голямо благословение е да видиш една отворена душа.

Това е вярното учение – никакво съмнение, никакво колебание! Туй, което имате вложено във вас, е Божествено – усъмните ли се, вие замествате Божественото с човешкото. Не мислете, че пътят на един добър човек е постлан с рози – ако едни го обичат, други го мразят. На Земята засега е тъй. Но тежката карма на хората предизвиква и противоположни реакции. Щом предизвикате в ума си втората картина, триъгълника с кръг в средата, Белите Братя ще ви познаят. Те са тук. Равностранният триъгълник е основа на Бялото Братство и затова първият триъгълник в геометрията е равностранният.
Господ не обича никакво съмнение – онзи, който се съмнява, няма успех. В Писанието се казва: „Двоеумният човек е непостоянен във всичките си пътища." Божественият път е един.

За да разберете вътрешния смисъл на нещата, са нужни условия. Например, как ще познаете ценността на хляба? Ако някой гладува пет-шест дни в пустинята и после му дадат сто грама хляб и една чаша вода, той ще каже: „Сега разбрах цената на хляба."

От вас се изисква абсолютна чистота на сърцето!

Ако влезе нечист човек в стаята, където е живата картина, ще получи удар,

а ако влезе чист човек, той ще излезе подмладен. За здравите хора слънчевите лъчи са приятни, а болните получават удар от тях – противодействието на светлината произвежда слънчев удар. Онези хора, които не са готови за духовен живот, се ожесточават, а започне ли човек да живее в сянка, става като молец, като бухал.

В бъдеще ще живеете според принципи, а не според закони. В законите има противоречия – Божественият Свят се изявява според принципи, ангелският – според закони, а човешкият – според факти. Например, еди-кой си извършил престъпление – това е факт, а законът е да бъде наказан за това престъпление. Така ние съединяваме фактите със законите и тогава има връзка. Когато пък извършите добро, никой не ви хвали – вие изучавате законите на ангелите само в техния негативен смисъл и затова не успявате. А в бъдеще ще се изучават само законите за Доброто, което ще даде подтик на Доброто. В Окултната школа ще има правосъдие на добрите хора, ще се прекрати съденето на грешните, а ще бъдат съдени праведните – няма да наказваме, а ще възнаграждаваме. В Окултната школа ще действат новите закони на бъдещото общество – ние носим новото в света. Ще имаме съдии, прокурори, стражари само за добрите хора, а сегашното съдопроизводство ще напуснем. Ще питаме: „За какво ти е делото?“ „За престъпление.“ „С такива дела не се занимаваме. Ако е за добро, ще те защитаваме.“

Тези са новите мисли, които ще анализираме в бъдеще. А сега ще гледате да ходите в пътя на Белите Братя. Те ще ви срещат на всяка стъпка и ще ви помагат и съдействат през цялата година. Ако не ходите по този нов път, ще тъпчете стария път. Трябва да имате вяра в Мъдростта и в Любовта. Ако вашата душа е свързана с причинния свят, където действат принципите, там хората ще могат да се обединят. Където има закони, там няма единогласие, а където има принципи, разногласията изчезват.

Гледайте да извършите през годината всичко това, което се изисква от вас, и Белите Братя ще ви помагат да бъдете чисти, да се владеете и да не мислите, че в пътя, по който вървите, няма кой да ви посрещне. Всичко ще бъде тъй, както Бог е наредил – онези, които вървят по Божия път, ще получат всички благословения.

1920_08_23 Работа на учениците
23 август, понеделник, 6 ч.
Добрата молитва.
Размишление:
За възрастване на Божествените мисли в нашите умове.
За пробуждане на Божествените чувства в нашите души.
За освобождение от всички остатъци на нашите минали съществувания.
За приемане на Божествения живот.
Молитва на Духа.
Пътят на живота.
Молитва на Царството.
„Отче наш“.
23 август, понеделник, 8 ч.

РАБОТА НА УЧЕНИЦИТЕ

След закуската бяха дадени като предмет за разисквания през този ден следните теми:

Как се приема храната.

Как се образува кръвта.

Как се създава мисълта.

През тази година всеки ще си избере по един отрасъл от живота и ще го изучи всестранно. Например, някой от вас обича да отглежда пчели – ще изучи подробно живота им. Ако иска да държи реферат по това, трябва да има данни, които да почиват на собствени наблюдения и проучвания. Друг някой, например, има волове – да изучи защо у едни очите са с един цвят, а у други – с друг; да изучи всички техни особености. Трети пък обича градини – да се заеме да отглежда разни зеленчуци или цветя, да изучава условията, при които те най-добре се развиват, и т.н. Някои от вас може да се заемат с изучаването на планините и реките в България или с кометите, с промените на Слънцето – защо то някой път е червено, а друг път има друг цвят. Който иска, може да се заеме да изучава нещо за косите – защо капят, защо у едни са дълги, а у други къси, защо у някои рано побеляват. Друг да изучава очите - формата, големината, цвета им и т.н.

Ако не се заемете да изучите един или друг въпрос всестранно, откъслечните познания, които имате по разни въпроси, няма да ви ползват.

– Може ли още сега да се определи въпросът.

– Може и ще бъде още по-добре.

1920_08_23 Гимнастически упражнения
23 август, понеделник, 10 ч.

ГИМНАСТИЧЕСКИ УПРАЖНЕНИЯ

Първо упражнение

Издигане на двете ръце отстрани на тялото с длани надолу, на височина на раменете. След това дясната ръка се издига бавно нагоре под ъгъл от 45° спрямо раменете, а лявата се спуска надолу, също под ъгъл от 45° спрямо раменете. В това положение се приклякa шест пъти, като мисълта е съсредоточена към предната част на мозъка.

Това упражнение служи за урегулиране предната част на мозъка.

Второ упражнение

Това упражнение е също като първото, само че положението на дясната и лявата ръка е разменено, при което се приклякa шест пъти. При това упражнение мисълта да е съсредоточена към сърцето.

Това упражнение служи за урегулиране на чувствата.

Трето упражнение
Изнасяне и двете ръце назад с обърнати длани една срещу друга и гребане напред с приклякане шест пъти. По време на това упражнение съсредоточавайте мисълта си към гръбначния стълб.
Това упражнение служи за урегулиране на гръбначния стълб.

Четвърто упражнение

Изходното положение е както при завършването на предишното упражнение – ръцете са изнесени напред, към изток, на височината на раменете, с длани надолу. Лявата ръка се издига нагоре и напред, а дясната ръка се спуска надолу, като същевременно тялото се завърта леко около кръста и същевременно се правят движения като при плуване. И това упражнение се прави шест пъти, като мисълта е съсредоточена към стомаха.
Това упражнение служи за урегулиране на стомаха.

Пето упражнение

Ръцете се поставят на кръста и тялото се закрепва върху левия крак, докато

десният се изнася навън, надясно, като с него бавно се образува полукръг от дясно към ляво бавно шест пъти. След това тялото се закрепва на десния крак, а с левия се прави шест пъти същото движение, както в началото на упражнението с десния. По време на упражнението мисълта се съсредоточава към нервната система.
Упражнението служи за урегулиране на нервната система.

Шесто упражнение

Двете ръце се разтварят настрани на височината на раменете и бавно се издигат нагоре, докато пръстите им се допрат, а тялото се повдига на пръсти и в това положение полека се прикляка, като ръцете се спускат и прибират отстрани на тялото. И това упражнение се прави шест пъти. То представлява завършване на първите пет упражнения. Нарича се магнетично събличане и обличане: надолу – събличане, нагоре – обличане.

Забележка

Тези упражнения ще правите по веднъж на ден – ако се правят сутрин, е прекрасно, на обед – хубаво, а вечер – добре. Ако искате да имате добри резултати, трябва да правите упражненията много бавно и правилно, с добре опънати ръце и крака. Движението на ръцете спомага за развитието на сърцето и гърдите, а със съсредоточаването на мисълта се усилва умът. Изпълнението на всичките упражнения пък засилва волята.

Тези упражнения са едни от най-хубавите окултни упражнения; гледайте обаче те да не ви станат като една примка, а се проникнете от тяхната полза. Смятайте, че сте ги знаели някога, а сега си ги припомняте.

1920_08_23 Голям е само Бог
извънредна беседа

ГОЛЯМ Е САМО БОГ

В тази школа, в която сте постъпили, чистота и самообладание са потребни. Без чистота и самообладание не може да се постигне съвършенство.

Една от най-добрите науки за самообладанието е математиката.

Смирението пада като един метод на малките величини в математиката.

Всеки един от вас трябва да знае каква малка величина сте. Всеки е много малка величина. Велик и голям е само Бог. Ангелите са една среда за превръщане на малките и големите величини.

Вашите отношения са: първо – отношението ви към Бога. Като влизате в тази школа, не се старайте вие сами да се видоизмените, а вашето видоизменение да се извърши от Божествения Дух.

Втората картина показва, че никоя сила в света не може да спре вашата еволюция, ако вие сами, разбира се, не я спрете.
Когато дойде вашият Дух, да ви пусне във водата, да не се плашите, защото това са изпити – едно мощно упражнение на духа ви, който е във вашето тяло.

Съмнения в окултната школа не са позволени. Въпросът тук е да познаем Бога. И щом ние Го познаем, Той ни познава вече. В окултната школа не се позволява да правим зло…

23 август 1920 г.
В. Търново

1920_08_23 Големец и слуга
24 август, вторник, 6 ч.
Добрата молитва.
Благославяй, душе моя, Господа.
Размишление:
За въдворяване на пълната Божия Любов между всички братя и сестри по лицето на Земята.
За въдворяване единството на Духа.
За възцаряване между нас на Истината в нейната пълнота.
Да изпълни Господ всички Свои добри намерения, които отначало е предопределил според Своето благоволение.
Да бъдем всички верни на призванието си, да изпълним благата Му Воля с всичкото си сърце.
Да възлюбим Господа с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила.
Да възлюбим всички наши братя и сестри и наши близки, както собствената си душа.
„Отче наш".
24 август, вторник, 8 ч.

ГОЛЕМЕЦ И СЛУГА

При вас обаче така няма да бъде, а който иска да бъде големец между вас, трябва да бъде ваш слуга.

Матей 20:26

С този стих Христос определя един принцип. Той не казва, че всеки човек трябва да бъде слуга, а казва, че който иска да бъде между вас големец, трябва да бъде ваш слуга – само онзи, който иска да бъде големец, трябва да бъде слуга.

На пръв поглед тези Христови думи изглеждат малко противоречиви – как е възможно онзи, който иска да бъде големец, да бъде учтив, да стане слуга и да се унижи? Този именно е Божественият Закон: бащата и майката, които искат да станат големци, трябва първо да станат слуги. Царят и царицата не се ли подчиняват на същия закон на Земята? Ако една майка не се реши да слугува на своите синове и дъщери, може ли да стане големка? Ако един баща не се реши да слугува на своите синове и дъщери, може ли да стане големец? И наистина, по-добра слугиня от майката и по-добър слуга от бащата няма. Тъй че този закон е верен в основата си.

Тогава ние прилагаме като правило следното: всяка майка и всеки баща,

които искат да имат деца, трябва да станат слуги; всеки учител, който иска да има ученици, трябва да стане слуга.

В тези Христови думи е заключена една велика Божествена мисъл.

Кой може да слугува? Може да слугува само силният, умният, добрият човек.

Този, който иска да стане лекар, също трябва да слугува. На кого? На болните. Ще прави своите превръзки, масажи, ще трябва да разбира много добре своето изкуство като лекар, като слуга на болните. Иначе нито един болен не би повикал лекар. Сега аз виждам по очите ви, че вие всички искате да бъдете господари. Много добра мисъл имате, но Господ казва за вас така: „Кажи им да се научат да слугуват." Вие ще ми възразите: „Как така, ние не сме чували такова нещо, че трябва да слугуваме!" Не, колко пъти тази мисъл е минавала през ума ви, но вие се придържате към стария си навик и си казвате: „Все на мене ли се пада да слугувам?" Да, ще слугувате – щом искате да бъдете господари, ще слугувате; не искате ли да бъдете господари, няма да слугувате.

И тъй, който не иска да слугува, не може да бъде голямец.

Отсега нататък трябва да приложим този принцип във всекидневния ни живот – ако не можем да го приложим, няма да бъдем в състояние да разрешим един от най-съществените обществени въпроси.

Нека разгледаме този въпрос в неговата ширина. Онзи господар, който иска да има много овце и говеда, нали им приготвя сено и всякаква друга храна? Кой е онзи човек, който иска да бъде господар, да бъде знатен, голямец пред другите хора, а да не слугува на своите коне, волове и овци? Всеки овчар, всеки господар слугува на своите овци. Но щом влезем в обществения живот и започнем да се занимаваме с хората, мислим, че законът за слугуването трябва да се приложи другояче. Не, по същия начин този закон трябва да се прилага и тук.
Христос казва: „Да бъде ваш слуга."

На кои? Ти можеш да бъдеш слуга само на онзи, когото обичаш – не можеш да слугуваш на някого, когото не обичаш. Следователно под думата слуга Христос разбира голямец, защото слугуването е свързано с Любовта, а Любовта се стреми към Великото, стреми се да обхване всички хора и да ги владее. Това е желанието на Любовта.

Христос казва: „Който има този закон в душата си, той трябва да прояви и

другите стремежи на Любовта, трябва да служи на другите, които обича.“ И тъй, от Христовите думи се разбира, че истинското големство се основава на слугуването – слугуваш ли, ще бъдеш големец; не слугуваш ли, никакъв големец не можеш да бъдеш; слугуваш ли, можеш да бъдеш майка; не слугуваш ли, не можеш да станеш майка; слугуваш ли, можеш да бъдеш баща; не слугуваш ли, не можеш да станеш баща; слугуваш ли, можеш да бъдеш учител; не слугуваш ли, не можеш да станеш учител. Този закон, законът на слугуването, съществува винаги между двете противоположности: между слуги и господари, между учители и ученици, между майки и дъщери, между бащи и синове. И тъй, когато обичаме някого, ние трябва да бъдем толкова деликатни, внимателни към душата, към ума и сърцето на любимото ни същество, че да не допуснем в него мисълта, че искаме да го използваме, а да оставим в него мисълта, че сме готови да се жертваме за него – можеш ли да вдъхнеш през целия си живот в душата на някой човек мисълта, че си готов да се жертваш за него, ти си спасен; внесеш ли в него мисълта, че искаш да го използваш, ти си загубен.
Бих желал между вас да има надпреварване в изпъл¬нението на длъжността на слуги – аз ценя слугите. Сега Господ се нуждае от слуги. Първият слуга е Господ, Той иска помощници – от Господар Господ е станал слуга.

В Писанието се казва: „Синът човечески не дойде, за да Му служат, а за да им служи.“ Днес Господ не иска господари, защото и Той сам не е господар. Че и Той сам не е господар, се вижда по това, че ако беше господар, светът щеше да отива напред. А понеже светът е оставен сам да се управлява, затова е разбъркан. Ако ме запитат кога ще се оправи светът, ще отговоря: когато напуснете постовете на големство. И тъй, когато всички хора напуснат знатните си постове, когато слезнат от тях и започнат да работят като Бога – като слуги, – светът ще се оправи и с това въпросът ще се разреши. Тази е мисълта, която Христос е вложил в този стих за разрешаване на обществения въпрос. Кога ще изчезнат страданията? Когато мъжът стане слуга на жена си и жената стане слугиня на мъжа си; когато братът стане слуга на сестра си и сестрата – слугиня на брат си; когато господарят стане слуга на слугата си и слугата стане слуга на господаря си. С това въпросът е разрешен – по туй две мнения няма, няма никаква друга философия, никакъв друг път. Този е единственият метод, по който можем да разрешим принципиално въпроса. Ще запитате как – викат те на гости на обяд или на вечеря; онзи, когото обичаш, остави да седне на първото място, да се нахрани, а ти седни на последното място. Ето как се разрешава въпросът. Първо трябва да се нахранят слабите, а после силните. Този закон е в сила и в Природата – кой може да минава през малките дупки: големите хора или малките буболечки? Понеже за

големите хора Господ оставя голямата врата, Той отваря тази врата най-после – първо отваря малките врати, за да минат най-малките, след това постепенно отваря по-големите врати и най-сетне отваря най-големите и през тях минават най-големите. Законът е същият и когато едно здание се разрушава – щом започне да се руши, първо се отчупва от него едно парченце, после второ, трето, докато цялото се разруши. И при изграждането на зданието действа същият закон – първо се поставя един камък, после втори, трети, докато се изгради цялото здание.

Този въпрос искам да разрешим по принцип, а именно, да решим да бъдем слуги, за да сме заедно с Господа. Старайте се да се избавите от онова голямо честолюбие, което имате. Вие казвате често: „Как така мене да обидят – мене, който имам толкова знания и който съм от такъв знатен произход!“ Ти окачи честолюбието, произхода и знанията си на гвоздей и се покажи пред хората такъв, какъвто Бог те е създал – всичко останало са панделки, то не е съществено, днешните ти знания утре ще бъдат невежество. Защо ние, съвременните хора, които си мислим, че много знаем, досега не оправихме света, не оправихме живота си?

Когато говоря за едно, за друго, мнозина казват: „Ние това го знаем.“ В себе си им отговарям: „Нищо още не знаете!“ Докато не придобиете в себе си онази сила, чрез която да се поляризирате, да възстановите вашия мир, да намирате удовлетворение в служенето и да смятате за привилегия оказването на една малка благосклонност към когото и да е, дотогава не можете да кажете, че знаете нещо. Да кажем, че вървите по пътя и срещнете някой беден старец; той трепери и не може да си вържe обувката, а вие не му обръщате внимание, това ви се вижда дребна работа, защото в този момент вие решавате някой важен въпрос за братството и равенството. Не, ще оставите настрана въпроса за братството и равенството и ще се спрете да вържете обущата на този старец. Постъпите ли така, въпросът за братството и равенството е решен, а отминете ли стареца, без да му помогнете, въпросът не е решен.

Сега ще се обърна към вас, мъже и жени, за да ви обясня как разваляте Любовта. Любовта винаги изисква служене. Двама млади, момък и девойка, си приказват сладки думи. Момъкът казва: „Ти си моят ангел, ти си смисълът на живота ми, само с тебе има живот, радост, а без тебе ще се самоубия.“ Тя казва същото: „Ти си за мен ангел, без тебе не мога да живея.“ И тъй, докато се оженят, чуват се думите „ангелче“, „гълъбче“, „Иванчо“, „Марче“. Оженят ли се – няма вече „ангелче“, няма „гълъбче“ а „Иване“, „Маро“. Питам, защо дойде тази вътрешна промяна, къде отиде този ангел? Ангел значи слуга. А като кажеш Иване, това показва, че този Иванчо, ангелът, сега е станал господар. Тези двама не са се обичали. Защо

се разваля Любовта? Защото като се съберат мъж и жена да живеят заедно, те започват да виждат недостатъците си. Жената не влиза в положението на мъжа си и постоянно му казва това да донесе, онова да донесе и той чува само: „Донасяй, донасяй!“ А той пък си мислил, че като се ожени, тя ще го направи щастлив – той не се е оженил, за да ѝ слугува, а тя да му слугува. И жената казва, че не се е оженила, за да слугува, а за да ѝ слугуват. И тъй, щом се оженят, картите излизат наяве – оженили се не два ангела, не двама слуги, а двама големци. Ето къде е грешката. Бих желал двама души да се оженят като слуги в отношенията си – само тогава може да се очаква живот между тях. Оженят ли се като господар и господарка – да те пази Господ от такъв дом! От такова семейство ще се народят господарки и господарчета; първото и второто господарче ще започнат да си дърпат косите едно на друго. А ако се оженят слуги и слугини, ще се народят слугинчета, които ще си живеят добре и ще казват: „Сега разбираме закона!“ Господ казва: „Сит съм вече на господари и господарки, на техните женитби и раждания на господарчета. Отсега нататък искам да се женят слуги и слугинчета.“ Това ви казвам в пряк смисъл. Първото господарче, което се роди в един дом, всички го обичат и майката казва: „Моето ангелче!“ Но детето ѝ се обръща и я ухапва. Казвам: който хапе, той не е ангел, а господар. Знаете ли кой е първият господар в света? Първият господар в света е вълкът. Той овце не пасе, не оре, не сее, а казва: „Аз съм господар“, и тръгва от кошара на кошара, от стадо на стадо: „Аз съм бирник!“ Защо вълкът е пословичен като вълк? Защото е първият господар в света. Тази мисъл аз употребявам и в пряк, и в преносен смисъл. В пряк смисъл означавам идеята тъй, както си е, а в преносен разбирам онова вътрешно разположение на човека, когато той иска да използва мислите и чувствата на когото и да е, както вълкът използва жертвите си.

И тъй, едно от качествата на слугата, тъй както е сложена тази дума в българския език, е да научи онзи велик закон на изпразване, да знае как да се изпразва. Нали онзи, който отива със стомна за вода, трябва първо да изпразни стомната и после да налива вода в нея? Всеки човек, който иска да служи на Бога, трябва да знае първия закон: да изпразва сърцето и ума си от всякакви лоши мисли и чувства. Обидил те някой, обърни стомната си: кът... кът... кът... И като я изпразниш, тури в нея Божествени чувства. Оскърбил те някой – обърни сърцето си надолу. Знаете ли, че сега, във физическия свят, сърцето е обърнато нагоре? Когато влезеш в една Окултна школа, първото нещо, на което там ще те научат, е да се изпразваш. Когато изпразнят ума ти, ще почувстваш, че нищо не знаеш; когато изпразнят сърцето ти, ще почувстваш, че никого не обичаш. Но това е само привидно – като изпразниш ума си, ти ще го поставиш на онзи чучур от Божествени мисли, от който ще се влеят в ума ти висши Божествени идеи; като изпразниш сърцето си, ще го туриш пред

Божествения чучур на чувствата и ще изпиташ вливане на Божествени чувства, на велик живот.

Бих желал от вас, като ученици на Окултната школа, да обърнете сърцето си надолу и да го изпразните – острието на сърцето, което представлява върха на един триъгълник, трябва да се обърне нагоре, а основата да остане надолу. Питам ви: каква полза ще имате, ако държите в сърцето си с години едно горчиво чувство? Няма да имате абсолютно никаква полза. Представете си, че някой ви е обидил и вие ставате сутрин с мисълта: „Ех, как кръвно ме обиди, аз никога няма да му простя!“ На втория, на третия ден повтаряте същото. А какво е това? Цяло идолопоклонство, в което цялото ви същество, цялото ви битие се огорчава. Аз казвам: на мене такива богове не ми трябват, нека моят олтар остане празен. Вместо да туряш в сърцето си този, който ти е направил зло, тури този, който ти е направил едно голямо добро, и кажи: „Господи, Ти ми направи едно голямо добро и аз съм готов да направя за Тебе всичко.“ Турете Христа на същото място, възприемайте Христовия Дух в сърцата си, възприемайте Христовите мисли в умовете си и от нищо друго няма да имате нужда. Когато Христос дойде пред вашите сърца и похлопа, Той ще ви запита: „Вашите стомни празни ли са или пълни, вашите умове празни ли са или пълни, вашите сърца празни ли са или пълни?“ Когато момъкът дойде да иска някоя девойка, той я пита: „Твоето сърце свободно ли е или не?“ – пита я дали сърцето ѝ е празно, или е пълно. Кои моми се женят? Тези, на които сърцата са празни. Девойката отговаря: „Свободна съм, моето сърце е празно.“ И Христос сега ви пита: „Сърцата ви пълни ли са или празни, т.е. свободни ли сте или не?“ (Отговарят: „Празни.“) На мене няма защо да ми казвате, с мене няма да разрешавате този въпрос. Утре, утре вие ще го решите, защото утре ще ви хванат като говеда. Всички хора, на които сърцата и умовете са пълни, са говеда – който не иска да е говедо, сърцето и умът му трябва да бъдат празни. Окултистите казват така: „Когато в сърцето има едно желание, това желание е една спънка за ученика и то ще го въведе в грях.“ Имаш желание да станеш богат, да се осигуриш – това желание ще стане причина да вложиш в него живота си и с 10-15 години ще останеш назад; ще желаеш, ще желаеш, докато дойде някой и те обере. Че в Русия имаше милионери с по четири-пет милиона рубли, но сега са избягали от Русия като последни бедняци. С тези пари те осигуриха ли се? Христос им показа, че са вървели по кривия път. Чудно ви е, когато казвам, че хората трябва да слугуват, и то безкористно – свещениците протестират и казват, че заплатите им са малки, не могат да проповядват без пари. Хубаво, свещениците взимат по 500 лева, ами владиците, като взимат по 8000 лева, проповядват ли безплатно? Следователно въпросът не е в парите, а има друго нещо, което спъва хората. Че това е така, вижда се от следния факт: Един германски проповедник бил известен със своето

красноречие в проповедите си. Един ден кралят, чийто любимец бил проповедникът, издал заповед да се увеличи заплатата на проповедника, за да може той по-често да проповядва и словото му да се чува по-надалече. Но кралят забелязал, че при тези условия проповедите започнали да се чуват все по-рядко. Запитал за причината на това и министърът му отговорил: „Ваше Величество, трябва да знаете, че когато петелът затлъстее, не пее.“ Която и селянка да запитате, ще ви отговори, че петелът, като затлъстее, не пее. Англичаните казват: „Лоша поличба е, когато петелът не пее!“

Христос предсказа на евреите как могат да се повдигнат като народ, а именно, когато книжниците и фарисеите възприемат Неговото учение. Българите сега разрешават същия въпрос. Христос днес пак им казва: „На този народ не са нужни попове, владици, господари, а слуги – слуги са му нужни.“ На този народ трябват попове-слуги, учители-слуги, министри-слуги – навсякъде има нужда от слуги, слуги... Такъв е законът на ангелите, такъв е законът на Бялото Братство, което сега ръководи света. Всички Бели Братя, всички ангели на небето изпълняват този велик закон. Когато отидете в техния свят, ще забележите, че най-умните, най-възвишените, най-благородните работят най-много и заемат най-долните места. Днес църквата очаква Христос да слезе на Земята облечен в мантия, с хубави одежди и с меч в ръката, та всички да Го видят – че ако така си представят Христа и ако тъй Го очакват, германският император през 1915 година не беше ли този Христос? Не е този начинът, по който Христос ще слезе в света. Никой цар, никой философ, никой свещеник или владика, който върви по този обикновен път, не може да внесе нещо ново в този свят. Ако днес Христос дойде в света и се присъедини към една попска процесия от 10-15 000 попове, знаете ли къде ще Го намерите? Ще Го намерите последен, на края на цялата процесия, защото поповете са господари и проповядват, че Господ бил такъв, че бил онакъв. Тези свещеници нищо не знаят. Например, те често произнасят: „Благословен Господ, Бог наш!“ А аз казвам: Господ не може да бъде благословен за този, който не знае да работи – Той може да бъде благословен само за този, който знае да работи. Благословен е този Господ, Който живее в сърцата на майки, бащи и слуги, които знаят да слугуват.

Като ви говоря върху този стих, не искам да правите усилия за прилагането му, не искам изкуствено да го прилагате, а служенето да идва от едно вътрешно чувство, от вътрешно подбуждение. Никому не казвайте „Аз съм слуга“, а вашият живот и делата ви да показват, че сте слуги. Аз съм виждал много дъщери, които, след като са работили вкъщи, започват да се оплакват и да казват: „Е, много работих, пришки ми излязоха на ръцете.“ Пришките обаче не са признак, че човек е много работил.

Поставете една селянка и една гражданка на една и съща работа – селянката ще работи десет часа и няма да ѝ излязат пришки, а гражданката ще поработи петнадесет минути и ще има пришки на ръцете си. Ако съдим по пришките, ще излезе, че гражданката е работила повече от селянката, а това не е така, туй не е правилно. Правилно е да се ръководим от онова велико чувство на удовлетворение, което ние изпитваме, когато сме работили. Само по този начин между нас ще се въдвори братството. Да не казваме: „Ама онзи не слугува!“ Не, вие ще разрешите правилно въпроса за себе си, като се запитате: „А аз слугувам ли, показвам ли качества на слуга?“ Как ще познаем, че един художник е добър? Ще разгледаме работата му, ще го накараме да нарисува една картина и след като я нарисува, ще се произнесем дали тя е добра или лоша. Когато кажем за някого, че е музикант, произнасяме се, че е такъв, само след като сме го чули да свири и в свиренето му има пълна хармония. Така постъпваме във всички случаи, когато даваме преценка за нещо. Например, жените казват, че мъжете трябва да се поправят – не, жените трябва да се поправят. Мъжете пък казват, че жените трябва да се поправят – не, мъжете трябва да се поправят. Ще запитате кой по-напред трябва да се поправи – който се надпреварва да стане слуга. Като излезе от реброто на мъжа и видя, че няма много знания, жената пожела да има знания и затова продаде своята чест – за големство тя продаде честта си в рая, и то само за една ябълка! Вие ще се оправдавате, че тя била излъгана и т.н. – не, първата ваша майка, тази първа кокона в рая, беше там господарка и не беше научила закона на слугуването. В първоначалния език думата Ева значи наука за малките величини – Господ ѝ беше определил да изучава науката за малките величини, но тя не беше доволна от това и каза, че ще изучава големите величини и ще покаже на този хапльо, от когото е направена, че не стои по-долу от него. Но и двамата излязоха от рая.

Вие сте женени, аз не съм, но ще ви кажа какво е вашето състояние, като се ожените. Оженват се двама млади и след една седмица всеки от тях иска да бъде господар и казват: „Я да видим сега кой петел ще пропее.“ Изпокарат се и помежду им започва психологическа битка. След това пък започва примиряване – той иска извинение, тя също, прощават си. Мине малко време и пак се скарат, помежду им няма мир. Защо? Защото и двамата искат да бъдат господари в къщата. Жената казва: „Как така, при майка си бях слугиня, а тук искам да бъда господарка!“ Не, тази жена именно при майка си е била господарка – майката и бащата работят, а тя господарува. А сега тук, при мъжа си, тя ще бъде слугиня. Затова, като се оженят, жените ще трябва да плюят на ръцете си, да се запретнат и да кажат: „Ела, Господи, на помощ, ще бъда тук слугиня и започвам работа.“ Същото да кажат и мъжете. Аз искам и вие, като ученици на Окултната школа, да си

плюете на ръцете, тъй както и аз съм си плюл на ръцете, и да бъдем всички слуги на Господа.

Слугата не трябва нито да преувеличава, нито да омаловажава задачите, които господарят му е възложил. Когато утешаваш някой свой брат, кажи му: „Братко, аз зная защо си нещастен – не си научил закона на слугуването, а искаш да бъдеш господар." Когато утешаваш сестра си, кажи ѝ: „Сестро, ти си нещастна, защото не си научила закона на слугуването, а искаш да бъдеш господарка." Слугуването е нужно, но то трябва да не се налага, а да става доброволно. Ако вие постъпвате според това правило, 95% от нещастията ви ще изчезнат. Този велик закон, законът на слугуването, се състои в следното: когато ние духовно възприемем да носим Любовта и всичко понасяме с Любов, Господ идва в нас – Любовта е съзнателна, тя прониква навсякъде, тя ще започне да ти говори, тя е Бог. Аз не ви говоря, за да ви утешавам – вие можете сами да направите опит и да проверите това. Разтворете сърцето си и вложете в него Любовта; тогава Господ ще започне да ви говори тъй ясно, както никога досега не ви е говорил. Той ще ви каже: „Ето как ще стане това, тъй направи, ето как се слугува!"

Представете си, че вие вървите в Христовия път и видите, че някой богаташ раздава имането си и започва да слугува на човечеството. Вие казвате: „Ето един от добрите слуги." Направете и вие същото, станете и вие слуги на човечеството, щом харесвате делата му. Аз не говоря за материалното, а за това, което имате във вашия ум, във вашето сърце и във вашата воля; всичко това трябва да поставим в услуга на Царството Божие, на това ново дело, което Господ носи в света, за да изпълним благата Му Воля. Именно като слуги ние няма да напуснем положението си, няма да мислим къде сме – където и да сме, ще ни бъде все едно. Каква разлика има между един слуга-разсилен при някое министерство и един слуга при някой земеделец? Кой от двамата е в по-добро положение? Аз бих предпочел да бъда слуга на нивата или в някоя градина, защото там въздухът е чист.

И тъй, ангелите и светиите са първите слуги. Те не са облечени с мантии, с великолепни одежди, но са най-добрите работници. Тези ангели ще намерите между учените, ще ги намерите между всички мъже и жени, които утешават нещастните и им казват: „Не се бойте, Господ е между вас, Той ще ви успокои!" Те ги утешават, а Господ им казва: „Аз съм тук, Аз ще уредя работата." Единственото нещо, което Господ прави сега, е, че изпъжда навън господарите – т.е. не ги изпъжда от света, а им казва: „Вие си стойте, не се бъркайте в нищо, ние ще ви нахраним." Той ще им даде една голяма трапеза, ще им постави леген с вода да се измият, ще им изчисти обувките, ще им сготви и ще ги пита: „Готови ли сте сега за

трапезата?“ Тъй гласи Новото учение. И тъй, слугите няма да изгонят господарите, а ще им кажат: „Братя, вие като господари ще стоите на трапезата, а ние ще ви прислужваме.“ Това е учението, което Христос иска за вас. И днес вече Христос иде, но не иде за господарите на този свят, а иде за слугите. И като дойде, Той няма да пита къде са учителите, свещениците, владиците, господарите, а ще пита къде са учениците на Новото учение, слугите. На първите ще даде фелони, корони и ще ги постави отвън, в чакалнята. И тъй, щом си господар, щом си владика, проповедник или някое голямо величие, ще останеш в чакалнята, а щом си ученик, щом си слуга, ще бъдеш при Господа. Тази мисъл ще схващате правилно и ако мислите така, ще разрешите радикално този въпрос, та като дойдете догодина отново тук, да не питате вече как ще се оправи тази работа. Този е единственият път, по който ще може да се оправи, друг път няма. Този е законът, който Христос е положил в света. Майките от хиляди години са започнали да го прилагат – и всяка майка започва добре.

Някои казват: „Тежка е тази работа, досега сме били слуги, а и в бъдеще пак да слугуваме!“ Станете господари! И за господари има места – и то за тях има почетни места. За господарите има определени портфейли като за министри и се назначават с указ, а за слугите няма никакво назначаване. На господарите ще плащаме, а на слугите няма да плащаме нищо, но за тях има друг закон – на всеки, който слугува, ще дадем една целувка. А на господарите ще кажем: „Добре дошли, господа, заповядайте, вие сте от знатен произход, богат, учен човек сте, философ, и заслужавате нашите почитания, уважения, но не и целувка.“ А на слугата ще кажем: „Братко, ти си от нисък произход, заповядай една целувка!“

И тъй, две неща раздава Христос – на богатия и от знатен произход раздава пари, а на слугата с нисък произход дава една целувка. Не се отчайвайте! Който иска пари, да стане господар, а който иска да работи без пари, да стане слуга! Комуто животът е дотегнал и иска да стане господар, да заповядва на трапезата, а който не иска да почива – слуга да стане. Това са принципи, които можете да приложите буквално. Като се срещнете, надпреварвайте се да си отдавате един на друг почит; на такава велика работа обаче е способен само слугата. Сегашните деца аз смятам за господари – майката кара детето си да се ръкува, да целува някому ръка, а то не ще, мръщи се; майката казва: „Моето ангелче!“ Какъв стар господар е то! Някои деца често си надуват устата, бузите, а родителите им ги питат защо правят така. На родителите нищо не казвам, но си мисля: стар господар е това дете! Това дете, като се надува, казва: „Голям съм аз, имайте за мене по-добро мнение!“ Такива грешки има и при духовните сестри. Някои от тях, за да покажат, че не са слуги и че много знаят, надуват се – и мъжете също се надуват. Самото надуване е една негативна

мисъл – щом започнеш да се надуваш, ти си негативен, мислиш си, че нямаш това, което трябва да имаш, и започваш да се демагнетизираш. За какво да се надуваме? Ако у мене живее Любовта, има ли нещо по-хубаво от това? Какво е Любовта? Любовта е Господ, а Него търси цял свят. И тъй, ние трябва да възприемем в себе си Любовта, този жив Господ, и да Му станем слуги или да служим заедно с Него. Така ще научим великото изкуство да се обичаме. Но обич не може да има без слугуване – ти не трябва да гледаш грешките на този, комуто искаш да слугуваш, ще се правиш, че не ги виждаш, и ще го обичаш. Любовта е като водата, тя казва: „Нищо, ти влезе при мене малко нечист, но като постоиш в тази вода, ще се изчистиш.“ Казват за някого: „Не виждате ли колко е нечист!“ – Нищо, водата като дойде, той ще попадне в нея, ще постои малко и полека-лека тя ще го изчисти. Не смятайте никого за непоправим, защото в Божията Любов всичко е чисто, стига да имаме търпение. Срещна ли ви надути, ще зная, че сте господари, не сте ли надути – слуги сте. Някои казват: „Дотегна ми вече да слушам какво било Любов.“ Тогава не си разбрал какво е Любов. В света има 35 милиона начини, по които може да се определя и произнася думата Любов. Ще ви покажа някои от тези начини. Когато произнасяме думата Любов, трябва да проникнем и обхванем всичко с целия си ум и с цялото си сърце, трябва да се научим да произнасяме правилно звуците. Щом се научим да пеем правилно, хората ще ни харесат, но когато пеем и мислим какво впечатление ще направим, съзнанието ни се раздвоява. Следователно, когато любите, отхвърлете всяко съмнение – когото и да любите, той заслужава вашата Любов, защото вие любите Божествената душа в него. Никога не казвайте: „Съжалявам, че го обичах.“ С това вие нищо не сте изгубили, а и вие, и той сте спечелили. Ще направя едно сравнение, от което ще видите каква трябва да бъде вашата Любов. Да допуснем, че Любовта е Божествен огън, в който всички материали се разтопяват. Вие ми казвате: „Аз имам този Божествен огън в себе си.“ Аз започвам да го изпитвам. Донасям една сламка и я поставям в огъня – тя изгаря. Хубаво. Поставям една клечица – и тя изгаря. Поставям олово – и то се разтапя и изгаря. Поставям желязо, сребро, злато – не се разтапят. Казвате: „Моята Любов е Божествена.“ Ако е Божествена, тя ще разтопи всичко в себе си – Любов, която не може да топи и изпарява желязото, не е Любов; Любов, която не може да топи и изпарява среброто и златото, не е Любов. Божествената Любов трябва да стопи и изпари всички мисли и желания, които са направени от желязо, сребро и злато. Това е учението за слугуването. Ако нашата Любов може да стопи желязото, среброто и златото, ние ще бъдем носители на Новото учение. А кой огън може да топи тези труднотопими метали? Само огънят на слугата. Огънят на господаря не може да стопи желязото, среброто и златото. Слугата няма пари, беден е. Защо? Защото под неговия огън всичко се топи и изпарява. Че как ще се задържат при този огън парите?

При този огън всички мисли и желания от желязната категория ще изчезнат и ние ще бъдем готови да служим на Господа. Аз имам добро мнение за слугите.

И тъй, дадох ви един метод как да се лекувате – ако на сърцето ти е тежко, имаш много желязо; ако не си доволен от живота си, имаш много злато; ако мислиш, че нямаш знания, имаш много сребро. Ще запитате: „Как тъй?“ Дайте някому един лев. Първо той ще бъде доволен от него, но после ще поиска да има два лева, след това три, четири, пет, шест лева и така нататък, като през цялата година ще трупа и ще заприлича на натоварено магаре. Като се върнете при Баща си на онзи свят, знаете ли какво ще каже Той? Той ще каже: „Повикайте моя син господар! – Е, синко, какво прави на Земята? Събираше златни монети, забогатя, нали? Турете този мой син на трапезата, той е благородник.“ След това Господ казва: „Повикайте сега Моя син слуга.“ Влиза слугата. Господ го пита: „Какво прави на Земята?“ „Е, Татко, всичко изхарчих, колкото злато и сребро ми даде, всичко изядох и похарчих.“ Бащата казва: „Доведете ми най-хубавото теле, да ядем и да се веселим.“ Тогава идва онзи син от нивата и като вижда това угощение, казва: „Как така, аз цял ден работя на нивата, а за този се правят такива угощения!“ Надува се, сърди се. Бащата казва: „Аз за този, бедния си син, само едно теле заклах.“ Такова е разрешението на въпроса. Този, който е слуга, за него само едно теле ще заколят и ще яде, а за брата- господар ще има и къща, и ниви, и пари. Братът-господар казва: „Да знаете, че аз съм господар.“ Малкият брат-слуга казва: „Тъй, братко, каквото кажеш, тъй ще стане.“

И тъй, сега Христос се обръща към всички вас и казва: „Вие, Мои братя-господари, които работите на нивата, и вие, Мои братя-слуги, които сте изяли всичко и се връщате при Баща си, готови ли сте да носите Моето учение?“ Аз вярвам, че мнозина от вас са готови, но престанете вече да се надувате. Казват за някого: „Хлътнало му е лицето.“ Да, а после се надуе – гайдичка е това. И тъй, в бъдеще господарите ще бъдат гайди, а слугите ще бъдат играчите наоколо. Богатият, господарят, ще свири с гайдата „виу-виу, виу-виу“, а слугата ще скача „троп, троп, троп, троп.“ Тъй ще се оправи светът. И слугите, и господарите ще бъдат на мястото си. Това е фигура.

И тъй, в Новото учение ще има място и за господарите, и за слугите. Ако си господар, ще бъдеш гайда, ако си слуга – хоро ще играеш. Хора ще се играят, ще се въртят и така светът ще върви.

При вас обаче няма да е така: „Който между вас иска да бъде големец, нека бъде ваш слуга.“ Онова, което тук сега не засегнах, вие сами ще си го

разрешите през годината.

25 август 1920 г., сряда, 6 ч.

Добрата молитва.
Благославяй, душе моя, Господа.
Пътят на живота.
Ще се развеселя.
„Отче наш“.

1920_08_30 Първоначален език
извънредна беседа

ПЪРВОНАЧАЛЕН ЕЗИК

Няма Любов като Божията Любов. Божията Любов не прилича на човешката. Кога поетът създаде известна творба, усеща любов, ала това е любов на ума, а не е Божествена любов. Влюбената мома също изпитва любов, ала то е любов на сърцето. Войникът проявява любов на бойното поле, ала неговата любов е любов на волята. Майката люби своите рожби. Любовта е любов на душата. Съдията, когато съди и раздава правда, също проявява любов, но тя е любов на духа. Ала Божията Любов е синтез и съзвучие на всичко, тя е едновременно любов и на ума, и на сърцето, и на волята, и на душата, и на духа, а тялото трябва да бъде послушен слуга на Божествената Любов. Когато тя се всели в човека, служи за проява само на доброто във физическото поле. Човек може да прояви тази любов с каквото и да е действие – било с ръка, като помогне някому, било с език, като каже някому блага дума и т.н. Когато Божествената Любов се всели у вас, във вашето сърце, във вашия ум, във вашата воля, във вашата душа и във вашия дух, ще затрептят в хармония със сърцето, ума, душата и Духа на Бога. Това е първи превод: когато Божествената Любов се всели у вас, сърцето ви ще бъде в съгласие със сърцата на всички ваши братя, умът ви в съгласие с умовете на всички ваши ближни; волята ви, душата ви, духът ви ще бъдат в съгласие с ума, волята, душата и духа на всички – това е вторият превод; и третият превод ви давам: сърцата на всички ваши братя ще бъдат в съгласие с вашето сърце, с ума ви, с волята ви, с душата и с духа, всички с всички ще бъдете в съгласие, ще бъдете едно.

Животът се проявява напълно в любовта. Това, което сега хората наричат любов, не е любов. Това, което хората сега наричат живот, не е живот. Те се стремят към земно имание и затова животът им губи смисъл. Животът е движение. Всичко, което се движи, крие в себе си начало на живот. Началото на движението е първата стъпка на живота. Когато този живот начене да се съзнава, имаме втората стъпка. После настъпва усещание на живота, това е третата стъпка. След чувствуванието идва радост. Радостта е четвърта стъпка. А петата стъпка е използуването на радостта за растеж.

В четири посоки се проявява животът: ум, сърце, воля и душа, а центърът им е Духът. Живата природа – това е Божието тяло. Бог е най-великият автор.

Всички, които пишат, правят повече или по-малко верни преводи от великата книга на Твореца. А понякога тия преводи са толкова далеч от

първообраза, че от него ни помен не остава. И когато ние четем каквито и да било преводи, ще се силим да ги сверим с първообраза и тогава ще вадим заключение. А трябва да научим живия език на Бога и Неговата жива реч. И за това ще трябва да започнем с азбуката. Някои ще кажат: „Пак ли от азбуката ще почнем?“ Да, пак от там, защото то е началото и защото вие всички сте забравили вашия първоначален език. Вие всички сте добри ученици и когато догодина дойдете, искам всички да знаете поне една дума от този език, инак ще седите отвън. Вътре достъп не ще имате, защото апостол Павел казва: „Ако говоря с Человечески и ангелски езици, а любов нямам, нищо не съм.“ Може да изучите много езици, и стари, и нови, и добро е, ала най-важен е живият език на природата. В областта на истината всичко е точно и строго определено.

На земята всяко твърдение има и отрицание. Ако кажем за пример „мога“ за нещо, това говори, че има и друго, което не можеш. Речеш ли пък за нещо „не мога“, с това твърдиш, че го можеш и по друг начин. В Божествения свят „мога“ и „не мога“ имат съвсем друго значение. Докато имате любов, „не мога“ значи „не съм способен да върша зло“. То е като страж, който варди и казва: „Не можеш излезе през вратата, през която аз съм те пуснал.“ А когато речеш „мога“, значи „мога да се жертвувам за своите братя и сестри“. „Мога“ и „не мога“ – това са два велики ангела пазители на две порти. „Мога“ е отпред и казва на грешните: „Мога да ви отключа да влезете“, а „не мога“ – „Не се излиза през вратата, през която си влязъл.“

Сега ще ви кажа как може да се развият хубавите неща. Когато отидете нейде на гости, сложат ви хубава баница и вие ядете с услада, ала за да ви задоволят, започват да ви принасят какви ли не неща, та вие ядете и преяждате, и започвате да мислите за претрупания ви стомах. Та вие ще оставите всичко друго и ще гледате само хубавата баница, ще мислите само за Божията Любов. А знаете ли как се прави баница? Преди всичко баница не могат да направят стари хора. Хубава баница ще направи пъргава млада невеста. Тя ще очисти хубаво нощвите, да не остане нищо от старото, ще отсее чисто брашно, ще донесе чиста вода от чучура, ще я стопли (баница, със студена вода замесена, аз не ям), па ще вземе прясно масло, прясно сирене, мляко и ще замеси баницата. Така и вие трябва да се научите да правите хубави баници и като свърна къде вас, ще искам да ме гостите с хубава баница.
Вие сте 40 души, значи 40 баници съм осигурил. Сега вам остава вие да се осигурите с баници, като си отидете.

Когато говоря за баница, това е образ. Вие ще отбулите символите; като направите превод, ще видите що значат нощвите, брашното, водата,

маслото, сиренето, млякото и солта. Днес е понеделник, днес на Луната е денят. Това показва, че преди да захванете баницата, ще трябва хубаво да си изчистите нощвите. Все, що е старо и изхабено, да се изхвърли навън. Днес не можете меси баница, а само ще сторите приготовление. Утре е вторник, ден на Марса, значи можете Да месите. Марс означава воюване, ала не така, както днес людете се бият. Самото мачкание на тестото – месенето – е война. Така ще направи всеки от вас своята хубава баница.

30 август 1920 г., преди обяд
В. Търново

1920_09_12 Аз ви избрах
извънредна беседа

АЗ ВИ ИЗБРАХ

Учителят прочете 15 глава от Евангелието на Йоана: „Аз съм истинната лоза и Отец Ми е земледелецът."

Ще направя едно малко пояснение върху думите на 16 стих: „Не избрахте вие Мене, но Аз вас избрах и поставих ви да идете и вие и да принесете плод, и плодът ви да пребъде, щото, каквото поискате от Отца в Мое име, да ви даде."

Думите „избрах ви" са понятни, отивате в един магазин и избирате. Който плат си харесате, него вземате или когато избирате и харесвате къща и т.н. Значи и Господ, когато избира хората, избира когото хареса. Сега туй избиране не е както платовете, като избира, Христос казва: „Да принесете плод." В тия думи на Христа се крие онази велика наука за живота.

Всички, и стари, и млади, искат да живеят. И животът, който искаме да живеем, прилича на онзи пътник, който иска да пътува и избира път или пътека. Онзи, който има съзнателен живот, той всякога е весел, той всякога е радостен. Значи съзнателният живот е разумният живот. За всички други същества, които Бог е създал, Той им е определил и среда, в която да живеят. На рибите – водата, на птиците – въздуха, а на човека – светлината. Всичките безпокойства произлизат от безпокойствата в живота. Ако детето се грижи, мислите ли, че то може да порасне? И за вас е същият закон. Вие трябва да се грижите само за вътрешния живот, а за външния свят каквото и да става, не трябва да се безпокоите. Когато някой живее добре, Господ казва: „Вземете му от това, което има."

Лош човек, порочен човек и зъл човек в живота не може да бъде щастлив. Аз ще попитам: Добър ли е? Ако е добър, той е щастлив. Лошите хора живеят на повърхността, тях аз ги уподобявам на една ябълка, на която кората е червена и красива, а вътре е червива и т.н. Христос казва: „Аз ви избрах" и кои избира? Онези, които искат да вършат волята Божия. Когато синът изпълни волята на баща си и бащата ще изпълни волята на сина. Така и Господ постъпва. За да бъде избран някой от Господа, той трябва да е готов да изпълни волята Божия. Когато вие възпитате и отхраните едно дете, никога не казвайте: „Какво ще стане с него?"
Плодовете на Духа са: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяра, кротост, въздържание (Галатяном, 5:22).
Дръжте тази мисъл в ума си, не мислете, че духовният свят е нещо отделно

от физическия. Каквото и да стане в духовния свят, ще се прояви и във физическия свят. Докато не промените живота си в духовния свят, вие няма да се промените и във физическия свят. Вие като отидете на гости, най-напред с главата си ли отивате, или със задницата? И при Господа трябва да отидете с главата си.
Когато кажем, че някой човек е добър и някой лош, ние разбираме, че на добрия човек нивите и лозята са подредени, а на лошия не са подредени. Та като каже някой: „Аз съм станал лош", разбираме, че той е почнал да събаря. Христос казва: „Аз ви избрах." (Примера с детето, което изпокъсало книгата, която баща му купил.) Ние, умните хора, като искаме да оправим света, почнем да дерем от книгата на живота, докато я изпокъсаме. Христос казва: „Аз ви избрах." Някой човек си казваше, че със сърдение не е поправил живота си. Аз ще ви говоря за подготвителния живот. Ако искате да подобрите вашия живот, вие ще се попитате най-напред избрал ли ви е вас Христос?

Когато момъкът избере някоя мома, с какво се отличава, че я е избрал? Праща сватове и дава пръстен. Ако момата го тури на показателния пръст, казва: „Или ти ще ми заповядаш, или аз ще ти заповядам." Ако го носи на средния пръст, казва: „Или ще ме съдиш, или аз ще те съдя." А ако го носи на третия пръст, казва: „Или ще ме учиш, или ще те уча."

Христос като избере някого, Той ще му прати пръстен. Първият пръстен е надеждата. Имате ли надеждата в себе си, вие ще заповядвате. Аз бих препоръчал да го турите на третия пръст. Гледайте всеки ден този пръст, на който е положен пръстенът ви. Христос се спира: „За да принесете плод." Тъй както схващаме ние Христовото учение, животът става реален, т.е. има връзка между миналия ви и сегашен живот. Всички тия страдания си имат дълбоко значение. Виждате ли вие скулптора, който иска да извае някоя статуя, как удря и отсича някой камък, отсича друг от другата страна, докато го направи гладък; така и Господ, когато иска да поправи някой човек, дава му страдания, а след това го благославя.

И тъй, сегашният ваш живот е резултат от миналия ви живот и от сегашния ви духовен живот ще се определи бъдещият ви живот. Когато някой човек се отучи от това и онова, той умира. Яденето е най-красивата музика. Вие като дъвчете с вашите 32 зъба, свирите най-добрата ария. Моето желание е този стих да го възприемете. Не избирате вие Господа, а Той избира вас.
Ами момата, когато погледне пръстена на пръста си, не пръстенът е важен, а зад пръстена се крие нещо велико. Така като разсъждаваме, физическият живот става осмислен.

Всички тия неща в света са упражнения, те са потребни. Правят се къщи и болници. За болници зданията се правят много здрави, а за здравия човек не трябват много здрави къщи. Ние, съвременните хора, искаме тъй да наредим живота си, че да нямаме никакви страдания. И който разбере страданията, той ще има голяма радост от тях. Следователно Христовото учение е една велика наука за живота. Вътрешните промени са проявление на духовния живот. Когато Господ ви даде изпитания, издръжте ги с геройство и след това ще ви се даде благословение.

Побеляването на косата не е от страдание, а от страх. Искали ли сте нещо от вашия небесен Баща и Той да не ви дава, аз казвам, че зле сте работили, защото в Евангелието е казано, че когато работим за Бога, каквото попросим, преди даже да го поискаме, Той ще ни го даде. Ако искате да измените живота си, изменете първом духовния си живот. В старо време са изгаряли хората за вярата им в Бога. Кое е по-добре – да умреш на кръста ли, заобиколен от своите приятели, или да умреш в някоя кръчма с пукната глава? А ние ще трябва, ако искаме да умрем, да умрем където трябва. Къде е по-добре да умрем? Майката да умре при отглеждане на своите деца ли, или като разпусната жена в някое запустяло място?

„Няма Любов като Божията Любов. Само Божията Любов е Любов." Когато някой ми каже, че е произнасял тези думи и нямал полза, аз си вадя заключение, че не се е движил.

Вземате перо, мотика и пр. и не сте ги подвижили. Каква полза ще имате? Така и в Христовото учение трябва само да се подвижите, да работите, а не да чакате друг да работи вместо вас. Така е и за цигулката, ръцете, сърцето, окото, ума и пр.

12 септември 1920 г, 11 ч.
В. Търново

1920_09_12 Сърцето си никому в заем не давайте
извънредна беседа

СЪРЦЕТО СИ НИКОМУ В ЗАЕМ НЕ ДАВАЙТЕ

Ние очакваме сега да дойде Христос, но Той няма да дойде, докато ние не се подвижим поне до средата на пътя, да Го посрещнем.

Сърцето си, ума си, ушите си, очите си, езика си никому не давайте на заем. Даде си момата сърцето някому и сетне страда. От мене един съвет: сърцето си никому на заем не давайте. Под наем, под кирия сърцето си никому не давайте. Христос казва: „Аз ви избрах.“ Сърцето си, езика си, ума си, краката си, очите си и т.н. на заем да не давате.

Ако постъпвате правилно, като дойде Христос, ще каже: „Добре сте работили, добре сте постъпили“ и т.н. Сега аз няма какво да ви привеждам доказателства, но казвам: Онзи, който живее добре, няма да му се случи зло. Млад бях и остарях, но не видях праведния да проси хляб. Псалмопевецът казва: „Онзи, който живее за Бога, зло няма да го постигне.“ Че това е вярно, прочетете живота на Йова.

При сегашните условия на живота ще бъдете смели и решителни. За мене е безразлично дали ще го приложите. Аз го прилагам и виждам добрите резултати. Вие мязате на ония младежи, които покачили гащите си на стрехата и питали как да ги обуят. Погледнете на пчелите, осите, птиците и другите животни и ще видите как те живеят. Господ се грижи за тях.

Законът е такъв: рано да ставаш, навреме да закусиш, навреме да отидеш на училище или на работа. Ти трябва да чакаш изгрева на слънцето, а то няма да чака вас. И затова казва Христос: „Аз ви избрах.“ Хората казват: „Какво ще стане с мене, като умра, с какво ще ме облекат?“ Всички ще се облечете 10 минути по-рано, преди да е изгряло слънцето. Не си губете умовете. Слънцето веднъж изгрява, веднъж залязва и който закъснее, загубил е вече. И на гарата като удари последният звънец, който е дошъл, ще се качи на трена, а който е закъснял, ще остане. И ние сега трябва да бъдем готови, защото последният Божествен трен ще дойде най-късно след 10 години и който е готов, по-рано да се качи на този трен, ще се качи, а който не е готов, ще остане. И тъй, между духовния и физическия живот има взаимни отношения. Всичките културни народи, които имат енергия, те са, които разбират добре тия качества. Сега на вас аз ви препоръчвам да бъдете смели и решителни. Да не се обезсърчавате. Приведе примера за един приятел, който съжалявал, че не направил известни сделки, а Учителят му казал: Благодарете, че сега не сте в затвора.

Изпяхме „Ще се развеселя“.

12 септември 1920 г.
В. Търново

1920_09_12 Добрата молитва
извънредна беседа

ДОБРАТА МОЛИТВА

Молитвата и дишанието имат нещо общо между тях. Дишането става бавно, за да може дробовете да се напълнят с въздух. Като прочетете: „Господи Боже наш, благий ни небесен Баща, Който си ни подарил живота и здраве“, ще се поспрете и ще поразмислите в ума си, и тогава ще продължите, така щото молитвата да се изпълни за повече време от половин час. Когато произнесете първите думи от молитвата, същевременно ще дишате дълбоко и ще си спомняте за всичкия ваш преминал живот от детинство до сега. Като казваме: „благий ни небесен Баща“ – и ние трябва да бъдем благи като Него. Защото синът трябва да бъде като бащата. Това, което дава радост и веселие, смелост и решителност, това се казва да имаш присъствието на Духа. По-добре е да изгубиш 10 000 лева, отколкото да промениш своето молитвено настроение. Никога не трябва да бързаме в молитвата. Вие всички като сте бързали в живота досега, оправили ли сте си работите? Даже объркали сте ги повече.

Някъде ще започнете Добрата молитва с вдишки и издишки.

Как да правим волята Божия?Ако някой беден човек се е молил дълго време на Бога, да му помогне в нещо, тогава Господ изпраща Духа Си при някого и Той го наставлява да извърши това добро на човека вместо Бога. И когато така ни наставлява Духът, каквато работа и да имаме, ще я оставим и ще извършим волята Божия, която е по-важна от всяка друга работа. И никога да не казваме: „Ами какво ще стане с нас?“ Аз ще ви попитам един въпрос: Ами че като сте си вършили все вашата работа, каква сте я оправили? Няма човек или ангел, който да е отказал да изпълни волята Божия и да е прокопсал. Не, винаги те са се разсипвали и разрушавали. Извършете волята и за последствията не мислете. Ако така с вдишка и издишка прочетете Добрата молитва, вие ще бъдете здрави и ще се почувствувате разположени.

Забележете, че когато разтривате някой припаднал човек и почнете да четете така молитвата, ще забележите, че отначало ще почне да помръдва, след това ще се забележи мърдане и най-сетне ще видите, че той дълбоко ще вдиша въздух и тогава ще изпитате радост.

Добрата молитва е дадена вам в най-съкратена форма, тя е много дълга и ще трябва повече време да ви я тълкувам.

В това време почна да кълве един кълвач на външната стена и Учителят каза: Това показва, че всички ще трябва да извадите от главите си тези червейчета, които са в главите ви. Един ден, когато видя, че сте готови да ви прочета цялата молитва, ще видите каква полза ще имате. Добро съгласие, по любов когато става, то е от Бога, а насила което става, то е от дявола.

Сега вие помислете и определете кои пасажи от Добрата молитва ще произнасяте с вдишки и кои с издишки.

В този път ще трябва да изпълнявате волята Божия, тогава ще бъдете силни и мощни.

Добрата молитва, тя е лозинката, с нея ще започвате.

Ще започвате Добрата молитва с лозинката: „Няма Любов като Божията Любов. Само Божията Любов е Любов.“ Като пишете някому, ще му пишете: Н. Л. К. Б. Л. (Няма Любов като Божията Любов) и второ: С. Б. Л. Л. (Само Божията Любов е Любов). Това са инициали. Ако ни пише приятел Н. Л. К. Б. Л., ние ще му отговорим: С. Б. Л. Л. Може да се пишат и целите думи на по-верни братя и сестри, които няма да го захвърлят на някое нечисто място или да го подхвърлят някъде, гдето да се тъпче.

12 септември 1920 г.
В. Търново

1920_09_14 Когато дойде Духът
извънрена беседа

КОГАТО ДОЙДЕ ДУХЪТ

Когато дойде време да те съдят, няма да те пита Господ защо съгреши, а защо не изправи живота си при толкова условия, които ти се създадоха.

Докато човек е жив, ние не му казваме нито една сладка дума, а като умре, оплакваме го и какви ли не церемонии не се изпълняват. Най-добре е като умре, да му се изчете една успокоителна молитва и след това да му се направи едно скромно погребение.

В правия път ли съм аз? – Щом любиш Бога, щом любиш ближния си, щом любиш себе си, ти си в правия път.

Ще бъде смешно една блудница жена да отиде да учи другите на морал.

Това, което вие събаряте, ние го градим. Това, което ние градим, вие го събаряте.

Ние ще разрушим всички затвори и болници. В нашата програма е: светът да се напълни с училища.

Вие трябва да изучавате Евангелието и Библията, тия методи, които са в живата природа.

„Ако окото те съблазнява, извади го.“ Ако разберете в буквален смисъл тези думи, вие ще си извадите всички по едното око, но ако окото се извади и съблазните останат, тогава няма значение вадението на окото.

Повикват ви на гости и ви угощават с баница, но по невнимание на домакинята брашното, маслото, сиренето и пр. са развалени. Но щом извадите това, което сте яли, веднага ще ви стане добре, леко. Поканени сте да отидете в църква и там слушате проповедта на някой проповедник, но след като си отидете у дома, чувствувате смущение.

Лошият човек не може да произведе в сърцата и душите на хората мир, спокойствие и радост.

Всяко нещо, всяка мисъл, която не внася Божествената Любов във вас, оставяте я настрана. Евангелието е наука, която казва, че Господ не се е изменил. Нашите умове и сърцата ни не трябва да бъдат изкълчени.

Ако се докаже, че 2 + 2 = 4, то значи, че майката и бащата може да преповторят себе си само два пъти.

Когато ние говорим за числото 1, всякога подразбираме тази Първична Причина, която подтиква всички същества към разумност.
Какво нещо е Господ? Господ е това, каквото нещо сме ние.

Всичките злини в света са произлезли от месоядството. Паякът смуче кръвта на уловената муха. Мухата смуче сока на ябълката и т.н. Виждали ли сте дъщерята, която се гневи към майката си, към баща си, но когато дойде нейният възлюбен, тя става добра, вежлива и учтива към всички.

Онзи, в когото Духът дойде, той трябва да бъде винаги весел, доволен, внимателен и осторожен. Когато дойде Духът, тогава на душата израстват крила.

Ако нагрубявате майка си, ако нагрубявате децата си, ако нагрубявате баща си, вашият възлюбен ще си замине.

Когато дойде Духът, болестите изчезват, скърбите изчезват и страданията изчезват.

Лошите мисли, лошите желания образуват едно мрачно небе, през което не можем да видим нищо.

При просветения ум няма пороци, а само чистота.

Онзи ум е ограничен, в който има пороци.

Слънцето е изгрявало и залязвало милиони пъти и ще изгрява и залязва още милиони пъти.

Божият Дух иде и скоро ще дойде. Той не е на един километър, не е на 500 метра, на 100 метра, а близо до вас.

„Това като рече Исус, смути се Духът Му и рече: „Истина, истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде.“ Щом се смути твоя дух, ще изгубиш твоята сила.

„В последните дни ще излея Своя Дух и тогава ще почнат да пророкуват и сънища да сънуват.“ Аз казвам: Едно време хората не са пророкували, сега пророкуват. Всякога хората са пророкували в настояще време.

Нашите духовни братя са на 100 метра от нас. Сто духовни метра са те.

„Бог ще отвори умовете ви, за да разберете и узнаете що трябва да речете.“
В света няма по-хубаво нещо от това да знаеш да четеш, да знаеш да ядеш. Да четеш, това значи да се храниш. Ние ще се молим на Господа да отвори устата ни. Коя уста? Устата на нашата душа. Словото Божие като го приемеш в ума си, то ще възрасне там и тогава ти ще научиш много неща. Аз желая да вземете тези мои мисли под внимание и да ги приложите в живота, в тази школа нам ни е потребно присъствието на Божествения Дух, носителя на всички Божествени блага.

Първото условие за един ученик в окултната школа е да има един висок идеал, стремеж към Бога. И когато учените искат да докажат, че Бог е такъв или онакъв, те заблуждават света. Чрез Него ние възприемаме мисълта, чрез Него ние любим и т.н.
Когато се стремим да мислим дали има Бог, дали мисли Бог за нас, тогава ние Го изгубваме. Любовта и Господ не търпят никаква философия.

И тъй, ние сме призвани да изучаваме всичко, което излиза, което произтича от Бога. Наблюдавайте, вие посеете една малка семка, след като я посеете, изниква ли тя веднага? Първом пуща надолу корените, разклоняванието им, изниква стеблото и пуска листа, цветове, плод. Но ние не трябва да се спрем след като е узряло. Процесът на това растение трябва да се продължи. Вие сте деца все на ангели, вие сте малки ангелчета и постепенно ще растете, докато стигнете степента на съвършените ангели. Човешката душа принадлежи към тайнобрачните растения и ако някой от вас стане явнобрачен, той изгубва своя смисъл. Наяве трябва да бъде само плодът, а в тайно – растене, цъфтене, завръзване, зреене.

14 септември 1920 г.
В. Търново

1920_09_15 Три картини
извънредна беседа

ТРИ КАРТИНИ

Очите, носът и устата представляват трите велики състояния на материята, а веждите представляват уклоненията, които са ставали при съставянето на тия три цикъла.

Малката любов ражда малките недъзи, а съвършената любов ражда съвършенството. На земята човек е дегизиран – той не е чистият човек.

То ще бъде много смешно да отидете на небето и да видите, че един ангел е с едно око, друг с един крак; това може да се срещне само на земята между хората.

Този, който ви мрази, този, който ви прави пакости, вие сте му направили някога нему същото, ето защо трябва да го обичаме, за да загладим и изправим стореното по-рано.

Първата картина представлява кристалните души (триъгълника).
Втората – светлите души (душите на светлите духове).
Третата – душите на свинете (материалните).

15 септември 1920 г.
В. Търново

1920_09_17 Аз дойдох, за да имат живот
извънредна беседа

АЗ ДОЙДОХ, ЗА ДА ИМАТ ЖИВОТ

Ще ви прочета само един стих от Евангелието на Йоана, именно 10 глава, 10 стих.

„Крадецът не иде, освен да открадне, да заколи, и да погуби: Аз дойдох, за да имат живот, и да го имат преизобилно."
В този стих Христос говори за два принципа. Този крадец не иде отвън. Той иде отвътре и е свързан с нашия ум, нашето сърце, нашите чувства. Той има достъпи там. Христос казва, че Той иде да ви каже нещо, да ви даде благословение. Крадецът не иде, освен да открадне, заколи и погуби. Краде, коли и погубва – прилага своя принцип.

В тоя принцип е отрицателният елемент. Над този принцип има друг – Христовият: „Аз дойдох, за да имате живот вечен и да го имате преизобилно." Думите, които каза Христос: „Аз дойдох, за да имат живот и да го имат преизобилно", имат смисъл и са един велик принцип. Те изразяват един строго определен закон. Вие може да изучавате съвременната техника и ще забележите как най-малките погрешки пораждат големи резултати. Тия два велики закона, които работят тук, работят и на небето, и Христос сам работи по тях. Някои се питат: „Ама как тази малка погрешка да има такива последици." Като допуснете една грешка, вие сте допуснали тоя крадец, а влезе ли, „той ще открадне, заколи и погуби". Например започнете някоя работа в света и допуснете една лъжа. Впоследствие тази лъжа ще разруши цялата ви работа, тя е като червей, вгнезден в червена ябълка. Той ще я прояде, неминуемо ще я прояде, тя няма да има цена. Сега сте ученици и никаква грешка не ви се позволява да правите. Допуснете ли погрешката, то е крадецът, недейте му позволява да влиза. Допуснете ли го, той ще ви разруши всичко, по никой начин не го допущайте. Този крадец е всякога готов да влезе във вас. Дойде ви някога някоя мисъл да направите нещо добро, да извършите нещо, а след това казвате: „Тази работа може да почака, тя не е належаща." Допуснете ли тая втора мисъл, крадецът е вече влязъл и ще ви открадне тая мисъл, която Христос ви е дал. Вие няма да имате вече условия и ще останете без овце. Ако един вълк дойде, той ще открадне овцете ви и вие ще останете през лятото без мляко, овце, сирене, масло и вълна.

Вие всички се боите от дявола, обаче трябва да ви е страх само от Бога. Ако ви е страх от дявола, значи, че той е стъпил с единия си крак у вас. Вие се боите един от друг. Вместо да се боите от човека, почитайте го. Учениците,

които се боят от учителя си, учат се. Всякой ученик, който не е научил урока си, е страхлив. Страхът ни кара да бъдем прилежни ученици. Тук, в Търново, спъва страхът. Страхът се отличава по някои черти. Ако видите някой, че е жесток, той е страхлив. Добрите хора са безстрашливи. Ако искате да махнете жестокостта, махнете страха. От когото се боиш, такъв и ще станеш. Ако любиш лош човек, лош и ще станеш, ако любиш добър, добър ще станеш.

Любовта и страхът към лошите хора еднакви резултати дават, защото, като го обичаш, ти се стремиш към него. Вие по този начин не може да помогнете, той е голям търговец, не му давайте пари, защото има голям дълг. На фалирал човек не давайте нито пари, нито парици, не го спасявайте, той е отдавна компрометиран.

Мисълта, която ви оставя Духът: „Този крадец ви мисли зло.“ Във всичките си действия да го не пускате. Пуснете ли го, ще бъде лошо за децата ви и приятелите ви. Той е вътрешен принцип. Него не може да го хванете. С този принцип самите ангели се справят, а хората само Христос и Бог може да ги спаси.

Когато ви се предостави едно добро дело, направете го, не мислете за последствията. Такова дело Господ предварително го е благословил, то ще даде резултат. Добро, което вие сте направили, никой не може да го разруши. Дяволът щом е отвън, той не те чува. Не смесвайте две понятия. Когато ви дойдат изкушения, не мислете, че дяволът е влязъл във вас. Когато влезе този крадец, вие почувствувате едно раздвояване, ставате неспокойни, не може да мислите добре и да чувствувате добре. Трябва да се борите дотогаз, докато станете тих и спокоен, не казвам индиферентен. Когато достигнете това състояние, може да бъдете добри ученици. Животът без учение е безсмислен. Ако на земята не се учите, нищо няма да придобиете. Вие на земята имате къщи, ниви, това е торба, която всеки може да ви вземе, но придобитото знание си остава твое. Като си богат, ще се научиш да си щедър и да знаеш как да помагаш, а когато си сиромах, ще се учиш кога и как да бъдеш търпелив. От този крадец добре се пазете, като го изпъждате вън. От незнание ви подадат някое краче, вие ми донасяте дяволски крак и ме питате: „Тук дяволът ли е?“ Отговарям: Той е. Искам между вас да има съгласие и всичките ви работи ще тръгнат на добре.

„Сиромаси“ значи да сме бедни откъм зло, откъм лъжа, откъм глупост, а да бъдем богати със знание.

Ученикът, който е тръгнал по пътя на окултизма, не трябва нито да

завижда и облажава богатите, нито да съжалява сиромасите, защото и двамата са щастливи, и двамата са богати.

Ако живеят по любов, и двамата еднакво имат, защото бедният ще иде на гости у богатия, за да се нахрани. Ако сте двама братя – единият богат, а другият беден, най-малкото богатият ще те нахрани, ученият брат ще учи този, който не знае. Вашите погрешки са друго нещо, те остават за ваша сметка и не са вредни, а ако допуснете този крадец, туй е най-опасно. Например Господ ви казва да обичате някого, тогава иде крадецът и ви наговаря лоши неща за него. Ако допуснете тази лоша мисъл, вие пускате крадеца. В същото време крадецът е опитал и при другия, който говори лошо за вас. Ако допуснете този отрицателен принцип да работи във вас, вашето лице скоро ще потъмнее, ще се деформира.

17 септември 1920 г.
В. Търново

1920_09_19 Добри ученици
извънредна беседа

ДОБРИ УЧЕНИЦИ

Сега много ви е говорено, остава само да прилагате. Великият закон на природата се състои в туй, че земледелецът туря в хамбара си само това, което ще посява. Във вашите хамбари има достатъчно, остава вие само да сеете. В постъпките ви гледам, че правите едно лицемерие. Вие трябва да знаете, че не служите на мене, а на Бога. Аз не мога да уча вместо вас. Аз мога само да ви предам, а вие сами трябва да се учите, за да придобиете знания, които ви са потребни.

Всеки ученик си има чанта, в която носи книгите си, но тези книги не трябва да стоят само в чантата, а трябва да се извадят от чантата. Като намеря някой, че не учи, като му помогна 99 пъти, най-после на стотния път го оставям и му казвам: „сбогом“.
Като учите, ще отидете при Бога, а като не учите, тук ще седите на земята. При Бога няма да отиде нищо нечисто. Грешните хора не учат. Те само лъжат, крадат и ги наричат думбази. Грешният човек е, който малко работи, малко учи и иска да живее охолно. Ние трябва да се откажем от дявола. Аз искам от вас, като оставите всичко настрана, да имаме любов към Бога. Ученик, който не люби баща си и майка си, той не се учи. И онези хора, които не обичат Бог, те не учат. Щом някой не те обича, той ще те спъва, било приятел, или жена, мъж и т.н. Може да каже някой: „Този или онзи не ме обича.“ Аз казвам: Защото вие не сте обичали Бога. Ако искате, аз мога да направя един опит с някого от вас да го стисне Бог с двата Си пръста. Искали някой? Ето аз още сега мога да направя този опит. Гдето няма любов, там няма и успех, и благословение. Щом се обичат хората, никой не може да им направи зло.

Любовта пази и добрите, и лошите хора. А грехът, злото съсипва и добрия, и лошия човек. Любовта дава широк простор на всичките хора, но казва: „Ще учиш!“ Сега и аз на вас казвам: Ще учите. Да любите е лесно, но да учите е много мъчна работа, а това е потребно. Като казвам на някого да учи, аз му изваждам юлара, удрям му камшика и го пращам в гората да учи. А в работата на нивата няма учение. Какво ще учите на нивата, там има хомот, остен и изплезване на езика. Сега за в бъдеще гледайте да бъдете добри ученици и тогава самото Бяло Братство ще ви помага. За хатър тази работа не става. Всеки сам трябва да прави усилия.
Любов, знание и мъдрост вървят заедно. Когато знанието е без любов, възгордява, а когато знанието е с любов, тогава иде смирението. Сам никой не може, всеки трябва да живее с някого, било с жена, или с приятел.

Жената и мъжът минават за помощници – другари,

В света умират ежегодно около 45 000 000 души, като се смята, че на земята живеят около 1 и 1/2 милиарда, а цялото човечество е 60 милиарда.

19 септември 1920 г.
В. Търново

1920_09_26 С любов и вяра
извънредна беседа

С ЛЮБОВ И ВЯРА

Изпяхме „Благославяй, душе моя, Господа“

Добрата молитва

„Благословен Господ Бог“

Учителят прочете глава 14 от Евангелието на Йоана: „Да се не смущава сърцето ви: вярвайте в Бога, и в Мене вярвайте…“

Ще ви говоря върху 12 стих от 14 глава – „Истина, истина ви казвам: Който вярва в Мене, делата, които правя Аз, и той ще ги прави; и по-големи от тях ще прави, защото Аз отхождам при Отца Си.“ Тия Христови думи имат и тесен, и широк смисъл. Сега, като проучвате живота на Христа, какви дела правеше Той?

Най-първо просвещаваше народа, лекуваше болни и нахранваше гладни. Някои съвременни християни мислят, че те като хора не могат да правят това, което Христос направи. Ако имаме и голяма, и малка свещ, ще може да я изнесе и малко дете и да посочи с нея пътя на загубения пътник. Най-големите свещи са не по-големи от един килограм, та ще може да ги носи и малко дете. Думите, с които може да помогнеш на хората, могат да се изкажат и от малко дете. Да допуснем, че сте далеч в гората в тъмна и бурна нощ и вярвате, че домашните са в дома ви, нахранени и стоплени. Каква полза ще има за самия тебе, ти сам не се ли стоплиш и нахраниш? Когато вие вярвате и се спрете, то тя е вяра на тъмнината. Когато вярвате и се подвижите, тогава тази вяра е светлина. В обикновената вяра всякой казва, че я има, защото вие вярвате, че бащата има това или онова, но тя не ти помага. Вярата на тъмнината не се движи, не върви напред, а вярата на светлината е движение, тя е животворната и която дава резултати. Един работник копал лозе и взел от изкопания троскот в джоба си и когато го викали да копае на друго лозе, той изваждал тази трева от джоба си и питал има ли в него от тази трева. И ако има, той не отивал да работи.

А Христос казва: „Вярата на виделината не пита има ли троскот или не, а все ще се отива напред.“ И сегашните християни са като светските хора, които, като се женят, питат богат ли е, има ли стока – и тогава се женят, а не питат дали е умен и честен и прочие.

Съвременните християни като страдат, насищат се на страдания и тогава всяко нещо с недоверие го приемат. Един овчар в Котел като разговарял с хората и като го питали где е Господ, той извадил револвера си, почнал да Го търси, стреляйки, като казвал: „Где е вашият Господ, аз ще Го убия“, но на другия ден почнали да му мрат овцете и така измрели всичките. След 11 години той се срещнал със същите хора и те го попитали: „Е, удари ли, умери ли Господа?“ Човек може да има всичко, но ако стомахът му е развален, той само ще гледа тези неща, без да може да ги вкуси. Вярата, за която говори Господ, е вяра на виделината.
Най-първата тъмнина е завистта.

Богатите хора в моите очи не са щастливи хора. Да. Да бъдеш богат човек в тези времена е най-нещастното нещо. Разбойниците какви хора убиват и обират? Едно време казваха: „Блажени богатите“; аз казвам: Блажени сиромасите, защото няма какво да им се вземе.

Христос казва: „Ако имаш вяра, каквото и да пожелаеш, ще придобиеш.“ Една птичка всяка година прави гнездо и като се събори, пак го прави; а човек прави къща с 4–5 стаи, но ще трябва и слуги, да я чистят. Една малка къща е потребна за човека и може да се направи за 4–5 дни, ако се забият 4 кола и се оплете и покрие. Предпочитам къща малка, но светлината ѝ да е отвътре, а тъмнината отвън. Предпочитам да ям сух хляб и да бъда много по-доволен от всекиго другиго.

Христос казва: „Тази вяра, която Аз нося, е хлябът наш насъщен, дай го нам днес.“ Там няма масло, сирене, ориз, захар и др. Истинската вяра не търпи всички тия работи. Това е новото учение, а старото учение иска само да реже глави и на животни, и на човеци.

Като се изклаха 25 хиляди души в тази война, какво се спечели? С това се изпълни българската песен: „Расти ми, мома, расти, та като пораснеш, сабя френгия ще ти препаша“ и т.н.

Досега за Христовата вяра никой не е носил кръстове, а ги носят за изколване. Христос казва, че ще правите по-големи работи в добро. И наистина, че в нашите времена има много по-добри условия с тая книжнина, да се дадат големи резултати. Днес един градинар може да посади няколко плодни дървчета и с това да принесе полза. На сегашните хора какво им трябва? Тям им трябва вяра и любов. За да имаме любов, трябва Бог да живее в нас, а за да имаме вяра, трябва да живеят ангелите в нас, които се отличават със смелост и в тях не съществува думата „не мога“. Хората трябва да се събират с ангелите и те ще им покажат къде е пътят.

Човек, за да придобие вяра, трябва да се свърже с ангелите и те ще му предадат сила да разбира истинската вяра.

Бедните добре разбират братството и равенството, защото нищо нямат, а богатите не го разбират, защото ще трябва да дават.
И сега, в съвременното християнство имаме много такива християни. Не е това истинско християнство. Има много големци, които все се оплакват, че това няма и онова няма и пр., а човек трябва винаги да е доволен от това, което Господ му е дал.

Имаше тук една сестра, на която аз давах съвети и ѝ препоръчвах да има търпение и вяра, за да се лекува, но тя не ме послуша и сега изпитва последствията на своето дебелоглавие, защото поиска чрез доктори да се лекува, и сега, като ѝ дойдоха страданията, почна да се разкайва. Сега вие, като ме слушате, какво си казвате: „Този човек, ако го слушаме много, ще гоним Михаля!“ Михаля и сега го гоните, и след 10 години пак ще го гоните.

Като умрете и ви турят на носилка, като дойдат поповете, няма ли да гоните Михаля? Думите Христови са: „Ако вие не вярвате в Мене, т.е. в живота, и в Бога не вярвате.“

В сегашния век се изисква вяра в живия Господ, да се свържем с ангелите чрез вяра и с Бога чрез любов, иначе сме изгубени. Защо се оплаква на гроба на умрелия? Когато оплакват някого, то плаче самият умрял, който е обсебил жена си, и тя почва да изрежда: „Михале, Михале. и на мене иде ред!“ Живите не плачат, а плачат умрелите. А който умира с вяра, т.е. в Христа, той не плаче и няма да го носят на носилка, а само ще си кажем „сбогом“.

Едно време Мойсей не го туриха на носилка, а той си остави човек на свое място, оттегли се в планината Нево и там си умря. И досега не се знае къде е тялото на Мойсея. Богатият човек наема слуги да му пазят детето, защото няма вяра, а бедните хора пущат децата си свободно и те ходят, където ходят, пак се възвръщат.

Новото учение изисква една чиста и искрена вяра в Бога. Ако имаме вяра, ще сме спокойни и силни и никой не ще ни вземе богатството. Никога не трябва да отлагаме и да казваме: „Хайде днес да се поуредим, че занапред ще живеем по Бога.“ Трябва веднага да се изпълни законът, за да живеем в името на Бога, защото за мнозина времето е дошло, да почнат да работят в името на Бога.

В Америка в град … живял някой си работник и девизът му бил: „Господ ще промисли“, а жена му постоянно му натяквала и му се карала да си поспести малко пари. Настъпва криза и след време го уволнява господарят му. Похарчил си той и последния грош. Един път, когато се молил, дошло едно момче и през прозореца му хвърлило една сврака с думите: „На, за тебе Господ ще промисли.“ Той взел свраката и като почнал да я разглежда от каква смърт е умряла, намерил в нея една верижка с бисери на господарката му. Той им я занесъл въпреки волята на жена си. Тогава господарят му го разпитал и за положението му и му дал много по-добра работа.

Ако всички, като работим, казваме: „Всичко, каквото изработим, е мое“, а нищо не притежаваме за себе си, всички доброволно да работят и да се ползуват от всички плодове, тогава ще настъпи великото щастие. И тъй, сега Христос проповядва една вяра на любов.

Българите водиха две войни, за да се освободят, и какво направиха? Натрупаха си 20 000 000 000 лева дълг. Но ако бяхме вървели по закона, да уповаваме на вярата, това нещастие нямаше да ни се случи. Нека се заловим и да приложим Христовото учение – вяра на светлината и любов на топлината. Божията Любов е на светлината и на топлината.

Когато нямаш вяра в някого, ти не го обичаш. Тия две качества са неразделни. Гдето има вяра и любов, там има всичко, там няма омраза, там няма смърт.
Когато обичаме някого, да имаме абсолютна вяра в него. Вяра и любов гдето има, всичко може да се направи и да се благослови. Затова и Христос казва: „Аз съм пътят, истината и животът.“

И тъй, ще потърсите сега онзи, живия Господ, Който не е написан (нарисуван) в църквите. Господ не е в църквите, в църквите Го няма. В Йерусалим Го няма; Той днес е с бедните, със страдующите и се е заел да оправи света. Господ е сит на нашите лъжи, 999 пъти сме Го лъгали. Той вече е сит от вярата и поклонението в църквите. Който сега отива да иска от Господа работа, Той ще го приеме, а който иска само да го прости, Той няма да му се обади даже. Господ е сит от лъжи, от измами и от светли корони и дрехи.

Тъй като ви говоря, вие мислите, че това учение е много трудно. Аз го намирам за много леко. Аз вярвам, че вие ме разбирате, но във вас има други духове, които не ме разбират. На тях ще кажете: „Вие си вървете вече.“

Сега са последните часове на стария свят, който вече си заминава. Господ иска чисти сърца с вяра и любов и сега кажете на духовете във вас: „Господ да ви прости, идете си!“, както се пъдят въшките от главата, защото знаем, че главата не е за въшки, а за възвишени мисли и чувства.

Сега се работи от жените по 9 часа само за готвене, а то може да излезе и прекалено. В бъдещето учение мъжът да работи за себе си и жената за себе си, двамата ще работят за Господа и Той ще работи за нас и ще оправи нашите работи.

26 септември 1920 г., 11 ч.
В. Търново

1920_09_26 За възпитанието на децата

ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕЦАТА

(Предполагаемият сказчик е брат Боян Боев)

Сега за отдих ще ви кажа нещо за възпитанието на децата.

При възпитанието на децата не трябва да се употребяват отвлечени мисли. Като първи метод се препоръчва да му се даде един резен диня, чиито семки да прочете (преброи). Може да му се дадат круши, ябълки, да ги изучава по форма, цвят, вкус. Знаете ли колко семки имат разните видове круши, ябълки, колко са семките на по-сладките дини и колко на блудкавите?

При възпитанието на малките деца може да се проучват цветята, колко са листцата на венчето и тичинките. Ще му се даде на едно дете един цвят да го разгледа подробно, ще му се направи едно подробно описание, след което да се опита да го нарисува. Така ще доведете ума му постепенно да разпознава сладките от горчивите круши и то ще знае защо са сладки и защо горчиви.
Възпитавайте децата никога да не хващат птичките, да не развалят гнездата им, да не чупят яйцата им, да не ловят мухите, да не им късат крилцата, краката, като им разправяте, че и тях ги боли; не им казвайте, че това е грях. Детето ще разбере страданието, но у него не е развито схващането за греха. За греха то няма опитност. Само старите хора имат понятието за грях. Кажете им, че цветята се радват на водата. Вземете например една саксия с цвете, дръжте я 2–3 дена, без да я поливате, и след това накарайте детето да полее цветето и да наблюдава след 1–2 часа как постепенно цветето се развеселява. Тези методи постепенно, но сигурно влияят върху децата. Майките и учителите да учат децата да ядат умерено и да им покажат лошите последствия от лакомството. Ако ядат плодове и ги заболи стомах, обяснете им защо ги боли, кажете им, че мухи плюват тия плодове и така оставят по тях отровни изпражнения, по този начин те се научават, че плодовете трябва да се мият, и то с гореща вода. Децата обичат плодовете, но ще ги научите да не бързат, а да ги измият първом, че тогава да ги ядат. Да проучат всички плодове. Те имат разни влияния от соковете, които съдържат. Свържете всеки един плод с една приказка. Лятно време накарайте децата да направят 30–40 слънчеви бани, да се измият с вода топлена на слънцето поне 30–40 пъти. Това е за през цялото лято.
На малките деца се позволява да ядат на всеки 2 часа, а на учениците от основното училище до 4 пъти на ден. Повече ако ядат, ще се създадат в тях

лоши привички и лоши нрави.

Децата имат чувство на справедливост и вярват на учителите си и на майка си. С тях учителите трябва много искрени да бъдат. Усъмнят ли се те в своя учител, той вече е пропаднал за тях. В окултизма има един метод за поправяне на детето, което е непослушно. Направете следния опит: ако си прекарате дясната ръка по дясната страна на главата му, то ще почувствува известна приятност; погладете лявата му страна, то ще почувствува неприятност. Окултизмът има и друг метод за възпитание чрез употребяването на светлината. За в бъдеще ще се построят стаи, в които светлината така ще попада, че ще се отразява хармонично върху очите на детето. За пример, ако една майка иска да възпита детето си добре, трябва лицето ѝ да има всякога едно добро разположение. Това разположение на лицето ѝ се отразява върху лицето на детето. Когато майката говори, детето я гледа право в лицето. Майката със своето лице може да произведе положителен или отрицателен резултат. Ако тя се колебае в това, което иска да наложи, то тя не може да му повлияе. Трябва най-напред да се успокои, да чака час, ден, два. Не мислете, че като бързате, ще сполучите нещо. Ако оставите природата да действува върху децата, ще имате подобри резултати. Голямо влияние имат върху децата дрешките, които те носят. Нека те сами си избират цвета на дрехите. Майката е длъжна да се вслуша във вкуса на детето, иначе тя ще му изврати вкуса.

В новото учение децата момченца трябва да имат за другарки момиченца и обратно. Почнете ли отрано да им внушавате, че има разлика между тях и да ги отделяте, вие ще създадете в тях нежелани неща, които възрастните хора имат. Извеждайте децата напролет, когато цъфтят дърветата, да наблюдавате как завръзват, растат и зреят плодовете. Нека отрано се запознаят с тия неща. Съставете някое разказче за обяснение защо черешите са червени; карайте децата да разглеждат плодовете, после им дайте две-три ябълки, за да направят описание на една от тях, нека описват, както те виждат, по детски, да вложат поне една мисъл. Хубаво е да ги запознаете с изворите, реките, поточетата, да им говорите за тях, за ползата, която те принасят. Тези методи може да ги разработвате чрез наблюдение и опити. Кажете им после да не чупят и откършват клончетата, да не късат цветята. Изтъкнете, че това им причинява болка и страдания.

26 септември 1920 г., 12 ч. и 40 мин.
В. Търново

1920_10_03 400 000 форми
извънредна беседа

400 000 ФОРМИ

Първото нещо е да се възпита умът. Умът е развратил сърцето.

На ума трябва да се създаде постоянна работа. Впрегни ума на работа, за да те освободи той от мъчнотии.

Една душа може да я задигне вятърът и да я носи в пространството като една прашинка. Душите за да се спасят от такива люшкания, предпочитат да се подслонят в тялото на някое животно.

Душата на детето, преди да дойде в утробата на майка си, преминава през 400 000 форми.

Времето е студено, защото ние сме грешници.

Лозинката „Няма любов като Божията любов. Само Божията любов е любов" ще я произнасяте с благоговение и така да я научите да я произнасяте, че като сте болни, като я произнесете, да оздравеете.

Нека са децата бодливи, а езикът малък, а не децата малки, а езикът бодлив.

Когато вземате нещо за ядене, преди да го употребявате, поиздухвайте го с уста.

Сегашният живот е едно приготовление за бъдещия живот. Сегашният живот е скала, за да се съгради зданието. И скелята се поддържа, докато се съгради зданието окончателно.

Защо съм лош? Защото зданието се гради. Ами кога ще стана добър? Когато зданието се съгради.

Само когато има резултат – Божествено е, няма ли резултат – човешко е.

Средно число да се прероди един стар човек е 50 години.

3 октомври 1920 г.
В. Търново

1920_10_10 Когато посрещате
неделна беседа

[КОГАТО ПОСРЕЩАТЕ]

Присъствуваха на събранието повече от 50–60 души.

Изпяхме „Изгрява вече ден тържествен".

Отче наш

Учителят прочете няколко стиха от 12 глава на Евангелието на Йоана, от 1 до 14 стих.

Изпяхме „Благословен Господ Бог наш".

Ще взема един от обикновените стихове – 12 стих: „На утрешния ден народ много, който беше дошъл на празника, като чуха, че иде Исус в Йерусалим."

Много пъти в обикновените неща хората не виждат нещо извънредно. Например вземете едно житно зърно, ако ви го подадат, ще ви се види нещо обикновено и ще го хвърлите, защото то на вид няма никаква цена. Например в 1 килограм има 16 000 зрънца, които едно време се продаваха за 1 грош, а сега за 3 лева. Изчислете колко десети от стотинката струва едно зърно. Онзи, който разбира великите закони, които управляват Вселената, той вижда велика тайна в него. И ако съвременният свят би се лишил от това едно житно зрънце, значително би почувствувал какво значение има това житно зърно, защото това едно житно зърно, дошло само едно, днес изпълня целия свят. Йерусалим е видимото в света, което има форма, която съвременните хора наричат реалност. Но хората сами си противоречат. Питам ви, виждал ли е някой любовта? Не, хората се стремят към нея, изобщо към невидимото. На това, което се вижда, хората скоро му се насищат. „Видях човека" – казва някой, но това е само илюзия – външната форма, сянка на проявлението му, а истинският човек е невидим. „Срещнах Ивана" – казва някой, но това е само илюзия. Какво си видял? Ти си видял дебелия Иван и т.н., но това не е човек; вие Ивана не сте видели, вие сте видели неговото проявление. Ако учителят каже на ученика: „Напиши (нарисувай) ми един вол", ами че истинският вол може ли да се напише?Това не е възможно, а трябва да каже: „Нарисувай ми образа", т.е. иконата на вола. И хората отиват в църквата и искат да видят Исуса. Исус е централната личност и точка, която се стремят да видят, защото е пратеник Божий, дошъл да спаси и изцели болните.

Иконите са образи и сенки, а същината е невидима. И хората излезли да видят сянката на Христа от любопитство. Любопитството е един подтик в живота.

Виждали ли сте болни с какво нетърпение и интерес очакват лекаря? И този еврейски народ в душата си така очакваше изцеление от Христа; значи в душата на този народ Христос не е само едно любопитство, а излезли да Го посрещнат от обич. Когото обичат, само него посрещат в тоя свят. И еврейският народ е имал любов към Исуса, а първосвещеницците като видели, че народът отива да посреща Исуса, те се възпротивяват и замислят зло срещу Него. Защо става това раздвояване? Свещеници, които гонят пратеника Господен, прави ли са? Аз казвам, че са наемници.

Духовенството, което претендира, че служи на Бога, че са ръкоположени, че са Божии избраници, те гонят и всякога са гонили тези, които идат и са истинските пратеници на Бога. Затова те не са истинските Божии избраници и свещеници.
Когато някои излязат да те посрещнат и оберат, това е едно, а когато те посрещнат, за да те заведат в дома си и те нахранят – то е друго.

Да се повърна към същността в тоя живот. Какво отношение има между този народ и Исуса? Мислите ли, че ако този Христос днес дойдеше на света, пак не ще се вдигне спор Той ли е или не? Вземете една от най-великите сили на света – любовта, която действува, – вие не можете нито да я пипате, нито да я видите, но додето е тя, всичко има смисъл, а отдалечи ли се тя, т.е. без нея, всяко нещо губи своя смисъл и привлекателност.

Любовта се въплотява, взема жива форма и слиза на земята, за да спасява. И Христос е въплотена любов. Той казва: „Аз дойдох, за да ви дам живот и да го имате преизобилно." На едно място в Писанието апостол Павел казва: „Любовта назидава, а знанието възгордява."

Думата „знание" тук подразбира изопачения живот, който прави хората да бъдат горделиви. И това криво го тълкуват някои християни. Но никъде не е казано, че мъдростта, т.е. истинското знание, възгордява.

Исус слиза на земята, за да даде на хората един образец как да слугуват на Бога. Ако вие ме попитате защо идат страданията на земята, ще кажа, защото не знаем как да слугуваме на Бога. Ако един ученик не се учи, ако на един търговец не му върви в търговията, на младите, на лекарите, на майките и пр., аз ще кажа, защото нищо не знаят. Когато някой казва, че има знание, аз го питам: Домът ти, децата ти, приятелите, църквата ти и

пр. оправени ли са? И ако ми отговори, че не са, аз му казвам, че няма знание.

Този народ излиза да посрещне Исуса, защото е преситен на лъжите на своето духовенство. На тия, които идат при мен, след като са убили, ограбили или окрали някого, аз им казвам: Идете, върнете всичко на тия, които сте ощетили, и тогава елате при мене.
Пример: на софийския пазар двама апаши измамили един селянин, та му взели едно гърне с масло, дали му една бележка да отиде при попа да му плати. Същите апаши преварили селянина, отишли при попа, комуто, като дали 20 лева, казали му, че след малко ще дойде при него един смахнат селянин, та да му почете за здраве и затова му дават тия пари и си отишли. След малко дохожда и селянинът при попа, а той веднага туря патрахила над главата на селянина, взема требника и започва да чете. Селянинът се зарадвал, че попът бил много добър, та преди да му плати, охотно му чете за здраве, обаче като свършил попът молитвата и тръгнал да се отдалечи от него, селянинът му извикал: „Ами парите за маслото?“ А той му отговорил, че никакво масло не е вземал и че преди малко двама млади хора дошли да му платят 20 лева и го помолили да почете за здраве на селянина, който ще дойде след малко, и си отишли. Тогава селянинът му казал: „Дядо попе, плати ми поне половината.“ А когато попът отказал, той му казал сърдито: „Трябва да сте ортаци с апашите.“ Сега, ако този свещеник не четеше с пари, не би се изложил така. Онези хора, които четат с пари, са ортаци с разбойниците. Няма никъде писано в Словото Божие, че за пари се чете, а е казано: „Даром сте приели, даром давайте.“

Най-виновни хора в света са били владици, попове и проповедници; така е било във времето на Христа, така е и сега. Нещастията у нас идат от кривото разбиране на нещата. Не говоря за българското духовенство и не обвинявам само него. Аз казвам на владиците, поповете и др., че трябва да имат сърце чисто, ум светъл, душа благородна и воля възвишена, а калимавки, патрахили, дрехи и всичко друго са без значение и без смисъл.

Христос иде в света и народът Го посреща, и вас ви посрещат вашите мисли, те са народът за вас. Затова, когато вашите мисли ви посрещат радостно, добре е за вас, а когато вашите мисли не ви посрещат радостно – зле е за вас. Това е било преди 2000 години. От 2000 години насам каква промяна е станала? Станала е, но тая промяна е станала в астралния свят.

За в бъдеще всички ние трябва да водим чист и свят живот и всеки от нас, който няма горните четири качества, е поп.
Най-големите престъпления в света са ги вършили калугери, владици, попове, царе и др., само римската църква е изгорила 50 000 000 християни.

Истинската църква е в невидимия мир, на небето, в духовния свят, и тя е неуловима. Църквата – това е общение на хората, които живеят по любов и по мъдрост, които не се лъжат, а живеят братски. Това е разбирал Христос, когато е говорил за Царството Божие.

Свещеници сме и ние. Вие, които осъждате свещениците, трябва на дело да покажете какви трябва да бъдат истинските свещеници, ако ли сте като тях, ще се намерите в противоречие. Пример: противоречието на турчина за курбана. Турчинът купил овен за курбан и като го носил из пътя, за да го занесе при ходжата, овенът мърдал и той го наричал всякак – домус, гяур, кьопек и пр. Когато го занесъл при ходжата и му казал всичко какво е казал на овена, попитал ходжата става ли за курбан, ходжата като му казал, че не става, той го върнал и продал, като купил вместо него друг овен и го понесъл из пътя. И тоя овен започнал да мърда. Турчинът се разядосал и казал на овена: „И ти си като онзи, ама нейсе, от мене да замине" и не смеел да му каже нищо, и когато го занесъл, овенът бил одобрен за курбан.

Исус представлява човека, т.е. Божествената душа, онова състояние, когато ние сме готови да изпълним волята Божия по форма, по съдържание и по смисъл и сме готови за всички жертви.

Онова състояние в нас, което ни прави готови да изпълним волята Божия, тъй както е законът вътре в нас, се казва Исус. Пример: биете някого, а питате как трябва да постъпите, т.е. правите се, че не знаете правия път, а щом набият вас, обръщате другия лист, т.е.: „Така не трябваше да постъпят с мене, това не е право" и пр. Казвам ви: Знаете да живеете, а не живеете както трябва.

За сегашните християни се изисква един голям натиск, за да се научат как да живеят. Една майка във Варна преди години карала дъщеря си да чете Отче наш, тя я увещавала да каже Отче наш и като не рачила да чете, издига я нагоре и като я удря в земята, тя веднага извикала Отче наш. И Господ така ще тръшне хората и те ще захванат да четат Отче наш зорле, т.е. щат-не щат.
Хората казват, че не щат да се заблуждават от попски проповеди, а ежедневните лъжи на вестникарите, които са също платени попове, разказват. И когато ние дойдем в това положение да разбираме дълбокия смисъл на онова състояние на нещата и да различаваме разните ухания на материята, сиреч приятни и дисхармонични, носът ми казва: „По-далече стой от усмърделия вол."
И Божественото чувство, което е в нас и което се възмущава от греха, ни

казва: „По-далеч стойте от греха.“ И това, което опетнява душата, е все от тия малки на вид, без значение и търпими пороци. Думата ми е за посрещането на Исуса. Туй посрещане трябва да бъде вътрешно. Когато посрещате вие слънцето, вие ли давате, или то ви дава? Всякога, когото посрещате, той дава, а който посреща, той взема, затова, когато ви посрещат, джобовете, торбата ви трябва да бъдат пълни, иначе хората неохотно ще ви посрещат. Слънцето, храната и водата, когато ги посрещате, те ви дават. Пример: обявяваме, че давам някому един милион лева пари за раздаване на бедните. Такъв биха го посрещнали на гарата със знамена заради милиона, който носи. Същото е и със свещениците. Ако свещениците по този закон искат да ги посрещат, трябва, когато четат на някоя бедна вдовица, вместо да ѝ искат пари, да ѝ дадат, като видят, че тя се нуждае от подкрепа. Сега туй, което е вярно за свещениците, отнася се и за нас. Мислите ли, че в България ще се намерят поне 10 души свещеници, които биха направили това, същото – от взетите от богатите пари да дадат на бедните?

А знаете ли значението на кадилницата? Тя означава огъня на сърцето, който трябва свещеникът да даде на света. Требникът означава живото слово, което трябва да се даде на света чисто, без никакъв примес.

Ние, които съдим свещениците, че били лоши, добри ли сме? Всеки от нас е свещеник пред Бога. Бедните хора нагостил ли си ги, дал ли си им подслон и т.н.?

Ученикът цяла година учи, а на изпита може да му зададат такъв въпрос и задачи, щото да го скъсат. Така е и с вас. Животът, през който минаваме сега, този Божествен живот ни учи да разберем как трябва да го живеем. Ако биха ви попитали какъв искаш да станеш, един ще иска да стане професор, друг учител, трети владика и т.н., все знатни длъжности.

В света има един милиард и шестстотин милиона души и колко души от тях биха могли да бъдат все знатни? Същинският живот не се състои във външната страна. Когато в ума ти влезе една добра мисъл и ти я подхранваш, тя дрехи не иска, шапка не иска и т.н., само да я отхраниш и върнеш в невидимия свят, ти си добър човек пред Бога. И тъй, в света ние може да отхранваме добрите мисли, без да ни знае светът, и това може всеки един. И аз казвам, че разноските, да се отхрани една добра мисъл, струват само един грош. И няма човек, който да не може да отхрани една добра мисъл.

Сега имайте предвид, че Исус, Който слиза на земята, слиза от един по-възвишен свят, напуща спокойствието Си и слиза, за да претърпи всички

противоречия от любов, за да научи хората. И сега Исус е тука между вас, на много светии се е явил и на много хора в България се е явил.

За да виждате Божествената светлина, трябва да имате в душата си любов. Кому се разкрива цветът? Нали на слънцето, а на студа се свива.

Питаме: „Какво трябва да направим, за да ни обичат хората?“ – Правете това, което прави слънцето – давайте.

Ще градим къщата си. Събираме първо материали. Това не е същественото. Същественото не е съграждането на къщата, а същественото е кой ще дойде да живее в тая къща. Роденото от добра майка дете непременно ще бъде посетено от своята майка, а онова дете, което не е родено от добра майка, тя няма да го намери, няма да го посети.

И вие сте християни, но видели ли сте Исуса поне веднъж? Смешно ще бъде дете да мисли за майка си, без да я види.

Искам да се замислите върху това да се молите Господ да ви се изяви, да видите тоя Господ, в Когото вие вярвате, да познаете вашия Господ, да ходите по Неговите пътища. Моя Господ аз Го познавам, Той е един и същ с вашия. Това е живият Господ. Той е на земята. Думата „небе“ означава разумен живот. В разумния живот е Господ. Там е Господ. Разумното, възвишеното, което е в човека, то е Господ, т.е. Отче наш, Който живееш в нашия разумен живот. Преди да сте питали вашия Господ, не отивайте при попа, при владиката, да го питате това така ли е. Защото той ще започне да ви отваря и цитира автори какво са казали.
Не се обръщайте към владиката, към мене дори в разните мъчнотии, но кажи: „Господи, кажи ми истината, научи ме или ми изпрати поне един човек, който да ме научи.“

Бих желал да има попове, които Господ е опопил. Аз наричам опопен поп и владика, който, като го опопят, раздаде всичко, каквото е имал.

В старо време, когато са полагали ръце на някого, заговаряли разни езици, болният е оздравявал и е предавал имането си. Когато искаме да бъдем като Исуса, трябва да бъдем като Него и да постъпваме като Него. Поп е този, който е готов да последва примера Христов.

Христос бе силен, защото бе послушен на волята Божия. Аз ви показвам пътя да бъдете щастливи и да живеете по Бога, и тогава работата ви ще спори и ще бъде благословена. В старо време един светия, като дошъл в Атина, шест дена гладувал и като нямало кой да го нахрани, той започнал

да вика: „Убиха ме.“ Събрали се около него и го запитали кой го е убил. Отговорил: „Гладът.“ Тогава един богаташ го попитал: „Би ли се продал за роб и за колко?“ И той се съгласил да му се продаде за 1000 динара и като отишъл в дома му, стоял цели 10 години при него, обърнал към Бога двете му дъщери и целия му дом. Този свят е създаден от Бога и животът е разумен. Вярата подразбира, че трябва да имаш едно изкуство, с което да послужиш на хората. Затова трябва да знаем и един какъвто и да е занаят, щото при всички условия и промени в живота да си изкараме прехраната.

Христос знаеше да лекува, знаеше и дърводелство. Днешните свещеници не знаят нито да лекуват, нито какъвто и да било занаят. Свещеникът трябва да знае да лекува хората. В света има само едно добро учение: туй учение, което учи хората да знаят да се лекуват, да знаят някакво изкуство, с което да помагат на хората; това е истинското учение – разумното учение. Но учение, което разединява хората на католици, православни и други, е от лукаваго.

Имената само отличават човек от човека. Всички хора дишат един и същ въздух, всички хора пият една и съща вода, ядат една и съща храна. Яденето е по закона на любовта. Пиенето, дишането също.

Всички хора и животни еднакво ядат, пият и дишат и приемат всичко, но вълкът обръща светлината в едно, овцата в друго и пр. И следователно Божественото учение е едно, но хората го изопачават.

Неща, съградени по човешки, падат, а съградените по Бога са трайни. Европейският народ пострада от непослушание. Така и българският. И ако свещениците бяха се вслушали в гласа на народа си, те щяха да го спасят. Ако свещениците биха се вслушали в гласа на народа в 1912–1913 г., тези войни нямаше да ни опропастят. По човешки постъпиха, по човешки получиха. Обединението можеше да дойде, ако дойдеха всички в хармония, да се уважават един друг. Няма човек на света, който да не се поддаде на влиянието на Божествената любов и светлина. Пример: някой лекува един болен в нечиста стая. Дохожда един разумен лекар и казва: „Изнесете болния на светлина“ – и след това болният оздравява.

И днес, понеже ние живеем в нехигиенични жилища, т.е. учението ни не е право – боледуваме. Когато Исус дойде в дома ви, ще ви направи една добра реформа вътре в дома ви.

Ти се молиш сутрин и след половин час Господ реши да те посети в лицето на един просяк и той похлопа на вратата за помощ, а ти освен че не му помагаш, ами го изпъждаш, като му казваш: „Хайде, иди си сега, че аз

си имам работа.“ Насила не трябва да се взема на богатия имота и богатството, а трябва всеки сам да реши своята съдба и съзнателно да си даде имота и богатството. Господ му е дал богатството и дал му е воля сам да се разправя с него. Аз няма да кажа на богатите да си раздадат богатството, Господ само подканя. Мене ако питат, аз бих казал: Извадете богатите от затворите. А на богатите бих казал: Изповядайте се пред народа и доброволно дайте неправедно взетото и всичко ще се оправи. Но вземането на богатството чрез съдилища и затвори – това е насилие. Нито аз ви казвам раздайте го, защото това би било второ насилие. А сега ги съдят по този, не истинския начин. Права съдба! Съдба с любов. Може да се каже: Решавам отсега нататък да живея по любов – един съзнателен живот, а не както досега; попове, владици и съдии и др. все ги съдят и затварят. Сам, сам и сам, и по любов.

Примера за момата, която я любил един богат момък и той я излъгал, а тя става калугерка и все за него мисли. Не е постъпила право. А трябва да каже: „Не е бил от Господа този.“ Богат я искал, лъгала се и тя самата, а не той нея. Така да каже: „Така е рекъл Бог.“

Сега за вашия град и аз ще кажа: Дошъл ли е Исус, народът излязъл ли е да Го посрещне? Лазар възкръснал ли е? Мария помазала ли е нозете Му? Казвам ви, че който иска да не разпне Исуса, да изпълни доброволно волята Божия и тогава Царството Божие ще дойде тук, на земята, и тогава живият Господ ще му се изяви.

В София дойде един учен господин и ми каза: „Аз чувам, че си бил ясновидец, я ми кажи какво мисля аз в този момент.“ Отговорих му: Мислиш, че мнозина досега са те лъгали и този ще ме излъже.

Това е великото учение, което Исус е проповядвал между хората. Три велики закона са, които трябва да ни управляват в живота:
Вяра в нашия Баща – Бога.
Вяра в нашата душа – проявения Господ вътре в мене.

Вяра в ближния, сиреч проявления Господ да видим в ближния ми. Още 5–10 години остава и Господ ще отвори всички каси, ще ви вдигне, ще ви тръшне на земята и всеки ще чете високо Отче наш.

Четиридесет и пет години има закъснение на Божествения план. Още 10 години остава и Господ ще отвори всички сърца и каси.
Който не види Господа сега, след 10 години ще Го види. Който Го не види след 10 години, ще Го види след 100 години. Който Го не види след 100 години, ще Го види след 1000 години, но в тия три периода непременно ще

Го види всякой.
И сега Исус иде да види ще Го посрещнете ли.

Аз вярвам във видимите и живите икони. Хората целуват иконите, а страдующия си брат отминават.
Колкото църкви има, всяка има по един св. Йоан, но св. Йоан е един.

Пример: в Русия един император поискал да му донесат главата на Йоана Кръстителя (В някои беседи става дума за главата на Йоан Кронщадски.). И му донесли от 40 манастиря по една глава, всичко 40 глави, когато св. Йоан е само с една глава. Тогава той казал на председателя на Синода: „Не заблуждавайте света!“ И Христос днес няма 40 глави, Той има само една глава. Тази глава живее горе в небето; тя не е никъде на земята, тя е горе в небето, в разумния живот на човека, на всички ония, които живеят разумния живот.

Аз желая днес да си излезете с тая мисъл. Да посрещнете този Исус и да изпълните с готовност волята Божия, без да чакате да ви стръснат. Да изпълните волята Божия и да се обърнете още тази година към Бога. Тогава останалите, сиреч идущите 9 години, ще бъдат за вас благословение.

Видите ли времето днес колко е хубаво? Господ ви казва: „Така ще бъде в душата на всекиго, който доброволно изпълни волята Божия.“ Като излезете навън и погледнете небето колко е хубаво днес, с това Господ ви казва, че това, което ви се каза, е право. Това е то, моето учение. Амин.

Христа трябва да видите както детето, което има жива майка и я вижда. Пример: в Америка едно момиче 16 години не виждало майка си, но когато заболяло тежко и било в пренесено състояние, майка му пристигнала, положила ръцете си на него и то извикало: „Мамо“, познало я и веднага оздравяло.

10 октомври 1920 г., 10 ч.
В. Търново

1920_10_10 Без съмнение и без отсрочка
извънредна беседа

БЕЗ СЪМНЕНИЕ И БЕЗ ОТСРОЧКА

След 14-минутна пауза Учителят прочете 10 стих от 5 глава на Евангелието от Йоана: „И казваха Юдеите на изцеления: Събота е; не ти е простено да дигнеш одъра си.“

Забележете, че противоречията в живота започват с Божественото благо. Човек като оздравее, почне да си взема одъра и да отиде на мястото си. Сега аз ще изтълкувам кой е този болен. Някой човек заборчлява и всички си искат вземанието и даванието, но той няма какво да им даде. Представете си, че човекът забогатява и реши да се разплати на длъжниците си. Тогава се явяват хора, които го съветват да не плаща никому и тогава се явяват противоречията в живота. Всичките мъчнотии в живота произтичат от това, че ние не сме си доизплатили дълговете. А законът е такъв, че одърът, на който сме лежали, трябва да се вдигне. Там, гдето грешникът е лежал, никак не лягай, по стъпките на грешника не ходи. И сега, знаете ли защо са тези разрушения на градове и села? Затова идат тия страдания на хората. С дрехите на грешника не се обличайте, по-добре ходете гол и бос, отколкото да се облечете с дрехите на грешния.

Когато дойде времето да изпълните волята на Бога, изпълни я, без да отлагаш, като не се вслушваш в гласа на изкусителя.
Когато изпълняваш волята Божия, тогава ти си силен. Времето не прави хората по-умни. Когато човек стане страхлив, свидлив, той е изглупял, а не е поумнял. Ако искате да станете по-умни, по-силни, че тогава да вършите волята Божия, вие сте на крива посока и на песъчлива почва.

Аз наричам всякой човек млад, който изпълнява волята Божия, а стар онзи, който се колебае да изпълнява волята Божия. Предпочитам хора, които вършат волята Божия и правят грешки, отколкото ония, които не правят грешки и не вършат волята Божия.
Когато Господ ви прати да говорите на хората, не се колебайте, а идете и сторете това, което Господ ви казва.

И вие сега ще си вдигнете вашите одри. Който си е вдигнал одъра, е млад, а който не го е вдигнал, е стар. Винаги свършвайте по-напред Господнята работа, че тогава вашата, и тогава всичко ще ви върви на добре. (Приведе примера за онзи човек, който казал: „Рекъл Господ – не рекъл, аз ще отида на лозе“, където го хванал субашията и го набил. Тогава той се връща посред нощ и казва на жена си, тропайки на вратата: „Жено, ако е рекъл

Господ, ела ми отвори вратата“)

Забележете, че противоречията в живота започват с Божието благо. На този човек, когато оздравя, казали му юдеите: „Не ти е позволено да вдигнеш одъра си, защото днес е събота.“ Сега ще ви обясня кой е този одър.

Например някой е задлъжнял 40–50 хиляди лева, няма откъде и не мисли да ги изплати; всички кредитори го напускат. Един ден се явява в него съзнанието, че трябва да изплати дълговете си, т.е. да изпълни закона Божи. И когато именно човек реши да изпълни Божия закон, ще се яви противоречието. Евреите се явиха при този, комуто Христос бе казал: „Вдигни одъра си и иди у дома си“, и казваха му: „Не ти е позволено да вдигнеш одъра си.“ На всички казвам днес: Вдигнете одъра си, защото, който не вдигне одъра си, няма да оздравее – болестта му остава.

Българите имат обичай след оздравяването на болния да му раздават дрехите. Всички мъчнотии в живота са от повдигнатите одри. Това е, което източните народи наричат карма. Законът е, че всякой, който е оздравял, ако не е променил одъра си, болестта му остава и който легне на този одър, заболява; затова мнозина, които спят по хотелите, заболяват. Затова, гдето грешникът е лежал, да не лягате. Страданията идат, защото къщите, одровете и всяка стъпка носят следите от човека – от праведния или грешника. Гол ходи, на улиците спи, но дрехите и предметите на грешника не обличай и не употребявай, и на леглото, на което е лежал, не лягай. Когато Бог е казал, изпълнете веднага думата Му, без никакво отлагане, съмнение и философствуване. Като се реши човек да изпълни волята Божия и да вдигне одъра си, тогава именно иде изкусителят и казва: „Не му е времето, слаб си, млад си“ и др. А ти не го слушай, а именно с тази воля, с тази вяра, с тези мисли, с тези чувства и знания, които сега имаш, изпълни незабавно и без съмнение волята Божия и знай, че именно сега е моментът. Когато ти се решиш да изпълниш волята Божия, и без забава, и без колебание приведеш в изпълнение това си желание, ти всякога си силен, умен, а поколебаеш ли се, или отсрочиш изпълнението на волята Божия, ти всеки такъв момент си слаб и глупав. Знай, че не е времето, което засиля и поумнява хората, че не е старостта на годините, която прави хората умни и силни, че умността зависи от момента, в който решиш да изпълняваш волята Божия без съмнение и без отсрочка и че не е времето, което ще те направи по-умен. Когато станеш свидлив, колеблив, не си по-умен.

Животът на християнина се състои в това: в момента, в който реши да изпълни волята Божия, е човек силен и умен, а в момента, в който се

колебае, е слаб и глупав. Затова, когато Господ ти каже да изпълниш нещо, време е, не философствувай, не отсрочвай и не се съмнявай. Не мислете, че старите хора са умни. Аз наричам млад човек, който изпълнява волята Божия без съмнение, без отсрочка и без философствуване, а стар наричам онзи, който се съмнява, отсрочва и философствува. Младият знае всякога, че при изпълнение волята Божия е силен, а старият, че има знание, но че не е изпълнил волята Божия точно и навреме и че е слаб. Аз предпочитам оня, който прави хиляди погрешки при изпълнение волята Божия, пред оногоз, който не прави грешки, но и не изпълнява волята Божия.

Предпочитам грешник, изпълняващ волята Божия, пред праведник, който се съмнява и колебае да изпълни волята Божия – затова говори, действувай без забава, без съмнение, без философия всякога, когато ти каже Господ, и знай, че Господ те праща всякога да говориш на глупави, зелени, кисели и слаби хора, че именно тия, на които ти се поръча да говориш в дадения момент, са такива, затова не философствувай, не отлагай и не се съмнявай, защото този момент няма да се повтори по същия закон и смисъл на този стих.

Казвам и вам днес, вдигнете одрите си и идете у дома си, че Христос иде днес именно за това, за да провери кой си е взел одъра си и отива в дома си, кой е млад и кой с готовност, без оглед, без съмнение и философствуване изпълнява волята Божия. Турете в себе си тая мисъл: Когато изпълниш волята Божия, млад си, силен си, богат си и във всичко всякога и всякъде ще ти върви и обратно – когато не изпълниш волята Божия, ще си всякога стар, слаб и беден и ще срещаш във всичко сенки. И затова каже ли ти Господ веднага, сиреч без страх, без колебание, без съмнение, без философствуване и без отсрочка, свърши преди всичко Неговата работа и после своята. После пристъпи към изпълнение на своята работа и знай, че тогава ще ти върви във всичко, което предприемеш и вършиш, а предпочетеш ли или предприемеш ли да свършиш първом своята работа по каквито и да било причини, по нямание време и др., или отсрочиш поради съмнения и др., то ще заприличаш на оня български Лазар, който, като отивал една сутрин на лозето, казал на жена си: „Жено, аз отивам на лозето да работя." Жена му му казала: „Мъжо, кажи, ако е рекъл Господ, ще отида на лозето", а той сърдито ѝ отвърнал: „Рекъл-не рекъл, аз ще отида на лозето" и тръгнал. Но по пътя го срещнали субашии турци и цял ден го разкарвали, и до вечерта не можал да отиде на лозето. Едва се върнал у дома си, уморен и облъскан. Тогава сам признал, че са верни думите на жена му, че без Бога нищо не може да сторим. Тази е великата мисъл в живота. Получиш ли Божествената мисъл да изпълниш волята Божия, сиреч да говориш или да направиш нещо за Господа, преди всичко изпълни нея без забава, без

оглед, без философствувание и без колебание и съмнение и тогава ще ти върви във всичко, каквото предприемеш, и тогава само ще бъдеш млад, мъдър и богат.

10 октомври 1920 г., 7 ч. и 30 мин.
В. Търново

1920_10_12 Само хляб
извънредна беседа

САМО ХЛЯБ

Човек ще мине най-напред през състоянието на гвоздей, после ще стане на вода и като научи този урок, ще мине във въздухообразно състояние. Той ще бъде прекаран през духалото на ковача, та като огън ще изучи и този урок. По-нататък ще минава последователно от по-нисше състояние в по-висше, докато достигне освобождението. Това са символи, които, като ги разбулите и преведете, ще си ги разясните.

Гвоздеят – това е физическият живот. Водата – това е астралният живот, въздухът – това е мисловният и огънят – духовният.
Ако работиш за прехраната си и за земни блага, ти си гвоздей. Ще работиш на нивата. Мотиката, с която ще копаеш, е гвоздей.

Човешката душа никога не се опетнява. Бог я е облякъл с толкова много покривки. Наистина ще страда, когато я облекат в дрипите, като оная царска дъщеря, която е принудена да ходи в просешки дрехи. Когато бъде доведена до състояние да проси, ще се отърве от всички ония ласкатели, които я ограничавали и стеснявали, същевременно тя ще познае онези, които я обичат. В бедността си човек познава кои му са приятелите, а в богатството вие ще намерите неприятелите.

Ако искаш да познаеш кои са ти приятелите, бъди беден и ще намериш най-малко един, но може двама, трима и повече. Бедният е пратен, за да познае кои му са приятелите, братята и сестрите.

Защо трябва да бъдеш ученик? – За да намериш учител, за да намериш съучениците си. Защо трябва да бъдеш майка? – За да намериш синовете и дъщерите си. А трябва да бъдеш син, за да намериш баща си и майка си. Не мислете, че всичко, което се намира на света, не е на мястото си. Ще бъдеш и богат, и беден; и ученик, и учител. Има разни видове беднотия. Не е беден този, който е здрав и има всичките си членове на мястото си, но онзи, сакатият, слепият, без ръце и крака. (Обаждат се: Ние сами не знаем колко сме щастливи.) Ако всеки един постоянно мислеше, че е щастлив, вие скоро бихте се подмладили. (Обаждат се: Ако захарта стане скъпа?) Няма да пиете чай, ще пиете топла вода. Бог е дал на човека да яде само хляб и той има право само него да иска, а всичко друго е по благоволение. Пийте топла вода! Студената вода причинява на човека суровост и жестокост. Тя показва, че на човека му се живее светски живот. Трябва да дружите млад с млад. Ако са млад със стар, то младият да вземе каруца и

впрегне коня си, да вози стария. Когато човек разбере Божествените пътища, той започва да се радва. Ако някой философ срещне някой беден, той ще започне да му обяснява причините за беднотията по силата на законите за кармата – ти в миналото си бил такъв и такъв. Аз ще му кажа: Ти трябва да бъдеш беден, за да научиш кои ти са приятелите. Това са основните черти, а другите са сянка.
Защо трябва да бъда беден? За да намериш приятелите си, защото те ти са потребни. За да намериш Господа, трябва да сме бедни. Богатият не може да намери Господа, той прилича на натоварена камила, която, като дойде при иглените уши, трябва да се разтовари.

Бедният в едно отношение е онзи, който е изпразнил хамбарите си за новото жито и е измил бъчвите за новото вино. В Свещеното Писание никъде не е казано: „Блажени богатите." Богатият не може да бъде блажен, то е закон. А защо богатият не може да бъде блажен? Как може той да бъде блажен, когато е заграден отвсякъде с неприятели: децата му и роднините му, всички желаят неговата смърт, за да се доберат до имането му. Може ли той при това положение да бъде блажен?

Когато един цар се разхожда, той е заобиколен отпред и отзад с войници, това е един затворник, който с гордост понася своя доброволен затвор.

В света има два вида затворници: доброволни и по принуждение. Царят, като ходи из града, се страхува за своя живот; поданиците му хвърлят рози по пътя, но той се бои да не му хвърлят и бомби.

За разлика от доброволния затворник богатият не би искал да се освободи от своя затвор; дори когато му отварят вратата да бяга, той не се отказва от него.

В известно отношение богатият е свободен на физическия свят, обаче в духовния той е ограничен. Бедният пък тук е ограничен, но в духовния свят е свободен.

Не е злото, че сме богати или бедни. Богатият е умен и свободен. Когато дойде Царството Божие, няма да има бедни и богати, значи да имаш знание, трябва да го употребиш за доброто на ближния.

Християнството не проповядва сиромашия, но то проповядва да се избягват нечестните и неправилни забогатявания.
Богатият е такъв, за да придобие знание, а бедният – за да придобие добродетелите.

12 октомври 1920 г.
В. Търново

1920_10_14 Нито се променя, нито се изменя
извънредна беседа

НИТО СЕ ПРОМЕНЯ, НИТО СЕ ИЗМЕНЯ

Изпяхме „Ще се развеселя“.

Учителят прочете 10 глава от Матея: „И призова дванадесетте Свои ученици, та им даде власт над нечистите духове да ги изпъждат, и да изцеляват всяка болест и всяка немощ.“

Изпяхме „Събуди се, братко мили“.

Ще говоря върху 15 стих: „Истина ви казвам: По-леко ще бъде на земята Содомска и Гоморска в съдния ден. нежели на онзи град.“ Изобщо във всичките хора има една слабост, да им се казва това, което не е, да ги ласкаят, т.е. да им се казва лъжа. Христос казва, че на онези, които не приемат Словото Божие, наказанието ще бъде по-голямо от онова на Содом и Гомор. Може това да ви се вижда невероятно, но в природата има един закон, който е неотменяем. Хората чрезмерно много ядат и пият, и затова дохождат и страданията. По-малко ще бъде наказанието на тези, които не ядат месо. Всичките нещастия се състоят в лакомията на човека; ще изяде една момичка от агънце, едно пиленце и т.н. И тъй, наказанията не са нищо друго освен изплащане. Има само едно учение, което е здравословно, и то е Божественото учение. Химията учи на ред и порядък. Що учи физиката? – Тоже на отмерени действия. Писанието казва: „Двоумен човек непостоянен е във всичките си пътища.“ И човек, ако е непостоянен, непостоянен е във всичките свои действия.

Ако се покачите на леда през зимата и останете там за през пролетта, то рискувате да потънете, защото ледът ще се счупи и вие ще потънете на дъното на реката. Природата не търпи безпорядък, тя туря ред и порядък и когато приложи закона, за да тури реда и порядъка, идат страданията. Всичко може да се избегне, но да се избегне от Божието наказание, не може. Наказанието ще бъде по-голямо от това на Содом и Гомор, значи по-страшно наказание иде за онези хора, които не искат да приемат Божественото учение.

Сега всички треперят от болшевиките, но има по-страшни неща от болшевиките. Да допуснем, че в света има друг ред. Да допуснем, че живеем в някое място, където пролет и лято, есен и зима са по 10 години. Да допуснем, че си направите къща от лед, но сте към края на зимата и ако ви каже някой, че вашата къща няма да устои, вие какво ще кажете? Но

щом дойде пролетта, ще опитате и видите, че всичката ваша къща ще се стопи. И хората сега са заледени, след като са заграбили пари, имоти и др.

Положението на съвременните хора се вижда от разказа за онзи богат човек, който пътувал с една каруца из града и раздавал злато. Тогава един човек, любител, вижда се, на много пари, турил на гърба си един сандък и като му насипали малко в сандъка, той настоявал да му турят още, докато му се строшил гръбнакът. След това богатият човек, който раздавал златото, казал: „Не му снемайте сандъка, да усети всичките мъчнотии на златото." На този свят човек трябва да взема толкова, колкото му трябва. Мнозина възразяват, че не може така да се живее, трябва човек да работи, да се труди. Ами че като вярва човек, не трябва ли да се труди? Не може да вярваш на глупави неща, ти ще вярваш на умни неща.

Когато се строи нашето тяло, нашият мозък, те се строят въз основа на известни правила. Склад не бива да правите таваните на къщите. И злото е, че хората правят на складове главите и те се събарят. Следователно нашата глава трябва да бъде чиста от всякакви нечисти мисли. В Божествения таван (главата) трябва да се турят само най-ценните неща.

Изучавали ли сте вие вашия мозък (тавана), той е по чудесен начин устроен, най-добре украсен. Човек от тялото си може да изгуби 10–20 кг, а от мозъка едва може да изгуби 10–20 грама. Болките са всякъде, но не и в мозъка. Мозъкът не чувствува никакви болки, даже като го бодеш и с игла. Водата е дете на бащата кислород и на майката водород. Но има такива неустойчиви елементи, че като се съединят, скоро се развалят. Ще кажете: „То е в химията така." Ами че в човешкия живот не е ли така? Вие имате син или дъщеря, галите ги, учите ги, но като пораснат, залюбят се с някоя мома или момък, зарежат своите майка и баща и заживеят по своему. Ама ще кажете: „Господ е наредил така света." Заблуждение е това. Господ не го е наредил така. Ако вашият син бяга от дома си, не го е наредил Господ така. Ако вашата дъщеря бяга от дома си, също него не го е наредил Господ така и т.н. Аз ви казвам, че самите родители са виновни за тези лошави погрешки на децата си. Е, да допуснем сега, че известен човек е извършил повторно престъпление, излъгал дъщеря ви, взел ви парите и т.н. Да допуснем, че някоя жена е продала тялото си за 40–50 лева и ако дойде някой да ви обере, вие се скъпите.

Умният човек е всякога богат, а глупавият е онзи, който всякога мисли, че е беден. Умният човек може от 1 килограм хляб да направи 100 килограма, ама вие ще кажете: „Как е възможно това?" Оня златар, който има сита за пресяване на златото, събира в късо време много злато, а ние, глупавите хора, ходим, че събираме зрънце по зрънце. Ако ние предвидим цял един

живот, да запазим къщи, това или онова, то каква полза от това? Аз не казвам да не събираме, но да събираме това, което ни трябва.

В света има три реални свята:
Физически реално – което се изменя и променя.
Ангелско – което се изменя, но не се променя.
Божествено – което нито се изменя, нито се променя.

Понеже ние се състоим от три реални свята, първият е потребен само за тялото, вторият – за душата, а третият – за духа.
Трябва да знаем да превърнем нещата, които се изменят и променят. Аз ще ви докажа как ще трябва да се изменяте. Вие сте едно малко дете, растете, порастете, живеете в света на промените, ставате старец, но ако знаете закона, вие щяхте да си останете млад, красив. Именно това е великата наука на душата. Най-първо вие ще трябва да извадите есенцията на нещата, а другото да изхвърлите. В 1875 г., когато изгоря Чикаго, знаете ли от каква малка причина изгоря? – Един човек отишъл да си дои кравата със свещ, по невнимание сламата се запаля от свещта и така станал пожарът. През време на този пожар един богат човек молил един беден човек да му пренесе касата с парите, като му обещавал най-добро възнаграждение, но човекът, ценейки живота повече от парите, отказал.

„Не си събирайте съкровища тук, на земята.“ По-сигурна банка от банката на небето няма. И тъй, християнството е една велика наука – да пренесете вашия капитал от земята на небето. Ами че вие ще искате ли да имате един син или дъщеря идиоти? И Господ като ви види, какво ще каже? Ще търпи ли Той такива идиоти? Дали вие вярвате, или не вярвате, това е все едно, то не изменя реда на нещата. По-месоядни животни от рибите няма. За една риба е голямо щастие, когато я опекат и изядат тук на земята. И Господ като хване човека тук, на този свят, ще го опече, без да пита дали е шаран, или друг вид риба.
Да кажем, че вие стоите три дни гладен и ако дойда да ви попитам има ли хляб, какво ще ми кажете? В Америка има една секта, която се казва … които се лекуват без лекарство, а само по закона на внушението. При един болен със счупен крак повикват един лекар, който лекувал само по закона на внушението и като давал съвети на болния, казал му да мисли, че кракът му е здрав. Обаче след като го излекувал по този начин, поискал да му заплатят. Тогава болният му казал: „Мисли, че съм ти заплатил.“
Умният човек няма да се качи на един трен, в който, след като стане катастрофа, би си счупил краката, а глупавият ще се качи и ще си строши краката.

Не яжте боб, защото бобът ще произведе същото действие, което

произвежда месото. Дайте боба на свиня, и тя няма да го яде. Яжте сливи, круши, ябълки, праскови, червен лук и др. Садете си градини с дръвчета и ще си имате по-добра храна. За един глупав човек място няма не само на онзи свят, горе, но и на този свят. Ами че къде е неговото място? – Долу, долу, там долу, на земята.

В небесната лаборатория има разни елементи, запушени в особени стъкленици. Питаш: „Какво има в това стъкло?“ – Този е един министър, който е рязал главите на хората; този е един владика; този е един цар и т.н. Така, като се прекарат хората през света на неустойчивите съединения, ще поумнеят. Имайте предвид, че Божият закон е строг, той иска за всяко нещо ред и хармония. На някои хора телата им са неустойчиви, но умът и сърцето им са устойчиви. На други пък телата им са устойчиви, но умът и сърцето им не са устойчиви. Човек, който вярва в Бога, никой не може да го обере. И да му вземе някой парите, ще се разкае и ще му ги върне.

В остров Цейлон имало един проповедник, който дълги години проповядвал, но нямал никакъв резултат. Започнал да дири коя е причината и намерил в себе си грешката, че трябва да даде пример на другите, като си раздаде имуществото. Но преди да го раздаде, бил ограбен и нищо не му останало. Обаче тези, които го обрали, като видели, че той живее един добър и примерен живот, разкаяли се и му възвърнали един по един всичките неща.

Та и ние мислим, че някой ако ни обере, няма да ни върне нещата, но ако си устойчиво съединение, той ще ви възвърне взетите неща.

Опитвайте се, вижте се във време на несполука какъв сте вие в себе си. Ако спазвате Божествения закон, вие щяхте да превърнете лошия си съсед, лошия си син или дъщеря в добри.

В Америка имало едно момче, което можело да познава, да чете мислите на животните. Имало един бивол, който от някоя болест почти подлудял. Повикали момчето, на което биволът казал, че в задния крак имал един трън, и като го извадили, биволът се успокоил. Значи, докато лошото, което живее вътре в нас, не излезе навън, няма да станем подобри. Вие сега, които ме слушате, ще кажете: „Като слушаме този човек, да не би да си развалим живота?“ Ами че вие и сега сте го развалили. Аз бих желал да вляза в някоя къща и да намеря, че живеят в мир и съгласие. Сполетят ли те нещастия, да знаеш, че Господ е обърнал внимание на теб. Не страдаш ли, ти си в опасност. Богати хора наричам аз само справедливите, добрите, добродетелните, състрадателните и т.н., а не тези, които имат пари. Проповядване против беднотията, но против коя беднотия? – Беднотия

от грях, от лъжа, от зло и т.н. И аз съм глупав, но знаете ли за какво съм глупав? Глупав съм за лъжата, за измамата и т.н. Аз съм готов да си жертвувам живота за Бога, както една мома или момък, но аз предпочитам да жертвувам живота си за Бога, а не както онази мома за момъка, който утре може да я захвърли на улицата. Има само един живот – живота за Бога, който живеят светиите. Кланяме се, когато ядем, когато пием и т.н. В света има само едно истинско кланяние, то е в кланянието на Бога. Нам не ни трябва изкуството да правим тунели, да пробиваме планините, а да изучим изкуството да прехвръкнем планините.

Аз ви казвам, че вашите къщи ще се стопят и ние ще ходим по морето и езерото. Къщите ще бъдат прозрачни и леки, които ще можем да носим със себе си и в скоро време ще можете да си ги построите. И който не възприеме това учение, той ще остане.

Затова пригответе сърцата си, пригответе умовете си, за да ви приеме Господ.

Изпяхме един стих от „Любовта“. Свършихме с Добрата молитва.

14 октомври 1920 г.
В. Търново

1920_10_17 Което се променя, без да се изменя
неделна беседа

КОЕТО СЕ ПРОМЕНЯ, БЕЗ ДА СЕ ИЗМЕНЯ

„Освен Отца никой друг не знае кой е Синът: и кой е Отец, никой друг не знае тъкмо Синът.“ Евангелие от Лука 10:22–25

Важно е да правим открития, да проследим как се разпространяват всички нови открития и как се те оповестяват.

Ако баща ви приживе е заровил имане, как вие очаквате след смъртта му да узнаете где е то заровено. Има иманяри, които цял живот прекарват в търсене на заровени богатства. По същия начин всички учени в света се мъчат да открият скритите тайни. Половината от живота протича в търсене на скритото. Малкото момче чака с радост да стане на 21 години, за да знае какво е бъдещето му. Христос казва, че само Той е в състояние да ни открие великото в света, т.е. това, към което ние всички се стремим. Думата „Син“ не е употребена в този смисъл. В старо време Синът е бил това, което разкрива живота – светлината в света. Само Христос може да ни открие Отца. Отец е символ на онова, към което всички се стремят. То е скрито в живота – любовта, щастието, както го наричат хората. Всички сега се стремят към това неопределено нещо. Само Синът е в сила да ни го открие. Ако вие не знаете своя баща, може ли да наследите неговото имане? Трябва преди това да докажете, че той наистина ви е баща, само така може да бъдете наследници. Всяка майка обича своите деца повече от людските. Всеки брат обича собствения си брат повече от чуждия. Когато някой запита защо трябва ние да живеем този духовен живот, да се стремим към невидимата реалност, когато тази реалност е пред нас видима, материална? Това възражение би имало смисъл, ако хората не умираха. Аз бих желал някой да е хванал този свят и да го задържи. Тези, които казват, че този свят е реален, след своята смърт какво задържат от него? Настрадин Ходжа е казвал, ако жена му умре, то половината от света изчезвал и ако сам той заминел, то целият свят щял да се свърши. Питам тогава где е тази реалност? Когато ние говорим за света като за една реалност, вземаме ли ние под съображение промените, които стават с него. Реално в света е това, което се променя, без да се изменя. Например, ако вземете вода, вие може или да я замразите, или да я изпарите. Питам: В кое състояние е тя реална? Тези агрегатни състояния на водата са в зависимост от външни условия. Но кое от тези състояния е реалното? Кое: водата – течното, въздухообразното или твърдото ѝ състояние? Ледът не е реалност, той може да е реалност само зимно време. Водата е реалност лятно време. Ако ние бихме живели като рибите във водата, то течната

вода би представлявала за нас реалното, но ако тя се изпареше, светът щеше да се промени за нас, но нямаше да се измени.

Често хората се заблуждават, като виждат промените в света, те считат, че той едновременно се изменя. Синът представлява това, което се променя, а Бащата-Отец – това, което нито се променя, нито се изменя. Синът – това е закон на движение – силата на света, която взема разни форми. В света не може да има реални неща, които да се променят. За да можем да съзнаем, че има реални неща, трябва да познаваме промените на техните състояния. Трябва да изпитаме различни чувства, за да познаем, че чувстваме. Ако вземем един студен предмет, за да познаем, че той е студен, трябвало е преди това да сме пипали топъл; за да познаем, че обичаме, трябва да сме мразили, защото, с което чувство изпитваме обичта, със същото чувстваме и омразата; с което чувство, или сетиво, изпитваме топлината, с него изпитваме и светлината. За да познаем благоуханията, трябва да познаваме зловонието и обратно. Това са външни състояния на нашите чувства. Аз съм в състояние да ви покажа чрез това временно състояние туй, което се променя, но не се изменя. Как така? – Например дал съм обещание някому да му заема 10 000 лева, за да започне търговия. Обаче тоя приятел отива вечерта на банкет, отива и се връща у дома си с пукната глава. Сега, когато той е легнал на постеля, аз мога да отложа заема си, защото той не е в състояние да предприеме работа. Изменил ли съм на обещанието си? Не, само съм го променил, понеже, когато оздравее, пак ще му го дам. Някой момък обещава да вземе някоя мома, обаче след време се отказва. Момата е със счупена глава. Момъкът не се е изменил, но се е променил. На момците не се позволява да се женят за девици, които имат счупени глави и обратно.

В Америка един се сгодил за някоя си богаташка и преди сватбата се обявила Северноамериканската война за освобождение на негрите. Момъкът трябвало да постъпи в редовете на сражаващите се. След време той съобщава на годеницата си, че бил ранен и е с отрязана ръка, ето защо той я освобождава от обещанието ѝ. Тя обаче не се отказва. Повторно ѝ пише той, че трябвало да му отрежат и единия крак – тя пак не се отказва. Но това е един извънреден случай, той се среща на 10 000 000 души един. Затова такива случки ги описват в историите.

Христос казва, че ще разкрие това реалното, което не се изменя. Такъв е Бог спрямо нас. Когато ние изгубим нозете си, ръцете си и всичко, което имаме, Той пак не се отрича от нас, защото пак е останало в нас нещо, което не се изменя, за това нещо именно Господ не се отказва от нас. Мъжът и жената се взаимно кълнат във вярност до гроба, но те не устояват и до половината на гроба. Когато момъкът залюби, той променя своите

отношения към родителите си.

Един млад момък заминал за Америка и оттам през първата година ежедневно писал писма на майка си, втората година той започнал да пише през ден, в третата година на неделята веднъж, в четвъртата година в месеца, в петата година – един път; и така той престанал да пише и причината за това била, че момъкът се бил влюбил в Америка. На такава реалност може ли да разчитаме? В света нещата не са реални. Всички мъже се подвеждат под един знаменател. Всички мъже и жени са еднакви. По-добър и по-лош мъж няма; по-добра и по-лоша жена няма. Вие там се лъжете. Това са неща относителни. Ако ви дам лед да вкусите, нали няма да ви се понрави? – Но ако взема тоя лед и го стопля, водата ще ви е приятна. Такива са отношенията на лошите и добрите мъже и на лошите и добрите жени. Ние искаме нещата в природата да са идеални. Господ е приготвил всички неща добре в природата, да са идеални. Господ е приготвил всички неща, но ние, хората, сме ги покварили. Тези неща са обикновени, ние с тях се занимаваме всеки ден. Мъжът е настинал и е неразположен или си е попийнал малко, та се е сгорещил. Това са състояния на един и същи човек. Или пък след някои добри печалби той се върне дома много разположен спрямо жена си, казва тя: „Моят мъж се е променил, станал е по-разумен." В живота няма никакви противоречия. Христос казва, че сам Той е мерилото, с което да мерим живота. Това мерило е и Отец. Молитвата подразбира, че трябва да поправим ума си. Отец нито се променя, нито се изменя. Христос казва: „Никой не познава Сина, тъкмо Отец. И Отца никой не познава, тъкмо Синът." Промените, които стават, са вътрешни. Българинът има една много куриозна привичка. Срещне някоя кола с дърва и пита: „Какво караш?" – „Дърва." Друг път срещне кола със слама и пита: „Какво караш, приятелю?" – Този път обаче той попаднал на смешник, който му отговаря: „Дърва." – „Как дърва, нали е слама?" – „Е, като видиш, защо питаш?" Този живот е тъй видим, както возенето на колата със сламата и българските дърва. Въпросът е какво е качеството на тези дърва, дали ще горят хубаво или не. Дали сламата, която виждаме в колата, става за добитъка и овцете. Те са неща, скрити за първия поглед. Трябва да разбираме вътрешната същина. Аз зная какво е животът. Ние знаем как се поддържа той. Има три елемента, които го поддържат, това са: храната, водата и въздухът. При това светлината и топлината са, които носят живота в себе си. И тъй, животът е едно съчетание, той може да се развие само при известни условия. Тия, които изучават цветарството и градинарството, изучават природата на цветята, т.е. от какво количество светлина и топлина се нуждаят те, за да могат правилно да се развиват. Човек се постоянно променя, минавайки от любов към омраза. Ако тази промяна става по веднъж на месеца, разбирам, но да се променя по 10 пъти на ден, това е

признак, че от него човек няма да стане. Резките промени развалят човека. В храненето си хората си позволяват голяма неразумност. Те например употребяват супата, след това се наядат с месо и много други работи. Така като се хранят, след две години стомахът им се поврежда и те се чудят: „Как тъй, ние тъй добре се храним!“ Най-глупавото ядене е супата. Супа могат да ядат болните, децата и старите хора, но за възрастни трябва храна, която да се дъвче. Това можем да проследим в природата. Животните хранят малките си с мляко, но щом те пораснат, оставят ги на здрава, твърда храна. В религиозните общества на младежите дават мляко, но щом те заякнат, дават им твърда храна.

Христос се обеща към Своите ученици, че ще им открие кое е това реалното – великата истина. За да разберем реалното, трябва да разберем кой е Синът. И когато казваме, че човек не може да се спаси без Христа, подразбираме, че както растението не може да се развие без топлина и светлина, така и духовният свят не може да има живот без Сина. Синът е един велик вътрешен принцип. Той не е още любовта, но е нейно изявление, чрез което ние отиваме към любовта. Той е връзката, звеното, чрез което животът се проявява. И във всяко семенце, и във всеки зародиш го има, има го и в човешкия живот.

Ако познавате това, което расте и се развива, мога да ви открия реалното. Две неща са потребни, за да намерим реалното в света. Съмнението да изчезне от нашата душа. Отвън може да го има, но в дълбочината, вътре, не го допускайте. Съмнението може да съществува само отвън. Реалното, Бог не може да се съмнява в Себе Си. Той знае, че е едничък и че освен Него няма никой друг, че Той е безграничен. В Него е всичко и вън от Него няма нищо. Нашето заблуждение е там, че ние гледаме на нещата отвън, и като виждаме, че във физическия свят има ограничения, ние ги пренасяме в духовния и се питаме къде е този Господ, Който го е създал? Бог запитал този философ откъде му е дошла тази мисъл тогава – отвън или отвътре дойде тя, или той сам си я е създал. Питате какво е Господ.

Представете си, че се намирате в пространството някъде лишени от ръце, нозе, очи и глава, и изобщо от форма, обаче живеете и се движите, как ще определите тогава вашия живот? Животът ви няма да бъде като настоящия; понеже стомах не ще имате, няма да мислите за ядене; нямате очи – не ще мислите за красивото, няма да го познавате; лишени сте и от уши – вселената ще се потопи в дълбоко безмълвие. Без тези познания какъв ще бъде вашият живот? Там обаче има живот по-реален. Реалното е това, което не се види, не се чува, което не се пипа, защото ние виждаме, чуваме и пипаме само това, което е вън от нас. Христос казва: „Този живот, който се променя, непременно ще ви доведе до познанието за онзи, който

не се изменя.“

Представете си един маг, който има силата да се променя на красива девица наглед, момците се втурват след нея, обаче магът веднага се променя в стара бабичка. Тогава те я питат не е ли видяла красивата девица. По този начин магът си играе с тях. Питам тогава реални ли са тези трансформации (преобразования) на мага? Така също, ако вашата възлюблена се мени всеки ден, где ще я намерите? И действително така става, когато човек е угрижен, превръща се на стара баба. Когато му говорим с любов, той става красива мома, но нито в този, нито в онзи случай той е реален. Този маг е много учен, за него е безразлично какви форми ще вземе светът. Ако водата се превърне в лед, той ще съумее да стане червей в този лед. В парата, във водата, в леда – безразлично, той се приспособява. Какво е тогава познанието му за света?

Ние казваме: „Туй е студено, да не го пипаме.“ Това показва, че ние сме още невежи, защото не умеем да се приспособяваме. Всички религии твърдят, че носят спасението. Нито постът, нито молитвите, нито четенето могат спаси човека. Ако днес си гладен и те нахранят, ти си спасен, докато огладнееш. Трябва да намериш онзи реален хляб и като ядеш от него, вече никога да не огладняваш.

Съвременните християни считат, че званието търговец е по-долно от това на духовника. За мене е безразлично какъв ще бъде. Той може да стане и едното, и другото, и беден, и цар. Но добре ли е да си цар, да те следят на всяка стъпка, да публикуват ежедневно в света за здравословното ти състояние и хода на твоята болест. Александър III е казал: „Желал бих да съм един чифликчия, за да не се занимават с мене.“

Ако оставите една мома да избира между цар и овчар, тя непременно би предпочела първия. След женитбата си обаче тя ще разбере грешката си. Този свят страда все от князе и княгини. Това са привидни неща в живота. Когато човек стане цар, той не е в действителност такъв, нито богатият е богат, нито ученият е учен, нито добрият е добър. Той не мисли за това, че е учен или че е добър или не, но се стреми да познае реалния живот Човешкото око не е видяло, нито човешко ухо е чуло. нито най-смелата фантазия е творила блян, подобен на това, що Бог е приготвил за нас.

Христос казва: „Никой не познава това, реалното, освен Синът. И когато познаете Сина, Той ще ви покаже пътя, за да намерите вътрешния смисъл на живота.“ Практическото приложение на тази мисъл ще ви освободи от сегашните ви кошмари. Вие мислите, че при сегашното си състояние нямате нужда от тия познания. Такива разсъждения са детински играчки.

Докато не познаваш реалното, ти ще имаш нужда от всичко, а когато го познаеш, не ще се нуждаеш от нищо и ще даваш всичко, което имаш.

Сегашните религии приличат на медиците, които правят дисекции на човешкото тяло, търсейки да намерят реалното в него. Когато в България дойдоха методистите, те приемаха в църквите си християните от православната църква, без да ги прекръщават. След това баптистите вербуваха членовете из методистката църква, като ги прекръщаваха, после дойдоха съботяните, които налагаха зачитането на съботния ден. И православните минаха през всички тия дисциплини, но за реалното все толкова знаят.

Онези, които са ученици, за тях има начини да познаят реалното. Ако някой ми каже една дума на английски, то за да я разбера, аз трябва да науча този език. Ако искаш да разбереш реалното, научи езика на тези, които ти говорят за него – езика на ангелите. От земята някои хора могат да посетят царството на ангелите, но граждани в тяхното царство те не могат да бъдат. Под думата „синове“ Христос подразбира ангелите. Синовете са, които ръководят света. Нашият свят се променя и се изменя, а духовният нито се изменя, нито се променя. Ангелският свят служи за връзка между физическия и духовния. В човешкото тяло главата съответствува на духовния свят, дробовете на ангелския, а стомахът на физическия. И наистина, от всичките органи на човешкото тяло най-малко се променя мозъкът. В случай че тялото изгуби 30–40 кг от тежината си, мозъкът се намалява само с 10 г. Вие все питате: „Ако отидем в другия свят, ще ли ни приемат, няма ли да ни изхвърлят навън?“ – Когато човек е минал веднъж през едно състояние, той втори път не бива да минава през него. Господ не запрещава на хората да грешат. Запрети ли Той на християните да се избиват на войната? Защо Той не внуши на християните да не се избиват на войната? Защо Той не внуши на християните да противодействуват? Когато ледът се замразява, Господ не му забранява. И когато той се стопява – също. Дали нещо се ражда, или умира, това за реалното е все едно. Той иска само да го познава.

17 октомври 1920 г.
В. Търново

1920_10_24 Който има мир
неделна беседа

КОЙТО ИМА МИР

Ще ви прочета 17 глава от Евангелието на Йоана: „Това изговори Исус, и възведе очите Си на Небето."

Изпяхме „Благословен Господ Бог наш".

Ще говоря върху 33 стих от 16 глава: „Това ви казах, за да имате мир в Мене. В света скръб ще имате; но дерзайте. Аз победих света." В този стих има три качества, които са отличителни. Христос казва да имате мир помежду си. Мирът е положително качество за човешкото развитие. Мирът подразбира и вътрешна самоувереност. Човек може да има мир само когато той е осигурен, но поколебае ли се в себе си, мирът изчезва. Когато човек има този вътрешен мир, той не чувствува никакъв страх. За пример онзи дърводелец или зидар, който има мир, неговият чук върви правилно и равномерно и всички отсечки са правилни. Тъй щото всичките нещастия се дължат на изгубването на мира, който имате в себе си. Христос казва: „Имайте мир в Мене" – в Него, в разумното начало. Ако вие пуснете един слънчев лъч през разни стъкла, с разна гъстота, той ще измени своята светлина. Той като премине през 10–20 стъкла, тя – светлината – в крайното стъкло съвсем ще потъмнее.

Когато животът иде от Бога, тогава това е едно Разумно Начало, а пък когато човек не върви по този път, тогава скърбите го посещават и завладяват. Скърбите при сегашното развитие на човечеството са неизбежни, понеже самият свят, в който ние живеем, не е неизменен, той е всепроменчив. И когато човек изгуби ония любими същества, с които той е споделял, скръбта непременно ще дойде. Скръбта, която ще ни се случи в тоя свят, ние ще я използуваме за наше добро. Мнозина си задават въпроса, как може тя да се използува. Представете си, че се намирате в околността на една блатиста местност, където има вадички, там се развиват разни болести, но ако дойде един разумен човек и канализира тия вадички, тогава всичко ще се подобри. Сега аз ще ви обясня как се ражда скръбта. Представете си майката, която ражда едно дете, и то умира, след това за майката настава скръбта. Питат ме често: „Защо ми са дошли тези страдания?" – Казвам: Защото твоето дете е умряло. – „Ами как ще се оправи светът?" – Като се повърнете към Бога и почнете да живеете разумно.

Съвременните хора мязат на онзи средновековен лекар, който лекувал

своите пациенти, като им давал топла вода да пият и им пущал кръв. Изгубили сме този вътрешен мир в себе си, изгубили сме Бога в себе си. Човек, който се отдалечи от Бога, ще има вечни мъчения. Но сега да се повърнем към оная мисъл велика, която Христос е говорил на Своите ученици: „В света скръб ще имате, но за да имате мир в себе си, трябва да имате Господа в себе си.“ Питам ви: Ако вие живеехте във времето на Христа и ако Христос ви проповядваше, щяхте ли да Го разберете? От 72 ученици, които имаше Христос, само 12-те Го разбраха. Защо хората не искат да разберат Христа? – Защото търсят по-лесния път.

Отива някой българин на гости и като се понапил, почнал да се качва на коня си откъм опашката му. Пипа, пипа и не може да му намери главата. Казва си: „На този кон къде му се намира главата, сега беше на него?“

По-приятно разположение от мира няма, то е едно от великите блага. И ангелите тъгуват за този мир. Да имаме мир в себе си, значи да имаме Господа в себе си. В какво се състои този мир? Разумният живот се състои в победа, без победа не може да имаме мир. Ако те победят, ти не можеш да имаш мир. И преди няколко време аз привеждах за пример онзи американски говедар, който, като му се паднали 30 000 000 франка наследство, напуснал говедарството, отишъл в Сан Франциско и дал банкет на целия град. И като разпилял всичко, отишъл си и станал пак говедар. И ние, съвременните хора, приличаме на този говедар. Този живот, който сега имаме, той е най-ценният, най-важният. Сегашното съществуване на човека важи повече, отколкото всичкото негово минало съществуване. Ако един човек не може да бъде търпелив към говедата, когато пощръклеят, и като цар пак такъв ще бъде той. Не мислете, че човек лесно се възпитава. Туй търпение, тази благост, която имаме, още не е търпение, още не е благост. Изгубите ли мира си, вие сте говедар.

Сега мисълта, която искам да ви оставя, е: Мирът, който Господ ви го е дал, пазете го. Ако овчарят е облечен в царски дрехи, а царят – в овчарски дрехи, те си остават все същите – овчарят ще си бъде овчар и царят – цар. Цар може да бъде всеки човек, който опазва живота, който Господ му е дал. Та тъй, като вникнем в живота, трябва да разберем, че този живот, който имате сега, е най-добрият живот, който Господ може да ви даде.

И съвременните хора не може да говорят много за слънцето, защото техните центрове не са толкова развити, да разберат добре слънцето. Ние за слънцето сега знаем само неговата външност; знаем, че то има само четири елемента, обаче какво е състоянието на слънцето, европейските философи още не знаят.

Как е възможно да излезе човек от Бога? Как бихте вие разбирали „излязох“? Това са математически отношения. При сегашните условия е важен мирът, важна е победата. Мир и победа са необходими за развитието на човешкия мозък. Мирът и победата са необходими за развитието на човешкото сърце и т.н.

И учението на Христа е учение за изправление на човешките грешки и само когато изправим тия грешки, ние ще дойдем до онова положение да разбираме. Именно сега, в тоя живот, вие трябва да придобиете мир и да придобиете победа. И в своите наблюдения аз виждам колко вие имате в себе си тоя мир. Христос казва: „В Моя ум не може да има две мнения.“ На този мир, на тази именно победа се дължи подтикът, който има днес. Ако кажете от кръста, на който сте приковани: „Прости им, Господи“ – добре е. И като дойдете на Голгота, пазете едно правило: „Прости им, в Твоите ръце, Господи, предавам духа си.“
Изпяхме „Изгрява вече ден тържествен“.

24 октомври 1920 г. 10 ч. и 40 мин.
В. Търново

1920_10_24 Закон за правда
извънредна беседа

ЗАКОН ЗА ПРАВДА

Ще прочета само два стиха от 9 глава на Исайя. „Но не ще да бъде такъв мрак на утеснената земя, както в прежните времена.

Когато унижи земята Завулон и земята Нефталим: а в последните ще направя славен Пътя на морето, оттам Йордан, Галилея езическа. Людете, които ходеха в тъмнина, видяха голяма виделина: Които седяха в земя на смъртна сянка, виделина възсия върху тях.“ (9:1–2)

„Господ проводи слово на Якова: и то падна връх Израиля. И всичките люде ще познаят това, – Ефрем и жителите на Самария, които говорят горделиво и с надигнато сърце.“ (9:8–9)

Аз няма да говоря за закона. Правдата е закон за чистене. Всяка сръчна жена си има закон за себе си. И правдата има това назначение. „Ще ходя със силата на Господи Иеова: ще помня Твоята, само Твоята правда.“ (Псалом 71:16). „Заради името Си, Господи, оживи ме: заради правдата Си изведи душата ми из утеснението.“ (Псалом 143:11).

Та онзи, който е влязъл в школата, трябва да изучава закона за Правдата и да го прилага. Той трябва да бъде верен на закона, който действува в него. Който е праведен, той благоденствува. Праведният човек не може да бъде изнуден. Схващайте правдата като наука. Дотогава, докато човек е нечист, той ще бъде далеч от Бога. И тъй, своите упражнения схващайте като едно упражнение. То е една необходимост. И тази наука да не ви се вижда тежка, защото без наука ще има само невежество. И да ви не смущават погрешките, които правите. Човек, който се смущава и плаче за погрешките, които прави, спира се в живота. И тъй, Правдата е наука за чистене в живота.

24 октомври 1920 г., 7 ч. и 40 мин.
В. Търново

1920_10_30 Две лепти
неделна беседа

ДВЕ ЛЕПТИ

Изпяхме „Благославяй, душе моя, Господа“.

Отче наш

Ще ви прочета няколко стиха от 21 глава на Лука: „И като погледна Исус, видя богатите, които туряха даровете си в съкровищницата. А видя и някоя сирота вдовица, която тури там две лепти. И рече: Истина ви казвам, че тая сирота вдовица тури от всичките най-много, защото всички тези туриха в даровете Божии от изобилието си: а тя от немането си тури всичкия си имот, колкото имаше.“

Христос прави една малка забележка върху онова, което богаташите дали и онази вдовица, която била най-бедна. В тия Христови думи се крие великият закон. Тя турила всичко, що имала. И спънките в живота се дължат на това, че ние не влагаме всичко, което имаме. И държавите, и те правят същите погрешки. Държава, която воюва, всичко влага. Писателят, когато пише, влага всичкото си знание. И духовните правят същата погрешка, че не влагат всичко, което имат. И съвременното християнство прави същата погрешка, че не влагат всичко, каквото имат. Анания и Сапфир скриха. Законът е такъв, че отива ли човек при Бога, трябва да вложи всичко. Когато житното зърно положат в земята, то не влага ли всичко в земята? Противоречия много може да се явят. Ако един ученик се вдълбочи и в търговия, той нито като ученик ще бъде добър, нито като търговец. Не може да стане и лекар, и дипломат, защото тогава нито като лекар ще бъде добър, нито като дипломат. В едно направление трябва да се вложи енергията. Примерът за тази, бедната вдовица показва нейната смелост, тя не мисли за утрешния ден какво ще стане. Човек трябва да вложи всичко, за да ви помогне Господ. Той не иска сълзи, иска да работим. И аз ви казвам на вас всички ви, че вие не вложите ли всичкото си имание и да се решите да служите на Бога, то аз не искам повече да се занимавам с вас. Ако вашето дете не иска да се учи, то бащата и майката не могат да го направят учен.

Добро и зло вървят заедно. Абсолютно само по себе си не може да бъде добро и зло. Доброто и злото не са по наследство. Добродетелта не е капитал по наследство. Щом вие изопачите вашето настроение, вие се спъвате.

Има два вида даване: ако аз дам 2000 лева на някоя бедна жена, вдовица, или пък на някой разбойник, питам – где е доброто? В парите? В двамата ли? Или в човека? Злото е в избора на даването. Тези, които убиха Стефана, кои бяха? Те бяха тогавашните християни. Евреите не можаха да дадат всичко на Христа. (Примерът за пчеларя, който имал няколко кошера. Учителят му казал да си определи няколко роя за Господа, а той не се съгласил, дори това му се сторило много и след като не послушал съвета му, още същата година измрели всичките му кошери.) Даването е законът. На 150 кошера ще дадеш един за Господа. Трябва да даваме това, което Бог ни е дал.

Ние, съвременните хора, казваме: „Ама ние трябва да се грижим за себе си.“ Ами като се грижим за Бога, не се ли грижим и за себе си?

Разликата между физическия живот и духовния се състои в това, че физическият свят обема много малко пространство. Както във физическия свят има живот, така и в духовния свят има живот. Следователно какъвто сте бил във физическия свят, такъв ще си останете и в духовния свят. (Примерът с агнето. Агнето било на 100 метра по-високо място от местонахождението на вълка и агнето ругаело вълка. И вълкът като видял, че не може да засегне агнето, казал в себе си: „Не ти струва месото“ и спокойно си отминал.)

В духовния свят има друг закон, който препятствува на злото. Отдалечавайте разумния свят от злото. В духовния свят нямаш възможност да правиш зло – злото можеш да направиш само на земята. Злото е наше дете, създадено от човека. Всички злини на земята са рожба на човека, на които дяволът е баща, а светът майка. Значи злото е дяволът. Колкото дяволът е отговорен, че е крал, толкова и човекът. 25% се пада нам. Злото ако не се храни, зло не може да се прави. Едновременно човешката душа може да стори и зло, и добро. Всеки човек е творец на собствената си съдба.

Щастието или нещастието в нашия живот зависи от нас. Защо тази вдовица вложи всичкото си богатство в общата каса?Тази вдовица е имала високо съзнание, тя надминава много съвременни християни. Сега аз не искам да остане тази мисъл, щото вие да вложите имота си в тази обща каса, защото, ако вие го вложите, на мене нищо няма да придадете. Когато имате и давате, винаги да мислите, че сте могли да вложите повече, отколкото сте вложили. Всякога трябва да мислим, че не сме дали това, което сме могли да дадем.

И тогава ние ще приличаме на ония двама светии, които, като пътували в

пустинята, единият от тях видял един голям казан със злато, и като го видял, уплашил се и подскочил настрана. Тогава другарят му отишъл да види какво станало с него, но като видял, че това, от което се уплашил другарят му, било злато, натоварва го на една кола, отива в Александрия и почнал да го раздава на бедни, вдовици и нуждаещи се и така го раздал всичкото. После отишъл да види и попита Господа дали е изпълнил волята Божия, а Господ му отговорил: „Твоите добрини не струват толкова, колкото подскачането, което другарят ти направи, когато видя златото.“ С любов да вършим благодеяния, тогаз е истинско, не е ли то с любов, нищо не струва.

Във Варненско преди няколко години разбойници горили с пиростия един богат човек, докато го принудили да каже къде са парите, които задигнали. И когато после се научили съседите му, почнали да го осъждат защо си дал парите, той им отговорил: „Вам седяла ли ви е гореща пиростия на врата?“ Сега в църквите се заканват: „Ако не дадеш, ще отидеш в ада.“ Това е даване без любов. Не може човек да приеме Божието благословение, не може да има Божието благоволение, ако не вложи всичко като онази вдовица. Бог не се нуждае от нашите пари и къщи. Срамота е църквата да има имоти, срамота е майката да иска да я осигуряват синовете ѝ.

Приятелство не може да има, ако всичко не се даде; братство не може да има, ако всичко не се даде и т.н. Сега имате истинското положение, дадеш ли половината – не стига. 2000 години Христос е лъган. Молиш се да ти даде и даде ли ти, обещанието си забравяш. Сега и вие ще се върнете към първото си положение. Можете ли вие да имате положението на тази бедна вдовица, която пари не е имала, и затова е имала знания и познание. Тя представляваше голям скъпоценен камък. Можете да помагате на вашия български народ само тогава, когато вложите всичко, каквото имате, в Господнята каса.

Ние трябва да правим строго разграничение между човешките неща и между Божествените неща.

Народът е Божествено учреждение, а държавата – човешко учреждедение. Човешки са държавните закони и са преходни, а Божествените закони са вечни. Държавата е звяр, а народът овца.

Искам да остане във вас тази мисъл: да живеете с любов към Бога. Без любов към Бога не може да се служи, но не тази любов, която сега имате. Сегашната любов е неузряла. Сега и майчината любов е изродена. Трябва всичко да дадеш и да забравиш.
В Стария завет обръщението е колективно. Христос никога не се обръща

колективно, Той се обръща лично към всякоя една душа. Той не се обръща към народа, а се обръща поотделно към всеки един човек.

Християнството не иска да се строят църкви, защото всеки човек е църква, цар, баща, свещеник за себе си, живее ли добре. Дружество „Подкрепа“ изяде парите на хората. Христос дири индивидуална, а не обща душа. Всички, които искат да поправят другите хора, аз ги наричам, че те са непоправими. Не си правете самоизмама да мислите, че друг може да ви даде добрини, щастие и благо. Вие сами може да се повдигнете.

В България няма човек, който да познава Господа. Трябва да познаваме Господа такъв, какъвто си е Той. Вие сте от 20–30 години християни, аз бих ви попитал: Какъв е вашият Господ, виждали ли сте Го? Господ, Той се различава по това – развълнуваш ли се и проговори Господ, ще се успокоиш. Първата дума, с която Господ е започнал, е: „От всички дървета ще ядеш, но от дървото за познаване доброто и злото няма да ядеш. “Кое е това дърво? То е човешкият егоизъм. Живееш ли сам – грозно е, а дадеш ли всичко и живееш ли с Господа, там е спасението. За в бъдеще ще бъде ужасно. Минали грехове идат, идат, идат. Не ви съдя. Христос не е за съдба. Турете точка на днешния ваш живот и започнете още сега с новия живот.

Като извадите главата на човека с гръбнака без ръцете му, той прилича на една голяма змия. И знаете ли колко страшна змия е човекът?

Когато дойде време да се жени една мома и ако майка ѝ е събирала всички нейни шапки, кукли, панделки, питам аз, ще трябва ли майка ѝ да ѝ даде тези детински играчки? Не, тя трябва да вземе само най-новия си костюм, а всичко друго да остане за по-малките нейни братя и сестри. Туй се отнася до онези моми и момци, които са отраснали вече, които са по на 20–21 години. Христовото учение е за деца, а не за стари хора.

Сегашният Господ, Когото аз познавам, казва тъй: „Всякой, който дава всичко, благоприятен Ми е, а всякой, който дава наполовина, не е приятен на Бога.“ Англичаните казват: „Когато Господ мене ме обърне, същевременно обръща и кесията ми.“
Никакви дружества няма да подобрят положението на съвременното човечество.

За мене страдание няма, за мене мъчнотии няма, за мене противоречия няма. Искам и вие като мене да намерите тоя същия Господ, в противен случай Александър Стамболийски ще ви вземе парите и ще ви тури в затвора. Христос, Който идва в света, ще помете всичко – и църква, и

държава, и всичко. Нас не ни трябват вече кръстове, ще ги турим отвътре.

Казва някой: „Благословен Господ Бог наш.“ Ами ти благословен ли си?Ти, приятелю, влизал ли си в средата на огъня като св. Пантелеймона? Аз бих желал да носят за в бъдеще всички владици корони, оплетени от добродетелите.

Един велик проповедник в Америка, като проповядвал, винаги притурял думата „но“, за всяко нещо казвал „но“. Като свършил проповедта, идват при него слушателите, поблагодарили му за хубавата проповед, като му казали, че проповедта му била отлична, „но“. И при мене, когато идват някои, аз казвам „но“.

Като ви проговори Господ веднъж, вие други хора ще станете.

Онова дете, което е родено от благородна майка, то се отличава. Онзи ученик, който е възпитаван от добър учител, и той се отличава.

Оставете всекиго да опита всичко в света, че тогава му помогнете.

Бъдеще може да имаме само тогава, когато ние вложим всичко, каквото имаме, за Бога. Останем ли си все такива, каквито сме си били, то ще имаме такива велики страдания, такива катастрофи, че и вие ще се смаете. Цяла Европа ще бъде подложена на такива непоносими страдания, които ще продължат дотогава, докато хората съзнаят своите погрешки и се обърнат към Господа.

Аз днес нямаше да ви говоря, но аз ви говоря сега, защото Господ ми говори, и ако вие не постъпите така, според както Господ ви говори, то ще ви сполетят такива големи нещастия, че ако аз един ден ви срещна и ви видя, че сте нещастни, ще зная, че това нещастие ви е сполетяло само защото не сте послушали това, което Господ ви е говорил.

Приложете това, що ви говоря. Бъдете сега герои вече. Богатият и сиромахът досега само са вярвали. От сега заприличайте на тая вдовица и ще кажете: „Щастлив онзи ден.“ Бъдете свободни, ако можете доброволно да изпълните. Ако не сте на 21 години, не е още дошло времето да го изпълните.

Изпяхме „Любовта е извор“.

30 октомври 1920 г., 11 ч.
В. Търново

1920_11_07 Точка, линия, плоскост, куб
неделна беседа

ТОЧКА, ЛИНИЯ, ПЛОСКОСТ, КУБ

Изпяхме „Ще се развеселя“.

Учителят прочете 17 глава от Евангелието на Йоана:

„Това изговори Исус, и възведе очите Си на небето и рече: „Отче, дойде часът: прослави Сина Си, да Те прослави и Син Ти.“

Изпяхме „Благословен Господ Бог наш“.

След това Учителят каза: Ще ви говоря върху 10 стих.

„И всичко Мое Твое е, и Твоето Мое, и прославих се в тях.“

Този е дълбок стих по съдържание. От 2000 години още не е проучен и разучаван неговият смисъл.

Всички вие, които сте ходили на училище, учили ли сте геометрия? Учителят ви е разправял що е точка, линия и т.н.
Но в изучаването на един предмет има три положения. Те са: качество, сила и жива сила. Да вземем любовта. За да я разберем, трябва да я изучаваме като качество, като сила и като живо същество. Що е точка? Това е качество на линията. Линията е сила на точката. Всякой човек е точка, а като се съедини с друг, двамата образуват линия. Тия двама като се подвижат, образуват плоскост, а четирима души като подвижат плоскостта, образуват куба. Значи човек е основната точка, която образува линии, плоскости и кубове. Това учение може да го разберете само когато го приложите. Ако вие стоите на брега на една река и от отсрещния бряг иде друг човек, и вие, като си подадете ръката, да го хванете, ще образувате линия. Когато ловят риба двама рибари, и те образуват линия. Христос казва: „Всичко Мое Твое е, и Твоето – Мое“. Онези, които не разбират смисъла на тези думи, казват: „Страшно е това нещо.“ Ти докато не подадеш ръката си другиму, не може да се ръкувате. Христос казва: „Всичко Мое Твое е“ – значи подава ръката Си и Господ Му подава Своята ръка. И хората така трябва да правят, но те така не казват, а само казват: „Боже, дай ми“, а те не дават. Пита някой: „Трябва ли аз да се разтворя за светлината?“ Не питай никого, но веднага разтвори прозорците, защото ти си на правия път, щом като търсиш светлината. Аз наричам всички ония хора, които не отварят прозорците на душата си за светлината, лукови

глави. Вземете една лукова глава и вие ще видите, че тя се състои от няколко люспи и ципици, има миризма и има малко лютивина на вкус. В това сравнение има една аналогия между човека и лука. Лукът, който има претенция, като го свариш, той нищо не струва. И човек, който мисли, че е нещо, Господ го туря в гроба и така го сварява.
Ние често се обиждаме от някоя лоша дума, казана от някого. Например кажат ни „вагабонтин". Ако не вършим волята Божия, а само вземаме и не даваме, значи, че ние сме спрямо Бога вагабонти.

Аз трябва да бъда обиден не от казаната дума, но от отношенията спрямо другите – ако на един страдующ мой брат не му помогна.
Всякой, който не дава своето си на Бога, той е вагабонтин. Като кажете: „Всичко, каквото имам, Твое е, Господи", само тогава сте човек. Като кажете така, и светлината казва: „И всичко мое е твое." И тогава ще видим плода на тази Божествена истина. Не можете да имате веселие, щастие, блага, здравие, ако не кажете в себе си: „Всичко, каквото имам, Господи, Твое е." Ако едно цвете е затворено и ме пита какво трябва да направи, аз ще му кажа да се разтвори, за да даде възможност на светлината да проникне вътре.

Линията показва направлението на точката. Точката всякога се движи около себе си, тя не се движи извън себе си. Ние сме точка на Божественото съзнание, то е центърът.

Малко и голямо нещо, това е нещо относително тук, на земята.

Ако кажем, че Слънцето е по-голямо от Земята, то е значи близо. Следовател но нещата са малки, когато са далеч, а големи, когато са близо. И ние, когато сме близо до Бога, сме големи, а когато сме далеч, ние сме малки. Например Слънцето, което е 92 000 000 мили далеч от Земята, ние го гледаме като една топка, а при това то е един и половина милион пъти по-голямо от Земята; но ако бихме го гледали още по-отдалеч, щяхме да го виждаме като точка. И така, нещата имат съотношение от самите нас как и къде се намират. Както и онзи турчин, който от селото си никъде не излизал, казвал за Франция: „Фраца, Ляпца Чак билюк дилдър." Значи, че Франция не е много голяма, но селата ѝ били големи. Когато ние кажем на Господа, че всичко наше е Негово, тогава и Той казва, че всичко Негово е наше. Това е едно растене. Ние много пъти мязаме на снежни топки, които, щом се търкалят, стават големи, но щом слязат в долините, се стопяват и се изгубват. Когато дойдат страданията, и ние се стопяваме. Ние трябва да пазим в нашето съзнание тия различия. Така са и съвременните учени, които са свършили по разни науки: по правото, за инженер, за лекар и т.н. Те си мислят, че са много учени и си

представляват, че са много големи, но след време, като се измени науката, те стават прости. Виждали ли сте някоя нагиздена жена с копринена рокля, накичена с кордели, като ходи, се надува, пъчи се, върти си главата наляво-надясно, да види дали я гледат отвсякъде, като си мисли, че всичкото величие се състои в нейната рокля? Но при нещастие всичко напуща. В живота ние често постъпваме както малките деца, обичаме да правим неща, които ни забранява Божественият закон. (Пример: едно дете обичало да яде скришом захарта, която майка му била скрила в една кратунка. При всичките съвети на майка му то все продължавало скришом да си взема. И тогава майка му, за да отвикне детето си от лошавия му навик, вместо захар сложила в кратуната раци. Когато отива детето пообикновеному да си взема захар, бръква в кратунката и раците хващат ръката му.) Така и вие често бъркате в тази кратунка – живота.

Всичката радост, която имаме, трябва да съзнаем дълбоко в душата си, че тя е от Бога, а не да чакаме да ни дойде отвън.
Този стих трябва да се приложи в новата епоха по този начин.

Като дойде някой при мене, аз няма да му дам пари, няма да му дам и дрехи, но ще му дам едно житно зърно и ще му кажа: Иди и посей това зърно. Ще му дам вълна и ще му кажа: Иди опери и изпреди тази вълна. Ще му дам материал и ще му кажа: Иди и си построй къща и т.н.

Двама като се обичат, образуват линия. Например жената представлява точка, заедно с мъжа образуват линия и после с децата се образува плоскост, а всички като се стремят към Бога, образуват куба. И така, точката е човекът сам. Линията са двамата. Плоскостта са четиримата, а кубът е стремежът към Бога и растежът в живота.

И тъй: „Моето е Твое и Твоето е мое.“ Приложете го във вашето съзнание и ще бъдете щастливи.

Изпяхме „Събуди се, братко мили“.

Отче наш

7 ноември 1920 г.
В. Търново

1920_11_08 Една греда
извънредна беседа

ЕДНА ГРЕДА

Събрахме се само приятелите от Търново на брой 16 души.
1. Константин Иларионов, 2. Атанас Бойнов, 3. Иван Дивитаков, 4. Райко Борисов, 5. М. Костанов, 6. Елена Иларионова, 7. Парашкева Бойнова, 8. Венета Дивитакова, 9. Зорница Петкова, 10. Марийка …, 11. Стефанка Симеонова, 12. Мария …, 13. Фанка Христова, 14. М. Каратова, 15. Сийка Динова, 16. Елена Костадинова.

Учителят започна: Днес ще пристъпим към една работа по-определена. Знаете малките деца, докато са малки, как се отнасят с тях майките им, биват по-снизходителни, а когато поотраснат – по-взискателни.

Ако вие искате да придобиете знанието в дома с галение, вие това не можете да го постигнете. Та и мнозина от вас, ако идете тук, да бъдете галени, просто ще изгубите времето си и нищо няма да се научите. За придобиване на знанието има разни способи. И тъй, светът, животът, и той е едно училище. А Божественото училище е за съзнателните хора. Когато детето тръгне в училището, трябва да се отрече от баща си и майка си, от братята си и сестрите си. Така и за тези, които искат да следват Божественото училище, трябва ли да напуснат родителите си? Не, а само ще трябва да посветят времето си за придобиване на Божественото знание.

Аз искам в седмицата да посветите само един час време в мълчание и в дълбоко размишление, като се разделите на две групи. В тия размишления няма да обръщате внимание кой как стои, а да се съсредоточите и вглъбите в себе си дотолкова, че да не обръщате внимание кой какво прави от страна на вас.

Вие ще вземете петъка за тия събрания, и то от 8 до 9 часа вечерта.

Всякой ще си носи своето Евангелие и в някой случай може да прочете някоя глава от Евангелието, и върху прочетеното всеки сам да разсъждава. Това ще бъде приготовление за съсредоточаване в себе си.

Който не може да мълчи, който се страхува, който не може да се учи – ученик не може да стане.

Когато ви дойде една лоша мисъл, вие трябва да я отхвърлите моментално.

Старайте се да придобивате знание вътре в себе си.
Аз наричам истинско знание това, когато сте недоволни от нещо, да знаеш как да постъпиш, когато имаш каквато и да било неприятност, да можеш да я обърнеш на добро.

През лятото ще се събирате в 7 часа. Този час ще го наричате „час на занимание“. При идването на мястото, гдето се събирате, само ще се приветствувате с лозинката: „Няма любов като Божията любов. Само Божията любов е любов.“

Може да мълчи само човек, който няма цирей. Това е една дисциплина на ума ви, а понякога може да се каже и дисциплина на сърцето.

Всяка наша мисъл трябва да оздравее. Ще гледате между вас да си създадете инициатива. Не трябва да стоите като вързани коне. Ако ви дойде един дълбок подтик вътре в душата ви да направите някое добро, не ходете да питате другиго, а изпълнете това, което ви говори вътрешният глас.

По-добре е дълг със знание, отколкото да нямаш нито знание, нито дълг.

Добър живот без страдание е невъзможен. С това ще имате една нова опитност и ще придобиете някои неща, които при друга опитност не можете да придобиете.

Всичките погрешки в нашия живот, те са все от старите хора. Как иде старостта? Щом човек напусне любовта, той остарява. Ако една мома я напусне любовта, тя остарява. Хора, които имат любовта в себе си, те винаги са млади и никога не остаряват. Ще ви дам едно разяснение.

Един писател, докато мисълта е в него, то е сила, а след като напише една книга, то е качество, а когато я прочете някой и извлече полза – то е живата сила.

Посаждаме семка, тя пониква, това е сила, но като даде плод – това е живата сила. Животът на човека се състои все от такива посадени семки. Аз считам един човек за положителен само тогава, когато всичките братя вътре в него са на един ум и са в съгласие.

Това е окултната страна на новото учение. Винаги ще се събирате чифт, а не тек. Това е за числото на учениците от тоя клас. Ако се породят някои мъчнотии, то впоследствие ще ги изгладим. Ако не се научите да се концентрирате, то ще мязате на една застояла вода на едно блато.

Когато сте в съзерцание и отвън на вратата се хлопа от някого, ще считате, че държите една греда, която, ако я пуснете, за да отидете и отворите на тогоз, който хлопа, ще се събори зданието, което тази греда подпира. По-важна е работата ти с Бога, отколкото с тогова, който хлопа, който ще да бъде.

С убийството на първия човек се основа черната ложа.

8 ноември 1920 г., 10 ч.
В. Търново

1920_12_27 Где е правият път?
извънредна беседа

ГДЕ Е ПРАВИЯТ ПЪТ?

Где е правият път? – В страданията. Те ни показват веднага правия път. В правия път са страданията. Някой трябва да мине през река, обикаля покрай брега, за да търси удобно място – брод, за да мине. С това се забавя. Но ако види зор, намери се пред опасност, веднага влиза в реката и намира правия път, без да гледа има ли брод, или няма, не мисли дали е плитко, или дълбоко.

27 декември 1920 г., на обяд
Шумен

1920_12_28 Три закона
извънредна беседа

ТРИ ЗАКОНА

Във всяка комуна трябва да има три закона:

В името на Любовта Божия да се прави добро – това е духовният свят.

За благото на душата си можеш ли да правиш добро, а не да я товариш с грехове – това е Божественият свят.

За благото на ближния си – това е тялото ти. То трябва да бъде здраво. То е волът ти, добичето ти и пр., с които работиш. Трябва да гледаш и неговите интереси. Ближният е тялото. Бог, това са всички блага, с тях не трябва да се злоупотребява, иначе ще се затворят всички каси. Не трябва да искаме онова, което не ни трябва. Всичко, което искаме, ще се изпълни по волята ни – добро или зло, според мислите ни и желанията ни.
10 ч. и 15 мин.
Из разговор с учителя в дома на брат Н. Ватев

Разказва Учителят примера: един царски син се оженил за една селска дъщеря. Направил ѝ палат, но ѝ казал, че тя сама ще си мете палата, слугиня не ще ѝ дава, за да не забрави своя произход. Селската дъщеря – това е нашата душа, която трябва сама да си слугува, а не да ѝ слугуват. Понякога тялото не иска да върви там, където иска да отиде душата – това става, защото тялото е много хлускано, чрезмерно изтощавано в работата.

Магарето минава вода или мост, като се хване за опашката и дърпа назад. Магарето е много упоритият ум, но понеже опашката е неговият ум, ако се хване тя, то веднага почва да мисли и отстъпва.

Тялото на човека е съставено от милиарди души, събрани наедно. Те са разумни същества и не можем да пренебрегнем тяхната воля, тяхното мнение. Затова, като прекаляваме с някой орган за работа, клетките му, душите на тоя орган заболяват, стачкуват, загдето сме злоупотребили с тях. Само стомахът има 10 милиона души, разумни същества, които работят за нас, да ни приготвят каша, сокове, за да се погълнат в тялото и го нахранят.

Сега ние живеем миналия си живот. В бъдеще ще живеем сегашния си живот. Каквото сееш, това ще никне, това и ще жънеш. Ние сме християни. Що е християнство? – То е освобождение от миналия ни живот. Следователно сега трябва да сеем само добри семена в мисли, желания и

дела – сърце, ум и воля. Животът има висок смисъл, всеки трябва да намери тоя смисъл на живота. Най-добрият учител в живота са опитностите, не трябва обаче да изпускаме да се ползуваме от опитностите на другите души. Хората могат да се ползуват от пчелите. Идете при един пчелин, постойте при пчелите, наблюдавайте ги, изучавайте с интерес техния живот и ще се ползувате твърде много. Там има голяма хармония, магнетизъм, ще ви предадат чрез внушение лекуването. Неврастения там се лекува. Всеки от вас трябва да има по 1–2 кошера, да ги изучава и черпи поука от тях в хармония, с трудолюбие.
Да отглеждаш плодни дръвчета – добиваш настроение. Всеки от вас трябва да отглежда няколко плодни дръвчета от разните видове. В ябълката има чистота – там няма омраза.
И в търговията има добра страна. Каквото продавате на хо
рата – това и ще ги научите, и там сте проповедници. С добрата стока давайте добри мисли на хората и те ще мислят добро за вас. Това е по новия закон, макар че старият търговец намира, че това ще му даде загуба. В търговията трябва да се помни, че големите реки – печалби – се образуват от малките приточета – малките печалби. Не трябва да търгуват приятелите с продукти, които носят карма и които подлежат на разваляне. Всяка покупка и продажба между приятелите и изобщо в търговията, макар и с външни от нас хора, трябва да се ликвидира и уравновесява веднага.
Най-добрата търговия е в производство. Приятелите трябва да обикнат производството в пчеларство (10–20 кошера), овощарство, зеленчукова градина и житни храни.

Обръщенията ни с животните трябва да бъдат добри. Ще има за в бъдеще закон за доброто обръщение с животните и колко да се товарят. Моторните плугове и другите нови земеделчески оръдия освобождават вече доста много животните от работа. Човек трябва да се запита: „Мене ако турнат в работа да ора тежко, добре ли ще ми бъде?“ – Така ще намери правилния отговор и да го приложи в живота си.

В стремежа си да се осигурят, хората се крадат: слугата – господаря си и господарят – слугата си, и ето защо е нарушена хармонията. Лошият живот се състои в еднообразието. Трябва да се работят всички изкуства и всеки, дето иска, да отиде да работи, ето комуната. Всичкото зло е в личните интереси. Досегашният слуга трябва да крепи мястото си на добрия слуга. Аз уподобявам сегашния човек с евангелския слуга, който, като щели да отчислят, намалят дълговете на длъжниците към господаря си, което и сторил, а върхнината взел за себе си, за да се осигури. Бъдещият човек е като притчата за наетите работници, на които на всички са платили еднакво. Трябва да се работи малко, но качествено.

Несполуката в началото на една работа е сполука в края на същата работа. По-добре да се почне с несполука и да се свърши със сполука. Така започна и християнството. Първият християнин, Христос, Го разпнаха, учениците Му се разпръснаха и казаха: „Свърши се с Него!“ Имаме обратния резултат: в края е сполуката.
Светът ще се оправи с даване. Носиш на гърба си торба жито 80 кг на 10 километра разстояние, занесеш го докрая, но паднеш изтощен и се свърши с тебе. Дай на първия километър половината от житото на друг и ще ти стане по-леко. Дай други 10 кг на втория километър, дай други 10 кг на четвъртия, други 10 на шестия и ще си отидеш вкъщи с 10 кг, но здрав. И сега, понеже хората доброволно не са давали, да им го вземат насила. Материалното се губи лесно – Господ го дава и го взема, но ако използуваме правилно, то не се губи.

Знанията се опитват на земята, а не се придобиват.

Ние трябва да сеем, а не да продаваме семето; защото нивите ще бъдат затревени и Бог ще ни каже, че много сме продавали.
Човек като дава – дава за себе си, но да го дава в името Божие, а не за себе си, в свое име. Иначе не се връща, а ще ни бият. Господ смирява хората. Вилхелм, казват, сега реже дърва, а не да чака Господ да смъкне гордостта му. Фердинанд, и той се смири. Плаче за България сега, но късно е вече.

Мойсеевият закон е добър. Трябва да познаваме законите много добре.

Всяка седма година нивата, лозето, дърветата почиват.

Всяка 49-а–50-а година е юбилейна – тя е година на връщане. Всеки има право на владение само 49 години, а на 50-та трябва да върне всичко владяно.

Сегашната комуна подразбира комунизиране на печалбите, а не придобитото, а то е комунизиране на труда отсега нататък. Готовото досега не се дели – ще се попадне в грешка. Готовото ще се изяде. Да се яде готово, хората се учат на леност. В комуната всеки може да си работи своя занаят, но приходите му да се внесат в общата каса на комуната. Дойде в комуната гост, брат, ще стои един-два, най-много три дена, на четвъртия ден трябва да си избере работа и да почне да работи с всички членове от комуната.
В новите порядки на живота човек не трябва да бъде роб на труда, както досега в старите порядки. Старото си отива безвъзвратно. Човек трябва да умее да си извършва сам потребната работа. Когато човек сам си

свърши работата, няма да укорява майсторите.
Там, където хората се сдружат и има съгласие, там има и благословия – плодът се ражда в изобилие. Тогава и работата, като се разпредели между 20–30 души комунари, по-скоро се свършва. (Учителят вероятно говори за комуната в село Ачларе край Русе.)
11 ч. и 20 мин.

Там, където земята е плодородна, има магнетически възли и като седнете на такова място, бързо си отпочивате. Където няма магнетически възли на земята, там плодородие не се дава. Комуната трябва да се образува най-първо, за да се тонират хората. Който дойде там, ще си почине, ще се ободри и ще почне да работи.
11 ч. и 45 мин.

Пентаграмата се съчетава с красиките:
най-отгоре ясносиньо – Истината,
ясночервено – Любовта,
ясножълто – Мъдростта,
яснозелено – Правдата (съдийската маса),
златисто (узряло жито) – Добродетелта.
Розовата краска е за обичта. Аз ще взема да направя един ден едно описание на цветовете от пентаграма.
Краските от пентаграма съответствуват на удовете от човешкия организъм.
Ясносинята краска е за духовния човек.
Ясночервената краска – за сърцето, дробовете.
Ясножълтата краска – за ума.
Яснозелената краска – за жлъчката, черния дроб.
18 ч.

Трябва да се следи всяко дете, когато се роди, какъв глас издава, с какъв тон започва своя живот. Едно започва с „до“, друго с „ре“ и т.н. Това ще ни покаже какъв ще бъде неговият живот.
20 ч.

Вечерта се състоя събрание на братята и сестрите от русенския кръжок. Прочетена бе от ръководителя брат Никола Ватев написаната на пишуща машина беседа от Учителя „Молитвата“ – „А ти, кога се молиш, влез в скришната си стаичка и се помоли Отцу твоему и Отец, Който види в тайно, ще ти въздаде наяве.“
20 ч. и 30 мин.

Разговор между Учителя, Ватев, Иларионов и Сотиров върху политиката. (Тайна сия велика есть.) – На света шалварите ще затреперят от

политическите събития и природните стихии, които започват от 1921 г. нататък.

23 ч.
28 декември 1920 г., вторник
Русе

1920_12_29 Няма любов като Божията Любов
извънредна беседа

НЯМА ЛЮБОВ КАТО БОЖИЯТА ЛЮБОВ

Тази година искам нарядът да се изпълни чисто по Дух, т.е. да бъде чисто духовен, а не по буква.

Няма престъпление, което да остане ненаказано. Страстта е равна на всичките чувства и способности. Напущал ли е някой жена си, за да види как се напуща и обратното. Знаете ли, че в четири прераждания едва може тя да се освободи от него или той от нея? Плътската любов произлиза от много ядене. Най-благоприятните часове за молитва са сутрешните, преди изгрева на слънцето, и после, като имаш скръб, когато си подложен на изпитания.

Всичко ще се уреди. Настоящето ще бъде едно приятно възпоминание за бъдещето. (Някои братя имаме само за баласт.) Скръбта е добрата мома. Радостта е красивата мома – тя е изменчива. Нужно е да се възпита първо умът, защото той е развратил сърцето. Онзи, който върши престъпление, той е господар. Слугите никога не вършат престъпление.

Размишлението за молитвата е само да се свържем, да си помогнем, но същественото е, че никой не може да ни отдели от Бога, че никой не може да ни отдели от светлината, че мъчнотиите могат да ни сломят, но от определения път никой не може да ни отдели. Размишлявайте върху даденото ви изречение: „Няма Любов като Божията Любов.“ Любовта всичко ще изправи. Ние нея не можем да я задържим. Тя е като светлината, колкото и да я затуляш, тя е неуловима и е навред. Когато мислим за нея, тя идва и изчезва, за да дойде пак. Тя изчезва при всяка лоша мисъл. Любовта бяга от полъха на всичко отрицателно. Всички нещастия, които ни сполетяват, идват от хората, а не от Бога. Когато Господ иска да накаже някого, оставя го на хората. Най-добре е за всичко, което ви се случва, да казвате: „Няма Любов като Божията Любов.“
29 декември 1920 г., 5 ч.

Учителят, Ватев, Иларионов и Сотиров.

Прочетена бе 21 глава от Откровението.
Тази глава съответствува на събитията от XXI век. В по-малък размер съответствува на събитията от 1921 година.

Двадесетият век е на съдби. Двадесета глава на Откровението се повтаря в

XX век. Ново нещо няма. Всичко се повтаря. Всичко ново – това е станало в духовния свят. Тук е само приложението на земята.

Гори – хора – дървета. Като избягам между дърветата, то значи между хората.

От окултно гледище земята има кухина вътре в центъра. Вътре в топката на земята има друга топка, която се движи. Всяка топка си има своя магнитен пояс. Земята в центъра си е най-плътна. Там има машинария, лаборатория, механици, които движат земята. Там е малката мистерия. Който се посвещава, трябва да слезе долу, да види. Малцина могат да слязат. Другите остават по нея отгоре. Всяка година има магнитни течения, по които може да се слезе до центъра. За там се отнася текстът на песента: „В бездната да слезем – хоругва да поставим“ от песента „Напред да ходим смело“. Тя е под 13-та сфера. Който падне, мъчно излиза. Остава за друга еволюция. Духовете, които сега връзват, там ще бъдат вкарани, поставени и земята ще бъде преграда да не излязат. Има само отдушници, там е поставен ангелът с меча на вратата, за да не излязат. Една душа, която излезе оттам на земята, е в рая. Когато някой каже „Черната земя“ – това е именно бездната.

Около нас има друга преграда, магнитна, други хора живеят. Ако тръгнем към слънцето, през тоя пояс не можем да минем. Там е астралният свят. Той е над нас, но граничи с тоя свят, както земята с водата се опират. Тая материя, като отидем там, ще бъде под нас и ще ни се види като ефирна. Водата се крепи върху твърда почва – така е и с астралния свят. Много неща на земята не виждаме. Има места на земята, където човешки крак не е стъпвал. Хората не знаят земята, а само отчасти я знаят и познават. Земята под Тихия океан е скрита. Хората не я знаят. Тя ще излезе със своята девственост над водата. Сега имаме 5 континента, ще излезе и шестият над водата и ще е по-голям от сегашните. От сегашните пък някои ще потънат. Промени ще станат духовни, умствени и физически на земята. Русия има бъдеще заради Северния полюс. Той е светата земя, където никой досега не е ходил и не може да я превземе. Всеки, който е отивал там, си е счупвал краката. Промени ще станат и на небето – на Слънцето, на Луната, както и на Земята. Този живот си отива вече, заминава си, за да отвори място на новия живот. Става сега преустройство на всичката материя на земята. От Слънцето има грамадни магнетически течения, които вдигат континента и го зонират. Тази земя е грешна, има големи нечистотии, трябва да се измие. Ще останат големите гори в Русия, в Америка, където на 4–5 000 километра човешки крак не е стъпвал. Африка е била континент на черната култура (раса), тя е част от друг един грамаден континент, който е потънал. Черната магия е култура на тая

черна раса, която заради греховете си е потънала – това са лемурите. Големи територии са били. Атланта е жълтата раса. Сега иде същото и за бялата раса. Нейният континент е Европа. Черната раса са били безчувствени, страдания не са имали. Те са започнали от скоро да се събуждат. Ако удариш желязо о ръката му, болки не е чувствувал. Атлантида е била раса на чувствата. Бялата раса е раса на интелекта. И тя ще потъне. Тук е законът на необходимостта. Ще се потопи цял континент, за да се спаси светът. Ще излезе нов грамаден континент от Великия океан, а сегашният ще бъде един остров Европа. Ще остане един голям остров на белите. Част от Азия, Франция, Белгия, Париж потъват вече. След прокопаването на Нил в Египет се създава египетска култура и черната култура в Африка се изолирва. Има проект Сахара да се наводни – ще бъде море и тогава около него ще бъдат създадени културни места. Сахара е по-ниска от морския уровен. Климатическите условия ще се изменят.

Човешкият дух трябва да се пригоди към новите условия на живота. Магнитната вълна, която иде, може да изгори цялата земна кора – повърхността ѝ. Духовните хора ще се приспособят веднага към новите условия, а хората на света не ще се приспособят и ще се лутат, ще бягат по земята, покой за тях не ще има. Тая магнитна духовна вълна ще повдигне земната повърхност над Великия океан, а ще потъне Европа – континентът на бялата раса.
10 ч.

Не всеки човек, който ни прави зло, е неприятел. Едно зло е за наше добро направено. И тоя човек не ни е направил зло, а добро. Съвременното общество няма мерки за един постоянен морал. При птиците е по-добре. Соколите не ловят птички, когато те мътят. Вълкът, докато по-рано не отвори устата си, не може да яде овцете. Догде се простира собствеността на една монета? Металът не е на човека. Следователно има граница на собствеността. Престъпникът е с раздвоен поглед, а чистият човек е със съсредототочен поглед.

Разговор с Учителя от частен характер

Интересувах се за бъдещата ми дейност в духовно и материално отношение от сега, с излизането ми от военна служба.

За Санка. Да вари парички (плода от драката) с цвят от босилек половин час и да пие водата – два пъти на ден по една кафена чаша. Има остатък от бронхит и ще се изчисти. Чистият въздух през пролетта ще помогне.

За Марийка. Прекарва преминаване към друга възраст – нищо не ѝ е. Когато главата боли – страда коремът. Когато стомахът боли – страда мозъкът. Ще ѝ премине. Хармония и песни да има.
1 ч. и 45 мин.

Защо хората страдат? Защото духовете имат горе Великден. Хората ядат животните, а животните се обръщат в бацили тифузни и ядат човешките тела, и с това си отмъщават. Животните се питат защо има страдания? Отговаря им се: Защото хората долу на земята имат Великден, Нова година, Рождество, Свети Николай и пр. И когато хората се веселят и са най-радостни, дават на животните най-големите страдания. И небето наказва хората със същото наказание: животните ядат хората.
20 ч.

Всякога, когато умът и сърцето вървят заедно и са съгласни, ще има добри резултати. Трябва да има вяра. Ами че всеки има вяра, но трябва да се използува разумно. Комуна значи сцепление. Мир без жертви не може.

При сутрешните гимнастически упражнения:

Движението на ръцете е за развитието на сърцето, гърдите. Съсредоточаването е за възпитаването, усилването на ума. Изпълнението на упражненията е за възпитаването, усилването на волята.

29 декември 1920 г.Русе

1920_12_30 С думата „може“
извънредна беседа

С ДУМАТА „МОЖЕ“

Знанията са тор – ако не са пригодени за човека (за дървото), ще го изгорят.

Всяко дете да се проявява там, където има наклонност. Децата да се приучват на труд – сами да вършат своята работа, личната, щом могат да си я направят.

В 25 билиона пространство можем да вместим 3000 слънчеви системи като нашата.

Фламарион изчислява, че 29 стотинки от времето на Христа, сметнати със сложна лихва, дават число с 39 цифри, които, ако са дълг, ще се изплатят в 9000 години със злато от топка голяма като Земята, която пада всеки 9 минути.

Един народ с Бога всичко може, защото Бог е голяма величина, в която всичко може. С думата „може“ ние привличаме всички добри условия и успехът за работата е осигурен.

Тополата като календар
Ако първо падат долните листа – зимата е в началото,
ако средните – зимата е в средата,
ако горните – зимата е в края,
ако падат равномерно – зимата е дълготрайна.
8 ч.

Откровение 19:19–21

Птици = пролетарии, комунисти.

Глава 20 = XX век = век на съдене на земята = век на съдбата на земята, а не горе на небето.
Сегашните хора са в положението на магарето, натоварено със сол, което влязло във водата, клекнало, солта се стопила, излязло от водата и ревало от радост, че се облекчил товарът. Втори път го натоварили с вълна, искало пак да хитрува. Клекнало във водата, но вълната се напоила и не могло да се вдигне вече. Сегашните хора са натоварени с вълна, а по-рано са били натоварени със сол. От малки причини хората клякат. Едно зрънце в крака

на един голям юнак го накарва да куца и той турне „ножа в ножницата“.
От малките неща хората се изменят лесно.
14 ч.

Има слънчеви урагани, които изхвърлят на 180 000 км вън от слънчевата повърхност огромни енергии, и пак сеповръщат на Слънцето тия урагани.
Луната има към Земята само едната си страна. Какво има на другата ѝ страна, не се знае. „Тайна сия велика есть.“
За в бъдеще новата култура ще има да развие и открие много неща. Ще се установят съобщения с Луната.
Има космически течения към Слънцето и Луната и обратно към Земята.
Като се вземат тия течения, хората ще ги използуват за пътуване.
Кокошките не знаят, че има звезди. Те само орела виждат нагоре.

19 ч. и 30 мин.
30 декември 1920 г., четвъртък
Русе, дома на брат Никола Ватев

1920_12_31 Всичкият дълг
извънредна беседа

ВСИЧКИЯТ ДЪЛГ

Жълтата краска – сряда.
Зелената – понеделник.
Портокалената – неделя.
Четният сбор е рационален, е положително число.
Нечетният сбор е ирационален, е отрицателно число.
Тогава не ще извършиш намислената работа.
Из разговори с Учителя

Присъствуват: Иларионов, Ватев, Сотиров.

Човек, предназначен да бърка с ръката си лайна, не може да раздава хляб – на всеки по предназначението.

Корените са адът.
Клоните са раят, небето.
Обратното не може.

Децата си не учете да не лъжат, а ги учете да говорят истината. Дъщеря ти се влюбила в някой. Не я учи да го не люби, а учи я да обича още повече другарки или момци и ще се разсъмне любовта ѝ към нейния любим.

Не споменувайте името на злото и защо Бог го е дал. А кажете: „Тайна има тук."

На един болник – фалирал човек – ще помогнете, ако имате капитал, да му платите всичкия дълг, а не само една част от дълга – с това не му помагате.

Като се свържете с един вагабонтин, веднага ще почувствувате униние.

Поповете и други не могат да спрат нашето учение. То е едно течение, на което трябва да отварят път, иначе то ще образува блато, ще се родят жаби и пр. и ще се нахвърлят около тях. Изпитанията са кал, която се хвърля от черната ложа.

При разглеждане, решаване въпроси между братята трябва да се прилага Христовият закон; ако ли искате да решавате по Мойсеевия закон, то да не се смесва Христовият закон: или единия, или другия, но никога и от двата едновременно.

Лошите хора са канал в едно общество, в един народ. Те са необходими, за да се изливат през тях нечистотиите от хората, от народа.

Мъже, любете жените си!

Жени, обичайте мъжете си!

Покоряването е резултат на насилие. То е едно велико условие за растеж. Житното зърно трябва да се покори, да влезе в земята, за да израсте, иначе ще стои в хамбара. Волът като го вържат с юлар, покорява се и го водят.

Да си слуга, значи да знаеш закона на движението на силите.

Да си господар, значи да знаеш големите величини – да работиш с тях.
Който се е научил да заповядва, не се отучва лесно.
Разказва Учителят примера за оня турчин кадия, който, като го уволнили, взел 40 ибрика, напълвал ги с вода, нареждал ги край стената на джамията, сядал на стол и когато някой дохождал и вземал ибрик, той му казвал: „Брак она ал шу“ – „Остави него, вземи този.“ И по този начин кадията пак бил заповедник – заповедник на ибриците.

Като дойде Господ и не Му се помолиш, Той си отива. Който не иска да се моли на Бога, ще се моли на хората – Господ ще ги прати. Ако не се молиш на хората, ще се молиш на животните.

Разказва Учителят примера за един всадник във Варненско, който при отиване в града възседнал своя кон. При една опасност се молил на коня си: „Моля ти се бе, конче, върви по-бърже, защото и аз ще пострадам, и ти ще пострадаш.“ Не казвай, че няма да се молиш, и на дете ще се молиш.

Молитвата е необходимост. Ако Господ е дошъл в дома ми, трябва ли да отида да Го търся в църквата, при попове и владици.

Развитието се състои в „оставянието“.
Детето го оставят да расте.
Дръвцето го оставят да расте.
Човекът го оставят да си яде, спи, почива.
Въшката не оставя човека, а стои на гърба или главата му, гдето са най-хубавите сокове.
Житното зърно го оставят и то си пробива път за растеж.

Когато човек се влюби във „въшките“, те му изсмукват кръвта. Ако злото

не бе вътре в земята, тя не би се въртяла. Злото, силите на злото извършват трудовата работа – вулкани и други процеси. Това е най-трудната работа.

Като изгрее слънцето, всичко излиза, а някои се крият: вълци, къртици, бухали, кукумявки, прилепи, глисти и пр. – нощната култура.

Изпитания се дават на добрите хора. Нали хората обичат да орат само добрите ниви? Не отиват на каменистите ниви, а на добре наторените и с дебел слой пръст.

Търговия да се върши с продукти, които не носят карма, и да си имат производство. Да станат прилежни, да имат и добият изкуство. Тия наставления се отнасят за приятелите. Сеченето на живи дървета и горенето им на кюмюр от духовно напредналите човеци – носи за тях карма.

Купените продукти трябва веднага да се продават, задръжка от тях да се не прави. Трябва да се гледа за такива продукти, които се намират, търсят се и не подлежат на развала и пр.

Книгоиздателство „Слово“ сега ще се остави. То има ограничена дейност. Там влязоха хора с друга цел. То ще се уреди, но по-подир.

Всяка търговия, работа, производство трябва да бъде във вливане и изливане – прекръстосване – това да вижда светът, а скритата страна на братското производство трябва да бъде скрита тайна за света.

Като се приложи Божественият закон, всичко ще дойде: жито, мед, овощия, зеленчуци и пр. Там тогава духовете работят, пчелите работят и пр. Вън от това правило имаме стари феодали, които са вече фалирали и искат да бъдат само господари.

Ние не сме против женитбата, но сме против наложничеството, сдружаването в женитбите, а не сме и против Божествения брак. Които са оженени, няма защо да се женят. Който е сгоден за някого, както казва Павел, не трябва да се жени, иначе ще стане нещастен. Който е вързан – кармически връзки – да не се развързва. Който не е вързан, да не се връзва, т.е. да не си създава карма, да не се връзва с духове, защото трябва да им даде плът; а който има връзки и обещания с духове, трябва да им даде плът, иначе ще страда. Не трябва да изменяме Божествените нареждания на нещата. С нашия ум ще попречим на Божественото развитие на нещата и ще страдаме. Господ изпъжда децата ти – остави ги; приближава ги – не ги отпъждай.

Щом един човек люби, той вече е женен. Кармически свързаният човек трябва да се ожени, за да се разплоди. С нашия морал сме смешни: чист отвън, а нечист отвътре; чистият бил опозорен от нечистия; богатият направил сиромаха нещастен – смешни са такива разсъждения. Безбрачието е на черната ложа: да ядат и да пият, без да дават плод. Божественият закон е да се даде плод добър. Не се позволява женитба между болни, слабоумни, покварени. Трябва да се женят здравите, за да дават добър плод. Може един момък да помага, да издържа една мома, сестра духовна, да поеме грижата за нейното образование, възпитание и ето, той е свързал сърцето си с тая сестра.

Венчаването, кръщавката е от попа, а животът е от нас. Человек трябва да се освободи от закона, от догмата.
13 ч. – 15 ч.

31 декември 1920 г., петък
Русе, в дома на брат Никола Ватев